

لہذا روزنامہ دینور سروس

باسمہ تعالیٰ

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ

او حج عمرہ اللہ تعالیٰ دہارہ پورہ کری

شیخینم چاب

معراج الحجاج والمعتمرین

پینتو

مؤلف

ابوالولی الحاج مولوی گل رحمن حقانی

المہاجر مدنی مدظلہ العالی

فاضل دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

لوہری فصل
دحج فضائل
او آداب

دوہم فصل

دحج
مسائل

دریم فصل

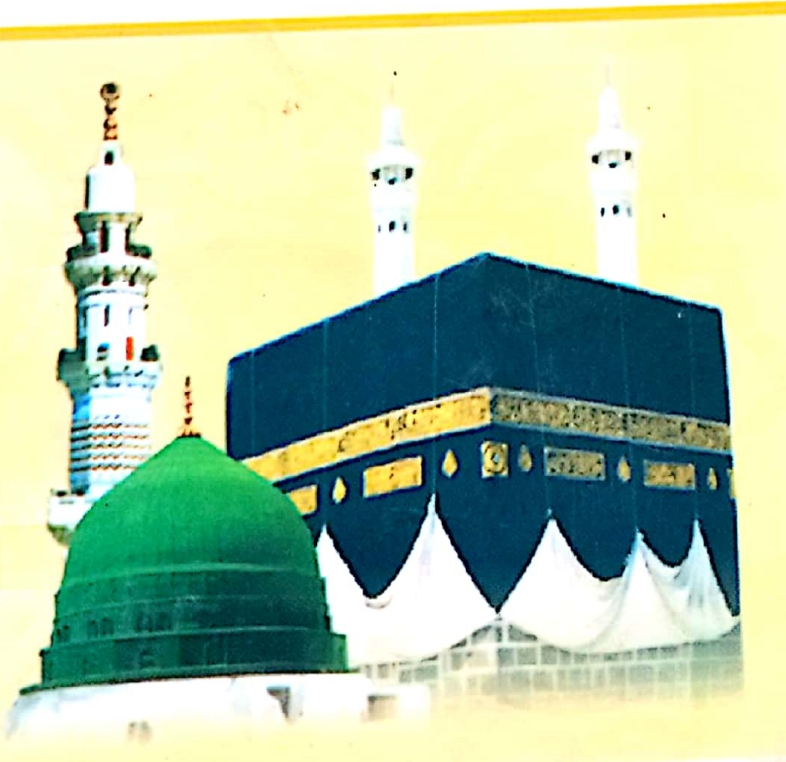
دپورہ حج ادا کولو
ترتیب او مناسک

خلوم فصل

دعمری فضائل
او مسائل

پنجم فصل

ددیار حبیب علیہ السلام
سفر او زیارت

ناشر

مکتبہ رشیدیہ

ہنگو

مکتبہ اشرفیہ

محله جنگی پینور

مکتبہ فاروقیہ

محله جنگی پشاور پینور

دچاپ او هرډول نشر حقوق
نی دمؤلف سره خوندي دی

د کتاب نوم :

معراج الحجاج والمعتمرین پښتو

مؤلف نوم :

ابوالولي الحاج مولوي گل الرحمن حقاني

المهاجر مدني مدظله العالی

نظر ثانی :

مولوی نور الله وفاء

کمپوزنگ جاری :

مولوی نور الله وفاء، او ابوسعید الحاج

مولوی فضل الرحمن (فضلی)

مالی همکار :

الحاج مولوی عبدالغنی المهاجر مدني

زیر اہتمام :

ابوعطاء الرحمن قاری مجیب الرحمن (مدني)

تعداد :

(۱۰۰۰)

چاپ :

شپږم

د چاپ کال: ۱۰/ جمادی الاول/ ۱۴۳۴ھ - ق/ الموافق/ ۱ حمل ۱۳۹۲ھ - ش/ الموافق/ ۲۱/۳/ ۲۰۱۳ء

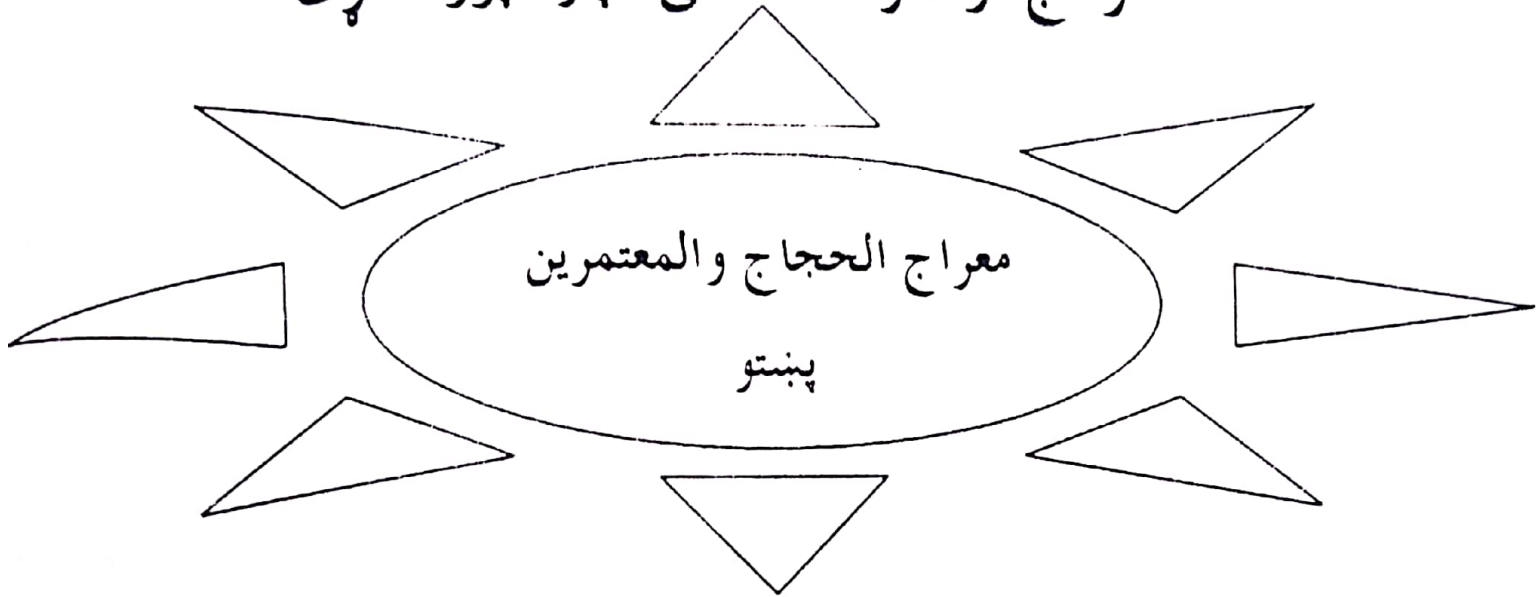
ناشر:

مکتبه فاروقیه، مکتبه اشرفیه، محلہ جنگی پشاور، مکتبه رشیدیہ هنگو

باسمه تعالى

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ط

اوحج او عمره الله تعالى دپاره پوره كړي

﴿ شپږم چاپ ﴾

له نويو زياتونو سره

مؤلف

ابوالولي الحاج مولوي گل الرحمن حقاني المهاجر مدني مدظله العالي

فاضل دارالعلوم حقانيه اكوړه خټك

لومړی فصل: - د حج فضائل او آداب

دوهم فصل: د حج مسائل

دریم فصل: د پوره حج ادا کولو ترتیب او مناسک

خلورم فصل: د عمری فضائل او مسائل

پنځم فصل: د ديار حبيب صلى الله عليه وسلم سفر او زیارت

ناشر:

مکتبه فاروقیه، مکتبه اشرفیه، محلہ جنگی پشاور، مکتبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ د معراج الحجاج والمعتمرين دمضامینو فهرست ﴾

مضامین		صفحه
﴿فهرست مضامین﴾		(أ)
﴿تقریظات﴾		(ض)
﴿دناشر تحلیل﴾		(غ)
﴿خطبه﴾		(۱)
﴿لومړی فصل:- د حج فضائل او آداب﴾		(۲)
﴿لومړی بحث:- ترغیب و تشویق﴾		(۲)
﴿الف:- قرآن کریم دمبارکو آیاتونو توضیح﴾		(۲)
﴿ب:- دیو جامع حدیث شریف توضیح﴾		(۸)
﴿ج:- دسلف صالحینو رحمهم الله تعالی آثار﴾		(۱۱)
﴿دوهم بحث:- ترهیب وزورنه﴾		(۱۳)
﴿الف:- د قرآن کریم یوآیت شریف توضیح﴾		(۱۳)
﴿ب:- دیو مبارک حدیث شریف توضیح﴾		(۱۶)
﴿ج:- دسلف صالحینو رحمهم الله تعالی آثار﴾		(۱۸)
﴿دریم بحث:- د حج آداب اود حج اجمالی ترتیب﴾		(۱۹)
﴿الف:- د حج مهمو ادابو توضیح﴾		(۱۹)
﴿ب:- د حج اجمالی ترتیب﴾		(۳۱)
﴿۱- داحرام ترلو طریقه﴾		(۳۱)
﴿۲- د تلبیه ویلو ترتیب﴾		(۳۲)
﴿۳- حرم شریف ته د داخلیدو آداب﴾		(۳۳)

- ﴿ ۴ - د طواف کولو طریقہ ﴾ (۳۴)
- ﴿ ۵ - د طواف دوور کعتونو ادا کولو ترتیب ﴾ (۳۶)
- ﴿ ۶ - د سعی کولو طریقہ ﴾ (۳۷)
- ﴿ ۷ - د ذی الحجې په اتم تاریخ منی د تللو ترتیب ﴾ (۳۸)
- ﴿ ۸ - د منی نه عرفات ته د تللو ترتیب ﴾ (۳۹)
- ﴿ ۹ - د عرفات نه مزدلفې ته دراستیدلو ترتیب ﴾ (۴۱)
- ﴿ ۱۰ - له مزدلفې څخه منی ته دروانیدلو ترتیب ﴾ (۴۲)
- ﴿ ۱۱ - د جمرې عقبې ویشتلو طریقہ ﴾ (۴۲)
- ﴿ ۱۲ - د قربا نی کولو طریقہ ﴾ (۴۳)
- ﴿ ۱۳ - د حلق اوقصر کولو طریقہ ﴾ (۴۴)
- ﴿ دوهم فصل: د حج مسائل ﴾ (۴۶)
- ﴿ لومړۍ بحث: د حج شرائط ﴾ (۴۶)
- ﴿ الف :- د حج واجب کیدو شرطونه ﴾ (۴۶)
- ﴿ ب :- د حج دوجوب آدا شرطونه ﴾ (۴۷)
- ﴿ ج :- د حج د صحیح کیدو شرطونه ﴾ (۴۸)
- ﴿ د :- د حج د فرضیت ساقط کیدو شرطونه ﴾ (۴۹)
- ﴿ دوهم بحث: د حج په اړوند مهم مسائل ﴾ (۵۰)
- ﴿ دریم بحث: د حج ارکان، واجبات، اوسنتونه ﴾ (۵۶)
- ﴿ الف :- د حج فرضونه ﴾ (۵۶)
- ﴿ ب :- د حج واجبات ﴾ (۵۷)
- ﴿ ج :- د حج سنتونه ﴾ (۵۷)
- ﴿ د :- د دریم بحث متعلقه مسائل ﴾ (۵۹)
- ﴿ څلورم بحث: د حج ډولونه ﴾ (۵۹)
- ﴿ الف :- د حج تمتع بیان ﴾ (۶۲)
- (۶۳)

- ﴿ ۱: - د حج تمتع تعریف ﴾..... (۶۳)
- ﴿ ۲: - د حج تمتع د صحت شرطونه ﴾..... (۶۳)
- ﴿ ۳: - د حج تمتع مناسک ﴾..... (۶۵)
- ﴿ ۴: - د حج تمتع ارکان ﴾..... (۶۵)
- ﴿ ۵: - د حج تمتع واجبات ﴾..... (۶۵)
- ﴿ ۶: - د حج تمتع سنتونه ﴾..... (۶۶)
- ﴿ فائده عامه ﴾..... (۶۶)
- ﴿ ب: - د حج قران بیان ﴾..... (۶۶)
- ﴿ ۱: - د حج قران تعریف ﴾..... (۶۶)
- ﴿ ۲: - د حج قران صحت شرطونه ﴾..... (۶۷)
- ﴿ ۳: - د حج قران شرط ﴾..... (۶۷)
- ﴿ ۴: - د حج قران ارکان ﴾..... (۶۸)
- ﴿ ۵: - د حج قران واجبات ﴾..... (۶۸)
- ﴿ ۶: - د حج قران سنتونه ﴾..... (۶۸)
- ﴿ ۷: - د حج قران مستحبات ﴾..... (۶۹)
- ﴿ ۸: - د حج قران مکروهات ﴾..... (۶۹)
- ﴿ ۹: - د حج قران جنایات ﴾..... (۶۹)
- ﴿ ج: - د حج افراد بیان ﴾..... (۶۹)
- ﴿ ۱: - د حج افراد تعریف ﴾..... (۶۹)
- ﴿ ۲: - د حج افراد شرط ﴾..... (۷۰)
- ﴿ ۳: - د حج افراد ارکان ﴾..... (۷۰)
- ﴿ ۴: - د حج افراد واجبات ﴾..... (۷۰)
- ﴿ ۵: - د حج افراد سنتونه ﴾..... (۷۰)
- ﴿ د: - د حج بدل بیان ﴾..... (۷۱)

- ﴿ ۱: - حج بدل تعریف ﴾ (۷۱)
- ﴿ ۲: - د حج بدل شرطونہ ﴾ (۷۱)
- ﴿ ۳: - د حج بدل د صحت شرطونہ ﴾ (۷۲)
- ﴿ ہ: - د خلورم بحث متعلقہ مسائل ﴾ (۷۲)
- ﴿ ۱: - د حج بدل ضروری مسائل ﴾ (۷۲)
- ﴿ ۲: - د احصار ضروری مسائل ﴾ (۸۰)
- ﴿ ۳: - د حج فوت کیدو ضروری مسائل ﴾ (۸۸)
- ﴿ ۴: - د میقات ضروری مسائل ﴾ (۹۳)
- ﴿ فائدہ نافعہ ﴾ (۹۴)
- ﴿ ۹۶ ﴾ { دریم فصل: د پورہ حج ادا کولو ترتیب او مناسک }
- ﴿ ۹۷ ﴾ ﴿ اول بحث: د احرام بیان ﴾
- ﴿ ۹۷ ﴾ ﴿ الف: - د احرام ترلو ترتیب ﴾
- ﴿ ۹۷ ﴾ ﴿ ب: د اول بحث متعلقہ مسائل ﴾
- ﴿ ۱۰۰ ﴾ ﴿ دوہم بحث: د احرام احکام ﴾
- ﴿ ۱۰۱ ﴾ ﴿ الف ﴾ احرام د صحیح کیدو شرطونہ ﴿
- ﴿ ۱۰۱ ﴾ ﴿ مسائل متعلقہ ﴾
- ﴿ ۱۰۲ ﴾ ﴿ ب: د احرام واجبات ﴾
- ﴿ ۱۰۲ ﴾ ﴿ ج: - د احرام سنن ﴾
- ﴿ ۱۰۳ ﴾ ﴿ د: - د احرام مستحبات ﴾
- ﴿ ۱۰۳ ﴾ ﴿ ه: د احرام مباحات ﴾
- ﴿ ۱۰۴ ﴾ ﴿ مسائل متعلقہ ﴾
- ﴿ ۱۰۵ ﴾ ﴿ و: - د احرام ممنوعات ﴾
- ﴿ ۱۰۷ ﴾ ﴿ ز: - د احرام مکروہات ﴾
- ﴿ ۱۰۸ ﴾ ﴿ مسائل متعلقہ، او د جنایاتو مهم احکام ﴾
- ﴿ ۱۰۸ ﴾

- ﴿اول:- دواجب شوی دم د صحت شرطونه﴾..... (۱۱۹)
- ﴿دوهم:- دواجب شوی صد قی دصحت شرطونه﴾..... (۱۲۳)
- ﴿دریم:- دواجب شوی روژې دنیولو شرطونه﴾..... (۱۲۴)
- ﴿دجنایاتومتفرقه مسائل﴾..... (۱۲۵)
- ﴿فائده نافعہ : دجنایتومهم قواعد﴾..... (۱۳۹)
- ﴿دریم بحث:- مکی مکرمی اومسجد حرام ته دداخلیدلو طریقه﴾..... (۱۴۲)
- ﴿الف:- دداخلید لو آداب﴾..... (۱۴۲)
- ﴿ب:- ددعا قبلیدو ځایونه﴾..... (۱۴۵)
- ﴿ج:- دحرم شریف حدود﴾..... (۱۴۶)
- ﴿د:- دحرم شریف دوه مبارک ځایونه﴾..... (۱۴۹)
- ﴿۱) - حجر اسود مبارک﴾..... (۱۴۹)
- ﴿۲) مقام ابراهیم علیه السلام﴾..... (۱۵۱)
- ﴿ه:- ددریم بحث متعلقه مسائل﴾..... (۱۵۲)
- ﴿څلورم بحث:- د طواف بیان﴾..... (۱۵۵)
- ﴿الف:- د طواف طریقه﴾..... (۱۵۵)
- ﴿ب:- د طواف ارکان﴾..... (۱۶۰)
- ﴿ج:- د طواف شرائط﴾..... (۱۶۰)
- ﴿د:- د طواف واجبات﴾..... (۱۶۰)
- ﴿ه:- د طواف سنن﴾..... (۱۶۱)
- ﴿و:- د طواف مستحبات﴾..... (۱۶۱)
- ﴿ز:- د طواف مباحات﴾..... (۱۶۲)
- ﴿ح:- د طواف محرمات﴾..... (۱۶۲)
- ﴿ط:- د طواف مکروهات﴾..... (۱۶۳)

﴿پنجم بحث:- دطواف اوو (۷) قسمونوبیان﴾

- ﴿الف:- دطواف قدوم احکام﴾..... (۱۶۴)
- ﴿۱﴾ دطواف قدوم فرائض﴾..... (۱۶۴)
- ﴿۲﴾ دطواف قدوم واجبات﴾..... (۱۶۴)
- ﴿۳﴾ دطواف قدوم سنن﴾..... (۱۶۴)
- ﴿۴﴾ دطواف قدوم مستحبات﴾..... (۱۶۵)
- ﴿ب:- دطواف زیارت احکام﴾..... (۱۶۵)
- ﴿ج:- دطواف صدر احکام﴾..... (۱۶۶)
- ﴿د:- دطواف نذری احکام﴾..... (۱۶۷)
- ﴿ه:- دطواف عمری احکام﴾..... (۱۶۷)
- ﴿و:- دطواف تحیہ احکام﴾..... (۱۶۷)
- ﴿ز:- دطواف نفلی احکام﴾..... (۱۶۸)

﴿د پنجم بحث:- متعلقہ مسائل﴾..... (۱۶۸)

- ﴿طواف کی د ۷ینو حجاجو کرامو خطا گانی﴾..... (۱۷۵)
- ﴿شپیرم بحث:- دسعی بیان﴾..... (۱۷۷)
- ﴿الف:- دسعی کولو طریقہ﴾..... (۱۷۷)
- ﴿ب:- دسعی صحت شرائط﴾..... (۱۸۰)
- ﴿ج:- دسعی واجبات﴾..... (۱۸۱)
- ﴿د:- دسعی سنن﴾..... (۱۸۱)
- ﴿ه:- دسعی مستحبات﴾..... (۱۸۱)
- ﴿و:- دسعی مباحات﴾..... (۱۸۱)
- ﴿ز:- دسعی مکروہات﴾..... (۱۸۲)
- ﴿ح:- د حج خطبی﴾..... (۱۸۲)
- (۱۸۲)

- (۱۸۳).....﴿شپیرم بحث متعلقه مسائل﴾
- (۱۸۴).....﴿سعی کی د ځینو حاجیانو صاحبانو خطاګانی﴾
- (۱۸۶).....﴿اوم بحث: د حج پنځو ورځو احکام﴾
- (۱۸۶).....﴿الف:- د حج اولي ورځي احکام﴾
- (۱۸۷).....﴿ب:- د حج دوهمي ورځي احکام﴾
- (۱۸۷).....﴿۱- دوقوف عرفي طريقه﴾
- (۱۹۰).....﴿۲- دوقوف عرفي دعاګانی﴾
- (۱۹۸).....﴿۳- دجمع تقديم شرطونه﴾
- (۱۹۹).....﴿ج:- دوقوف عرفي صحت شرطونه﴾
- (۲۰۰).....﴿د:- دوقوف عرفي واجبات﴾
- (۲۰۰).....﴿ه:- دوقوف عرفي سنن﴾
- (۲۰۰).....﴿و:- دوقوف عرفي مستحبات﴾
- (۲۰۱).....﴿ز:- دوقوف عرفي مکروهات﴾
- (۲۰۲).....﴿ح:- وقوف عرفه کې دځیني حاجیانو خطاګانی﴾
- (۲۰۳).....﴿اتم بحث:- عرفات نه مزدلفي ته دروانیدلو مناسک﴾
- (۲۰۳).....﴿الف:- دعرفات نه مزدلفي ته د ستید لو ترتیب﴾
- (۲۰۴).....﴿ب:- دجمعه تاخیر شرائط﴾
- (۲۰۶).....﴿ج:- وقوف مزدلفي د صحت شرطونه﴾
- (۲۰۶).....﴿د:- دوقوف مزدلفي سنن﴾
- (۲۰۷).....﴿ه:- دوقوف مزدلفي مستحبات﴾
- (۲۰۷).....﴿و:- دوقوف مزدلفي لازم دم جنايات﴾
- (۲۰۸).....﴿ز:- مزدلفي ته په راستنیدو کې دځیني حاجیانو خطاګانی﴾
- (۲۰۹).....﴿نهم بحث: د حج دریمي ورځي احکام﴾
- (۲۰۹).....﴿الف:- له مزدلفي څخه مني له دروانیدلو ترتیب﴾

- ﴿ب: - دجمرې عقبي ویشتلو طریقه﴾ (۲۱۱)
- ﴿ج: - دجمر و ویشتلو صحت شرطونه﴾ (۲۱۳)
- ﴿د: - دجمر و ویشتلو مکروهات﴾ (۲۱۴)
- ﴿ه: - دجمر و ویشتلو لازم دم جنايات﴾ (۲۱۵)
- ﴿و: - دجمر و په ویشتلو کې د ځینې حاجیانو خطاګانې﴾ (۲۱۵)
- ﴿لسم بحث: - د قربانی احکام﴾ (۲۱۷)
- ﴿الف: - د قربانی طریقه﴾ (۲۱۸)
- ﴿ب: - د قربانی صحت شرطونه﴾ (۲۱۸)
- ﴿فائده نافعہ﴾ (۲۲۰)
- ﴿یولسم بحث: - د سر خړیلو او کمولو احکام﴾ (۲۲۲)
- ﴿الف: - د سر خړیلو او کمولو طریقه﴾ (۲۲۲)
- ﴿ب: - د سر خړیلو او کمولو لازم دم جنايات﴾ (۲۲۳)
- ﴿ج: - د سر په خړیلو او کمولو کې د ځینې حاجیانو خطاګانې﴾ (۲۲۴)
- ﴿دولسم بحث: - د طواف زیارت احکام﴾ (۲۲۶)
- ﴿الف: - د طواف زیارت طریقه﴾ (۲۲۶)
- ﴿ب: - د طواف زیارت صحت شرطونه﴾ (۲۲۷)
- ﴿ج: - د طواف زیارت واجبات﴾ (۲۲۹)
- ﴿مهمه فائده﴾ (۲۲۹)
- ﴿دیارلسم بحث: - د حج څلورمې ورځې احکام﴾ (۲۳۱)
- ﴿الف: - دیوولسم تاریخ درمی طریقه﴾ (۲۳۱)
- ﴿ب: - درمی ضروري احکام﴾ (۲۳۳)
- ﴿څورلسم بحث: - د حج پنځمې ورځې احکام﴾ (۲۳۴)
- ﴿الف: - د حج پنځمې ورځې درمی ترتیب﴾ (۲۳۴)
- ﴿ب: - د حج پنځمې ورځې ضروري احکام﴾ (۲۳۴)

- ﴿پنخلم بحث:- د حج شہرمی ورخی احکام﴾ (۲۳۵)
- ﴿الف:- دیارلسم دذی الحجی منی کی معطل کبد و حکمت﴾ (۲۳۵)
- ﴿ب:- مکی معظمی ته دواپسی ترتیب﴾ (۲۳۶)
- ﴿فایدنافعہ﴾ (۲۳۶)
- ﴿ج:- درخصتی طواف احکام﴾ (۲۳۸)
- ﴿۱:- درخصتی طواف وجوب شرطونہ﴾ (۲۳۸)
- ﴿۲:- درخصتی طواف صحت اداء شرطونہ﴾ (۲۳۹)
- ﴿۳:- درخصتی طواف واجبات﴾ (۲۳۹)
- ﴿۴:- درخصتی طواف طریقہ﴾ (۲۴۰)
- ﴿توصیہ نافعہ﴾ (۲۴۲)
- {خلورم فصل: دعمری فضائل او مسائل} (۲۴۵)
- ﴿لومری بحث: دعمری فضائل﴾ (۲۴۵)
- ﴿الف:- قرآن کریم دیوایت شریف توضیح﴾ (۲۴۵)
- ﴿ب:- د دریومبارکو احادیثو توضیح﴾ (۲۴۶)
- ﴿دوہم بحث:- دمکی معظمی تاریخی مقدس مشاہد او مساجد﴾ (۲۵۰)
- ﴿الف:- دمکی معظمی مقدس مشاہد﴾ (۲۵۰)
- ﴿۱- مکہ معظمہ﴾ (۲۵۰)
- ﴿۲- کعبہ شریفہ﴾ (۲۵۱)
- ﴿۳- حجر اسود مبارک﴾ (۲۵۳)
- ﴿۴- ملتزم شریف﴾ (۲۵۴)
- ﴿۵- رکن یمانی شریف﴾ (۲۵۵)
- ﴿۶- حطیم شریف﴾ (۲۵۶)
- ﴿۷- میزاب رحمت﴾ (۲۵۷)
- ﴿۸- مکان خد ینجۃ الکبریٰ رضی اللہ تعالیٰ عنہا﴾ (۲۵۸)

- (٢٥٩)..... ﴿٩- مولدي نبي صلى الله عليه وسلم﴾
- (٢٥٩)..... ﴿١٠- مكان صديق اكبر رضى الله تعالى عنه﴾
- (٢٥٩)..... ﴿١١- مولد علي كرم الله وجهه﴾
- (٢٥٩)..... ﴿١٢- دار الارقم﴾
- (٢٦٠)..... ﴿١٣- مولد حضرت سيد الشهداء حمزه رضى الله تعالى عنه﴾
- (٢٦٠)..... ﴿١٤- د مكى معظمي قبرستان جنة المعلى﴾
- (٢٦٢)..... ﴿د:- د مكى معظمي مبارك مساجد﴾
- (٢٦٢)..... ﴿١- مسجد الرايه﴾
- (٢٦٢)..... ﴿٢- مسجد الجن﴾
- (٢٦٢)..... ﴿٣- مسجد الشجرة﴾
- (٢٦٣)..... ﴿٤- مسجد تنعيم﴾
- (٢٦٣)..... ﴿٥- مسجد الغنم﴾
- (٢٦٣)..... ﴿٦- مسجد طوى﴾
- (٢٦٣)..... ﴿٧- مسجد الجعرانه﴾
- (٢٦٤)..... ﴿٨- مسجد ابوقيس﴾
- (٢٦٤)..... ﴿٩- مسجد الكيش﴾
- (٢٦٤)..... ﴿١٠- مسجد العقبه﴾
- (٢٦٤)..... ﴿١١- مسجد الخيف﴾
- (٢٦٥)..... ﴿١٢- مسجد مشعر الحرام﴾
- (٢٦٥)..... ﴿١٣- مسجد لمره﴾
- (٢٦٥)..... ﴿ه:- د مكى معظمي مقدس غرونه﴾
- (٢٦٥)..... ﴿١- جبل ثور﴾
- (٢٦٥)..... ﴿٢- جبل النور﴾
- (٢٦٦).....

- ﴿ ۳- جبل ابوقیس ﴾..... (۲۶۶)
- ﴿ ۴- مقام حدیبیه ﴾..... (۲۶۶)
- ﴿ دریم بحث: د عمرې مسائل ﴾..... (۲۶۷)
- ﴿ دریم بحث: د عمرې ادا کولو طریقه ﴾..... (۲۸۰)
- ﴿ الف :- د عمرې اداب ﴾..... (۲۸۰)
- ﴿ ب :- د عمرې احرام طریقه ﴾..... (۲۸۰)
- ﴿ ج :- د طواف ترتیب ﴾..... (۲۸۲)
- ﴿ د :- طواف شوطونو منتخبې دعاگانې ﴾..... (۲۸۵)
- ﴿ ه :- د سعی طریقه ﴾..... (۲۹۰)
- ﴿ جامعه فائده ﴾..... (۲۹۳)
- { پنځم فصل: د د یار حبیب صلی الله علیه وسلم سفر او زیارت }... (۲۹۵)
- ﴿ اول بحث: د مدینې منورې خواص او فضائل ﴾..... (۲۹۵)
- ﴿ الف :- د مدینې منورې خواص ﴾..... (۲۹۵)
- ﴿ ب :- د مدینې منورې جغرافیایی حالات ﴾..... (۲۹۸)
- ﴿ ج :- د مدینې منورې نباتات ﴾..... (۳۰۳)
- ﴿ دوهم بحث: د مسجد نبوی شریف بنیادي معلومات ﴾... (۳۰۵)
- ﴿ الف :- د مسجد نبوی صلی الله علیه وسلم مختصر تاریخ ﴾..... (۳۰۵)
- ﴿ ۱) - د مسجد نبوی شریف بنیادي تعمیر ﴾..... (۳۰۵)
- ﴿ ۲) - د مسجد نبوی شریف اوله توسیع ﴾..... (۳۱۲)
- ﴿ ۳) - د مسجد نبوی شریف دوهمه توسیع ﴾..... (۳۱۵)
- ﴿ ۴) - د مسجد نبوی شریف دریمه توسیع ﴾..... (۳۱۸)
- ﴿ ۵) - د مسجد نبوی شریف څلورمه توسیع ﴾..... (۳۱۹)

- ب: د مسجد نبوی شریف ملحقات ﴿ (۳۲۲).....
- ﴿ (۱) - ریاض الجنة ﴿ (۳۲۲).....
- ﴿ (۲) - منبر نبوی شریف ﴿ (۳۲۴).....
- ﴿ (۳) - محراب نبوی شریف ﴿ (۳۲۶).....
- ﴿ (۴) - صفه واصحاب صفه رضي الله تعالى عنهم ﴿ (۳۲۹).....
- ﴿ (۵) - درحمتونو او برکتونو ستنې ﴿ (۳۳۰).....
- ﴿ ۱ - اسطوانة مخلقة ﴿ (۳۳۰).....
- ﴿ ۲ - اسطوانة عائشه رضي الله تعالى عنها ﴿ (۳۳۱).....
- ﴿ ۳ - اسطوانة ابي لبابه رضي الله تعالى عنه ﴿ (۳۳۲).....
- ﴿ ۴ - اسطوانة سرير ﴿ (۳۳۴).....
- ﴿ ۵ - اسطوانة الحرس ﴿ (۳۳۵).....
- ﴿ ۶ - اسطوانة الوفود ﴿ (۳۳۵).....
- ﴿ ۷ - اسطوانة تهجد ﴿ (۳۳۶).....
- ﴿ ۸ - اسطوانة جبريل عليه السلام ﴿ (۳۳۶).....
- ﴿ فایده نافعہ ﴿ (۳۳۶).....
- ﴿ (۶) - مکبره یا مقصوره مبلغین ﴿ (۳۳۷).....
- ﴿ (۷) - مواجه مبارکه شریفه ﴿ (۳۳۸).....
- ﴿ (۸) - کنبده خضراء شریفه ﴿ (۳۴۱).....
- ﴿ (۹) - عجیبه واقعہ ﴿ (۳۴۲).....
- ﴿ دریم بحث: دروڑی مطہری متعلقہ ضروری مسائل ﴿ (۳۴۶).....
- ﴿ خلورم بحث : د زیارت اداہ او طریقہ ﴿ (۳۵۳).....
- ﴿ الف :- د زیارت اقدس صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ادب ﴿ (۳۵۳).....

- ﴿ب: - دزيارت اقدس صلى الله عليه وسلم كولو طريقه﴾..... (٣٧١)
- ﴿ج: - حضرت ابوبكر الصديق رضي الله تعالى عنه باندي دسلام كولو طريقه﴾..... (٣٧٣)
- ﴿د: - حضرت عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه باندي دسلام كولو طريقه﴾..... (٣٧٣)
- ﴿ه: - دواړو مباركانو رضي الله تعالى عنهما باندي دسلام كولو طريقه﴾..... (٣٧٤)
- ﴿و: - دوباره رسول الله صلى الله عليه وسلم باندي دسلام كولو طريقه﴾..... (٣٧٤)
- ﴿ب: - د مقدسه مقابرو دزيارت كولو شرعي طريقه﴾..... (٣٧٥)
- ﴿١ - داهل بقيع دزيارت ترتيب اودسلام كولو طريقه﴾..... (٣٧٦)
- ﴿٢ - دجنة البقيع مقبري اهميت﴾..... (٣٧٦)
- ﴿٣ - اهل بقيع باندي دسلام كولو طريقه﴾..... (٣٧٨)
- ﴿٤ - دأحد فديانو او شهيدانو دزيارت كولو طريقه﴾..... (٣٨٥)
- ﴿٥ - دجبل أحد مبارك اهميت﴾..... (٣٨٥)
- ﴿٦ - دأحد شهيدانو باندي دسلام كولو طريقه﴾..... (٣٨٦)
- ﴿پنځم بحث: - د مدني منوري مقدس مساجد﴾..... (٣٨٧)
- ﴿الف: - مسجد قبا﴾..... (٣٨٨)
- ﴿ب: - مسجد جمعه﴾..... (٣٩٠)
- ﴿ج: - مسجد غمامه﴾..... (٣٩١)
- ﴿د: - مسجد سيدنا ابوبكر الصديق رضي الله تعالى عنه﴾..... (٣٩١)
- ﴿ه: - مسجد سيدنا عمر فاروق رضي الله تعالى عنه﴾..... (٣٩٢)
- ﴿و: - مسجد علي كرم الله وجهه﴾..... (٣٩٢)
- ﴿ز: - مسجد مشربه ام ابراهيم رضي الله تعالى عنهما﴾..... (٣٩٢)
- ﴿ح: - مسجد قبلتين﴾..... (٣٩٣)
- ﴿ط: - مسجد ذوالحليفة﴾..... (٣٩٤)

- ﴿ی: - مسجد فتح﴾ (۳۹۵)
- ﴿ک: - مسجد سقیا﴾ (۳۹۷)
- ﴿ل: - مسجد بنو حرام﴾ (۳۹۷)
- ﴿م: - - مسجد ذباب﴾ (۳۹۷)
- ﴿ن: - مسجد الفضیح﴾ (۳۹۷)
- ﴿س: - مسجد بنی قریظہ﴾ (۳۹۸)
- ﴿ع: - مسجد اجابہ﴾ (۳۹۸)
- ﴿ف: - مسجد ابی رضی اللہ تعالیٰ عنہ﴾ (۳۹۸)
- ﴿ش: - مسجد بنو ظفر﴾ (۳۹۸)
- ﴿فائدہ عامہ﴾ (۳۹۹)
- ﴿شپیرم بحث: - آبار - کوهیان - متبرکہ﴾ (۴۰۱)
- ﴿الف: - بثراریس﴾ (۴۰۱)
- ﴿ب: - بثر عریس﴾ (۴۰۱)
- ﴿ج: - بثر بصرہ﴾ (۴۰۲)
- ﴿د: - بثر بضاعہ﴾ (۴۰۲)
- ﴿هـ: - بثر بثرحاء﴾ (۴۰۲)
- ﴿و: - بثر رومہ﴾ (۴۰۲)
- ﴿ز: - بثر عہن﴾ (۴۰۲)
- ﴿اوم بحث: وطن تہ دواپسی اداب﴾ (۴۰۳)
- ﴿الف: - سلام وداع ترتیب﴾ (۴۰۴)
- ﴿ب: - دحاجیانواستقبالہ﴾ (۴۰۴)
- ﴿ج: - دحج ادا کولو خنہ وروستہ قابل اہتمام نصائح﴾ (۴۰۶)
- (۴۰۸)

﴿تقریظ﴾

فضيلة الشيخ علامه صاحب الشجاعة حامل الشريعة والطريقة المحقق المدقق بقية السلف الشيخ بهر مند نفع الله المسلمين بعموم فيضه شيخ الحديث ورئيس المدرسين بجامعة العلوم الاسلامية زرگری.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

الحمد لله نحمده ونصلی ونسلم على رسوله الكريم وعلى اله واصحابه اجمعين اما بعد بنده دا رساله چې مولانا گل رحمن اطال الله عمره د حج دمناسکو په اړه ليکلي مختلف مواضع وکتله ، ډېره مې خو ښه شوه ، اودامامغنيه بيا منده ، دلويو لويو شرحونه يې را مختصره کړيدي ، مصنف ډېر کوشش پکې کړی ، الله دې ښه بدله په دارينوکی ورکړي ، اودارساله دې ورته په خپل دربارکی قبوله کړي .امين يارب العلمين)) (العبد بهر مند عفى عنه خادم جامعة اسلامية زرگری هنگو)

﴿تقریظ﴾

حضرت علامه جامع الاصول والفروع صاحب الورع والتقوى صاحب الشجاعة والسياسة شيخ الحديث بمفتاح العلوم هنگو مفتی دين اظهر مدظله العالی.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

الحمد لله الذى فى السماء عرشه وفى الارض سبيله وفى الجنة ثوابه وفى النار عقابه والصلوة والسلام على النبى الذى كان اسمه فى التورات احيى وفى الانجيل احمد وفى القرآن محمد (صلى الله عليه وسلم) وبعد كلفنى اخى الكريم الاستاد گل الرحمن بقرأة ما جاء فى رسالة معراج الحجاج والمعتمرين خاصة باحكام الحج والعمرة الخ وكانت وافية للعرض على مذهب ابى حنيفة رحمه الله تعالى ونسأل الله العلى التقدير ان ينفع بها المسلمين وان يجعل عمله هذا خالصاً لوجهه الكريم وان يجعله فى ميزان حسناته انه نعم المولى ونعم النصير أمين . بنده دين اظهر بن شير اصغر (مرحوم)

﴿تقریظ﴾

حضرت علامہ صاحب المناقب العالیۃ، والمفاخر البھیۃ، جامع العلوم
الظاہریۃ والدینیۃ، ومجمع الکمالات العلمیۃ والعملیۃ، وصاحب الشجاعة
والسیاسة، شیخ المشائخ عبد الواحد نقشبندی مدّ ظلہ العالی.
حامدا مصلیا مبسلا اما بعد:

دمعراج الحجاج، والمعتمرین، والزائرین کتاب می لبرخہ ولیدہ دعدم
فرصت له کبلہ می چندان مطالعہ پکی ونکرہ واقعا چہ دا کتاب ددی
عصر دہولو کتابو دمناسکو دحج او عمری اوزیارت چہ پہ زیات شمیر پہ
مختلفو ژبوسره تصنیف او طبع شوی دی دہولو پہ امتیاز کتاب دی او مصنف
ددی کتاب الحاج مولوی خلیفہ گل رحمن صاحب پہ دینی او علمی
اوسیاسی او تاریخی او تدریسی او ظاہری او باطنی علوم او چارو کنبی
ممتاز دی او فریضہ دحج چہ داسلامی دین دپنج بناء دجملہ خنخہ دی زیات
اہم دی او مناسک ئی بلکل قابل دتشریح او دنشر او اشاعت دی. دا خکہ چہ
اکثر حجاج کرام پہ فقط عادی اورواجی پہ تش نامہ حج کوی او دفقہی
نسکی مسائلو خنخہ ناخبرہ دی خصوصاً دپنستوژی پنبتانه حجاج کرام
بیازیات مستحق دپنستوژی دمناسکو دنشر او اشاعت دی خبستن متعال جل
جلالہ دی دمصنف صاحب دالور دینی، علمی، خدمت قبول کری
او مزید توفیق دی نصیب کری. آمین.

(۲۷/۹/۲۰۰۳) المهتم فقیر عبد الواحد نقشبندی عفی عنہ.

﴿ تقریظ ﴾

فضيلة الشيخ حضرت علامة بقية السلف ماهر الفنون جامع المعقول والمنقول الشيخ سيف الله متع الله المسلمين بعموم فيضه شيخ الحديث بجامعة العلوم الاسلامية زرگری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي احكم بكتابه اصول الشريعة الفراء ورفع بخطابه فروع الحنيفة السمحة البيضاء، والصلوة على من لاني بعده ولادة محمدن المبعوث هاديا للناس مبشرا ونذيرا وداعيا الى الله باذنه سراجا منيرا، وعلى اله واصحابه الذين هم نجوم الهداية من المهاجرين والانصار، والذين اتبعوهم باحسان اما بعد پس له حمدنه اودرودنه ماخيل نظرقاصر دمعزز مكرم رورمولوى كل رحمن صاحب تاليف معراج الحجاج والمعتمرين باندي واپولونوم اته دحج په مسائلو كي بحربسيط (لوى درياب) بنكاره شواوپنستو حاجيانو ته دپير مفيد كتاب دى الله تعالى نه سوال اوالتهجا كوم چي مولوى كل رحمن صاحب دغه سعى او كوشش قبول كړي او دغه تأليف د مولا نا موصوف لپاره داختر دمشكلات او داسانولو ذريعه وگرځوي او الله تعالى دغه تأليف مقبول اومحبوب دخواصواوعوامو وگرځوي امين ثم امين حسبنا الله ونعم الوكيل) العبد الضعيف سيف الله غفرالله له

﴿ تقریظ ﴾

فضيلة الشيخ جامع المعقول والمنقول حامل الشريعة والطريقة ماهر الفنون
حضرت العلامة محمد معلم متع الله المسلمين بعموم فيضه المدرس بمدرسة
جواهر القرآن اوچت کرم ایجنسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على سيد الانبياء والمرسلين وعلى
اله واصحابه الطاهرين اما بعد : كله چي دغه رساله چه مسمى دد په معراج
الحجاج والمعتمرين سره دتاليفاتودجناب محترم جامع المعقول والمنقول
مولوي گل الرحمن حقاني صاحب ماته وړاندي شوه خوچې ددي رسالي
په هکله خپل نظر وړاندي کړم نوکه يوخوا ته زه ددي قابل نه يم چې پداسې
علمي مسائلو کې نظر ورکړم ځکه دهر فن لپاره رجال وي اودهر مقام لپاره
مقال وي، اوبل خوا ددومره لويو شخصيتونو د خوښولو او تقریظ کولونه وروستو
زما نظر څه شی دی، اودریم داچې رساله دداسې معتمد او محطاط مؤلف
اود معتمدو کتابو دحوالوپه درلودلو سره هيڅ شاهد او تقریظ ته محتاجه نه وينم
(ولها منها عليها شواهد) خوبياهم چې د کتاب ځينې پاڼې مې ولوستې نو ډيرې
معتمدي مدللې او د شاباسي وړې وموندې دمولوي گل رحمن صاحب
ثمت اودينې..... خدمات دستايلو وړدي الله دي ددوی په عمر کې برکت
واچوې اوددې په شان دنورو تاليفاتو مزید توفيق دې ورپه برخه کړي امين.

بنده محمد معلم پکتياوال خادم علم اسلام

﴿دناشر تحليل﴾

﴿باسمه تعالى﴾

الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على اشرف المرسلين وعلى اله وصحبه ومن تبعهم الى يوم الدين اما بعد

محترموا! حج دهغه عبادت يادگار اوبقاده چې د حضرت ادم عليه السلام له زمانې نه هريو ملت او مذهب کې پاتې شويدي، د حج فريضه د اسلام له خومهمو بڼاوو څخه شميرل کيږي، دا هغه عبادت دی چې هم بدنې او هم مالي بلل کيږي، پدې عبادت کې يو فکور انسان دی ته پوره متوجه کيږي چې د نيايي ژوند او مادي شېې ورڅې يواځې په يوه څادر او يوه لنګ کې هم تيريدلی شي اوسړی پوهيږي، چې د الله تعالى په حضور کې قرب دانسان په ښکلو او فاخرانه جامو، ښکلا او ځان جوړولو پورې اړه نلري بلکه له لوی خدای سره دارتباط اصلي رشته، د الهي او امر و د تعميل او په عين حال کې له عامو انسانانو سره دور ورولی او الهي هم مسلکی ګډ ژوند دي او د لوی خدای د عبادت دادا کولو لپاره خپل مال اوسر وسيله ګرځولی دي، له داء علماء کرام د حج د مناسکو په ارتباط ډيرې رسالې ليکلې دي البته محترم مولوی صاحب گل رحمن حقاني مهاجر مدني دامت برکاتهم د کتاب ځانګړتيا داده چې يو خوا يې خپل تاليف د مشهور و او متداولو کتابونو په حوالو سره ښايسته کړی دی، او بله خوا يې د مقدسو مقاماتو لنډ تاريخ ليکلی چې سړی وکولای شي چې دامهمه فريضه له عاشقانه ذوق او شوق سره ادا کړي شي چې هغه پنځوانی يادگار ورته په نظر راځي جذبات يې ورسره تازه کيږي، له دامونږ هم پدې صدفه جاريه کې د شراکت په خاطر اقدام و کړي الله تعالى د دين لوي خدمت زموږ او ستاسي نه قبول کړي

امين يارب العلمين بجا ه سيد المرسلين صلى الله عليه وسلم.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا إِلَى خَيْرِ مَنْهَاجٍ، وَأَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالْعَيْشِ فِي أَظْهَرِ الْبَقَاءِ
وَرُؤْيَا خَيْرِ الْفَجَاجِ، وَسَلَكَ بِنَا سَبِيلَ الْحَقِّ سَبِيلًا لَيْسَ بِهِ اعْوِجَاجٌ، وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى الرَّحْمَةِ الْمُهْدَاةِ وَالسَّرَاجِ الْوَهَّاجِ، عَدَدَ مَا سَبَّحَ مُسَبِّحٌ وَصَلَّ
مُصَلٍّ وَحَجَّ الْبَيْتَ مَنْ حَاجَ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَالْأَزْوَاجِ وَعَلَى أَتْبَاعِهِ وَمَنْ
سَارَ عَلَى آثَرِهِ وَاسْتَمْسَكَ بِذَلِكَ الْمِعْرَاجِ؛

اما بعد:- وايي عاجز بنده گل الرحمن حقاني ((مهاجر مدني)) دم محترم حاجي
ملا صاحب عبدالرحمن زوی دمشهورولي الله حافظ جي صاحب طراب خان
المسي دپکتيا خاخي اريوب اوسيدونکي، چي کله زه الله تعالى دحج فريضي
په ادا کولو مشرف کړم، نوزيات حاجيان او عمره کوونکي مي ليدل چي دحج
او عمرې مناسکو څخه ناخبره وو، نو په مناسکو کې به يې زياتي خطاگانې
کولې، اونه ورته دمبارکو مقاماتو تا ريخ پوره معلومات وو، چي په هغو ځايو
کې يې دناسبو آدابو لحاظ ساتلې وى، اونه ورته مکمل فضائل معلوم وو
چي دحج تکاليف او مشقات يې په روڼ تندي سره برداشت کړې وى، لهذا
دخپل شرعي مسئوليت د ادا کولو په اساس مي دخپل توان مطابق د "معراج
الحجاج والمعتمرين" په نامه يو مدلل مکمل او په محتوياتو دحج او عمرې
مشمول کتاب وليکلو، چي د فضائلو، مسائلو، اوتاريخي معلوماتو نقل مو د
معتدرو متداولو مشهورو کتابونو په حوالو سره وکړو، چي په پنځو فصلونو

باندې شامل دي لومړۍ فصل: دحج په فضائلو او آدابو کې... دوهم فصل: دحج په مسائلو کې... درېم فصل: د پوره حج ادا کولو په ترتيب او مناسک کې... څلورم فصل: د عمرې په فضائلو او مسائلو کې... او پنځم فصل: د ديار حبيب صلى الله تعالى عليه وسلم په سفر او زیارت کې... دې الله تعالى دې دا خدمت رانه قبول کړي، او ماته او نورو مسلمانانو ته دې ترینه فائده ورسوي، او الله تعالى دې مسلمانانو خصوصاً د حجاج کرامو او عمره کوونکو وروڼو د فهم او قبوليت وړېې وگرځوي، آمين يارب العالمين بجاه سيد المرسلين صلى الله تعالى عليه وسلم، وبالله التوفيق وهو المستعان.

{ لومړۍ فصل: دحج فضائل او آداب }

{ لومړۍ بحث: ترغيب و تشويق }

محترموا! دحج فضيلت په ارتباط زيات قرآني آيتونه او نبوي احاديث او دسلف صالحينو آثار راغلي، نوموړې به يې موشت نمونه خروارد ترغيب و تشويق په خاطر په لنډه توگه توضيح وکړو...

{ الف :- دقرآن کریم مبارکو آیتونو توضیح }

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ - لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ﴾. سورت الحج آیت / ۲۷ - ۲۸.

ژباړه:- او آواز وکړه په خلقو کې دحج، نور اخی به تاته پیاده او سواره په هره تیز رفتار او مانده سوارۍ، چې راځي به دهرې لارې لیرې نه چې حاضر شي فالدو خپلو ته، او په معلومو ورځو کې الله نوم یاد کړي په هغه څه چې ورکړي

دي دوى ته الله تعالى له څارؤونه، پس خورئ دهني نه، او خوراك وركړئ مصيبت و هلو محتاجو ته.

توضيح: - محترموا! د اسمانونو او زمكې له پيدايننت سره سم ملايكو د بيت الله شريفه جوړه كړېده د الله تعالى په امر سره، بيا آدم عليه السلام، بيا شيت عليه السلام، بيا ابراهيم عليه السلام، بيا عمو القو، بيا بنو جرهم، بيا قصي، بيا قريشو مخكې د نبي كريم صلى الله تعالى عليه وسلم د بعثت څخه، بيا عبدالله بن زبير رضي الله تعالى عنهما، او بيا حجاج بن يوسف په خپل وار سره جوړه كړېده؛ (كمافي التاريخ مکه و تفسير روح المعاني او ابو حيان) او نور و مفسرينو هم د مذکور ترتيب نقل كړيدى. او دلته سورت الحج كې بناء د ابراهيم عليه السلام ذكر دى، نو مراد دادى چې دهغه د زمانې نه مخكې داسې نرېدلي وه چې بنيادونه يې هم ورك شوي وو، چې بيا ابراهيم عليه السلام ته الله تعالى بنيادونه ښكاره كړل، او هغه عليه السلام تجديد د بناء او اعلان د حج يې وكړو. او ابن خاتم رحمه الله تعالى د ابن عباس رضي الله تعالى عنهما څخه نقل كوي چې كله حضرت ابراهيم عليه السلام ته د حج د فرضيت اعلان حكم او شو، نو دوى الله تعالى ته عرض او كړو چې دلته څنگلي ميدان دى څوك اوريدونكى نشته كوم ځاى چې ابادي ده هلته به زما واز څنگه ورسېږي؟ الله تعالى ورته او فرمايل چې ستا دمه داري يواځې اعلان كول دي ټولي دنيا ته يې درسولو او خورولو دمه داري په مونږه ده، حضرت ابراهيم عليه السلام په مقام ابراهيم او دريدو د اعلان يې وكړو كوم چې الله تعالى ډير اوچت كړو او په ځينو روايتونو كې راغلي دي چې ده عليه السلام جبل ابوقبيس

ته رځوت په غوږونو کې يې ګوتې کيښودي ښې طرف او کيڼ طرفته مشرق
 او مغرب هر طرفته يې دا اواز او کړو چې اې خلقو ستاسو رب خپل کور جوړ
 کړي دې، او په تاسو يې ددې حج فرض کړيدې، نو تاسو ټول دخپل رب حکم
 اړمنۍ. يا الله تعالى طاقت او قدرت ستا په قدرت کې دې، نوموړې کال په
 کال ددې حکم منونکې کړي آمين بجا سید المرسلين صلى الله عليه وسلم.
 په دې روايت کې داهم راغلي دي چې دحضرت ابراهيم عليه السلام دا اواز
 الله تعالى ټولې دنياته اورسولو، او يواځې ددغه وخت ژوندو انسانانوته نه
 بلکه کوم انسانان چې تر قيامته پورې پيدا کيدونکې وو په طور د معجزې يې
 دغو ټولوته ورسولو، او دچا په قسمت کې چې الله تعالى حج ليکلې وه هريو
 ددې اواز په جواب کې ليک اللهم ليک اوويل يعنې د حاضریدو اقرار يې
 وکړو. حضرت ابن عباس رضی الله تعالى عنهما فرمايې چې د حج د تبليي اصل
 بنياد د ابراهيمي نارې جواب دی. (کما في تفسير القرطبي والمظهری). لهذا
 ديت الله شريف د حج کولو سلسله هغه وخت نه تر ننه پورې چې په
 زرګونو کالونه تير شويدي جارې اوساري دي، او ټولو پيغمبرانو عليهم السلام
 اړدړي امتونه هم ددې پابند پاتې شو، او د حضرت عيسى عليه السلام څخه
 بهر چې کوم دور د جاهليت تير شوی دی پدیکې هم د عربو او سيدونکې اګر
 چې بت پرستۍ کې اخته شوې وو مګر د حج دارکانو همغسې پابند وو څنگه
 چې د حضرت ابراهيم عليه السلام نه منقول او ماثور وو.

پس اوس يو څومهمې نکتوته متوجی شو: اوله دا چې پدې آيت شريف کې
 "اجالا" کلمه ځکه منځکې راوړې چې دپياده حج کولو ثواب ډير دی، او

دا بن عباس رضی الله تعالیٰ عنهما څخه مرفوع روایت دی چې کوم کس پیاده د حج لپاره ولاړ شي او بیا راوایس شي هغه لپاره په هر قدم باندې دحرم اړه سره (۷۰۰) نیکیانې دي چا عرض وکړو چې دحرم دنیکیو څه دحرم اړه سره (۷۰۰) نیکیانې دي چا عرض وکړو چې دحرم شریف هره مطلب؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم او فرمائیل چې دحرم شریف هره نیکی دیولا که نیکیانو سره برابره دی. صححه الحاکم کذا فی العینې قلت وفي المستدرک بلفظ من حج من مكة ماشيا حتى يرجع الى مكة وهكذا فی الكنز. امام غزالی رحمه الله تعالیٰ علیه لیکلې چه کوم کس پیاده حج باندې قادروي نو بیا پیاده حج کول ورته افضل دي لکه ابن عباس رضی الله تعالیٰ عنهما خپل اولاد ته دوفات په وخت دپیاده حج وصیت کړی وو ؛ پس پیاده حج کول افضل دي خوچې پیاده لاره کې امن وي، البته بیا هم کم از کم مکه مکرمه نه خو عرفات پورې پیاده تلل پکار دي چې د لوي ثواب حصول څخه علاوه دنورو مستحباتو رعایت هم پکې کیدلای شي، او موثرانو کښې اکثر مستحبات خو پریږده دلمانځه پوره اهتمام نه شي پکې کیدلای، لکه موږ په خپلو سترگو مود حالت لیدلي دي، اوبل داچې مسافه هم دومره اوږده نده ځکه مکه مکرمې څخه منی ته درې میله مسافه ده، اومنی څخه چې سړی روان شي عرفات ته تقریباً شپږ میله مسافه جوړېږي نو دومره اندازه منزل خو خلق دچکر اوشوق په خاطر هم کوي، لهذا د عظیم ثواب اود حج مکمل مستحباتو دآدا کولو څخه دستې کاهلی په وجه محروم کیدل مناسب کار ندي.

دوهمه داچې پدې آيت شريف كې "ضَامِر" كلمه ذكر شويدي نودغه هغه سوارلي څاروي ته وائي چې نري بدن والا وي، چې په رفتار كولو باندې سترمانه كيږي نه، اوياهغه څاروي ته وائي چې ددير سفر كولو په وجې لاغر (ډنگر) شوی وي، البته پدې آيت مبارك كې ددرياب ذكر ندی شوی ځكه چې درياب دمکي مكرمې سره متصل نده، نو كچيرې درياب كې هم راشي نو بيا به هم په وچه باندې منزل كوي تر بيت الله شريف پورې.

درېمه داچې پدې آيت شريف كې "لِشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ" الخ جمله كي بعض مقاصد د حج ئي بيان كړيدي، نو مراد دمنافع نه اخروي فائدي چې د حج دمناسكو په ادا كولو سره حاصلېږي لكه ثوابونه، بښنه دگناهو، او قبوليت دعاگانو وغيره، اويا منافع په صيغه دنكره سره راوړي ددې عموم طرفته يې اشاره كړېده چه پديكي ديني نفعي خوبي شماره ده، البته دنيوي نفعي هم پکې ډيره ليدلې شي خصوصاً داډيره دتعجب خبره ده چه خپل شوق ذوق سره حج لپاره روپي جمع كړي بيا ورباندې حج وکړي، لکن ددنيا تاريخ کښې څوک يوه واقعه داسې نه شي ښودلې چې څوک سړي په حج او عمره كولو سره فقير او محتاج شو، ددينه علاوه په نورو كارونولكه مثلا دمكان په جوړولو يادواده كوزدن په رسمونو كي مصرف خرچ كولو سره په زرگونو خلق محتاج او فقيران شوې هر ځای ليدلای شي بلکه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي، حج او عمره نيستي (فقيرې) او گناهونه داسې غوڅوې اولري كوي څنگه چه داور بتي داوسپني اوسرو زرو خرابي لري كوي (كمارواه الترمذي). او الله تعالى په دې سفر د حج او عمره كې

دا خصوصيت هم اېښودى چه سړى په دنيوي لورې تنده او فقر كې نه اخته كېږي، او همدارنگه دنړۍ مسلمانوتر مينځ اخوت محبت، تعلقات اورشته اتحاد قائم كولو لپاره حج بهترينه موقع ده، او همدارنگه داميرانو او غريبانو اختلاط يو مقصودى شى دى چه په دې سره يو طرفته دامراء څخه غرور لري شي، او بله خوا د غرباء حوصله او چته او بلنده شي چې ديوبل له ضرورياتو سره خبر شي نو د حج سفر ددې عجيبه مشاهده ده، او همدارنگه د آثار قديمه وؤ تحفظ او دې اسلافو بالخصوص د مخكې انبياء عليهم السلام د احوالو علم او استحضار د سفر حج خصوصي ثمره ده، او همدارنگه د علمي او عملي او اخلاقي سطحې د لوړ تيا لپاره سفر حج يو زرین فرصت دى، ځكه چه په دې موقعه ځائ په ځائ علماء كرام موجودوي چه دهغوئ د علمي خدماتو او علمي تجربو د اسلام د اشاعت د ترقي ذرائع، او د اسلامي مراكيرو او كارنامو په مسائلو وغيره باندې تفصيلي اطلاع حاصلېږي، او سړي ته د استفادې او افادې موقعه په لاس ورځي، او بل طرفته دا ولياء كرامو ابدالو اقطاب وغيره يوه معتمده ډله هر كال په حج كې شريكېږي نو دهغو فيوضاتو او بركاتو او انوارو او كمالاتو نه د استفادې بهترينه موقعه وي، او همداراز د الله تعالى لطف او رحمت ځانته متوجه كول، د تضرع او عاجزۍ په زريعه او د الله تعالى سره تعلق ټنگيدل، او زياتيدل او د آخرت حالاتو ته متوجه كيدل، اوله دنيا څخه بې رغبت كيدل د سفر حج بهترين مظهر دى، او همدارنگه د حج سفردتو حيد او د اعمالو او اخلاقو تربيت او د شهواتو د تخفيف او ښه تكامل، او د تجر د الله او د تقوى، او د همت د لوړ تيا، او د عشق حقيقي اعلى درس دى.

﴿ب :- ديو جامع حديث شريف توضيح﴾

(عن أبي هريرة رضي الله عنه من حج لله فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه) (متفق عليه).

ژباړه: د ابې هريرة رضي الله تعالى عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماني: چا چې خالص دالله لپاره حج او کړو خبرې يې پکې ونه کړې (چې دښخوسره کيدنې شي)، او گناهونه يې اونه کړل، نو داسې به دگناهونونه پاک بيرته راستون شي لکه چې مورنه پيداشوی وي (بخاری ومسلم) توضيح: محترموا! په دې حديث شريف کې درې مضمونه ذکر شويدي:-

۱- مضمون صحيح نيت: يعنې دا حج به سوچه دالله تعالى درضاپه خاطر وي بڼې دکوم دنيوي غرض، شهوت، ريا، سمعت، وغيره لپاره به نوي، نو داډيره دتعجب خبره ده چې دومره تکليف او خرڅ وکړې بياني په فاسد نيت لکه دنفريج وسير او سياحت، ياد شهرت اوريا، ياد دنيوي اغراض او تجارت وغيره په خاطر يې ضائع کړې، البته کچيرې د ضرورت په وخت کې تجارت کوي چې د سوال کولو نه پری بچ شي نو باک يې نشته، لکه ديتته سورت بقره ايت (۱۹۸) کښې اشاره شوې.

دريم مضمون رفات: يعنې پدې کښې ډير اقوال دي او ځني اقوال دادی: ۱- رفات جماع يعنې دخپلې بې بې سره همبستري کول. ۲- ښځوته فحش خبرې کول. ۳- دا يوه جامع شامله کلمه ده هر هغه فعل او قول ته وايي چې سړي دخپلې ښځې نه اراده کوي لکه جماع او دواعي دجماع.

درېم مضمون فسق: يعنې پدې کې هم ډير اقوال دي او ځني اقوال دادی: ۱-
 گناه کبیره ۲- هغه گناهونه چې حرم کې يا په وخت د احرام کښې کيږي
 لکه ښکار وغيره کول . ۳ - د غير الله په نامه ذبحه کول . ۴ - په ناکاره
 نومونو او لقبونو سره څوک يادول، يا کنخل کول نو د کلمه ټولو اقولو ته شامل
 دی، او جنگ جگړه هم پکې داخل دي، نو په دې حديث شريف کې دې
 خبرې ته اشاره ده چې حج کونکې لره اخلاق جميله پکاردی، او ددې
 لپاره علاج د قوت شهوانيه کمزورې کول دي چې په لفظ دې (لم يرفث)
 کې ورته اشاره ده، او همدارنگه قوت نفسانيه (نفس اماره) او قوت وهميه
 شيطانيه کمزورې کول دي چې په لفظ د (وَلَمْ يَفْسُقْ) کې ورته اشاره ده چې
 دادرې واړه قوتونه دا اخلاق رزائلو لپاره منشا او اسباب دي، اودا درې
 واړه په هر وخت کې منع دي ليکن په حالت د حج کښې ددې درېو دمنعې
 کيدونکي تاکيد راغلی، ځکه چې حج کونکې بيت الله شريف سره حاضر
 وي نو هغه لره بل طرفته هيڅ توجه جائز نه ده سوا د عبادت او خشوع او
 تضرع الی الله نه، حاصل داچې رفته په ځای ذکر تلاوت ديني دعوت او
 بنائسته خبرې کول پکار دی، او د فسق په مقابل کې د الله تعالى اودهغه
 پيغمبر صلی الله عليه وسلم طاعت او فرمانبرداری کول پکار دی، او د جنگ
 و جگړې په ځای موافقت موانست، او رضا پکار دی، بلکه کچيرې بل چا له
 طرفه ورته ضرر او تکليف ورسېږي په خوش خلقي سره دهغه برداشت کول
 ورته مناسب دي، نو په نتيجه کې به د حج نه داسې پاک د گناهونو څخه

راستون شي لکه ماشوم چې دموره پيداشي او هغه معصوم وي، يعنې په هغه باندې کومه گناه اولغزش وغيره نه وي.

پس علماء کرام فرمائي: چې داقسم احاديثو مبارکوخه واره گناهونه مراد کيږي اګرچې دحج په باره کښې داسې ډير احاديث وارد شوي، لهاداد بعضي علماء کرامو تحقيق دادی چې حج سره صفائراو کبائردواړه قسمه گناهونه معاف کيږي، ليکن ددې معاف کيدلودا مطلب ندی چې دلمانځه، روژي، زکوة، چې کومو عباداتوا دراګ (موندل) ممکن وي ترينه ساقط شول، اويا دچاقرض ورباندې وي ترينه ساقط شي، اويا حقوق العباد ورته معاف شول بلکه مطلب يې دادی چې عباداتو کې سستې اوتاخيربه ورته معاف شي، يعنې په اداء دقرض ياپه حقوق العباد کې يې چې تاخيرکړيدی، نو دتاخير اوسستې گناه به ورته معاف شي، لهادعبادات ممکن الادراګ عبادات اوقرض اوحقوق العباد (دبندگانو حقوق) به لازمی اداکوي، اوياترينه دهغه کبائرو عفوه مراد ده چې هغوی لره بدل نه وي لکه شراب خنبل، زنا وغيره، ياعفوه دهغه حقوق الله تعالى مراد ده چې مخکې قدرت نه په اداء دهغوی باندې سړی مړشي، يعنې لکه څنگه چې سفر اومرض په وجه روزه اوخوری بياده اقامت اوصحت څخه مخکې وفات شي. اويا عفوه دهغه حقوق العباد ده چې مخلوق يې ورته معاف کړې اوترينه راضي شي. (هذا ملخص من كلام الفقهاء والمحدثين).

نوحج مبرورهغه دی چې شرعی طریقی باندې يې آداکړې وي اوڅه گناه يې پکې نه وي کړې نو دحج مبرور جزاء جنت دی؛ لکه چې ديو صحيح حديث

شريف مضمون دى چې د حج مبرور جزاء سواد جنت نه بله نده (متفق عليه).
 ځنې علماء كرامو فرمائي: چې حج مبرور هغه دى چې پكې رياء او نمائش
 نه وي، او ځنې علماء فرمايې: چې حج مقبول ته حج مبرور وئلي شي. نوره
 عزتمنده حاجي وروره، كچيرې ته په دغه اجر برېمن او كامياب شي نويقيقه
 نيكمرغه يې مگر گوره چې دغه مبرور حج په گناهونو كولو سره نقصاني
 كړي، او د عباداتو په پرېښودلو يې بربادنه كړي، ځكه چې ستا دمقبول حج
 له علاماتو څخه داده چې ته به د نيكۍ چارې او عبادات كوي، اوله منكراتو
 څخه به ځان ساتي، اوستا د حج دنه قبلېدو دا نېښه ده چې ته به د حج څخه
 وروسته د گناهونو مرتكب كيږي، په نيكو چارو او عباداتو كې به تمبلي او سستې
 كوي، گوره حاجي وروره چې له حج څخه ستا يواځې دا برخه نه شي چې
 يواځې حاجي لقب وگټي، او صبا ته به ته له دنيا څخه فانه او جلا كيږي او تاته
 ښه معلومه ده چې دا اعمالو ارزښت په القابو او اشكالو كې نه بلكې په قبلېدو
 كې دى، نو الله تعالى دې موږ اوستا حجونه مبرور او گناهونه مغفور او هلي ځلي
 مقبولې وگرځوي آمين يارب العالمين. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿ج: - د سلف صالحينو رحمهم الله تعالى آثار﴾

(علامه الوسي رحمه الله تعالى عليه ليكلي دي: "انَّ الْحَاجَّ إِذَا اتَّقَى فِي آدَاءِ
 حُدُودِ الْحَجِّ وَفَرَائِضِهِ غُفِرَتْ لَهُ ذُنُوبُهُ كُلُّهَا" وروى ذلك عن ابن عباس
 رضى الله تعالى عنهما. (۱))

ژباړه: يقيناً حاجي چې د حج حدود او فرائضو په اداء كښې كله پرهيزگاري وكړي، نو ټول گناهونه به ورته معاف شي، او داروايت د حضرت ابن عباس رضي الله تعالى عنهما څخه شويدي .

توضيح: محترموا! حج د گناهونو د معافي سره سره د گناهونو څخه منع كونكي دي، او عباداتو د زيات ثواب حاصلولپاره حج بڼه زريعه ده. علامه مفتي محمد شفيع رحمه الله تعالى عليه ليكلي دي: چې يو بزرگ فرمايې چې د حج نه په واپسې كښې ديو گناه وسوسه زما په زړه كې راغله، دغيبونه ماته اواز او شو چې تاحج ندی كړې؟ نو دا آواز زما او دهغې گناه په منځ كې يو ديوال جوړ شو، نو الله تعالى زه دهغې نه محفوظ كړم (۱). حضرت حسن بصري رحمه الله تعالى عليه فرمائي دي: چې حرم شريف كې يوه روژه ديولاك روژو ثواب لري، يو درهم صدقه ديو لاك درهم صدقې برابر ثواب لري، همدارنگه هره يوه يوه نيكي چې حرم شريف كې كيږي په غير حرم كې ديولاكهه ثواب سره برابر دي (۲). او مفتي اعظم عزيز الرحمن عثمانې رحمه الله تعالى عليه ليكلي دي: چې فقهاء محققينو پدي تصريح كړيدي چې دنورو ټولو مالي او بدني عباداتو همدا حكم دی، يعني دا زيات ثوابونه په نورو عباداتو كې هم شته . لكه چې درمختار كښې دي (وَكَذَابَقِيَّةُ الْقُرْبِ) او شامي كښې دي (اَيُّ كَالصَّوْمِ وَالَا عِتِكَافِ وَالصَّدَقَةِ وَالذِّكْرِ وَالْقِرَاءَةِ الخ) يعني دا بحث يې دهغه حديث لاندې ليكلي چې پكې راغلي مسجد نبوي صلى الله عليه

(۱) تفسير معرف القرآن،

(۲) اتحاف السادة

عَنْ الْعَالَمِينَ (سورة ال عمران ٩٧)

ژباړه :- اودالله تعالى لپاره په خلقوباندې حج دبيت الله (فرض) دی په هغه چاچې لارې خرج اومصرف لري، اوچاچې کفراوکړو (په انکار دحج سره) نوبیقینا الله تعالى غني اوبي پروا دی دتولوخلقونه.

توضیح: محترموا! محققینو علماء کرام لیکلي دي: چې په اخر دنهم (٩) کال دهجرت کې وروسته دتیریدو د میاشتي دحج نه په دې آیت شریف سره حج فرض شوی دی، اونی کریم صلی الله علیه وسلم وروسته د فرضیت دحج څخه یو کال هم حج نه دی وروسته کړی. ^(١)

پس حج په لغت کې قصدته ویل کیږي، او په شریعت کې: هو فعل مخصوص علی مکان مخصوص فی وقت مخصوص یعنی حج عبارت دی له زیارت کولو څخه د ټاکل شویو ځایونو، په خاص وخت کې، او په مخصوصو افعالو سره. نو په مسلمان نارینه اوبښځه باندې په ټول عمر کې یو ځل حج فرض دی. په دې جمله کې دحج د فرضیت ډیر تاکیدات دي لومړی داچې په (وَلِلّٰهِ) کې دپته اشاره ده چې دا حق دالله تعالى دی، په دې کې به شرک جلي اوخفي نوي، اوریاء، سمعت، تجارت، میله جوړه ول اوسیاحت وغیره کول به ئي مقصد نوي.

اوعلامه قرطبی رحمه الله تعالى علیه فرمایلې دي: چې لام لپاره د ایجاب اوالزام دی. دوهم داچې (عَلَى) په استعلاء اوپوځوالې اوپه تاکید دوجوب باندې دلالت کوي. دریم داچې (النَّاس) په لفظ دعموم سره دی اګرچې

وسلم کښې یو لمونځ په پنځوس زره اومکي مکرمي مسجد حرم شریف کې په یو لاکه حساب دی. (۱)

نو څرنگه چې در رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه په متعددو روایاتو کې نقل شويدي چې مکي مکرمي مسجد حرام شریف کې دیو لمونځ ثواب دیو لاک لمونځو ثواب سره برابري، اودلته دا خبره هم قابل لحاظ دی چې څرنگه حرم شریف کې لمونځ ده بلکه هره یوه نیکې ثواب دیو لاک نیکیانو ثواب سره برابره دی، نودلته د گناه وبال هم زیات دی له دې وجې څخه بعضې علماء کرامو مکي مکرمي کې قیام مکروه لیکلی چې دلته د بني ادم څخه گناه کیږي، نودلته گناه کول هم سخت جرم دی، لهذا د قیام په وخت کې زیات وخت په ننه د حرمینو شریفینو کې تیږول پکار دي، اود طواف او ذکر او تلاوت اود روډ شریف زیات اهتمام ضروري دی، اود وخت ضائع کول او بازارونو کې چکر وهل څخه ځان ژغورل لازمي دي. والله تعالی اعلم بالصواب.

﴿ دوهم بحث ترهیب وزورنه ﴾

محترموا! په اسلامي ارکانو کښې حج یومهم رکن دی چې په دې سره دارکانو اتمام کیږي، او په دې کښې کوتاهي کول لوی جرم دی، په دې هکله ډیر قرآني آیاتونه اونبوي احادیث اود سلفو صالحینو آثار موجود دي نو مونږ به یې محض د تنبیه په خاطر ورته لنډه کتنه وکړو؛

﴿ الف :- قرآن کریم دیوایت شریف توضیح ﴾

(وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَلَنْ يَكُوْنَنَّ مِنَ الْغَافِيْنَ)

مراد د دینه خصوص دی. خلورم داچې (مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) بدل دی (ذِ النَّاسِ) څخه نوداپه تکرار دلالت کوي، اوهم په تاکیدباندې، اوهم پدې سره تفصیل دی روسته داجمال نه. پنځم داچې په (وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) کې اشاره ده چې حج پرینودلو مشابَهت دی د کافرانو سره، او انکار کول خوعین کفردی، او په (غَنِيٌّ) کې هم د یته اشاره ده چې داسې انسان دالله تعالی خاص رحمت نه محروم دی، او الله تعالی په ده باندې هیڅ پرواه نه کوي. اود (حَجَّ الْبَيْتِ) په زبرد (حَا) اوزوردهغې سره، نوپه کې دوه لغتونه دي په زیرسره په نیزد سیبویه صاحب مصدر دی لکه چې په زورسره هم مصدر وه، او پدې کې اضافت د مصدر دی مفعول وته چې (الْبَيْتِ) دی.

او (مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) جمله کې دلیل دی په دې چې استطاعت شرط دی لپاره دوجوب دحج برابره خبره ده که سمدستي وي او که په تراخی سره وي، لکن په دې شرط چې دهغه نه پاتې نه شي، اود کولو لپاره اسلام، بلوغ، او حریت شرط دي، اوسبیلًا څخه مراد توبنه اوسوارلی ده، امام قرطبی رحمه الله تعالی داقول دعمر او ابن عمر او ابن عباس رضی الله تعالی عنهم اونور و تابعینو او امام شافعی او امام اعظم ابوحنیفه رحمه الله تعالی هکړخولي، او حافظ ابن کثیر رحمه الله تعالی دعکرمه رضی الله تعالی عنه څخه نقل کړیدی چې سبیلًا صحت د بدن ته وئیلی شي او حافظ ابن کثیر رحمه الله تعالی د "وَمَنْ كَفَرَ" متعلق د ابن عباس رضی الله تعالی عنهما اود مجاهد رحمه الله تعالی وغیره نه نقل کړی چې مراد له دینه هغه څوک دی چې انکار وکړي د فرضیت د حج نه، او حسن بصری رحمه الله تعالی علیه په ظاهر باندې حمل کړیدی، او (فَإِنَّ اللَّهَ

غنی عن العلمین) جمله کي عجیبه لطیفې ته اشاره ده هغه داچې هر کله د بیت الله په باره کې (هدی للعلمین) او ویلی شو، نودادی د پریښودلو سره یې ځکه ټول عالم ذکر کړیدی چې بقاء د بیت الله سره بقاء د دنیا متعلق ده، چې څو پورې کعبه شریفه موجوده وي او احترام یې جاري وي نو دنیا به اباده وي، لکه چې په دې مفهوم باندې بعضې روایاتونه دلا لت کوي نو هر کله چې کعبه شریفه وړانه شي نو الله تعالی به خپله غناء ((بي حاجتي)) ښکاره کړي په فناء کولو د عالم سره.

﴿ب :- دیو مبارک حدیث شریف توضیح﴾

(عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ مَلَكَ زَادًا وَرَاحِلَةً تَبْلُغُهُ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ وَلَمْ يَحْجَّ فَلَا عَلَيْهِ أَنْ يَمُوتَ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) . (رواه الترمذی)

ژباړه: د حضرت علي کرم الله وجهه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلې کوم شخص سره چې دومره خرچ وي چې په هغې سره د سوار لۍ انتظام کولی شي، چې بیت الله شریف ته پری ورسېږي، بیا هم هغه حج ونکړي نو هیڅ پروا نلري که یهودي مړ شي یا نصراني بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم د تائید لپاره "ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا" آیت شریف ولوستو (ترمذي شریف)

توضیح: محترم مو! د محدثینو حضراتو د قواعدو موافق ددې حدیث شریف سند کې کلام شته مگر دامذکور ایت شریف او نور روایات ددې مفهوم تائید کوي

لکه د ابی امامه رضی الله تعالی عنه په روایت کې دي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلې: څوک چې سخت مشکل، یا ظالم بادشاه، او یارنځور یې د حج څخه نه بنده وي، او بیا هم د حج کولونه بغیر مرشي که هغه غواړي یهودي دې مرشي یانصراني (رواه الدارمی کذا فی المشکوة فی الا تحارف) نو ظاهر د حدیث شریف څخه معلومېږي چې حج پرېښودونکي کافر دي لکه په ایت شریف کې راغلي (وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ عَنِ الْعَالَمِينَ) پس په ایت شریف کې د تارک حج نه په کفر سره تعبیر شوی دی، البته تاویل یې واضح دی هغه دا چې په فرضیت د حج یې عقیده نوي، یا حج پرېښودل حلال گڼي، یا دا چې حج پرېښودل سړی کفر ته راکاږي، او یا دا عمل د کفر دی؛ اما وجه د تشخیص په یهودیت یا نصرانیت سره یا خو د وجهي د تشبیه د عدم التفات او عدم توجه ده کتابونو منزله وته په دوی باندې، او یا تشبیه په ترک د تعظیم د بیت الله کې دي، لهذا داسخته بدبختي ده چې په چاحج فرض شي بیا په تلو کې قسم قسم باني کوي چې آینده کال ته به په خیر سره ولاړ شم، نو پدې کې ډیر کلونه تیر شي، یا خو بیرته مفلس او غریب شي، یا مرشي، نو حج ترینه پاتې شي، او پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلې څوک چې حج کول غواړي نو سمدستي دې کوي تاخیر او بهانې دي نه کوي (رواه ابوداؤد). ځکه چې د مرگ هیڅ معلومات نه وي چې کله به راځي، لهذا ځيني فقهاء کرامو عجلت او بیره په حج کولو کې واجب بللي، او ځيني علماء کرامو بیا بیره په حج کولو کې مستحب فرمایلې ده، پس ځيني کم بخت خلق سره

ددی سخت وعیده د حج کولو اراده هم نه لري په دنیاوي شهواتو کې مستغرق وي، او د آخرت ابدی زندګي ورسره هیڅ سوچ او فکر هم نه وي.

﴿ ج :- د سلف صالحینو رحمهم الله تعالی آثار ﴾

(قال عمر رضي الله عنه "لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَبْعَثَ رَجَالًا إِلَى الْأَمْصَارِ فَيَنْظُرُونَ إِلَيَّ مَنْ كَانَ لَهُ مَالٌ وَلَمْ يَحُجْ فَيَضْرِبُونَ عَلَيْهِ الْجِزْيَةَ").^(۱)

ژباړه : حضرت عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه فرمایي زړه مې غواړي ، چې مختلفو ښارونو ته خلق واستوم چې معلوم کړي چه کوم کسان باوجود د مال او قدرت حج نه کوي چې په هغوي باندې جزیه مقرره کړي .

توضیح: محترم مو! فرضي حج پرېښودل د زیات خسارې او نقصان سبب دی ځکه چې جزیه خوپه کفارو مقرر کېږي مسلمان باندې خوجزیه نوي، البته دا حکم په تغلیظ او تهدید باندې محمول دی، او یاپه منکر د فرضیت حج باندې حمل دی او همدارنگه د حضرت ابن عمر رضي الله تعالى عنهما څخه نقل دی چې فرمایي کوم سړی چې تندرست وي او سرمایه دار هم وي چې حج ته تللی شي او بیا هم بغیر د حج کولو څخه مړ شي نو دهغه په مخ (تندی) باندې به د کافر لفظ لیکلی وي بیا یې دا ایت شریف ولوستو چې (ومن كفر) الایه ۲^(۱).

د حضرت سعید بن جبیر، ابراهیم نخعی، مجاهد، او طاوس رحمهم الله تعالی (چې په تابعینو علماء کرامو کې مشهور مجتهدین دي) فرمایلي: چې د کوم سړي متعلق معلومه شي چې غني دي او حج ورباندې فرض دي، او هغه

(۱) تفسیر قرطبی (ج) ۲ (ص) ۹۹

(۱) ۲ تفسیر در المنثور.

بغیر د حج کولو څخه مړشي په هغه باندې به د جنازې لمونځ نه کېږي. (۱)
 البته د څلورو امامانو رحمهم الله تعالى په نزد د حج په نه کولو سره سړی نه
 کافر کېږي ترڅو چې یې ترینه انکارنوي کړي، مګر بیا هم د سخت وعید او
 عتاب لاندې داخل ده. حالانکه ځینې بدبخته خلق بیا هم د حج نه کولو لپاره
 مختلفې بهانې (پلمې) جوړه وې، چې وادونه موندې کړي، میله (مکان)
 موندلې، او تجارتې کارو بار مو خرابېږي؛ خو شریعت مطهره دغه غیر شرعي
 اعداونه قبلوي. او ځینې خلق بیا د فقر څخه ویرېږي چې د دنیا محبت یې د زړه
 څخه تاوشوی وي، حالانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلې چې
 حج او عمره نیستی، و فقیری داسې غوڅوي اولري کوي لکه څنګه چې
 د اوربټې داوسپنو او د سرو سپینوزرو خرابی لري کوي. (۲) لهدا د شیطان په
 وسوسو، د نفس په دسیسو، او د دنیا په فریبو خطا کیدل نه دي پکار چې دسی
 ونه شي چې دغه لوی نعمت یعنی حج کولو څخه محروم پاتې شي، نو الله
 تعالی مودي د دغه عظیم نعمت یعنی حج کولو څخه یو کال هم محروم نه
 کړي امین یارب العلمین بجا سید المرسلین صلی الله تعالی علیه وسلم.

﴿ دریم بحث: - د حج آداب او د حج اجمالي ترتیب ﴾

﴿ الف: - د حج مهمو آدابو توضیح ﴾

محترموا! دانسان د ژوند او ژواک ټول هغه کړه وړه چې شریعت یې حدونه
 ټاکلي دي، او د هغو څخه په ناسته ولاړه، هستوګنه نظافت، خبرواترو، خوړلو

(۱) اتحاف.

(۲) رواه الترمذی.

اوځنېلو، اغوستلو، او د ژوند په نورو اړخونو کې کار اخستل کېږي دهغې مجموعې ته آداب ویل کېږي د همدغو آدابو د مراعت ساتلو په واسطه د یو متمدن فرد او ولس (مسلمان) او دیوه وحشي فرد، او ولس (فاسق یا کافر) پېژندګلوی او امتیاز کیدلی شي، بله خوا د آدابو پرځای راوړل او په خپل فردي او ټولنیز ژوند کې دهغو مراعات ساتل دانسان ژوند او ژواک ته درنښت او خوند بښي، او انساني کرامت پکې په فطري توګه ښه وده کولای شي، له ددغه آدابو مراعت خو هروخت ضروري دی، خصوصاً د حج سفر کې ددغه آدابو انتهایې لحاظ لا زمي دي، او پدې ارتباط علماء کرامو دیرې معتمدې رسالې لیکلي دي، نو د حج سفر کې هغه معتمد رسالې ځان سره ساتل او موقعه په موقعه هغه مطالعه کول پکار دي؛ البته بې تعلیمه حجاجو لپاره ضروري ده چې د حج ټول مسائل او آداب دیو معتمد عالم څخه زده کړي، او که داسې ونکړي نو سره د دومره مصارفو او خرچو او سفر د مشکلاتو او تکالیفو برداشت کولو سره به یې حج نیمګړی او غیر مقبول شي، له دموونږ به هم محترمو حاجیانو صاحبانو لپاره په مختصره توګه د حج ځینې مهم آداب ولیکو چې ترینه استفاده وکړي: -

۱- کله چې الله تعالی کوم خوش نصیب ته د حج یا عمرې توفیق ورکړي یعنې حج ورباندې فرض شي یا عمره ورباندې واجب شي، یا د نفلي حج او عمرې اسباب ورته برابر شي، نو بیا یې په آدا کولو عجلت ((بېړه)) پکار ده، خصوصاً په فرضي حج او وجوبي عمره کې، د معمولي عذرونو په وجه یې مؤخر کول مناسب نه دي، ځکه چې په دې واقعو کې شیطان ورته

رنگ په رنگ وسوسي اولغوه خيالات اوبې محله ضروريات سړي ته وړاندې کوي، اوپه زړه کې يې ورته غورځوي، الله تعالى فرمايې (قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لِأَفْعِدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ) الاية ^(۱) يعنې شيطان وويل قسم دی (دآدم په سبب) دې چې زه ګمراه کړم نو هرومرو به انسانانو ته ستا په سمه لاره کې کينم، بيا به خامخا دوی ته هروخت مخامخ، اوله شا ددوی، له بڼې طرفونو ددوی، اوله کينوترفونو دوی ته به راځم، او زياتره به يې شکر ګذارونه مومي. دحضرت ابن عباس رضي الله تعالى عنهما څخه نقل دی چې لدینه خاص طور سره دحج واله مراد دی، نوپه ځينو بد بختو باندې دشیطن تسلط راشي، اوپه پریشانو کې يې مبتلا کړي، په نتيجه کې يې دحج آداکولولوی سعادت څخه محروم کړي، فلهدادغه وسوسي وخیالات فاسده اوموانع دحج دشیطان لخوا ګڼل او دفعه کول يې پکار دي، ځکه چې دمرګ څه پته نه لګيږي چې کله به راځي، نوښه کارونو کې خصوصاً حج او عمرې کې خومسابقه پکار ده، سستي پکې مناسبه نه ده.

۲- کله چې دحج سفر اراده وکړی نومسئونه استخاره وکړه، البته حج لپاره خو داستخاري ضرورت نشته لکه مشهوره مقوله ده (درکارخير حاجت هيچ استخاره نيست) لکن سفر حج چونکه اهم سفردی دلارې تکاليف يې زيات دي، نو ددې کارولپاره به استخاره وکړي چې کله ولاړ شم، په کومه لاره باندې ولاړ شم، اود چاسره ملګری شم اوداسي نور. اوحضرت جابر رضي الله تعالى عنه فرمايلي: چې مونږ ته رسول کریم صلی الله عليه وسلم داستخاري

لمونځ داسې رابښودو لکه چې قرآن یې رابښودو، اووایې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائیلې کله چې څوک کوم کارته قصد اواراده وکړي دوه رکعت له مونځ دې اداکړي اوبیاد داسې ووايې: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي أَوْ قَالَ — فِي عَاجِلِ أُمْرِي وَآجِلِهِ — فَاقْدُرْهُ لِي، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي أَوْ قَالَ — فِي عَاجِلِ أُمْرِي وَآجِلِهِ — فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ — وَيُسَمَّى حَاجَّتَهُ)).^(۱)

(۳) دحج تلونه مخکې باید دحج تعلیم اوترتیب، اعمال اومناسک به دیو معتمد باعمله عالم څخه ښه زده کړه، اویادحج یوښه معتمد کتاب دځان سره واخلي چې دهغې څخه ځان ښه پوه کړي، ځکه چې پدې طریقه به هغه یوخوا به دالله تعالی ذکر اومسنون دعاگانوسره عادت شي اوورته یادبه شي، اوبله خوا به دحج اهمیت اوقدرهم ورسره زیات شي چې دحج کولوپه وخت به ورته دحج خوند (مزه) حاصلیږي، اودحج عشق اومحبت په خوند به هم پوهه شي، نوډیر خلک په دې خطاء کیږي چې هلته به معلم دحج ټول افعال دحج راته ښايې، خو خبره دا سې نه دي بلکه معلم خو صرف دخیمواوموترو وغیره انتظاماتومسئول وي، اوحاجي صاحب ته دحج مسائلو دتعلیم زمدارنه وي، لهذا دحج مسائل اوترتیب زده کول

(۱) رواه البخاری ج ۱ ص ۲۰۲

حاجي وروره ستا خپله زمه واري ده دمعلم په طمع مه کیره.

(۴) - کله چې دحج سفراراده وکړي نو نیت خالص او برابر کړه، او دحج مقصد به یواځې دالله تعالی رضا حاصلول وي، نه سیاحت، تفریح، ریا، شهرت او دنیاوي اغراض، ځکه چې دابدترین مقاصددي، ترڅو چې ستاحج مبرور، اودالله تعالی څخه داجرت ترلاسه کولو جوگه وگرځي ځکه الله تعالی دنیتونوموافق معامله کوي.

(۵) - یوداسې دحج ملگری ځان سره برابر کړه چې هغه دینداره وي، په دیني کارونو کې دل چسپي او شوق لرونکې وي، په لاره کې معین او کومک کونکې وي، نیکو اعمالوته ترغیب ورکونکې وي، دڅه حادثې پیدا کیدلو په وخت کې همت لوړوونکې وي، دبزدي په وخت کې بهادري پیدا کونکې وي، دپريشانې په وخت کې دصبر تسلي تلقین کونکې وي، نو کچیرې یودیني عالم سره ملگری شي نو داڅو نور علی نور دی ځکه دمذکوره صفاتو باوجودبه دحج صحیح ترتیب ښوونکی هم وي چې ستا سره به معین وي؛ حتی علماء کرامولیکلي چې خپل رشته دار څخه پردی ملگری ډیر بهتر دی، ځکه کچیرې په لاره کې دطبائعو داخلاف له وجې څه جنجال پیداشي اودملگری تیا د ختمیدو موقعه راشي نو درشته دار سره دقطع صله رحمی گناه کې سړی مبتلا شي، البته کچیرې داخلاف خطر نه وي نو بیا دخپلو رشته دارنو سره ملگری تیا کې کومه بدې نشته.

(۶) دحج لپاره دحلال او پاکیزه مال انتظام وکړه چې مشتبه هم نه وي او که حرام مال باندي لکه، رشوت، غصب، غلا، خیانت، اوه ظا

باندی حج هم وکړي نو فرضي حج خو به یې آداسي، لیکن داحج یې مقبول او مبرورندی، لکه یو حدیث شریف مضمون دی چې کوم سرې حرام مال سره حج کوي هغه چې کله لیک وايي دالله تعالی له طرفه ورته ارشاد کيږي چې ستالیک ندی منظور بلکه دغه مردود دي، اویوبل حدیث شریف کې راځي چې الله تعالی حورته فرمایي چې ستا داحج مردود دي یعنې مقبول نه دی؛ او علماء کرامو داهم لیکي چې کچیرې مال مشته وي نو په دی صورت به دحج لپاره په قرض باندي روپی راواخلي حج دې پري وکړي، بیا دې دغه مشته مال څخه داقرض آدا کړي.

(۷) حج دسفر کولونه دې مخکې دټولو گناهونو نه توبه وباسه، اوهر قسم حقونه که هغه امانتونه وي، که قرضونه او که دبل چاقق یې په غیر مشروع طریق اخستی وي، نوهغه دي خپلو خپلو مستحقینو اواصلې مالکانو ته وسپاري، او یا ددوی راضي کولو لپاره مناسب انتظام وکړي، اوچې څوک ترینه خفه وي بښنه اومعافي دي ترینه وغواړي، اودقضاشوي مونځونه یا نور عباداتو لکه نذرو، کفاراتو اومالي اوبدنې عبادات چې پري لازم شوي وي هغه دې پوره اوادا کړي، اودضرورت مطابق دې په کورکې دخوراک اوڅکاګ وغیره شيان پریږدي چې دهغوې خرج اومصرف په ده باندي لازمي وي، چې دده ترراتلو پوري یې بندو بست وشي.

(۸) دځان سره دومره اندازه روپی دحلال اوپاکیزه مال څخه دمصرف او خرج لپاره واخله چې دحج سفرپوره رفت آمد لپاره کافي وي، بلکه احتیاط لپاره څه اندازه زیاتې روپی اخستل بهتر دي چې ضرورت مندانوسره دضرورت

په وخت کې کومک وکړي شي، او بله خوا سوال ته هم محتاج نشي، لکه الله تعالى فرمايي (وَتَزَوَّدُوا) الايه يعنې چې کله د حج اراده وکړي نو ضروري ځان سره مصرف او خرچ واخلې ځکه چې توکل زباني څه شی ندی بلکې توکل قلبی بهتر دي چې زړه يې مطمئن وي، يعنې چې دهغه په خپلو ملګرو (روپيو) باندې دومره اعتماد نه وي څومره يې چې دالله تعالى په خزانو باندې اعتماد وي، او په بي صبرۍ اوناشرې کې نه مبتلا کېږي، او همداراز د ضرورت سپک سامان هم ځان سره واخله ځکه چې په دې سفر کې نور هر شی پيدا کېږي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هَر ځايې د حج په موسم کې بازار جوړ وي.

(۹) دکورنه دوتلو سره دې دوه رکعتونه نفلي مونځ ادا کړه، او په لومړۍ رکعت کې (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) سورت او په دوهم رکعت کې (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) سورت لوستل بهتر دي، او دوه رکعتونه لمونځ دې په خپل مسجد کې وکړي نو د اهرم اولی ده.

(۱۰) دخپل طاقت مطابق څه خيرات او صدقه ورکړه ځکه چې صدقي سره مصيبتونه دفع کېږي، يو حديث شريف کې دي چې صدقي سره دالله تعالى غوصه لري کېږي، او همدارنگه د صدقي بدله به يو الله تعالى درکوي او د قيامت په ورځ به يې د هر ډول تکليفونو څخه ساتي.

(۱۱) دکور څخه دوتو په وخت کې د سفر مخصوصې ماثورۍ دوعاګاني وکړه چې په صحيحو احاديثو کې منقول وي، لکه بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ (کما في الترمذی و ابی داود)، نو کله چې دادعاء وکړې نو ورته وويلی شي چې خپل طرفته دې لاره بيا مونده په لار کې به ستا حفاظ -

کېږي، اود شیطان څخه به لیرې وي؛ او دا دوعاهم ولولې (اللهم إني أعوذُ بك أن أضِلَّ أو أُضِلَّ أو أزلَّ أو أُزَلَّ أو أظلمَ أو أُظلمَ أو أَجهَلَ أو يُجهَلَ عَلَيَّ رواه احمد و ترمذی^(۱)) او آیه کرسی اونورې ماثورې دعاګانې به هم ولولې.

(۱۲) دخپل مقامي دوستانو ملګرو څخه درخصتیدوپه وخت دعاګانې وغواړه، اوته هم ورته دعاګانې وکړه، پس مسافربه مقيم ته دغه دعاو کړې اُسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ^(۲). او مقيم به مسافرته دغه دعاو کړې اُسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ (رواه ترمذی)، يابه دا دعا ورته وکړې (زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ) (رواه ترمذی) او هغه مسافربه ورته جواب دغه دعا وواي اُسْتَوْدِعْكَ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ يَادَاسِي نوري ماثورې دعاګانې.

(۱۳) کله چې سفر شروع کېږي نو بايد انسان يوازې سفرونکري اولاً خوبايد درې کسان وې ځکه چې په دې سره دسفر ټول مشکلات حل کېږي، نودوی بايد دحج دقافلي لپاره يو امير هم وټاکي، چې هغه دينداره، پوه تجربه کار، متحمل مزاجه، اومتواضع شخصيت وي، که قریشي وي نوداخو ډيره بهتره دی، نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي چې کله درې کسان هم وي نويوکس ده امير مقرر کړئ^(۳) چې څوک امير مقرر شو هغه لپاره دامارت حقوقو لحاظ کول پکار دي، لکه دملګرو داحوالو څخه ځان

(۱) رواه احمد و ترمذی صحيح.

(۲) أخرجه النسائي ((الكبرى)) ج ۵ ص ۲۵۰ ص ۸۸۰ ۵ ، ، والحاكم ج ۱ ص ۴۴۲
 (۳) ج ۲ ص ۹۷ ، والبيهقي ج ۵ ص ۲۵۱

خبرول، د سامان نگراني کول، دهغوی دارام اوراحت اسباب په نظر کې ساتل وغیره چې دامیر صاحب ذمه داري ده.

(۱۴) که ممکنه وي نو سفر به د میاشتي په اولو ورځو کې د پنج شنبې او یا دوشنبې ورځې څخه شروع کړه، یو حدیث شریف کې راغلي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم به د سفر شروع د پنج شنبې په ورځ بڼه کښلو^(۱) (همداراز د ځینو شرائطو او حالاتو له امله د شپې سفر کول هم بهتر او جائز کاردی.

۱۵- د سوارۍ په سوړیدلو او کوزیدلو کې باید مسنونې دعاګانې ولوله، او بښکته کیدل په احتیاط سره وکړه، او د سامان حفاظت لپاره به څوک موظف کړه. ځکه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم عادت مبارک دا ؤ چې کوم منزل ته به رسیدونو فرمايل به یې چې د حفاظت کار چاته سپارلی شوی دی؟ او په سفر کې د سورۍ دوسائلو او باروړونکي څارو و دارام او هوسايي لحاظ باید هم وساتل شي، او په لارې کې موقعه په موقعه که دعاګانې درته یادوې نو وی لوله، او که څه درته یاد نه وي نو الله اکبر، سبحان الله، الحمد لله، او درود شریف ولوله، د حضرت جابر رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی مونږ به چې ختلو نو تکبیر به مو وئیلو، او چې کښته کیدلو به نو تسبیح به مو ویلو^(۲) او یو بل حدیث شریف دی دعا بنودنه هم راغلي دي اللهم اظو له الأرض، وهون علیه السفر^(۳) یو حدیث شریف دی چې کوم ځای قافله یا مسافر واړه وي نو دغه دعا به

(۱) ترمذی شریف.

۲ رواه البخاري

۳ والحاكم ج ۲ ص ۹۸، والبيهقي ((الكبرى ج ۵ ص ۲۵۱))

وَكِرِي أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. (متفق عليه) اوددی دعا
 بډونه هم راغلي دي: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى ، وَمِنْ
 الْعَمَلِ مَا تَرْضَى ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا ، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ
 الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ
 السَّفَرِ ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ . قال :
 وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ ، وَزَادَ فِيهِنَّ : آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ . (۱)

(۱۶) که بدون دمشق نه پیاده حج کولی شی چې په بل کوم مکروه
 شی کې نه مبتلا کيږي نوزياته بهتره دی، لکه څنکه چې مخکې د پیاده
 حج فضائلو بحث تیر شو فلهدا له مکې مکرمې څخه ترمڼۍ او عرفات پورې
 پیاده تلل، اوبیا بیرته پیاده راتلل ډیر زیات غوره دي، ځکه چې ډیر خلې
 دسوارۍ د مجبورۍ په وجه سرې نه ډیر مستحبات پاتې شي حتی چې په
 ځنې اوقاتو کې د لمانځه د پاتې کیدو خطر هم وي، یا د جماعت لمونځ
 د زیاتې گنې، گونې، دلارې د بندیدو، د موټرو درش په وجه ترینه پاتې شي،
 سره لدینه چې د لمانځه ثواب د حج څخه زیات دی، او د لمانځه پریښودل
 د ستی له وجهې هم گناه کبیره ده، لهذا د لمانځه نهایت اهتمام ضروري
 ده، لهذا پیاده تلل چې عذر نوي بهتر دي.

(۱۷) ټول د حج سفر شوق و ذوق او عاشقانه جذبي سره کړه ځکه چې
 د لویه خوش قسمتي ده چې د الله تعالی په میلنو کې ستا نوم هم راغلی
 دی، امید دی چې دنیا کې یې خپل بیت الله شریفی زیارت درته نصیب

کړو په آخرت کې به هم د دیدار الهې څخه نه محرومه کېږي، لهدا په دې سفر کې دا تنعم اوزیب، زینت، اسبابو څخه ځان ساته، ځکه چې داسې عاشقانه سفر دی معشوقانه سفر نه دی نو حج د عشق مظاهره ده لکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: الْحَاجُّ الشَّعِثُ النَّفْلُ ^(۱)

یعنې حاجي ددې خواره واره وینستوواله خیرن خچن وي.

۱۸- د حج په سفر کې چې کومه خرچه او مصرف کوی نو په ډېره خوښه او فراخ زړه سره یې کوه، او په تنگ دلی سره دي دغه مبارک سفر اخراجان هیڅکله مکوه، ځکه چې دیو حدیث شریف مطابق یو روپی مصرف کول داو سوو روپو ثواب سره برابره دی، البته اسراف مه کوی، اوبل دچې په دې سفر کې چې کوم مشقتونه او تکلیفونه ورته رسیږي په ډېره مینه یې برداشت کوه، هیڅکله په دې باندې دناشکری اوبې صبری اظهار مه کوه، لکه اما غزالي رحمه الله تعالی علیه لیکلي چې دي سفر کې سړی کوم خرچه و مصرف کوي نو په نهایت خوش دلی سره دې کوي، او چې کوم جاني یا مالي نقصان ورته رسیږي نو طیب خاطر سره دي برداشت کوي، ځکه چې دا دده د حج د قبول کیدلو علامه ده. ^(۲)

(۱۹) په دوران د سفر کې به په زیات اهتمام سره د گناهونو نه ځان ساتي لکه دفعشاء نه: یعنې برېښه او سیدل، زنا کول، نامشروع ارتباط ساتل، په بدو کارونو اخته کیدل وغیره. او هم د منکر نه: یعنې دپلار ظلم داو لاد په هکله، دپلار سخت

(۱) مشکوة

(۲) اتحاف

زړه توب، داو لاد بې لاره کي، وغیره. او هم د بڼې نه: یعنې چې د پېریشانی سبب وي لکه غلا، قتل، داري (ډاکې) اچول وغیره، دروغ، وعده خلافې، خیانت، تور پورې کول، غداري او ټپکي، نمامت (چو غلگري) غیبت، اوبدویل، دوه مختوب، بدگمانی، بې ځایه ستاینه، بخل (شومتیا) حرص، طمع، بغض، کینه، قهر غضب، فخر، غرور، پوچه وینا، او ظلم وغیره دا خو هر وخت ناجائز دي خو د حج سفر کي ترینه ځان ساتل زیات ضروري دي، ځکه چې حج خو د توبې د قبول کیدو مرحله ده، نو ددی گناهونه څخه په اخلاص سره توبه ایستل په کار دي، او کول خو پریږده. او همد رنګه په هر عبادت کي د الله تعالی په لطف او کرم سره د قبولیت مقام ته درسیدلو امید لرل ضروري دي، لکه صدق، سخاوت، عفت (پاک لمني) امانت داري، شرم او حیا، رحم (زړه سوي)، عدل او انصاف، پر عهد ټینګار، احسان (نیکې کول) تواضع (خکساري)، اعتدال (میانې روی)، شجاعت (زړه وړتیا)، او نظافت وغیره کي؛ او همد رنګه د خوراک څښاک، مجلس، خوب، ملاقات، گرځیدو او راګرځیدو، او دخبرو وغیره دا آدابو لحاظ ساتل هم ضروري دي، ځکه چې د حج سفر د عباداتو کولو یوه زرینه موقعه ده، لهذا له دې موقعې څخه استفاده کول لازمي دی، او بل دا چې ایمان خوپه مابین دخوف اورجاء (امید) کې دی لکه حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه فرمایي: چې که قیامت کې دا اعلان وکړي شي چې جنت یواځې یو شخص ته بخشش شوی دی باقي ټول به جهنم ته غورځیږي نو زما (د الله تعالی رحمت نه) امید دی چې هغه یو سړی به زه یم، او که چیرته دا اعلان وشي چې یواځې یو کس به جهنم ته ځي باقي نور ټول به

جنت ته داخیليږي نوزما ویره ده چې هغه یوزه نه وم. نو دالله تعالی رضا په
 بنواعمالو کې پته ده، په هر عمل کې به داعقیده لري چې دادالله تعالی
 درضا سبب ده، او همدغه شان دالله تعالی قهراو غضب په بدو اعمالو کې پته
 دی، هر بد عمل کې به سړي دایقین لري چې دادالله تعالی د غضب لعنت
 او قهر سبب دی، نو دامت نموني خروار په یو خومهمو آدابو باندې ټنیه
 وه، اوڅه نور آدابو بیان به د مدینې منورې د زیات ترمضمون لاندې هم راشي
 ان شاء الله تعالی نوهغه هم ملحوظ کړه. الله تعالی دي مونږ وستاسي ته
 د صحیح پوره آدابو د تمیل او تکمیل توفیق رانصیب کړي آمین یارب العالمین.
 ﴿ب:- د حج اجمالي ترتیب﴾

۱ - د احرام تر لږو طریقه

محترموا! کله چې سړي میقات ته ورسې نو که کېدای شي غسل دوکړي،
 اویادي اودس تازه کړي، بیا به احرام وټړي، پس دیوڅادر څخه دي لنگ
 ووهي، اوبل څادر دي دی پاسه واغوندي، سربه سرتوره کړي، البته داڅادرې
 به ګنډلي شوي نوي، اوسنت طریقه داده چې دوه رکعتة نفل لمونځ دي
 هم وکړي خو که مکروه وخت نه وو، چې په اول رکعت کې سورة فاتحې
 څخه وروسته قل یاایها الکفرون اودوهم رکعت کې دي سورة الاخلاص
 (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ + اللَّهُ الصَّمَدُ + لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ + وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ)
 ولولي، لکن سربه یې دلمانځه په حال کې پټ وي، بیا دلمانځه څخه د فارغ
 کیدو وروسته به سرلوڅ کړي، پس حج تمتع کې به اولاد عمرې نیت وکړي
 اود الفاظ به ووايي: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیدُ الْعُمْرَةَ فِیْسَرِّهَا لِیْ وَتَقْبَلْهَا مِنِّیْ اِیُّ الله

تعالی د عمرې کولو اراده کوم، قبوله یې کړې اوراته اسانه یې کړې، بیا کله چې یوم ترویه یعنی ذوالحجې اتمه ورځ راشي بیا به د حج نیت وکړي...؛ او که د حج افراد اراده یې وه نومېقات کې به د حج افراد نیت وکړي او دا الفاظ به ووايي: **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیدُ الْحَجَّ فِیْسِرَهُ لِیْ وَتَقَبَّلَهُ مِنِّیْ وَاعِنِّیْ عَلَیْهِ وَبَارِکْ لِیْ فِیْهِ نَوَیْتُ الْحَجَّ وَاحْرَمْتُ بِهِ مُخْلِصًا لِلّٰهِ تَعَالٰی...**؛ او که د حج قران اراده یې وه نومېقات کې به د حج قران یعنی حج او عمرې دواړو نیت وکړي او دا الفاظ به ووايي: **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیدُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِیْسِرُهُمَا لِیْ وَتَقَبَّلَهُمَا مِنِّیْ وَاعِنِّیْ عَلَیْهِمَا وَبَارِکْ لِیْ فِیْهُمَا نَوَیْتُ الْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ وَاحْرَمْتُ بِهِمَا مُخْلِصًا لِلّٰهِ تَعَالٰی...**

۲- د تلبيه ویلو ترتیب

محترموا! کله چې سړي د احرام نیت وکړي نوبیا به نارینه په زوره کلمات د تلبيه درې وارې ووايي، او ښځه به یې په ورو (قراره) آواز سره کلمات د تلبيه ولولي، او د تلبيه په الفاظو کې به کموالی نه کوي، دا خبره یادلره چې احرام د تلبيه ویلو څخه وروسته شروع کېږي نه د احرام د څادرو تړلو سره، د تلبيه الفاظ دادی: **لَّيْكَ اَللّٰهُمَّ لَّيْكَ لَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَّيْكَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ.** (۱)

زه حاضریم یا الله تعالی زه حاضریم، تاسره هیڅوک شریک نشته، زه حاضریم، بیشکه ټول تعریف او نعمت هم تالره دي، او ټول جهان هم ستادی، ستا سره هیڅوک شریک نشته، دغه الفاظ به نه کم کوي البته که

۱ (رواه البخاري ۱۵۴۹، ومسلم ۱۱۸۴).

نور الفاظ ورزيات کړي ښه خبره دي لکه لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ
بِيَدَيْكَ لَبَّيْكَ وَالرُّغْبَىٰ إِلَيْكَ. او لدينه وروسته به دغه دعاووایي: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُ بِرَحْمَتِكَ مِنَ النَّارِ. بیا به ورو ورو درود
شریف ووايي، اود خپلې خوښې دعاوي به غواړي، پس د سفر په دوران کې
خصوصاً د حالت د بدلېدو په وخت به ډېره ډېره تلبیه وایي، لکه مثلاً د صبا، ماښام
کېدو په وخت، د کیناستو پاسیدو په وخت، د فرض لمونځونو څخه وروسته،
اود رخصتیدو په وخت اود خلقو سره د ملاقات په وخت، د بهر تلو اود دننه راتلو په
وخت، د سوړیدو اورا کوڅېدو په وخت، د خوب څخه دراییدو په وخت،
نوپه دې حالاتو کې د تلبیې زیات لوستلو داستحباب تاکید راغلي دی.

۳- حرم شریف ته د داخلېدو آداب

محترموا! کله چې سړي مکې مکرمې ته راداخل شي، نوپه رسېدو سره به
سامان په یو محفوظ ځای کې کیږدي، او اودس به تازه کړي، او مسجد حرام
شریف ته به روان شي، په مسجد حرام شریف کې د داخلېدو په وخت دي
درود شریف ولولي، او جماعت ته دورد داخلېدو دعادي داسې ووايي: اَعُوْذُ
بِاللهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللهِ،
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُوْلِ اللهِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْنَا، وَعَلَىٰ عِبَادِ اللهِ
الصَّالِحِينَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ، وَافْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، او کله چې یې په
کعبه شریفه باندي یې نظرو لگيږي نودرې واري دي (اَللهُ اَكْبَرُ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ)
اودرود شریف دی ووايي، اود خپلې خوښې دعادي دی وغواړي ځکه چې په
دغه وخت کې دعا قبلېږي.

۴- د طواف کولو طریقه

محترمو! کله چې مسجد حرام شریف ته داخل شي، نوبیا به ښی او که ښکاره کړي، اوچپه او که به پته کړي، نو خادربه په چپه او که واچوي، بیا به دوهم طرف دخادر دښی ترخ لاندې راولی، او په کینه او که باندې به یې واچوه، دقهي په اصطلاح کی ورته اضطباع وايي، چې دا اضطباع خاص نارینه لپاره دي، اوزنانه به اضطباع نه کوي اوزنانه به په خپلوجامو کې طواف کوي، بیادي دطواف شروع کولولپاره هڅې خواته رانیږدي شي چیرته چې حجراسودمبارک لگیدلی دی، اوداسې به اودرېږي چې ټول حجراسودی ښی اړخ ته راشي، اودلته په ولاړه به عمرکوونکي دطواف نیت داشان وکړي: **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیدُ اَنْ اَطُوْفَ لِلْعُمْرَةِ طَوَافَ بَیْتِکَ الْحَرَامِ فِیْسَرَةٍ لِّیْ وَتَقَبَّلَهُ مِنِّیْ**، یعنیای الله تعالی زه د عمرې ادا کولو لپاره دبیت الله شریف څخه دطواف کولو اراده لرم، نوته یې راته آسانه کړي، اوله ماڅخه یې قبوله کړي، که په عربي ژبه کې دانیت نه شي ویلي نو پخپله ژبه چې هره یوه ژبه وي دغه نیت به وتړي، که په ژبه یې څه الفاظ ونه ویل اوصرف په زړه کې یې دطواف اراده وکړه نوداهم کافي دی، وروسته به دحجراسود داستلام لپاره ښی اړخ ته لږشان ورتېږشي چې حجراسودی بېخي منځي ته راشي، حجراسودته به مخامخ اودرېږي، اودواړه لاسونه به ترغوږونوپورې پورته کړي لکه څنگه یې چې دلمونځ لپاره پورته کوي، اوزنانه به تراوږوپورې لاسونه اوچت کړي، اودواړه ورغوي به حجراسودته مخامخ کړي بیا به داسې دعا وکړي .

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ نوبیا به لاسونه رابنکته کړي حجر اسود ته به ورشم
 اودواړه لاسونه به په حجر اسود باندې کیږدي، او حجر اسود به ښکل کړي
 که درش (زیات خلق) له وجې څخه یې نه شي ښکلولی نو دواړه لاسونه
 یاصرف ښی لاس دي په حجر اسود باندې کیږدي، اوبیا به هغه خپل لاسونه
 ښکل کړي، که داهم نه شو کېدی نو حجر اسود ته به په دواړو ورغواشارا
 وکړي، اوبیادي خپل ورغوي ښکل کړي، که په حجر اسود خوشبویي
 لگیدلي وي نوبیا به یې داحرام په حالت کې نه ښکلوي، اونه دي پرې
 لاسونه لگوي، ځکه چې داحرام په حالت کې عطر لگول منعه دي، بلکه بیا
 به په دغه درېمه اخري طریقه باندې ورته اشاره کوي، داستلام څخه اول به
 عمره کوونکی تلبیه ویل بند کړي؛

او همداراز نارینه دي رمل یعنې اولو درېو شوطونو کې (دپهلواني) په شان تلل
 کوي، چې اوږې به خوزوي اولنډلنډ قدمونه به اخلي، اوهم به داضطباع په
 حالت کې طواف کوي، اوزنانه به بیغیرله رمل او اضطباع څخه طواف کوي؛
 پس طواف به داشان شروع کړي: چې دکعبې شریفې ددروازې اړخ ته راوان
 شي، نو کعبه شریفه به یې چپ طرف ته وي، البته اضطباع به په ټول طواف
 کې کوي، اورمل به صرف درېواو لوشو شوطونو کې کوي، اوحطیم به هم په طواف
 کې دننه راوړي، اوچې کله رکن یماني ته راوړسېږي نوپه هغې باندې به
 دواړه لاسونه یا یو لاس ولگوي، البته نه به یې ښکلوي، نوکله چې حجر اسود

ته راوړسي نو د اول په شان به دهغه استلام وکړي، نو د ایوچکرشو په دغه شان به نور شپږ چکرونه هم تکمیل کړي، د هروار استلام په موقعه به تکبیر او تهلیل یعنې **اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** وایي د طواف په دوران کې به ذکر او دعا کوي، څنگه چې په دې دوران کې **(سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلِلَّهِ الْأَكْبَرُ)** لوستل فضیلت راغلي دي او همداراز رکن یماني او حجر اسود ترمنځه ربَّنَا **أَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ** دعالوستل ثابت دي، طواف چې څومره کعبې شریفې ته نژدې وي هومره زیات غوره دي.

۵- د طواف د دوو رکعتونو ادا کولو ترتیب

محترموا! کله چې د طواف څخه فارغ شي نوبیا به مقام ابراهیم شاته د طواف دوه رکعتو واجب لمونځ اوکړي، که دلته رش وي اولمونځ نشي کېدای، نو دغه لمونځ بیا د مسجد حرام شریف په هرځای کې کېدی شي، په دې دواړو رکعتونو کې دسوره فاتحه څخه وروسته په اول رکعت کې سوره الکافرون **(قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)** او په دویم رکعت کې سوره اخلاص لوستل مسنون دي، د طواف لمونځ څخه وروسته به بیا آب زمزم شریف ته راشي اوقبلې ته به مخامخ اودرېږي، بسم الله به ووايي، او په درېو ساو باندې به آب زمزم وڅښي او ښه ځان به پرې موړ کړي، وروسته به الحمد لله ووايي اودغه دعابه وکړي: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ**، بیا به حجر اسود ته راشي او استلام به یې وکړي، لدینه وروسته به په باب صفا باندې سعی لپاره صفاغونډۍ ته راشي.

۶- دسعی کولو طریقه

محترموا! کله چې دطواف لمونځ، او آب زمزم، او ملتزم شریف څخه فارغ شي، نوحجر اسودته به ورشي دهغه استلام به وکړي، او بیا به ورته اشاره وکړي، بیا به صفا طرفته روان شي او صفا غونډۍ ته درسيډلو څخه مخکې به دا کلمات ووايي: اَبَدُّ بِمَا بَدَّ اللهُ بِهِ إِنَّ النِّسَاءَ وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ. او چې صفاته ورسیري نزیبت الله شریف ته به مخ کړي داسې چې کعبه شریفه ورته ښکارېږي، اونیت دسعی به وکړي چې یا الله تعالی زه ستا درضا او خوشحالی لپاره دصفا مروا ترمینځه دسعی داوو (۷) گردشونو اراده لرم، ته یې ما لپاره اسان کړي، اومانه یې قبول کړي، دزړه نیت هم کافي دی، اوداسې به لاسونه پورته کړي څنګه چې دعا لپاره لاسونه پورته کوي، اولاسونه به دلمانځه په شان هرگز نه اوچتوي، داده جاهلانو کاردی، بیا به حمد او ثنا او تکبیر درې درې ځله ووايي، اَوَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اودرود شریف به ووايي اودعاګانې به وکړي. (۱)

بیا به سعی شروع کړي اودشورادو نو ترمینځ دنارینه لپاره سنت دی چې ښه ګرندی لار شي، لکن دجاهلانو په شان منډې به نه وهي، او په عین حال کې به دادعا کوي: رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ سَالِمِينَ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ آمِنِينَ، کله چې اخرې اودشورادو ته ورسیري نوبیا به په خپل عادي تګ سره سعی ته ادمه ورکړي، اوداتهلیل به

هم ووايي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

دغه تهليل او تقدیس به تر هغه پورې وایي ترڅو چې ترمروا غونډۍ پورې رسیږي، او په مروا به هم د صفا په شان بیت الله شریف ته مخ کړي، او حمد او ثنا او تکبیر او تهلیل او درود شریف به ووايي، او دعا گانې به کوي، نو کله چې د صفا څخه مروا غونډۍ ته راغلي دایو شوط شو، او بیا چې صفا غونډۍ ته راغلي د ابل شوط شو، چې اوه شوطه پوره کړي یعنې د صفا غونډۍ څخه شروع په مروا غونډۍ به ختم شي؛ پس کله چې د سعی څخه فارغ شي نو مستحب ده چې مسجد شریف کې دوه رکعت د سعی نفل لمونځ وکړي.

۷- د ذی الحجې په اتم تاریخ منی د تللو ترتیب

محترمو! کله چې د ذی الحجې د میاشتي اتمه نیټه شي پس کچیرته حاجي متمتع وړ، او د اتمې ورځې څخه دمخه یې عمره کړي وه، بیا یې که په مکه مکرمه کې نیت د اقامت کړی وي یانه، او یا یوسړی دمکې مکرمې اوسیدونکی وي، نو دوی به د فرضي یا نفلي یا حج بدل لپاره په مسنونه طریقه احرام وټري، یعنې د سنت مطابق دي غسل وکړي، او دا احرام څاډرونه دي واغوندي، دا احرام لپاره دي دوه رکعت سنت لمونځ وکړي، د حج په نیت دي تلبیه ووايي، په دې سره به په احرام کې داخل شي، نو دا احرام ټول احکام په ده لازم شو، او افضل دادی چې د اتمې ورځې دراتلو څخه مخکې دی سړی احرام وټري، د حاجي متمتع لپاره په حدودو د حرم شریف کې احرام ټول جائز ده، لهذا مسجد حرام شریف پورې دا احرام

تر ټول خاص نه دی. ^(۱) کچیرته حاجي صاحب قارن يا حاجي مفرد وي نو
بي تجديد دا حرام ته ضرورت نشته؛

پس دا حاجي صاحب که حاجي متمتع وي، که حاجي مفرد وي، او که حاجي
قارن وي، داتمي ورځې د ذی الحجې ترا حرام تر لخوا تر لمر ختو وروسته
استحباً دمکې مکرمې څخه دمنی په لورې روان شي که څه هم دجبل
ورځ وي، او که په اتمه شپه يې دمنی په لورې حرکت وکړو، يايې تر زوا
وروسته حرکت وکړو نو داهم جواز لري. ^(۲) او داتمي ورځې د ماسپښ
او مازديگر او ماښام او ماسخوتن او دنهمي ورځې د سهار لمونځونه په مني کې
کول سنت دی.

۸- دمنی نه عرفات ته دتللو ترتیب

محترموا! کله چې د ذی الحجې دمیاشتي نهمه نیټه شي نو حاجي صاحب
د سهار لمونځ په مستحبه طریقه په ښه روښنایي کې ادا کړي، بیا به متصلاً
تکبیرات تشریق ووايي، که څه هم دغه تکبیرات د تشریق د مناسکو څخه نه
دي بلکه په هر مکلف لمونځ کونکي باندې واجب دی، بیا به تلبیه ووايي
او داسې نور اذکار به هم ووايي، پس هر کله چې لمر د ټیږ غره باندې راپورته
شي، چې د جبل ضب په مقابل کې دی، یعنې څوک چې عرفات ته ځي یا
چپ لاس يې د غرواوقع دي، بیا به تر لمر ختو وروسته په مسنونه طریقه او په زیات
وقار او په زیاته آرامي او د تلبیه په ویلو سره سم به استحباً د جبل ضب په لاره،

(۱) بحر الرنق

(۲) فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۲۲۶ الباب الخامس

(چې په ښۍ اوگي دتلوونکي د عرفات ته دغرو واقع دي) عرفات ته روان شي، البته کچير ته اکثره حصه دشپې په منۍ کې تيره کړي بيا په شپې کې عرفات ته روان شي، اوباله دې څخه هم مخکې عرفات ته روان شي، اويادلمرختو څخه مخکې عرفات ته روان شي داهم جائز دی، البته گناهگار دی ځکه چې خلاف سنت کاري وکړ، اودمنۍ څخه دوتلودعاگانې به وايي. ^(١) اوبيا به په داخل دحدودود عرفات کې خپل ځان دمشاغلو څخه فارغ کړي، لکه خپل کيمپ پيدا کول، خپل سامان محفوظ کول، اوخپل انډولان منظم کول وغيره، که مرقعه مساعده وي چې زوال داخل شي نوسنت غسل دوقوف دعرفې به وکړي، که مرقعه مساعده نوي بيا به صرف په اودس باندې اکتفا وکړي، او افضل دادی چې په عرفات کې دجبل الرحمة ترڅنگ ځای ونيسي، پس هر کله چې عرفات ته ورداخل شي اوجبل الرحمة وويني، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ، اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ، لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ به ووايي، اويومناسب ځاي به دناستی لپاره برابرکړي چې مسلمانانو ته په تلوراتلو کې تکليف نه رسيږي، اودده خپله توجه هم نه خرابيږي، لهذا خطرناکو، اودخلقو مخصوصو ځايونو، اوپه لارو، اوسرکو کې به نه کيني. ملخص التارخانيه ج ٢ ص ٤٥٢

که شرعي مانع نه وودماسپنين اومازديگرلمونځونه به دحج امام سره په مسجد نمره شريف کې دماسپنين په وخت کې يوځايي اداکړي، نوبيا به دماسپنين ترلمانځه وروسته ددعاگانولپاره دجبل الرحمة ترڅنگ مخ په قبله شريف اودريږي، چې جبل الرحمة اکثره حصه يې دراسته (ښۍ) اوگي

لورېې د قبله پر طرف مخته وي، اولر حصه يې راسته اوکي اود شا لورې واقع وي، اود عرفات نهم سرک (روډ) اوهم دوزارت عدليه تعميرې دې اوکي لورې تر شا واقع کيږي، دغه ځای دزياتو علماء کراموپه نظرموقعه النبي صلى الله عليه وسلم دی، په دغه ځای ياچې په کوم ځای د عرفات کې وي هلته به د عرفات دعاگانې وکړي، دترمذی شريف په حواله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چې دټولو څخه زياته غوره دعادعرفي دورځې دعا ده، اودټولونه زياته غوره دعاچې زماوزما څخه وړاندې پيغمبرانو عليهم السلام تيرشويدي داسې کړې ده: لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير؛ اودامام څنگ کې به د جبل الرحمة په تقريبن فرضي وقوف د عرفات سرته ورسوي.

٩- د عرفات نه مزدلفي ته دراستيدلو ترتيب

محترموا! مزدلفه شريفه د عرفات لويديزاړخوته ددرې ميله په فاصله باندي پرته ده، چې کله دلسمې شېې دماينام وخت داخل شي اوخوستوري معلوم شي، بيا به دمزدلفي په طرف راروان شي اود عرفات له حدودو به راتير شي، په لاره کې به دالله تعالي په ذکر او تلبيه باندي مشغول وي، دغه وخت دماينام لمونځ په عرفات يابه لاره ادا کول جائز نه دي، بلکه دا واجب دي چې دماينام لمونځ وروسته کړي، که چا عرفات يامزدلفه په لاره کې کړي وي نو په مزدلفه کې يې دوباره کول واجب دي، کله چې مزدلفي ته راشي دادعابه وکړي او په مزدلفه کې چې هر ځای ورته اسان و هلته به تر هر څه دمنځه دلمانځه انتظام وکړي، که امکان يې درلود بڼه به داوي چې

دمزدلفې لپاره احتراماً غسل وکړي ځکه چې د حرم شريف حدود دي، ټوله شپه به مزدلفه کې په تلبیه ذکر تلاوت اودعاسره تيره وي . اودمزدلفې څخه به درمی لپاره شگي خان سره راوړي.

۱۰- له مزدلفې څخه منی ته دروانیدلو ترتيب

محترموا! کله چې لمرختوته دښو و رکعتو لمونځ کولوپه اندازه وخت پاتې شي، نومزدلفې څخه به منی په طرف راروان شي، اودلمرختوڅخه وروسته روانیدل خلاف سنت ده، البته دم او صدقه نه پرې لازميږي. ^(۱)

بیا به منی ته په زیات وقارسره راروان شي، او په لار به په جهر سره تلبیه وايي، که ممکنه وه بڼه داده چې امام دعرفات له رابڼکته کیدوڅخه وروسته د جبل قرح یا دمزدلفې موقف څخه رابڼکته شي، اوبهتر دادی چې دنن رمی لپاره اوه گيتي (شکي) دمزدلفې نه ځان سره رواخلي، چې دکجورې دهلوکي هوسره وي، او که دغه گيتي (شکي) دبل ځای څخه رواخلي نوهم جائز دی، که په خپلو پښو تللی یایي موټر په خپل اختیار کې وونودمحسرنکندې په نس کې به په عجله (تیزی) سره تیريږي، چې په دې مقام کې په اصحاب فیل باندې عذاب راغلی و.

۱۱- د جمرې عقبې ویشتلو طریقه

محترموا! منی شریفی ته په رسیدولوسره ترټولوڅخه اول کار صرف د جمرې عقبې ویشتل دي، اودغه جمره دنورو جمراتوڅخه مکې مکرمې ته زیاته نږدې ده، اوجمره عقبه له حدودو دمنی څخه خارج ده. د جمرې عقبې

دوښتلو وخت دا ختر داوړې ورځې د صبح صادق تر ختلو څخه، بيا د دوهمې ورځې د صبح صادق پورې ده، البته ددې جمرې ویشتل د لمر ختلو څخه دمخه مکرره دي، او وروسته د لمر ختلو څخه مسنون دي، او وروسته د غروب څخه تر ختلو د صبح صادق پورې مکرره دي، مگر د ضعفاء اوزنانه لپاره مکرره ندي. ^(۱) نو د جمرې ویشتلو وخت کې به مخامخ جمره ته نوي، بلکه ښې خواته به یې جمره وي چې ښې اوکي یې مسجد خیف مني لورې ته وي، او چپه اوکې به یې دمکې مکرمې لورې ته وي، په دې حال کې به دعاوي وکړي، بیا که زیات رش اوزحمه نه وي نو کانی دي دغې ګوتي په نوک باندې کېږدي، او د مسواک د ګوتي د مینځ په ملګرتیا دې په ښه احتیاط سره څلې وولی، او دوښتلو سره به داسې وايي رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ وَرِضًا لِلرَّحْمَنِ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَجِّي مَبْرُورًا وَسَعْيِي مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا، نودهرې شګې ویشتلو سره به دا وايي، او دغه جمره به په پرله سرته ورسېده یعنې تلبیه به ختم کړي، البته نوراذکار او احزاب ویلي شي، او کومه شګه چې د جمرې دراګر خېدلي دېوال (لکه داخور په شان دی چې دهغه څخه درې ګزه شرعي اویونیم ګز عرفې شګه لیری ولویده او خطا شوه، نو عوض به یې په بله شګه باندې راګرځوي. ۱۲ - د قربانی کولو طریقه.

محترموا! کله چې د جمره العقبة دوښتلو څخه فارغ شي، بیا که حاجی صاحب

متمتع یا قارن وي وجوباً به قربانی وکړي، او که حاجی مفرد وي نواستحباً به قربانی وکړي، پدې شرط چې شرائط دصحت قربانی اوسالموالی دعیبونو یې په نظر کې نیولي وي، څوک چې په ذبحه کولو پوهیږي هغه ته په خپله ذبحه کول بهتر دی، او که په ذبحه کولو نه پوهیږي نو بیا به دذبح په وخت کې دی خپلې قربانی سره نږدې اودرېدل ورته مستحب دي، او که دذبح په وخت کې حاضر نوي او په بل چاباندې ذبحه وکړي خو چې وخت ورسره معلوم کړي نوهم جائز ده، پس دقبله په مخ به څاروی څملوي اودادعابه ووايي. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ وَجَّهْتُ وَجْهَیْ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ اِنَّ صَلَاتِیْ وَنُسُکِیْ وَمَحِیَّایْ وَمَمَاتِیْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ لَا شَرِیْکَ لَهٗ وَبِذَٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِیْنَ، اَللّٰهُمَّ مِنْکَ وَلَکَ یَسْمُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ.^(۱) تر دې وروسته به تېره چاره دپسه وغیره په غاړه راکش کړي، تر حلالېدو وروسته به یې پر خپل حال پریږدي چې روح یې وخیږي، دساه وتلونه مخکې به یې مغزی نه ماتوي.

۱۳- د حلق او قصر طریقه

محترموا! کله چې حاجی صاحب متمتع یا قارن د وجوبي قربانی، او حاجی مفرد دنفلي قربانی څخه فارغ شي، نو بیا دحرم شریف په حدودو کې دسرخریل او یالندول حاجی باندي واجب دي، چې حلق او قصر وکړي نوهم دي ورپسې تکبیرووايي اودغه دعا دي ولولي: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ قَضٰی عَنَّا مَنَاسِکَنَا اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِیْمَانًا وَیَقِیْنًا او خپلو والدینو او ټولو مسلمانانو او مؤلف او ناشر (او کاتب)

(۱) التاتارخانيه، ج ۲ ص ۴۶۴ بزیا ده

او اهل عیال ته دي هم د زړه اخلاص څخه دعاگانې وکړي. پس مني کې درمی، ذبح، او حلق و قصر کولو نه پس به مکې مکرمې ته لاړشي، او طواف زیارت به وکړي، چې طواف رکن او طواف افاضه هم ورته وايي، او که یې مخکې سعی نه وي کړي نو سعی به هم وکړي، او هم به په طواف زیارت اولنیو دریو گشتو کې رمل (پهلوانې) هم وکړي، او چا چې مخکې رمل اوسعی کړي وي نو دی به اوس رمل اوسعی نه کوي، او چا چې طواف قدوم کې سعی کړې وي او رمل یې نه وي کړی، نو طواف زیارت کې به رمل (پهلوانې) نه کوي، او ددې طواف زیارت وخت د ذالحجې دلسمې نېټې د صبا صادق په راختم سره شروع کیږي، چې ورپسې دوه ورځې نورې - ۱۱، او - ۱۲ - نېټه پورې هم جاري پاتې کیږي، خو په لسمه نېټه یې کول زیات غوره دي، له دې وروسته کول د دیارلسمې ورځې تر غروب پورې جائز دي، البته که مزید تأخیر یې د حیض یا نفاس د وجې څخه وي نو بیامکروه نه دی، اودم هم نه پري لا زمیږي، او که بغیر د عذره وي نو مکروه دی، اودم هم پري لا زمیږي؛

او همداراز د طواف زیارت په دوران کې کچهري په احرامو کې وي، او گنډلې جامې یې نه وي اغوستې نواضطباع به کوي، او که دا احرام خادرونه یې نه وؤ اغوستې او گنډلې جامې یې اغوستې وي، نو بې غیر د اضطباعه نه به طواف کوي، د طواف ترتیب مخکې تېر شوی دی فلان عیده لخوف التطویل؛

پس کله چې د جمر وویشتلو څخه په دیارلسم تاریخ د ذی الحجې فارغ شي، او دمکې مکرمې په لورې راروان شي نو دعا دي ولولي، بیا به محصب مقام

ته راشي هلته به نزول وکړي چې داسنت مؤکده دی، چې پرېښودل یې ګناه ده، او دلته به داماسپښین مازدیګرمانښام ماسختن لمونځونو کولو څخه وروسته لږ قدر خوب هم وکړي، بیا به دمحصب نزول څخه وروسته بابرکته ښارمکې مکرمې ته تشریف راوړي، ماثوره او خپلې خوښې کړي دعاګانې به له ځان سره وایي، او د ذکر او درود شریف ویلوسره به دابختور حاجي صاحب دغه بختور ښار ته ننووزي، او طواف وداع لپاره به بندوبست وکړي، مکه معظمه کې قیام يعني پاتې کېدل غنیمت او سعادت دی، البته درخصتی رخت کې به یې دهجران او ښکې پر مخ رابهيږي او طواف وداع به کوي لکه دطواف ترتیب مخکې تېر شوي دی، او دا طواف صرف په آفاقي باندې واجب دی، او په مکې شخص یاهه هغو خلقو چې مکې مکرمې کې میشته وي واجب نه دي. والله تعالى اعلم بالصواب المهاجر المدني عفي عنه.

{ دوهم فصل: دحج مسائل }

{ لومړۍ بحث: دحج شرائط }

{ الف :- دحج واجب کیدو شرطونه }

محترموا! دحج دوجوب شرائط هغه شرائط دي چې دهغو په موجودګۍ کې حج فرض کېږي، او کچیرې یولدي شرائطو څخه نوي نو حج پرې فرض نه دی؛ اول شرط: - اسلام ده نو په کافر باندې حج فرض ندی. دوهم شرط: - دحج په فرضیت علم ده که په دارالحرب کې اوسي او دحج له فرضیت نه ناخبره وي، نو حج پرې فرض ندی. دریم شرط: - بلوغ ده نو په کوچنۍ بالدي حج فرض ندی. څلورم شرط: - عقل ده نو په لیوني باندې حج فرض

ندۍ. پنځم شرط: - حریت ده نو په عبدیعني مریې باندي حج فرض ندۍ
 شپږم شرط: - استطاعت و قدرت ده نو په فقیر باندي حج فرض ندۍ چې دزا
 (خرچي) اورا حلي (سپړلي) قدرت و طاقت نه لري. اوم شرط: - د حج وخت ده چې
 دشوال ذی القعدة او ذی الحجه میاشتی دي یعنې د حج په میاشتو کې چې توا
 و طاقت دزاد اورا حلي پیدا کړي، نو که د حج میاشتی نوي بیا حج پرې فرض ندۍ. (١)
 ﴿ب: - حج د وجوب ادا شرطونه﴾

محترم مو! په دې شرطونو سره حج نه لازمیږي، بلکې په چاکې چې دا شرطونه
 موجود وي او حج پرې واجب شوی وي، نو هغه باید پخپله حج آدا کړي،
 او که پکې دا شرطونه نه وي نو بیادې پخپل ځای بل څوک فی الحال ولیږي
 چې حج بدل ورته وکړي، او یا د وصیت وکړي چې مانه حج بدل وکړي.
 داقسم پنځه شرائط دي: -

اول شرط: - د بدن تندرستی او روغوالی. دوهم شرط: - دلا رې امن. دریم
 شرط: - عدم ممانعت یعنې د بندیځانې څخه خلا صوالی، او د بادشاه دولت
 اجازت نامه لکه پاسپورټ ویزه، دادرې شرائط دنارینه اوزنانه دواړو لپاره
 دي؛ البته بنځولپاره دوه شرطه نور هم زیات دي. څلورم شرط: - د بنځي
 سره سفر کې محرم یا خاوند تلل. پنځم شرط: - د عدت طلاق او وغیره
 څخه خالي کیدل یعنې چې د طلاق وغیره له عدته نه خلاصه وي. (٢)

(١) ردالمحتار علی الدر المختار (ج) ١ (ص) ١١٣. ١٥٣ فتح القدیر (ج) ١ (ص) ٤٢٢
 (٢) التا تاریخیه (ج) ٢ (ص) ٤٢٩، ٤٣٥ نسخه الخالق علی بحر الرائق (ج) ٣ (ص) ٣٣٩

﴿ج: - حج دصحيح كيدو شرطونه﴾

محترموا! دا هغه شرائط دي چې بغير لدې څخه حج نه صحيح كيږي يعنې په نشتوالي كې يې حج فاسد كيږي نو بيرته له سره حج راگرځول پري لا زميږي پس دغه نهه - ٩ - شرائط دي: -

اول شرط: - اسلام: نو كچيرې دكفر په حالت كې يې حج كړي وي، يا مسلمان دحج كولو نه وروسته نعوذ بالله منها مرتد شوي وي نو حج لره يې اعتبار نشته، يعنې چې كافر مسلمان شي يا مرتد بيرته مسلمان شي نو دوباره ورباندي حج كول فرض دي.

دوهم شرط: - احرام: نو بغير داحرام څخه چې كوم افعال دحج آداء كړي هغه افعال دحج يې معتبر ندي، نو حج يې نه صحيح كيږي، دوباره ورباندي حج كول فرض دي. دريم شرط: - وخت: يعنې دحج په مياشتو كې افعال حج لكه طواف، سعی، او ووقوف عرفه وغيره په خپلو خپلو وختونو كې آدا كول لازمي دي، ورنه حج يې صحيح ندي دوباره ورباندي حج كول فرض دي. څلورم شرط: - مكان دحج: يعنې حج په خپلو مخصوصو ځايونو كې آدا كول، لكه ووقوف په ميدان عرفات كې، او طواف په مسجد حرم شريف كې، او ذبحه په حدود حرم كې، اورمي الجمار په مني كې وغيره، كچيرې كوم شخص دحج افعال كه هغه فرض وي يا واجب وي يا سنت وي دخپل متعين خاص ځاي څخه علاوه په بل ځاي كې وكړي، نو افعال يې صحيح ندي دوباره ورباندي حج كول فرض دي.

پنځم شرط: - تميز: او شپږم شرط: - عقل: يعنې په سوال جواب كې دملگرو

سره پوهيدنه، نوحج کونکي به يې تمیزه نوي چې د حج افعال نه پيژني، اوليوني به هم نوي، ورنه حج يې صحيح ندی دوباره ورباندې حج کول فرض دي اوم شرط: - عدم جماع: يعنې دا حرام څخه بعد او دوقوف عرفه څخه مخکې به يې خپلی کورواله سره جماع نوي کړي، نو کچيرې جماع يې وکړه نوحج يې فاسدشو، البته باقي افعال حج به تمام کړي خوائينده کال ته ورباندې د حج قضاء لازمی ده.

اتم شرط: - مناسک د حج پخپله شخصاً کول: که هغه شرائط وي، که ارکان وي، او که واجبات وي، البته په ځينو صورتونو کې يې نيابت د عذر په حالت کې جائز دی کما سيأتي ان شاء الله تعالى. نهم شرط: - دا حرام تړلو په کال د حج آداکول: نه دا چې آينده کال ته حج آداکول ترينه پاتې شي. ^(١)

﴿د: - د حج د فرضيت ساقط کيدو شرطونه﴾

محترموا! دا هغه شرائط دي چې په دې شرطونو سره د حج فرضيت ترينه ساقط کيږي، او غاړه يې ترينه خلاصيږي يعنې که په دغو کې يو شرط هم نه وي نوله فرضي حجه څخه يې غاړه خلاصه نده؛ پس دا شرطونه هم نهه - ٩ - دي. اول شرط: - د حج دادا په وخت کې اسلام: يعنې د کفر په حالت کې يې که حج کړی وي غاړه يې نه خلاصيږي چې مسلمان شي نوبل حج آداکول ورباندې فرض دی.

دوهم شرط: - تر مرګه پورې مسلمان پاتې کيدل: يعنې که يو مسلمان د حج دادا کولو نه که بعد العياذ بالله کافر شي نولومړی حج يې باطل شو، کچيرې

(١) ردالمحتار (ج ١ ص ١٥٢) ارشاد الساری الی مناسک ملا علی قاری (ص ٤١)

بیرته مسلمان شي نو بل حج آدا کول ورباندې فرض دی. دریم شرط: -
 حربیت: چې مریئ نه وي. خلورم شرط: - عقل: چې لیونی نه وي. پنځم
 شرط: - بلوغ: چې ماشوم نه وي. پس کچیرې مریې، لیونی، او کوچنی
 حج وکړي نو فرض حج یې نه آدا کیږي بلکه چې کله غلام آزاد شي،
 بالیونی روغ شي، او کوچنی بالغ شي، نوبیا دوباره ورباندې فرضي حج آدا
 کول لا زمی دې خو چې شرائط ورته موجود شي. شپږم شرط: - پنځله
 حج آدا کول چې کله یې قدرت لرونکی دي. اوم شرط: - د فرض حج
 نیت کول: که دنفلي حج نیت و کړي، نوبیا دوباره ورباندې فرضي حج
 آدا کول فرض دې. اتم شرط: - دخپل ځان لپاره د فرض حج نیت کول:
 که دبل چا لپاره یې د فرضي حج نیت و کړو، نوبیا دوباره ورباندې دخپل
 ځان لپاره د فرض حج آدا کول فرض دې.

نهم شرط: - جماع په کولوسره حج نه فاسد کول: یعنی دوقوف عرفه څخه
 مخکې دخپلې کورواله سره په جماع باندې باید حج فاسدنه کړي. (۱)

﴿دوهم بحث: دحج په اړوند مهم مسائل﴾

(۱) مسئله: دحج د فرضیت لپاره د شرط دی چې دلارې توبنه اود کور
 خرچه به ورسره موجوده وي، یعنی توبنه، بارگیر، اوهغه شیان چې حج
 کونکې لره یې چاره نه وي مثلاً کور، اودده په کور کې د دومره نفقې

موجود کيدل چې دحج دمراسمو دآداکولو، اوبيرته کورته دراتگ پورې دده اهل عيال لپاره کافي وي. (۱)

(۲) مسئله: که دیوانسان زمکه دضرورت څخه زیاته وه که څه حصه دحج د مصارفولپاره ترینه خرڅه کړي، اووروسته بیا هم دومره زمکه باقي وي چې دده اهل عيال دمعاش لپاره کافي کيږي، نوپدې انسان باندي حج فرض اولازمي دی، اوکه هغه باقي زمکه نه کافي کيږي نوبياحج ورباندي فرض ندی. (۲)

(۳) مسئله: یواځې دزمکې قیمت باندي حج نه فرض کيږي، البته کهچيري زمکې آمدني دومره مقدار وي چې دده دحج رفت آمد خرچ، اودده اهل عيال نفقه لپاره پوره اوکافي کيږي، نوبياحج ورباندي فرض دی، اوکه دومره مقدار نه پوره کيږي نوبياحج ورباندي فرض ندی. (۳)

(۴) مسئله: دمال مشترکه حکم دادی چې که مثلاً ددریو وروڼو مشترکه کاروباروي، که دمشترک کاروباردغه منافع (گټه) په دریو حصوباندي دتقسیمولوڅخه وروسته دهریو حصه دار حصه دومره رقم جوړيږي چې دحج

ټول مصارف ورسره پوره کيږي، نوپه هر حصه دار باندي حج فرض دی، البته دمال مشترکه ټوله نفعه باندي مجموعې طور سره حج نه فرض کيږي. (۴)

(۵) مسئله: دتصرف ملک حکم دادی چې که مثلاً یوه ښځه وي دهغې اولاد مالداروي، اومورته یې پوره تصرف اختیارورکړی وي، نوکه چیرې

(۱) فتح القدیر (ج ۲) (ص ۳۲۱) کتاب الحج

(۲) الفتاوی الهندیه (ج ۱) (ص ۲۱۸) الباب الاول فی تفسیر الحج

(۳) البحر الرائق (ج ۲) (ص ۳۱۱)

(۴) الدر المختار علی صدر ردالمحتار (ج ۲) (ص ۲۵) کتاب الحج

د مال په طور د ملک وي، او حج د فرضيت باقي شرائط هم موجود وي نو پدې صورت کې پدې ښځې باندي حج کول فرض دی، البته یواځې په مال کې اختیار لرلو سره چې مال یې ملکاً نوي ورکړی، نو پدې صورت کې ورباندي بيا حج نه فرض کېږي. ^(۱)

(۶) مسئله: که دیوسړی زرعتي زمکه، مکانات، او نور جائیداد وغیره لرل چې له ضروري مصارفونه زیات وي، نو پدې شخص باندي حج کول فرض دی. ^(۲)

(۷) مسئله: د مکان او کور جوړول داسې ضرورت ندی چې شرعاً د حج لپاره مانع وي، لهذا که یو شخص سره د حج مناسب رقم موجود وي نو په ده باندي حج کول فرض دي، یعنې د مکان جوړول ضروري ندې چې د حج لپاره مانع شی. ^(۳) (۱)

(۸) مسئله: دیو چا غیر شادي شده کیدل د حج لپاره شرعاً مانع ندی، نو کچیرې یو شخص سره د حج میاشتو کې دومره روپی موجودی وي چې حج یې ورباندي کولای شو، نو دغه شخص داروپی خپل اولاد په واده (شادي) کې مصرف کړي، نو پدې سره ترینه حج نه ساقط کېږي، که مړ شوتارک د حج دی گنهار دی، او د حج بدل وصیت کول ورباندي لازمي دي. ^(۴) (۲)

(۹) مسئله: د حج آداکول د جومات له جوړولو نه زیات ضروري او مقدم دي، که یو شخص سره د حج مصارف موجود وو نو اولاً ورباندي حج فرض

(۱) (الفتاوی الهنديه (ج) ۲ (ص) ۲۱۷ کتاب الحج

(۲) (تنویر الابصار علی صدر رد المحتار (ج) ۲ (ص) ۴۲۲ کتاب الحج

(۳) (البحر الرائق (ج) ۲ (ص) ۳۱۳ کتاب الحج

(۴) (الفتاوی الهنديه (ج) ۱ (ص) ۲۱۷ کتاب المناسک

دی، او د حج ادا کولو څخه وروسته که گنجایش وړنو مسجد دې ورباندې جوړ کړي داهم د ثواب کار ده. (۱)

(۱۰) مسئله: که یو سړی د غریبۍ په وخت کې حج وکړو، بیا څه موده وروسته صاحب دنصاب یعنی غنې شو، نو دوباره ورباندې حج کول فرض ندی هغه اول حج یې کافي دی. (۲)

(۱۱) مسئله: که یو بالغ سړی د پلار مال څخه د پلار په موجودګۍ کې حج ادا کړو، بیا یې پلار انتقال یعنی وفات شو او داسې د پلار په مال و میراث وغیره سره غنې شو، نو دوباره ورباندې حج کول فرض ندی. (۳)

(۱۲) مسئله: نفلي حج لپاره د والدینونه اجازت اخستل پکار دې، بغير اجازت نفلي حج ته تلل مکروه دي، خود فرضي حج لپاره والدینونه اویابل کوم کس څخه اجازت اخستل ضروري نه دي. (۴)

(۱۳) مسئله: بنځه نفلي حج لپاره بغير اجازت د خاوند څخه نشي تللی، البته فرضي حج لپاره بغير اجازت د خاوند څخه تللی شي پدې شرط چې محرم ورسره وي. (۵)

(۱۴) مسئله: فرضي حج ادا کولو نه وروسته فقراء مساکینو باندې د مال خرچ کول د نفلي حج څخه افضل اوبهتر دي،

۱ (الدرالمختار علی هامش ردالمختار (ج) ۲ (ص) ۱۹۰ کتاب الحج
 ۲ (الدرالمختار علی هامش ردالمختار (ج) ۲ (ص) ۱۹۰ کتاب الحج
 ۳ (ردالمختار (ج) ۲ (ص) ۲۱۰ کتاب الحج
 ۴ (فتاوی هندیه (ج) ۱ (ص) ۲۲۱ باب الاول
 ۵ (فتاوی تاتارخانيه (ج) ۲ (ص) ۴۳۵، کتاب الحج

خصوصاً هلته چې د فقراء ضرورت زيات وي. ^(١)

(١٥) مسئله: قرضدار بغير دقرضې اداكولونه حج اداكولاى شي، البته اجازت غوښتل دقرض وركونكې څخه مستحب يا واجب دې، خو دحج لپاره قرض (پور) ادا كول ضروري ندي. ^(٢)

(١٦) مسئله: زكات روپو باندي حج كول درست دي، يعنې احمد دحج وس او طاقت نلري، او محمود دومره مال دزكات وركړو چې حج ورباندي كيږي، او احمد ورباندي حج وکړي نو حج يې صحيح شو. ^(٣)

(١٧) مسئله: که يوسړى دحج اخراجات پوره کولای شي لکن هديه او خيرات طاقت نلري، نو حج ورباندي فرض ده. نو هديه او خيرات مصارف ضروري ندي. ^(٤)

(١٨) مسئله: که کوچنې حج وکړو بيا وروسته بالغ شو، او دحج وس طاقت يې هم درلودلو نو دبلوغ څخه وروسته دوباره حج كول ورباندي فرض دى. ^(٥)

(١٩) مسئله: که يو کوچنې دحج احرام تړلى وؤ خو مخکې دقوف عرفې څخه بالغ شو، او بيا يې نوى احرام و تړلو نو فرضې حج يې صحيح شو. ^(٦)

(٢٠) مسئله: دوجوب حج لپاره مال حلال يا مخلوط مال کيدل ضروري دې، که يوسړي حلال مال په قرض باندي واخلي او حج ورباندي وکړي نو

(١) ردالمحتار (ج ٢) (ص ٦٦١)، کتاب الحج مطلب فى تفضل الحج عن الصدقة

(٢) ردالمحتار کتاب الحج (ج ٢) (ص ٢٠٥)

(٣) فتاوى ديوبند (ج ٦) (ص ٥٣٠)

(٤) الشامى (ج ٢) (ص ٤٧٠)

(٥) فتح القدیر (ج ٢) (ص ٣٢٥)

(٦) الشامى (ج ٢) (ص ٤٧٨)

حج يې صحيح ده، اگر که دغه شخص دافرضه دمال حرام څخه خلاصه کړي، خوداسې کول مناسب ندي بلکه په حلال مال باندې حج کول پکار دی. ^(۱)

(۲۱) مسئله: دحج فرض کيدلو څخه ورسته تنگدست کيدل يا غريب کيدلو په وجه سره دحج فرضيت نه ساقط کيږي، دده په ذمه باندي دغه حج دين يعنې قرض دی، نو که مرگ څخه مخکې يې وصيت وکړوچه په ماباندې فرضي حج پاتې ده، نو پدې وصيت باندي به عمل کولای شي. ^(۲)

(۲۲) مسئله: دبنځې لپاره دحج په فرضيت کې محرم ضروري ده يعنې شرط دی، البته کچيرې بغير دمحرم نه دحج مناسک اداکړي حج خويي صحيح دی البته مکروه والی څخه خالي نده. ^(۳)

(۲۳) مسئله: بنځه به حج دخپل خاوند اويا محرم سره اداکوي، پس محرم هغه ده چې نکاح يې ورسره علی التأييد

يعنې هميشه حرام وي که هغه قرابة وي يا رضاعاً اويا صهرية وي. ^(۴)

(۲۴) مسئله: بنځه دعدت په وخت کې د فرضي حج لپاره سفر نشي کولای، که هغه عدت دوفات وي، يا عدت دطلاق بائن وي، او يا عدت دطلاق رجعي وي. ^(۵)

(۲۵) مسئله: په حرامو روپيو لکه سود، رشوت وغيره باندي حج، اوزکوة نه فرض کيږي، هغه به لازماً بيرته خپلو څښتنانوته ورسپارلی شي، که هغوي

(۱) الفتاوى الهندية (ج) ۱ (ص) ۲۲۰ الباب الاول في الحج

(۲) فتح القدير (ج) ۲ (ص) ۳۲۰، کتاب الحج

(۳) البحر الرائق (ج) ۲ (ص) ۳۱۵، کتاب الحج

(۴) الفتاوى الهندية (ج) ۱ (ص) ۲۱۹، الباب الاول في تفسير الحج

(۵) ردالمحتار (ج) ۲ (ص) ۱۹۹، کتاب الحج

معلوم نه وي نو بيا به په محتاجو خلقو صدقه کولی شي، لکن حج وغيره دې نه پرې اداکوي، کچيري يې حج ورباندي اداکړو نو فرضيت دحج خوترينه ساقط شو، البته حج يې مقبول نه گرځي او اجر يې نشته. ^(۱)

(۲۶) مسئله: پوند، گوډ، او شل، چې غني وي حج ورباندي فرض ندی، که يو غني سړی وروسته عمر کې بيا پوند، گوډ، او شل شي نوده باندي حج فرض ده لهذا بل سړی به دحج بدل لپاره ضروري ليرې. ^(۲)

(فائده) استطاعت به دخپل وطن څخه دحجاجو دروانگي نه کيرې، لهذا که چيري حجاج رمضان المبارک مياشتي کې روانيرې، اودى په دغه وخت کې غني وه نو حج ورباندي فرض دی، بيا وروسته که فقير شو نو فرضيت دحج ترينه نه ساقط کيرې. ^(۳) والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿دریم بحث: دحج ارکان، واجبات، اوسنتونه﴾

﴿الف :- دحج فرضونه﴾

محترموا! حج درې فرضونه لري، که هريو يې ادان شي دحج فرضيت ورڅخه نه ساقط کيرې، چې هغه دادي:

- (۱) - شرعي اصولوسره سم داحرام تړل فرض دي.
- (۲) - عرفات کې ادریدل وروسته ترزواله دنهمې ورځې ذی الحجې تر صبا صادق پوري فرض دي.

^۱ ردالمحتار کتاب الحج (ج ۲) (ص ۱۹۱)

^۲ فتح القدیر بحواله مسائل حج

^(۳) شرح لباب

(۳) - څلور چکره دطواف زیارت کول فرض دي. (۱)

﴿ب: - دحج واجبات﴾

محترموا! دحج واجبات شپږ دي چې هریو یې ادا نه شي نو دم، اویا اعاده دهغي ورباندې لازمیږي چې هغه دادي:

(۱) - سعی کول دصفا و مروءه په مابین (منخ) کې .

(۲) - حاضریدل په مزدلفه شریف کې دصبا صادق لخوا اګر که په اندازه دیو ساعت وي.

(۳) - دجمر و ویشتل.

(۴) - سرخړیل اویا یې کمول.

(۵) - قارن او متمتع حاجي باندي دحج قران او تمتع لپاره قرباني کول .

(۶) - طواف صدر او درخصتي طواف کول.

البته ځنې کتابونو واجبات دحج پنځه دیرش (۳۵) پورې یاد کړي . خودغه در حقیقت بلا واسطه دحج واجبات ندي بلکه دحج دافعالو واجبات دي، مثلاً بعضي واجبات په احرام کې دي او بعضي واجبات په طواف کې دي لکه مثلاً: - اوم: - شروع دطواف دحجر اسود څخه شرط ده. اتم: - په بني خواتواف شروع کول. نهم: - بې عذره لره په طواف کې په پښو تلل. لسم: - دطواف حالت کې عورت پټول. یوولسم: - دجامو او مکان پاکوالي. دوولسم: - تر هر طواف وروسته دوه رکعته دشرکاني لمونځ کول چې دا ترمرکه پورې نه قضا کیږي. دیارلسم: دسعي شروع دصفا څخه کول.

خوارلسم: - بدون د عذره څخه په سعی کی په پښوتلل. پنځلسم: - ترتیب کول په مابین د دجمر وویشتلو او سرخړیلو او یایی کمولو او ذبح کولو کې. شپاړلس: - تعین کول د طواف زیارت په ورځو دا خبره کې. اولس: - د حطیم له شاوخوا څخه طواف کول. اتلسم: - تعین کول د سرخړیلو او یا یی کمولو په حدود د حرم شریف کې. نولسم: - حاجي لره د قربانی په ورځو کې سرخړیل البته نه عمرې والا لره چې هغه هروخت سرخړیلي شي. شلم: - پرخودل د محظوراتو او ممنوعاتو د احرام او د حرم شریف. یویشتم: - متابعت کول د امام په کښته کیدلو کی د عرفات نه، اوبل په وقوف عرفه کې څه حصه د شپې لخوا داخلول. دوویشتم: - په مزدلفه کې د مابینام او ماسختن لمونځ یوځای کول. درویشتم: - د فرضیو منځونو ترمینځ ترتیب کول. څلرویشتم: - رمې د جمروله یوې ورځې څخه بلي ورځې ته نه ورسته کول. پنځویشتم: - دقارن لپاره رمې تر ذبح د مخکې کول. شپږویشتم: - قارن او متمتع د سرخړیلونه مخکې د ذبحې کول. اوویشتم: - په ایام دنحر کې، اوهم په حدود د حرم شریف کی ذبح کول. اته ویشتم: - وروسته تر څلورو شوطونو نه د طواف زیارت اتمام کول. نه ویشتم: - له منعه شو یو شیانو څخه ځان ساتل لکه گنډلې جامی او داسې نور که له چا نه د حج کوم واجب ترک شي دم (قربانې) ورباندې لازميږي اودم یې دنقصان جیره گرځي. ^(۱)

﴿ج: - د حج سنتونه﴾

محترموا! د حج سنت خوږېږدي چې په مسائلو د حج اوافعال د حج کې انشاء الله موقعه په موقعه راځي خو ځينې يې دادي: -

اول دا چې: - آفاقي مفرد حاجی لپاره طواف قدوم کول، او همداراز د حاجی لپاره هم طواف قدوم کول سنت دی. دوهم: - په طواف کې رمل (پهلوني) او اضطباع کول خو چې ورپسې سعې کول وي، که طواف قدوم کې يې رمل نه وي کړې نوبيا په بل طواف يا طواف زيار کې رمل کول ورته پکار دې چې ورپسې سعې کول هم وي.

دريم: - په نهمه شپه د ذی الحجې په مني کې حصاريدل او شپې تیرا څلورم: - په نهم ذی الحجې د لمر ختلونه پس د مني څخه عرفات ته پنځم: - دامام د تلونه پس د عرفات نه راتلل. شپږم: - په عرفات کې غ کول. اوم: - د عرفات نه په واپسې کې په مزدلفه کې شپه تیرول. اتم د مني په ورځو کې په مني کې د شپې پاتې کيدل. نهم: - د مني څخه واپ کې محصب مقام کې ايساريدل اگر که يوه لحظه هم وي؛ او داسې نور. پس د سنتو حکم دادي چې د دې پريښودل په قصد سره ګناه ده، او په ګ سره يې ثواب دی، البته په ترک سره يې جزاء نه لا زمیږي. (۱)

﴿د: - د دريم بحث متعلقه مسائل﴾

(۱) مسئله: ښځه چې کله په حالت د احرام کې حائضه شي غسل به وکړي احرام به وتړي، او ټول افعال د حج به کوي په شان دسړې بغير د طواف

څخه، ځکه چې د طواف لپاره طهارت واجب ده نو د فرضي طواف به وروسته د طهارت څخه قضا راوړي، البته طواف سنت او طواف واجب ترینه ساقط دي يعني ورته معاف شويدي. ^(۱)

(۲) مسئله: د ذی الحجې په نهمه ورځ له زواله څخه بیا د ذی الحجې د لسم تر صبح صادق وخت پورې په عرفات کې درېدل فرض دي که څه هم یو ساعت وې البته له دې وروسته یا مخکې وقوف معتبر ندی. ^(۲)

(۳) مسئله: د طواف زیارت خلور گشته (چکره) فرض دي او د طواف زیارت دري گشته (چکره) واجب دي ^(۳)

(۴) مسئله: لومړی وقت د طواف زیارت دلوی اختر د صبح صادق دراختلو څخه شروع کیږي، او اخيري وقت نلري تر اخري سلگي دمرگ پوري د حاجي په ذمه طواف زیارت کول لا زم دی، اولدې طوافه پرته دا حرام څخه نه وزې، او خپله بنځه ورته حلاله نه دی،

او کله چې جماع وکړي دم (قربانې) ورباندې لا زم شوه. ^(۴)

(۵) مسئله: طواف زیارت په اوله ورځ کول بهتر دي، کچیرې څه عذر په وجه تر دریمې ورځې پوري طواف زیارت وکړې که د شپې وي یا دورځې هیڅ جزا ورباندې نه لا زمیږي. ^(۵)

۱/ هدایه باب التمتع (ج) ۱ (ص) ۲۴۶ ، ورد المختار (ج) ۱ (ص) ۲۶۹

۲/ ارشاد الساري (ص) ۱۳۷ ،

۳/ فتح القدیر (ج) ۲ (ص) ۳۹۰ ، ارشاد الساري (ص) ۱۵۵ ،

۴/ فتح القدیر ج ۲ ص ۲۴۶

۵/ ارشاد الساري ص ۱۵۴

(٦) مسئله: که طواف زیارت دذی الحجی د دیار لسمې تر مازدیگر څخه وروسته شو دم (کله) ورباندي لا زم شو. ^(١)

(٧) مسئله: طواف زیارت بې عذره له خپل وخته وروسته کول گناه ده، البته کچیرې د حیض اونفاس په عذرسره دخپل مقرر وخت څخه مؤخر شو نو څه گناه پکې نشته، اونه څه دم (قربانې) ورباندي لا زمیري، اگر که ایام نحر هم ترینه تیر شي (فهم وقد اخطا کثیرا من اهل العلم فی هذا) ^(٢)

(٨) مسئله: طواف زیارت په حالت د جنابت و حیض اونفاس کې کولو سره بدنه یعنې اوبښ یا غوايي ورباندي لا زمیري. ^(٣)

(٩) مسئله: طواف زیارت په بې اودسې سره کول، اود طواف زیارت دوه یادري چکره پرېښودل، اوطواف زیارت په جنابت کې کول، او پس له اختره یې اعاده کول، اوطواف زیارت دکشف عورت حالت کې کول، او په طواف زیارت کې حطیم شریف نه داخلول، او غیر معذور طواف زیارت ماسواله خپلو خپو کول، اود طواف زیارت منځکې اوتر حلق وروسته جماع کول، نو په دي ټولو صورتونو کې دم پري لا زمیري. ^(٤)

(١٠) مسئله: نفلي طواف په فارغ وخت کې په طهارت سره کیدالا ئ شي چې هروخت یې زړه وغواړي، خو چې د بل فرضي طواف یاد واجب طواف، یاد فرضي لمانځه، یانورو شرعي کارو، او اوقاتو څخه ددی نفلي

(١) فتح القدیر ج ٢ ص ٢٤٦

(٢) تفسیر روح المعانی ج ٢ ص ٨٥ تحت قوله تعالى اشهر معلومات

(٣) ردالمحتار ج ٢ ص ٢٨١

(٤) ردالمحتار ج ٢ ص ٢٨١، ٢٩١، وهدایه ج ١ ص ٢٧٤

طواف رخت پرته وي، کچيرې نفلي طواف يې بې اودسی سره وکړو، نو صدقه ور باندې لا زم ده د صدقه فطرپه اندازه سره. ^(١)

(١١) مسئله: د عذر له وجې ارتکاب د جناياتو کول لکه د بيمارې حالت کې گنجل شوي جامې اغوستل وغيره نو په دې صورت کې جنايت کوونکي د ذبح اود صدقې په مينځ کې مخيړده چې ذبح کوي او که صدقه ورکوي. ^(٢)

(١٢) مسئله: که يوسړې باندي حج فرض نه وونو نفلي حج نيت يې وکړو نو فرضي حج ترينه نه ساقط کيږي (٤) (٣)

فائده: که زنانه د حج ټول افعال بې دڅه بنديز نه دادا کولو په غرض په وختې ډول د حيض بندولو دارواستعمال کړې نوڅه بدې نه لري. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿خلورم بحث: د حج ډولونه﴾

محترمو! حج په درې ډوله دی :-

(١) حج افراد .

(٢) حج قران .

(٣) حج تمتع .

پس حج افراد هغه حج ته ويل کيږي چې يوازي بې له عمرې څخه اداسي؛ او حج قران هغه حج ته ويل کيږي چې وروسته د لمانځه احرامه، له ميقات څخه د عمرې او حج دواړو نيت يوځای وکړي؛ او تمتع حج هغه حج ته ويل کيږي چې حاجي صاحب دميقات څخه احرام يوازي د عمرې لپاره وتړي،

(١) ارشاد الساري ص ٩٨

(٢) ردالمحتار ج ٢ ص ٢٢٧

کله چې مکې مکرمې ته داخل شي طواف اوسعی به وکړي، بیا به حلق یا قصر وکړي نو عمره به سرته ورسېږي، او په دې ترتیب به د حلال شي، او په مکه مکرمه کې به حلال پاتې شي کله چې دترويه (ذی الحجه اتمه) ورځ راشي دمسجدحرام څخه به احرام وتړي، د حج مفرد په څېر به د حج مراسم سرته ورسوي. په حج تمتع او حج قران کې دم لازمېږي چې هدیه شکرانه هم ورته ویل کېږي، او حج افراد کې د شکر په دم مستحب ده. (۱)
فائده: دا حنافو په نژدې دې دریو کې حج قران افضل دی او د حج قران څخه بعد حج تمتع بهتر دی. (۲)

﴿الف: - د حج تمتع بیان﴾

۱: - د حج تمتع تعریف

محترموا! تمتع حج هغه حج ته ویل کېږي چې حاجي صاحب دمیتات څخه احرام یوازي د عمرې لپاره وتړي، او دترويه په ورځ يعني ذی الحجه اتمه باندي د حج احرام تړل.
۲: - د حج تمتع د صحت شرطونه

محترموا! د حج تمتع د صحت شرطونه غالباً یولس (۱۱) دي، کچیرې پدې شرائطو کې یو شرط هم پاتې شي تمتع یې صحیح ندی لهذا دم د شکر په ورباندي نه لازمېږي.

(۱) دا چې د عمرې اکثر یا ټول شوطونه به یې د حج په میاشتو کې کړي وي،

(۱) تاتار خانيه ج ۱ ص ۵۲۶، الفصل التاسع فی القارن

(۲) الدر المختار علی صدر ردالمحتار ج ۲ ص ۵۳۰، باب القران.

نو کچيرې اشهر الحج څخه يې منځکې د عمرې اکثر يا ټول گشتونه کړې وؤ بيا يې تمتع نه صحيح کيږي .

(٢) د عمرې لپاره به يې احرام، د حج احرام څخه منځکې تړلی وي .

(٣) د عمرې ټول يا اکثر گشتونه به يې دا حرام د حج ځانته لومړی کړی وي .

(٤) عمره به يې نه وي فاسده کړي .

(٥) حج به يې نه وي فاسد کړي .

(٦) د حج او عمرې تر مينځ به يې امام صحيح نه وي کړې، يعنې خپل

وطني کور کې به يې شپې نه وي تيرې کړې .

(٧) د عمرې ټول طواف يا اکثر او همدارنگه ټول منا سک د حج به يې په يوه

سفر کې کړې وي او که چيرې يې خلور يا زيات گشتونه د طواف په لومړی

سفر کې وکړل بيا خپل کور او وطن ته بيرته لا ډوبيا يې لږ شمير پاتې شوي

گشتونه د طواف په دوهم سفر کې د حج سره وکړل تمتع صحيح نشو

او کچيرې اکثر شوطونه د طواف يې په دوهم سفر کې د حج سره وکړل نو

حج تمتع يې صحيح شوه .

(٨) دا چې تر عمرې ادا کولو بېرته يې هميشه لپاره په مکه مکرمه کې

داوسيدونيت نوي کړې، البته کچيرې يې يوي او دؤ مياشتو لپاره يې د اقامت

نيت کړې وي، نو بيا يې تمتع حج کول صحت لري .

(٩) عمره او حج به يې يو کال کې ادا کړې وي، کچيرې د عمرې احرام اشهر الحج

کې وټرې او عمره وکړې، او بيا حج په دوهم کال وکړې نو بيا يې تمتع نه صحيح کيږي .

(١٠) د عمرې ټول يا اکثر شوطونه به يې اشهر الحج څخه منځکې نوي

کړې، ځکه چې بیا حج او عمره په یو کال کې آداء نشوه، البته کچیرې د حج میاشتو څخه مخکې یې عمره وکړه، بیا خپل وطن ته بیرته لا پروښایې حج او عمره پدې یوه کال کې وکړل نو تمتع یې صحیح شو.

(۱۱) تمتع کونکې به افاقي وي، او همدارنگه که دمکې مکرمې اوسیدونکې مدینې طیبې ته ولاړو او هغه یې خپل وطن مثلي وگرځولو نو دا شخص هم په حکم د افاقي کې ده، او همداراز که افاقي مکې مکرمې ته یوه مخیزه ولاړو په مکه مکرمه کې میشت شو، نو د ابیایه حکم دمکې دی نو تمتع یې صحیح نشو. (۱)

۳:- د حج تمتع مناسک

محترموا! حج تمتع کې په عمرې احرام تړل، او په اتم د ذی الحجه د حج احرام تړل شرط دي.

۴:- د حج تمتع ارکان

محترموا! د حج تمتع ارکان دادي: د عمرې لپاره طواف کول، او ووقوف د عرفات کول، او طواف زیارت کول.

۵:- د حج تمتع واجبات

محترموا! د حج تمتع واجبات دادي: د عمرې لپاره د صفا او مروه سعې کول، او د سر خریل یا لنډه ول، او ووقوف د مزدلفې کول، او اخري جمره ویشتل په لسم د ذی الحجة، او قربانې (دم تمتع) کول، او د حج لپاره سر خریل یا لنډه ول، او د صفا مروه ترمینځ سعې کول، د ټولو جمره په یو لسم او د لسم د ذی الحجه ویشتل، او طواف وداع کول.

(۱) ملخص رد المحتار علی الدر المختار ج ۲ ص ۱۹۵ باب المتمتع

٦:- د حج تمتع سنتونه

محترموا! د تمتع حج سنت دادي: رمل کول يعني داوډوښورول په طواف کې، او په مني کې درمي لپاره شپې تيرول، او په محصب مقام کې کښته کيدل. (١)
 (فائده عامه) د تمتع حاجي چې کله د عمرې څخه فارغ شي نو ځان به حلال کړي، نو پدې وخت کې که نفلي طوافونه کوي، يا نفلي عمرې کوي نو کولای يې شي کوم ممانعت يې نشته، او بل په تمتع حاجي باندي طواف قدوم هم نشته. (٢) او بل چې کله د حج احرام ترلو اراده وکړي نو تمام زمين حرم نه احرام ترلې شي، نو د مسجد حرم شريف څخه دا حرام ترلې لا زمي ندي بلکه افضل دی، او مکه مکرمه کې د حج احرام ترل افضل دی له نور حرم شريف څخه. (٣)

ب:- د حج قران بيان

١:- د حج قران تعريف

محترموا! حج قران هغه حج ته ويل کيږي چې د حج او عمرې دواړو نيت وکړي، او دواړو نه احرام وټري يعني داسې به ووايي: نَوَيْتُ الْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ وَأَحْرَمْتُ لَهُمَا لِلَّهِ تَعَالَى. بيا به داسې تلبیه ووايي: لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ وَحَجٍّ اَللّهُمَّ لَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ (٤)
 نوبابه طواف د عمرې سره رمل وکړي، او سعی به هم وکړي، بيا به هم په

(١) ملخص ردالمحتار على الدر المختار ص ٢٢٠ الى ص ١١٣ باب المتمتع

(٢) امداد الفتاوى

(٣) فتح التدير ص ٤٢٣ ج ٢، باب المتمتع

(٤) ارشاد السارى ص ١٧١ باب القران

احرام کې وي، اوسر به نه خړې، طواف د قدوم به وکړې، او که غوږ
سعی به د حج لپاره هم وکړې، اوروسته به په خپل وخت ټول مناسک
تکمیل کړې. (١)

٢: - د حج قران صحت شرطونه

محترموا! د قران حج د صحت شرائط اته (٨) دي، کچيرې پدې شرائطو کې
يو شرط هم پاتې شي قران يې صحيح ندی لهدا دم دشکريه ورباندي نه لازم:
(١) د حج او عمرې مناسک په يو ځای او په يوه احرام سره ادا کول حکماً
يا ظاهرآ دي، کچيرې له عمرې د اتمام وروسته د حج احرام وټرې حج قران
يې صحيح ندی.

(٢) د عمرې له فاسدولو منځکې د حج احرام تړل.

(٣) دوقوف عرفات دمنځکې د عمرې ټول يا اکثر شوطونه ادا کول.

(٤) حج او عمره له فساد څخه ساتل دي په جماع سره قبل الوقوف د عرفات
او غيره سره.

(٥) ټوله عمره يا اکثر شوطونه يې په مياشتو د حج کې ادا کول.

(٦) قارن به آفاقي وي ځکه چې مکې لره قران حج نشته.

(٧) عدم فساد د حج، اونه فوت کيدل د حج.

(٨) که مکې سرې ترميقات تير شو، اوبيا واپس راغلونو د حج قران احرام يې جائز دی. (٢)

٣: - د حج قران شرط

محترموا! د قران حج شرط دادی: چې په حج او عمرې باندي يې يو ځای احرام تړلي وی.

(١) ملخص مبسوط امام سرخسی ج ٢ ص ٢٧

(٢) ملخص ردالمحتار ج ٢ ص ١٩١ باب القران. وارشاد الساری ص ٢٧١، ٢٧٢.

٤:- د حج قران ارکان

محترموا! د قران حج ارکان دادی:

(١) د عمرې د طواف خلور دوری ادا کول

(٢) په عرفات کې وقوف کول .

(٣) طواف زیارت کول .

٥:- د حج قران واجبات

محترموا! د قران حج واجبات دادی:

(١) د صفا او مروه ترمینځ سعی کول .

(٢) په مزدلفه کې وقوف کول .

(٣) جمره العقبة په لسم دذی الحجی ویشتل .

(٤) د شکرانې قربانې کول .

(٥) د سرخریل یا لنډه ول .

(٦) په یوولسم او دولسم دذی الحجی باندې د ټولو جمراتو ویشتل .

(٧) طواف وداع (رخصتي) ادا کول .

٦:- د حج قران سنتونه

محترموا! د قران حج سنن دادی:

(١) په طواف کې رمل یعنې اوږو ښورول .

(٢) طواف قدوم سره درمل کول .

(٣) پر محصب کې کښته کیدل چې له منی څخه مکې مکرمې ته راځي

(٤) دخپل ميقات څخه د حج او عمرې يوځای احرام تړل، البته کچيرې اولاً د عمرې احرام وټرې او د طواف قدوم څخه مخکې بيا د حج احرام وټرې قران حج يې صحت لري خو خلاف سنت دی لږ گنهگار کيږي.

٧:- د حج قران مستحبات: محترموا! د قران حج مستحب دادې چې حاجي مفرد د طواف قدوم له شروع وروسته د عمرې احرام وټرې نو پدې صورت کې د عمرې پريښودل ورته مستحب دي چې بيا قضاء راوړي.

٨:- د حج قران مکروهات

محترموا! د قران حج مکروهات دادې چې د حج له احرام وروسته د عمرې احرام تړل.

٩:- حج قران جنايات

محترموا! د قران حج هغه جنايات چې دم پرې لازمېږي دادې:

- (١) له طواف قدوم وروسته د عمرې احرام تړل، او بيا د عمرې پريښودل، چې موجب د قضاء د عمرې او درفض عمرې لوجی دم پرې لا زميږي.
- (٢) او د عرفات وقوف څخه وروسته د عمرې احرام تړل، چې بيا وجوباً ورباندې پريښودل د عمرې دی، چې بيا قضاء راوړل اودم جبیره ذبح کول ورباندې لازمي دي. (١)

﴿ج: - د حج افراد بيان﴾

١:- د حج افراد تعريف

محترموا! حج افراد د يته وايې چې يوازې د حج نيت وکړې، چې وايې به

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ فَيَسِّرْهُ لِي وَتَقَبَّلْهُ مِنِّي وَرَوِّسْهُ لِي نِيَّةً بِه تَلْبِيَةً وَوَابِي،
اړېس له احرامه او تلبېي به طواف قدوم اوسعي وکړې؛ او په اتمه ورځ به
د حج نور مناسک شروع کړي. (۱)

۲: - د حج افراد شرط

محترموا! د حج افراد شرط دادی د حج لپاره احرام تړل.

۳: - د حج افراد ارکان

محترموا! د حج افراد ارکان دادی: (۱) وقوف عرفه. (۲) طواف زیارت کول.

۴: - د حج افراد واجبات

محترموا! د حج افراد واجبات دادی:

(۱) د ذی الحجی په لسمه وقوف مزدلفه کول.

(۲) د جمره عقبه ویشتل.

(۳) د سروینستولنډه ول یا خریل.

(۴) صفامروه تر مینځه سعی کول.

(۵) په یولسم او دولسم ذی الحجی د دریوو اړو جمارتو ویشتل.

(۶) طواف وداع کول. البته قربانې پکې اختیاري ده.

۵: - د حج افراد سنتونه

محترموا! طواف قدوم د حج افراد لپاره سنت دی، کچیرې حاجي
مفرد سعی د صفا او مروه د طواف قدوم نه بعد کوي، نو په طواف قدوم
کې به رمل او اضطباع هم کوي، مگر افضل دادی چې سعی طواف

زيارت نه بعد وکړي، لکه څرنګه چې حاجي قارن لپاره سعی طواف
قدوم نه بعد افضل ده، کچيرې د سعی اراده نه لري نو رمل اضطباع به
هم نه کوي، اوسعی به د طواف زيارت نه وروسته وکړي. (١)
﴿د: - حج بدل بيان﴾

١: - حج بدل تعريف

محترمو! حج بدل د ټپه وايي چې يوشخص دهميشني عذر په وجه بل چاته
امر وکړي چې زما له طرفه حج ادا کړه.

٢: - د حج بدل شرطونه

محترمو! د حج بدل شرائط دادی:

- (١) عاجز کيدل يعنې چې نه يې شي ادا کولای.
- (٢) د عجز هميشه والی تر مرګه پورې.
- (٣) امر د حاجي دی خپل نائب ته د حج ادا کولو.
- (٤) چا چې د حج امر ورته کړی وي، دهغه لپاره نيت کول.
- (٥) دنائب خرچه دامير له مال څخه کول.
- (٦) نايب به پخپله ترينه حج کوي، او بل څوک به نه استوي.
- (٧) تعين دنائب دی دخپل حج لپاره.
- (٨) وجوب د حج دی په أمير حاجي باندي.
- (٩) وجود د عذر دی پخوا تر تعين کولو دنائب نه.
- (١٠) له خپلې سيمې (علاقې) نه دنائب ټاکل او استول.

(١) ملخص ردالمحتار علی درالمختار ج ٢ ص ١٦٠ الی ١٦٢ وعيني کنز ج ١ ص ٢٣٢

- (۱۱) دنائب سفر حج کول دي بغير پنبو څخه په ريل، موټر، طياره، او غيره کې.
- (۱۲) نائب حج صحيحه ادا کول نه حج فاسده.
- (۱۳) ، دآمر مطابق حج ادا کول يعنې يا حج افراد يا حج قران او غيره .
- (۱۴) ديوه حج احرام ترل نه د دوو حجونو.
- (۱۵) ديوه تن لپاره حج کول نه مثلاً ددوؤ نفرو لپاره .
- (۱۶) له ميقاته احرام ترل.

۳:- حج بدل دصحت شرطونه: محترموا! حج دصحت شرائط دادي:

- (۱) امير به مسلمان او عاقل وي .
- (۲) نايب يا مامور به هم مسلمان او عاقل وي .
- (۳) چې په خبرو اترو او په سوال او جواب پوهيږي .
- (۴) چې له نايبه حج پاتې نشي .^(۱)

﴿هـ : دخلورم بحث متعلقه مسائل﴾

- (۱) مسئله : حاجي متمع چې له عمرې نه فارغ شي حلق يا قصر به وکړي نوحلال شو، په اتم دذی الحجې به دحج احرام وټري، البته دائم دذی الحجې څخه منځکې احرام ترل افضل دي. ۲^(۱)
- (۲) مسئله : متمع که چيرته يې هديه ځان سره بوتللي وه، وروسته تر فارغ کيدو د عمرې څخه ځان نشي حلال کولی، بلکه دمفرد او قارن غوندې به احرام کې وسپري. ۳^(۲)

(۱) ملخص ردالمحتار ج ۲ ص ۳۲۷ الی ۳۲۹ ، معلم الحجاج ص ۲۸۱

(۲) الفتاویٰ شامیه ج ۲ ص ۴۲۲

(۳) الفتاویٰ الهندية ج ۱ ص ۱۵۰

(۳) مسئله: په تمتع حاجي باندې قربانې د حج د حرم شريف په حدودو کې واجب ده، البته مني کې قربانې کول افضله ده؛ که د قربانۍ کولو طاقت نه لري نو د قربانې په عوض کې لس ورځې روژې نيول دي، او هغه داسې چې درې روژې د لوی اختر دورځې نه وړاندې، د عمرې د احرام څخه بعد، او د حج په مياشتو کې، او اوه ورځې روژه دا يام تشریق د تيريدونه پس که په مکه مکرمه کې وي، او که په بل ځای کې، البته خپل وطن يې نيول کې افضل دي. که چيرته دغه درې ورځې مخکې روژې يې ونه نيولي نو ضرور به قربانې کوي، که سمدستي قربانۍ ته تيار نه شو نو د سرخړيل يالندولو نه بعد چې څه وخت احرام څخه اوځي نودوه قربانې به کوي چې يوه به د دم تمتع وي او بله به د دې وي چې قربانې کولونه لومړی يې ځان حلال کړېدی، او که چيرته ايام نحر څخه وروسته شونو دريمه قربانې به وروسته کيدوهم ورکوي لکه چې حاجي قارن داسې کوي. (۱)

(۴) مسئله: تمتع حاجي صاحب باندې طواف قدوم نشته. (۲)

(۵) مسئله: په مکې سړي باندې حج تمتع نشته، که چيرته په تمتع او قران حج کې يې شروع وکړه حج خو يې صحيح ده، البته گناهگاردی اودم د جبره ورباندې لازم دی. (۳)

(۶) مسئله: تمتع حاجي لپاره يوه عمره وروسته دبلي نه جائز ده، او چې کله

۱ (الفتاوى شاميه ج ۲ ص ۵۳۸

۲ (الفتاوى شاميه ج ۲ ص ۵۳۸

۳ (الفتاوى شاميه ج ۲ ص ۵۳۹

- د حج نیت وکړي افضل دادی چې د حطیم څخه د حج نیت وکړي. (١)
- (٧) مسئله: که متمتع دمیکات یلملم څخه په میاشتو د حج کې احرام وټرلو بیا له عمرې ادا کولو پرته نغ مدینې منورې ته د زیارت د نبی کریم صلی الله تعالی علیه وسلم لپاره ولاړ، اوله هغه ځایه چې راستون شو نو عمره یې وکړه، نو عمره یې صحیح دی هیڅ شی ورباندې لازم نه دی. (٢)
- (٨) مسئله: قارن حاجي به لومړی عمره ادا کړي، بیا به طواف قدوم وکړي، البته احرام به نه ماتوي. (٣)
- (٩) مسئله: که چیرته حاجي قارن وروسته له آداء د عمرې څخه سر و خریلو یایې لنډ کړو، نو دوي قربانۍ ورباندې لازمي شوی. (٤)
- (١٠) مسئله: که چیرته حاجي قارن اولاً عاجز و ودرې روژې یې وساتلې، بیا به ذبحه باندې قادر شو په ایام نحر کې مخکې د سر خریلو څخه، نو قربانۍ ورباندې واجب دی، او که ذبح باندې وروسته د سر خریلو څخه قادر شو، نو بیا هیڅ شی ورباندې لازم نه دی. (٥)
- (١١) مسئله: د حج قران دم شکریه لپاره نیت واجب ده، چې د جنایت له دم سره یې فرق وشي، که چیرته قارن او متمتع حاجي مخکې د ذبح څخه مړ شو، نو په ده باندې د ذبح وصیت کول واجب دی، اودم قران اودم تمتع د داختر

(١) معلم الحجاج ص ٢٢١

(٢) فتاویٰ خلیلیه ج ١ ص ١٦٠

(٣) معلم الحجاج ص ٢٠٩

(٤) الفتاویٰ شامیه ج ٢ ص ٥٣٢

(٥) الفتاویٰ شامیه ج ٢ ص ٥٣٤

د قرباني قائم نه كيږي بلکه داختر قرباني هم ورباندي واجب ده که غني وي. (١)
 (١٢) مسئله: په تلبیه کښی شرط داده چی تلفظ په ژبه ورباندو کړي، که په زړه باندي يي اکتفاء وکړی نو هغی تلبی لره اعتبار نشته، حتی امام محمدرحمه الله تعالی علیه فرمائي که چیری یو کس گونگ وو نو هغه به هم په تلبیه باندي شوندي او ژبه خوځوی. (٢)

(١٣) مسئله: که چیری یو سړی اول سعی د صفا او مرو او کړه، بیا وروسته يي طواف وکړو، نو د سعی يي اعتبار نه لري، یعنی د طواف څخه وروسته به بیا دوباره د صفا او مرو سعی کوی، همدارز که د مروا څخه سعی يي شروع وکړه، د اهرم صحیح نده، لهذا سعی به د صفا څخه حساب کیږي. (٣)

(١٤) مسئله: - که چری یو حاجی صاحب یو چاته تحفه د حج ورکوی خود شرم او حیاء له وجی نه، او په زړه کښی ئی د مسلمان، او یا عالم عزت او اکرام نوی، او یا د مجلس د شرم له وجی يي ورکوی، نو که دغه منځنی وجوهات وو نویائی اخستل دغه سړی ته باالاتفاق حرام دی، نو په ده باندي واپس کول، یا ددی بدل ورکول لازم دی. (٤)

(١٥) مسئله: هغه ښځه چی په حالت دعدت تیرولو کښی وی هغه به د حج او یا غیر حج لپاره سفر نکوی، ترڅو چی يي دعدت تیر شوي نوي. (٥)

(١) معلم الحجاج ص ٢١٣

(٢) ارشاد الساری، ص ١١٤

(٣) العنایة شرح الهدایة، ج ٣ ص ٨٧

(٤) مرفقات المفاتیح طبع ملتان، ج ٤ ص ١٧٢

(٥) عالمگیری، ج ١ ص ٥٣٥

(۱۶) مسئله: که چیری یوسری دنفلی حج، یاد حج بدل، او یا د حج نذری نیت وکړو، نو همدغه حج ئی صحیح شو چی دکوم نیت یی کړیدی، لکن هغه فرضی حج نه تری ساقطیږی، نو هغه به بیا راتلونکي کال کوی. (۱)

(۱۷) مسئله: کچیری یو کوچنی (ماشوم) احرم و ترلویا د حج نه محصر شو، نودی به ځان حلال کړي البته دم اوقضاء ورباندی نشته، او همدارنگه په ده کوچنی باندی په کسب کولو دهغه شیانوسره چی هغه په احرام کی منعه دی څه شی نه لازمیږی، او په مبسوط کتاب کی دی چی کچیری کوچنی په خپله پوهیده احرام ئی و ترلو، او یا له دڅخه پلار احرام و ترلونیواوس دغه کوچنی محرم شو په نیت د پلار سره، نو احرامونه (لنگونه) دواغوندی اود حج مناسک دخپل پلار سره ادا کوي. (۲)

(۱۸) مسئله: د بنځی د حج لپاره محرم شرط ده که هغه ځوانه وی او که زړه چی مده دسفر وی او یا به د بنځی خاوند دی، پس محرم هغه څوک دی چی هغه سره ئی همیشه لپاره نکاح نه کیږی برابره خبرده که په خپلولی سره وي لکه تره ماما خوریه وغیره، او یا په رضاع سره چی تی ورسره ردلې وی او یا په سخر گنی سره وی، البته دغه به آمین عاقل بالغ وی، لهدالیوانی ماشوم خائن به نوی، البته دکبنی اختلاف دی چی دا شرط رجوب ده او که وجوب اداء دي، لکن صحیح دا ده چی دغه شرط اداء ده په وخت دمرگ کبنی وصیت ورباندی لازم ده. (۳)

۱ (الفتاوی الشامیه. ج ۳ ص ۵۶۶)

۲ (فتح القدیر. ج ۲ ص ۳۳۳)

۳ (التاتار خانیة. ج ۲ ص ۴۳۴)

(۱۹) مسئله: د حج بدل کولو لپاره د ضروري نده چه مأمور به په خپله فرضي حج کړي وي، اگر چه افضل بهتره همدغه ده دوجي وتلوداختلاف څخه چي خپله فرضي حج يي کړي وي کمافي البدائع، لکن دامام مالک رحمه الله تعالى په قول باندی د اجائزنده، اوداختلاف څخه وتل په اتفاق سره مستحب دی، پس آیا په مأمور باندی په داخلیدو دمکی مکرمی ته حج فرض کیږي اوکنه؟ جواب داده: چي نه پري فرض کیږي، ځکه چي ده په دی کال کښی دبل چاڅخه حج وکړ، او راتلونکی کال دي فقیر دي ځکه په صورت کی ډیر خرج هم دی دده حج لپاره، پس عمره کافی کیږي په سقوط دواجبو کښی. (۱)

(۲۰) مسئله: - که یو کافر غنی و وچه کله مسلمان شونو فقیر شو، په دی حالت کښی په دباندی حج نشته په هغه پخوانی غنی والی سره، او یو مسلمان غنی ووبیا فقیر شو، له دڅخه حج نه ساقطیږي، بلکه دده په ذمه حج لازم دی خامخابه ئی کوی. (۲)

(۲۱) مسئله: یوه قاعده ده: چه په هر چاکوم طواف لازم شی او په دوخت کی د ئی کوم یو طواف نیت وکړي نودغه طواف ئی هغه لازمی طواف څخه اودریږي، یعنی برابره خبره ده چي دغه طواف نیت ئی کړي وي اوکنه، اویائی دبل طواف نیت کړي وي، پس محرم چي کله مکه مکرمی ته داخل شی بیاطواف وکړي څه نیت ونکړي، یادنفلی طواف نیت وکړي، نوکه

۱. (اللباب و شرحه، ص ۴۹۷)

۲. (ردالمحتار طبع رشديه، ج ۳ ص ۵۱۹)

چېری عمره کونکی وو نودغه طواف ئي د عمری شو، او که حج کونکی ورنودغه طواف ئي د قدوم شو، او که حاجی قارن وؤ دغه اول طواف ئي د عمری شو، او وروسته طواف ئي بل طواف د حج شو، برابره خبره ده که نفلی طواف نیت کړی وی یائي دبل طواف، ځکه چی احرام ددلپاره ترل شوي دی، نود طواف یي دهغه مستحق طواف څخه واقع کیږی او په نیت سره نه بدلېږی. (۱)

(۲۲) مسئله: که یوسړی د حج بدل امر وکړوهغه مأمور د حج قران نیت وکړی نو دامام اعظم رحمه الله تعالی په قول باندی داماموردنفقی ضامن ده هغه امر لپاره، ځکه چی خلاف ئي کړی، البته صاحبین رحمهما الله وائي: چی ضامن نده ځکه چی قران افضل او بهتر دي، نوده لپاره ئي بهتر حج او کړ نودمخالفت نه شو، بلکه دده ګټه وشوه، نودداسی مثال ده لکه یو چاته یوسړی اوای چی داشی راته خرڅ کړه هغه ئي په زیات قیمت سره هغه شی ورته خرڅ کړی دمخالفت نه شو. او امام اعظم رحمه الله تعالی فرمائي: چی د سړی ته د حج مفرد امر شوی، کله چی د حج قران نیت وکړی نودد آمرامر څخه مخالفت شو لهذا دی ضامن ده هغه خرڅ کولو لپاره او حج لده څخه واقع شو، لکه حج تمتع چی وکړی نو عمره د آمر څخه نه واقع کیږی ځکه د آمر امر ئي نده عملی کړی، دامامورتصرف اولایت په خپل سره باندی نشته، آیاته نه ګوری چی آمر امر نوی نودهغه څخه هغه نسک نه واقع کیږی، لهذا د مړی څخه هم تمتع منعه ده

څکه چې دمړی نه عمره نه کیږي، او مړی عمره نشي کولای. (۱)

(۲۳) مسئله: - په اهل مکه او څوک چې ددوي په حکم کښی وی په دوي

حج تمتع او قران نشته، او که چیري وکړونو دا کس گنهگار دي په ده باندی

پسه اودم دجزاء لازم دی له وجی دگناه، نودده لپاره خوارک هم ددذبحی

څخه جائزنده، او روژه ئي هم په بدل کښی صحیح نده، اگرچی داشخص

محتاج هم وی. (۲)

(۲۴) مسئله: دم تمتع او قران دم دُنسک ده، یعنی دم دافعالو دحج څخه

ده، که صاحب د تمتع او قران ئي و خوري هیڅ باک یي نشته. (۳)

(۲۵) مسئله: که څوک د عرفات دودریدلو څخه وروسته محصر او بندشو،

حتی تردی چې داختر ورځی تیری شوي بیا راخلاص شو، نو په د کس باندی

یو دم د پریښودلو د مزدلفی ده، یو دم پریښودلو د جمر وویشتلو ده،

یو دم اوپسه دورسته کولو د طواف زیارت ده یعنی د فرضی طواف. (۴)

(۲۶) مسئله: که چیری یو چا د احرام تر لویه وخت کښی داشرط ولکولو

کښوده چه که زه په لار کښی محصر او بندشوم نوزه به بغیر داستولود هدی

اوپسه څخه حرم شریف ته به ځان حلال کوم، نودغه شرط صحیح نده،

څکه چې بدون دپسه څخه محصر ځان نشي حلالولی، تر څو چې په حرم

شریف کښی ذبحه نوئی شوی اویائی دبیت الله شریف څخه طواف نوي

۱ (خلاصة فتح القدیر مع الکفاية، ج ۳ ص ۷۳)

۲ (التأثیر خایه، ج ۲ ص ۵۲۸)

۳ (العینی، ج ۴ ص ۲۲۴)

۴ (رد المحتار طبع جدید، ج ۳ ص ۱۹۱)

کړی، یعنې که چیرې یوې دڅخه نوی کړی نو دا شخص همیشه لپاره محرم ده، په فتح القدیر کتاب کښې فرمایلی: چې دغه مذهب معروف ده، او شارح اللباب رحمه الله تعالى فرمایلی دغه مکتوب ده په کتاب د مذهب کی یعنې لیکلی شوی په کتاب د مذهب کښې، البته علامه کرمانی رحمه الله تعالى اړعلامه سروجی رحمه الله تعالى دامام محمدرحمه الله تعالى څخه نقل کړی که چیرې دا حرام تړلوپه وخت کښې د حلالو د ځان شرط کښودلی وي نو دغه لپاره ځان حلالول بغیر د ذبحی دپسه څخه جائز دی. (۱)

﴿د حج بدل ضروري مسائل﴾

(۱) مسئله: یواځې مالي عبادت لکه زکات، اوبدني ومالي شریک عبادت لکه حج او عمره، که پخپله نشي کولی نوبل یې ورته کولی شي؛ خو یواځې بدني عبادت لکه مونځ، روژه دبل لپاره نشي کیدی، د حضرت ابی رزین رضی الله تعالى عنه نه روایت دی چې هغوی رضی الله تعالى عنه عرض وکړو! یا رسول الله! صلی الله علیه وسلم زما والد ډیر بوډا (کمزوری) ده د حج او عمرې داداکولو وس یې نشته اوسفر هم نه شي کولی؟ نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمائل چې دخپل والد د طرفه حج او عمره وکړه. (۲)

(۲) مسئله: کوم شخص باندې چې حج فرض نه وي دهغه طرفه حج بدل نه کیږي، نو پدې صورت کې به بل سړی پخپله نفلي حج ادا کړي، اوددې ثواب به ژوندي یا مړې عزیزانو خپلوانو وغیر ه ته وېښي، او همدغه حکم د ایصال ثواب

۱ (ردالمحتار، ج ۲ ص ۲۳۳)

۲ (رواه الترمذی وقال هذا حدیث حسن صحیح كما فی مشکوٰة ص ۲۲۳)

د نفلي نمونځ، صدقې، تلاوت، ذکر، طواف، حج، او عمرې وغيره هم دي. (۱)

(۳) مسئله: د چا لپاره چې نفلي حج کولی شي دهغه اجازت ته ضرورت نشته، بلکه دهغه د اجازت نه بغير نفلي حج کول ورته جائز دي او ثواب ورته رسېږي. (۲)

(۴) مسئله: که نفلي حج د بل چا لپاره کوی نو دهغه وطن ته وراتلل ضروري نه دي خو چې مړي وصيت نه وي کړی، بلکه ايصال الثواب لپاره نفلي حج د کوم ځايي څخه چې ورته کوي نو حج ورته کولای شي، ځکه چې نوافلو کې توسع او ازادي دی، البته حج بدل لپاره چې وصيت يې کړی وي دهغه وصي وطن ته وراتلل ضروري دي. (۳)

(۵) مسئله: اولی داده چې حج بدل په هغه چا باندې وکړل شي چا چې خپل حج پنخپله ادا کړی وي، البته که چا پداسې سړي حج بدل وکړو چې مخکې يې حج نه وي کړی، او حج پري فرض هم نه وي، نو داسې حج بدل خو يې صحيح دي البته بهتر ندی، او که په دی حج بدل کوونکي سړي باندې حج فرض وؤ، خو هغه نه وه ادا کړی، نو پداسې سړي باندې حج بدل کول مکروه تحریمي دي، البته حج بدل يې صحيح ده يعني غاړه يې پرې خلاصېږي. (۴)

(۶) مسئله: حج بدل کې دامير اطاعت ضروري دی، لهذا که عمرو يې

(۱) الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۲۵۷، الباب الرابع عشر

(۲) البحر الرائق ج ۳ ص ۶۲ باب الحج عن الغير

(۳) الفتاوى تا تاريخه ج ۲ ص ۵۴۵

(۴) الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۵۷ الحج عن الغير

زېد د حج بدل لپاره وليږلو خو عمرو دميقات څخه دعمرې نيت وکړو،
بيايې وروسته د حج پنځوورځو کې د حج بدل نيت وکړو، چوونکې پدې
صورت کې عمر دزید دامر نه مخالفت وکړو، نو دزید له طرفه حج بدل
نه صحيح کيږي يعنې نه تری ادا کيږي، نو په راتلونکې کال کې به عمرو
دزید له طرفه بل دوهم حج بدل کوي. (۱)

(۷) مسئله: غالباً دامير لخوا مأمورته دمطلق حج امر وي، که هغه حج
افراد وي، که تمتع او که قران وي، البته دامير له طرفه د حج تعين کول ورته
بېر دي، چې دغه فلانکې حج راته وکړه. (۲)

(۸) مسئله: حج بدل په هغه صورت کې صحيح دی چې دامير له طرفه د حج
اداکولو څخه وروسته بيا ترمرگه وخت پورې دامير په حج کولوباندي قادر
نه شي، البته کچيرې عذر يې زائل شوي يا چې د حج وس پيدا شو، نو بيا په خپله
دغه اميرباندي حج کول فرض دي، او هغه حج بدل به يې نفل شي. (۳)

(۹) مسئله: د ضروري ده چې د فرض حج بدل مکمل اخراجات به امير -
ليږونکې - وکړي، نو کچيرې چا حج بدل په خپل مال سره دامير څخه
ادا کړو، نو پدې صورت کې حج بدل يې صحيح ندی؛ کچيرې نفلي حج
رؤ بيايې حج صحيح ده ځکه نو افلو کې توسع اوازادي دی. (۴)

(۱۰) مسئله: فرضي حج بدل کوونکې لپاره دالازم دي چې دليږونکې

(۱) ردالمحتار ج ۲ ص ۶۰۰ باب الحج عن الغير

(۲) الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۵۸

(۳) الدر المختار ج ۲ ص ۵۹۸ باب الحج عن الغير

(۴) الفتاوى، الهندية ج ۱ ص ۲۵۷

دميقات نه به احرام دهغه لپاره وتړې، لهدا که يوسړې وصيت وکړو چې حج بدل د ترينه يوسړئ وکړې، کله چې هغه کوفې ته ورسيدو مېرمن نفقه ترينه غلا شوه اوليمه خرچه يې کړې وه، نو دثلث مابقه څخه به د وصيت کونکې له کور څخه حج کولې شي (۱)

(۱۱) مسئله: چې په چا حج فرض شو البته ويې نه کړو، اود مړ کيدون وړاندې يې د حج بدل فرضي وصيت هم نه وو کړی، البته بيا دهغه په اولاد يا وارثانو کې چا حج بدل ورته ادا کړو، نو اميد دی چې دغه حج به دمړي داړخه ادا شي، البته کچيرته وصيت يې کړي وو، بيا په وارثانو باندې حج بدل کول ورته ضروري دي، البته که وصيت يې نه وو کړی بيا په وارثانو باندې حج بدل کول ورته ضروري ندی،

البته که استحساناً يې ورته کوي نو بڼه کار ده. (۲)

(۱۲) مسئله: حج بدل کول په وارثانو او وصي باندې ضروري نه دي چې يواځې دوی به يې ورته ادا کوي، بلکه غيروارث او غيروي وصي هم ترينه حج بدل کولای شي. (۳)

(۱۳) مسئله: که وصيت کوونکي د حج بدل لپاره ځای تعين کړي وه نوله هغه ځای به بالا جماع حج بدل احرام تړي، که ځای يې نه وو تعين کړی، نو زموږ د علماؤ په نزد د وصيت کوونکي د وطن څخه د حج بدل لپاره سفر کول ضروري دی، کچيرته دمړي د مال له دريمې حيصی نه دهغه د سيمې

(۱) جامع الصغير ص ۱۳۵ کتاب الحج

(۲) التاتارخانيه ج ۲ ص ۵۶۴ الفصل السابع عشر

(۳) فتاویٰ هندیه ج ۱ ص ۲۵۹ الوصية فی الحج

از وطن څخه حج نشي کيدلی، نوبيا چې دکوم ځای څخه ممکن وي نوحج بدل دي ترينه په ثلث دمال سره اداسي. (١)

(١٤) مسئله: د حج بدل لپاره دائمي عذر ضروري دی، لهدا که يوسري څخه د عذر په وجه حج بدل وکړل شو، بيا د عذر د مرګ څخه وړاندې زائل شو، نو په ده باندې پخپله دوباره حج کول لازمي دي، او په هغه حج بدل سره يې ذمه نه فارغ کيږي. (٢)

(١٥) مسئله: دخپل نفلي حج پر ځای خپلو والدینو ته نفلي حج کول افضل او اولی دي، بعضي احاديثو کې يې لس چنده زيات ثواب ذکر کړی ده. (٣)

(١٦) مسئله: دم د احصار په امير باندې لازم دی، اودم د قران او تمتع او جنايت په مأمور يعني حج کوونکی باندې لازم دی، اگر چې امير ورته د قران او تمتع حج اجازت هم کړی وي، ځکه چې دادم شکريه دی چې الله تعالی د جمع بين النسکين د آدا کولو توفيق ورکړو نو شکريه په حج کوونکی باندې لازمه دی. (٤)

(١٧) مسئله: که د بنځې سره دومره مصارف و وچې دخان او محرم لپاره يې کافي کيدل نوحج پري فرض دی، البته کچيرته محرم اوزوج يې موجود نه وي نو د حج فرضيت ترينه ساقط دی، يعني په دغې بنځې باندې حج بدل کول لازمي ندي. (٥)

(١) التاتارخانيه ج ٢ ص ٥٥٢ الفصل السادس عشر

(٢) البحر الرائق ج ٣ ص ٦١

(٣) فتح القدیر ج ٢ ص ٧٨ باب الحج عن لغير

(٤) البحر الرائق ص ٦٥ ج ٣

(٥) الاختيار لتعليل المختار ج ١ ص ١٤١ کتاب الحج

(۱۸) مسئله: حج بدل کې دامیر له ښاره څخه تلل ضروري او شرط دي، البته د حج بدل له ادا کولو وروسته مامور باندې دامیروطن ته واپس راتلل ضروري ندي، البته بهتر داده چې له حج ادا کولو وروسته دامیروطن ته واپس شي ځکه چې امیر ته ثواب دنفقي ورکولی شي څومره چې نفقه زیاته وي نو ثواب یې هم زیات وي. (۱)

(۱۹) مسئله: که یو سړي ته دعمرې امرو شو، نو هغه امیر لپاره عمره وکړه، بیایې خپل ځان لپاره حج وکړو نو حج یې صحیح دی؛ او که یوه سړي ته د حج امرو شو نو دامیر له طرفه یې حج وکړو، بیایې خپل ځان لپاره عمره وکړه نو عمره یې صحیح ده، او همداراز حج بدل او عمره دواړه یې هم صحیح دي، البته د حج نفقه (خرجه) په لومړۍ صورت کې، او دعمرې خرجه په دوهم صورت کې د مأمور په مال کې واجب دی، نو امیر د مال څخه به خرجه نه کوي. (۲)

(۲۰) مسئله: که چیرته له وقوف عرفي نه یې مخکې حج فاسد کړو، نو مأمور دامیر د خرچې ضامن دی یعنې واپس به خپل مصرف وخرجه امیر ته ورکوي، ځکه چې مأمور ددې فساد سبب جوړ شوی، او کچیرته وقوف عرفي څخه وروسته حج فاسد شو نو مأمور یې ضامن نه دی ځکه چې د حج رکن اعظم چې وقوف عرفي ده هغه یې ادا کړیدی. (۳)

(۲۱) مسئله: مامور همیشه دامیر د حکم تابع دی، لهدا کچیرته د حج افراد

(۱) بدایع الصنائع ج ۲ ص ۲۱۵ کتاب الحج

(۲) کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه ج ۱ ص ۷۰۸

(۳) الهدایه ج ۱ ص ۲۷۹ الحج عن الغير

امروړته وشوهغه مامور حج قران اوتمتع وكړو، نوحج دمامور له طرفه اداشووامير ته د خرچي واپس وركولو ضامن دى، البته كچيرته دامير له طرفه هر حج كولو اختياروي نو مامور چې كوم حج وكړي نو دامير له طرفه به هغه حج ادا اوصحيح وي.^(۱)

(۲۲) مسئله: دمدينې منورې تللو خرچه په مامور باندې لازمه ده، كه چيرته امير ورته اجازت كړى وي نوبيا دامير له مال څخه خرچه كول ورته جائز ده.^(۲)

(۲۳) مسئله: مامور به د حج بدل احرام دامير له طرفه ترې، اودده له طرفه به تلبيه هم وايي يعنې لَيْك عَنْ فُلَان. كه دامير نوم ترې هير شي نو چې يواځې دامير نيت وكړي نو صحيح ده، اود زړه نيت هم كافي كيږي.^(۳)

مسئله: دمسلمان د طرف نه شيعه حج بدل نشي كولى ځكه چې شيعه زياتره كافر وي.^(۴)

(۲۴) مسئله: بنځه دسړي لطرفه حج بدل كولى شي، البته افضل دادى چې سړى ترينه حج بدل وكړي.^(۵)

(۲۵) مسئله: نابينا يعنې يوروند سړى كه دومره وس او طاقت ولري چې دخپل خدمت لپاره يې څوك ځان سره بوتللى شي نو كه بياهم دهغه څخه حج بدل وكړل شو صحيح ده.^(۶)

(۱) الفقه الاسلامى وادلته ج ۳ ص ۵۱ النباة فى الحج

(۲) الفتاوى حقايقه ج ۴ ص ۲۶۲

(۳) الدر المختار ج ۲ ص ۵۹۹ باب الحج عن الغير

(۴) احسن الفتاوى ج ۴ ص ۵۴۶

(۵) الدر المختار ج ۲ ص ۳۳۱ باب الحج عن الغير

(۶) الدر المختار ج ۲ ص ۲۳۷

(۲۶) مسئله: که یوسړی د غفلت په وجه د صحت په وخت کې حج ادا نکړو، بیا معذوري یا شیخ فاني شو، نوله ده څخه هم حج بدل صحیح ده او حج ترینه ادا کیږي.^(۱)

(۲۷) مسئله: که یوسړی باندې حج فرض نه و ونوېل سړی ورته نفلي حج وکړو، او یایې چاته روپی ورکړې چې مړي ته یې نفلي حج وکړي نو صورت صحیح ده، البته که دچا څخه یې پخوانی نفلي حج ورته واخیست داصحیح ندی ځکه چې احرام کې د حج نیت دهغه سړي له طرفه ضروري ده چې حج ترینه کوي، اوبل داچې نیکیانې خرڅیدای نشي.^(۲)

(۲۸) مسئله: یوسړی باندې حج فرض و وپه کوم عذر باندې یې حج ونه کړو، نو هغه روپی په مسجد او مدرسه کې نه شي خرچ کولی بلکه په هغو روپو باندې به ترینه حج بدل کیږي.^(۳)

(۲۹) مسئله: یتیمان او فقره باندې خرچه کولو په وجه باندې فريضی حج ترینه نه ساقطیږي، بلکه د عذر په وخت به ترینه حج بدل په دې روپو سره ادا کیږي.^(۴)

(۳۰) مسئله: که مامور په لاره کې وفات شو، نو دامیر فرضي حج څخه ذمه نه فارغ کیږي، بلکه د حج بدل لپاره به بل څوک لیږي.^(۵)

(۱) ردالمحتار ج ۲ ص ۲۳۷

(۲) فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۶ ص ۵۶۳

(۳) فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۶ ص ۵۶۷

(۴) فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۶ ص ۵۳۲

(۵) فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۶ ص ۵۷۶

﴿د احصار ضروري مسائل﴾

(۱) مسئله: د احصار حکم: احصار په لغت کې منع ته وايي او په اصطلاح کې چې څوک د حج او عمري له احرام نه پس دوقوف عرفه او طواف زیارت دواړو څخه په حج کې بند شي، او په عمره کې چې د عمره درکن بڼې یواځې طواف څخه بند شي نودغه سړي ته محصر وایي، د شرعي په اصطلاح کې د یته احصار وایي؛

پس د احصار اسباب دادي: چې د کوم دشمن په وجه منع کیدل که هغه مسلمان وي یا کافر، یا د کوم درنده په وجه منع کیدل چې دفع کولو څخه یې دی عاجز وي، او یا د عمره گوډشي چې د ګرځیدو راکرځیدو نه عاجز پاتې شي، یا د سفر په وجه یې مرض زیات شي که په خپل غالب ګمان سره وي، او یا کوم مسلمان دینداره طبیب ورته ویلي وي، یا محرم د ښځې سره په لا ره کې وفات شي، یا ابتداءً احرام وټرې بیایي محرم یا زوج موجود نه وي خو چې مکې مکرمې ته د دریو یا زیاتو ورځو مسافت وي، او یا ترې رقم (سفر خرچ) ملاک شي او یا غلا شي، یا یې سوارلی هلاک شي په چې بیا په پیاده سفر قادر نه وي، که قادر وي بیا محصر نه ده، البته که قادروي خود هلاکت اندېښنه وي نو بیا هم محصر دی، یا خاوند (میره) خپله ښځه د نفلي حج یا عمري څخه منع کړي وروسته د احرام ترلو څخه چې بلا اجازت یې احرام ترلی وي، یا څوک حاکم یې منع کړي یا یې قید کړي، یا احرام نه وروسته په ښځه عدت واجب شي اگر چې محرم موجود وي، یا دمکې مکرمې یا د عرفات لا ره خطرناکه یا بنده شي، او داسې نور، نو د صورتونه د احصار

ډي. اوچاته چې له احرام ترلو وروسته اوله وقوف عرفې نه مخکې څه داصورتونه ورپېښي شي نو هغه ته محصر وايي، البته که وقوف عرفه څخه وروسته داصورتونه پېښ شي هغه شرعاً محصر نه شي شمارلی.

داحصار حکم دادی: چې محصر به ددې مشکلاتو د ختمیدو انتظار کوي، اود مانع لیرې کیدلونه بعد که دحج کولو موقعه وي نو حج به وکړي، که دحج کولو موقعه وي نوه بیا به عمره وکړي ځان به حلال کړي، کچیرې انتظار کې ډېر وخت وړ اودی زرحلال کیدل غواړي، نو که دحج اویا یواځې د عمرې احرام یې ترلی وي نو کوم شخص ته به دم یاددم قیمت ورکړي چې ددې محصر له طرفه یې په حرم شریف حدودو کې ذبحه کړي، اوتاریخ اوروقت دذبحې به هم ورسره تعین (مقرر) کړي، نو چې هلته ذبحه وشوه نو محصر حلال شو، لکن سرخړیل غوره دي. کچیرې محصر حاجي قارن وي نو دوه دمه به ترینه ذبحه کیږي، یو داحرام حج لپاره بل داحرام عمره لپاره، لکن هر یو لپاره ددم تعین شرط نده چې ددم حج لپاره دي او ددم عمره لپاره ده البته تعین افضل ده، که قارن څخه یو دم ذبحه شي نو ځان به نه حلالوي ترڅو چې بل دم ترینه ذبح شوی نه وي، ځکه چې قارن ددواړو احرامو څخه په یو ځل حلال کیږي، اودم احصار لپاره ایام نحر شرط نه دی بلکه حرم شریف کې ذبحه شرط ده، که معلومه شي چې ذبح حرم شریف کې نه ده شوې بلکه زمین حل کې شوې ده نو دوباره حرم شریف کې ذبح ضروري ده، خود احصار لري کیدلونه وروسته په ده باندې قضاء دحج او عمرې واجب ده.

که چېرته احرام حج څخه حلال شوی وي نو په قضاء کې یو حج اویوه
عمره کول ورباندې واجب ده، خو چې د حج وخت ختم شي اوداحصارپه
کال حج ونه کړي، که داحصارپه کال حج وکړي نو په دوباره احرام کې
حج کولوپاره دقضاء نیت ضروري نه دی اوعمره کول هم نه واجبيږي،
که دقران احرام څخه حلال شوی وي نو په ده باندې په قضاء کې یو حج
اودره عمري واجبيږي، خودده اختیار ده چې حج قران کوي اوکه یوه
عمره ترینه وروسته کوي، یا حج جداکوي اودوی عمرې جداوکړي، داحکم
هم هغه وخت ده چې د حج وخت تیراو ووزي. که په دې احصارکال کې
حج قران وکړي نوبیادعمرې قضاء ورباندې واجب نه ده.

ارکه دعمرې احرام څخه محصرخان حلال کړی وي نویواځې دیوې
عمرې قضاء ورباندې واجب ده چې کوم وخت کې وغواړي نوعمره
کولای شي، اووجوب قضاء دیوې عمرې په هر محصر باندې ده، که هغه
لرښې حج وي یا نفلي حج، یا خپل حج وي یا حج بدل، او حج یې صحیح
ري یا فاسد، اوکه هغه ازاد وي یا غلام، البته غلام باندې وروسته
دازادکیدلو څخه واجب کیږي.

ارکه له دم احصارنه مخکې مانع زائل شي نو حج ته تلل ورباندې واجب
دی، که له دم احصار استولو وروسته احصار زائل شو، نوکه دومره وخت
وړ چې دم احصار او حج دواړه یې موندلی شو، نو حج ته تلل ورباندې واجب
دی، او په دم احصار باندې دده اختیار ده چې څه ورباندې کوي کولی شي،
اودبچه یې واجب نه ده. اوکه دم احصار او حج دواړه نه شي موندی،

يا يواځې دم احصار موندی شي حج نه شي موندی نو تلل ورباندې ضروري نه دي، دده اختيار ده چې ځې او کنه نه ځې، او کچيرې حج موندلی شي خو دم احصار هديه نه شي موندی نو ځان حلا لول ورته جائز ده، البته حج ته تلل ورته افضل دي، کچيرې لا پنه شي نو کومه بدې نشته. او همدارنگه که د حاجي قارن له هدی احصار استولو وروسته احصار زائل شو، نو که قارن حاجی نه حج موندلی شي اونه هديه نو تلل ورباندې واجب ندې، بلکه دده اختيار ده چې ذبحه دهدي پورې انتظار کوي چې بيا ځان حلال کړي، يا مکې مکرمې ته ځې د عمرې لپاره، او د عمرې کولو څخه بعد ځان حلال کړي، خو که عمرې ته لا پرو نوبيا په قضاء کې دوهمه عمره ورباندې واجب نده، خو که عمرې ته نه لا پرو نوبيا عمره ورباندې واجبېږي. او همداراز که د عمرې واله احصار زائل شو دهدي ليرلو څخه وروسته يا مخکې نو که هدی موندلی شي تلل ورباندې واجب دي عمرې ته، او که دم احصار نه شي موندلی نو تلل ورباندې واجب ندې چې کله وغواړې عمرې ته تللی شي او عمره کولی شي، ځکه چې عمرې لپاره کوم خاص وخت نشته لکه د حج لپاره چې ده. او کچيرې يوسړی محصر وي نه دم احصار پيدا کولی شي، اونه دومره روڼ لري چې دم احصار ورباندې واخلي، يا خو روڼ شته لکن څوک داسې نه پيدا کيږي چې دهغه په زريعي دم يا قيمت ددم وليږي او هلته يې ترينه ذبحه کړي، نو د امحصر ترهغه وخته پورې دا حرام څخه نه شي خارج کيدلې ترڅو چې حرم شريف کې ذبحه نه وي ترينه شوې، يا مکې مکرمې ته پنځله نه وي تللی چې هلته عمرې باندې ځان حلال

کړې، یعنې کچیرې دغه دواړو کارو کې یونه وې کړې نو هغه به همیشه په احرام کې وې؛ او کچیرې یوسرې دشرط هم لږولی وې چې که زه محصر شوم نو دم به نه استوم، نوددم احصار ورباندې استول واجب دې. ارهمدارنگه که دقارن په استولی شوې قیمت باندې یو دم وشو، نو ترهغه ځان نه شي حلال ولی تر څو یې چې دوهم دم نه وې ذبحه کړې، البته امام ابو یوسف رحمه الله تعالى علیه فرمایې چې که نه دم احصار استولی شي، اونه عمره کولی شي، نو دلته به ددم احصار قیمت معلوم کړې، او په هر مسکین باندې به نصف صاع صدقه کړې، او که دهدی طاقت نه لري نو دهرې نیمې پیمانې په مقابل کې به یوه ورځ روژه ونسې، او ځان به ورباندې حلال کړې. (۱)

(۲) مسئله: که بنځې دمیره له اجازې پرته دنفلې حج احرام ترلی وی اومحرم هم ورسره وې، لکن خاوندېې دحج کولو څخه منع کړې نو دامحصره ده، دخواند حق دی چې فی الحال ددې احرام خلاص کړې خو دجماع نه په بل مانع سره حلال کول افضل دې، لکه خوشبویې لږول یا نوکونه وغیره پرې کول، لکن په بنځه باندې یو دم او یو حج او عمره واجب کیږي، په خلاف د فرضې حج نه چې کچیرې محرم سره نه وې، او خاوند یې بنده کړې، نو بدون دهدی د ذبحې څخه نه حلاله کیږي. (۲)

(۱) وأيد القاري رواية أبي يوسف رحمه الله تعالى ان شئت الاطلاع عليه فارجع الى شرح الباب.

(۲) ملخص رد المحتار ج ۲ ص ۲۵۴ ومعلم الحجاج ص ۲۷۲ الى ۲۷۸

﴿د حج فوت كيدو ضروري مسائل﴾

(۱) مسئله : د حج د پاتې كيدو حكم: پس چا چې د حج احرام وټرلو او دلسمې نيتې د ذالحجې د صبا صادق نه مخكې مخكې عرفات ته اونه رسيدلو نودهغه نه حج پاتې شو، او ورته شرعاً فائت الحج وئيلی شي، خو د عرفې ورځې د زاوال څخه تر صبح صادق پورې كه څه هم لږ وخت وږو عرفه يې وكړونو حج يې پوره كيږي، نو د فائت الحج حكم دادی چې هم په دغه احرام دې د عمرې كارونه يعنې طواف اوسعی وكړي، ورپسې دې حلق يا قصر وكړي دا احرام نه دې اوزي، خود طواف شروع كولو نه د مخكې دې تلبیه ويل بنده كړي. او په مفرد فائت الحج باندې يواځې د حج قضاء واجب ده، او كه حاجی قارن وؤ او عمره يې نه وه كړې، نو دې لومړی يو طواف اوسعی به د عمرې لپاره وكړي، ورپسې دې بله عمره د حج د پاتې كيدلو لپاره وكړي، بيا دې په سر خريلو يا قصر كولو سره ځان حلال كړي، پدې صورت كې به په ده باندې يواځې د حج قضاء واجب وي، اودم قران به ترينه ساقط (ختم) شي، او په قضاء كې به عمره كول واجب نوې، اود دوهم طواف شروع كولونه مخكې مخكې دې تلبیه ويل بند كړي، او كه عمره يې كړې وه نودده هم هغه حكم ده چې دمفرد بيان شو يعنې يواځې د عمرې كارونه به ادا كړي چې طواف اوسعی ده، حلق يا قصر به وكړي او ځان به حلال كړي يعنې كه عمره يې كړې وه اودنوې سره يې د حج نيت كړي وؤ (لكه متمتع) نوهغه به دغسې كوي، او ائينده كال كې به د حج قضاء راوړي.

اړکې حاجي متمتع وژنومتع يې په پاتې کيدلو د حج سره باطليرې، او همداراز د حج په پاتې کيدلو سره طواف وداع او قربانې هم نه لازميږي يعنې نه واجبې، اودم قران اودم تمتع هم ساقط (معاف) کيږي، او د فرضي واجبي، اونذري يا واجبي حج د پاتې کيدو يو حکم داوؤ چې اوس مخکې نه شته. البته عمره نه پاتې کيږي ځکه چې عمرې لپاره ټاکلې نيټه (وخت) نشته، د عرفې دلويې اختر دورځې اودايم تشریق نه سوا په ټول کال کې عمره کيدای شي د شپې هم اودورځې هم، لکن په دغه مذکوره ورځو کې عمره کول مکروه تحريمې ده، که چا په دغه ورځو کې عمره وکړه نو سره ډمکروه والې يې عمره هم وشوه^(١)

(٢) مسئله: د خلورو شيانو په وجه د حج قضا واجبيږي. اول: - وقوف عرفه پاتې کيدل. دوهم: - احصار يعنې وقوف عرفه نه بنديدل. دريم: - په جماع سره حج فاسد کول. خلورم: - له احرام تر ترلو وروسته احرام پريښودل. ٢^(١)

﴿دميقات ضروري مسائل﴾

(١) مسئله: دميقات حکم: محترموا! حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم ډمکې مکرمې نه بهر خلکوته داسې ځايونه ټاکلې دي چې بې احرامه مکې مکرمې ته وردننه کيدل يې ممنوع کړيدی چې دهغې ځايونو څخه به بې احرامه نه ورتيريږي، دغې ځايونو ته مواقيت وييلی شي چې دميقات جمع ده؛ لکه دمدینې منورې نه راتلونکې خلک به دبيرعلي نه احرام ترې چې

(١) معلم الحجاج ص ٢٧٩ الی ٢٨٠

(٢) (١) ملخص کتب الفقه

پخوانی نوم یې ذوالخليفة دی؛ اودشام دملک خلکو لپاره جُحفه میقات دی. دادنبوت په زمانه کې آباد وؤ، خواوس آباءه ندی ځکه دشام خلک اوس دیر علي نه احرام ترې، اودنجد (ریاض) اوطائف خلکو لپاره قرن میقات دی چې اوس ورته دانوم نه شي وئیلی ځکه دغه خلک اوس دواډي محرم نه احرام ترې چې دغلته لوي مسجد هم جوړشوی دی.

اودعراقیانو لپاره ذات عرق، اودیمنیانو لپاره یَلَمْلَم رسول الله صلی الله علیه وسلم میقات مقرر کړی وؤ. اودهندوستانیانو پاکستانیانو، بنګله دیشیانو سمندري جهازونه په هغه لاره تیر یږي چې دیلملم په محاذ (برابری) کې راځي نوځکه دوی هم ددغه ځای څخه احرام ترې چې ورته افضل اوبهتر دي، کچیرې ددغوملکونو خلق جده کې احرام وټري ځنې علماء کرامو ددې اجازت ورکړې دی، خومحققین علماء کرامو تحقیق دادي اوس د هوايي جهازونو مسیردمنی او عرفات یعنی حدود دحرم شریف داخل کی دي فلهدا بغیرداحرام نه حدود حرم شریف ته دداخل کیدلو په وجه دم ورباندې لازمیږي نوددغو مذکورو ملکونو خلق لپاره احرام تړل د جده څخه صحیح ندي، البته کچیرې ددي ملکونو خلق بمبئی، کراچي، اسلام آباد، لاهور، کابل، او قندهار، خوست، چې مسیری سره یو دی چې د هوايي جهاز په زریعه سفر کوي، اوهم دغه ځایونونه یا دجهاز دپورته کیدونه یو یادوه ساعته پس احرام وټري نو هم درست ده، خو بغیراحرام نه به جدې ته ځکه نه داخلېږي چې هوايي جهاز په لا رکې دمیقات څخه تیریږي، اودمیقات څخه بې احرامه تیریدل اومکې مکرمې ته رسیدل ګناه ده چې دم

ورسره لا زميرې، او همدارنگه دميقاتوداهل (خلقو) لپاره داحرام ترلو ځايې (زمين حل) ده زمين حل هغه دی چې مابين دميقات اودحرم شريف کي وي، اودمکې مکرمې داهل (خلقو) لپاره ميقات دحج لپاره حرم شريف دی اودمکې معظمې داهل (خلقو) لره د عمرې لپاره ميقات تنعيم دی خصوصاً دحضرت عائشة رضي الله تعالى عنها مسجد دی. (۱)

(۲) مسئله: که په يوه لا ره باندې دوه ميقاته وه که په ځان يې باور وي ارمطمئن وو چې جنايت ترينه نه صادريرې نو او لي (بهتره) دادی چې له مکې مکرمې بعيد (ليري) ميقات څخه احرام وترې، او که په ځان يې مطمئن نه وو بيا دمکې مکرمې قريب ميقات څخه احرام وترې ښه کار دی، پس که دجدي اوسيدونکي احرام دحرم شريف څخه وترې، يادحرم شريف خلق احرام د زمين حل ياجدي څخه وترې، ياافاق ليرې وطن خلق احرام دزمين حل، يادجدي، يا دحرم شريف څخه وترې، نوپه دی صورتونو کي يو پسه دجزاء دميقات دتيريدلو په وجه ور باندې واجب ده، البته کچيرې په پورته صورتو کي هريو بير ته خپل ميقاته دمخه تر طواف شروع کولو، يادمخه تروقوف دعرفات راشي، اواحرام بيرته دخپل ميقات څخه وترې هغه لا زم شوی دم پسه ترينه ساقط شو. (۲)

﴿فائده نافعه﴾

محترموا! دميقات په مقرره کولو کي حکمت دادی لکه په اول فصل کي ئي بيان تيرشو چې اصلي مقصد په حج کي اظهار عبوديت، اودخواهشاتواولذتونو

(۱) عسی کتب، ج ۱ ص ۲۳۰، کتاب الحج مع زیادة

(۲) رد المحتار ج ۲ ص ۱۵۳ ومبسوط الامام سرخس ج ۲ ص ۱۶۸

نفسانیو پریښودل دي، او د حج لپاره د مختلفو اولیری منطقو او علاقو څخه خلو راځي، نو که خپل کورونو نه د احرام تړل ضروري وي، نو خلقوته به زیات تکلیف وو، نو محسن کائنات صلی الله علیه وسلم زموږ د مصلحت او آسانتیا په خاطر ئي دمکی مکرمی د څلورو طرفونو نه میقاتونه مقرر کړل، نولدي ځای د دربار خداوندي ته داخلیدو په خاطر ئي یو خاص لباس او هیئت جوړول لازمي کړل، چې دده خاص مقام تعظیم او احترام وکړي شي، البته د مدینې منورې میقات ئي تر ټولو میقاتونه په لری مسافه کي مقرر کړو ځکه چې مدینه منوره مهبط وحی او مرکز ایمان دي، او داره جرت شرافت ورته حاصل دی، له ددې باشند گانوته تر ټولو زیات احترام او تعظیم کول پکار دي. المهاجر المدني عفي عنه.

﴿دریم فصل: د پوره حج ادا کولو ترتیب او مناسک﴾

﴿اول بحث: د احرام بیان﴾

(الف): - د احرام تړلو ترتیب

محترموا! که یو شخص د حج او د عمرې کولو اراده وکړي نو د میقات (احرام تړلو ځای) څخه به د احرام نیت وکړي، البته د احرام تړلو نه مخکې به غسل وکړي یا به اودس تازه کړي، لکن د نظافت او پاکوالي په لحاظ سره غسل کول ډیر بهتر دي، لهذا کومه ښځه (زنانه) چه د حیض یا نفاس په حالت کي وي نود هغی لپاره هم غسل کول پکار دي که ضرر ورته نه رسیږي، او همداراز پوره نظافت او پاکوالي هم مستحب دی لکه نوکونه پریکول، اوبریتو لنډه ول، اود بغلونو وینسته کاږل یا خریل، اود نامه لاندی وینستان (اعانه) خریل، او که عادت ئي وو د سر خریل، اود خپلی منکوحی سره همبستری کول،

اوښل لږول اگر که خوشبويه وي، البته چې په بدن باندي يې ذات دخوشبوئي پاتې نشي، يعني داکارونه داحرام تر لونه مخکې کول مستحب دی.

پس نارينه به يولنگ او يوڅادر چې دواړه به نوي اويابه وينځلي شوي وي واغړندي، نولنگ به ووهي او څادر به چاپيره کړي، که لنگ او څادر دواړه دسپن رنگ وي نو اولی اوبهتر دي، ځکه چې کنډل شوي جامي او کالي داحرام په حالت کې غوستل منعه دي، البته غوټه ورکول يامنځ ترمنځه کولې سترو وغيره باندې داحرامو مضبوط کول او پيوست کول مکروه دي لکن څه جرم ورباندي نشته، او همدرازيه خپل ځان به خوشبويه ولگوي، بيا به دوه رکعت داحرام سنت لمونځ وکړي، او په لمونځه کې به ئي سراو اړکه پټه وي، په اول رکعت کې به دفاتحه څخه وروسته قل يايها الکفرون سورت ووايي، او په دوهم رکعت کې به دفاتحه څخه وروسته قل هو الله احد سورت ووايي، کچيري مکروهه وخت نه وؤ، که مکروهه وخت وؤ نړيا به بغير دلمونځه څخه به احرام وتړي، او دلمونځه نه وروسته به سرلوڅ کړي او په لوڅ سربه داحرام نيت وکړي، که دحج افراد اراده ئي وي نړوازي دحج نيت به وکړي دنيت کلمات دادي: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُرِيْدُ الْحَجَّ فَيَسِّرْهُ لِيْ وَتَقَبَّلْهُ مِنِّيْ وَاعِنِّيْ عَلَيْهِ وَبَارِكْ لِيْ فِيْهِ نَوَيْتُ الْحَجَّ وَاَحْرَمْتُ بِهِ مُخْلِصًا لِلّٰهِ تَعَالٰى. او که دعمرى اودحج تمتع اراده ئي وي نونيت به داسې وتړي: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُرِيْدُ الْعُمْرَةَ فَيَسِّرْهَا لِيْ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّيْ وَاحْرَمْتُ بِالْعُمْرَةِ، او که دحج قران يعنى دحج اوعمرى نيت که يوځای کوي نو داکلمات به ووايي: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُرِيْدُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَيَسِّرْهُمَا لِيْ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّيْ وَاعِنِّيْ عَلَيْهِمَا

وَبَارِكْ لِي فِيهِمَا نَوَيْتُ الْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ وَأَحْرَمْتُ بِهِمَا مُخْلِصًا لِلَّهِ تَعَالَى
 او د عربي ژبې په ځای په بله ژبه کې نیت ترل هم درست دي، البته نیت که
 صرف په زړه سره وکړي او په ژبه هیڅ اونه وائی نو نیت یې صحیح کیږي،
 لکن په ژبه اوزړه دواړه سره نیت کول مستحسن ده، او د نیت نه پس به تلبیه
 ووائی په تلبیه ویلوسره باید هم نیت د حج اویا دعمرې او کړي او د تلبیې
 کلمات دادی: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ
 وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، نوددی الفاظونه کموالی کول منه
 دی، بلکه ددی الفاظو زیاتول ورسره سنت دی چی: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ
 كُلُّهُ بِيَدَيْكَ لَبَّيْكَ وَالرُّغْبَى إِلَيْكَ، اوداسی نوره کلمات منقوله، او تلبیه به
 دری ځلې ووائی، ورپسې به درود شریف ووائی، اویا به دادعا ووائی: اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنَ النَّارِ، البته یواځې په نیت
 کولو سره احرام نه شروع کیږي ترڅو پوري چی ئی تلبیه په جهر سره نوي
 وئیلی، لکن د تلبیې ویللو نه اول به د سر نه څادر هغه پلورلې کړي، او د سفر په
 دوران کې به تلبیه ډیره ډیره په متوسط آواز سره وائی، خصوصاً د حالتو
 د بدلیدو په وخت به تلبیه په کثرت سره وائی مثلاً د صبا او ماښام کیدو په وخت
 کې، اود کیناستو او پاڅیدو په وخت کې، او وروسته د فرض مونځونو نه،
 او د رخصتیدو او خلقو سره د ملاقات په وخت کې، او د بهر د تللو او د نننه راتلو په
 وخت کې، اود سوړیدو او را کوزیدو په وخت کې، اود خوب نه دارپاڅیدو په
 وخت کې اوداسی نور، نو په دی حالاتو کې د تلبیې لوستلو د استحباب والی
 زیات تاکیدات راغلي دي، پس څه وخت چه ستاسو دی نیت سره تلبیه

اور بيله نو ستاسی محرم شوي، نو اوس به د احرام ممنوعاتونه لکه رفت، بنکار او گندېلو جامو و غوستلو و غیره څخه ځان ساتي، البته بنځه به په اوچت اوز سره تلبیه نه وائی بلکه په داسی شان سره به ئي وائي چه پخپله ئي اوري. چی ددي تفصیل به عنقریب ان شاء الله تعالی راشي. (۱)

﴿ب﴾: - د اول بحث متعلقه مسائل

۱- مسئله: دیهوشه احرام: که یوشخص سره دیهوشی اولیونتوب خوف (ویره) پیدا شي، نو وصیت وکړي چې زما دیهوشی په حالت کی زما له طرف احرام وتړی، اوهغه وصي که دده تربیهوشی وروسته دده لخوا احرام وتړلو، نو د احرام تړل ترینه بالاتفاق صحیح دي، کچیری یو خاص ملگری اویا خپلوانو ددغه بیهوشه شخص له طرف نه بغیر دهغه وصیت او اجازت کولو څخه احرام وتړي نو دغه صورت هم صحیح کیږی، البته طریقه ئي داده چه دخپل احرام تړلو څخه مخکی یا وروسته به ددي بیهوشه له طرف نه نیت وکړي اوداسی به ووائی: **اللَّهُمَّ اِنَّهُ يُرِيدُ الْحَجَّ**، یا به داسی ووائی: **اللَّهُمَّ اِنِّي اُرِيدُ الْحَجَّ فَيَسِّرْهُ لِي وَتَقَبَّلْهُ مِنِّي** اویا به دده له طرفه تلبیه ووائی، لکن ددی حج په وقوع کی اختلاف دی چه فرضی دي او که نفلی. (۲)

زموږ احنافو په نزد دغه له فرضی حج څخه ادریږی (۳)

۲- مسئله: که ولی او وارث یعنی پلار، ورور و غیره اقارب د کوچنی (ماشوم) له طرف څخه د نفلی حج احرام وتړي که هغه کوچنی عاقل وی او که غیر

۱- ملخص تاتار خانيه، ج ۲ ص ۴۴۱ - ۴۴۲ ونور الايضاح كتاب الحج

۲- ارشاد الساری / ص ۷۰

۳- غیة المناسک / ص ۴۲

عقل وي نو صحيح کيږي، پدې ترتيب سره چه يولنگ او پتوبه ورواغوندي او حسب طاقت به ئی دمحرमतواو محظورتود احرام څخه ساتی، البته مناسک د حج چه څومره کوچنی (هلک) ادا کولي شي هغه به ادا کړی، او باقي مناسک به ئی ورته ولی او قریب ادا کړی، نو د اموجب د ثواب دی، لکن په ارتکاب د محظوراتواو مفسداتو د احرام سره قضاء او کفاره په کوچنی باندی نه لازمیږي. (۱)

۳- مسئله: بنځه به په خپل عادی جامو (کپړو) کې دوه رکعت د احرام لمونځ وکړی او د احرام په حالت کې به یې مخ لوڅ وي، او کچیري په روی بندې، او یارو مل وغیره سره مخ پټ کړي جایز دی البته پدې شرطه چه هغه روی بندې او دستمال وغیره ئی دمخ څخه لیری وي یعنې چی په مخ باندې یې دغه پرده نه لگيږي چه د یته سدل الثوب وائی، او باقي مناسک ئی دسړوپه شان دی ماسوادی یو خوشیانو څخه. چی ددې تفصیل به عنقریب ان شاء الله تعالی راشي. (۲)

دوهم بحث: د احرام احکام ﴿

(الف) احرام د صحيح کیدو شرطونه:

محترموا! د احرام د صحت شرطونه پنځه دي اول: - محرام به مسلمان وي نو د کافر احرام نه صحيح کيږي. دوهم: - په زړه باندي نیت کول. دریم: - تلبیه یابل ذکر ویل او یا د بدنې تقلید کول. څلورم: - تلبیه په ژبه ویل، کچیری په زړه کې ئی ووائی نو بیا ئی احرام نه صحيح کيږي. پنځم: -

داحرام ساتل که دیو حج او عمری دمناسکو پوری کیدو دمنځه یی په بل حج اوباعمری باندي احرام وټرلو نولومړی احرام یی فاسد شو. (۱) اویوبله جزئیه داهم ده چی په ژبه تلبیه ویل شرط دي البته په عوض دتلبیه ویلو کي دبدنی تقلید یعنی دهدیه شړل هم کفایت کوی. (۲)

﴿ مسائل متعلقه ﴾

۱- مسئله: احرام لپاره نیت او تلبیه دواړه ضروری دی البته یوځل تلبیه وئیل واجب دي. (۳)

۲- مسئله: صحت احرام لپاره کومه خاصه زمانه یا مکان او خاص هیئت یا حالت شرط ندی، نوپه کوم قسم جاموکی چي احرام وټری نو احرام ئی صحیح کیږی اگرچه جاموکی احرام ټرل مکروه دي، البته پدي حالت کي اوسیدلو باندی جزاء یعنی دم یا صدقه واجبېږی، چی ددي تفصیل به ان شاء الله تعالی راشي. (۴)

(ب): داحرام واجبات

محترموا! داحرام واجبات مختصر دادي: دخپل میقات څخه احرام ټرل، او ممنوعات داحرام څخه ځان ساتل چه هغه لازم دم وي. (۵)

۱ - ارشاد الساری / ص ۶۲.

۲ - رد المحتار / ج ۲ ص ۱۷۴.

۳ - معلم الحجاج / ص ۱۰۰.

۴ - معلم الحجاج / ص ۱۰۰.

۵ - ارشاد الساری / باب الاحرام ص ۶۲.

(ج) - دا حرام سنن

محترموا! دا حرام سنن دادي اول :- د حج په مياشتو کې احرام ترل دوهم :- دخپل مقامي ميقات څخه احرام ترل، او يا دخپلي لاري دميات نه احرام ترل. دريم :- دا حرام لپاره غسل يا اودس تازه کول. څلورم :- ديوه لنگ او يو پټو اغوستل. پنځم :- دوه رکعته دا حرام سنت لمونځ کول شپږم :- ماثوره تلبیه بي دکموالي او نقصان څخه وئيل. اوم :- دطواف ترنيت کولونه لږ دمخه اضطباع کول، يعنی څادر په چپه (گس) اوږه اړول او بڼی اوکه لوڅول. اتم :- دنوی يا مينځلي شوی څادر او لنگ اغوستل. اوهم دسپين رانگه څادر او لنگ نه احرام ترل. نهم :- دا حرام څخه مخکي خوشبوئی استعمالول. لسم :- دنيت سره متصل تلبیه وئيل اود شروع په وخت کې په تکرار سره تلبیه وئيل. يولسم :- حائضی او نفاسی ښځی لره دا حرام لپاره غسل کول، اوکه ماشوم غير عاقل وی هغه ته هم دا حرام ترلو لپاره غسل ورکول. (۱)

(د) - دا حرام مستحبات

محترموا! دا حرام مستحبات دادي اول :- دا حرام ترلونه مخکي صفائي کول يعنی دنوکونو پری کول، اود بریتونو پری کول يا لنډول، اود نامه لاندی ټول وینستان خرئیل حتی ددبری، اوکه عادت ئی وو دسر خرئیل، او ښځی لره هم دا حرام له ترلو دمخه دنامه لاندی وینستانو کښل (نتف عانه) او ښځوته دنوره استعمالول. دوهم :- دنامه څخه دزنګنو تر لاندی نماني پنډي پوري دلانگ

ټول اوږه اوږد او ځيگر باندې د پټورا تاوول. دريم: - بازار او مسجد څخه علاوه په اوچت آواز تلبیه وئيل البته ښځه به تلبیه په زوره نه وائی بلکه په پټه به ئی وائی، اود مائوری تلبیه څخه بعضی نور الفاظ زیاتول، اوهم دهری لوری دختلو اودهری ژوری ته دښکته کیدلو په وخت ډیره تلبیه ویل، اود خپلو اندیولانو دملاقات اوهم دهری ډلی د حجاج کراموسره یوځای کیدو په وخت اود سهار د داخلیدو په وخت کې زیاته تلبیه ویل، اودمکی معظمی په مسجد حرام شریف کې اود طواف اوسعی په حالت کې، او په منی اوعرفات کې بشرط چه چاته ضرر نوي دتلبیه وئيل، البته دطواف اوسعی د عمری کې به تلبیه نه وائی ځکه چه د عمری دطواف شروع سره دتلبی وخت ختمېږي. څلورم: - دخپلی ښځی سره که مانع نوي د احرام څخه دمنځه جماع کول.

(ه) د احرام مباحات

محترمو! د احرام مباحات دادي اول: - حمام ته د غسل لپاره تلل او غسل کول ، دوهم: - په کوټه ، خیمه، موټر، اونور وشیانو کې کیناستل بشرط چه سرئی دکوټی، خیمی اوموټروغیره لوړ چت سره نه لگېږي. دريم: - همیانی تر ملا ټول څلورم: - د کوټمي په کوټه کول. پنځم: - دسترگوټور اول خوچه خوشبوئی نه لری. شپږم: - درگ وهل او حجامه کول یعني وینو ویستل. اوم: - د مات اوسست غاښ ویستل. اتم: - د سر او بدن په نرمی سره ګرول. نهم: - د کنځلو په غوړو د پښو یا د لاسو چاودی یا پر هرونه غوړه ول، او کنځلو د غوړو خوړل. یعني هغه شیان چي خوشبوي نلري. لسم: - د مات نوک پریکول. یولسم: -

دخپلي ښځې دعضو مخصوصه دليدلو په سبب انزال کيدل. دولسم: د فکرو هلو په سبب انزال کيدل. ديارلسم: - په خوب کې داحتلام په نسبت سره انزال کيدل. خلورلسم: - لاس په پوزه (سونگه) اېښودل بدون د توکراو جامه څخه. پنځم لسم: د غوږ واو د قفا (خټ) پټول. (۱)

﴿ مسائل متعلقه ﴾

(۱) مسئله: صرف په نیت کول سره د فرضي حج احرام نه صحيح کېږي ترڅو چه ئی تلبیه نوي وئیلی اویایي هغه شی نوي کړی چه هغه قائم مقام دتلبی وې کما مر. (۲)

۲- مسئله: د احرام دوه رکعتہ سنت لمونځ کول د صبا ئی او ما ز دیگر لمونځونو څخه وروسته ممنوع دی، او د طواف وغیره لمونځ (نوافل ذات الاسباب) هم پدی وختو کې ممنوع دی، لکه څنگه چه مطلقاً نفلي مونځ کول پدی وختو کې جائز ندی. (۳)

۳- مسئله: د احرام دوه رکعتہ سنت لمونځ د غروب او طلوع او استوی د شمس (امر) وخت کې کول ممنوع دی، لکه څنگه چه مطلقاً نوافل پدی وختو کې کول ممنوع دی یعنی پدی وختو کې نوافل ذوات الاسباب لکه د احرام او طواف وغیره لمونځ کول جائز ندی. (۴)

۱ - ملخص رد المحتار / ص ۱۷۸ - ۲۲۵.

۲ - الفتاوی الهندیة / ج ۱ ص ۲۲۲ کتاب المناسک.

۳ - فتاوی الهندیة / ج ۱ ص ۲۲۶ الباب الخامس.

۴ - رد المحتار / ج ۲ ص ۴۹۹ مطلب فی طواف القدوم.

- ۴- مسئله: دحج اوياعمرى داحرام ترلو اونيت كولوڅخه وروسته به سړي په بلند اواز سره تلبيه ووايي، البته دجهر مفراط په ځاى به تلبيه په درميانه آواز سره وائي ليكن بنځى به په دومره آواز سره تلبيه وائي چه پخپله ئي اوري. (۱)
- ۵- مسئله: داحرام په حالت كى دعطارى په دوكان كى كيناستل او عطار سره مصافحه كول جايزدى، بشرط چه دده بدن پورى ذات دخوشبوئى يعنى عطروغيره ونه لگيږي، ځكه چى دزياتو عطروغيره لگيدلوپه وجه ورباندي دم، اود معمولى لگيدلوپه وجه ورباندي صدقه واجب كيږي. (۲)
- ۶- مسئله: كه محرم ميقات كي صرف نيت وكړواوتلبيه ئي ونه ويله، اوبيا ئي داخل دميات كى تلبيه وويله نودم پرى لازميږي. (۳)
- ۷- مسئله: داحرام په حالت كى چشمى (عينكى) په سترگو كول جائزدى، او په حج كى ئي څه نقصان نه لازميږي. (۴)
- ۸- مسئله: دحج په دوران كى تجارت يعنى خريدفروخت كول جائزدى، البته كه صرف تجارت ئي عرض وي اونه حج كول بيائى حج نه اداكيږي. (۵)
- ۹- مسئله: سړي داحرام په حالت كي دپنيو بوتانو اوموزووغيره استعمال نه شي كولى، ځكه چه پوره ورځ ياشپه دجرايو اوموزووغيره په پښو كولو

۱- فتح القدير / ج ۲ ص ۳۵۰ باب الاحرام.

۲- البحر الرائق / ج ۳ ص ۳ باب الجنایات.

۳- هندية / ج ۱ ص ۲۵۳ الباب العاشر.

۴- فتاوى دار العلوم ديوبند / ج ۶ ص ۵۵۴ مسائل جنایات.

۵- سورت بقره آيت ۹۸ تفسير قرطبي / ج ۳ ص ۴۱۳.

سره دم لازميږي، البته دهغو پټيو بوتانو او موزو وغيره استعمال وړه
جائز دی چه د قدم منځني هلوو کی پکی ښکاره وي يعني پټ نوي. (۱)
۱. مسئله: د احرام په حالت کې دخو شپوئی صابون وغيره استعمال^۱

جائز ندي، ورنه بيا دم ورباندی لازميږي. (۲)

۱۱- مسئله: د احرام په حالت کې انجکشن (ستنه) وغيره لکول جائز دی؛
او د احرام په حالت کې هنداره (اينه) کی کتل، او د احرام لباس (لنگ
او خادرا) بدلول، او د جرگې، چيلې، او غوا وغيره ذبح کول، او غوښه ئي
خوړل جائز دی؛ او د سپړو لپاره په بالښت سر او مخ کينودل، او د جامو يا
د چوچو پټو په سر کينودل، او په هغه صابون غيره باندي چي خو شپو دارنوي
دسراو کيره وينځل، او بغير دخيری ليری کولونه لامل، او په گرمو او يا پخو
او بو باندي لامل، او ساعت (گهری) په لاس کول جائز دی. او د زنانه و
لپاره د احرام په حالت کې کنهلی غير خو شپو داری جامه اغوستل، او مخ بربښل
ساتل او يا هغه پرده اچول چه مخ سره نه لگيږي، او موزی، دستانی او زیورات
اچول، او د حیض او نفاس په حالت کې د طواف خنځه علاوه د حج نور ټول
مناسک ادا کول جائز دي، کما علم من قواعد الفقهية حقاني عفی عنه.

(و) - د احرام ممنوعات

محرمو! د احرام ممنوعات دادي اول:- جماع، او دهغه اسباب يعني
ښکلول او په شهرت لاس وروړل، او يا جنگ جگړه کول. دوهم:-

۱- رد المحتار / ج ۲ ص ۲۲۰.

۲- رد المحتار / ج ۲ ص ۱۷۶.

بنکار کول، اویا بنکار ته اشاره اولار بنونه کول. دریم: - قمیص، پرتوگ،
چپه او کوپ اغوستل، اویا خولی، اوپگری په سر کول. خلورم: -
د موزر و غیره پنبو کول. پنځم: - په زعفرانو اویا بل کوم خوشبویه شی باندي
رنگ شوي لنگ او خادر اغوستل. شپږم: - د سراومخ پتول، اویا د سراومخ
په خطمي گل سره مینځل. اوم: - د وینستانو لنډول یا خریل، اتم: -
دنوکانو غوڅول او پري کول. لسم: - د حرم شریف گیاه ریل یا شوکول
اوبادڅه شي وژل. (۱)

(ز) - د احرام مکروهات

محترموا! د احرام مکروهات دادي اول: - د عطرو یا خوشبویه صابن بویه
ول. دویم: - د زیاتی خوشبوئی شی یا میوه بویه ول. دریم: - مغلوبه
خوشبوئی چې په خوړونکو شيانو کی موجود وي خوړل. (۲)

﴿ مسائل متعلقه، اود جنایاتو مهم احکام ﴾

۱- مسئله: د جنایاتو په ارتکاب (کولو) سره جزاء لازمیږي برابر خبره ده چه
هغه جنایات یې قصدا کړی وي او که خطاء اونیسانا، اوهغه جنایات یې که
په بیداری سره کړی وي او که په بی هوشی سره، اوهغه جنایات یې که په
ارل ځل کړی وي او که په دوهم اودریم ځل، اوهغه جنایات یې که په
خبرتیا سره کړی وي او که په بی خبری او په ناپوهی سره، اوهغه جنایات یې
که په خپل اختیار سره کړی وي او که په زبردستی سره، اوهغه جنایت

۱- ملخص بحر الرائق / ج ۳ ص ۶ باب الجنایات ورد المختار / ج ۲ ص ۱۷۵.

۲- رد المختار باب الجنایات / ج ۲ ص ۲۱۷ - ۲۱۹.

كونكي كه غني وي او كه مسكين، يعنې پدي مذكورو صورتونو كې جزاء او كفاره ورباندې لازميږي. (۱)

۲- مسئله: د جناياتو ارتكاب كه په عذر سره وكړي لكه د تبې اويخني په وخت كې چېنې يا بلې گرمې جامه اغوستل او ځان پكې پټه ول، اوياد جنگي په وخت كې جنگي حربي لباس اغوستل، او ياد عذريه وجه دويشتانو خړيل، اوياد نوكان پري كول وغيره نوپدي صورت كې دغه معذور جنايت كونكي اختيار مننده چه په كوم شيانو سره قرباني پري لازميږي، كه هغه په حرم شريف كې ذبح كوي، او كه شپږو مسكنانو ته خيرات ور كوي، او كه دري ورځي روږي نيسي په دې حكم كې غني او فقير برابر دي، او په كوم ځاي كې چه صدقه پري لازميږي نو دغه معذور جنايت كونكي ته اختيار شته كه يومسكين ته خيرات ور كوي او كه يوه ورځ روږه نيسي. (۲)

۳- مسئله: كه عاقل بالغ محرم او محرمه بنځه يو پوره اندام لكه سر، ورون، پندې، پتون، دلاس ورغوي، اوبازو خوشبويه كړي نودم (قرباني) ورباندې لازميږي، اكرچي خوشبوئې لږه وي، البته كه خوشبوئې ډيره وه كه څه هم تر اندام كم خوشبويه كړي بيا هم دم (قرباني) ورباندې لازميږي، پس لږه او ډيره په عرف سره معلوميږي؛ كه تر پوره اندام نه كمه وو نو بيا صدقه (خيرات) ورباندې لازميږي، يعنې كچيري يو محرم په لوى اندام باندې خوشبوئې ولگوله، اويائى ديو اندام نه زياته ولگوله، اويائي په

۱ - رد المحتار باب الجنایات / ج ۲ ص ۲۱۷.

۲ - رد المحتار باب الجنایات / ج ۲ ص ۲۲۷. و تسهيل الضروري

خپل دې حصه د کامل اندام باندې خوشبوئی استعمال کړي، اویائی په لږه خوشبوئی سره لوی پوره اندام خوشبویه کړي، نودم (قرباني) ورباندې لازمېږي؛ او که ئې کوچنی اندام لکه پزه غوړ سترګه او ګوته خوشبویه کړي نو دغه لوی اندام نامکمله حکم لري په قرباني او صدقې کې یعنې که خوشبوئی ډیره وه نودم (قرباني) ورباندې لازمېږي، که خوشبوئی لږه وه نو بیا صدقه (خیرات) ورباندې لازمېږي؛

اړوند راز که ئې ډیره خوشبوئی په لنگ یا په خادرپوری وتړله، اویائی په خوشبویه غوړو سره کامل اندام غوړ کړ، اویائی غالبه خوشبوئی په اوم (خام) طعام کې ډیره وخوړله، او یائی خوشبوئی غالبه په څښونکو شیانو کې لکه تربت وغیره کې زیاته وڅښله، اویائی په خوشبویه صابون وغیره سره سرباګیره و ښخله، اویائی په خوشبوئی شیانو تکراراً سترګې توری کړي، نو بېدې ټولو صورتونو کې دم ورباندې لازمېږي. او که ئې ټول بدن په یو مجلس کې خوشبویه کړو نو یوه جزاء ورباندې لازمېږي، البته که ئې ډیرو مجلسونو کې خوشبویه کړو نو مجلسونو د ډیرو والي په شمیر جزاوي ورباندې ډیرېږي، او همدارنګه په خوشبوئی لګولو کې جزاء لپاره دوخت او ډډوالي شرط ندي، نو که ئې خوشبويي ولګوله او په دغه ګډې اوساعت کې ئې ښخله (پریولل) نو قرباني اویا خیرات ورباندې لازمېږي څرنگه چې موږ مخکې ذکر کړل، لکن کالي اوجامي لډي حکم نه مختلفي دي ځکه په هغه کې د قرباني لازمیدو لپاره یوه ورځ یا یوه شپه اغوستل مقرر شويدي. (۱)

۴- مسئله: كه متفرقه خوشبوئي جمعه شي دلوي اندام مقدار ته رسېږي، او يا كه جدا جدا خوشبوئي يوځاي شي نو اندازه د كثر ته رسېږي، نو پدې صورتو كي ورباندي دم (قرباني) لازميږي، البته دخوشبوئي ډيروالي او كموالي تر عرف اورواج دخلقو، اويارايه دعادل سړي پوري تعلق لري، او همدراز ډيروالي دخوشبوئي په ذات اواقسامو دخوشبوئي پوري تعلق لري، او همدارنگه د كهلوالي په وخت كي كه خوشبوئي داسي بوي كولو لكه چه بلكل د كوم شي سره گډه شوي نوي، نو دا غالبه ده، او كه تراولني وخت ئي لږ بوي كولو نو دا مغلوبه شميرلي شي. (۱)

۵- مسئله: كه محرم په خپلو جامو (كاليو) خوشبوئي ولگوله كومي چې ده اغوستي وي، اويائي خوشبويه كړي شوي جامه واغوسته او دغه خوشبوئي شوي ځاي د يوه لويشت پر يوه لويشت مقدار نه زيات وو، او يوه پوره ورځ يا يوه پوره شپه ئي دغه جامو (كاليو) اغوستي وو نو دم (قرباني) پر لازميږي، كچيري لدينه كم وخت ئي اغوستي وي نو بيا صدقه به پري واجبيږي اكر چه ديوي لويشت او ياد لويشتي نه كمه وي. دا په هغه وخت كي كه خوشبويي لږ وه، او كه خوشبويي ډيره وه نو بيا قرباني پر لازميږي كه څه هم خوشبويه شوي ځاي تريوه لويشتي كم وي. (۲)

۶- مسئله: كه محرم لږه خوشبوئي پر كمه برخه د پوره اندام استعمال كړي، او ياد جامو او كالو د لويشت پر لويشت څخه په لږه برخه خوشبوئي

۱ - فتح القدير / ج ۱ ص ۵۱۶ ورد المحتار / ج ۲ ص ۲۱۸ - ۲۲۹
۲ - غنية الناسك / ص ۱۳۱

استعمال كړي، او يا مغلوبه خوشبوئي په څښونكي شيانو كي يوواري وڅښي، او يا په هغه صابون وغيره باندي چه خوشبوئي ورسره خلط وي جامي او يا ځان مينځي چه عادل ئي طيب نه بولي، نو پدي صورتونو كي نيمه شرعي پيمنه صدقه پري لازميرى. (۱)

۷- مسئله: كه محرم په ټول يا څلورمى برخي دسرنى نكړيزى پوري كړي چه ټينگى نوي بلكه نرى وي، نو يودم پري واجبيږي، او كه خوشتى (لندي) ټينكي نكړيزى ئي يوى ورځى يا يوى شپى پوري ولگولي، نو بيا دوه دمه پري واجبيږي، يودم به دخوشبويه نكړيزو لگولووي، او بل دم به دسرپټولو په وجه سره وي، او كچيري ديوى ورځى يا يوشپى نه ئي كمى پرسر لگولووي نو پدي صورت كي دخوشبوئي په وجه سره به پري يودم لازم وي، او دسرپټولو په وجه سره به پري صدقه واجب وي، دا مذكور حكم نارينه ؤ لپاره دي؛ او په ښځو (زنانه ؤ) باندى پدى صورتونو كي يودم دخوشبوئي لگولى واجب دي، او دسرپټولو په وجه سره ورباندي دم نه لازميرى، ځكه چه ښځو لپاره دسرپټول ممنوع ندي، او همداراز په ټوله گيره (ږيره)، يا پوره نلى (ورغوى) باندى دنكړيزى پوري كولو سره ورباندي دم واجبيږي، كه څه هم د عذريه وجه سره وي. (۲)

۸- مسئله: كه محرم دا حرام په حالت كي دگنډلو جاموپه عادتى توگه يوه كامله ورځ يا شپه واغوستلي نو دم ورباندي واجبيږي لكه قميص، پرتوگ،

۱- ارشاد السارى / ص ۱۳۰ ورد المختار / ج ۲ ص ۲۱۹.

۲- هدايه / ج ۱ ص ۲۶۶ ورد المختار / ج ۲ ص ۲۱۹.

بنيان، واسکت، اويادچنی کوټ کړنی وغيره، اوياپوره ورځ يا شپه د حرام
 او موزوپه پښو کول، اوياپوره ورځ اوياپوره شپه دستاني په لاس کول، او
 پوره ورځ اوياپوره شپه هر هغه ګڼلې شوی جامی چه په عادی توګه د
 کامل اندام لپاره جواره شوی وي، يعني بغیر د ترلوپه هغه اندام پوری متصل
 وي) اغوستل، اوياپوره ورځ ياپوره شپه د ټول سر، اویا د سر څلورمه برخه
 پټول، اويادپګړی (لنګونی) ټړل چې پدی ټولو مذکور و صورتونو کې دم پر
 لازمېږي؛ او کچېري دیوی ورځی اويابوشی نه ئی کم اغوستي وي نوبیا
 صدقه پری واجېږي، يعني دپسه قیمت به په دولسو ساعتو (ګنتو) تقسیم
 کړي دهغي په اندازه به صدقه ورکړي. او که محرم غوږ ونه یاخت یاد
 پري هغه حېصه پټه کړی چې ترزني لاندې وي هيڅ شی پري نه لازمېږي. (۱)
 ۹- مسئله: که محرم دا حرام په حالت کی د عذوپه وجی سره ګڼلې جامی
 واغوندي، اوياني تريوی ورځی کمی ګڼلې جامی واغوندي، اويابريتونه
 پري کړي، اویا تريوی ورځی کم ټول سراوټول مخ پټ کړي، اویا یو محرم
 دبل محرم سراوياخت وخرني، اویا یو محرم دبل محرم نوکانو ورپری کړي
 ، اویا په جدا جدا مجلسونو کی دیوه څخه تر شپاړسو پوری نوکان پري کړي
 يعني دهر اندام څخه څلور څلور نوکان پري کړي چه په هریونو ک یوه یوه
 صدقه لازمېږي، اویا یو محرم د حلال سړي خټ وخرنی نو پدي تمام
 صورتونو کی صدقه ورباندي لازمېږي. (۲)

۱ - خلاصة الفتاوى / ص ۲۳۲ ورد المختار / ج ۲ ص ۲۱۹ ومجامع المناسک.
 ۲ - ملخص رد المختار / ج ۲ ص ۲۲۱ الى / ج ۲ ص ۲۳۷.

۱۰- مسئله: که محرم د دواړو لاسونو او پښو نوکان په يوه مجلس کې پرې کړل نو دم ورباندې لازميږي، البته که ئې ډير و مجلسونو کې نوکان پرې کړل نو مجلسونو د ډيروالي په شمير جزاوي ورباندي ډير پرې، او کچيري ئې د پنځونو کانو څخه کم له يو اندام څخه پرې کړل نو صدقه پرې راجبېږي، يعني پر هريونوک يوه صدقه پر لازميږي، او کچيري ئې د پنځه نوکان د زياتو اندامونو نه پرې کړل مثلاً، دوه نوکان ئې له يوه لاس څخه دوه نوکان ئې له بل لاس کړي او يونوک ئې له پښې څخه پرې کړل، نو امام اعظم او ابو يوسف رحمهما الله تعالى په نږد صدقه (خيرات) پر لازميږي، اوصاحب هدايي رحمه الله تعالى ليکلي چې که د پنځونو کانو نه زيات نوکانو يې متفرق پرې کړل، صدقه (خيرات) پر لازميږي البته که دهغو قيمت قرباني ته ورسيد نو په دغه وخت کې چې څومره دده خوښه وي نو د قرباني نيمت څخه دی دغه صدقه کمه ادا کړي. (۱)

۱۱- مسئله: که محرم د ټول سريا څلورمه حصه د سروينستان وخرئيل او ياي غچې کړل، او يائي ټوله ډيری يائي څلورمه حصه ډيری (العياذ بالله تعالى) وخرئيله او ياي غچې کړه، نو په دی صورتو کې دم پر لازميږي، او که څلورمې حصی څخه کمه وي نو بيا صدقه (خيرات) پر لازميږي؛ او که سړي د حرم شريف حدودو څخه خارج وخرئيلو، او يائي دخپل مقرره وخت څخه يعني داختر وروڅو څخه په خړئيلو او ياي غچې کولو کې

تاخير وكړو نو په دې صورتو كې هم دم پر لازميرې. (۱)

۱۲- مسئله: كه محرم د عذر وجې سره بغير دخپل مقررې وخت څخه

سرو خريې نو صدقه (خيرات) پر لازميرې. (۲)

۱۳- مسئله: كه محرم د خټ وينستان، اوياديوه بغل اويادې دواړو بغلونو

وينستان و خريل، اويائي ديوه بغل څلورمه برخه وينستان و خريل كه ئې

وينستان زيات وي، اويائي دسينې (ټټر) وينستان و خريل، اويائي دپنډې

اوورن اويادبل كوم كامل اندام وينستان و خريل، اويائي دنامه څخه لاندي

حصې وينستان و خريل، اويائي څلورمه برخه ددغو اندمونو و خريله، اويائي

دوينې دايستلو دځاي و خريئلو نو پدې ټولو صورتونو كې دم پر لازميرې؛ او جزا

په لازميدو كې د بنځي اوسړي يو حكم دي، او همدرننگه جزا په لازميدو كې

فرق نلري كه ئې خپله و خروي يائي بل څوك دده په امر يا بيله امر څخه

ورو خروي، او كه په خپل اختيار سره وي اويائي په مجبوري سره وي، او كه

په ناخبرتيا كې وي او په خطاء سره وي، او كه په قصد سره وي او كه په

هيري سروي، يعني جزا ورباندي لازميرې. (۳)

۱۴- مسئله: كه يو محرم بنځه يا لفرزني هلك بڼكل اومچ كړي اويائي په

شهوت سره مسحه كړي انزال وشي او كه ونشي البته جامع الصغير كې

انزال شرط كړې ده لپاره د جزاء، اوياپه لاس اوورانه وغيره اندامونو سره

۱- عيني كنز/ ص ۲۷۱.

۲- رد المحتار/ ج ۲ ص ۲۲.

۳- ملخص فتح القدیر/ ج ۱ ص ۵۲۲ و رد المحتار/ ج ۲ ص ۲۲۱ و تسهيل الضروري ص ۱۷۴.

نزال وکړي، نو پدې ټولو صورتونو کې دم (پسه) ورباندې لازميږي؛ او همدارنگه
 که محرم خپلې ښځې سره په يوه کې د دوولارو جماع وکړه که په هيرې
 سره وي او په قصد سره د عرفات تر دريدو مخکې نوحج ئې فاسد شو، او پسه
 هم ورباندې لازم شو، نوحج دي داسې پوره کړي لکه چې نوي فاسد
 شوي، او تردي کال وروسته ئې قضاء هم پر لازمه ده، او که حج کونکي
 د عرفات تر اودريدو وروسته د زيارت تر طواف او سرخړولو مخکې جماع
 وکړه نو بېدنه (غویی يا اوبښ) پر لازم شو، او که ئې سرخړولو وروسته او
 د زيارت تر طواف مخکې يا د زيارت تر طواف وروسته تر سرخړولو مخکې
 جماع وکړه نو پسه ورباندې لازم شو، او دوهم سفر حج کې ئې دخپلې
 ښځې جلا کيدل ضروري ندي؛ او که عمره کونکي مخکې تر څلور شوطه
 جماع وکړه نو عمره ئې فاسده شوه هغه دي پوره کړي بيا دي قضاء
 راوړي او پسه هم ورباندې لازم دي، او که عمره کونکي وروسته
 تر څلور شوطه جماع وکړه نو عمره ئې نه فاسديږي او قضاء هم ورباندې
 نشته البته پسه ورباندې لازم دي. (۱)

۱۵- مسئله: که محرم ښکارو وژني، اويائي وژونکي ته لارښوونه وکړه،
 اويائي ورته اشاره وکړه، نو جزاء پر لازميږي، دامام ابو حنيفه او ابو يوسف
 رحمهما الله تعالى په نزد ئې جزاء داده چې ښکار ئې په کوم ځای کې وژلي
 وي په هغه ځای کې به ئې قيمت کړي، اوياهغه ته نژدې ځای کې به ئې
 قيمت کړي، نودوه عادلان سړي به ئې قيمت معلومه وي، بيا ښکارو وژونکي

اختيار لري که دهغه په قيمت سره هدی رانیسي او په حرم شریف کې نه
 ذبح کوي، یا په هغه سره خوراکي شی رانیسي او پر میسکینانو یې تقسیموي،
 نو هر مسکین ته به نیمه پیمانې د غنمو ورکوي، یا نیمه پیمانې د غنمو پر ځای به
 روژه نیسي، که له خوراکي شی څخه تر نیمه پیمانې د غنمو کم پاته شو، نو بیا
 ده ته اختیار دی که خیراتوي که دهغه پر ځای یوه کامله ورځ روژه نیسي،
 دغه حکم په هغه ښکار کې هم دي چې کوچنی وي قیمت یې یو هدی ته
 نه رسیږي، البته امام محمد رحمه الله تعالی فرمائي: چې په هغو حیواناتو کې
 چې مثل ولري دهغه مثل واجبېږي لکه مثلاً په هوسۍ کې پسه، او په
 شتر مرغ کې غویۍ یا اوبښ لازمیږي، او هغه حیوان چې مثل نه لري په هغه
 کې دده قول د شیخینو په شان دي، او که محرم ښکار زخمې کړي، یا یې
 ورېښتان وورکاړي، یا یې یو اندام ورپري کړي، نو پدې صورتونو کې چې
 یې څومره قیمت کم شوي وي هغومره تاوان پر لازمیږي؛ که محرم د ښکار
 غوښې خوړلو ته مجبور شو او هغه یې ووژلو بیا هم جزاء پر لازمیږي، او همدراز
 که محرم داسې حیوان ووژني چې غوښې یې نه خوړل کېږي لکه څرونکي
 حیوانات لکه زمري ليوه او څروغیره نو جزاء پر لازمیږي، لکن دهغه قیمت به
 تر پسه نه زیاتیږي، او که څرونکي حیوان پر محرم حمله وکړه نو هغه ووژلو
 نو په دې صورت کې هیڅ شی نه پر لازمیږي، او همدراز که محرم ښکار ذبحه
 کړي نو خوراک یې نه محرم ته روا ده او نه غیر محرم ته ځکه چې محرم
 د ښکار ذبحه د مړه شوي حیوان په شان دي، او که محرم داسې حیوان ذبحه
 کړي چې په عادت کې یې خلق غوښې خوري لکه پسه، غواچر که او هیلۍ

غیره نور دا ذبحه نې روادې، نو د دغې غوښې خوراک نې محرم اوهم نورو ته جائز ده، البته که یو حلال سړي ښکار وکړي او ذبح نې کړي او محرم ورته لارښورنه او اشاره نه وي کړي، نو خوراک نې ورته روا دي. (۱)

۱۶- مسئله: د حرم شریف ونه یا وایښه (زرغونه) وغیره په څلور قسمه دی: یوهغه قسم زرغنه دی چی د کرلو رواج نې وي لکه غنم وربشی وغیره، دوهم چه د کرلو رواج نې نوي خوچا کرلی وي لکه دمسواک ونه وغیره، درېم چه پخپله رازرغنه شوی وي، او د کرلو رواج نې هم وي، او څلورم چه پخپله رازرغنه شوی وي خود کرلو رواج نې نوي لکه د کیکر وغیره ونې، نړبه ږمبی دری قسمه ونو او بوټو په پری کولو سره د حرم شریف هیڅ جزاء نه واجبیږي، لهدا ددی پریکول، او د بیخ څخه ویستل، او پکارول نې جائز دي، البته کچیری دا قسمه ونې او بوټي د چاپه ملک کی وؤ نو مالک ته نې قیمت ورکول واجب دي، او د څلورم قسم ونو او بوټو پریکول او د بیخ څخه نې اوبنک د محرم او غیر محرم دواړو لپاره حرام دي، خواه دا قسمه ونې او بوټي د چاپه ذاتی زمکه کی وي، او یا په عامه زمکه کی وي، البته درجی ونې پریکول جائز دی. حاصل دا چی د حرم شریف په ونې یا وایښو پری کرلو سره دهغه قیمت واجبیږي، نو کچیری نې خوښه وی پدی قیمت سره دخوراکی شیان واخلي او هغه دخیرات کړي، او هر مسکین ته د غنمو دنیم اړی په مقدار خیرات ور کړي، او یا به په دغه قیمت سره هدی واخلي نو هغه به په حرم شریف کی ذبح کړي، پس هر کله چی نې ضمان (تاوان)

ادا کړو نودغه وایو او یا ونو کي به د پریکونکي ملک ثابت شي، چې استعمالول به ئې ورته روا شي، البته خرڅول به ئې ورته مکروه تحریمي وي، نو کچیرې ئې خرڅ کړل نودهغې قیمت به صدقه کوي، او خریدار ئې بیا په استعمال کي راوستلې شي یعنی خریدار ئې په خپله پکاره ولې شي،

او که د خلورم قسم ونواوې وې پریکړې شوي د چاپه ملکیت کې وو نو بیا دوه قیمت ته ورباندې واجبېږي یو مالک و ته اوبل به د حرم شریف په وجه سره صدقه کوي، او که داونه خپل مالک پریکړې نو یواځې یو قیمت (د حرم شریف په وجه) به ورباندې واجب وي، او همداراز د حرم شریف وایو کې څاروی څرول، اویایې ریل جائز ندي، او د حرم شریف دلندو ونو نه مسواک جوړول هم جائز ندي، البته دخیمې، تنور، اویا د نغري جوړولو لپاره په زمکې کې کنستو سره، یا د چا تلونکې د سورلۍ یا خپلو پښو لا ندي راتلو سره چې د حرم شریف وایو یا ونه ماته شي نو هیڅ جزاء ورباندې نه واجبېږي، اوبل داچې د ونې په جزاء کې روژه نیول جائز ندي (۱)

۱۷- مسئله : د جنایاتو په جزاء او کفارو کې درې شيان واجب کیږي اول: دم دوهم: صدقه او دریم: روژه، او ددې هریوه لپاره خپل شرايط دي چې ددې تفصیل به عنقریب ان شاء الله تعالی راشي.

﴿اول: - د واجب شوی دم د صحت شرطونه﴾

محترمو! کچیرې جزاء کې دم ورکوي نوددې جزاء لپاره لاندیني پنځلس شرطونه دي.

(١) اربى به پنځه كلن وي چې شپږم كال كې به داخل وي، او غوايا مينښه
 به دره كلنې وي چې دريم كال كې داخله وي، او پسې، او ووزه به يو كلنې
 وي چې دوهم كال كې داخل وي، البته چاغ پسې كه داتوياشپږومياشتوي
 به صحيح دي، خو چې زيات خورب او چاغ وي او ديو كلن سره برابروي. (١)
 (٢) له عيبه به خالي وي كوم عيب چې دقرباني مانع وي يعنې پوره غوږونه
 اوباد غوږواكثره حصه به يې پريكړې شوې نوې، او يا ئې پيداينې غوږونه
 نرې پيدا شوي، اولكې او پوزه به يې پريكړې شوي نوي، او لم به يې ټول
 بلكثره حصه قطعې شوي نوي، او غولا نخه به يې وچه شوي نوي، او په يوه
 سرگه به ږنده نوي، او يا دسترگې روښنايې (لیدل) به يې كمه شوي نوي
 ، اردومره به ډنگره او خواره نوي چې بې غوښه شوې وي، او په يوه خپه به
 گرډه نوي، او دومره به مريضه نوې چې خوراك نه شي كولاي، او غاښونه
 به يې هم مات نوي، البته كه خان مړه ولې شي بيا صحيح دي، او خپل بچي
 نه به شيدې وركولې شي او كه شيدې نشي وركولې بيا صحيح ندي، او داهم
 عيب دي چې دانسان دقازوراتو (گندگي) پرته بل كوم شئ نه خوري. (٢)
 (٣) ذبح به يې دحرم شريف په حدودو كې كوي چې مني هم پكې داخله ده. (٣)
 (٤) دجنابت وروسته به لا زم شوي دم ذبح كوي، كچيري يې دجنابت
 څخه مخكې ذبحه كړو بيا يې وروسته جنابت وكړو، نو بل پسې به هم ذبح
 كوي، هغه اول ذبح كول ئې صحت نلري.

(١) بحر الرائق . ج ٣ ص ٧٥

(٢) الفتاوى الهندية . ج ٥ ص ٢٩٨ الباب الخامس

(٣) مسوط امام سرخي . ج ٢ ص ١٢٦ باب النذر

(۵) څلور څپي حيوان به وي يعنې يواځې اوبښ، غوائی، او پسه صحت لري، نو چرک او پيل مرغ وغيره صحت نلري. ^(۱)

(۶) د جنايت لا زم شوی دم به ذبحه کوي، نو د جنايت ژوندی پسه وغيره مسکناوته ورکول رواندي.

(۷) د جنايت پسه وغيره به فقراء او مساکينو ته سپارلې شي، کچيرې لې غني ته حواله کړې نوبيا صحت نلري. ^(۲)

(۸) د جنايت دغه ذبحه شوی پسه وغيره به نه ضائع کوي يعنې که خرغ يې کړي، او يايې غني ته ورکړي، او يايې وغورځوي، او يايې داسې ضائع کړي چې داستفادې څخه ووزي، نو پدې صورتونو کې يې دم د جنايت نه صحيح کيږي، لهذا دهغه ذبحه شوې دم قيمت به فقراء ته ورکوي، البته د شکر په دم که د حج تمتع يا قران يا مفرد ثوابی وي نو په هغه کې فقراء ته تسليم کيدل شرط ندي، اودهغو فقط دوينو بهيدل دي، لکن که د شکر په پسه وغيره غوښې يې خرڅې کړي، او يايې قصاب ته په مزدورې کې ورکړي، نو بيا د هغو روپو ضامن دي چې هغه به بيرته په مسکينانو صدقه کوي. ^(۳)

(۹) داوښ يا غوايې په شريکانو کې به څوک داسې نوي چې د ثواب نيت نه پرته ئې بل نيت کړی وي، کچيرې د يو شريک نيت فاسد وو نو بيا د ټولو ذبحه خرابيږي، البته کچيرې د شريکانو جنايات مختلف وو لکه يوجزاء ترک د واجبو وي، اوبل جزاء د ښکار وغيره جناياتو وي، نو شرکت يې

(۱) فتح القدیر ج ۸ ص ۴۲۵ کتاب الا ضحیه

(۲) مبسوط امام سرخی ج ۲ ص ۱۲۲

(۳) ارشاد الساری ص ۲۶۱ ال ۲۶۲

صحيح كيږي، كچيرې دځينو پسه د شكريه د تمتع يا دقران وي بيا يې هم
بركت صحت لري (۱)

(۱۰) قرباني به په ايام نحر كې كوي كه هغه قرباني د حج تمتع يا دقران
يا د حج مفرد او يا د حج نفلي وي، لهذا كه داختر ورڅو تر مخه يې قرباني
ركړه نو د شكريه ذبحه د تمتع او يا دقران ئي صحت نلري. (۲)

(۱۱) د ذبح په وخت كې به نيت د كفارې د جنايت كوي، كچيرې د ذبح په
وخت كې يې نيت نوي كړي، بيا وروسته يې نيت وكړي، او يا يې د كفاره
د جزاء نيت كړي وؤ مگر زيات وخت يې تر مينځ تير شوي وو،
نو بيا دغه ذبحه كول ئي صحت نلري (۳)

(۱۲) د جنايت د ذبح شوي پسه به داسې يو چاته ور كوي چې هغه ته صدقه
ور كول روا وي، اكر چې د حرم شريف مسكينان نوي، لهذا خپلو اصولو ته
لكه مور او پلار، او فروعو ته لكه زوى لمسى او نورو خكته نسل ته ئي په
ملكيت يا په اباحت سره ور كول نه صحيح كيږي البته كه خپل مسكين ورور
باخوړ ته يې ور كړي بيا صحت لري. (۵) (۴)

(۱۳) ذبحه كونكې به مسلمان يا اهل كتاب وي نو كچيرې مشرك ذبحه
ركړه نو بيا ئي ذبحه نه صحيح كيږي.

(۱۴) كه ذبحه كونكې دامام شافعي صاحب په مذهب وؤ او بسم الله يې

(۱) ردالمحتار على درالمختار ج ۵ ص ۲۰۷ كتاب الا ضحية

(۲) مبسوط امام سرخى ج ۲ ص ۱۲۶ باب النذر

(۳) ارشاد السارى ص ۲۶۲

(۴) (۵) ارشاد السارى ص ۱۶۲

قصداً ورباندي پرېښوده، نوبیاني د احنافو په نزد ذبحه نه صحیح کیږي. (۱۵) ذبحه شوي پسه به له ذبح کولومخکې دجنایت کونکي په ملکیت کې وي، کچیرې دبل چا پسه یې ذبحه کړو او وروسته یې ترینه اجازه واخیسته نودغه صورت صحت نلري (۳) (۱)

﴿دوهم: - د واجب شوې صدقې د صحت شرطونه﴾

محترموا! کچیرې جزاء کې صدقه ورکوي نوددي د جزاء لپاره لاندیني اته شرائط دي.

- (۱) بشپړه اندازه واجب شوې صدقه به ورکوي چې مقدار یې صدقة الفطر غوندې وي، یعنې نیمه پیمانه که لږه اندازه هم کمه وي نو دا صدقه نه صحیح کیږي، البته که صدقه تر مقدار زیاته وه بیا صحت لري او ثواب یې هم زیات دی.
- (۲) جنسیت د صدقې به وي لکه مثلاً غنم چې اوږه وي یا ستون، اویا لکه خرما یا وربشي اوممیز (کشمیش)، نو پدې کې د وزن اعتبار دی، کچیرې یې نور خوراکی شيان ورکول نوهغه به په اعتبار د قیمت سره ورکوي نه په اعتبار د مقدار (وزن) سره، لکه مثلاً د غنمو نیمې پیماني په قیمت باندي به ورېژي، یا ماش، اویا جوار، وغیره واخلي بیا به یې فقیر ته ورکړي، او که د غنمو نیمې پیماني قیمت یې نقدې روپي ورکړي هم صحت لري.
- (۳) هر فقیر ته به مقدار د صدقة الفطر غوندې ورکوي که لدینه یې کم ورکړل بیا صحت نلري.

(۴) مسکین ته به یې ورکوي کچیرې غني یا دغني کوچنی زوی اویا مریې

ته يې وركړې نو صحت نلري، البته كه دغني سړې لوی زوی فقير وژنوبيايې وركول جائز دې، اويابه يې د زكات مستحقينو ته وركوي، كه داسې ئي ونكړل بيا صحت نلري.

(۵) ترجنايت وروسته به صدقه وركوي، كچيرې صدقه يې ترجنايت رومي وركړه بيا يې جنايت وكړونو هغه صدقه به بيا دوباره وركوي، هغه اوله يې خيرات شوه، اودواجبي په خايي هغه نه ودرېږي.

(۷) كه واجبه صدقه كي خواركي شيانو وؤ، نو پدي صورت كي به بالغو فقيرانو ته پوره خوراك وركوي، كه يوپكې وورپعني كوچني وؤ، نو صدقه يې صحت نلري.

(۷) خوراك په دوه وخته سهار اوما بنام وركوي، كچيرې يې يووخت وركړې نوبيا يې صدقه صحت نلري.

(۸) ټول فقيران به ښه مړه وي، او كه ځيني فقيران مړه وؤ او ځني فقيران وږي پاتي شول، اويابه ځني فقيران د طعام نه مخكې مړه وؤ او ځني وږي وؤ، هغه وږي مړه شول يا مړو فقيرانو خوبا لكل ونه خواره، يايې لږ څه مقدار وخوړه نو په دواړه صورتونو كې صدقه يې صحت نه لري، او همدا رنگه كفاره سره متصل نيت كول ضروري دې، كه نيت كول مخكې وؤ يا وروسته وؤ نو كفاره يې نه ادا كيږي. (۱)

﴿دریم: - دواجب شوې روژې دنيولو شرطونه﴾

محترموا! كچيرې جزاء كې روژه نيسي نو ددي د جزاء لپاره لاندني پنځه شرائط دي.

(۱) دروژې نیت کول .

(۲) د شپې لخوا دروژې نیت کول ، که دورځې څخه یې دروژې نیت وکړو نو روژه یې نه صحیح کیږي .

(۳) د همدې کفارې نیت به کوي، که د بلې کفارې نیت یې وکړي، یادنفلي روژې نیت یې وکړي ، نو کفاره یې نه صحیح کیږي.

(۴) نسبت کول دروژې دي هغه جنایت ته چې دهغه بدله کې روژه نیسي، لکه دم د تمتع او یادوینستولنده ولو، وغیره ، نو کچیرې جنایت ته یې منسوبه نه کړي نوروژه یې صحت نه لري.

(۵) دروژې نیول درمضان مبارک او ایام نحر څخه به علا وه وي، که څه هم یې د کفارې صحت لري خو مکروه تحریمي ده، او توالی (پرلپسې والی) پکې شرط نه دی. (۱)

﴿د جنایاتو متفرقه مسائل﴾

(۱) مسئله: که یو څو ویښتان دگیری اوسر څخه ولویدل، نویوه لپه طعام یعنی د غنمو صدقه ورکول ددي په عوض کی کفایت کوي، البته کچیری دلسو (۱۰) نه زیات ویښتانوي پریوتل نویادم ورباندی لازم کیږی، او همدارنگه که ډوډي یې پخوله نو ویښتان ئې وسوزیدل، نودم یعنی پسه ورباندی لازم ده. البته دا قول غیر صحیح ده ځکه چی دم هلته لازم کیږی چی خلورمه حصه دسریادژیږی ته یې خریل ورسیري، او پدی صورتو کی خودخلورمی حصی څخه کمه اندازه دي. (۲)

(۱) ملخص ارشاد الساری ص ۲۶۷

(۲) (فتح القدیر مع الکفایه، ج ۲ ص ۴۴۵)

(۲) مسئله: كه يوسړي دا حرام حالت كې رقبه يعني خټ كړون ټول
د خړيلو نودم ورباندي لازميږي البته په خټ كښې څلورمه يادريمه يادوهم
حصه يې د خړيله نو صدقه ورباندي لازميږي، او كه ټول نوكان د لاسونواو
د پېښو لنډ او پريكړل، په يوه مجلس كښې نويودم ورباندي لازميږي، او كه
مجلس يې جدا جدا وونو بيا د هر مجلس لپاره جدا جدا پسه ورباندي لازميږي،
البته گېره او بريټونه يو اندام حسابيږي. (۱)

(۳) مسئله: په ملتقط كتاب كښې يې دامام اعظم صاحب نه يوروايت نقل
كړې دي چې دمبارك فرمايلي: چې ما د سركلونكي (نائي) څخه دري مسئلې
زده كړي دي اول داچې: زه كله د سر خړيلو لپاره كيناستم نوراته ئي اوويل
چې قبلې طرف ته كښينه، دوهم داچې: ماچپ طرف وروړاندې كړو، نوراته
ئې اوويل چې ښي يعني راسته طرف راوړاندې كړه، دريم داچې: كله ماد
نلواراده و كړه، نوراته ئي اوويل چې وينستان دې دفن كړه، نوزه واپس شوم
خپل وينستان مې دفن كړل. (۲)

(۴) مسئله: كه حاجي مفرد د جمرې عقبه ويشتلو څخه مخكښې خپل سر
د خړني، نودم د جنايت ورباندي لازميږي ځكه ددوي په مابين كې ترتيب
واجب دي. (۳)

(۵) مسئله: قمله يعني سپړه چه د خير و څخه پيدا كيږي كه محرم سړي قتل
كړه، نو ددې په عوض كې به صدقه وركوي څومره ئي چه خوښه وي، البته

۱ (دالمختار طبع رشيديه، ج ۳ ص ۶۵۹)

۲ (الفتاوى خانيه، ج ۲ ص ۵۴۳)

۳ (تسهيل الضروري، ج ۱ ص ۱۷۷)

که د سپړه يې بدن کې نه وه، بلکه په زمکه باندي ئې پيدا کړه او قتل ئې کړه، بيا څه شی ورباندي لازم ندي، خو که دغه سپړه يې بدن کې موجوده وه، اوبيا يې په زمکه واچوله، نو دا دي حکم داسې ده لکه چه وژلي يې وي، نو صدقه ورباندي واجب دي؛ کچيری يو محرم حلال سړی ته او ويل چې دغه سپړه زمانه واخله، اوبيا ئې جامه قمص وغيره ورکړ چې سپړې پکښې اوگوره، نوهغه حلال سړی دغه سپړې ووزلي، نو په اشاره کونکي او امر کونکي دواړو باندي د وژليو سپړو جزاء لازمه ده، ځکه چې دغه دلالت يې دا وژلو موجب شو، کذا في التنجس، نو دوو يادرو سپړو حکم داسې دي لکه د يوی سپړې حکم، البته چې د دريو سپړو څخه زياتی شي، نو بيا چې څومره وي په هغې ټولو کښې په اندازه د دوو کيلو غنمو صدقه لازمه دي، خودا حکم هلته ده چې قصدا او عمدآ ئې وژلي وي، او که نيت يې د وژلو نه وو پس په لمر سره اویا په بل شي سره ووزلي شي، نو بيا څه جزاء ورباندي لازم ندي. (۱)

(۶) مسئله: که يو دسړی نه درخصتی طواف پاتي شو، بيا څه وخت ورسته د عمره لپاره مکې مکرمې ته راغي، نو پدی صورت کې به اولاً داسړی د عمری طواف کوي، اوبيا به درخصتی طواف کوي، او که درخصتی طواف ئې زيات مده وروسته کړو، نو د دی تاخير په وجه کوم شی ورباندي نه لازميږي. (۲)

(۷) مسئله: کچيری فرضی طواف دحيض اونفاس په عذر سره داختر ورڅو څخه ورسته شو، نو کوم شی او کفارو ورباندي نه لازميږي، او همدارنگه

۱ (فتح القدیر مع الکفاية، ج ۳ ص ۱۸)
۲ (د المختار، ج ۳ ص ۶۲۲).

درختی طواف د حیض، او نفاس په عذر سره که پرېښودي شي نو په دي صورت کې هم ورباندي دم نه لازميږي، او همدارنگه د حنثي مشکل احكام ارشاد احتیاطاً د ښځي پشان دي په محرماتو کې، او حنثي مشکل ته په عرف د خلقو کې نرښځي وائی. (۱)

(۸) مسئله: که یوسړی د حج قران او تمتع د شکرني پسه په ذبحه کولو باندي قادر نه وو، نودری ورځی روژه ئی ونيوله، البته د سرخرئیلو څخه وروسته د پسه په ذبحه کولو باندي قادر شو، نو پدی صورت کې د پسه ذبحه ورباندي لازمه نده، که یوسړی سره دهدي پسه موجود وه بیائی هم په خپل رځ کې روژی ونيولي، لکن د ذبح کولو څخه مخکښی دغه هدیه پسه هلاک شو، نو پدی صورت کې یی هم روژه نیول صحیح دی. (۲)

(۹) مسئله: که چا مثلاً خپل سردولس (۱۲) ساعته پټ کړو، نو په دغه سړی باندي دم لازميږي، او همدارنگه که قميص، پرتوگ، چپنه، او موزی ئی کامله ورځ واغستی، نو بیا هم یو پسه پری لازم ده، ځکه چی لبس یعنی اغوستل یو قسم دی. (۳)

(۱۰) مسئله: - که یوسړی مثلاً چپنه، او کوټ وغیره په اوگو باندي واچول، خو په لستوني کې یی لاسونه ور داخل نکړل، او یائی چادر بغیر د بټنو او تکمو څخه په اوگه واچولو، نو پدی صورت کې ورباندي دم نه لازميږي، او کچيري چپنه، او کوټ وغیره یی په تکمه او بټنو سره بند کړي وي پوره ورځ یی

۱ (العینی، ج ۴ ص ۱۷۳)

۲ (فتح القدیر مع الکفایة، ج ۲ ص ۴۱۸)

۳ (العینی، ج ۴ ص ۲۴۷)

واغوندي، نو پدې صورت کې بيا دم يعني پسه ورباندي لازم دي. (۱)

(۱۱) مسئله: د جناياتو دم يعني پسه په بالغ محرم باندي واجب كيږي، البته په ماشوم يعني کوچني باندي د جناياتو دم نه واجبه كيږي،

لكن په دې مسئله کې دامام شافعي رحمه الله تعالى خلاف ثابت دي. (۲)

(۱۲) مسئله: كله چې دمحصر څخه ذبحه په حرم شريف كې وشي نو ځان به حلال كړي، البته د سرخريل اولنډه ول ورباندي لازمي نه دي،

برابره خبره ده كه دامحصر حرم شريف كښي وي، او كه په زمين حل كښي وي يعني يا د حرم شريف حدودو نه خارج وي. كذا في الهداية، البته صاحب الكافي رحمه الله تعالى فرمائي: چه كه حرم شريف كې وي نو د سرخريل اولنډول ورباندي لازم او واجب دي. (۳)

(۱۳) مسئله: كه يومكې سړي عمرې لپاره څلور چكړه كړي وؤ، بيا احرام په حج باندي وتړي، نوحج به بغير د اختلاف علماء څخه ماتوي، او په ده باندي پسه د جنايت هم لازم ده، ځكه چې ده احرام د حج مات كړو، او همدارنگه كه عمره ئي ماته كړه نوهم پسه د جنايت ورباندي لازم ده، البته په ماتولو د عمرې كښي صرف قضاء ديوي عمرې ورباندي لازمه ده، او په ماتولو د حج كښي قضاء د حج او عمرې دواړو ورباندي لازمه ده، او كچيرې حج يا عمره ئي مات نكړل بلكه دواړه ئي ادا كړل نو داهم جائز دي، البته په دې صورت كې هم په مكې سړي باندي يودم لازم دي،

۱ (فتح القدیر مع الکفايه، ج ۲ ص ۴۴۳)

۲ (رد المحتار، ج ۳ ص ۶۵۱).

۳ (فتح القدیر مع الکفايه، ج ۳ ص ۲۷۴)

خوږدغه دم دکفاری ده، نه دم دشکریه، ځکه چی مکی سړي اوهغه چی په حکم دمکی سړي کښی وي لکه مقیم، دجمعه کولو دحج اود عمری نه منزع دي یعنی دحج تمتع اوقران کولو څخه منع شويدي. (۱)

(۱۴) مسئله: دم دنذر، اود کفاري، او دم نفلی داخترور څو څخه مخکی ذبح کول جائزه دي، البته دم یعنی پسه دحج تمتع اود قران چی اضحیه هم ورته وائي داخترور څو څخه مخکی ئی ذبح کول جواز نلري، ځکه چی اضحیه ذبحه به رجوباداخترپه ورڅو کښی کيږي، لکن دم (پسه) داحصار دشیخینور رحمهما الله تعالی په قول باندي مخکښی داخترور څو څخه یی ذبح کول جواز لري، لکن امام محمد رحمه الله تعالی فرمائي چی مخکښی داخترور څو څخه ئی ذبح کول جائز ندي، بلکه داخترپه ورڅو کښی به داحصار دم ذبحه کولي شي. (۲)

(۱۵) مسئله: کچیری حاجی قارن مخکښی دعمری دطواف څخه خپلی زوجي سره جماع (کوروالی) وکړي، نو حج اوعمر دواړه ئی فاسد شول، البته په دی وخت کښی به دغه سړي په دواړو مناسکوباندي راتگ کوي یعنی افعال دحج اوعمری به ادا کوي، لکن په راتلونکی کال کښی ورباندي ییاحج اوعمره دواړه لازم دي، البته دم دحج قران یعنی دشکریه پسه ترینه ساقط دي کذا فی المحيط، خو په ده باندي دوه پسونه دجنایت لازم دی کما فی المحيط الامام السرخسی رحمه الله تعالی، که قارن حاجی دعمری طواف څخه وروسته اود عرفات اودریدلونه دمخه یی دخپلی زوجي سره

۱ (فتاوی هندیه، ج ۱ ص ۲۵۳)

۲ (فتح القدیر، ج ۳ ص ۸۱)

جماع وکړه، نوحج ئی فاسد شو، البته عمره ئی ندي فاسده، خو په دې باندې دوه پسونه دجنایت لازم دي، او آینده کال به بیا دوباره حج کوي، لکن دم دشکرتی ترینه ساقط دي. (۱)

(۱۶) مسئله: کچیری واجبات دحج ئی په عذر سره پرېښودل، نو کوم شی ورباندې نه لازمیږي، ځنی علماء کرامو ویلی چه په پرېښودلو د واجباتو دحج سره یوشی ورباندې لازمیږي، البته هغه شیان ترینه مستثنی دي چه په هغی کښی دلیل راغلی وي، لکه پرېښودل دوقوف دمزدلفه شریفه شول د عذر په وجه سره، او وروسته کول د فرض طواف شو دخپل وخت نه د عذر په وجه سره، او پرېښودل درخصتی طواف شول له وجی د حیض او نفاس نه، او پرېښودل د پیاده تگ (تلل) شول په طواف اوسعی کښی، له وجه کمزوري نه، او پرېښودل خرئیل دسر لوجه دمرض نه یعنی چه په سړی کی څه مرض وي. (۲)

(۱۷) مسئله: طواف قدوم سنت ده کچیری اتم ۸ گردش ئی سره د علم نه په اوو ۷ گردشونو باندې ورزیات کړو، نو بیا نور شپږ شو طونه هم ورباندې لازم شول، ددې لپاره چي بل طواف یی پوره شی، او که نور شپږ شو طونه ئی پرېښودل، نودم او یا اعاده دطواف ورباندې لازمه ده، البته که گمان ئی داوړ چی دا اوم شوط دي، نو بیا څه ورباندې نه لازمیږي. (۳)

(۱۸) مسئله: محرم سړی به نه ښکار کوي اونه به ورته اشاره کوي، او چاره

۱ (عالمگیری. ج ۱ ص ۲۴۵)

۲ کما فی الباب (ردالمحتار، ج ۱ ص ۶۵۳)

۳ (ردالمحتار، ج ۳ ص ۵۸۱)

به هم نه ورکوي او که داسی ئی وکړل نو جزاء د ښکار وړ باندې لازمه دي. (۱)
(۱۹) مسئله: کوم سړي څخه چی حج فوت شی هغه به په عمری کول
سره خپل ځان حلال وي، او تلبیه به په طواف شروع کولو سره ختمه وي،
ار کوم سړي چی د حج نه محصر شي نوده سړي به تلبیه هغه وخت ختمه
وي چی کله ترینه ذبحه وشي، چی پدې وخت کی ورته ځان حلالول هم
جائز شي، او همدارنگه که د جمرې عقبې ویشتلو څخه مخکښی ئی سرو
خریلو، نو پدې وخت کی به تلبیه ختم کړي. البته د ترتیب نه کولو په وجه
سره به ورباندی یو دم لازم شي. (۲)

(۲۰) مسئله: که کوم سړي فرضی طواف په جنابت حالت کښی وکړو، نود
دې قضاء ورباندی لازمي ده، او کچیری داختر په ورځو کښی یې درخصتی
طواف دپاکۍ په حالت کړی وي، نودغه طواف ئی د فرض طواف په بدل
کښی شرعاً قائم مقام کیږی، فلهدا اوس داشخص فقط تارک درخصتی
طواف شو نه د فرضی طواف، نو ځکه یو دم دامام صاحب په قول سره
ورباندی واجب شو، له وجی دورسته کولو د فرضی طواف دورځو
داختر څخه. کذا فی المحيط (۳)

(۲۱) مسئله: که کوم سړي درخصتی طواف ټول یا اکثر شوطونه د جنابت په
حالت کی وکړل نودم پری لازمیږي، او کچیری خپل کورته راغلو بیا څه وخت
وروسته مکی مکرمی ته ولاړو، او یا په مکی مکرمی کی وو نودغه طواف

۱ (البنایه، ج ۴ ص ۵۴)

۲ (العینی، ج ۴ ص ۱۱۱)

۳ (عالمگیری، ج ۱ ص ۲۴۶)

اعاده يې په پاکی کښی وکړه، نو هغه لازم شوي دم يعني پسه ذبحه کول ورته معاف شول، او په تاخیر سره هم کوم شی نه پري لازمیږي په اتفاق د علماؤ سره، او کچیری کم شو طونه يعني چکرونه ئی د جنابت په حالت کښی کړو، نو که مکي وي نو بیرته دی دغه طواف راوگرځوي، او که کورنه راغلی وي، نو د هر چکر لپاره به تقریباً د دوه دوه کیلو غنمو صدقه ورکوي. (۱)

(۲۳) مسئله: که هدیه یعنی اوبښي، یاغوا، یا بزي، او یا میږي بچی پیدا شي، هغه به هم ورسره حلال وي، او که دغه بچی يې خرڅ کړو، نو د هغه روپی به صدقه کوي کذا فی التبین؛ او که بچی ئی په خپله هلاک کړو، نو ددی ضامن دي، نو دده قیمت به مسکینانو فقیرانوته ورکوي، او که دده په قیمت ئی هدیه پسه واخست دابنه خبره ده. کذا فی البحر الرائق، (۲)

(۲۴) مسئله: کچیری د حرم شریف ونی اوبوتی یو چا پریکړل، یا ئی له بیخه ویستل، او یا ئی کوم حیوان پکښی وخرولو، په ده شخص باندی قیمت دهغی ورکول لازمی ده، برابره خبرده چی داونه یعنی درخته لویه وی او که کوچنی، همدارنگه پري کونکی يې محرم وي او که حلال، تردی چی په حاجی قارن باندی هم یوه جزاء ده، نو په دي جزاء سره به داسی دانی واخلي چی هغه خوړلی شی، هر فقیر ته چی يې ورکړی روا دي، که هغه فقیر د حرم شریف وي او که غیر د حرم شریف څخه وي، خو په اندازه د دوه ۲ کیلو غنمو باندی، اولدینه کم فقیر ته ورکول جائز دي، او که هغه طعام

۱ (الفتاوی هندیه، ج ۱ ص ۲۴۶)

۲ (الفتاوی الهندیه، ج ۱ ص ۲۶۱)

زيات وي، نو بيا دده خوښه دى چې ددى په قيمت سره يو پسه واخلي او دهغې غوښې فقيرانو ته صدقه كړي، كه هغه يو فقير ته وكړي هم جائز دى، البته پسه هلته جائزه چې قيمت ئې مخكېنى د ذبحې څخه د جزاء د ونې اوبو ته سره برابروي، نو دغه واجب شوي قيمت يې د پسه په حلالو سره ادا كېږي، او كه د حلالو څخه وروسته دهغې غوښه غله شوه نو بيا هيڅ شى ورباندې نشته وهو ظاهر الرواية اه (۱)

(۲۵) مسئله: كه څوك مكى مكرمې ته داخل شي، او بيا هلته حرم شريف كې څه وخت لپاره اوسېږي نو د حج احرام به د حرم شريف د حدودو په داخل كېنى تېري، لكه چې د اهل مكه لپاره دغه حكم دي، او د عمرې احرام به د زمين حل څخه تېري، يعنې د حرم شريف د حدودو نه خارج، كېږي دغه سړى د حج احرام د زمين حل څخه وتېري، او د عمرې احرام د حرم شريف په حدودو كېنى وتېري، نو دغه كس باندې دوه ۲ پسونه لازم شول، له وجې دى پرېښودلو دميات د حج چې حدود د حرم شريف وو، او پرېښودل دميات عمرې چې زمين حل وه چې خارج د حدود د حرم شريف نه دى، البته كه دغه سړى طائف شريف او يا جعراني مقام لارود كوم حاجت لپاره، بيا دهغه ځاى څخه احرام د حج وتېري، نو بيا كوم شى ورباندې لازم ندي، لكه مكى سړى چې بستان بنى عامريا جدى ته لاړشى، بيا وروسته له دغه ځاى احرام وتېري څه شى ورباندې لازم ندي. (۲)

۱ (الباب و شرحه، ص ۴۲۵)

۲ (فتح القدیر مع الكفاية، ج ۳ ص ۴۳)

(۲۶) مسئله: ذبحه د هدیو (دپسونو) اگرچه نفلی وي بغير د حدود حرم شریف څخه جائز ندي، لکن کوم ځای کی چی د حرم شریف په حدود کی خونبه وي ذبحه یی کولای شي، لهداپه منی شریف پوری هم تخصیص د ذبحی نشته. (۱)

(۲۷) مسئله: کچیری یومکی سړی د عمری احرام وټړي، بیاد حج احرام هم ورباندی وټړي، پس کچیری د عمری طواف ئی نوی کړي نو عمره به اتفاقاً ماتوی، او کچیری آفاقی سړی وي یعنی دمکی مکرمی د اهل څخه نوي، که هغه د عمری احرام وټړي، بیاد حج احرام هم ورباندی وټړي، نو حج ئی قرآن وگرځیدو د احاجی قارن شو، اوبل صورت داچی که زیات شوطونه د عمری یی کړی وي بیا مکی سړی د حج احرام وټړي، نو په دغه صورت کښی به حج ماته وي په اتفاق سره، او که داسی کار آفاقی یعنی خارجی سړی وکړي نو حج ئی تمتع وگرځیدو د احاجی تمتع شو، خوچی طواف ئی په میاشتر د حج کښی کړی وي، اوبل صورت داچی کچیری د عمری کم چکرونه یعنی شوطونه ئی کړی وو، اوبیایي د حج احرام وټړلو، نو په دی صورت کښی اختلاف ده امام اعظم رحمه الله تعالی فرمائي چي حج به ماتوي؛ اوصاحبین رحمهما الله تعالی فرمائي چی عمره به ماتوي. (۲)

(۲۸) مسئله: دوه رکعت د طواف مونځ واجب دی، البته تعین دوخت اوتعین دمکان نه لري، تردي چی که هغه خپل کور او اهل ته واپس شو، بیایي هلته د طواف مونځ وکړو نوهم صحیح کیږی، او دم ورباندی نه لازمېږي. (۳)

۱ (فتح القدیر مع الکفاية، ج ۳ ص ۸۱)

۲ (فتح القدیر مع الکفاية، ج ۳ ص ۴۴).

۳ (العینی، ج ۴ ص ۱۱۸)

(۲۹) مسئله: کله چې چاڅخه د عرفات او دریدل اوقوف پاتی شی، که په عذر سره وي او که بغير د عذر نه وي سره له دینه چې گنهگاردی، خو باقی افعال د حج وړ څخه ساقط دی، نو اوس په ده باندي ځان حلالول په افعالو د عمرې سره لازمي دي، دامام ابوحنيفه رحمه الله تعالى او امام محمد رحمه الله تعالى په قول باندی، پس طواف اوسعی د صفا او مروه به وکړي، اوسر به وخرئي او بابه يي لنډ کړي، کچيري فوت کونکی حاجی مفرد وؤ نور اتلونکی کال کښی به قضاء د حج راوړي، او عمره اودم ورباندی نشته، يعنی په خلاف د حاجی محصر څخه، همدارنگه درخصتی طواف هم ورباندی په اتفاق سره نشته، او کچیری دغه فوت کونکی حاجی قارن وؤ، اوس کچیری عمري لپاره يي طواف کړی وؤ و مخکښی دفوت کيدو ووقوف د عرفات څخه، نو دغه حاجی قارن حکم داسی ده لکه حاجی مفرد، ځکه چې رکن د عمري يي اداء کړيدي، او کچیری طواف د عمري ئي نوي کړی، نو اوس به دغه حاجی صاحب اول طواف اوسعی د عمرې لپاره وکړی، او بل طواف اوسعی د صفا او مروه به د قضاء کيدو د حج لپاره وکړي، اوسر به وخرئي، خودم پسه د شکر ئي ترينه ساقط ده، نور اتلونکی کال کښی په ده باندي قضاء د حج دی، اوس دا حاجی قارن چې حج ترينه فوت شوی ده دابه هلته تلبيه بندوي چې کله د ځان حلالو لپاره طواف شروع کړي، او که دغه حاجی متمتع وؤ چې ترينه وقوف عرفه فوت شوی ده نو متمتع ئي باطل شو، ځکه چې شرط متمتع دادي چې حج سره د عمرې په همدی کال کښی ادا کړي، چې دا شرط دلته ختم شو لهذا دم د متمتع ترينه ساقط شو، او که پسه ئي ځان سره روستلي وو نو په دي صورت کی د

حاجی ممتع اختیار ده چه څه په دغه پسه باندي کوي، په خلاف دنفلی هديه (پسه)
(څخه، او په ده باندي قضاء دحج دی فقط ، او د عمری نه خلاص دي. (۱)
(۳۰) مسئله: کچیری یو بنځی ته حیض او نفاس پیدا شو، نو که بنځی په حالت
د عذر کښی فرضی طواف وکړو، نو بدنه (اوبن یا غوا) وړباندي واجبه شوه،
چی د حرم په حدودو کښی به ئي حلالوي، او هم یي د فرضی طواف څخه ئي
ذمه خلاصه شوه، او دخپل خاوند سره کوروالی هم ورته روا شو. (۲)

(۳۱) مسئله: کچیری یو سړي داختر (عید) دورخی څخه مخکښی د حج
تمتع یا حج قران لپاره قربانی وکړه، نود قربانی په اتفاق سره جائزه ندی،
او که وروسته داختر ورځو څخه یي قربانی وکړه دا شخص پرینودونکی
دواجبوشو په قول دامام اعظم رحمه الله تعالی باندي، نویو بل دم هم
وړباندي لازم شولوجي د تأخیر د قربانی دایام نحر څخه. هکذا فی البحر الرائق (۳)
(۳۲) مسئله: که دوهمه ورځ ئي اوله جمره پرینودله وسطی او کبری ئي
اوویشتلې، نو بڼه خبره داده چی ټولي جمرې بیا دوباره په ترتیب سره
وویشتلې شي، او که بالفرض کومه جمره چی ترینه پاتی وه هغه ئي فقط
اوویشته نودا صورت هم جائزه ده. (۴)

(۳۳) مسئله: که یو سړی دریوؤو جمرو څخه دیوی جمرې ویشتل په یوه
ورځ کښی پرینودل ، نو په مقابل دهرې شکی کښی به دوو کیلو غنمو په

۱ (خلاصة الباب و شرحه، ص ۴۷۱)

۲ (کمالی الفتح القدیر، ج ۳ ص ۷۹)

۳ (الفتاوی الهندیة، ج ۱ ص ۲۶۱)

۴ (الهدایة شرح البدایة، ج ۱ ص ۲۸۳)

اندازه صدقه ورکوي، ځکه چې هر يوه ورځي جدا جدا نسک اوفعل لري، نو له دې وجې نه په پريښودلو ديو کامل نسک باندې دم لازميږي، او په کم باندې صدقه لازميږي، مثلاً لکه چاد جمره عقبه ویشتل داختر په ورځ باندې پريښودل نودم ورباندې لازم دی، او که په نورو ورځو کښې ئي د جمره عقبه ویشتل پريښودل نو صدقه ورباندې واجب دی، خوداهلته چې په مخصوصو ورځو درميونکښې ئي قضاء نوي را وړي، او که په مخصوصو ورځو کښې ئي قضاء راوړي وي نو د صاحبينوپه قول باندې دم ترينه ساقط دي، البته امام اعظم رحمه الله تعالى په قول باندې دم نه ترينه ساقط کيږي؛ مثلاً کچيري يې ديو جمرې ویشتلو څخه زيات پريښودل لکه يولس کانږي (شگي) ئي پريښودلي، او په لس شگوباندې ئي جمرې او ویشتلې نودم ورباندې لازم ده، ځکه چې داقاعده ده چې اکثرلره حکم دکل ده، يعنې اعتبار دپړولره وي. (۱)

(۳۴) مسئله: په دواعي دجماع سره ورباندې دم لازميږي لکه معانقه يعنې غېږه ورکول، يالاس ورکول، اوياخان سره لگول په بد نظر سره بغير داندام مخصوص (شرمگاه) څخه، اويابښکلول اومسحه کول په شهوت سره نوپدي صورتونکي دم اوپسه ورباندې لازم دي که انزال شوي وي او که انزال يې نري شوي په صحيح قول باندې، او په جامع الصغير کتاب کښې يې انزال شرط کړيدي وصححه قاضيخان في شرحه. اوهمدرازدغه ښکلول اومسحه کول برابره خبره دی که دی خپله ښځه وي او که داجنبي (پره دی) ښځې وي، اوهمدراز بي گيري هلک داجنبي ښځې په حکم کښې ده، اگرچه امام

۱ (العناية على الهداية، ج ۳ ص ۴۶۸)

الحموی رحمه الله تعالی په دې کې توقف کړی یعنی غلې پاتې شوی، او همدراز دغه دواعی که مخکې دوقوف عرفی څخه وي او که وروسته دوقوف عرفی څخه وي، دم ورباندې لازمیږي البته حج ئې ورسره نه فاسد کیږي. (۱) او که حاجی قارن وروسته ترووقوف دعرفی نه جماع وکړه، نور حج لپاره ورباندې بدنه یعنی اوبس یاغوا لازم دي، او عمری لپاره ورباندې دم یعنی پسه لازم دي (۲) او د عمری هم دمذکور حکم ده چی په دواعی دجماع سره دم ورباندې لازمیږي او عمره یې نه فاسد کیږي. (هنديہ).

(۳۵) مسئله: کچیری یو محرم خپلی ښځی فرج ته په شهوت سره وکتل انزال ئې وشو یعنی منی ئې خارج شول نوهیڅ شی ورباندې نه لازمیږي، لکه چی فکر سوچ ووهی انزال ئې وشي کذا فی الهدایة، اگر چی دافکر مکرر وکړي کذا فی غایة السروجی؛ او همدارنگه کچیری شیطان ئې په خوب کښی خطاء او غلط کړي انزال ئې وشي نو کوم شی ورباندې نه لازمیږي، سوا د غسل کولو څخه، او که یو سړي دخپل لاس څخه کار واخسته چی استمنی بالید ورته وائی او منی ئې خارج شول دامام اعظم رحمه الله تعالی په قول باندې پسه ورباندې لازم دي. کذا فی السراج الوهاج. (۳) والله تعالی اعلم بالصواب.

﴿فائده نافعہ : دجنایتو مهم قواعد﴾

محترموا! دلته اوه هغه مهم قواعد ذکر کوؤ چې دجنایتو په حل کې حاجی صاحب ته په دوران حج کې آسانی وي:

۱ (ردالمحتار، ج ۳ ص ۶۶۷)

۲ (فتح القدیر مع الکفایه، ج ۲ ص ۴۵۷)

۳ (الفتاوی الهنديہ، ج ۱ ص ۲۴۴)

(۱) په حاجي قارن باندې دا حرام په جنایت سره دوه جزاء گانې واجبيږي،
 په حاجي مفرد باندې یوه جزاء واجبيږي، البته حاجي قارن که بغير
 دا حرام تړلو نه دمیقات څخه تیر شو، نو یواځې یو دم ورباندې واجبيږي .

(۲) چې چیرته په جزاء کې مطلق دم ذکر شي نو مراد به ترېنه دیو کال
 پسه، یا وزه ذبح کول، یا دغوا، اوبښ اومه برخه ورکول وي، البته په دم
 کې د قربانې د تړلو شرائطو لحاظ کول ضروري دي .

(۳) بدنه یعنې پوره اوبښ، یا پوره غوا یواځې په دوو ځایونو کې واجبيږي، یو په حالت
 د جنابت یا حیض او نفاس کېطواف زیارت کول، او دوهم د عرفې دوقوف نه پس
 او دطواف زیارت کولو او دسرخریلونه ورباندې جماع (کوروالی) کول.

(۴) چې چیرته مطلق صدقه ذکر شي دهغې نه مطلب نیم اوږې غنم، او یا یو اوږې
 وربښې مراد وي، او چیرته چې یو صدقه وټاکلې شي دهغې نه مراد خاص هغه
 مقدار (اندازه) وي، او د صدقې قیمت ورکول هم جائز دي بلکه زیات غوره دي
 چې نصف صاع د غنمو (پاوکم دوه سیره اونیمه چټاکې په انگریزي سیر)، او یا
 یو صاع دوربښې وغیره د قیمت په اندازي سره.

(۵) په کوم جنایت سره چې دم واجب شوی وي، دهغه په بدل کې طعام
 ارزوي نیول نه روا کیږي،

(۶) واجب شوی دم به ضرور په حدود د حرم شریف کې ذبح کولای شي، او د واجب شوي
 صدقې لپاره د حرم شریف حدود شرط نه دي، دنورو ځایونو فقیرانوته یې هم ورکولی شي.

(۷) د جنایت دم نه پخپله خوراک کول جائزه دي، اونه یې تري د نصاب خاوند
 (غني) خوړلی شي، د غیر نصاب خاوند چې د زکوٰۃ اخستلو حقدار وي هغه یې
 ترېنه خوړلی شي، د جنایت په وجه دم حاویا صدقه ورکول سمدستي واجب نه
 دي، البته د زرا د ادا کولو کوشش یې پکار دی چې په ژوند هیڅ اعتبار نشته.

چې حج وړباندی فاسدېږي:	چې بدنه يې عت څاروی به ذبح کوی	چې گله، اوياداوېښ يا غوانی اوومه برخه وي	چې نیم اوږی لازميږي:	چې صدقه له نیم صاع کمه لازميږي	چې قيمت نې لازميږي:
په عرفات تروقوف له مخه جماع کول.	که نې په عرفات تروقوف وروسته مگر تر سرخر يېلو له مخه جماع وکړه.	۱- د هغو کارونو کول چې انسان جماع کولو ته نژدې کوی لکه د ښځې مسحه کول په شهوت سره.	۱- د سر اوږ پري دوينستلو تر څلورمې برخې کم کت کول.	د يو سپري وژل يا د يو ملخ وژل له دوه يادريو،	ښکار کول د هغه شيانو چې په اوبو کې ژوند کوي او د هغو شيانو چې په ځمکه کې ژوند کوي که غوښه يې حلاله وي او که نه وي، او يا اشاره او دلالت کول چه شکار داسې شيانو باندې، د هغه ځای اوسيدونکي دوه نفر چې عادلان وي هغه به د دغه شي قيمت معلوم کړي، که ددې قيمت هدير ته رسيدو، بيا حاجی ته اختيار دې چې هدايه اخلي په حرم کې نې حلالوي او هر مسکين ته نیم صاع ورکوي، او که دنيم صاع په بدله کې يو ورځ روژه نيسي او قيمت نې يو پسه (مېړۍ) ته رسيدو بيا د اهام کولای شي چې خورک واخلي او د صدقي په ډول نې تقسيم کړي.
پسه دی په راتلونکي کال کې حلال کړي.	که نې فرضی طواف د جنابت په حالت کې وکړ.	۲- سپري لپاره د گنډل شوو جامو اغوستل بغير له عذره او د ښخولپاره صرف مخ پټول.	۲- د سر اوږ پري دوينستلو تر يو اندم کم وي.	يو مړی صدقه کول، او که تردرې زيات وي بيانيم صاع صدقه کول.	
د حج قضاء دی راورې.		۳- بغير له عذره د سر اوږ پري دوينستلو خريلو پوره ورځ دمحررم مخ پټول.	۴- تريوې پوره ورځې کم د جامو اغوستل.		
		۴- په پوره اندام عطر لگول. پوره ورځ جامي اغوستل ۵- د يوې خېې اويابولاس نوکونه کت کول.	۵- تريوې پوره ورځې کم د سر او مخ پټول.		
		۶- د طواف وداع پرېښودل.	۶- د بې اودسي په حالت کې طواف قدوم او طواف وداع اداء کول.		
			۷- د شيطان په ويشتلو کې د يوې کانی کميدل.		

ياداشت: - د ضرري اشیاء و وژل لکه مار، لارم، مچۍ او نور... نوچه دغه محرم باندې هيڅ نشي نه لاس ته رسيدو.

ډیریم بحث: - مکی مکرمی او مسجد حرام ته د داخلیدلو طریقه ﴿﴾
﴿ الف :- د داخلیدلو آداب ﴾

خبرو! کله چې محرم دمکې مکرمې ښارته رانژدې شي په ذی طوی، یابل
رم خای کې چې موقع او فرصت پیدا کړي نو غسل به وکړي چې دا غسل
په ده، اوداهم مستحب ده چې (دثنية کدا، چې المحجون دی) دلورې نه
مکې مکرمې مبارک ښارته راداخل شي، کله چې (المعلا ته) راوړسېږي
دمکې مکرمې نوراني ښاري ولید نو دادعابه وکړي اللَّهُمَّ هَذَا الْبَلَدُ بَلَدُكَ
الْيَتُّ يَتُّكَ، جِئْتُكَ أَطْلُبُ رَحْمَتَكَ، وَأَوْمُ طَاعَتِكَ، مُتَبِعًا لِأَمْرِكَ، رَاضِيًا
فَدْرِكَ، مُسْلِمًا لِأَمْرِكَ، جِئْتُكَ مِنْ بِلَادٍ بَعِيدَةٍ، بِذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ، وَأَعْمَالٍ سَيِّئَةٍ
أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمُضْطَرِّ إِلَيْكَ، أَلْمُشْفِقُ مِنْ عَذَابِكَ، أَنْ تَسْتَقْبِلَنِي بِمَحْضِ
فُتُوكَ، وَأَنْ تُدْخِلَنِي فِي فَسِيحِ جَنَّتِكَ جَنَّةِ النَّعِيمِ، اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا حَرَمُكَ
لِحَرَمِ لَحْمِي وَدَمِي وَعَظْمِي عَلَى النَّارِ، اللَّهُمَّ أَمْنِي مِنْ عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعَثُ
عِبَادَكَ، اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا ظَلَلْنَ، وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ
وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبِّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ وَرَبِّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنِ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرِ أَهْلِهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، اللَّهُمَّ
ارْزُقْنَا خَيْرَهَا وَأَصْرِفْ عَنَّا أَذَاهَا...

په خپل راسته طرفته اشاره وکړي چې مقبره دجنة المصلى ده دهغه
مقبرې دارواحوپه خاطر به يوخلي الحمد لله يعنى سورة فاتحه، اودرې واره
سورت اخلاص، اولومړى اواخير به درود شريف ولولي، اوټولو ارواحوته به
په ثواب وروښي، اودا دعابه ورته وکړي: أَسَلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ

وَأَنَا أَنْشَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ (آمین) اوداسې نورې دعاگانې، کچیرې په هغه لار راتلل ورته مشکل شول، نویا چې ورته هره یوه لا ره برابره شوه پر هغه به راشي؛ چې کله یې دمکې مکرمې مبارک ښارولیدو پورته لیکل شوې دعاگانې به کوي، او هر کله چې یې بیت الحرام ولید بیا به دهغې د لیدلو دعاگانې کوي، که دالمعلی په لاره راغلې چې تر منورې مقبرې راتیر شو اود بیت الحرم مناره یې ولیدله، اودالمدعی ځای ته راوړسیدلو نو وېه درېږي، اودا دعا به وکړي: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، جِئْتُ هَارِبًا مِنْكَ وَأَلَيْكَ، لَأُودِيَ فَرَايِضَكَ، وَأَطْلُبُ رَحْمَتَكَ، وَأَلْتَمِسُ رِضْوَانَكَ، أَسْأَلُكَ مَسَآلَةَ الْمُضْطَرِّينَ إِلَيْكَ، الْمُسْتَغْفِرِينَ مِنْ عَذَابِكَ، الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِكَ، أَنْ تَسْتَقْبِلَنِي الْيَوْمَ بِعَفْوِكَ، وَتَحْفَظَنِي بِرَحْمَتِكَ، وَتَتَجَاوَزَ عَنِّي بِمَغْفِرَتِكَ، وَتَعِينَنِي عَلَى آدَاءِ فَرَضِكَ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَأَدْخِلْنِي فِيهَا، وَأَعِزَّنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. کله چې دمکې مکرمې بختور ښارته داخل شي نو تلبي به زیاته وایې او تکبرونه، او تهلیل، اودرود شریف به زیات وایې، البته په هره ژبه چې یې ښه حضور او ذوق برابرېږي په هغې ژبې به دعاگانې کوي، البته په عربي ژبه دعاگانې ښې قبلېږي اود دعاگانو ایجابات ځایونه به هم په نظر کې لري، او په ډیر شوق او ذوق سره دي طواف کولو ته ځان راوړسوي، کچیرته ملګري او سامان ورسره وي اود سامان د حفاظت انتظام ئې نه وي کړی، نویادي ځینې ملګري د سامان د ساتلو لپاره مقرر کړي، او ځینې دي د طواف لپاره ځانونه فارغ کړي، او که داهم نه شي کولی بیادي د عذریه وجه لومړی د سامان د حفاظت انتظام وکړي، بیادي په

فارغ زړه دطواف لپاره دباب السلام پردروازې راشي، اوبښی ښپه به دمخه

کړي، او الله اکبر به درې ځلي ووايي، اوبیا به دغه دعا ووايي:

أَعُوذُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِرَّجْهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ
اللّٰهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ، السَّلَامُ عَلَيْنَا، وَعَلَى
عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ، وَافْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ،
وَاَدْخِلْنِيْ فِيْهَا، وَسَهِّلْ لَنَا اَبْوَابَ رِزْقِكَ، اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذَا حَرْمُكَ وَمَوْضِعُ
اَمْنِكَ، فَحَرِّمْ لَحْمِي وَبُشْرِيْ وَدَمِيْ وَمَخِيْ وَعِظَامِيْ عَلَى النَّارِ، يَا اَللّٰهُ اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلَامُ فَحِينَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ، وَاَدْخِلْنَا
دَارَ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ الْاَكْرَامِ.

اړمړ کله چې پې په بیت الله شریفی باندي سترګي برابرې شي نو کومه دعا
چې پې خوښه شوه هغه دي وکړي اوبیا به دغه دعا هم ووايي: اَللّٰهُمَّ زِدْ
هَذَا الْبَيْتَ تَشْرِيفًا وَتَعْظِيمًا وَتَكْرِيمًا وَمَهَابَةً وَبِرًّا وَاِيْمَانًا، وَزِدْ مِنْ عَظَمَةِ
وَشَرَفِهِ وَكَرَمِهِ مِمَّنْ حَجَّهٖ اَوْعْتَمَرَهٗ تَشْرِيفًا وَتَعْظِيمًا وَتَكْرِيمًا وَبِرًّا وَاِيْمَانًا،
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ، وَعَلَى
اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ وَتَابِعِيْهِ وَاَحْزَابِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيْرًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اَنْ
تَغْفِرَ لِيْ وَتَرْحَمَنِيْ وَتَقْبَلَ عَشْرَتِيْ وَتَضَعُ وَزْرِيْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ وَعَلَى كُلِّ مُزَوَّرٍ حَقٌّ وَاَنْتَ خَيْرُ مُزَوَّرٍ، فَاسْئَلُكَ
اَنْ تَرْحَمَنِيْ وَتَفَكُّ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ. (۱)

﴿ب: - دعا د قبلیدو ځایونه﴾

محترموا! په مکه مکرمه کې د دعاگانو د اجابت ځایونه دادي :

- (۱) - مطاف شریف: یعنې چې حجاج کرام دبیت الله شریف څخه
گیرچاپیره طواف کوي هغه ټول ځای د دعا د قبلیدو ده.
- (۲) - ملتزم شریف: چې د حجر اسود او دروازې ترمینځ واقع ځای دی.
- (۳) - مستجار: چې درکن یماني او ترلې دروازې ترمینځ ځای دی،
او ځینې سلف یې ملتزم بولي .
- (۴) - دمیزاب رحمت څخه لاندې ځای کی.
- (۵) - د زمزم اوبو ځای سره د کوهي (څاه) ماحول .
- (۶) - مقام ابراهیم علیه السلام.
- (۷) - د صفا په غونډۍ .
- (۸) - د مروا په غونډۍ .
- (۹) - د سعی په وخت کې .
- (۱۰) - د صفا او مروا په مابین ځای کې یعنې په تللو راتللو کې دعا قبلېږي .
- (۱۱) - د شنو میلینو ترمینځ په منډه وهلو کې .
- (۱۲) - د عرفات په میدان د عرفې په ورځ .
- (۱۳) - مزدلفه شریفه خصوصاً د جبل قرح مقام کی.
- (۱۴) - منی شریفه.
- (۱۵) - الجمرات: یعنی خلوته نېږدې ساحه کی.
- (۱۶) - دبیت الحرام د لیدلو په وخت چې دهر ځای څخه یې وويني،

هر رخت چې یې ووينې، نوهغه وخت دا جابت دعا دی .

(۱۷) - حطیم شریف .

(۱۸) - حجر اسود شریف .

(۱۹) - رکن یماني .

(۲۰) - د حجر اسود شریف او رکن یماني د مابین ځای، دغه مذکور مواضع

په مخصوص اوقاتو او احوالو کې د دعا د قبولیدو ځایونه دي، البته دا احتمال

هم لري چې مطلقاً دوی یعنې په هروخت کې عرفات او داسې نور ځایونه

د قبولیدو د دعا ځایونه وي (۱)

﴿ج: - د حرم شریف حدود﴾

محترمو! د حرم شریف حدود د مدینې منورې له طرفه دمکې معظمې څخه په

درې میله فاصلې باندې د تنعیم مقام څخه شروع دی، ځینې علماء کرامو دا

فاصله څلور میله ښودلې ده؛ او د حرم شریف حدود د یمن د لارې څخه

د مقام اضاة د کنارې پورې په شپږ میله فاصلې باندې دی، ابن ابی زید

صاحب اوه میله فاصله ښودلې ده؛ او د حرم شریف حدود د طائف شریف

د عرفې د لارې څخه بطن نمره نه په یوولس میله فاصلې باندې دی، او ابن

ابی زید صاحب نهه میله ښودلې ده؛ او د حرم شریف حدود د عراق د لارې نه

چې مقطع غرباندې واقع ده په اوه میله فاصله دی. او د حرم شریف حدود

د جمرانه د لارې څخه دال عبدالله بن خالد ابن سعید څخه په نهه میله فاصلې

باندې دی؛ او د حرم شریف حدود د جدې په لاره د اعشاش انتهاء پورې دلس

میله په فاصلې باندې دی، او علامه ازرقې اوه میله لیکلي دي او د جده په لاره د حدیبیه انتهاء پورې لس میله په فاصلې باندې دي.

حضرت امام مالک رحمه الله تعالى خپل کتاب ((العتبة)) کې لیکلي چې حدیبیه حرم شریف کې داخله ده، دا حنفو علماء کرام فرمایې چې ځینې حدود د حدیبیه د حرم شریف څخه خارج دي. د علامه زهري رحمه الله تعالى نه روایت دی: چې د ټولونه لومړی حضرت ابراهیم علیه السلام په حدود حرم باندې نشانه نصب کړي دی، چې دغه مواضع ورته حضرت جبریل علیه السلام بنودلي وو، بیاد قصي صاحب ترزمانې پورې پکې کومه تبدیلی نه دي راغلې، خو قصي صاحب پکې نوې ځلې ولېږول، بیاد آن حضرت صلی الله علیه وسلم ترزمانې پورې پخپل دستور باندې قائم وو، نوده مبارک صلی الله علیه وسلم د فتح مکه په کال تمیم بن اسید خزاعي رضی الله عنه واستولودغه شانونه یې نوی نصب کړل، بیاد حضرت عمر فاروق رضی الله تعالى عنه ترزمانې پورې دغه شانې وې، بیاد عمر فاروق رضی الله تعالى عنه د قریشو څلور سړي یو محزمه بن نوفل بل سعید بن یربوع بل حویطب بن عبدالعزی اوبل زهر بن عبدمناف واستول چې هغه شانې تجدید کړي، بیا حضرت معاویه رضی الله تعالى عنه هغه شانې تجدید کړي، بیاد عبدالملک بن مروان نوي شانې نصب کړې.^(۱) او حضرت سید العلوی مالکی رحمه الله تعالى په قرآن کریم کې پنځلس داسې مقامات بیان کړي دي چې په هغه کې د مسجد حرام ذکر دی چې

تفصيل ۾ ڏيل (۱) نمبر حاشيه ڪي ليدلي شي نوله دينه معلومه شوه ڇي
 دٻولو معاني همدا اسم مذڪورته شامله دي. ڇڪه ڇي قرآن پاڪ په دي
 باندي دلالت ڪوي، البته عرب ڇي ڪله ووايي ((اعتكفنا في المسجد الحرام
 و دخلنا المسجد الحرام و صلينا في المسجد الحرام)) نوبيا له دينه معلوم
 معروف مسجد مراد دي ڇي له دينه مسجد ڪيدل ثابت دي ڇي حاضمي
 ارفاسي داخل ڪيل ورته ممنوع دي، او دعلامه ارزقي رحمه الله تعالى دوضاحت
 مطابق او د مؤرخينو داتفاق مطابق لس واري دخانه ڪعبي تعمير شويدي .

- (۱) - تعمير د ملائڪه عليهم السلام .
- (۲) - تعمير د آدم عليه السلام .
- (۳) - تعمير د شيث عليه السلام .
- (۴) - تعمير د ابراهيم عليه السلام .
- (۵) - تعمير د عمالقه .
- (۶) - تعمير د جرهم قبيلي .
- (۷) - تعمير د مضر .
- (۸) - تعمير د قريش .
- (۹) - تعمير د ابن زبير رضي الله تعالى عنه .
- (۱۰) - تعمير د حجاج بن يوسف ثقفی، اوبيا په سنه ۱۰۳۹ هـ ڪي دال
 عثمان په سلاطينو ڪي سلطان مراد خان بن سلطان احمد خان تعمير ڪره. (۲)

فائده: محترموا! یو حدیث شریف کی راغلی دی چې دکعبه شریفه لیدل عبادت ده،

او حضرت عبدالله ابن عباس رضی الله تعالی عنهما نه روایت ده چې دکعبې شریفې زیارت دخالص ایمان نشانې دی، اود مجاهد رحمه الله تعالی نه روایت دی چې دکعبې شریفې زیارت عبادت دی، اود سعید بن مسیب رحمه الله تعالی نه روایت دی چې له ایمان او تصدیق سره دکعبې شریفې زیارت داسې ګناهونه معاف کیږي لکه څرنګه چې بچی (ماشوم) دمورخڅه نوي وشي، اود عطاء رحمه الله تعالی نه روایت دی چې دبیت الله شریف زیارت دیو کال قیام، رکوع، او سجود د عبادت سره برابری. (۱)

﴿د: - د حرم شریف دوه مبارک ځایونه﴾

(۱) - حجر اسود:

محترموا! حجر اسود د جنت څخه راغلی د حضرت عبدالله بن عباس رضی الله تعالی عنهما څخه مروي دی چې آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمایلي: چې حجر اسود د جنت څخه راغلی، اودی د شیدو (پی) څخه زیات سپین وړ، بیاروسته د خلقو د ګناهونو په وجه سیاه (تور) شوی دی، پس دا حدیث شریف په ظاهر باندې محمول دی، او په ده کې تحذیر دی د ګناهونو څخه، او په دې کې دا حکمت ده چې د جنت ښکلا پته پاتې شي، او ایمان ددوي په غیبه باندې باقی پاتې شي، البته سپین پاتې نه شو په طاعتو د اهل التوحید سره لان النتيجة تابعة للاخس والارزل، یو بل حدیث مبارک د ترمذي شریفه کې

راغلی دی چې حجر اسود او مقام ابراهیم یا قوتان دي دیا قوت د جنت
 څخه، او علامه عینې رحمه الله تعالى ذابن عباس رضی الله تعالى عنهما څخه
 نقل کړېدی چې حجر اسود د الله تعالى بنی لاس دی چې له خپلو بندګانو
 سره مصافحه پرې کوي، او په یوبل روایت کې راغلی دي چې چا بیعت
 در رسول الله صلی الله علیه وسلم ونه موندلو، بیایې حجر اسود استلام وکړونو
 هغه د الله تعالى او دده رسول صلی الله علیه وسلم سره بیعت وکړو. ^(۱)

فائده: محترموا! دمصافحې مطلب دا چې حج او عمره کوونکي د الله تعالى
 سره عهد کوي لکه یو بادشاه مصافحه کولو سره عهد کوي، اوله حجر اسود
 څخه د طواف شروع کې دېته هم اشاره ده چې دین اسلام د پوره نظم
 ضبط واله دین دی، او په یو روایت کې د حضرت عمر فاروق رضی الله
 تعالی عنه څخه مروي دی چې کله به یې حجر اسود ښکلولو ویل به یې چې،
 انی اعلم انک حجر لاتنفع ولا تضر لولا انی رأیت رسول الله صلی الله علیه
 وسلم یقبلک ما قبلتک - یعنې ماته معلومه ده چې ته یو کانی یې، او ته د کوم
 نفع او نقصان اختیار نه لري، که ما آن حضرت صلی الله علیه وسلم نه وی
 لیدلی چې ته یې ښکلولې نومابه هیڅکله نه وې ښکل کړی، ^(۲) ددی مطلب
 دادی چې د نفع او ضرر څخه نفع او ضرر علی وجه المباشرة مراد دی البته
 ښکلول یې ثواب لری یعنې سبب د ثواب دی، او توهین یې سبب د عقاب
 دی، او د قول د فاروق اعظم رضی الله تعالی عنه څکه وویل چې ویره وه چې

(۱) منهاج السنن شرح الترمذی ج ۴ ص ۱۳۱

(۲) اخبار مکه ص ۲۳۰ ج ۱

جاهلان به دا گمان وکړي چې د حجر اسود ښکلول د احجار وادو بوتانو د تعظیم یو مثال دی، او د حضرت علی کرم الله وجهه ارشاد دی: چې حجر اسود نفع ورکوي نو هغه د شهادت او گواهي نفع ده په عدالت کې، د چا گواهي ورکول دهغه لپاره نافع (نفع ورکونکی) خوډېره زیاته ده، مگر په دې سره هغه قابل د عبادت کیدلو نه لازمیږي، او په دې کې هم یوې لویې قاعدې ته اشاره ده چې اتباع نبی صلی الله تعالی علیه وسلم لازمي دی چې هغه عمل به کوي اگرکه حکمت یې معلوم نه وي، او د شونډو اېښودو ته ښکلول وايي بغير د آوازه نه.

(۲) مقام ابراهيم عليه السلام:

محترموا! مقام ابراهيم عليه السلام یو عظیم اسلامي نشان دی، چې د حضرت ابراهيم علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام له زمانې تر نن ورځ پورې یې د حجر اسود پشان حفاظت شوی دی، او الله تعالی د امت مسلمه لپاره دغه نشاني خاص کړې لکه حجر اسود د طواف د پیل او پای لپاره مقرر شوي، او مقام ابراهيم یې د لمانځه ځای مقرر کړي، او غیر اسلامي امت لپاره داسې علائم نشته چې دومره قدیمي زمانې څخه محفوظ وي، چې د دغه دواړو عظیم الشان نشاناتو نظیر پېش کړي، او دغه دواړه به قیامت پورې مسجد حرام کې محفوظ وي، او په قران کریم کې د مقام ابراهيم ذکر راغلی (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) او علامه بیضاوی رحمه الله تعالی په وَاتَّخِذُوا تفسیر کې لیکلي: چې دا خطاب امت محمدیه (صلی الله علیه وسلم) لپاره بطور استحباب دی، پس مقام ابراهيم عليه السلام هغه کانی (تېره) دی چې په هغه باندي

ابراهيم عليه السلام د قدمونو مبارکونو نشان دی چې د بیت الله شریفی په جوړولو کې به ابراهيم عليه السلام ورباندې اودریدو، د دیوال په پورته کیدو سره به دا کافي هم د الله تعالی په اذن سره پورته کیدو. او د عبدالله بن سلام رضی الله تعالی عنه نه روایت دی چې کله ابراهيم عليه السلام ته امر شو چې خلکو ته د حج دعوت ورکړه، نو ابراهيم خلیل الله علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام په دی مقام ودریدو او د اقامه دومره اوچت شو لکه دایو وږدغره پشان چې ټول شیان ترې لاندې وي، نو ویفرمائیل: یا ایها الناس اجیبور بکم او ځینې روایاتو کې راځي چې د اسماعیل علیه السلام بې بي مبارکې، د ابراهيم عليه السلام مبارکې پښې ورباندې وینځلي دي.

فائده: محترموا! مقام ابراهيم عليه السلام باندې د مقصوره جوړولو کې غالباً درې فوائد دي یو د ضائع کیدلو نه محفوظ کیدل، دوهم د غلونه محفوظ کیدل، دریم د بدعتي خلقو څخه محفوظ کیدل، چې خلق به یې مسحه کوي یا به یې ښکلوي چې دغه کار د صحابه تابعین او صالح علماؤ څخه نه دي ثابت بلکه دلته دعا کول ثابت دي، البته د حجر اسود او رکن یماني مسح کول ثابت او سنت دي.

﴿هـ: - دریم بحث متعلقه مسائل﴾

(۱) مسئله: که یو محرم دمیکات نه احرام ونه تړي او مخکې مکی مکرمې طرفته بل میقات هم وي نو که د دوهم میقات نه احرام وتړي هم صحیح دی؛ که دمیکات نه پسې بل میقات نه وي، اودی احرام دمیکات د تیردلو نه

وروسته وټې، نودی به دطواف شروع کولونه مخکې یولوي میقات ته واپس کېږي، او که واپس نه شونو دم ورباندې واجب دی. (۱)

فانده: کوم موټروان (ډرائیور) یا ملازم چې خارج دمیقات نه حرم شریف ته یامکې معظمې ته ډیرواري ځي اوراځي نوده باندې هرواري عمره کول ضروري دي، اوچې څومره واري بي له احرام تړلو زمین حرم یامکې معظمې ته داخل شو، نودومره مقدار ورباندې عمرې اودومره دمونه لازم شول، اوچې دکوم شخص اراده دحج یادعمرې نه وي نوهغه زمین حرم اومکې معظمې ته بي داحرام کولورفت وآمد کولی شي، لیکن محققینو احنافوددوی مخالفت کړیدی. (۲)

(۲) مسئله: بیت الله شریف کې فرض لمونځ اونفل دواړه صحیح اودرست دي، دغه رنگ لمونځ دبیت الله شریف دچت دپاسه هم جائزدي اگرکه مخکې ستره ونه دره وي، یعنې سترې ته حاجت نشته مگردبیت الله د بام (چت) دپاسه لمونځ مکروه دی دې ادبې په وجه، که په کعبه شریفه کې دلمانځه حالت کې دمقتدي شا دامام مخ طرفته وي یعنې امام دمقتدي نه روستوي نودمقتدي لمونځ نه صحیح کېږي، او که امام کعبه کې دننه وي او قوم اقتداء دبهرطرف نه ورپسې وکړې اودروازه دبیت الله خلاصه وي نودا اقتداء صحیح ده، مگر کوم مقتدي چې دامام په جانب کی وي او کعبې ته د امام څخه قریب (لیږدي) وي نودهغه اقتداء دامام پسې نه صحیح کېږي. (۳)

(۱) شرح لباب وغیره

(۲) شرح لباب وغیره فتاوی حقایق ج ۳ ص ۲۴۰

(۳) نورالایضاح ص ۹۸ وهدايه

(۳) مسئله: حطيم هغه اندازه ځای دی چې د حلالې نفقي دکموالي په وجه د بیت الله شریف څخه ایستلی شوي دی، په دیکې مختلف روایات دي چې په مسلم شریف وغيره کې مذکور دي، خو خلاصه یې داده چې د شپږ گزه ځای دی له بیت الله شریف نه حسابیږي، او په زیاته اندازه کې یې اختلاف دی، پس احتیاط په طواف کې دادی چې د حطيم څخه خارج و کړی شي، احتیاط په لمونځ کې دادی چې مقدار اتفاقي ته ادریږي هو! که یواځې احتیاط په لمونځ کې نه بیت الله شریف ته نولمونځ یې نه صحیح کیږي، حطيم طرفته مخ کړي ته یې استقبال نه دی کړی کوم چې متفق علیه ده ځکه چې بیت الله شریف ته یې استقبال نه دی چې ثابت دی په اخبار آحادو، اود بیت الله دمقدار حطيم شریف مظنون دی چې ثابت دی په اخبار آحادو سره، اولمونځ کول په داخل د حطيم شریف کې مستحب ده لکه لمونځ په داخل د بیت الله شریف کې. (۱)

(۴) مسئله: د حجر اسود په استلام کې نور و طواف کونکو ته تکلیف ورکول حرام اولویه گناه ده، د گنې په وجه که حجر اسود نه شي ښکلولی نودواړه لاسونه دي پرې ولگوي او هغه دي ښکل کړي، که داهم ممکنه نه وي نو امسا یا بل شی دي ورسره ولگوي او هغه دي ښکل کړي، او که داسې هم نه شو کیدای نودواړه لاسونه دي تر غوږونو پورې په دې شان پورته کړي چې ورغوي یې حجر اسود او شاگانې یې خپل مخ ته اولي، او بیادي خپل ورغوي ښکل کړي. (۲)

فائده: عوام حجر اسود باندې خوشبویي شیندي، نو د محرم لپاره احتیاط دادې چې حجر اسود دي د احرام په حالت کې نه ښکلوې چې دم ورباندې لازمه نه شي. (۱)

(۵) مسئله: له هرفرض یا نفل طواف نه پس دوه رکعت له مونځ کول واجب دي چې دمقام ابراهیم شاته یې ادا کول ډیر غوره دي، البته مسجد حرام او یا په بل ځای کې یې ادا کول هم جائز دي، که دا لمونځ په مسجد حرام یا مکه مکرمه کې ادا نکړي نو دا دوه رکعت له مونځ دده په ذمه پاتې دي چې په هر ځای (خپل وطن یا په بل وطن کې) او په هروخت غیر مکروهه کې دا دوه رکعت له مونځ ادا کولی شي، البته بغیر د عذر څخه یې تاخیر کول مکروه دي. (۲)

(۶) مسئله: مکې معظمې ته دورځې داخلیدل، او د خانه کعبې شریفې د لیدلو په وخت تکبیر ویل، او په لیدلو د کعبې شریفې دعا کول یې د لاسونو پورته کولو څخه، او همدارنگه دمکې معظمې د ښار داخلیدلو ته غسل کول، اگر که حائضه او نفاسه او ماشوم وي، او په باب سلام حرم شریف ته داخلیدل دغه ټول مستحبات دي. (۳)

څلورم بحث: - د طواف بیان

الف: - د طواف طریقہ

محترمو! کله چې مسجد شریف د بیت الحرام ته په باب السلام لوڅي پښي ور داخل شي په حالت د تواضع او خشوع او عاجزی کې، او مسلسل تلبیه وایه،

(۱) قواعد فقه

(۲) فتاوی تاتارخانیه ج ۲ ص ۴۴۸

(۳) ردالمحتار ص ۱۷۹ ج ۲

ارجلالت او عظمت اولويه مرتبه د حرم شريف او بيت الله شريف په خپل زړه کې ساته، الله اکبر لا اله الا الله، او درود شريف په محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم وايه، او د خلکو د گټې کونې په وخت چاته تکليف مه رسوه نرمې کوه، او څه رخت چې ستانظر په بيت الله شريف ولگېږي نو هره دعا او سوال چې ستا غرض وي هغه وکړه، ځکه چې دعا مستجاب او قبوله دي په وخت دملاقات اړېدلو د بيت الله شريف کې، او بل هيڅ کار به نه کوي، حتی چې تحية المسجد لمونځ به هم نه کوي، البته فرضي او د جنازې لمونځ ترې مستثنی دی، يعنې د هر څه دمخه به د طواف لپاره حجر اسود مبارک ته ځان ورسوه، بيا به د حجر اسود تر محاذات درکن يمانې لورې ته تير شي، تر هغه وروسته به حجر اسود مبارک ته مخامخ نېږدي شي، بيا به ووايې چې لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ رَاضٍ عَبْدُهُ وَنَصْرَ عَبْدِهِ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. او دواړه لاسونه دلمانځه په شکل پورته کړه، يعنې نارينه تر غوږونو پورې، اوزنانه تر اوږو پورې، خودابه يواځې لومړی ځل کې وي، نورو چکرو کې به استلام کوي، اولومړی او آخر ځل استلام کول سنت مؤکده دي، او مينځنۍ چکرو کې مختلف فيده، العرض چې لومړی ځل دي لاسونه پورته کړل نو په حجر اسود باندې يې کېږده، او حجر اسود به ښکل کړي بغير د آواز څخه، که گڼوالي (رَش) په وجه نشي کولی نو امساو غيره دي ورباندې کېږدي هغه به ښکل کړي، که د طاقت يې هم نه وي نو دلري به حجر اسود ته اشاره وکړي، او الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر والله الحمد، به ووايې، او درود شريف به ووايې، بيا به خپل ښی

طرف ته د بیت الله شریف نه طواف شروع کړي، خونیت به ده منځې نه کړي
 وي په زړه سره، که په ژبه هم ووايي نوښه ده. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُرِيْدُ طَوَافَ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ فَيَسِّرْهُ لِيْ وَتَقَبَّلْهُ مِنِّيْ.

نودطواف په حالت کې به اضطباع کوي یعنې ښی اوځه به ښکاره کړي، او
 چپه اوځه به پټه کړي، نوڅادر به په چپه اوځه واچوي، بیابه دوهم طرف دڅادر
 دښی ترخ لاندې راولی، اوپه کینه اوځه باندې یې واچوه، دغه اول طواف
 دمفردحاجي لپاره چې طواف قدوم ورته وایي سنت دی، البته د متمتع او قارن
 او عمرې واله لپاره داول طواف فرض دی، په دې طواف کې نیت کول
 شرط دصحت یاشرط دوقوع ندي، بلکه په هر نیت چې یې دغه طواف
 وکړو نو دغه طواف یې خپلی مرجع ته منسوب کیږي، نو چې د حجر اسود
 څخه راتیر شي په رمل (پهلواني) سره به طواف شروع کړي، اود ملتزم
 شریف په برابری به دادعا وکړي. اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً
 بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعًا لِّسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

اوکله چې مقام ابراهیم علیه السلام ته راورسیږي نودادعابه وکړي:
 اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذَا الْبَيْتَ بَيْتُكَ وَالْحَرَمُ حَرَمُكَ وَالْاَمْنُ اَمْنُكَ وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ
 بِكَ مِنَ النَّارِ فَاجِرْنِيْ مِنَ النَّارِ، اوکله چې رکن شامي ته راورسیږي بیابه
 دادعاوکړي: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشُّكِّ وَالشُّرْكِ وَالشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ
 وَسُوْءِ الْاَخْلَاقِ وَسُوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْاَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ، اوکله چې میزاب
 رحمت ته راشي نوبیابه دادعاوکړي: اَللّٰهُمَّ اَظْلِنِيْ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ
 لَاظِلُّ اِلَّا ظِلُّ عَرْشِكَ وَلَابَاقِي اِلَّا وَجْهُكَ وَاسْقِنِيْ مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ

صلى الله عليه وسلم شربة هنيئة لا آظماً بعده أبداً، اوکله چې درکن یماني اورکن
عراقي لرمینځ مستجار ته راشي دادعا به وکړي:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا وَسَعْيًا مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا وَتِجَارَةً لَّنْ تَبُورًا يَا عَالِمَ مَا فِي
الْصُّدُورِ نَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ،

کله چې لورکن یماني راتیرشي بیابه دادعا وکړي:

يَا أَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَعَذَابَ الْقَبْرِ
يُضِيحُ الصُّدُورَ وَأَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ، اوکله چې حجر اسود ته راشي بیابه یې
یکل کړي، یا به یې مسح کړي، یا به دواړه لاسونه ورته پورته کړي، او تکبیر
وتهلیل او تسبیح به ورته ووايي، او په دریو (چکرو) کې به رمل يعني پهلواني
کوي اوباقې شوطونه به په عادي تګ او ترتیب سره سرته رسوي (۱)

لته په طواف کې منصوصې دعاگانې ندي منقول، دا مذکوره دعاگانې

سلف صالحینو څخه نقل شوي دي ، او حضرت سیدنا ادم علیه السلام
راځي دغه یوه دعا به یې کوله په تمامو چکرو د طواف کې ، چه هغه هم
سیح وتهلیل دي (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) لهذا
لوه یوه دعا په هره ژبه چې د حاجي صاحب د حضور او خشوع په زیادت
کې ډیرتأثیر کوي هغه دعا لوستل پکاردی اوبهتره ده، پس کله چې له طواف
ه فارغ شو د ملتزم شریف سره به ودریږي او دا دعا به وکړي: اللَّهُمَّ رَبَّ
لَدَا الْبَيْتِ الْعَتِيقِ اعْتَقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ وَأَعِدْنَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَأَكْفِنَا كُلَّ
سُوءٍ وَقِنَا بِمَا رَزَقْتَنَا وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا أَعْطَيْتَنَا، اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ أَكْرَمِ وَفْدِكَ

(۱) ملخص تاتار خانیه ج ۲ ص ۴۴۶ الی ۴۴۸ فصل ثالث

عَلَيْكَ، اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى نِعَمَائِكَ وَاَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ عَلَى سَيِّدِ الْاَنْبِيَاءِ
وَجَمِيعِ رُسُلِكَ وَاَصْفِيَّائِكَ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَاَوْلِيَائِكَ، اوبيا هغه دعا گانې چې
زړه يې وغواړي اوبه يې کړي، بيا به دوه رکعتو واجب لمونځ دطواف په وخت
مستحبه کې دمقام ابراهيم عليه السلام شاته، ياکوم ځای چې فارغ ووهله
به يې په پټه اوځه ادا کړي، همدارنگه دمسجد حرم شريف څخه علاوه بل
ځای کې هم دطواف لمونځ ادا کړي، اوبيا به په اخلاص سره خپلې دعا گانې
وکړي اودادعا به هم وکړي:

اَللّٰهُمَّ هَذَا بَلَدُكَ الْحَرَامُ وَمَسْجِدُكَ الْحَرَامُ وَبَيْتُكَ الْحَرَامُ وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ اَتَيْتُكَ بِذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ وَخَطَايَا جُمَّةٍ وَاَعْمَالٍ سَيِّئَةٍ وَهَذَا
مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ، اَللّٰهُمَّ عَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ دَعَوْتَ عِبَادَكَ اِلَى الْبَيْتِ الْحَرَمِ وَحِثَّتْكَ طَالِبًا لِمَرْضَاتِكَ وَاَنْتَ
مُنْظَرٌ عَلَى فَاغْفِرْ لِيْ وَاَرْحَمْنِيْ وَعَافِنِيْ وَاعْفُ عَنِّيْ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ لِيْ الْاٰخِرَةَ وَالْاَوَّلَىْ وَاَعْصِمْنِيْ بِالطَّافِكِ وَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ يُحِبُّ
وَيُحِبُّ رَسُوْلُكَو مَلَائِكَتَكَ وَيُحِبُّ عِبَادَكَ الصّٰلِحِيْنَ وَاَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِيْنَ.
اَللّٰهُمَّ كَمَا هَدَيْتَنِيْ لِلْاِسْلَامِ ثَبِّتْنِيْ عَلَيْهِ وَاسْتَعْمِلْنِيْ فِي طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُوْلِكَ
وَاجِرْنِيْ مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ تَعْلَمُ سِرِّيْ وَعَلَانِيَّتِيْ فَاَقْبِلْنِيْ مَعْدِرَتِيْ
وَتَعْلَمُ حَاجَتِيْ فَاَعْطِنِيْ سُوْاْلِيْ وَتَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ اِيْمَانًا يُّبَاسِرُ قَلْبِيْ وَيَقِيْنًا صَادِقًا حَتَّى اَعْلَمُ اَنَّنِيْ لَا يُصِيبُنِيْ اِلَّا مَا كَتَبْتَ
عَلَيَّ وَرَضِيْنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى حَبِيْبِكَ
مُحَمَّدٍ وَعَلَى خَلِيْلِكَ اِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى اِسْمَاعِيْلَ وَمُوْسَى وَعِيسَى وَعَلَى جَمِيعِ

الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَآلِ كُلِّ وَاصِحَايِهِ وَمَنْ أَتَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ يَأْرَحِمِ الرَّاحِمِينَ، بیا به زمزم مبارکواوبو ته راشې په مړه خيټه (ګیله) به یې دخپلو ادا بوسره وڅښي، اړه کوم نیت باندې چې زمزم وڅښي دهغه لپاره دواء علاج دی او وروسته به دادعا وکړي: اللَّهُمَّ اسْأَلُكَ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ، بیا به د حجر اسود مبارک تر ښکلولو یا استلام نه بعد دخپل ارمان دعاوي وکړي، بیا به صفاغوندي ته دسعی لپاره ورشي.

﴿ب:- د طواف ارکان﴾

محترموا! د طواف ارکان درې دي:- اول داچې: د طواف اکثر چکرونه پوره کول. دوهم: طواف د بیت الله شریف نه خارج او مسجد حرم کی دننه کول. درېم: پخپله طواف کول اګر چې په بل شی سپوره وي مګر بې هوشي لږښه مستثنی ده .

﴿ج:- د طواف شرائط﴾

محترموا! د طواف شپږ - ۶ - شرائط دي: - چې دري شرطونه یواځې د حج د طوافونو لپاره دي،:- اول داچې: په خاص وخت کې طواف کول. دوهم: د طواف څخه مخکې احرام تړل. درېم: د حج د طوافونو لپاره لږ لږ عرفه، او دري نور شرطونه د ټولو طوافونو لپاره شرط دی اول: اسلام، دوهم: نیت، او درېم: د مسجد دننه طواف کول.

﴿د:- د طواف واجبات﴾

محترموا! د طواف واجبات اته (۸) دي: اول داچې: له وړې او غټې بې اړدسۍ نه پاک کیدل. دوهم: دعورت پټول. درېم: کوم شخص چې په

پياده تللو باندې قادر وي پياده طواف کول . خلورم: دېني طرف نه يعنې د حجر اسود نه دروازې و طرفته طواف شروع کول . پنځم: د حطيم نه بهر طواف کول . شپږم: د حجر اسود څخه د طواف شروع کول، البته پدې کې اختلاف دی د عامو مشائخوپه نيزدست دی او ظاهر روايت هم دادی . اوم: مکمل طواف کول يعنې اکثر د طواف شوطونه کول رکن دی اولدينه زيات واجب دي . اتم: د طواف څخه وروسته دوه رکعت له مونځ کول، ځنې علماء دغه واجب شميرلی دي، پس د واجبو حکم دادی چې ددی طواف اعاده ورباندې واجب دی، که اعاده يې ونکړه نو جزاء ورباندې لا زم دی.

﴿ه: - د طواف سنن﴾

محترموا! د طواف سنتونه دادي: - اول داچې: د حجر اسود استلام کول، دوهم: اضطباع کول، درېم: اول دري چکرو کې رمل (پهلواني) کول، خلورم: باقي شوطونو کې رمل نه کول بلکه په اطمنان سره تلل، پنځم: د سعی او طواف په مينځ کې استلام کول، دادهغه چالپاره چې د طواف څخه وروسته سعی کوي، شپږم: حجر اسود ته مخامخ ادریدلو په حالت دواړه لا سونه د تکبير تحریمه په شان پورته کول، اوم: د حجر اسود څخه د طواف شروع کول دا کثرو علماء په نيزدست ده، او بعضی علماء يې واجب گڼي، اتم: طواف په حجر اسود باندې ختمول، نهم: ټول چکر پيوسته (متصل) کول، لسم: بدن او جامې دنجاست حقيقي څخه پاکول.

﴿و: - د طواف مستحبات﴾

محترموا! د طواف مستحبات دادي: - اول داچې د حجر اسود څخه طواف پدې طريقه شروع کول چې د طواف کونکې مکمل بدن د حجر اسود سره

برابر مخامخ دطواف په کولو حالت کې راشي، دوهم: حجر اسود درې ځله
 مچ کول، دريم: دطواف کولو په وخت کې ماثوره دعاگانې ويل، خلورم:
 دنارینه ولباره بیت الله شريف ته نږدې طواف کول، پدې شرط چې هجوم
 اړچاته تکليف نه وي، پنځم: بنځو لپاره دشپي طواف کول، شپږم: طواف په
 مېنځ کې پريښودل، يامکروه طريقه باندې دطواف کولو په صورت کې طواف
 بيا دسرڅخه شروع کول، اوم: مباح خبرې اترې پريښودل، اتم: دهغه شی چې
 خشرع کې خلل غورځوي دهغې پريښودل، نهم: دعا اواذکار دطواف په
 حالت کې په قلاړه قلاړه لوستل، لسم: رکن يميني مغربي جنوبي طرف ته
 سلام کول يعني مسحه کول، البته دلاسونو پورته کول ورته مشروع ندي،
 يوولسم: کوم شی چې زړه مشغوله وي دهغه څخه خپل نظر ليرې ساتل.

﴿ز: - د طواف مباحات﴾

محرمو! په طواف کې دغه شيان مباح او جائز دي: - دسلام آچول، پرنجی
 راتللو باندې الحمد لله ويل، اومسائل شرعيه ښودل، يامسائل شرعيه پوښتنه
 لېوس کول، او چاسره ضروري خبرې کول، اوڅه څکل، اودعاگانو
 پريښودل، اودښه شعرويل، او دکوم عذريه وجه په سوارلی باندې طواف
 کول، او په قلاړه قلاړه دقرآن کریم لوستل.

﴿ح: - دطواف محرمات﴾

محرمو! داشيان په طواف کې حرام دي: - دحيض اونفاس په حالت کې طواف
 کول، اوبغير دعذر څخه په سوارلی باندې طواف کول، اوبې اودسه طواف
 کول، اودطواف کوم چکر، ياله دينه کم پريښودل، اودحجر اسود څخه علاوه

بل ځای څخه طواف شروع کول، او په طواف کې واجبات پرېښودل، او طواف دخپل ترتیب نه برعکس کول.

﴿ط: - دطواف مکروهات﴾

محترموا! دا شیان طواف کې مکروه ګڼل کېږي: - فضول او بې فائدې خبرې کول، او کوم شی خرڅول او اخیستل، او یاددې بیعی گفتگو کول، او هغه اشعار ویل چې د حمد او ثنا څخه خالي وي، او ځینې علماؤ خومطلقاً اشعار ویل مکروه بللي، او دعائګانې یا دقرآن کریم تلاوت په اوچت آواز باندې کول، چې هغه طواف کوونکویا لمونځ کوونکو ته د تشویش باعث وي، او په مردارو کالو (جامو) کې طواف کول، او رمل او اضطباع بلاعذر پرېښودل، یعنې په کوم طواف کې چې رمل او اضطباع مسنون وي، او د حجر اسود استلام پرېښودل، او دطواف په چکرو کې زیاته فاصله کول یعنې متصل نه کول، او دواړه لاسونه دطواف په نیت کې بلا تکبیره پورته کول، او دخطبې او یادفرض لمانځه دجماعت او دریدلو په وخت کې طواف کول، او دطواف په وخت کې خوراک واله شیان خوړل، او ځینې علماؤ خودڅکلو واله شیان هم مکروه ګڼلي دي، او دتقاضا (متيازو) دتګیدلو او ضرورت په وخت کې طواف کول، او همدارنګه دلورې او غصې په حالت کې طواف کول، او دطواف په وخت کې دلمانځه په شان لاسونه بندول، یا خلاصول، او یا غاړه باندې لاسونه کېښودل. ^(۱) والله تعالی اعلم بالصواب.

(۱) کلها من الارکان الی المکروهات بحواله درالمختار ج ۲ ص ۱۸۰ الی ۱۸۵ ۱۳۰

پنځم بحث: - د طواف اوو (۷) قسمونو بیان

الف: - د طواف قدوم احکام

محترم! دې طواف قدوم ته طواف اللقاء، او طواف الورد هم وايي، د طواف قدوم هغه آفاقي شخص لپاره سنت ده چې د حج افراد (یوازې حج) یا د حج قرآن احرام یې ترلی وي؛ او د حاجي ممتع او عمره کوونکې لپاره سنت نه دی، اگر چې آفاقي وي؛ او همداراز دمکې مکرمې اوسیدونکو لپاره هم طواف قدوم نشته، البته که دمکې مکرمې څخه بهر ولاړ شي او دمیکات څخه د حج افراد یا د حج قرآن احرام وتری، نو بیا د هغه لپاره طواف قدوم مسنون دي، په داحرام څخه وروسته چې په مکه مکرمه کې داخل شي نو طواف قدوم به کوي، او دا طواف قدوم آخر وخت د عرفات وقوف نه وړاندې وړاندې دي، اولومړی وخت یې مکې مکرمې ته د داخلیدلو سره شروع کیږي. (۱)

(۱) د طواف قدوم فرائض

محترم! د طواف قدوم فرائض دري (۳) دي: اول دا چې: د طواف نیت کول. دوهم: د بیت الله شریف نه طواف کول، او نه پر بل ځای باندي. دریم: په مسجد حرم شریف کې دننه طواف کول. (۲)

(۲) د طواف قدوم واجبات: -

محترم! د طواف قدوم واجبات دري (۳) دي: اول دا چې: پوره اوه شوطونه (گردشونه) کول. او دویم: په طواف کې حطیم شریف داخلول یعنې شاوخوا ترینه

(۱) معلم الحجاج ص ۱۳۲

(۲) رد المحتار ج ۲ ص ۱۸۰ الی ۱۸۳ فصل احرام

طواف کول. او دریم: د طواف څخه وروسته دوه رکعته واجب لمونځ کول. (۸)

(۳) د طواف قدوم سنن

محترموا! د طواف قدوم سنت نه (۹) دي: اول دا چې: په اولو دریو چکرانو کې رمل کول، یعنی داوگو خورول، واره واره قدمونه اخستل. دوهم: په ټولو شوطونو د طواف کې مولات (اتصال) کول. او دریم: دریو شوطونو درمل څخه وروسته نورو شوطونو کې په عادي توګه سره تلل یعنې رمل نه کول. او څلورم: په هر شوط کې چې حجر اسود ته رسیږي دهغې استلام کول، او درکن یماني په دواړه لاسونو یا په ښی لاس باندې مسحه کول بغیر د ښکلولو څخه، او که د ګڼې زحمت په وجه چې د مسحه کولو څخه عاجز شي بیادي نه مسحه کوي، او اشاره به ورته هم نه کوي لکه بعضې جهال داکار کوي. او شپږم: په مابین د طواف اوسې کې د حجر اسود استلام کول. او اوم: په حجر اسود د طواف ختمول. او اتم: د طواف څخه وروسته متصل دوه رکعته واجب لمونځ کول په غیر مکروه وخت کې. اونهم: په ټول طواف کې اضطباع کول یعنې ښی او که لوڅول. (۲)

(۴) د طواف قدوم مستحبات

محترموا! د طواف قدوم مستحبات یوولسم (۱۱) دي: اول دا چې: د حجر اسود نه درکن یماني لوړته چې ټول حجر اسود یې ښی طرف ته راشي د طواف کوونکې او دریدل، او همدلته د طواف نیت کول. او دوهم: د حجر اسود سره

(۱) ردالمحتار ۱۸۲ الی ۱۸۴ ج ۲

(۲) ملخص ردالمحتار ص ۱۸۰ ج ۲ الی ۱۸۵

مخامخ كيدوپه وخت په دواړو لاسونو باندې استلام كول. اودريم: دلاسونو پورته كول تر غوږ وپورې، اوتكبير اوتهلليل ويل، البته لاسونه پورته كول بغير استقبال څخه مكروه دي. اوڅلورم: دطواف دچكرو او شوطونو په مينځ كې پاى تر پاى اتصال اوموالات كول. اوپنځم: دمقام ابراهيم عليه السلام شاته دطواف لمونځ ادا كول خوپدې شرط چه طواف كونكوته ضررنوي. اوشپږم: پس له طوافه په ملتزم شريف پورې ځان منبل اومتصل كيدل. او اوم: پس ترمتمصل كيدل دملتزم شريف نه دطواف لمونځ ادا كول. او اتم: پس دلمانځه دطواف څخه دآب زمزم دمباركواو بوڅكل. اونهم: پس دخكلوداب زمزم مبارك څخه دسعي كولولپاره دحجرا سودمبارك استلام كول، اولسم: دحجرا سودداستلام په وخت تكبير اوتهلليل ويل. اويوولسم: دسعي لپاره په باب صفاباندې صفاته ورتلل. (۱)

ب: - دطواف زيارت احكام

محترموا دي طواف ته طواف ركن او طواف فرضي هم وايي، اودادحج ركن دى چې له دينه بغير حج نه پوره كيږي، اوددې وخت دذی الحجې دلسمې نيټې دصبح صادق راختلو څخه شروع كيږي، اوتر داولسمې نيټې دذی الحجې مانېام پورې، كچيرته يې ددې ورځو څخه وروسته كړونوبيام پرې واجبيږي. (۲)

ج: - دطواف صدر احكام

محترموا! دي طواف ته طواف وداع هم وايي، اودا طواف صرف په آفاقي باندې واجب دى، اوپه مكې شخص ياپه هغو خلقو چې مكې مكرمې كې ميشته

(۱) ملخص ردالمحتار ج ۲ ص ۱۸۰ - ۱۸۵

(۲) فتح القدیر ج ۳ ص ۳۸۹ فی الفروع .

وي واجب ندی، اودا درې مذکوره طوافونه حج سره مخصوص دي. (۱)
﴿د: - طواف نذري احکام﴾

محترموا! داطواف نذري په هغه چا واجب دی چې ددې نذري کړي وي. یعنې ادا کول یې فرض دي، اود اعتقاد په لحاظ سره واجب دي، اول نذري طواف چې مطلقاً یې نذر کړی وي نو هغه ټاکلی وخت نلري، بلکه په هر وخت کې یې ادا کولی شي، که په هغه نذر کوونکې باندې بل فرضي طواف د زیارت یاد عمرې یاد نذر معین هم په ذمه باندې لا زم وؤ، نوددغه نذري غیر معین طواف دآدا کولو وخت تر هغه نورو طوافونو وروسته دی، او همداراز داندز معین طواف تر نذر غیر معین طواف قوي دی، له دې وجې نه به غیر معین طواف په وخت دمعین طواف کې نه ادا کوي (۲)
﴿ه: - د طواف عمرې احکام﴾

محترموا! داطواف په عمره کې رکن او فرض دی، چې دي کې به رمل او اضطباع کوي، او طواف نه وروسته به سعی هم کوي، او اول وخت دطواف عمرې ترا حرام تړلو وروسته دی، او آخر وخت نه لري، لهذا فوت کیدل هم نه لري، نو چې هروخت یې وغواړی نو کولی یې شي (۳)
﴿و: - د طواف تحیه احکام﴾

محترموا! داطواف په مسجد حرم شریف کې داخلیدونکې لپاره مستحب دی، لکه څنګه چې په نورو مساجدو کې د داخلیدونکې لپاره تحیه المسجد

(۱) ارشاد الساری ص ۱۶۸

(۲) ارشاد الساری ص ۹۷

(۳) ارشاد الساری ص ۹۷

لمونځ کول سنت دی، البته په مسجد حرم شریف کې په داخلیدو چې کوم طواف کولی شي هغه به ددې قائم مقام کیږي لکه طواف قدوم، یا عمرې، یا نذرې مطلق، یا معین، یا طواف زیارت، او یا طواف صدر شول، که یو سړی حرم شریف ته داخل شو دڅه مانع یا مشکل په خاطر یې طواف تحیه نذر کولی، بیادي دوه رکعتة نفل د تحیه طواف په ځای وکړي. (۱)

﴿ز: - د نفلي طواف احکام﴾

محترم! نفلي طواف هر څوک هر کله کولی شي، چې مناسب یې وگڼي که څه هم د لمانځه مکروه اوقات وي، خود فرضي یا واجبي طواف وختو کې باد فرض لمونځ په وخت کې یا نور شرعي مصروفیاتو په وخت کې به یې نه کوي، او نفلي طواف مسلمان د جنابت څخه پاک اودبي اودسی څخه پاک، او پوهیدونکی شخص کولی شي، او نفلي طواف په نیت او شروع کولو سره لازميږي، که چیرته نفلي طواف یې بي اودسه وکړ نو صدقة الفطر په اندازه صدقه پرې لازميږي. همدارنگه که طواف قدوم، او تحیه طواف، او نفلي طواف، او دوداع طواف یې په بي اودسی سره وکړو صدقه ورباندې لازميږي، او که نفلي طواف یې په نجاست یعنی پلټۍ یا مردار بدن، او یا مردارې جامې سره، او یا په حالت دکشف عورت کې وکړو نو صدقه ورباندې لازميږي. (۲)

﴿د پنځم بحث متعلقه مسائل﴾

(۱) مسئله: د طواف نیت کولو څخه وروسته به حجر اسود ته روان شي د لاس دواړه ورغوي (تلي) او خوله به حجر اسود باندې کیږدي، او درې ځلې به یې

(۱) ارشاد الساری ص ۹۷

(۲) مداریک ج ۱ ص ۲۷۲ الی ۲۷۳

ښکل کړي، البته دچپ چپ اواز به نه کوي؛ او که ښکلول مشکل وړوږ دواړه تلې یا یوه تله به ورباندې کیږدي، او تلې به ښکل کړي یعنې مراد د تلې څخه د لاس ورغوي دي؛ او که داهم مشکل وړو نو امساء وغیره به حجر اسود ته ورسوي او ښکل به یې کړي؛ او که داهم مشکل وړو نو مخامخ به حجر اسود ته ودریږي اگر که ډیر لري وي، او لاسونه به اوچت کړي او حجر اسود طرف ته به داسې اشاره وکړي، لکه چې لاسونه یې پرې ایښي وي، او بسم الله والله اکبر به ووايي، او لاسونه به ښکل کړي، او چپه ((کس)) او که به بیت الله شریف طرفته تاوه کړي، او دښې طرف نه به طواف شروع کړي، او د حطیم نه بهر به تیر یږي، او چې رکن یماني ته ورسېږي نو دواړه لاسونه یا صرف ښې لاس به ورباندې کیږدي، البته نه به رکن یماني ښکلوي، اونه به ورباندې ټنډه (تندی) کیږدي، لکن دامام محمد رحمه الله تعالی علیه په نیزد رکن یماني ښکلول سنت دي، او که چیرته د لاس کینودل مشکل وي، نو بیا به رکن یماني ته اشاره نه کوي، یعنې بغیر د اشارې څخه به تیر یږي، او هر ځلي چې حجر اسود برابرې ته ورسېږي نو حجر اسود به ښکل کړي، او بسم الله والله اکبر به ووايي، او ابن همام رحمه الله علیه فرمایي چې لاسونه به صرف د طواف شروع کولو وخت کې اوچتوي بیان وړو چکرو کې به یې نه اوچتوي. ^(۱)

(۲) مسئله: عمره کوونکي اومتتمع حاجي چې د عمرې په طواف باندې شروع کوي، نو په وخت داول استلام کې به تلبیه بنده کړي. ^(۲)

(۱) ملخص شرح تنویر وردالمختار ص ۱۶۶ ج ۲

(۲) شرح الباب بحواله مسائل حج ص ۱۴

ارمندر از که حاجي مُفَرَّدوي که حاجي متمتع وي او که حاجي قارن وي
نودوي به په رخت دشروع دويشتلو دجمرة العقبې کی تلبیه بنده کړي.
(۳) مسئله: دحجرا سودپه استلام کې نوروطواف کونکوته دیکې (تیلې)
ارنکلیف ورکول حرام اولویه گناه ده، دگنوالی (رش) په وجه که
حجرا سود نشي بنکلولی نودواړه لاسونه یاامساءوغیره سره به استلام
رکړي اویادي دواړه لاسونه دلرې خای خخه ترغورونوپورې په دي شان
پورته کړي چې ورغوي یې حجرا سوداوشاگانې یې خپل مخ ته راولي،
اویادي خپل ورغوي بنکل کړي، نودحجرا سود اودخانه کعبې ددروازې
دچوکاټ نه علاوه دکعبې شریفې بل کوم کوټ یاکومه برخه بنکلول
منوع دي، البته رکن یماني په لاس مسحه کول سنت دي، خوبنکلول یې
دجمهوروعلماء په نزد روا ندي. (۱)

(۴) مسئله: دطواف لپاره نیت شرط دی که یو سړي بغیردنیت خخه
طواف وکړي نوطواف یې معتبرندی، اومعذوریامریض که چاپه شااویاچاپه
اگرپورته کړ نودا صورت هم جائز دی، نوکه معذوریامریض په هوش کې
ري نوپخپله دي دطواف نیت وکړي، اوکه دا حرام خخه وروسته بي هوشه
شوی وي نودهغه چانیت هم ورلره کافي دی چې چاپورته کړی وي،
مندر از په دې صورت کې دمعدوراودپورته کونکي ددواړوطواف وشو،
خوکه چې یې دخان لپاره هم دطواف نیت کړی وي لهذا دغه پورته
کونکی به بیا دوباره دخان لپاره طواف نه کوي، اوکه چادیوناپوهه کوچني

له اړخه احرام ترلی وي، نوهغه کوچني دي په غیره کی واخلي اودخپل طواف اودهغه کوچني دطواف نیت دي وکړي، نو ددواړو طواف به وشي؛ دغسې که دصفا مرواسعی هم وکړي نو ددواړوله طرفه به ادا شي. (۱)

(۵) مسئله: کوم طواف څخه وروسته چې سعی کول وي په هغه کې اضطباع کول مسنون دي، او په دي مسئله کې دحج او عمرې دواړو یو حکم دی، او اضطباع معنی دا چې څاډردنۍ اوکي لاندې تیر کړي، او په چپه اوکته به یې واچوي، نوښۍ اوکته یې لوڅه پاتي شي، دا اضطباع به په ټولو اوو (۷) چکرو کې وي، کله چې دطواف لمونځ کوي نوښۍ اوکته به پټه کړي، ځکه چې په لوڅه اوکته لمونځ کول مکروه دي، اوځینې ناپوهه خلک دسعی په حالت کې هم اضطباع کوي اوهم په اضطباع سره په بازارونو کې گرځي دابنه نه کوي، ځکه چې اضطباع په هغو طوافونو کې مسنون ده چې دهغې څخه وروسته سعی کول وي، اونورپه هیڅ یو طواف وغیره کې اضطباع مسنون نه دي. (۲)

(۶) مسئله: هغه طواف چې ورپسې سعی وي دهغه په اولو دریو چکرو کې دنارینه ولپاره رمل کول سنت دی، یعنې گړندی به شي اولنډ لنډ قدمونه به اخلي، او اوکي به خوځوي، البته داسی به نه کوي چې منډه وهي، او یا ټوپونه وهي، بلکه صرف شجاعت به ښکاره کوي، که دگڼوالي له وجې نه رمل (پهلواني) نه شي کیدی نو طواف به وروسته وکړي او که دگڼوالي د ختمیدلو

(۱) معلم الحجاج ص ۱۳۶ بزیادة

(۲) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۷۱

امید نوي نوبیا به طواف شروع کړي، او داوول دریو چکرو په دوران کې که مرقعه پیدا کړي نورمل به وکړي، اورمل سنت مؤکده ده پرینودل یې ګناه دی، لیکن که چارمل پرینودونو قرباني یا صدقه ورباندې نه لازمیږي. ^(۱)

(۷) مسئله: د کمزوری یا بوډاوالي په وجه سره که یو سړي رمل پرېږدي نو هېڅ بدیت یې نشته، او که رمل کول یې هیرشي اوبیادیو اویادوه چکروڅخه وروسته ور په یادشي نو په دي صورت کی به بیاه پاتي چکرونو کې رمل وکړي، او که دشروع ددرې چکرونوڅخه وروسته ور په یادشي، نو اوس دي رمل نه کوي، ځکه چې آخر څلورو چکرو کې رمل کول سنت ندي، او که په ناپوهی سره یو سړي اوو (۷) چکرونو کې رمل وکړو نو داسی کول مکروه دی، لکن کومه جزاء ورباندې نه لازمیږي. ^(۲)

(۸) مسئله: خانه کعبې شریفې ته لیدل (کتل) عبادت دي، البته د طواف په حالت کې به خانه کعبې شریفې ته نه ګوري. ^(۳) او د مسجد حرام شریف په جت باندې طواف کول جائز دي. ^(۴) او که طواف کوونکی د لمونځ

کوونکي منځکې تیریږي نو دا په مطاف جائز دي. ^(۵)
(۹) مسئله: که چاتهول طواف قدوم یا اکثر طواف قدوم، یا طواف صدر، اویا نفلي طواف په جنابت حالت کې وکړو، نو په ده باندې دم (هدیه) واجب ده،

(۱) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۸۳

(۲) معلم الحجاج ص ۱۳۴

(۳) ماخوذ از غنیة ایضاح نووی

(۴) شرح لباب

او که بي اودسی حالت کې يې وکړو، نو دهرچکر لپاره ورباندې په مقدار دسرسايه صدقه ورکول واجب دي، او که داطوافونه يې بيا دوباره په حالت دپاکۍ کې وکړل، نو دا لازم شوي هديه او يا صدقه ترينه ساقطه شوه، او که چا طواف په پليتوا حرامو او جامو کې وکړنو مکروه دی، لکن نه په ده باندې دم واجب دي اونه ورباندې صدقه واجب دي، برابره خبره ده که داطواف فرض وي، که نفل وي، که واجب وي او که سنت وي، او همداراز که لږځای دا حرامو او جامو (کالو) يې پليت وي، او که ټولي جامي او احرامونه يې پليتي وي. (۵)

(۱۰) مسئله: هرکله چې طواف ختم کړي نو آخر کې به حجر اسود ښکل اويا به يې استلام وکړي، نو بيا افضل دادی چې دطواف دوه رکعته واجب لمونځ دمقام ابراهيم عليه السلام شاته، او يا دمیزاب الرحمة لاندې وکړي، په دی شرط چې چاته تکلیف او ضرر نوي، البته که مشکل وي بيا چې هرځای کې ورته موقعه پيداشي نو هلته دي وکړي، که هغه حرم شریف وي که حل وي، او که يو سړي ډير طوافونه په يوځل وکړل او آخر کې يې بيا دهرطواف لپاره دوه دوه رکعته لمونځ وکړ، نو ذمه خو يې فارغه شوه البته داسی کول مکروه دی، او چې کومو اوقاتو کې نفل کول مکروه وي، نودي اوقاتو کې دا طواف لمونځ هم مکروه دي، البته دامام طحاوی رحمه الله تعالی په نيزد دمازديگر ترلمانځه وروسته به ترلمر زيږي پورې، او وروسته دختلود صباڅخه ترلمرختو پورې دا طواف لمونځ جائز دي، او مکروه هم ندي، که څوک طواف د دمازديگر لمونځ څخه وروسته وکړي، نو بهتره

دا طواف لمونځ دماښام د فرضوڅخه وروسته، اودسنتوڅخه پيل کوي چې اوکه په عين طلوع الشمس، زوال، اوغروب کې يې دطواف لمونځ شروع کړ، دهغه طواف لمونځه هيڅ اعتبارنشته يعنې بيا آداء کول وړباندې واجب دي، ځکه چې دغه اوقاتو کې لمونځ کول جائز ندي، که په وږم طواف کې يې شروع وکړه، بيا دطواف لمونځ ورته په يادشو، نو په دې صورت کې به طواف پريږدي اودطواف لمونځ به وکړي، اوکچيرته چېکړپوره کولوڅخه وروسته ورته په يادشو، نوبيادي طواف پوره کړي، او ورسته دواړو طوافونو لپاره دوه دوه رکعته لمونځ وکړي.^(۱)

ترغيب کې دابن عمررضي الله تعالى عنهماڅخه يوحديث شريف مروي چې دطواف څخه وروسته ددوه رکعتولمونځ ثواب داسې ده لکه دغربي غلام يې چې آزادکړي وي.

(۱) مسئله: دطواف لمونځ څخه وروسته به زمزم مبارکواوبوته راشي اوځان به پرې موړ کړي، اودتعظيم په نظربه ورته وگوري، اوتبرکاءودس اوغسل هم ورباندې کولی شي، البته آب زمزم باندې استنجاء کول، اوبې اودسې لری کولو لپاره اودس پرې کول، اودجنابت نه غسل پرې کول، اویا پليټې پرې رښتل مکروه دي، چونکه مسجد کې اودس اوغسل کول مکروه دي نوپه آب زمزم به دمسجد شريف څخه خارج په پاک ځای کې به اودس اوغسل ترکاکولی شي، دآب زمزم په ولاړه ځکل بلاکراحت جائزدي، البته داسې نه دی چې په ولاړه ځکل يې مستحب دي، وروسته دځکلودآب زمزم څخه به

ملتزم شریف ته راشي، چې دادخانه کعبې شریفې هغه حصه ده چې حجر اسود څخه بیا تر دروازي پورې دي، او که څوک د طواف څخه وروسته ملتزم ته راشي، او بیا د طواف لمونځ وکړي او بیا زمزم ته ورشي نو د صورت به آسانه وي. (۱)

﴿ طواف کې د ځینو حجاجو کرامو خطاګانې ﴾

محترموا! په طواف کې ځینې حجاج کرام خطاګانې کوي چې ددې اصلاح ضروري دي نو ځنې خطاوی یې په لاندې ډول دي: -

(۱) - غیر د باب السلام څخه حرم شریف ته داخلیدل، او یا له دې دروازي نه داخلیدل لازم بلل.

(۲) - د طواف په لمانځه کې اوګي نه پتول، او اضطباع په دوام سره کول، او حال دادی چې اضطباع به یوازې توګه د طواف په مهال کې کولی شي بیا وروسته له طواف نه جائز ندي.

(۳) - د حجر اسود د چېي خواته د طواف شروع کولو په محال نه ادریدل، ځکه چې د حجر اسود بڼې طرف ته د دریدلو په صورت کې دیوه روایت مطابق د طواف شروع نه صحیح کیږي، بلکه طواف یې غیر صحیح دي.

(۴) - د حجر اسود څخه د طواف نه شروع کول.

(۵) - په حجر اسود او رکن یماني باندې آله کړله جوړول او تمبه تیل کول او زروونه کول د ښکلول یا مسحه کول لپاره چې دا صورتونه ممنوع دي.

(۶) - دا عقیده لرل چې د حجر اسود د ښکلول د صحت طواف لپاره شرط دي.

(۷) - درکن یماني او باقي ارکان ښکلول بلکه د قدرت په صورت کې نه.

په رڼه بمانې مسحه کوي .

(۸) - او په حجره اسودباندي خوشبوی لگول چې دغه وخت کې يې استلام
په بکار نه دی، ځکه چې خوشبوی استعمالول محرم لپاره ممنوع دي
بلکه اشاره به ورته کوي .

(۹) - په کوم طواف کې چې رمل وي درمل (پهلواني) پريښودل، او يا په
ژوبه کړو کې رمل کول .

(۱۰) - دطواف په وخت ښځو سره د بدن له لگيدو څخه ځان نه ساتل،
ځکه چې ښځو سره بدن مسحه کول مکروه تحریمي دي .

(۱۱) - دطواف په وخت کې بیت الله ته مخامخ کيدل، البته استلام کې به
حجره اسودته مخامخ کيږي تردې پوري چه دخپل نوکان به يې هم ورته
نښي وي، خو پښې به يې پنځل ځای وي حتی کی چه یو قدم دطواف يې
لم کم نه شي.

(۱۲) - دطواف لمونځه دنفلو په نیت کول بلکه دواجب لمونځ نیت به ورته کوي.

(۱۳) - دخلقو دطواف په ځای کې دطواف لمونځ کول، او يا داکومان کول
چې دطواف لمونځ به هر وروپه مقام ابراهيم عليه السلام کې کولی شي
اگر چې طواف کوونکي ته زیات تکلیف رسيږي، او کله دلته داسې موقعه
هم پېښه شي چې دگنوالي په وجه يې دطواف لمونځ کولو او فاسد شي،
انفسي کسان ترخپو لاندې مړه شي.

(۱۴) - دطواف دوه رکعت له لمونځ اوږد کول، دا يو خوا د نور وخلقو د لمونځ
کولو مانع گرځي، چې له دوی څخه هغه په دغه مقام کې دطواف د لمونځ

کولوزیات مستحق دی، او بله خوا دا کار خلاف سنت دی ځکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به دغه دوه رکعت له مونځ مختصر کولو. والله تعالی اعلم بالصواب

﴿شپږم بحث: - دسعی بیان﴾

﴿الف: - دسعی کولو طریقه﴾

محترموا! د صفا او مروا ترمینځ اوه واړه (خله) تللو راتللو ته سعی وائي، چې په حج او عمره دواړو کې واجب ده، داپه حج کې دطواف قدوم او یادطواف زیارت څخه وروسته کیدی شي، یو حدیث شریف دی چې د صفا او مروا تر مینځه دسعی ثواب داویا (۷۰) غلامانو د آزادولو برابر دی. ^(۱) پس دسعی طریقه دادی: چې کله دطواف لمونځ، اوزمزم، اوملتزم څخه فارغ شي، نو حجر اسود ته به ورشي دهغه استلام به وکړي، او یابه ورته اشاره وکړي، بیا به صفا طرف ته روان شي او صفاته درسیدلو څخه مخکې به دا کلمات ووايي: اَبَدَّءُ بِمَا بَدَّءَ اللهُ بِهِ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ. او چې صفاغونډې ته ورسیري نوبیت الله شریف ته به مخ کړي داسې چې کعبه شریفه ورته ښکاریري، اونیت دسعی به وکړي چې یا الله تعالی زه ستا درضا او خوشحالی لپاره د صفا مروا غونډیو تر مینځه دسعی داو (۷) گردشونو اراده لرم، ته یې ما لپاره آسان اومانه یې قبول کړي، اود زړه نیت هم کافي دی، اوداسې به لاسونه پورته کړي څنګه چې دعا لپاره لاسونه پورته کوي، اولاسونه به د لمانځه په شان هرگزله اوچتوي، داده جاهلانوکاردی، بیا به حمد او ثنا

(۱) کمالی الترغیب عن ابن عمر رضی الله تعالی عنهما

دېکېر درې درې ځله ووايې، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، اودرود شریف به ووايې
(۱)

اردعاي به وکړي. : اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَوْكِنَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَصَدَقَ وَعْدُهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُمْضُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
وَأَنْتَ لَا تُخَلِّفُ الْمِيعَادَ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ كَمَا هَدَيْتَنِي لِلْإِسْلَامِ أَنْ لَا تُنْزِعَهُ مِنِّي
وَأَنْ تَتَوَفَّائِي مُسْلِمًا وَقَدْ رَضِيَهُ عَنِّي، اللَّهُمَّ لَا تُقَدِّمْنِي لِعَذَابٍ وَلَا تُؤَخِّرْنِي لِسَيِّئِ
الْفِتَنِ، اللَّهُمَّ أَحْيِنِي عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَوَفَّنِي عَلَى
مِلَّةِ وَأَعِدْنِي مِنْ مُضِلَّاتِ الْفِتَنِ، اللَّهُمَّ أَغْصِمْنَا بِدِينِكَ وَطَوْعَتِكَ وَطَاعَةِ
رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (۱)

ارداسې نورې دعاگانې دخیر د دنیا و اخرت چې زړه یې غواړي هغه به وکړي
، اودسورت بقرة د پنځه شپته (۶۵) آیاتونو په مقدار به دعاگانې وکړي. (۲)
بیابه سعی شروع کړي اودشنو راډونو تر مینځ دنارینه لپاره سنت دی چې ښه

کړندی شي، لکن د جاهلانو په شان منډې به نه وهي، نو په عين حال کې به دادعا کوي: رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ سَالِمِينَ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ آمِنِينَ، او کله چې اخري راډونونه ورسپري بيا به خپل عادي تگ شروع کړي، اوداتهليل به وايي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

دغه تهليل اوتقدیس به ترهغه پورې وايي ترڅو چې ترمروا غونډې پورې ورسپري، او په مرواغونډې به هم دصفاغونډې په شان بيت الله شريف ته مخ کړي او حمد او ثنا اوتکبير اوتهليل اودرودشريف به ووايي، اودعاگانې به وکړي، نو کله چې دصفاخڅه مروا ته راشي دايوشوط شو، اوبيا کله چې صفاته راشي دابل شوط شو، يعنې دصفاغونډې خڅه شروع او په مرواغونډې به ختم شي نو په دې طريقه به اوه شوطه پوره کړي؛ پس کله چې دسعی خڅه فارغ شي نومستحب ده چې مسجدشريف کې دوه رکعته نفل لمونځ دسعی وکړي، کچيري حاجي قارن ؤو هغه به بيابل طواف اوبله سعی هم وکړي، يعنې دغه يوطواف اوسعيه يې دعمرې وه، اوبل طواف اوسعيه به يې دحج شي؛ کچيري حاجي مفرد ؤو پس دغه به ترټولو فعالودحج پورې په احرام کې وي، يعنې حاجي مفرد اوحاجي قارن به ځان نه حلالوي، اونه به سر خړې اونه به کالي اغونډي، بلکه محرم به اوسپري، البته نفلي طوافونه کولاي شي خو په نفلي طوافونو کې يې اضطباع نشته، اودغه نفلي طوافو کې رمل هم نشته، البته دنفلي طوافونو وروسته به دوه رکعته

په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی

په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی

ب: - د سعی صحت شرائط

په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی
په لومړي راجب لومړنۍ ادا کوي؛ او نفلي سعی به نه کوي ځکه نفلي سعی

یې معتبر ندی. پنځم: سعی تر داسې طواف څخه وروسته کول چې دغه طواف یې په طهارت سره ادا کړي وي. شپږم: سعی د حج په میاشتو کې کول، که له دې زمانې څخه یې منځکې حج لپاره سعی وکړه نو داسعی نهي معتبره ندی. اوم: دسعی زیاتره او اکثر شوطونه کول، که یې کم شوطونه وکړل نو سعی یې صحیح نه دی، کچیري یولدي مذکورو شرائطو دصحت څخه پاتې شي نو بیا ور باندي اعاده دسعی لازمه دي. ^(۱)

﴿ج: - د سعی واجبات﴾

محترموا! دسعی واجبات څلور دي: - اول دا چې: اووه واړه شوطونه دسعی پوره کول. دوهم: په خپلو پنبوسعی کول یعني غیر معذور لره. دریم: د عمرې لپاره دسعی په حال کې احرام تړل واجب دي البته شرط نه دی. څلورم: دصفا او مروا غونډیو ته ځان رسول. ^(۲)

﴿د: - د سعی سنن﴾

محترموا! دسعی سنن پنځه دي: - اول دا چې: دطواف اوسعی ترمینځ موالات (اتصال) کول. دوهم: دصفا او مروا غونډیو ته ختل. دریم: دسعی د شوط په مابین کې موالات (اتصال) کول. څلورم: ددواړو شنو راډوپه مابین کې منډې وهل یعني گړندی تلل. پنځم: دسعی په وخت کې دعورت پټولو لحاظ ساتل. ^(۳)

﴿ه: - د سعی مستحبات﴾

محترموا! دسعی مستحبات پنځه دي: - اول دا چې: دسعی مستقل نیت کول:

(۱) ارشاد الساری ص ۱۱۷ الی ۱۲۰

(۲) ارشاد الساری ص ۱۲۰

(۳) ارشاد الساری ص ۱۲۰ الی ۱۲۲

درهم: ذکر او دعاگانې کول. دریم: ظاهراً او باطناً خشوع او عاجزي کول. څلورم: له هر قسم نجاست څخه د بدن او کالو پاکول. پنځم: سعی ورسته دوه رکعت له مونځ په حرم شریف کې ادا کول. ^(۱)

﴿و: - دسعی مباحات﴾

محترموا! دسعی مباحات دوه دي: - اول دا چې: جائز خبرې اترې کول خو چې دخشوع سره منافي نوي.

درهم: داسې خوړل او څکل چې دسعی چکرو کې موجب د جدایې او فاصلې نوي.

﴿ز: - دسعی مکروهات﴾

محترموا! دسعی مکروهات نه دي: اول دا چې: دسعی مابین کې خرڅول او اخیستل. دوهم: داسې خبرې اترې کول چې توجه اړوي. دریم: ذکر او دعا نه کول. څلورم: سعی کې موالات (پیوستوالی) نه کول. پنځم: صفا او مروا غولیدو ته نه ورختل. شپږم: سعی بلاعذر له طواف نه زیاته وروسته کول. اوم: دعورت پټولو لحاظ نه ساتل. اتم: میلینو کې یعنې د دواړو شنو راډوپه مابین ګرندی او تیزنه تلل. نهم: چکرو کې زیاته فاصله کول؛ نو دا ټول شیان په سعی کې مکروه دي. ^(۲)

﴿ح: - دحج خطبې﴾

محترموا! حج کې حاجیانو لارښودنې دپاره درې ورځې خطبې ویل سنت دي، اوله خطبه: په اوومه دذی الحجې په مکه مکرمه کې دماسپڅین ترلمانځه

(۱) ارشاد الساری ص ۱۲۱ الی ۱۲۲

(۲) معلم الحجاج ص ۱۴۹

وروسته. دوهم خطبه: په نهمه دذی الحجې په عرفات کی دماز دیگرت لمانځه
دمخه. دریمه خطبه: په یوولسم دذی الحجې په منی کې چې په هره خطبه
کې به دهغه وخت موافق مناسک ورته بیانوي.^(۱)
﴿ط: - د شپږم بحث متعلقه مسائل﴾

(۱) مسئله: که چا دسعی جدا جدا چکرونه وکړل چې یوه ورځ یو چکر، بله
ورځ یې بل چکر، مثلاً په دې ترتیب یې اوو ورځو کې دچکرونه پوره کړل
نوسعیه یې وشوه، لکن که چا بلاعذر داسې وکړل نو دوباره سعی کول
ورته مستحب دی، او همدا رنگه که چا بلاعذر پیاده سعی ونه کړه په
سوارۍ یې وکړه نودم ورباندې واجب دی، او که چا درې چکرونه
پرېښودل او څلور یې وکړل نوسعی یې وشوه، لکن دهر چکر په بدله کې
دغمونیمه پیمانه یادرسایې په مقدار قیمت ورباندې لازم دي.^(۲)

(۲) مسئله: سعی کې د نجاست څخه پاکې جامې او کالي اغوستل، اود یې
اودسۍ یادجنابت څخه بدن پاک ساتل مستحب دي.^(۳)

(۳) مسئله: مرواغونډې باندې نوافل کول مکروه دي، البته که دسعی په وخت
کې د فرضي لمونځ جماعت قائم شو، او یادجنازې لمونځ قائم شو، نو په دې
صورت کې به سعی پرېږدي په جماعت او جنازې لمونځ کې به ورسره
شاملېږي او که بل څه علرپیش شونو بیا به هم باقي چکرې وروسته پوره کړي.^(۴)

(۱) ارشاد الساری ص ۱۲۵

(۲) معلم الحجاج ص ۱۴۷

(۳) شرح لباب بحواله مسائل حج ص ۱۸

(۴) معلم الحجاج ص ۱۴۹

(۴) مسئله: عمره کونکي اوهغه حاجي متمتع چې هدیه یې ځان سره نوي راوستلي چې عمره پوره کړي، نوبیا به ټول سرپاکم از کم څلورمه حصه دسر وینستان به په حلاق (نایي) یا په محرم ملگري اویا به یې پنخپله وخریې، یا به دیوبندگوتي په اندازه قصر (کتایي) دوینستانو وکړي؛^(۱) او کچیري چاد څلورمي حصي څخه کم سرو خریلو، اویایي څلورمي حصي څخه کم سرلنډه کړو، نودی دا حرام څخه ندي وتلی بلکه محرم دي، پس که ده گنډل شوي کالي واغوستل، یا یې خوشبوی استعمال کړه، نو قرباني یعنی پسه د جزاء اویا صدقه ورباندې لازم دي؛^(۲) او کچیري چاسر تازه خریلی وي نوده باندې واجب دي چې په سرباندې چاره تیره کړي، البته که چاسر زخمی وي چې نه خریل کيږي اونه لنډيږي نودده څخه بیا خریل اولنډول ساقط دي؛^(۳) اوهمداراز عمره کونکي چې سعی وکړي نودسر خریلو یا لنډولو څخه مخکې به بریتونو اوبغلونو وینستان نه اخلي او نه به د لاسونو خپونو کونه پري کوي، ځکه چې پدې صورت کی د بعضي فقهاء په نزد ورباندې هدیه یا صدقه لازميږي.^(۴)

﴿سعی کې د ځینو حاجیانو صاحبانو خطاګاني﴾

محترموا! په سعی کې ځیني حجاج کرام خطاګاني کوي چې ددې اصلاح ضروري دي نو ځنې خطاوی په لاندې ډول دي:-

(۱)- صفا غونډی باندې دواړو لاسونه داسې پورته کول لکه په لمانځه کې

(۱) شامی وغیره

(۲) محیط

(۳) شرح لباب

(۴) کلها بحواله مسائل حج ص ۱۹

د تکبیر تحریمه لپاره پورته کولي شي، اما د دعا لپاره لاسونه پورته کول شرعاً ثابت دي.

(۲) - دسعی لپاره نیت نه کول .

(۳) - د صفا او مروا ترمینځ په میلینو حاضرینو (شنوراډو) کې عادی تلل .

(۴) - د دواړو شنوراډو ترمینځ ښځي چټک تگ کول ، بلکه ښځي به د دواړو شنوراډو ترمینځ عادي تگ کوي .

(۵) - د صفا غونډی څخه ترمروا غونډی پورې ټوله سعی په گړندی تگ او خفاست سره کول، چې یوخوا دادستو خلاف دي، او بله خوا دا عبادت څخه په بیزارتیا باندې دلالت کوي، او دا ځکه لویه خطا ده چې عبادت باید په ډیره خوشحالتیا پراخه سینه او خشوع سره ادا کړی شي .

(۶) - له داسې کتاب څخه دعا کول چې په معنی یې نه پوهیږي، بلکه هغه دعا کول پکار ده چې مناجات او حضور یې ورسره جوړوي .

(۷) - له مروا څخه دسعی پیل یعنی شروع کول .

(۸) - له صفا څخه تر صفا پورې سعی یو چکر گڼل، او په حقیقت کې داده چکره دي.

(۹) - له نسک (عبادت) پرته سعی کول لکه چې ځینې خلق داعقیده لري چې سعی باید په دوو رکعتو نفلو کولو سره شروع شي، اوسعی هم د طواف په شان ده یعنی نفلی سعی کول ثواب لري چې دا ظن یې صحیح نه ده .

(۱۰) - له سعی وروسته د قصر په نامه معمولي لږ وینستان چې د گوتي د سربند څخه کم وي قطعه کول، یادخلورمي حصي څخه کم د سروینستان خریل، او

ځنې جاهلان دمروا په غوندې باندې ولاړوي، بيا يې قينچې باندې لږ لږ وينستان راخلي له خلقو څخه دخپلورو پيو داخستلو خاطر، لکه مور پخپله داليدلي دي چې په دې سره سړی دا حرام څخه نه اوزي. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿اوم بحث: د حج پنځو ورځو احکام﴾

﴿الف:- د حج اولي ورځ احکام﴾

محترموا کله چې دذی الحجې دمیاشتي اتمه نیټه شوه کچیرته حاجي متمتع وړ، اوداتمي ورځې څخه دمنځه یې عمره کړي وه، بيا يې مکه مکرمه کې نیت دافات کړی وي يانه، اویادمکې مکرمې اوسیدونکی وي، نودی به دفرضي بانفلي حج اویادحج بدل احرام وتړي، يعني دسنت مطابق دي غسل وکړي، ادا حرام څادرونه دي واغوندي، دا حرام لپاره دي دوه رکعته سنت لمونځ وکړي، دحج په نیت دي تلبیه ووايي، په دې سره به یې احرام شروع شي چې دا حرام ټول احکام په ده لازم شول، لکه مخکې دا حرام په بحث کې یې بیان تیر شويدي، اوافضل دادی چې داتمي ورځې دراتلو څخه مخکې دا حرام وتړي، دحاجي متمتع لپاره په زمین حرم شریف کې احرام تړل جائز دی، لهذا مسجد حرام شریف یامکې معظمې پورې دا حرام تړل خاص نه دي^(۱) که حاجي صاحب قارن یامفرد وي نو تجدید دا حرام ته یې ضرورت نشته، نو دا حاجي صاحب که متمتع وي او که مفرد او که قارن وي داتمي ورځې دذی الحجې ترا حرام تړلو او تر لمر ختلو وروسته به استحبابا دمکې مکرمې څخه دمنی په لورې روان شي که څه هم دجمعي ورځ وي، او که په اتمه

شپه يې حرکت وکړو، يايې تر زوال وروسته حرکت وکړو نوډهم جواز لري.
 (۱) اودا تمې ورځې د ماسپښين او مازديگر او ماښام او ماسخوتن او دنهمې ورځې
 د سهار لمونځونه په مني کې کول سنت دي، او که دغه شپه په مکه مکرمه يا
 غزيريه يا المعابده کې تيره کړي، او يا که اکثر شپه عرفات ته ورسوي نو دا
 خلاف سنت دي، کله چې دمکې مکرمې څخه مني ته ورسېږي په مني کې
 به دادعا وکړي: **اَللّٰهُمَّ هَذِهِ مِنْيْ فَاَمْنٌ عَلَيَّ يَمَّا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ اَوْلِيَّائِكَ وَاَهْلَ**
طَاعَتِكَ، سُبْحَانَ الَّذِيْ فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ، سُبْحَانَ الَّذِيْ فِي الْاَرْضِ سَطْرُهُ،
سُبْحَانَ الَّذِيْ فِي الْبَحْرِ سَيْلُهُ، سُبْحَانَ الَّذِيْ فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ، سُبْحَانَ الَّذِيْ
فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ وَوَضَعَ الْاَرْضَ يَنْقُذُ رَحْمَتُهُ، سُبْحَانَ
الَّذِيْ لَا مَنَجَا وَلَا مَلْجَا اِلَّا اِلَيْهِ، او په مني کې به داسې نور دعاگانې هم کوي
 ترڅو چې سهار شي.

ب: - د حج دوهمې ورځې احکام

محترموا! د ذی الحجې میاشتي دنهمې او د حج دوهمې ورځې مناسک
 او احکام په لاندې ډول دي: -

۱ - دوقوف عرفی طریقه:

محترموا! د ذی الحجې میاشتي دنهمې نيتي مناسک دادي: چې حاجي صاحب
 به د سهار لمونځ په مستحبه طریقه په ښه روښنایي کې ادا کړي، بیا به متصل
 د سهار لمونځ پسې تکبیرات تشریق ووايي، که څه هم دغه تکبیرات د تشریق
 د مناسکو څخه ندي بلکه په هر مکلف لمونځ کونکي باندې واجب دي، بیا به

(۱) فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۲۲۶ - الباب الخامس

تلبیه او داسې نور مسنون اذکار ووايې، پس هر کله چې لمر په ثبیر غره باندې راپورته شي، چې د جبل ضب په مقابل کې دی چې څوک عرفات ته ځي نو په چپ لاس يې واقع دي، د تر لمر ختو وروسته به په مسنونه طريقه او په زیات وقار او په زیاته ارامې اوسره د تلبیه ویلوبه د جبل ضب په لاره (چې په ښې اړخې د تلوونکي د عرفات کې دي) استحباباً عرفات ته روان شي، البته کچیرته اکثره حصه يې د شپې په منی کې تیره کړي بیا عرفات ته روان شي، یاله اکثره حصې د شپې څخه مخکې، او یا د لمر ختو څخه مخکې عرفات ته روان شي هم جائز دي، البته گناهگاردی ځکه چې خلاف سنت کارېي وکړو، او د ښې څخه د وتلو د عاگانې به وکړي. ^(۱) د منی څخه عرفات ته دروانیدو په رخت کې دغه دعا لوستل هم د ځینو علماء کرامو څخه منقول دي: اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَوَجَّهَكَ الْكَرِيمَ اَرَدْتُ، فَاجْعَلْ ذَنْبِيْ مَغْفُورًا، وَحَجِّيْ مَبْرُورًا، وَارْحَمْنِيْ وَلَا تُخَيِّبْنِيْ، وَبَارِكْ فِيْ سَفَرِيْ، وَاقْضِ بَعْرَاتِ حَاجَتِيْ اِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا اَقْرَبَ غَدُوَّةٍ غَدَوْتُهَا مِنْ رِضْوَانِكَ وَابْعَدْهَا مِنْ سَخَطِكَ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ غَدَوْتُ، وَعَلَيْكَ اعْتَمَدْتُ، وَوَجَّهَكَ اَرَدْتُ فَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ تُبَاهِيْ بِهِ الْيَوْمَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّيْ وَافْضَلُ اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمَغَافَاتِ الدَّائِمَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَصَلَّى اللهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ، پس هر کله چې عرفات ته راشي په زیات ذکر او تسبیح او تهلیل او تلبیه برسیره به د مبارک کلمات پرله پسې رايې: لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْ قَدِيرٌ ، او په داخل د حدود و عرفات کې به خپل ځان د مشاغلو څخه فارغ کړي، لکه خپل کیمپ پیدا کول او داسې نور ضرورياتونه ، که موقعه مساعده وي چې کله زوال شي دو قوف عرفات سنت غسل به وکړي ، که موقعه مساعده نشوه بیا به په اودس باندې اکتفا وکړي، او افضل دادی چې په عرفات کې د جبل الرحمة تر څنګ ځای ونیسي، نو هر کله چې عرفات ته ور داخل شي او جبل الرحمة وويني، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ به ووايي، او په خطرناکو او مخصوصو ځایو کې، یا په لارو سرکو کې به نه کيني چې په هغی کی مسلمانانوته په تلور اتلو کې تکلیف رسیږي، او یا داسې ځایونو کې چې یا غرور پکې راځي، یا خوف د غلو وي او یا نور داسې شیان چې توجه پرې خرابیږي، یعنی په دغه مذکورو ځایونو کې به نه کيني. (۱)

که شرعي مانع نه و د ماسپښین او مازدیګر لمونځونه به د عرفات دامام سره په مسجد نمره کې د ماسپښین په وخت کې یو ځایي ادا کړي، او که غلر موجود ولکه د سعودي حکومت د اوقافو موظف امام د قصر نسکی یا د قصر سفر لوجي د لمونځونو د قصر کوي، او حال دا چې امام یې دمکې مکرمې مقیم وي تر عرفات پورې ځان مسافر بولي، په حقیقت کې دا حنافو په نیز د امسافه د سفر نه دی، او دا حنافو په نیز د قصر نسکی هم نشته، نو په دې دواړو صورتو کې د حنفي مذهبه و اقتداء ورپسې صحیح ندي. (۲) امام ابو حنیفه رحمه الله علیه فرمایي: چې کوم محرم ځان ته لمونځ کوي یا جماعت سره لمونځ کوي، لکن امام یې د بادشاه او دنائب د بادشاه څخه علاوه بل شخص وي، نو دا محرم به هر لمونځ

۱ ملخص التاریخ خانیه ج ۲ ص ۴۵۲

(۲) ارشاد الساری مناسک علی ملا قاری ص ۱۳۱

په خپل خپل وخت کې کوي، يعني جمع د تقديم به نه کوي، اود اقول اکثر و
 فقهاء و غوره کړېده، او امام ابو يوسف او امام محمد او امام مالک او امام شافعي او
 امام احمد رحمهم الله تعالى فرمايې: چې دوی جمع د تقديم کولی شي، او صاحب
 د برهان فرمايې چې دا قول ډير ظاهر دی يعني په اعتبار د دليل سره کما في الشامية.
 فائده: - موجوده زمانه کې د بادشاه له طرفه په خپلو خپلو خیمو کې د لمونځ
 کولو حکم ورکولی شي، نو په دې بنا عام امامان په خیمو کې امامت کوي
 نوره به نایان د بادشاه شي. مفهوم من شرح اللباب. د کوم امام چې دانظريه
 وي چې عرفات کې د خلورو رکعاتو په ځای دوه رکعت له لمونځ کول په افعال
 د حج کې داخل دي، نو که حقیقتاً دا امام مسافر و او بل شرعي مانع هم نه
 و نو د حنفي اقتداء ورپسې صحیح ده، او که دا امام مسافر نه و نو د حنفي
 اقتداء ورپسې صحیح ندي. ^(۱) نویاب به د ماسپینین تر لمانځه وروسته د دعاگانو
 لپاره د جبل الرحمة تر څنګ په مخ د قبله شریف ودریږي چې جبل الرحمة
 اکثره حصه یې دراسته (نبی) اوکي لوری ته وي، اود اوکي لږ حصه یې جبل
 الرحمة د شالورې ته واقع وي، اود عرفات نهم سرک (روډ) اوهم د وزارت
 علیه تعمیر یې د چې اوکي لورې تر شا واقع وي، دغه ځای د زیاتو علماء
 کرامو په نظر موقف النبی صلی الله علیه وسلم دی، نو په دغه ځای کې یا چې
 په هر ځای د عرفات کې وي د عرفات دعاګاني به وکړي.

۲- د عرفات دعاګاني: -

محرمو! د ترمذی شریف په حواله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

(۱) منحة الخالق بحواله مسائل حج ص ۲۳ الی ۲۴

چې د ټولو دعاگانو څخه زیاته غوره دعرفي ورځې دعا ده، او د ټولو نه زیاته غوره دعاچه ماو زما څخه وړاندې پیغمبرانو علیهم السلام تیر شويدي داسې دعا کړېدي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ او د مناسک ملاعلی قاري په حواله د طبراني صاحب څخه نقل دی چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم دعرفات په دعاگانو کې دادعاهم شامله ده: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ تَرَى مَكَانِيْ وَتَسْمَعُ كَلَامِيْ وَتَعْلَمُ سِرِّيْ وَعَلَانِيَّتِيْ وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ اَمْرِيْ رَحِمَهُ اللهُ، اَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيرُ الْمُسْتَغِيثُ الْمُسْتَجِيرُ الْوَجِلُ الْمُشْفِقُ الْمُقِرُّ الْمُعْتَرِفُ بِذَنْبِيْ اَسْأَلُكَ مَسْئَلَةَ الْمِسْكِيْنَ وَابْتِهَالُ (زاري) اِلَيْكَ ابْتِهَالُ الْمَذْنِبِ الدَّلِيلِ، وَاَدْعُوْكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ الضَّرِيْرِ، وَمَنْ خَضَعَتْ لَكَ رَقَبَتُهُ وَقَاضَتْ لَكَ عَيْنُهُ، وَنَحَلَ لَكَ جَسَدُهُ، وَرَغِمَ لَكَ اَنْفُهُ، اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِيْ بِدُعَائِكَ رَبُّ شَقِيًّا، وَكُنْ بِيْ رَوْوْفًا رَّحِيْمًا، يَا خَيْرَ الْمَسْئُوْلِيْنَ يَا خَيْرَ الْمُعْطِيْنَ؛ او دامام بیهقي صاحب د شعب الایمان په حواله د حضرت جابر رضی الله تعالی عنه نه روایت نقل کړېدي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل: چې کوم مسلمان دعرفي په ورځ د لمر له زوال څخه وروسته مخ په قبله سل ځله لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، بیاسل ځله سورة الاخلاص، بیاسل ځله درود شریف، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مُّجِيْدٌ وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ، اولولي نوالله تعالی فرمایي: چې ای زما ملائکوزما ددې بنده څه جزاء ده؟ دغه بنده زما تهلیل او تسبیح وکړو، زما لویې او عظمت یې بیان کړو، زما معرفت یې حاصل کړو، زما شان

په بیان کړو، اوزماپه نبي باندې يې درود وليکلو، ای زما ملاتړ کوناسو گواه
 مادی اوبنېلو، اودده دځان په باره کې مې دده سفارش قبول کړو،
 اړکه زما بنده له ماڅخه دټولو عرفات والولپاره سفارش وکړي نودده سفارش
 به ددرې ټولو په حق کې قبول کړم؛ لهذا دغه مذکوره وظیفه په عرفات کې
 درنه پاتې نشي، اودحضرت علي کرم الله وجهه نه روایت دي چې رسول
 الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: چې عرفات کې زما اوداولوالعزمو انبیاء علیهم
 السلام اکثره دعا داوه چې: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
 الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا
 وَفِي بَصَرِي نُورًا، اللَّهُمَّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 رَسَاسِ الصَّدْرِ وَشَتَاتِ الْأَمْرِ وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَلِجُ
 فِي اللَّيْلِ وَشَرِّ مَا يَلِجُ فِي النَّهَارِ وَشَرِّ مَا تَهَمَّتْ بِهِ الرِّيحُ وَشَرِّ بَوَائِقِ الدَّهْرِ. (۱)
 اودحضرت عبدالله بن عمر رضی الله تعالی عنهما څخه منقول دی چې عرفات کې
 دماز دیگر لمانځه څخه دفارغیدونه وروسته به يې لاسونه پورته کړل په وقوف
 کې به مشغول شو، اوالله اکبر ولله الحمد لا شریک له له له الملك وله الحمد
 به يې ولوستل اودادعابه يې کوله: اللَّهُمَّ اهْدِنِي بِالْهُدَى وَنَقِّنِي بِالتَّقْوَى وَاعْفِرْ
 لِي فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى، دي څخه وروسته به يې لاسونه کښته کړل اودومره
 رخت به چپ پاتې شو چې سورة الفاتحة پکې لوستلی شوه، بیا به يې لاسونه
 پورته کړل او هغه شان دعابه يې کوله څنگه چې بیان شوه. (۲)

(۱) غنية الناسک عن ابن ابی شیبة

(۲) حصن حصین

او د حضرت علي کرم الله وجهه په روايت چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به د عرفې په بيگايي د دعا زياته فرمايله: **اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَأَلَدِي نَقُولُ وَخَيْرًا مِمَّا نَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَإِلَيْكَ مَأْيِي وَلَكَ رَبُّ تَرَانِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَوَسْوَاسَةِ الصُّدْرِ وَشَتَاتِ الْأَمْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَجِيءُ بِهِ الرِّيحُ** (رواه الترمذي). پس ددې بيان شوو دعاگانو څخه علاوه کومې دعاوي چې يې زړه غواړې او په کومه ژبه کې يې چې کوي هغه دي وکړې، خوزړه به يې بڼه متوجه وي، او په عاجزي اوزاري سره به دعاوي کوي ځکه چې په حقيقي معنی کې دعاهم هغه ده چې له زړه رووزي، او دلته چې کومې دعاگانې دا حاديثو څخه ثابتې دي دهغه خاص اهتمام او خيال ساتل پکار دي، د دعاگانو تر مينځ دي بيا بياتلبي هم مکرره وايي او د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه بې شميره جامع دعاگانې منقول دي چې څه وخت يا مقام پورې خاص نه دي، هروخت يې کولای شي لکن که د عرفات په زرينه موقعه يې وکړې د قبلیدو زيات اميد دي او ځينې يې دا دي: د حضرت عائشه رضي الله تعالى عنها نه مروی دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به د دعا فرمايله: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْتَمِ وَالْمَغْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ وَتَقْ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّسِّ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ** (رواه البخاري).

او حضرت ابی هريره رضي الله تعالى عنه نه مروي دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به كله دعا كوله نو د ادعا به يې فرمايله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ" (متفق عليه).

او حضرت انس بن مالك رضي الله تعالى عنه نه مروي دي چې مادر رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اوريدلي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به زياته د دعا فرمايله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبَخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرُّجَالِ" (رواه البخاري).

او حضرت شداد بن اوس رضي الله تعالى عنه نه مروي دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چې دا ستغفار اتوسردار دادي چې ووايي "اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ قَالَ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مَوْقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ" (رواه البخاري).

او حضرت ابی هريره رضي الله تعالى عنه فرمايي چې حضرت عائشه رضي الله تعالى عنها فرمايلي چې يوه شپه ما رسول الله صلى الله عليه وسلم په فراش پيدا نكړو نو ما غوشتو چې زما لاس دهغه په قدمونو باندې واقع شو چې هغه ولاړو او د سجدي په حالت كې وو او دغه دعايي فرمايله: "اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أَحْصِي

ثَنَاءُ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ" (رواه مسلم).

او د حضرت عائشه رضی الله تعالیٰ عنہا نه پوښتنه وشوه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به کومه دعا کوله؟ دی رضی الله تعالیٰ عنہا و فرمائل چې دادعا به یې فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ" (رواه مسلم).

او د حضرت ابن عباس رضی الله تعالیٰ عنهما نه مروي دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به د دعا فرمایله: "اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ" (رواه مسلم).

او د حضرت زید بن ارقم رضی الله تعالیٰ عنهما نه مروي دی چې زه نه وایم لکن هغه ووايي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به فرمايل نو هغه صلی الله علیه وسلم به فرمايل: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبَخْلِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ اللَّهُمَّ آتْ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا" (رواه مسلم).

او د حضرت عبدالله بن عمر رضی الله تعالیٰ عنهما څخه مروي دی چې بعضی د دعاگانو در رسول الله صلی الله علیه وسلم نه داهم دی: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ" (رواه مسلم).

او د حضرت ابی هريره رضی الله تعالیٰ عنه نه مروي دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقِلَّةِ وَالذَّلَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ" (رواه النسائي).

د حضرت ابي هريره رضی اللہ تعالیٰ عنہ نه مروی دی چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يَنْفَعُ الضَّجِيعَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا يُسْتِ الْبِطَانَةُ" (رواه النسائي).

د حضرت ابي هريره رضی اللہ تعالیٰ عنہ نه مروی دی چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ" (رواه النسائي).

د حضرت ابي سعيد رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمایي چې ما در رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نه اوریدلي چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به دادعا فرمایله: "أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْكُفْرِ وَالذِّينِ" قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَعْدِلُ الدِّينَ بِالْكَفْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "نَعَمْ" (رواه النسائي).

د حضرت عبد الله بن عمرو بن العاص رضی اللہ تعالیٰ عنہ نه مروی دی چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به په دغه کلماتو دا دعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الْعَدُوِّ وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ" (رواه النسائي).

د حضرت قتادة رحمه الله تعالیٰ فرمایي چې حضرت انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ نه مروی دی چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُونِ وَالْجُدَامِ وَالْبَرَصِّ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ" (رواه النسائي).

د حضرت عبد الله بن عمر رضی اللہ تعالیٰ عنهما فرمایي چې ما در رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نه اوریدلي چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي" قَالَ جَبْرِ وَهُوَ الْخَسْفُ (رواه النسائي). د حضرت ابي اليسر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

مروي دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرَدِّيِّ وَالْهَدْمِ وَالْفِرْقِ وَالْحَرِيقِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا" (رواه النسائي).

او د حضرت عائشه رضی الله تعالى عنها فرمایلي: چې ما ته دغه دعا رسول الله صلی الله علیه وسلم ښودلې وه "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا" (رواه ابن ماجه).

او د حضرت عبد الله رضی الله تعالى عنها نه مروي دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْثِهِ وَتَفْخِخِهِ فَهَمَزُهُ الْمَوْتَةُ وَنَفْثُهُ الشَّعْرُ وَتَفْخِخُهُ الْكِبَرُ" (رواه أحمد).

او د حضرت انس رضی الله تعالى عنها مروي دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به دادعا فرمایله: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَوْلٍ لَا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَعِلْمٍ لَا يَنْفَعُ" (رواه أحمد).

او د غسی نوري دعاګاني چې په حزب الاعظم او په مناجات مقبول وغيرهما کتابونو کې راجمع کړي شوي دي، نو په عرفات کې د دغې کتابونو څخه چې څومره دعاګاني لوستلی شي ښه موقعه دي، او که وخت ډیروي نو ځینې نورو

حضراتو هم دعاگانې ليکلي دي هغه هم لوستلی شي، کله چې دمازديگر رخت داخل شو خپل لمونځ به وکړي، که امام مقتدي پيدا کولی شونوپه جماعت سره به لمونځ وکړي، بيا به دعاگانوته ادامه ورکړي ترڅو چې لمر لويږي، البته داحنافوپه نزد که دامام شرائط موجودو و نودوقوف عرفي ترست غسل څخه وروسته به مسجدابراهيم عليه السلام چې مسجد دنمره يې هم بولي چې تقريبا شپيته ميتره دمحراب لورې دقبلي خواته دعرفات دحدودوڅخه خارج (وتلي) ده، اونوره حصه يې په عرفات کې داخله ده، هغه مسجد شريف ته به ورشي، اودامام خطبې ته به منتظرشي اوله خطبې وروسته به په امام پسې جمع دماسپښين اومازديگر لمونځونو وکړي، اوترامام وروسته به په امام پسې عرفات ته روان شي، اودامام په څنگ کې به دجبل الرحمة په تقريې فرضي وقوف دعرفات سرته ورسوي.

۳- دجمع تقديم شرطونه:-

محرمواپه عرفات کې دماسپښين اومازديگر دلمونځوديوځای کولو شرائط دادي: اول:- له جمع تقديم مخکې به يې دحج احرام تړلی وي نو که صرف په عمره يې احرام تړلی وؤ جمع تقديم يې نه صحيح کيږي. دوهم:- که چا داحرام تړلو څخه مخکې دماسپښين لمونځ په امام پسې وکړو، بيا يې احرام په حج وټړلو، اودمازديگر لمونځ يې په ماسپښين وخت کې وکړو، داجمع تقديم يې صحيح نه دی په نزد دامام ابی حنيفة رحمة الله عليه بالدي، اوپه مذهب ديارانور حمهما الله صحيح کيږي. دريم:- دماسپښين لمونځ په مازديگر باندې مخکې کول، او که بالعکس يې وکړو نو جمع تقديم يې نه صحيح کيږي.

څلورم: - زمانه به يې د عرفات ورځ نهم دذی الحجې وي، اوهم به دماسپېښ ورځت وي، لهدا بل وخت نه صحيح کيږي. پنځم: - مکان به يې دلبې کريم صلی الله عليه وسلم دلمانځه ځای وي، اويابل ځای چې حدودودعرفات څخه وي. شپږم: - دواړه لمونځونه به په جماعت سره ادا کوي. اوم: - دجماعت امام به اميرالمؤمنين وي، اويابي نايب اوياددوی په امر بل څوک وي. (۱)

ج: - دووقوف عرفې صحت شرطونه ﴿﴾

محترموا! دپنځه شرائط دومره ضروري دي چې که يوله دې شرطونه څخه موجود نوي، نوبيا يې وقوف عرفه نه صحيح کيږي: اول: - مسلمان به وي نودکافرووقوف عرفه غيرمعتبردی. دوهم: - دحج احرام به يې ترلی وي نودبي احرامه نفر وقوف عرفه معتبرنه دی. دريم: - نهم دذی الحجې ترزوال وروسته بيا دذی الحجې دلسم ترصبح صادق پورې يې وخت دي، نوددې معين وخت نه وروسته ياددي وخت نه ترمخه وقوف عرفه معتبرنه دی.

څلورم: - دعرفات په حدودو کې اودريدل دي، نوکه دعرفات له حدودو څخه علاوه په خطاسره بل ځای يابه څنگ دحدودو کې اودريدوچې گمان دعرفات يې پرې وکړو، نوداوقوف عرفه يې معتبرنه دی، لکه نن صبايې خبره خلق داسی کوي. پنځم: - په خپل مذکور وخت اوپه خپلو خاصو حدودو کې دعرفات اودريدل که څه هم يوساعت وي، يعنی دزوال نه بيا ترصبح صادق پورې مکمل وخت وقوف عرفه کې اودريدل شرط ندي. (۲)

(۱) ارشادالساری ص ۱۳۲ الی ۱۳۴.

۲ ارشاد الساری ص ۱۳۷ ردالمختار ص ۱۹۰ ج ۲

﴿ د: - دوقوف عرفی واجبات ﴾

محترموا! دوقوف عرفه واجبات دادي: اول داچې: - دزوال څخه بیا تر ماښام پورې اودرېدل . دوهم: - په وقوف دعرفات کې لږه څه حصه دشپې داخلول . دریم: - متابعت دامام په کښته کیدلو دعرفات کې، البته که امام دمخه ترغروب کښته کیدلو بیا یې متابعت نه دی پکار بلکه موجب دنقصان دی . څلورم: - دماښام لمونځ دماسخوتن په وخت کې په مزدلفه شریفه کې کول، ^(۱) که یوچا دماښام لمونځ په عرفات یا دمزدلفه په لاره کې کړی وي نو په مزدلفه کې یې بیا دوباره کول واجب دي. ^(۱)

﴿ ه: - دوقوف عرفی سنن ﴾

محترموا! دوقوف عرفه سنتونه دادي: - اول: - دوقوف عرفی لپاره غسل کول . دوهم: - جمع دتقدیم سره دخپلو شرائطو ادا کول . دریم: - دلماښخه وروسته وقوف عرفی ته متوجه کیدل بغیر دڅه تأخیر نه . څلورم: - دعرفات څخه دامام سره یوځای واپس کیدل. ^(۲)

﴿ و: - دوقوف عرفی مستحبات ﴾

محترموا! دوقوف عرفه مستحبات شپږویشته - ۲۶ - دي: - اول داچې: - ډیره تلبیه ویل . دوهم: - ډیرې دعاګانې کول . دریم: - دالله تعالی ډیر ذکر کول . څلورم: - توبه استغفار ډیر ویل . پنځم: - تضرع، خشوع او ډیر مناجات کول . شپږم: - که چیرته امام نیږدې ؤو نو دامام شاته یا ښی خوا ته

(۱) ارشاد الساری ص ۱۳۸ و ص ۴۷

(۱) ردالمختار ص ۱۸۸ الی ۱۸۹

(۲) معلم الحجاج ص ۱۶۱

اودریدل . اوم: - دخلکوسره یوځای را کښته کیدل . اتم: - دزوال څخه
 مخکې دوقوف لپاره ځان فارغ کول . نهم: - دوقوف نیت په اطمینان سره
 کول . لسم: - ددعایه وخت کې مخ په قبله اودریدل . یوولسم: - ددعا لپاره
 لاسونه اسمان خواته پورته کول . دوولسم: - درې درې ځله ددعا تکرار
 کول . دیارلسم: - ددعا شروع او ختم په حمدا و صلوة سره کول . څوارلسم: -
 دځان او احرامو صفایې کول . پنځلسم: - دنفلي روژې نیول . شپږلسم: -
 که ضعیف ؤو هغه لره دروژې خوړل . اوه لسم: - که طاقت یې ؤو بغیر له
 مشقته ددعا لپاره لمرته اودریدل . اتلسم: - له ملگرو وغیره ؤو سره دښمنۍ
 او حسد پرینودل . نولسم: - دپیرد خیر اعمال او افعال کول لکه داوږور
 کول اودفقیرانو وغیره ؤو سره تعاون کول . شلم: - ترحم په مسا کینو فقر او
 ملگرو باندې کول . یوولسم: - له عرفاته مزدلفې ته دمازمین په لارې تلل .
 دوولسم: - دمزدلفې په لاره زیاته تلبیه ویل . درویشتم: - د عرفات کښته
 کیدلو په وخت له تلبیې څخه زیات تسبیح و تکبیر و تهلیل اودرود شریف ویل
 . څلورویشتتم: - په ژړا او افسوس مناجات ویل او په حسرت او غم سره د
 عرفات نه کښته کیدل . پنځویشتتم: - په پښو ((پیاده)) کښته کیدل . شپږویشتتم
 : - دصحراتو (غټوډبرو) سره نیردې دجبل الرحمة ترڅنګ اودریدل ^(۱)

﴿ ز: - دوقوف عرفې مکروهات ﴾

محترموا! دوقوف عرفه مکروهات دادي: - اول دا چې: - دماسپښین له لمانځه
 وروسته موقف ته په ورتللو کې تاخیر کول . دوهم: - په لارو کې اړول چې

خلقوته تکلیف وي. دریم: - د زوال څخه مخکې د خطبي ویل. څلورم: - په راتلونکې عرفه کې غفلت کول د توجه الی الله څخه پنځم: - دومره په تیزی سره تلل چې حاجیانوته ضرر او تکلیف رسیږي. شپږم: - په وقوف عرفات کې غفلت کول. اوم: - ماښام یا ماسخوتن لمونځونه په عرفات یا په لاره کې کول، البته په مزدلفه کې یې بیا دوباره کول لازمي دي. اوداسې نور^(۱)

﴿ح: - وقوف عرفه کې د ځینې حاجیانو خطاوي﴾

محترموا! په وقوف عرفه کې ځینې حجاج کرام خطاګانې کوي چې ددې اصلاح ضروري دي نو ځنې خطاوي په لاندې ډول دي: -

(۱) - له منی څخه عرفات ته د وتلو په مهال کې په جهر سره تلبیه نه ویل.

(۲) - د عرفات له سیمې بهر وقوف کول او ودریدل، خصوصاً د مسجد نمره (مسجد عرفات) غرب لور ته د وقوف عرفات په نیت دریدل، ځکه چې داموقف د عرفات نه دی، لهدا که حدودو د عرفات ته داخل نشو نو حج یې فاسد شو، او یا دنوي میدان د عرفات شرقي یا جنوبی یا شمالي لور ته چې له عرفات د حدود نه وتلی دي هلته او دریدل، او یا د موټرو له اډې سره وقوف کول نو پدې سره یې حج فاسد شو، ځکه چې په داخل د عرفات کې وقوف شرط دی، ځکه چې دا د عرفات له حدودو نه وتلی دي، او ځینې جاهلان داکار کوي نو ددې شرط دنه مراعات په صورت کې یې حج فوت شولهدا بل کال به بیا دا حج راګرځوي.

(۳) - د قبلي شریفې په ځای جبل الرحمة ته مخ کول.

(۴) - د اکمان کول چې د غره شاګې او دریدل واجب دي.

(۵) - داگمان لرل چې د عرفات ونې هم په حرمت کې د حرم د ونو په

خیردې پریکول او غوڅول یې روانه دي .

(۶) - د جبل الرحمة په سرباندې دوقوف لپاره ختلولو کې حاجیانو ته ضرر او

تکلیف رسول، اوځانونه دهغه په ونو پورې خوړندول چې دا کار خلاف سنت دی

(۷) - عرفات نه د لمر لویدو څخه دمخه وتل، چې پدې سره دم لازمیږي ځکه

چې یوڅه حصه د شپې په وقوف عرفه کې داخلول واجب دی، او همدارنگه

په دې قیمتي وخت کې د حرامو چارو ارتکاب کې وخت ضایع کول لکه

د عکسونو اخستل، د ساز او سرود اوریدل، فضول بحث خبرې کول، او خلکو

ته تکلیف رسول وغیره. والله تعالی اعلم بالصواب.

﴿ اتم بحث :- عرفات نه مزدلفې ته دروانیدلو مناسک ﴾

﴿ الف :- د عرفات نه مزدلفې ته درستیدلو ترتیب ﴾

محترموا! مزدلفه شریفه د عرفات لویدیږاړخ ته د درې میلو په فاصله باندې

واقع دی، کله چې دلسمې شپې د ماښام وخت داخل شي او خوستورې هم

معلوم شي، نوبیا به د مزدلفې په طرف راروان شي او د عرفات له حدودو به

راتیږي، په لاره کې به د الله تعالی په ذکر او تلبیه باندي مشغول وي، او

د ماښام لمونځ ادا کول په عرفات یا په لاره د مزدلفې شریفې کې جواز نلري،

بلکه واجب دي چې د ماښام لمونځ دخپل وخت نه وروسته کړي، لهذا

د ماښام لمونځ که چا په عرفات یا په لاره د مزدلفې شریفې کې ادا کړي وي

نو په مزدلفې شریفې کې یې دوباره کول ورباندي واجب دي، کله چې

مزدلفې شریفې ته راشي نو د ادعایه ووايي : اَللّٰهُمَّ هَذَا جَمْعُ اسْتَلْكَ اَنْ

تَرَزَّلْنِي جَوَامِعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ
 وَرَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، اَسْأَلُكَ يَنْوُرَ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ
 تَغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ وَتَرْحَمَنِيْ وَتَجْمَعَ عَلَيَّ الْهُدَى اَمْرِيْ وَتَجْعَلَ التَّقْوَى زَادِيْ
 وَذَخْرِيْ وَالْآخِرَةَ مَائِيْ وَهَبْ لِيْ رِضَاكَ عَنِّيْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا مَنْ يَدِهِ
 الْخَيْرُ كُلُّهُ اَعْطِنِيْ الْخَيْرَ كُلُّهُ وَاَصْرِفْ عَنِّي الشَّرَّ كُلُّهُ، اَللّٰهُمَّ حَرِّمْ لَحْمِي
 وَعَظْمِيْ وَشَحْمِيْ وَشَعْرِيْ وَسَائِرَ جَرَارَتِيْ عَلَي النَّارِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ،

او مزدلفي شريفې په هرځای کې چې موقعه ورته پيدا شي نو هلته به ترهرڅه
 دمخه دلمانځه انتظام وکړي، که امکان يې درلود د مزدلفې لپاره به احتراماً
 غسل وکړي ځکه چې دغه د حرم شريف حدود دي، اوبيا به ترهر کار دمخه
 دمانښام او ماسختن دلمانځه لپاره يواځان وکړي، او اول به دمانښام لمونځ
 وکړي که په جماعت سره وي نو اقامت به هم ورته وکړي، اوبيا به
 دماسختن فرضي لمونځ وکړي، او دمانښام سنت به دماسختن فرضي لمانځه
 نه وروسته ادا کړي، بيا به دماسختن سنت وکړي اوبيا به وټروا چې ادا کړي،
 او شپه به په دعاو عبادت او الاستغفارات المفقده من النار کې تيره کړي. (۱)

﴿ب: - د جمعې تاخير شرائط﴾

محترموا! د جمعې تاخير شرطونه دادي: - اول دا چې: - د حج احرام به يې
 ترلې وي، کچيري احرام د عمرې يې ترلې و، او يا يې احرام بيخي نوي ترلې
 ، نو بيا دمانښام او ماسختن لمونځونه په يوځای کول صحيح ندي. دويم: -
 د عرفات فرضي وقوف به يې ترمنځه کړی وي، لهذا کچيري يې د عرفات

فرضي وقوف نه وړکړی، اود ماښام اوماسختن لمونځونه یې یوځای په مزدلفه کې وکړل، بیا وروسته یې د عرفات وقوف وکړو نودغه لمونځونه به بیا راگرځوي. دریم: - زمانه به یې لسم دذوالحجې شپه وي. څلورم: -

مکان به یې مزدلفه شریفه وي. پنځم: - وخت به یې ماسختن وي که یې په لاره کې د ماښام لمونځ په خپل وقت وکړو، اوبیا ماسختن مزدلفې شریفې ته راغلونو د ماښام لمونځ اعاده ورباندې لازمه ده، لهدا حاجي صاحب به حتی الوسع د ماښام اوماسختن لمونځونه بل چیرته نه کوي بلکه مزدلفه شریفې ته به یې رارسوي البته دی جمعې تاخیرته امام دحج شرط ندی بلکه انفرادي هم جمعه د تأخیر کولی شي، او کچیري یوڅوک د عرفات په لاره کې بندشو، اویاموترومنی یامکې مکرمې ته یوړواوهلته بندشو، اود ماسختن لمانځه د قضا کیدو ویره وه، نو بیا د ماښام اوماسختن لمونځونه د عذر په وجه چې په هرځای کې وي هلته دي ادا کړي، او که یوسړي سره خطر وه چې که د ماسختن لمونځ ادا کوم نو عرفات ته نه شم رسیدلی اوصبح صادق راباندې داخلېږي، نوځینې علماء کرام فرمایې چې عرفات ته دې ولاړشي اود ماسختن د لمانځه دي بیا قضاء راوړي، ځکه چې ممکن اینده کال بیا د حج قدرت پیدا نه کړي؛ اوځینې علماء کرام فرمایې چې عرفات ته دي نه ځي لمونځ دي وکړي ځکه چې یو فرض دبل فرض لپاره نه شي پرېښودلی؛ اوځینې علماء کرام فرمایې چې عرفات ته دي ولاړشي او په تلوتلوکې دې لمونځ په اشاره وکړي بیادي قضاء راوړي، اودغه قول ښه او غوره دي، او که یوحاجي دغه لسمه شپه په عرفات یامنی اویابل ځای کې

لېرله هغه به د ماښام او ماښخوتن لمونځونه په خپلو اوقاتو کې کوي، ځکه چې تاخير د جمعې خپلو شرطونه لري لکه مکان^(۱) وغيره. پس مزدلفې شريفې کې داسې ذکر کول پکار دي چې غير الله يې د زړه څخه ووځي او الله فرمايې: فاذا ذكر الله عند مشعر الحرام. سورة بقره.

﴿ج: - وقوف مزدلفې صحت شرطونه﴾

محترمو! مزدلفې شريفې دووقوف صحت شرطونه دادي: - اول: - تر وقوف دمخه دا حرام تړل. دويم: - وقوف د عرفه مخکې کول. دريم: - د مزدلفې په حدودو کې او دريدل^(۲). څلورم: - په لسم دذی الحجه د سهار د صبح صادق څخه بيا تر لمر ختلو لږ دمخه وقوف د مزدلفې کول. پنځم: - په دې مذکور تاريخ په دې خاص مکان د مزدلفې کې او دريدل، که څه هم اوده يابې هوشه يابې خبره يانسه ياليونې ياپه بل څه کيفيت باندي وي، او که څه هم يو ساعت وي. ۳. (۱)

﴿د: - دووقوف مزدلفې سنن﴾

محترمو! د مزدلفې شريفې دووقوف سنتونه دادي: اول: - د صبح صادق څخه بيا تر لمر ختلو لږ دمخه وخت پورې وقوف کول. دوهم: - په مزدلفه شريفه کې شپه تيرول. دريم: - په تياره کې د سهار لمونځ کول. (۴) څلورم: تر لمر خاته لږ دمخه مني شريفې ته روانيدل. (۵)

(۱) ارشاد الساری الی مناسک ملاعلی قاری ص ۱۴۵ الی ۱۴۶

(۲) ارشاد الساری ص ۱۴۷

(۳) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۹۳

(۴) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۹۳

(۵) ارشاد الساری ص ۱۴۸

هـ :- دوقوف مزدلفې مستحبات ﴿﴾

محترموا! د مزدلفې شریفې دوقوف مستحبات دادي: اول: - دصبح صادق له ختلوسره متصل لمونځ په جماعت سره کول. دوهم: - په جبل قرح ياددي غر په قرب کې وقوف کول. دریم: - په دې ځای باندې تهلیل دعاگانې او ذکر کول. څلورم: - د دعا لپاره لاسونه زیات پورته کول. پنځم: - قبلې ته مخامخ اودریدل. شپږم: - ټوله شپه مزدلفه کې په تلبیه ذکر تلاوت اودعاسره تیروول. اوم: - د مزدلفې څخه د جمر و دویشو لپاره شگې راوړل. اتم: - منی ته تللو کې دمحسره کنده کې چې اصحاب فیل په کې هلاک شوي تیزتگ کول، چې دغه محسر نه دمنی حدود دي اونه د مزدلفې بلکه ددوی په مابین کې فاصله ده. نهم: - بغیر دمسجد اودخلو دځای څخه دشکواخستل د جمر و دویشو لپاره خصوصاً دلارې څخه یې اخستل افضل اوبهتر دي ^(۱)

و :- دوقوف مزدلفې لازم دم جنایات ﴿﴾

محترموا! د مزدلفې شریفې دوقوف لازم الدم جنایات دادي: اول: - وقوف د مزدلفې شریفې پرینښودل. دویم: - دمحسره کنده کې وقوف کولوباندې کفایت اواختصار کول. دریم: - مخکې ترصبح صادق وقوف د مزدلفې شریفې کول. څلورم: - وقوف د مزدلفې شریفې وروسته ترلمر خاته څخه کول یعنې په دې صورتونو کې قرباني لازمېږي ^(۲)

البته که دعدریه وجه وقوف ونه کړي مثلامریض وي یا کمزور وي، نو بیا

(۱) ارشاد الساری ص ۱۴۸ الی ۱۴۹

(۲) ردالمحتار ج ۲ ص ۲۸۴ وعینی کنز ص ۲۱۸

قرباني ورباندي نه لازميږي، او که ښځه درش په وجه د مزدلفې شريفې وقوف ونه کړي نو بيا هم دم نه پرې واجب كيږي، لکن که نارينه دهجوم په رجه وقوف د مزدلفې شريفې ونه کړي نودم پرې واجب كيږي، او که يو سړی صبح صادق څخه وروسته په تياره کې له د مزدلفې شريفې څخه لاړو نودم نه پرې واجب كيږي، ځکه چې مقدار واجب وقوف يې کړی دي، او که څوک بالکل صبح صادق ته نيزدي عرفات ته ورسيدو، او د صبح صادق څخه لمر راختلو پوري مزدلفې ته راغلو، نو په ده باندي هم دم نه دی واجب. (۱) که يوسړی د زنانه يا د بيمار يا د کمزوري د امداد په خاطر وقوف د مزدلفې شريفې پرېږدي، نوده باندي دم لازم ده او فقهاؤ ددې استثناء نه ده کړي.

﴿ ز: - مزدلفې ته په راستنيدو کې د ځينې حاجيانو خطاوې ﴾

محترمو! مزدلفې شريفې ته په راستنيدو کې کې ځينې حجاج کرام خطاگانې کوي چې ددې اصلاح ضروري دي نو ځينې خطاوې يې په لاندې ډول دي: -
(۱) - د عرفات څخه د ځينې حاجيان نيغ په نيغه منی ته راتلل، او يا ځينې حاجيان ساعت دوه ساعته په مزدلفه شريفه کې د شپې پاتې کيدل، او بيا شپه په شپه منی ته ځانونه رسول، او حال دا چې مزدلفه شريفه کې د صبح صادق څخه وروسته پاتې کيدل واجب دي چې ددې په پاتې کيدو سره دم پرې واجبېږي.
(۲) په مزدلفه شريفه کې د صبح صادق دمخه وقوف او د سهار لمونځ کول، چې په دی صورت کې دووقوف مزدلفه اعاده کول لازم او د لمانځه اعاده ورباندي فرض دی. او دووقوف مزدلفه په ترک سره جزاء ددم هم ورباندي لازميږي.

- (۳) - مزدلفې ته رسيدو څخه دمخه پړاو اچول .
- (۴) - په ډيره بیره او چټکتيا سره مزدلفې راتلل .
- (۵) - د ماښام لمونځ په لاره کې کول .
- (۶) - مزدلفې ته درسيډو څخه دمخه په لاره کې د ماښام او ماسختن لمونځونه کول .

(۷) - د ماښام او ماسختن لمونځونه په دغه دليل قضاء کول چې مزدلفې شريفې ته ندی رسيدلي، لکه ځينې حاجيان په موټر کې وي يو فرضي حج ادا کړي، خو بل فرضي لمونځ پرېږدي نو په دې سره گنهگار شواوڅه گټه يې ونه کړه، ځينې خلق په نفلي حج کې هم دا حرکتونه کوي، نو د داسې نفلي حج څه ضرورت دی چې فرضي لمونځ قصد پرېږدي. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿ انهم بحث: د حج دریم ورځي احکام ﴾

محترموا! د ذی الحجې دلسمې او د حج دریمې ورځي له مزدلفې څخه منی ته دروانيدلو مناسک او احکام په لاندې ډول دي:

﴿ الف: - د مزدلفې څخه منی ته دروانيدلو طريقه ﴾

محترموا! کله چې لمر ختو ته د وړو رکعتو لمونځ کولو په اندازه وخت پاتې شي نو مزدلفې څخه به منی ته روان شي، او د لمر ختو څخه وروسته روانيدل خلاف سنت ده، البته دم او صدقه ورباندي نه لازميږي. ^(۱) پس منی ته به په زيات وقار او آرام سره روان شي، او په لار کې به په جهر سره تلبیه وايي، که ممکنه وه نو ښه داده چې امام د عرفات د راکښته کيدو څخه وروسته

د جبل قزح یاد مزدلفې موقف څخه راکښته شي، او بهتر دادی چې دنن رمی لپاره اوه گيتي (شگي) د مزدلفې نه ځان سره رواخلي، چې د کجورې د هلوکي هومره وي، او که دغه گيتي د بل ځای څخه رواخلي نو هم جائز دی، کچیري په خپلو پښو تللو او یایي موټر په خپل اختیار کې وړوند محسر کندی، په نس کې به په عجله (تیزی) سره تیریږي، چې په دې مقام کې په اصحاب فیل باندې عذاب راغلی ؤ، او دادعا به ووايي: **اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَعَمَلِهِ وَمِنْ حَزَبِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَيِّئَاتِ الْأَعْمَالِ عَافِنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا أَسَلَفْتُ مِنَ الذُّنُوبِ وَقَدِمْتُ مِنَ الْخَطَاءِ وَالْحَوْبِ وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، اللَّهُمَّ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِنْ عَظُمَتْ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْمَلِكُ الْعَظِيمُ الرَّحِيمُ الْكَرِيمُ.** كله چې مني راشي نو دادعا به ووايي: **اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ مِنِّي وَقَدْ آتَيْتَكَ وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ أَوْلِيَائِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَغْرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَمِنَ الْمُصِيبَةِ فِي الْعَقْلِ وَالدِّينِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَلَّغَنِي سَالِمًا غَانِمًا مُعَافِيًا سَرِيًّا إِلَى هَذَا الْمَكَانِ وَشَرَّفَنِي بِالْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَجَعَلَنِي مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.** (۱)

نالله: دیو حدیث شریف مضمون دی چې د جمر په شکر (کتکو) ویشتلو ثواب دادی چې دهرې گيتي په بدله کې الله تعالی ورته یوه لویه هلاکوونکي کناه معاف کوي، کما فی الترغیب.

﴿ ب: - د جمرې عقبې ویشتلو طریقه ﴾

محترموا! منی ته په رسیدو سره د ټولونه اول کار صرف د جمرې عقبې ویشتل دي، اودغه جمره دنورو جمراتو څخه مکې مکرمې ته زیاته نیږدې دی، او جمره عقبه د منی حدودو څخه خارج دی. او د جمرې عقبې د ویشتلو وخت دا ختږد اولې ورځې د صبا صادق دراختلو څخه، بیاد دوهمې ورځې تر صبا صادق پورې دی، لکن ددې جمرې ویشتل د لمر ختلو څخه دمخه مکروه دي، اود لمر ختلو څخه وروسته تر زوال پورې مسنون دي، او پس د زوال څخه تر غروب د لمر پورې مباح دي، او بیاد غروب څخه وروسته تر ختلو د صبح صادق پورې مکروه دي، البته دضعفاء او زنانه (بنحو) لپاره مکروه ندي. ^(۱)

پس د جمرې عقبې د ویشتلو طریقه دادی: چې جمرې عقبې ته به مخامخ نه اودریږي بلکه داسي به اودریږي چې ښی اوکي یې مسجد خیف لورې ته وي، اوچپه اوکه یې مکې مکرمې لورې ته وي، په دې حال کې به دادعا وکړي: اَللّٰهُمَّ تَصَدِّقًا بِكَ وَاتِّبَاعًا لِّسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَدَدِ آلائِكَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَثِيْرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيْرًا وَسُبْحَانَ اَللّٰهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَللّٰهُ وَاحِدَهُ وَصَدَقَ وَعْدُهُ وَنَصَرَ عِبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَللّٰهُ وَاَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُوْرًا وَسَعْيًا مَشْكُوْرًا وَذَنْبًا مَغْفُوْرًا، اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ بِالْهُدٰى وَقَوْلِيْ بِالْتَّقْوٰى وَاجْعَلْ الْاٰخِرَةَ خَيْرًا لِّيْ مِنَ الْاَوَّلٰى، بیا که زیات رش اوزحمه نوي نو شگي (کالی) دي دغتي گوتي په نوک باندي کیږدي، اود مسواک دگوني

د مېنځ په ملګرتیا دې په ښه احتیاط سره څلی وولی ، اود ویشتلو په وخت کې به داسې وايي رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ وَرِضًا لِلرَّحْمَنِ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَجِّي مَبْرُورًا وَسَعْيِي مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا، نودهرې شګې ویشتلو سره به دامذکوره الفاظ وايي، اودغه جمره به په پرله پسې توګه په اوو شګو وولي، اوداولي شګې د ویشتلو په شروع سره تلبیه سرته ورسېده یعنې تلبیه ویل به بند او ختم کړي، البته نورا ذکر او احزاب ویلی شي، او کومه شګه چې د جمرې دراګرځېدلي د دېوال (لکه داخور په شان دی) څخه درې ګزه شرعي اویونیم ګزعرځي دڅلی لیری ولویده او خطاشوه نعووض به یې په بله شګه باندې راګرځوي، کچېرې ددوهم منزل دېوال لخوا یې ویشتلې اوشګه یې داخور اودڅلی دماحول راګرځېدلي دېوال څخه خطاشي چې دیونیم ګز په مسافي دڅلی لیري ولویري، نوبیا به یې هم عوض به په بله شګې سره راګرځوي، لهادود ویشتلو ځایې دغه لوړڅلی نه دي بلکه هغه راچاپیره شوي دېوال ماحول ده ، حتی که دا څلی نوی اورمی د څلو لاندې زمکه باندې شوی وی نود به هم کافي وی. ^(۱) دجمر ویشتلو لپاره په زمکه اودرېدل دچا مذهب ندي، نو که څوک ناست وي، یا په سوارلی سپوروي، او یا په چت باندې وي نو دجمر ویشتلو ورته جائز دي، البته که شګه (تیګه) دڅلی دپاسه یادچت په آخور کې بنده شوه اوزمکې ته ونه رسېده نوبیا ورسره واجب نه ادا کیږي ^(۲)

(۱) مجامع المنا سک للمهاجر المکی ، ص ۱۷۶ الی ۱۷۸ وشرح الباب

(۲) شرح الباب

فائده: عوام جمر و ویشتلو ته د شیطانانو ویشتل وایي لکن دا تعبیر غلط ده، شیطان حضرت ابراهیم علیه السلام ویشتلې وو، مونږ په امر د شارع سره سنت د پیغمبر صلی الله علیه وسلم ادا کوو، او د حضرت ابراهیم علیه السلام ددې کارنامې یاد تازه کوو، او اراده د شیطان ویشتلو کوو. (۱)

﴿ ج: - د جمر و ویشتلو صحت شرطونه ﴾

محترموا! د جمر و ویشتلو د صحت شرطونه دادي: اول: - جمر و ویشتلو کې د شگو اتصال. دوهم: - د درو گزو څخه نږدې جمر و ته د شگو غورځېدل. دریم: - د خلې په سر باندې شگې نه بنديدل کچېرې بنده شوه نو ویشتل یې نه صحیح کیږي. خلورم: - شگوباندې د خلو ویشتل یعنې نه ورباندې ایښودل. پنځم: - لویدل د شگې په خلو باندې حقیقتاً یا ورته نږدې غورځېدل، کچېرې پریوه سرې یا پر بل شی باندې شگه ولویده، بیا هغه بل سرې ورو غورځوله نو دا ویشتل یې نه صحیح کیږي بلکه اعاده به یې کوي، البته که شگه پریوه سرې یا پر بل شی باندې و غورځېده بیا دهغه څخه په جمرې ولویده دا ویشتل یې صحیح دی، کچېرې سرې پوهه نشو چې شگه څه شوه نو بیا یې هم اعاده ضروري دی. شپږم: - تفریق د شگو دی، کچېرې یې دوي یا ډېرې شگې په یو وار ورو غورځولې نودگرده په یوه شگه حسابیږي. اوم: - خلو په خپله ویشتل بدون دوکالت (نیابت) څخه غیر معذور لره، البته عوام چې دضعفاء اود زنانه لپاره جمرې اولي اګر چې دوی یې د شپې ویشتلې شي دا بې باکې ده، ددوي په ذمه دا واجب پاتې دی، البته که

د دېار لسمې ورځې نه وروسته یی یو ګډه ذبح کړي، نو دا یو ګډه دڅلورو
راړورو څو دڅلو ویشتلو دپربښولو جیره کيږي. ^(۱) لکن نیابت په ویشتل
دجمر وکې دمریض ، مجنون ، اوصبي ، لپاره جا نژده. اتم: - دڅلو
ویشتل په هغه شې سره چې دجنس دزمکې څخه وي، لکه ډبره ، لوټه ،
څښته ، کچ ، دغره مالګه ، زبرجد ، اوعقیق وغیره. نهم: - خپل مقرر
رخت کې دڅلو ویشتل. لسم: - دڅلو ویشتلو په مابین کې دترتیب لحاظ
کول، البته اکثر علماء یې سنت بولي. یوولسم: - دقضاء شویو دڅلو
ویشتل په خپل وخت او په خپل ورځو کې اعاده کول. ^(۲)

﴿ د: - دجمر ویشتلو مکروهات ﴾

محترموا! دجمر ویشتلو مکروهات دادي: اول: - ترخپل عدده زیات
دڅلو ویشتل .

لهم: - شګي پرڅلو باندې غورځول اوپه مسنونه طریقه نه ویشتل. دریم: -
دجمرودویشتلو په شګو کې عدم موالات اوعبث وخت ضائع کول. څلورم: -
په ویشتلو شویوشګو دوهم وار بیا دجمر ویشتل. پنځم: - په نجسو(پلیتو)
شیانوسره دجمر ویشتل. شپږم: - دمسجد شریف په شګو دجمر ویشتل
اوم: - داختر په ورځ پس له غروبه دجمر ویشتل. اتم: - قبل الزاوال
دیولسم اوباقې ورځو دجمر ویشتل بلکه اصح قول دادی چې دیوولسم
اوباقې ورځوکی مخکې تر زواله دڅلو ویشتل نه صحیح کيږي اعاده یې

بعد زوال واجب دی. نهم: - د ذی الحجې دیارلسمې ورځې منځکې تر زواله د جمر و دوو ویشتل اوځني علماء کرام فرما یې چې منځکې تر زواله نه صحیح کیږي. لسم: - په ډېرو لویو او غټو تیگوباندي د جمر و ویشتل. یوولسم: - د جمر و ویشتلو په وخت کې خلاف سنت او درېدل. دولسم: - د جمر و ویشتلو په وخت کې دمسنو نې اندازي څخه زیات نږدې څلو ته او درېدل. دیارلسم: - په لسم تاریخ جمره عقبه څخه سوا د جمر اولی او وسطی ویشتل^(۱)

﴿ه: - د جمر و ویشتلو لازم دم جنایات﴾

محترموا! د جمر و ویشتلو متعلق هغه جنایات چې دم لازمه وي دادي: اول: - د ټولو څلو ویشتل پرېښودل. دوهم: - د څلو د ویشتلو معلومو ورځونه دیوي ورځې ویشتل پرېښودل. دریم: - د څلو ویشتلو مقرر وخت نه تاخیر کول. څلورم: - د جمره عقبه ویشتل داختر ورځې څخه وروسته کول. پنځم: - جمره عقبه پر اکثر و شگوباندي نه ویشتل. شپږم: - منی څخه د څلورمې ورځې د لمر ختر څخه وروسته مکې مکرمې ته فرار (تېښته) کول او د څلو ویشتل پرېښودل.^(۱)

﴿و: - د جمر و په ویشتلو کې د ځینې حاجیانو خطاوي﴾

محترموا! حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم د جمر و ویشتلو حکمت داسې بیان کړی او فرمائي یې دي " إنما جعل الطواف بالبيت والسعي بين الصفا والمروة ورمي الجمار لإقامة ذكر الله لا لغيره "^(۲) ژباړه: - په تحقیق سره الله تعالی د بیت الله طواف، د صفا مروه ترمینځ سعی،

(۱) ارشاد الساری ص ۱۶۷ مع الزیادة

(۱) عینی کنز ص ۲۷۵ وفتح القدیر ج ۲ ص ۵۳۷

(۳) أخرجه احمد، ص ۱۳۹ عن عائشة رضی الله عنها والخطیب فی تاریخ بغداد ج ۱۱ ص ۳۱۱

اردجمرو ویشتل صرف دالله تعالی ذکر دقائم ساتلو لپاره لا زم گرځولی دی نه دبل مقصود لپاره. نو دجمرو په ویشتلو کې ځیني حجاج کرام خطاګانې کړې چې ددې اصلاح ضروري دي نو ځنې خطاوی په لاندې ډول دي .

۱- دا ګمان چې دغه جمرې شیطانان دي ځکه چې شیطان خوابراهیم علیه السلام ویشتلې وؤ او مونږ جمرې دالله ذکر داقامت اود الله تعالی دعبادت دتحقق لپاره ولو، اوبل له دې ګمان څخه انسان سخت په غصه اړغضب کیږي اوجذبات یې څرګندشي نو زور کوي چې له دې امله خلکو ته تکلیف رسوي، او کله خو ځنې جهال غټي غټي ډبرې او غونډاري په لاس کې واخلي، یا لرګی ، یا څپلې ، واخلي اوجمرې پرې ولي، بلکه کله یې دلیرې نه هم ولي چې حجاج کرام هم پرې زخمي کړي .

۲- دجمرو دویشتلو شګې (ټیګې) خوشبویه کول او یا په غټو غټو ډبرو اړغول او باندې ویشتل.

۳- دا ګمان کول چې دجمرو لپاره د مزدلفې څخه علاوه دبل ځای شګې او ګټې اخستل نه صحیح کیږي، بلکه که دهر ځای څخه شګې ، ټیګې ، واخستل شي اوجمرې پرې وویشتل شي روا کیږي، البته صرف څلور ته نږدې دې ګټې اخستل مکروه دي، ځکه چې تفاولاً داد دهغه چادي چې حج یې قبول نوي .

۴- له خپل مشروع وخت څخه مخکې دجمرو ویشتل .

۵- داووتیګو (شګو) څخه په کمود جمرې ویشتل، چې د شګو کمبود په صورت کې په هری شګې جزاء لازم ده، یاله ټاکلې شمیر څخه زیاتو شګو باندې دجمرې ویشتل.

۶ - بغیر د عذر شرعي څخه د جمر ویشتلو لپاره له خپل طرفه بل څوک وکیل نیول، چې د قضاء نه روړل په صورت کې ورباندې دم د جزاء لازمیږي.

۷ - بې ترتیبه جمر وته اودرېدل یعنې پکار خو داده چې راسته (ښې) اوږه یې مسجد خیف لورته وي، او چپه اوږه یې دمکې مکرمې لورته وي، او حال دا چې ځنې ناپوهه کسان یې دهغه بل اړخ او څنګ څخه یې ولې، چې راسته اوږه یې مکې مکرمې ته وي او چپه اوږه یې دمنې مسجد خیف لورته وي، او بل دا چې دغه جمره عقبه په ځلې باندې داخور په شکل کوچنی دېوال راجاږي شوی، او کله دیته شګې نه ولیږي، نو پدې آخري صورت کې یې داویشتل معتبر ندی، نویابه یې اعاده کوي، او یا به پسه د جزاء ورباندې واجب وي.

۸ - ځینې حجاج کرام دا گومان کوي چې دراکرڅېدلی دېوال په مینځ کې چې کوم ځلې (پایه) ولاړه ده دغه جمره ده او همدغه ولې، دغه لویه خطایې ده ځکه چې حقیقتاً د کوچنې راکرڅېدلی دېوال مینځ کې جمره ده، لهذا کچېرې یې هغه ځلې وویشت او شګه - تیګه - داخور څخه لیرې وغورځېده، نو هغه ویشتل شوي شګه او تیګه یې اعتبار نه لري دهغې په عوض به یې په بله شګه او تیګه باندې ولې.

۹ - دلومړۍ اودوهمې جمرې له ویشتلو څخه وروسته د دعا لپاره نه ادریدل.

۱۰ - د جمرې ویشتلو په وخت کې خلکو ته تکلیف رسول، اوزور کول او پېلې

تمبي کول حتی چې کله خلکو ته د مرګ خطره جوړه شي. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿لسم بحث :- د قربانی احکام﴾

محترموا کله چې د جمرې عقبی د ویشتلو څخه فارغ شي، بیا که حاجی صاحب

ممنوع یا قارن وي و جوباً به قربانی و کړي، او که حاجی مفرد وي نو استحباً به قربانی و کړي، پدې شرط چې د صحت قربانی شرائط يې هم په نظر کې نیولي وي لکه مخکې يې بیان تېر شو، څوک چې په ذبحه کولو پوهیږي هغه ته په خپله ذبحه کول بهتر دي، ورنه بیا د ذبحې په وخت کې د خپلې قربانی سره نږدې اودرېدل ورته مستحب دي، او که د ذبح په وخت کې حاضر نه وي او وکیل يې ذبحه وکړي چې وخت يې ورسره معلوم کړي نو داهم جائز ده، پس د قربانی احکام په لاندې ډول دي:

﴿ الف :- د قربانی طریقہ ﴾

محترموا! د قربانی طریقہ دادی: چې د قبله په مخ به څاروی ځملوي (پري باسي) اود ادعا به ووايي .

اللَّهُمَّ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. ^(۱)

نږدې وروسته به تېره چاره دپسه وغیره په غاړه راکش کړي، تر حلالېدو وروسته به يې پر خپل حال پرېږدي چې روح يې وځيږي، دساه وتلو نه مخکې به يې مغزی نه ماتوي، يو حديث شريف ده چې د قربانی بدله دالله تعالی په نژداتاسولپاره ذخيره ده. ^(۲)

﴿ ب :- د قربانی صحت شرطونه ﴾

محترموا! ددې شرائطوڅه بحث مخکې هم په جنایت کې تېر شويدي، چې په

(۱) التاتارخانيه، ج ۲ ص ۴۶۴ بزيادة

(۲) کمالی ترغیب عن ابن عمر رض (ملخص فتاویٰ هندیه، ج ۵، ص ۳۰۴)

ټولو اعضاؤ به سالم وي يعنې غوږونه، سترگې، پښې، غاښونه، لکۍ، وغيره به يې سالم وي، لکه څنگه چې داختر د قربانی لپاره کوم شرائط ضروري دي نو د حج قربانی لپاره هم هغه شرائط لا زم دي، پس داوړې عمر يعنې چيلی عمر به يو کال پوره وي او دوهم کال کې به داخله وي، البته کله او پسه که دومره خورب وي چې اته يا شپږ مياشتنۍ د يو کال والا سره برابروي، نو قربانی ورباندې صحيح کيږي؛ او د غوا او مینۍ عمر به پوره دوه کاله وي او په درېم کال کې به داخل وي؛ او داوېش عمر به پنځه کاله پوره وي او شپږم کال کې به داخل وي؛ او که چيرته اوه کسان په يوه اوښ يا يو غوايي کې سره شريکان وي، چې د ځينو د جزاء د احرام، او د ځينو د ترک د واجب، او د ځينو د جزاء د ښکار جنایات وي، بيا يې هم شراکت صحت لري، او که د ځينو قرباني د شکريه د تمتع يا د قران وي بيا يې هم شراکت صحت لري. ^(۱)

او د حج افراد نفلي قرباني او د حج تمتع او قران واجبې قرباني به ايام نحر يعنې داختر په ورځ او داختر درېمې ورځې پوري صحت لري، نو که داختر ورځې د منځه يې ذبح د تمتع يا قران وکړه نو دا صحت نلري. ^(۲)

او شکريه پسه د حج تمتع يا د قران يا ثوابي پسه د حج افراد لپاره هغه شرائط ضروري ندي کوم چې د جنایاتو لپاره دي لکه فقراؤ ته تسليم کېدل وغيره، بلکه د شکريه قرباني صرف د وینو بهیدل دي البته که چيرته د شکريه د ذبحې غوښې خرڅې کړي يا يې قصاب ته په مزدورۍ کې ورکړې نو بيا دهغوی

(۱) ملخص فتاوی هندیه ص ۳۰۴ ج ۵

(۲) مبسوط امام سرخسي ج ۲ ص ۱۲۶ - باب النذر

روپړ ضامن دی چې بیرته به هغه دغوبنې روپي مسکین ته ورکوي (۳)
 او کچیرته یو قارن یا متمتع حاجي د قرباني کولو طاقت نلري، نو هغه به ددې په بدل کې لس ورځې روژې داسې ونیسي، چې درې ورځې روژې د لوی اختر د ورځې څخه وړاندې او د عمرې د احرام څخه وروسته وي، یعنې د حج په میاشتو شوال، ذی القعدة، ذی الحجه کې به یې ونیسي، او اوه ورځې روژې به د ایام تشریق د تېریدو څخه وروسته ونیسي، که په مکه مکرمه کې وي او که نوي، البته په خپل وطن کې یې نیول دېر غوره دي؛ کچیرته قارن یا متمتع حاجي د ذی الحجه د لسمې نېټې څخه وړاندې دغه درې روژې نیولې نوي، نو اوس به خامخا قرباني کوي او د روژې نیول یې صحیح ندي، که سمدستي قرباني ته تیار نشو نو د سرخړیلو یا لنډولو څخه وروسته چې څه رخت احرام څخه اووزي دوي قرباني به وکړي، چې یوه قرباني به د حج قران یا تمتع وي، بله به یې د جنایت وي چې د قرباني کولو څخه یې مخکې ځان حلال کړو، او کچیرته یې د ایام نحر څخه ذبحه د شکریه وروسته کړه نو بیا به درېمه قرباني ددې وروسته کېدو هم ورباندې لازمه وي. (۱)

﴿فائده نافعه﴾

محترموا! حنفي مذهبه حاجي صاحب ته جائز ندي چې د ذبح لپاره په بینګ کې قیمت داخل کړي، ځکه چې دې کې د ذبح دمخکې کېدو خطر ده په رمي او حلق باندې، او ترتيب په مابین د اشیاء مذکوره کې واجب دی، او دې ترتيب ته په "رن حط" حروفوسره اشاره شویده یعنې "ر" رمي "ن" نحر "ح

(۳) ارشاد الساری ص ۲۶۱ الی ۲۶۳

(۱) معلم الحجاج ص ۲۱۴ وغنیه المناسک

"حلق" ط "طواف ته، نودبینګ دروپیو د تسلیمولوپه صورت د ترتیب مراعات هیڅ ممکن نه دي کما هو ظاهر، ځکه چې هغه بینګ واله په تدریجي توګه ددی ذبحه کوي حتی چې تر پنځلسو ورځو یا میاشتي پورې غالباً دوام لري، او هغوي ترتیب په مینځ درمی او ذبح او حلق کې افضل کار شماری، او واجب یې نه بولي، او دا حنافوپه نزد ترتیب واجب دی چې په ترک دواجوړ سره دم لازمیږي، او په حدیث شریف کې د تقدیم او تاخیر متعلق لَأَحْرَجَ فرمایلي شوی دی او د لَأَحْرَجَ دوه معنی دي اول معنی دا چې جزاء په کې نشته، دوهمه معنی دا چې ګناه په کې نشته دی، او راجحه دوهمه معنی دي ځکه چې یو راوي ددې حدیث شریف حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنهما دی او د مبارک له دي حدیث مبارک څخه دوهمه معنی اخیستي دي؛ او همچنان د ابوداؤد شریف په یو روایت کې دا الفاظ مروي دي لَأَحْرَجَ إِلَّا عَلَى رَجُلٍ افْتَرَضَ عَرَضُ مُسْلِمٍ وَهُوَ ظَالِمٌ فَذَاكَ الَّذِي حَرَجَ وَهَلَكَ. نو دا روایت ددې دوهمې معنی تائید کوي، او همدارنګه چې د کوم مقصد لپاره په بانګ کې رقم داخلولی شي نو هغه په دې صورت کې هم حاصلیږي چې د حکومت له خوا د حجاج کرمو د ذبائحو دراجمع کولو لپاره زیات مزدوران و نیولی شي، کچیرته حکومت ته د اترون خلاف بنکاري نوعجیه خبره ده چې حکومت خلاف مروت کارته نه تیاریږي، او حاجیان خلاف واجب او خلاف سنت کارته تیار دي، لهدا حجاج کرام به بانګ ته د تمتع او قران د شکریه پسه روپی نه داخلوي، او که یې ورکړې وي کال یا زیات عمر وروسته ورته علم حاصل شي، هغه به اوس یو معین شخص دوکیل په حیث پیدا کړي، چې هغه

پہلے حج یا عمرے ته روان وي، چي دغه وکیل دخیل مؤکل له خوا دعدم
ربب دجنایات په نامه چي دسر خریل دي منحکي تردی چي بانگ دده
لرباني ذبح کړي وي، ددغه جنایات په باب به په حرم شریف حدودو کي
چي مني هم پکي داخله ده، پسه (گله) ورته ذبح کړي، نو په دی سره به یي
مناسک دحج تکمیل شي. واللہ تعالی اعلم بالصواب.

﴿یولسم بحث: - دسر خریلو او کمولوا حکام﴾

محترموا کله چي حاجی صاحب متمتع یا قارن د وجوبي قربانی، او حاجی
نفرد دنفلي قربانی څخه فارغ شي، نویاد احرام نه دوتلو لپاره دحرم شریف
په حدودو کي به سروخريي اویا به یي لنډه کړي، پس دحلق اوقصراحکام په
لاندې ډول دي:

﴿الف: - دسر خریلو او کمولو طریقه﴾

محترموا! د عمرې او د حج افراد، او متمتع او قران د احرام نه وتلو لپاره حلق او
نفر ضروري دي، یو حدیث شریف ده چي د احرام پرانستلو په وخت سر
خریلو کي د هرویسېسته په بدله کي یوه نیکی ده او یوه گناه معاف کيږي^(۱).
پس چي درمی او ذبح څخه فارغ شي نومخ په قبله شریفه به کيني، اوراسته
طرف دسر څخه به دخریلو شروع وکړي اودادعابه وکړي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَنْعَمَ بِهِ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ
فَإِنَّ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ وَتَوَيْتَ التَّحْلُلَ فَتَقَبَّلْ مِنِّي وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لِلْمُحَلِّقِينَ وَالْمُقَصِّرِينَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اوورسته به دغه

دعا وکړي: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا هَدَانَا وَاَنْعَمَ عَلَيْنَا وَمَنْ قَضٰی عَنَّا نُسُكَنَا اَللّٰهُمَّ هَذِهِ نَاصِيَتِيْ بِیَدِكَ فَاجْعَلْ لِّیْ بِکُلِّ شَعْرَةٍ نُورًا یَوْمَ الْقِیَامَةِ وَاَمَحْ عَنِّیْ بِهَا سِیئَةً وَاَرْفَعْ بِهَا دَرَجَةً فِی الْجَنَّةِ الْعَالِیَةِ، اَللّٰهُمَّ بَارِکْ فِیْ نَفْسِیْ وَتَقَبَّلْ مِنِّیْ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِّیْ وَلِلْمُحَلِّفِیْنَ وَالْمُقَصِّرِیْنَ یَا وَّاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اَمِیْن. چې حلق او قصر وکړي نو هم دي ورپسې تکبیر ووايي اودغه دعا دولولي: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ قَضٰی عَنَّا مَنَاسِکَنَا اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِیْمَانًا وَیَقِیْنًا او خپلو والدینو او ټولو مسلمانانو او مؤلف او ناشر (او کاتب) او اهل عیال ته دي هم د زړه اخلاص څخه دعا گاني وکړي.

﴿ ب: - د سرخړیلو او کمولو لازم دم جنايات ﴾

محترموا! د حرم شریف په حدودو کې د سرخړیل او یا لنډول واجب دي، که چا د حرم شریف د حدودو څخه بهر مثلاً جده وغیره کې حلق یا قصر وکړو نو دم ورباندې واجب کیږي، او همدارنگه کچیرته ایام نحر څخه یې حلق یا قصر وروسته کړو نو دم ورباندې لازمیږي، او دا حرام څخه د وتلو لپاره غوره دادي چې د ټول سرویښته وخریې یایې د گوتي د بند په اندازه لنډه کړي، البته دا حرام څخه د خارج کېدلو لپاره ضروري دي چې کم از کم د سرد څلورمې برخې ویښته وخریې، کچیرته د څلورمې برخې څخه کم ویښتان پرېکړي نو دا حرام څخه نه اوزي، حال دا چې د سر په څلورمې برخې باندې اکتفاء یعني بس والی مکروهه دی، نو کچیرته دنارینه ویښته دومره واړه وي چې د گوتي د بند په اندازه نشي پرې کېدی نو بیا یې خړیل ضروري دي؛

لکن ښځې لږه سرخړیل حرام دي، لهداغه دي د ټول سرویښته د گوتي دیوبند په اندازه لنډه کړي، خو چې دایقین یې وشي چې د ټول سر لنډ او اوږده

وینستان دیوې ګوتي د بند په اندازه پرېکړې شول، د ټول سروینسته پرېکول غوره دي، نو اوس حلال شوی احرام به خلاص کړي، غسل به وکړي، او خپلې جامې به واغوندي، نو د حلق او قصر څخه وروسته هر قسم حاجي صاحب رته دخپلې ښځې دخاص معاملې يعني کوروالی پرته ورته هر څه چې دا حرام په وجه ممنوع ؤو، هغه ټول ورته حلال شول، بیا به د طواف زیارت په خاطر مکې معظمې په لورې روان شي، او کله یې چې طواف زیارت وکړ نو خپله ښځه هم ورته حلاله شوه. ^(۱)

﴿ ج: - د سر په خړیلو او کمولو کې د ځینې حاجیانو خطاوي ﴾

محرمو! د سر په خړیلو او کمولو کې ځینې حجاج کرام خطاګانې کوي چې ددې اصلاح ضروري دي نو ځنې خطاوی په لاندې ډول دي: -

(۱) - دخپل سر د وینستانونه لږ غوندي وینستان خړیل او کمول چې څلورمې برخې نه کم وي او هغه هم د سر له یوه پلو څخه، خصوصاً حجاجو به لیدلی وي چې مروا په غونډۍ باندې یو څو کسان ولاړوي د عمرې واله د سر څخه یو څو په شمار وینستان په قینچې باندې پرې کوي یا یې لنډ وي دادی امام شافعي رحمه الله تعالی علیه د مذهب مطابق جائز دي، خو بیا دغه حنفي مذهب واله محرم پدې خطا وزي چې خپل ځان دا حرام څخه خلاص بولي، حال دا چې په دې سره دا حنفاوپه نزد دا حرام څخه نه خارجيږي بلکه دغه لازم دم جنایت دی، ځکه چې دا حنفاوپه نزد د ټول سر، یا څلورمه برخه د سر خړیل یا یې لنډول واجب دي، او چې هغه لنډ شوي وینستان یې هم

(۱) ملخص التاتارخانيه ص ۴۶۶ ج ۲ و معلم الحجاج ص ۱۷۶

دگوتې دسر دیوه بند په اندا زه وي، کچېرې لدې څخه کم وي بیا اعتبار نه لري اود احرام څخه نه خلا صیږي.

(۲) - دځینې سر خړیل اودځینې پرېښودل چې هغه بدرنگه او مثله ښکاري.
(۳) - عام عادت دښځو حاجیانو دادی چې دټول سرویښتان راجمع کړي، اودټولو ویښتانو سرونه چې اوږده وي او هغه لنډه کړي چې دټول سرویښتانو لسمه حصه هم غالباً نه کیږي، ځکه چې دښځې په سر باندې تخمیناً درې څلور لکه ویښتانو شته، اومعمولاً دښځولنډه (واړه) ویښتان زیات وي او اوږده یې کم وي، نو په هغه صورت چې څلورمه حصه دټول سر ویښتان یې نوي لنډه کړي دا حرام څخه نه خلاصیږي، اودا حرام په جنایت کې دم (پسه) هم پرې لازمیږي، او په خپل خاوند هم حرامه ده، لهذا ښځه حاجي صاحبه باید احتیاط وکړي چې دسر هر طرف څخه دسرټول ویښتان بیل بیل (جدا جدا) راجمعه کړي بیا یې لنډه کړي.

(۴) - دحلق اوقصر څخه اولاً دنو کونو، او بریتونو پرېکول، یا دتخرگ ویښته ویستل، یا له نامه لاندې ویښته خړیل، او یا گنډلي جامي اغوستل او یا دحلق اوقصر څخه اولاً دخوشبوي صابون یا شمبر باندې سر لندول دغه لویي خطا وي ده چې دم اوصدقه دجنایت مطابق ورباندې لازمیږي.

(۵) - درمی یا قربانی څخه منځکې حلق یا قصر کول ځکه ترتیب په مابین درمی، قربانی او حلق یا قصر کې زموږ داحنافو په نیزدواجب دی، چې ددترتیب پرېښودلو سره پرې پسه ذبحه کول لازمیږي. والله تعالی اعلم بالصواب.

﴿دولسم بحث: - د طواف زیارت احکام﴾

محترموا کله چې حاجی صاحب په منی کې درمی، ذبح، او حلق و قصر،
څخه فارغ شي، بیا به مکې مکرمې ته ولاړ شي، او طواف زیارت به وکړي،
پس د طواف زیارت احکام په لاندې ډول دي:

﴿الف: - د طواف زیارت طریقه﴾

محترموا منی کې درمی، ذبح، او حلق و قصر کولو نه پس به مکې مکرمې ته
ولاړ شي، او طواف زیارت به وکړي، چې د یوه طواف رکن او طواف افاضه
هم وایي، او که یې مخکې سعی نه وي کړې نو سعی به هم وکړي، او طواف
زیارت په اولنیو دریو گشتو کې به رمل (پهلوانې) هم وکړي، او چا چې مخکې
رمل اوسعی کړي وي نو بیا به په طواف زیارت کې رمل اوسعی نه کوي، او
چا چې طواف قدوم کې سعی کړې وي او رمل یې نوي کړی، نو طواف زیارت
کې به رمل نه کوي، او ددې طواف زیارت وخت د ذالحجې د لسمې نېټې د
صبا صادق په راختوسره شروع کیږي، او اخروخته یې د دیارلسمې ورځې تر
غروب پوري دي، البته په لسمه نېټه باندي یې کول زیات غوره دي، اولدېنه
وروسته د دیارلسمې ورځې تر غروب پوري جائز دي، لکن زیات تأخیر که
د حیض یا نفاس د وجې څخه وي نو بیا مکروه نه دي، اودم هم نه پري لا
زمیري، او که دغه تأخیر بغیر د عذر څخه وي نو دم پري لازمیري؛
که چیرې د طواف زیارت په دوران کې په احرامو کې وي، او گنډلې جامې یې
لري اغوستې نو اضطباع به کوي، او که گنډلې جامې یې اغوستې وي، نو بیا به
طواف زیارت بیغیر د اضطباع څخه کوي، د طواف ترتیب مخکې تېر شوي دي

فلانعیده لخوف التطویل.^(۱) یو حدیث شریف دی چې د مناسکونه وروسته کله چې بنده طواف زیارت کوي، نو پداسې حال کې طواف کوي چې په هغه هیڅ ګناه نوي، او یوه ملائکه یې دا وېر ترمنځه لاس کېږدي وائي چې آینده د سره عملونه کوه، ستا روستنې ټول ګناهونه خومعاف شول.^(۲)

﴿ ب: - د طواف زیارت صحت شرطونه ﴾

محترموا طواف زیارت د صحت شرطونه دادي: - اول: - اسلام دی، لهذا طواف زیارت د کفر په حالت کې صحت نه لري. دوهیم: - عقل دی، لهذا د لیوني طواف زیارت صحت نه لري. دریم: - تمیز دی، لهذا د بې هوښه طواف زیارت صحت نه لري. څلورم: - د حج احرام تړل دي، لهذا که په حج سره یې احرام نوي تړلی نو طواف زیارت یې صحت نه لري. پنځم: - وقوف عرفه ده، لهذا که ترمنځه یې د عرفات وقوف نوي کړی نو طواف زیارت یې صحت نه لري. شپږم: - د طواف نیت دی، لهذا که یونفر تري بې درکه شوي وي، او هغه پسي چاپیره دکعبې شریفې څخه ګرځي نو طواف زیارت یې صحت نه لري؛ البته کچېري یوسړي د طواف نفلي، یا طواف قدوم، یا طواف تحیه، یا طواف نذر، یا طواف شکرانه، یا طواف حاجت، او یا د بل طواف نیت کړي وو، نو د دغه مذکوره طوافونه یې په طواف زیارت کې اودرېږي، یعنی طواف زیارت یې صحت لري اگر چی په هر نیت باندي یې طواف کړي وي.

اوم: - طواف زیارت په خپل مقرروخت کې کول، یعنی دلوي اختر د صبح

(۱) فتح القدیر ج ۲ ص ۳۹، وشرح لباب

(۲) کمالی ترغیب عن ابن عمر رض

صادق څخه پس د دیار لسمې ورځې تر غروب پوري، نو کچېري دلوي اختر تر صبح صادق څخه مخکې طواف زیارت وکړي نوبیا صحت نه لري. اتم: - مکان د طواف زیارت بیت الله شریف دی، یعنې بیت الله شریف باندې به په مسجد حرم شریف کې دننه طواف زیارت کوي، نو د مسجد حرم شریف څخه خارج طواف زیارت کول صحت نه لري.

نهم: - طواف زیارت په خپله کول دي، یعنې حاجي صاحب به پخپله طواف کوي نو نیابت یې صحت نه لري؛ البته که د بل چا په شا باندې، یا په کجاوه او یا په ډولۍ کې طواف وکړي نو د معذور لپاره بغير د جزاء څخه صحت لري، او غیر معذور ته سره د جزاء نه صحت لري، کچېري یو حاجي صاحب بې هوشه شي بل ملگری یې دده لخوا احرام وتړي، اودده پرځای طواف زیارت وکړي صحت لري.

لسم: - د طواف زیارت اکثر شوطونه ادا کول، یعنې څلور شوطونه (گشتونه) کول چې دغه څلور چکرونه یې فرض دي، او نور درې یې واجب دي. یوولسم: - طواف زیارت په هیڅ شی باندې نه فاسدېږي، البته که څوک العیاذ بالله تعالی مرتد شو دهغه طواف زیارت باطل شو. دوولسم: - طواف زیارت تر مرګ وخته پوري نه قضاء کېږي، که هر څوک کاله ژوندی وي چې کله هم یې طواف زیارت وکړو نو طواف زیارت یې صحت لري، او خپله بنځه به ورته حلاله شي؛ البته دایام نحر نه د تاخیر په وجه به یو پسه د جزاء ذبح کړي. دیارلسم: - طواف زیارت هیڅ بدل (عوض) نه لري، مګر دا چې که حاجي صاحب د عرفات تر درېدلو پس وفات شي، او وصیت

یې د حج د بشپړه کولو او اتمام کولو کړی وؤ، نو وکیل به یې یو اوبښ، یا غوښي ذبحه کړي نو حج یې کامل او بشپړه شو. څوارلسم: - که یو محترم حاجي د عرفات تر ودرېدلو پس وفات (مړ) شو، او دخپل حج د پوره کېدلو وصیت یې کړی وؤ، نو د باقي ټولو پاتې شوؤ منا سکو بدل (عوض) کې به یو بدنه (اوبښ، یا غوښي) ذبحه کړي نو حج یې صحیح او تمام شو.^(۱)

﴿ ج : - د طواف زیارت واجبات ﴾

محترموا! د طواف زیارت واجبات دادي: - اول: - طواف زیارت په خپلو پښو باندې کول، البته معذور یې په کجاوه وغیره باندې هم کولی شي. دوهم: - په ښي (راسته) طرف باندې طواف شروع کول. دریم: - د طواف زیارت اوه شوطونه ټول پوره کول. څلورم: - طواف زیارت په کامل طهارت (پاکوالي) سره کول. پنځم: - طواف زیارت دعورت پتوالی په حالت کې کول. شپږم: - طواف زیارت په ایام نحر کې کول یعنې داختر په درېو شپو کې.^(۱) (مهمه فائده) د طواف اکثر احکام مخکې تېر شويدي البته دایو څو ضروري مسائل دلته دیاد وړ دي: -

(۱) مسئله: د طواف زیارت او د جمرې عقبې او د ذبح او د حلق ترمینځ ترتیب سنت ده او واجب نه دی، البته که چیرته یو سړي د حلق او قصر څخه مخکې طواف زیارت وکړي، نو دا حرام د ممنوعاتو څخه نه خلاصیږي، ځکه چې حلال کېدل په حلق او قصر سره کیږي نه په طواف زیارت سره.

(۱) ملخص فتح القدیر ج ۲ ص ۳۸۹، الی ص ۳۹۰ فروع تتعلق بالطواف وارشاد الساری ص ۱۵۵ الی ص ۱۵۶

(۱) فتح القدیر ص ۳۹۰ ج ۲ وارشاد الساری ص ۱۵۵

(۲) مسئله: - که چیرته ښځه پوهېدله چې اوس طواف زیارت کولی شم، اوباخلور شوطونه کولی شم، اوبیاسمدستي د حیض وخت رارسېږي لیکن طواف زیارت یې ونه کړو، اوحیض یې راغلو، بیادایام نحر څخه وروسته پاکه شوه نودم د تأخیر ورباندې واجب دی، او کچیرته څلور شوطونه نه شي کولی حیض ورباندې راتللو طواف زیارت یې ونه کړو د تأخیر ایام نحر په رجه کوم څه شی ورباندې نه واجب ندي.

(۳) مسئله: - د طواف زیارت کولو څخه وروسته به منی ته واپس کېږي اود ماسپښین لمونځ په منی کې کول مسنون دي، اوبعضې علماء کرامو لیکلي چې مسجد حرم شریف کې یې ادا کول مسنون دي، البته ملاعلي ناري رحمه الله تعالی په مسجد حرام شریف کې د ماسپښین لمونځ کولو ته ترجیح ورکړې ده.

(۴) مسئله: - شپه په منی کې تېرول سنت دي، د منی څخه علاوه بل هر ځای کې شپه کول مکروه دي، خواه مکه مکرمه کې وي اویا په لاره کې وي، او همدارنگه د شپې اکثره حصه د منی څخه غیر بل ځای کې تېرول هم مکروه تنزیهی دي، لیکن په دې سره (د احنافو په نيزد) دم وغیره نه واجب کېږي، او همدارنگه ځینې خلک دا گومان کوي چې د منی دی حالانکه شپه د منی د حدودو څخه خارج (بهر) تېره وي په دې کې هم احتیاط او معلومات ضروري دی چې د منی د حدودو څخه خارج شپه تېره نه شي، لهذا په منی کې به شپه تېره وي، او ځینې خوپه منی کې داوسیدلو ځای پوره پلټنه اوتاکیږد نه کولو په وجه دا عذر کوي، چې په منی کې دي هستوګنې ځای

نشته، نو په مکه مکرمه کې اویا په عزیزیه کې اوسېږي چې دا خلاف سنت کاردی. ملخص من کتب الفقه حقاني عفي عنه.

﴿ديارلسم بحث: - د حج څلورمې ورځې احکام﴾

محترموا! د ذی الحجې د میاشتي دیولسمې او د حج څلورمې ورځې مناسک او احکام په لاندې ډول دي: -

﴿الف: - دیوولسم تاریخ درمی طریقه﴾

محترموا! په یوولسم تاریخ به دومره انتظار وکړي ترڅو چې د ماسپښین وخت داخل شي، بیا به د مسجد خیف اومنی د لورې اولی جمرې ته راشي، اومخ په قبله به د پنځو گزوپه تقریب کې ورته اودریږي، رمی به شروع کړي دهرکالي سره به دا وايي: بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ رِضًا لِلرَّحْمَنِ، اود جمرې عقبې په شان به یې په اووکاڼرو (شکو) باندي وولي، بیا به د خلقو څخه یو خواته مخ په قبله دعاته ودریږي، چې څلی یې شاته وي د دعا لپاره به لاسونه پورته کړي، او کم از کم به دومره وخت دعاته ولاړوي څومره وخت کې چې شل آیاتونه لوستلی شي، دومره وقفه به په تکبیر، تهلیل، استغفار، اودرود شریف ویلو کې مشغول وي، خپل ځان اواقاربواومسلمانانولپاره به دعا وکړي ځکه چې دې مقام کې دعا قبلېږي اودادعا دي هم ولولي: -

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، اَللّهُمَّ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ اَنْتَ كَمَا اَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَشَفِيعِ الْاُمَّةِ وَكَاشِفِ الْغَمَّةِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْأَبْطَحِيِّ الْعَرَبِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ وَعَلَى آلِهِ هُدَاةِ الْوَرَى وَصَحْبِهِ مَصَابِيحِ الْهُدَى كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ

خبيد مجيد عدد خلقك ورضاء نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك كلما
 ذكرى الذاكرون وغفل عن ذكرى الغافلون صلاة ترضيك وترضيه
 وترضى بها عنا صلاة دائمة بدوامك باقية ببقائك لا غاية لها ولا انتهاء ولا
 اند لها ولا انقضاء صلاة تنجينا بها من عذاب النار وتدخلنا بها الجنة مع
 الخلفاء الأبرار وترينا بها وجهك الكريم وتنفعنا بها يوم لا ينفع مال ولا
 بنون إلا من أتى الله بقلب سليم اللهم اجعله لنا حجا مبرورا وسعيًا مشكورا
 وذنبًا مغفورا وتجارة لن تبورا، اللهم إليك أفضت ومن عذابك أشفقت
 وإليك رغبت ومنك رهبت فأقبل نسكي وأعظم أجري وارحم تضرعي
 وأقبل توبتي وأقل عثرتي واستجب دعوتي وأعطني سؤلي، اللهم إليك وقد
 رددت قري فاجعل قراى منك رضاك عني يا أرحم الراحمين لا إله إلا الله
 والله أكبر عدد خلقه ورضاء نفسه لا إله إلا الله والله أكبر زنة عرشك مداد
 كلماتك والحمد لله كذلك وصلى الله على سيدنا ومحمد نبينا كذلك
 وعلى آله وأصحابه كذلك الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا
 أن هدانا الله اللهم تقبل منا ولا تجعلنا من المحرومين وأدخلنا في عبادك
 الصالحين يا أرحم الراحمين اللهم صل على سيدنا محمد وآله وصحبه
 وسلم تسليماً كثيراً. بيابه دوهم خلى ته راشي، اوهو بهو به په دغه طريقه
 دجمرى وسطى رمى وكري، اودعا به هم وكري، بيابه دريم خلى ته يعنى
 جمرة العقبة ته راشي چې دلته به يي راسته اوږه مني ته اوچپه اوږه به يي
 مكى مكرمى ته كړي وي، اودهغه نورو جمروپه شان پنځه گزه قريب په
 اوه هكتي (شكې) يي وولى، البته كچهري كانى (تيره) خطا شوه، يا خلى

ورباندي ولگيد خو ټوپ يې کړ يعني داخل د دېوال کې ونه ولېدو، نودغه شکه يې اعتبار نه لري يعني جزاء ورباندي لا زمېږي،

او همچنان داوړ اودو هم ځلي په شان دغه اخيري ځلي نه ويشتل کيږي يعني هغه نور دوه ځلي که چا د څلورو خواوو څخه ويشتل جواز لري، اودغه اخيري ځلي ددغې يوې خوا نه ويشتل کيږي لکه چې اوس يې ترتيب ذکر شو، اوبل داچې ددې اخري ځلي دويستلو بعد به ددعا لپاره نه دريږي، ځکه چې دغه ثابته ندی، البته دهغه ځای نه بيرته راگرځېدو حالت کې به په تلو تلو کې دعا کوي، ديولسمې ورځې درمی نه پس به په مني کې اوسېږي، اود الله تعالی ذکر، او تلاوت، اودعاگانې به کوي، اودعبثو کارونو او غفلتونو کې دې وخت نه ضائع کوي ځکه دا د پېر قيمتي وخت ده. (۱)

﴿ ب: - درمي ضروري احکام ﴾

محترموا! درمي مسائل مخکې د جمرې عقبه ويشتلو بحث کې تېر شوي دي بيا يې نه راگرځوو، البته دمياشتې په يولسمه اودولسمه ورځ درې واړه جمرې پس دزوال نه ويشتل کيږي، اودا ظاهر الرواية دی. نو کچېري چا په دې ورځو کې مخکې دزوال نه رمی وکړه، اوبيا يې اعاده ونه کړه نو دم جزاء يعني قربانۍ پرې واجب شوه، او همدارنگه کمزورې نارينه او عام زنا نه په راتلونکې شپې کې رمی د جمر وکولی شي، نوبا لکل دې رمی نه پرېږدي، اونه دې څوک نائب نيسي ځکه چې دشپې ازدحام (گڼه گڼه) نوي، ورله بيا به دم جزاء ور باندي لا زم شي.

(۱) ملخص جامع المناسک ص ۱۸۶ وغيره

﴿خورلسم بحث: - د حج پنځمې ورځې احکام﴾

محترموا ددی الحجې دمیاشتي ددولسمې اودحج پنځمې ورځې مناسک
رااحکام په لاندې ډول دي:

﴿الف: - د حج پنځمې ورځې درمی ترتیب﴾

محترموا په دولسم تاریخ ددی الحجې به ددرې وارو جمر ورمی دزوال
څخه وروسته وکړي، لکه څنگه چې یې په یوولسم تاریخ دزوال څخه
وروسته رمی کړي وه یعنې په عین هغه ترتیب باندې به یې وولي، اوددې
رخت هم دزوال څخه ترلمرډو بېدو پورې دی، اودلمرډو بېدو څخه بیادصبح
مادق دراختلو پورې یې مکروه وخت دی، خود کمزور و سړیو او عامو ښځو
پاره مکروه ندی، البته ددې ورځ درمی دزوال څخه وروسته که یې کوم
ضرورت درلود نودلمرډو بېدو څخه وړاندې وړاندې دمنی څخه اوڅي،
ځکه بیا وروسته نه شي وتلی چې کله لمرډوب شي، اوبنه خبره داده چې
په خپله خوبه ددې ورځې رمی ته معطل او ایسار شي. ^(۱)

﴿ب: - د حج پنځمې ورځې ضروري احکام﴾

محترموا ددی الحجې په یوولسم اودولسم تاریخ باندې دجمر ویشتل واجب
دي، اوکوم شخص چې په دې دؤ و ورځو کې رمی ونه کړي نوپه ده باندې
دم واجب شو، چې دحرم شریف په حدود کې به یې په خپله یادوکیل په
راسطې سره ذبحه کړي، اوکومه قرباني چې په حاجي صاحب باندې
دجنایت په سبب لازمه شي دهغې غوبنه به صرف فقراو ته ورکولی شي،

(۱) مجامع المناسک ص ۱۹۰ الی ۱۹۵ فصل فی صفة رمی

او صاحب د جنایت او اغنیاء ته یې خوړل حرام دي، البته دا حنا فوپه نژددم تمتع اودم قران دشکریه دم دی، نودم تمتع او قران څخه یې په خپله خوړلی شي، او اغنیاء ته یې هم ورکولی شي. اوبل ددې ذبحه په حدود حرم شریف کی ضروري دی، کچیره حدود د حرم شریف څخه یې خارج ذبحه وکړه دهغې اعاده ورباندې واجب دی، یعنی دتولو ذبحولپاره چې دنسکود حج اوعمری څخه وي نو ذبحی یې په حدود د حرم شریف ضروري دي. اودم د جنایت لپاره متعین وخت او مقرره ورځ نشته بلکه جنایت کونکی یې چې هروخت وغواړي ذبحه یې کولی شي.

﴿پنځلسم بحث: - د حج شپږمې ورځې احکام﴾

محترموا! د ذی الحجې د میاشتي د دیارلسمې اود حج شپږمې ورځې مناسک او احکام په لاندې ډول دي.

﴿الف: - د ذی الحجې دیارلسمې ورځې معطل کېدو حکمت﴾

محترموا! حاجي صاحب به په خپله خوښه په دیارلسم د ذی الحجې باندې رمی لپاره منی کې پاتې شي، چې دا ډېره بهتره ده ځکه چې په دې ورځ هم ویشتل واجب کیږي، اودواجبو اداکول زیات ثواب لري، او که یو سړي دڅه ضرورت په وجه په منی کی حصار او معطل شو او صبح صادق ورباندې راوختو، نو بیا د جمر ویشتل ورباندې واجب شول، نو وروسته د زوال څخه به درې واړه جمرې په مخکنی ذکر شوي ترتیب باندې وولي؛ او مخکې د زوال څخه د جمر ویشتل مکروه او خلاف سنت کاردی، او که په دغه ورځ یې د جمر ویشتل اونه کړل نودم جزاء ورباندې واجب دي.

﴿ ب: - مکې معظمې ته دواپسي ترتیب ﴾

محترموا کله چې د جمر و ویشتلو څخه په دیار لسم تاریخ د ذی الحجې فارغ شي، اود مکې مکرمې په لورې راروان شي نو دا کلمات به ووايي:

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ وَالشُّكْرُ لَهُ عَلَى آدَاءِ الْمَنَاسِكِ وَالْتَوَفِّيقِ لآدَاءِ الْحَجِّ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ تَعَالَى وَيَسِّرَ ذَلِكَ يَمَنَّهُ وَكَرَمَهُ وَلُطْفَهُ، اَللّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنَّا الْحَجَّ وَاثْبَتْنَا عَلَى الْحَجِّ وَاجْعَلْهُ لَنَا خَالِصًا لَوَجْهِ الْكَرِيمِ وَانْفَعْنَا بِهِ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ لِمَالٍ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ وَالْحَوْضِ الْمَوْرُودِ وَالشَّافِعَةِ الْعَظْمَى يَوْمَ الْوُرُودِ وَعَلَى آلِهِ أَيْمَةَ الدِّينِ وَعَلَى أَصْحَابِهِ هُدَاةَ الْمُسْلِمِينَ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ عَدَدَ خَلْقِكَ وَرِضَا نَفْسِكَ وَزَنَةَ عَرْشِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ كُلَّمَا ذَكَرَكَ الذَّاكِرُونَ وَغَفَلَ عَنْ ذِكْرِكَ الْغَافِلُونَ. بيا به محصب مقام ته راشي نزول به وکړي چې داس্তه مؤکده دی، چې پرېښودل یې ګناه ده، اودلته به د ماسپښین مازدیګر ماښام ماسختن لمونځونو کولو څخه وروسته لږ قدر خوب هم وکړي، بيا به دبیت الحرام په لورې روان شي. (۱)

﴿ فائده نافعہ ﴾

محترموا! د محصب ادرس يعني پته و معلومات دادی چې دلته اوس په محصب کې یو ښائسته وسیع مسجد د دوو سر کونومینځ کې جوړ شوی دی، چې هغه ځای ته اوس المعابده وایي، او هغه نیرېدي ماحول ته شارع الابطح وایي،

(۱) مجامع المناسک ص ۲۰۰ فصل فی النفر من منی

او د محصب ساحه ډېره وسیعه ده یعنې د حرم شریف څخه مني ته دمقبرې منورې د جنت المعلات په لار روان شي نو د المعابده مقام ته به راوړسېږي، چې د قدیمې تعمیر د اماره المکه المکرمة حد ته راوړسېږي دلته چارسر (چهار راهي) اشاره ده، نوددغې اشارې چارسو څخه شروع مخ په مني دراسته لاس د غره اوهم دچپه لاس غره، اود دؤو غرو مابین چې دوه لوی سرکونه چې زیات کورونه او بازار دي، اوبلې خواته لري ترمیدان الخنساء اومیدان اماره المکه او تر موجوده نوي تعمیراتو د اماره المکه المکرمة پورې، چې دولتي ولایت دمکې مکرمې دی تردغه حد پورې ټوله ساحه د محصب ده، چې دغه ساحه او علاقه کې چې د موټر څخه کوزشي، یا که پیاده او پښو را روان وي لږ غوندې کینې، نوسنت یې پوره شو د ترک سنت مؤکده څخه خلاص شو، زیات افسوس دی چې دغه سنت مؤکده اوسنی زمانه کې اکثر حاجیان صاحبان پرېږدي، بالکل دخای پوښتنه هم نه کوي، بلکه ورته یاد هم نه وي، یقیناً مونږ هم ډېر نا اشناؤ و خو د پوښتنې سره موږ ډېر زر پیدا کړو؛ نو د پښتو ژبې متل دی چې کعبه په پوښتنه پیدا کیږي، نو د اهل علم وغیره ؤ لپاره پکار ده چې داسنت ورڅخه پاتې نشي، او مونږ خو پوره معلومات درته نویشته کړل انشاء الله تعالی اوس به یې په پیدا کولو کې دومره تکلیف نوي، بیا به د محصب نزول څخه وروسته بابرکته ښار مکې مکرمې ته تشریف راوړي، ماثوره او خپلې خوښې دعاګانې به له ځان سره وایي، او ذکر او درود شریف ویلوسره به د ابختور حاجي دي بختور ښار ته ننوځي، او طواف وداع لپاره به تیاري وکړي . والله اعلم بالصواب.

﴿ج: - درختی طواف احکام﴾

منځنۍ مکه معظمه کې قیام یعنې پاتې کېدل غنیمت او سعادت دی، البته درختی وخت کې به یې دهجران اوښکې پر مخ رابھیږي او طواف وداع به کوي نو د طواف وداع مناسک او احکام په لاندې ډول دي.

۱: - درختی طواف وجوب شرطونه

منځنۍ درختی طواف دو وجوب شرطونه دادي: - اول: - کوم حجاج کرام چې له میقات څخه بهر او سیري په هغوي باندې طواف وداع واجب دي، لهذا دمکې معظمې حرم شریف، زمین حل، او میقات او سپدونکو باندې درختی طواف نشته.

دوهم: - طواف وداع په حاجي صاحب باندې واجب دی، که هغه حاجي قارن، یا حاجي متمتع، او یا حاجي مفرد وي، لهذا یوازې په عمره کړونکي باندې درختی طواف نشته.

درېم: - طواف وداع په عاقل باندې واجب دي چې صاحب د تمیزوي، لهذا په لیوني باندې درختی طواف نشته.

څلورم: - طواف وداع په بالغ باندې واجب دي، لهذا په کوچني باندې درختی طواف نشته.

پنځم: - طواف وداع په پاکه ښځه باندې واجب دي، لهذا په حائضې او نفاسې ښځې باندې درختی طواف نشته او همدارنگه په فائت الحج، او محصر باندې درختی طواف واجب ندی. ^(۱)

۲: - درخصتی طواف صحت اداء شرطونه

محترموا! درخصتی طواف د صحت اداء شرطونه دادي: - اول: - د طواف نیت کول، اگرچې تعین د طواف وداع یې نوي کړی، لهذا نفلي طواف هم د طواف وداع په ځای او درېدلی شي، البته بهتر دادي چې طواف وداع په مستقل نیت سره ادا کړی شي.

دوهم: - طواف وداع په خپل وخت کې کول لهذا درخصتی طواف به د طواف زیارت څخه وروسته ادا کېږي. دریم: - طواف وداع په خپل مکان کې کول يعني چاپیره د کعبه شریفه څخه طواف کول، چې دا دمطلق طواف رکن دی. څلورم: - اکثر چکرونه د طواف وداع کول، داهم دمطلق طواف رکن دی. ۳: - رخصتی طواف واجبات

محترموا! درخصتی طواف واجبات دادي: - اول: - که یو افایي سړی دمکې مکرمې څخه خارج شو او طواف وداع یې ونه کړو، نو د طواف وداع لپاره بیرته مکې مکرمې ته راگرځېدل ورباندې واجب دي.

دوهم: - په مذکوره صورت کې که چیرته دخپل میقات څخه تېر شوی ؤو، نو د طواف وداع لپاره بیرته راگرځېدل ورباندې واجب دی، البته که چیرته د حج یا عمرې دا حرام تړلو څخه بغير له میقاته راگرځېدو، نودم د تجاوز دمیقات ورباندې لازم شو يعني چې بغير دا حرامه څخه په میقات باندې راتېر شوي دي. دریم: - که یو شخص دمیقات څخه تېر شوی ؤو، او واپس قصد دراکرځېدلو یې نوو، بیا به یو دم حرام شریف ته راولیږي د طواف وداع د جبران لپاره،

دلته به یې وکیل ترینه ذبحه کړي، نوډمه به یې فارغه شي. (۱)

۴:- دطواف رخصتی طریقه

محترموا! مستحب دادي چې دټولو کارونو څخه کله فارغ شي بیا به طواف وداع وکړي، دهغه څخه وروسته دی فوراً سفرشروع کړي، کچېري طواف وداع څخه وروسته څه موده معطل شو، بیا دوباره طواف وداع کول ورته مستحب دي، لهذا اولاً به دطواف وداع نیت وکړي چې نَوَيْتُ أَنْ أَطُوفَ بِهَذَا الْبَيْتِ أَسْبُوعًا كَامِلًا طَوَافَ الصَّدْرِ لِلَّهِ تَعَالَى اللَّهُ أَكْبَرُ بیا به دنورو طوافونو په شان اودهغوي په ترتیب باندي به دغه طواف وداع هم رکړي، دطواف وداع نه وروسته دوه رکعته لمونځ دطواف واجب دي، چې کله دطواف دوه رکعته لمونځ وکړي، بیا به آب زمزم مبارک ته راشي نو په درېو ساه و سره به خپل ځان ښه پرې سیراب اوموړ کړي، اوپه اخلاص سره به هر واری دعاگانې کوي د خیال (فکر) به کوي چې زه بیت الله شریف و ینم، اوکه بیت الله شریف یې لېدلی شوه نو بیا خوکوم اشکال نشته، یعني اول وار کې به وایي چې بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اوپه اخري وار کې به وایي چې اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ رِزْقًا وَاَسْعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ.

اوهمچنان ټول وجودبه تبرکاً پرې لوند کړي، بیا چې کله دزمزم اوبو څخه راوختلو بیت الله شریف یې ولېده نو ماثوره اودخپلې خوښې دعاگانې به رکړي، اوبیا به ملتزم شریف ته راشي په خضوع اواخلاص سره به دعاگانې

وکړي، اولاسونه به پر عتبه (د دروازي چوکاټ) شريف پوري بند کړي، اود بيتي شريفي وصال به د الله تعالی د وصال ذريعه او وسيله بولي، او خپل نېر (سینه څيگر) به په دېوال مبارک د بيتي شريفي ومېني، او مخ او غمبوري به ورباندې کيږدي، لکه څرنگه چې عاشق خپله معشوقه درخصتې په وخت د فراق وهجران، او جدايي په وخت کې په غيږه کې ونسي، يعنې تکبير، تحميد، تهليل، تسبيح، درودويونکي، او ژړا افسوس کونکي، اوارمان کونکي، اود فراق او ښکړ بهيدونکي به وي، او بيا به حجر اسود مبارک ته راشي، او تقبيل (ښکل، مچ) به يې کړي، او بيا به بيتي مبارکې ته سترگي ورپورته کړي پداسې حال کې چې دهجران او ښکي يې پر مخ رابهيږي، او تر شابه ځنې روان شي، د فراق په توگه به کعبې شريفي ته گوري ترخوچې د حرم شريف په دروازه باندې اودريږي، که باب الغزوة وي خوډېره ښه اويا بله دروازه وي، دلته به تسبيح، تحميد، تکبير، تهليل، اودرود شريف ووايي چې په ډېر تضرع (عاجزي) سره به دعاگانې وکړي اودا دعا به وکړي.

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذَا بَيْتَكَ الَّذِيْ جَعَلْتَهُ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ كَمَا هَدَيْتَنِيْ لَهٗ فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ وَلَا تَجْعَلْ هَذَا اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ بَيْتِكَ وَارْزُقْنِيْ الْعَوْدَ اِلَيْهِ حَتّٰى تَرْضٰى عَنِّيْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا كَثِيْرًا طَيِّبًا مُّبَارَكًا فِيْهِ، اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ الْعَوْدَ بَعْدَ الْعَوْدِ الْمَرَّةَ بَعْدَ الْمَرَّةِ اِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ الْمَقْبُوْلِيْنَ عِنْدَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ، اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَاِنْ جَعَلْتَهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ فَعَوِّضْنِيْ عَنْهُ الْجَنَّةَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى

اللَّهُ عَلَى خَيْرٍ خَلَقَهُ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ. ^(۱) بیا به خپل وطاق او کوتی ته راشي، د مدینې منورې (علی صاحبها آلف، آلف، آلف صلوٰة) د سفر لپاره به بندر بست وکړي، او پروگرام به جوړ کړي، دهلته چې که مخکې مدینې منورې ته تللی نوي، د دې تفصیل به انشاء الله تعالی راتلونکې اخري فصل کې راشي.

﴿توصیه نافعہ﴾

محترم حاجی وروره! مکه معظمه کې قیام او پاتې کېدل غنیمت او سعادت شماره، او په حرم شریف کې لمونځونه او نفلي طوافونه د الله تعالی له طرفه انعام بوله، او خپل مور او پلار او اقاربو لپاره دنفلي طوافونو د ایصال ثواب په نیت کوه، او مونځونه روژي صدقي او اعمال حسنه په کثرت سره کوه، او په حرم شریف کې یو وار قرآن کریم ختم کړه ځکه چې حرم شریف کې یو وار قرآن کریم ختم کول مستحب دي، او اهل مکه مکرمه ته په خراب نظر سره مه گوره، او ددوي په حالاتو باندې بغیر د فائدي څخه نکتہ چینی مه کوه، او ددوی تعظیم او اکرام کوه، نو ترڅو پوري چې هلته وې دهغوي سره حسن سلوک کوه، او دایام تشریق څخه وروسته عمري دخپل ځان لپاره او د والدینو او اقاربو او خصوصاً در رسول الله صلی الله علیه وسلم لپاره کول پکار دي، او عمري خو ډېر زیات ثواب لري ان شاء الله تعالی د عمرې فصل کې به یې بیان راشي، او مکی مکرمی کی صلوٰة تسبیح هم وکړه چې د دې هم زیات فضائل او ثوابونه دي، لکه په ابوداود شریف کې د ابن عباس رضی الله تعالی عنهما څخه روایت دی: چې رسول الله صلی الله علیه وسلم عباس بن عبدالمطلب

(۱) ارشاد الساری ص ۳۴ و مجامع المناسک، ص ۲۰۳

رضی الله تعالی عنه ته وفرمائیل چې ای عباس (ای تره!) ایازه تاته خبر درنکړم،
ایازه تاته خبر درنکړم، ایازه ونه گرځوم تاته لس خویونه، چې ته کله داوکړی
ستا اول او اخر گنا هونه به معاف شي، اوهم قدیم اونوي، خطاء اوقصدا،
واړه اولوي، پټ او څرگند گناهونه به دمعاف شي، لس خویونه دادي: چې
ته به څلور رکعتونه مونځ وکړي په هر رکعت کې به سورة فاتحه (الحمد لله
شریفه) او ورسره سورت ولولې کله چې اول رکعت کې دقرائت څخه فارغ
شي اوته ولاړوي نو ته به سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
پنځلس واره ووايي، اوکله چې رکوع وکړي اورکوع کې وي نو دا کلمات
به لس واره بیا ووايي، اوکله چې رکوع څخه سرراوچت کړي (قامه) کې
به یې لس واره ووايي، اوچې سجده کې ته ولاړشي بیا به یې لس واره ووايي، او
کله چې سجده څخه سرراوچت کړي (جلسه) کې به یې لس واره ووايي،
بیا به سجده وکړي لس واره به یې په دوهمه سجده کې ووايي، او بیا چې
سجده څخه راپورته شي بیا به یې لس واره ووايي، نو دا (۷۵) پنځه اویا
وارې شول، نو هر رکعت به پدې ترتیب باندې کوي، که طاقت دې وي نو
هره ورځ یې کوه، که وډنه کړونو په هرې جمعې کې یې یو وار کوه، که
وډنه کړونو هره میاشت کې کوه، که وډنه کړونو هرکال کې یې کوه،
کچېري وډنه کړونو په ټول عمر کې خوپې یو وار وکړه. (۱)

۱ قال الحافظ ابن حجر هذا حديث حسن وقد اساء ابن الجوزي بذكره اياه في الموضوعات
وقد نص جماعة من العلماء على استحباب الصلوة وقال السبكي صلوة التسبيح من مهمات
المسائل وحديثهما أخرجه ابوداود والترمذي وابن ماجه والحاكم وصححه.

اربعده الله بن مبارک به دقرائت څخه مخکې پنځلس وارې اوبیادقرائت څخه وروسته لس وارې کلمات مذکوره بنودل، اوباقې لکه څرنگه چې حدیث شریف کې دي، اودواړوسجدو څخه وروسته به یې هم نه بنودل، نورلهذا دابن عباس رضی الله تعالی عنهما حدیث باندې کله عمل کول پکار دي، اوکله دعبده الله بن مبارک رحمه الله تعالی په قول باندې عمل کول پکار دي، اوکچېري دمذکورو کلماتوڅخه وروسته یې (لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظيم) زیات کړل، نو پوره ښه ده، فقدورد ذالک فی بعض الروایات؛ اوځنې علماء داهم لیکلي: چې زوال وخت کې دجمعی په ورځې صلوۃ تسبیح مستحب دي، په اول رکعت کې به فاتحه څخه وروسته سورة التکائر، اوپه دوهم رکعت کې به سورة العصر، اوپه دریم رکعت کې سورة الکافرون، اوپه څلورم رکعت کې سورة الا خلاص لو ستلی شي. کله چې (۳۰۰) درې سوه تسبیحات پوره کړي، اوتشهد څخه فارغ شي اودسلام ګرځولو څخه به مخکې دادعا وکړي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَوْفِيقَ أَهْلِ الْهُدَى وَأَعْمَالَ أَهْلِ الْيَقِينِ وَمُنَاصَحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَغَزَمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَحَذَرَ أَهْلِ الْخَشْيَةِ وَطَلَبَ أَهْلِ الرَّغْبَةِ وَتَعَبَّدَ أَهْلَ الْوَرَعِ وَعَرَفَانَ أَهْلَ الْعِلْمِ حَتَّى أَخَافَكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَخَافَةً تُحْجِزُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ حَتَّى أَعْمَلَ بِطَاعَتِكَ عَمَلًا أَسْتَحِقُّ بِهِ رِضَاكَ وَحَتَّى أُنَاصِحَكَ فِي التَّوْبَةِ حَقًّا فَأَمَّا نَكَ وَحَتَّى أَخْلَصُ لَكَ النَّصِيحَةَ حَبًّا لَكَ وَحَتَّى أَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا حَسَنُ الظَّنِّ بِكَ خَالِقَ النُّورِ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛ اوداسي نورې دعاګانې

خصوصاً محترم وروره ماهم خپلو دعاگانو کې یاد کړه درڅخه هیر لشم
او دا عرض می قبول کړه واجرک علی الله تعالی المهاجر مدني حقاني عفي عنه.
{خلورم فصل: د عمری فضائل او مسائل}

{لومړی بحث: د عمری فضائل}

محترموا! د عمری فضیلت په ارتباط زیات قرآني آیتونه او نبوي احادیث
او د سلف صالحینو آثار راغلي البته مونږ به یې د ترغیب و تشویق لپاره په
لنډه توګه توضیح کړو...

{الف :- قرآن کریم د یو آیت شریف توضیح}

محترموا! الله تعالی فرمایي: - وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ^(۱) ژباړه: - یعنې پوره
ادا کړی حج او عمره خاص الله تعالی لره .

توضیح: - محترموا! بعضی علماء کرام فرمایي چې عمره فرض عین ده، او
ځني علماء کرام فرمایي چې عمره فرض کفایي ده، او ځني علماء کرام فرمایي
چې عمره واجب ده، البته مختار قول دادی چې عمره سنت مؤکده ده. ^(۲)
او علامه شیخ عبدالرحمن الجزائري رحمه الله تعالی لیکلي: المالکية والحنفية قالوا
العمرة سنة مؤكدة في العمر مرة لا فرض لقوله صلى الله عليه وسلم الحج مكتوبة
والعمرة تطوع ^(۳) یعنې مالکیانو او احنافو علماء کرامو فرمائي دي: چې
عمره سنت مؤکده ده، فرض نه ده، ځکه چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم
فرمائي: چې حج فرض دی او عمره تطوع دی (وفي الهندية، العمرة عندنا سنة

(۱) البقرة ایت نمبر ۱۹۶ ،

(۲) کما فی کتاب الايضاح للامام نووی رح . ص ۳۷۹

(۳) الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۱۳۷ ، الباب السادس فی العمرة

دليست بواجبه ويجوز تكرارها في السنة الواحدة. ^(١) يعني عمره زمونږ احنافو په نزد سنت ده واجب نه ده، او په يو كال كې ډېرې عمرې كول جائز دي.

﴿ب :- د دريو مباركو احاديث توضيح﴾

١:- (عن ابن مسعود رضي الله تعالى عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ فَإِنَّهَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكِبَرُ خَبَثَ
الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ) ^(٢)

ژباړه:- دابن مسعود رضي الله تعالى عنه څخه روايت دی: چې نبی کریم
صلى الله عليه وسلم ارشاد دی: چې متابعت کوي په مینځ د حج او عمرې
کې چې دغه دواړه مفلسي او گنا هونه داسې لري کوي لکه څنگه چې
د اوبو ټټۍ د اوسپنې او سروزرو او سپینوزرو خیري لري کوي.

توضیح:- محترموا! بعضو علماؤ کرامو لیکلی دي: چې متابعت نه مراد حج
قران دی، چې په دې کې د حج او عمرې احرام په یو وار او د یوځای نه تړل
کېږي لکه مخکې یې بیان تېر شوی دی، او په ټولو اقسامو د حج کې افضل حج
د احنافو په نزد حج قران دی، او محققینو علماؤ کرامو فرمایي چې نبی کریم
صلى الله عليه وسلم هم احرام د حج قران کړی وؤ، او همداراز د متابعت د مطلب
هم کېدای شي چې کچېرې یې مخکې حج کړی وؤ نو ورپسې دې عمره
وکړي، او که مخکې یې عمره کړي وه نو ورپسې دی حج وکړي چې د اهم
متابعیت شو، یو حدیث شریف کې راغلی دي چې په حج او عمره کې متا

(١) کتاب الفقه على مذاهب الاربعة ج ١ ص ٦٨٤ مبحث العمرة

(٢) رواه الترمذی

بعت کول عمر زیاته وي، او روزي هم زیاته وي.^(۱) امام نووی رحمه الله تعالی د امام شافعی رحمه الله تعالی څخه نقل کړيدي چې هیڅ یوه میاشت داسې تیریدل پکار ندي چې په هغې کې سره د استطاعته کم نه کم یوه عمره ونه کړي، او که دوی یا درې عمری یې وکړي نو ډېره بهتره دی.^(۲)

۲: - (عن ابی هريرة رضي الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: **الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا**)^(۳)

ژباړه: - د ابی هریره رضي الله تعالى عنه څخه روایت دی: چې دخوږنې کریم صلی الله علیه وسلم ارشاد دی: چې یوه عمره د بلې عمرې پورې د مینځنۍ حصې لپاره کفاره ده. متفق علیه.

توضیح: - محترموا! ددی حدیث شریف مفہوم دادي چې دیوې عمرې څخه وروسته بلې عمرې پورې مینځنۍ حصه کې چې څومره غلطې شوي وي هغه به معاف شي، لکه چې یو بل حدیث شریف مضمون دی چې یوه عمره بلې عمرې پورې کفاره ده ددې دواړو په مینځ کې د ګناهونو او خطاګانو لپاره.^(۴)

او یو بل حدیث شریف مضمون دی چې حج کوونکي او عمره کوونکي د الله تعالی وفدونه ده، کچېري دوي دعا وغواړي نو الله تعالی ددوی دعا قبلوي،

(۱) کنز ،

(۲) شرح مناسک بحواله فضائل حج ص ۱۶۷

(۳) رواه البخاری و مسلم

(۴) صحيح البخاری/ ج ۱ ص ۳۵۱ .

ارکچېري دوی د گناهونو بښنه وغواړي الله تعالى ورته بښنه کوي. ^(۱) يعنې لکه څنگه د نياوي لحاظ سره دوفدونو عزت او اکرام کيږي نو همدا رنگه حجاج او عمره کوونکې دالله تعالى په دربار کې حاضرېږي، ددې خلقوهم دالله تعالى په نزد اکرام کيږي .

۳:- (عن ابن عباس رضي الله تعالى عنهما قال جاءت أم سليم إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت حجّ أبو طلحة وأبنته وترکاني فقال يا أم سليم عُمرة إلى عُمرة في رمضان تعدل حجة معي) ^(۲)

ژباړه:- دابن عباس رضي الله تعالى عنهما څخه روايت دی: چې حضرت ام سليم رضي الله تعالى عنها دنبی کریم صلی الله علیه وسلم په خدمت کې حاضره شوه، او عرض یې اوکړو چې زما خاوند ابو طلحه رضي الله تعالى عنه اودهغه زوي حج ته ولاړل اوزه یې پرېښودم، نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمائل: چې په رمضان کې عمره کول ماسره دحج کولو برابر دی.

توضیح:- محترموا! ددی حدیث شریف دا مضمون چې عمره په رمضان کې کول دحج په شان فضیلت لري په مختلفو احادیثو کې راغلی دی، او حافظ ابن حجر رحمه الله تعالى علیه په فتح الباری کې درې روایتونه ذکر کړي دي چې عمره دحج برابر کېدلو دامطلب ندي چې په دې عمره به فرض حج پوره شي، ځکه چې دا اجماعی یعنی دټولو علماؤو اتفاقی مسئله ده، اوپه دې کې دهیچا اختلاف نشته چې فرضی حج په دې عمرې سره نه ادا کیږي، بلکه مطلب یې دادی چې کله عمرې سره درمضان المبارک فضیلت

(۱) رواه ابن ماجه کذا فی مشکوٰۃ

(۲) رواه صحيح مسلم/ ج ۲ ص ۹۱۸ ورواه ابن حبان فی صحيحه کذا فی الترغیب

هم يو ځاي شي نود حج سره په ثواب کې برابرېږي، ابن الجوزي رحمه الله تعالى عليه فرمايې چې ډېروارې دوخت فضيلت په وجه سره د عمل ثواب زياتېږي، څنگه چې د خلوص نيت او داخلاص په وجه سره د عمل ثواب زيا تېږي.^(۱) او خوږ نبي کریم صلی الله عليه وسلم دهجرت نه پس صرف يو وار حج کړيدی، لکن عمرې يې خلور کړي دي، چې په هغې کې يوه عمرې پوره نه شوه، چې مشرکانو مکه مکرمه داخلېدلوته نه پرېښودو، او په دې باندې فيصله وشوه چې دا کال به عمره نه کوي، او آينده کال به عمرې ته راځي، اودرې نوري عمرې يې پوره په پوره کړيدي.

فائده: -محترمو! څرنگه چې فرضی مونځونو لپاره مخصوص اوقات دي، او په دې اوقات کې نوافل هم ادا کيدلای شي، پس کله چې جانثار متقې کسان د هغوي د دربار حاضري ته زړه وشي، نو د حاضري اجازت ورته ورکړ شويدي، همدارنگه د بيت الله شريف حج يوواری فرض شويدي کوم چې په مخصوص وخت کې ادا کيږي، او بله خوا يې د عمرې اجازت هم ورکړيدي چې په ټول کال کې ادا کيږي، سوا د هغو پنځو ورځو څخه يعنې نهم د ذالحجې څخه تر ديارلسم د ذالحجې پورې، چې په دې پنځو ورځو کې عمره کول مکروه دی ځکه چې دا د حج کول مخصوص وخت دی، له دېنه علاوه چې په کومه ورځ او څومره عمرې يې چې زړه وغواړي کولي شي، داهم دالله تعالى لوي احسان دی چې د شوقمندو مسلمانانو عاشقانو خلقو لپاره يې هر وخت د حاضري اجازت ورکړيدي.

ډلورم بحث: - دمکی معظمی تاریخي مقدس مشاهد او مساجد ﴿

﴿ الف: - مکی معظمی مقدس مشاهد ﴿

۱- مکه معظمه:

محترموا! د څرگند حقیقت دی چې مکه مکرمه ټوله د برکت ځای دی،
د هغې هر ځای هریو داراودېوال هر کانی اوبوتی یې برکتی دی، ځکه چې
هغې کی حضرت نبی کریم صلی الله علیه وسلم گرځېدلی او انبیاء کرام
عليهم السلام اوصحابه کرام واولیاء کرام رضی الله تعالی عنهم اوسیدلی
دي حتی چې رسول الله ﷺ مکې مکرمې ته خطاب کړی اوداسي یې
فرمایلي دي: (ما اطيعک من بلدٍ واحبک إلیّ ولولاً أن قومی اخرجونی
منک ما سکنک غیرک) (۱) وفي الأخری والله إنک لخیر ارض الله واحب
ارض الله إلی الله الحدیث.

ژباړه: - چې ته څومره بهتر ښاری، اوماته دومره زیات خوښ یې، کچېري
زما قوم زه نوي استلی نو زه به له تا نه بغیر بل ځای کی نوی اوسیدلی،
اوهمداراز فرمایي چې په الله تعالی قسم چې دالله تعالی بهتره زمکه یې، او
محبوب ترینه زمکه دالله تعالی یې الله تعالی وته.

توضیح: - محترموا! ددې حدیث شریف اودنورو احادیثو لوجی چې په مکې
مکرمې دهرې یوي نیكې ثواب یولاک راغلی دی، نوامام اعظم اوامام
مالک رحمهما الله تعالی مکې مکرمې کی مستقل قیام ته مکروه ویلي دی،
اودیوي لوي ډلی اومحتاطو علماء هم دا مذهب دی، ځکه چې هلته سړی

۱ رواه الترمذی عن ابن عباس رضی الله تعالی عنهما وقال بحديث حسن غریب اسنادا وكذا في المشکوة

پاتې شي نو کيډي شي چې په طبيعت کې يې څه بوج او خفګان پيداشي،
 او يادهغې په احترام و عزت کې څه فرق راشي، يعنې څه قسمه کمي ترينه
 وشي، او ياهلته پاتې شي دسړي څخه څه قسمه ګناه وشي، څنګه چې هلته
 د نيکو ثواب ډېرزيات ده دغسې هلته د ګناه کولو وبال هم ډېرزيات اوسخت
 دی؛ او ملا علی قاري رحمه الله تعالى عليه فرمايې: چې حضرت امام اعظم
 رحمه الله تعالى عليه په خپله زمانه کې د خلقو د حالاتو په اعتبار سره د کراهت
 او ناخوښۍ اظهار کړی ؤ، او کچيرته هغوی داحالات لېدلی وی کوم چې
 مونږ په خپله زمانه کې وينو، نو هغوی به هلته داوسېدو د حرام والي فتویٰ
 ورکړي وه، لکن د جمهور و علماء کرامو مذهب دادی چې مکه مکرمه
 د ټولو شېرونو نه بهتره دی، او هلته قیام (پاتې کېدل) مستحب او افضل
 دي، ملا علی قاري رحمه الله تعالى عليه ليکلی دي: چې دمکې مکرمې قیام
 د صاحبینو په نزد مستحب دی او په همدې فتویٰ هم دی، او هم داد بعضی
 شوافعو رحمهم الله تعالى او د بعضی حنابلو رحمهم الله تعالى مختار او غوره
 کړی شوی قول دی، بهر حال دمکې معظمې دیدن به زیات خوش نصیب
 سړی کوي، الله تعالى دي زمونږ هر کال دمکې معظمې دیدن نصیب کړي،
 آمین یا رب العلمین بجا سید المرسلین صلی الله تعالى عليه وسلم.

۲- کعبه شریفه

محترموا! دکعبې شریفې په ارتباط دابن عباس رضی الله تعالى عنهما څخه
 روایت دی چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمایل: إِنَّ اللَّهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ

رَبِّلَهُ عَشْرِينَ وَمِائَةً رَحْمَةً تَنْزِلُ عَلَى هَذَا الْبَيْتِ سِتُونَ لِلطَّائِفِينَ وَارْبَعُونَ
لِلْمُصَلِّينَ وَعِشْرِينَ لِلنَّاظِرِينَ وَعِشْرِينَ لِلنَّاظِرِينَ.^(۱)

زباړه: - چې د الله تعالى شپږ شله (۱۲۰) رحمتونه روزانه په دې کور (بیت
الله) باندې نازلېږي، چې په هغې کې شپيته (۶۰) طواف کوونکو باندې، او
څلویښت (۴۰) هلته لمونځ کوونکو باندې، او شل (۲۰) بیت الله ته
لېدونکو او کتونکو باندې نازلېږي.

توضیح: - محترموا! بیت الله شریف ته صرف کتل هم عبادت دی، حضرت
سعيد بن المسیب تابعي رحمه الله تعالى فرمایي: چې څوک په ایمان او تصدیق
سره کعبې شریفې ته گوري هغه د گناهونو څخه داسې پاک شي لکه چې نن
پداشوی وي، او په دې مذکور حدیث شریف کې طواف کوونکو باندې
دزیاتو رحمتونو نازلېدل ښودل شوي دي، نو په دې وجه علماء کرام ولیکلي
دي: چې مسجد حرم شریف ته ورتللو سره د تحية المسجد مونځ څخه
طواف کول افضل دی، کچیرته په څه وجې سره طواف نه شي کولی
نوتحیه المسجد دي وکړي، البته کچیرته د لمونځ وخت نیږدي وړ نوبیادي
په دغه وخت کې طواف نه کوي، ملا علی قاري رحمه الله تعالى لیکلی چې
کعبې شریفې کتل یو ساعت د کال تر عبادت بهتر دی او کعبه شریفه دمخکې
څخه تر عرشه پوري ده خاص دیولونه او بام کعبه شریفه نه ده (۱)

نو خوش قسمته دي هغه خلق چاته چې الله تعالى په خپل لطف او کرم سره
دزیات طواف کولو او دبیت الله شریفې لېدلو توفیق ورکړي وي.

۳ - حجر اسود مبارک

محترموا! د حضرت ابن عباس رضی الله تعالیٰ عنهما څخه د حجر اسود مبارک په ارتباط روایت دی چې خورنبي کریم صلی الله علیه وسلم په قسم سره ارشاد فرمایلي: **وَاللّٰهُ لَيَبْعَثَنَّ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُ عَيْنَانِ يَبْصِرَانِهِ وَلِسَانٌ يَنْطِقُ بِهِ يَشْهَدُ عَلَى مَنْ اسْتَلَمَهُ بِحَقٍّ** ^(۱).

ژباړه: - الله تعالی باندې قسم دی چې حجر اسود به الله جل جلاله د قیامت په ورځ په داسې حالت کې راپاڅوي، چې دهغې به دوه سترګې وي چې په هغې سره به هغه ګوري، او ژبه به یې وي چې په هغې سره به هغه خبرې کوي، او ګواهي به ورکوي دهغې کس په حق کې چا چې داپه حق سره ښکل کړی وي. توضیح: - محترموا! په حق سره د ښکلولو مطلب دادی چې په ایمان او تصدیق سره یې ښکل کړی وي، پس غالباً لدی وجی دغه مقام کی چې کومه دعا مسنونه ده دهغې الفاظ دادي: **اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا يٰکَ وَتَصْدِيْقًا يٰکِتَابِکَ وَوَفَاءً يٰعَهْدِکَ**. یعنې یا الله تعالی زه حجر اسود ښکلولم په تاباندې ایمان لرم، او ستاد کتاب تصدیق کوم، او ستا سره د عهد اقرار پوره کوم، او حضرت عمر فاروق رضی الله تعالیٰ عنه چې کله حجر اسود ته راوړسېدو، نو ښکل یې کړو، او ویې فرمایلي: چې زه پیژنم چې ته یو کانی یې نه څه نفع رسولی شي اونه نقصان رسولی شي، کچیرته ماښی کریم صلی الله علیه وسلم نه وی لېدلی چې ته یې ښکل کړي، نو هیڅ کله به ما نه وی ښکل کړی، نوده مبارک سره به دخلقو د عقیدو ډېر فکر او اهتمام و وچې هسې نه په عقیده کې څه

(۱) رواه الترمذی وابن ماجه والدارمی وکذا فی مشکوٰۃ

نقصان راشي؛ او د حضرت علي کرم الله وجهه ارشاد دی: چې حجر اسود نفع ورکوي نو هغه په عدالت کې د شهادت او گواهي نفع ده، ځکه چې گواهي ورکول ښکل کوونکی لپاره ډېر زیات نافع (نفع ورکوونکی) دی، مگر په دې سره هغه قابل د عبادت کیدلو وړ نه ګرځيږي، لکه حدیث شریف راغلی دي چې د مؤذن د آذان آواز تر کومې پورې رسيږي نو هریو رطب اوباس، (لوند او وچ) به دهغه لپاره په قیامت کې گواهي ورکوي لکن په دې وجه سره هر لوند او وچ قابل د عبادت کیدلو وړ نه ګرځيږي.

۴- ملتزم شریف

محترموا! حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنهما د نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه نقل کوي: یقول سمعت رسول الله ﷺ یقول اَلْمُلْتَزِمُ مَوْضِعُ یَسْتَجَابُ فِیهِ الدُّعَاءُ مَا دَعَا اللهَ فِیهِ عَبْدٌ اِلَّا اُسْتَجَابَ لَهَا. (۱)

ژباړه: - چې ملتزم داسې ځای دی چې هلته دعا قبلېږي کوم بنده هلته دعا نه ده کړي کومه چې قبوله شوي نوي.

توضیح: - محترموا! د حجر اسود څخه د کعبې شریفې دروازې پورې حصې نه ملتزم شریف وايي، نو غالباً په دې وجه ددې نوم ملتزم دی چې ددې معنی دي د پیوست کېدلو ځای، په ابوداؤد شریف کې د حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنهما څخه نقل کړی شوی دی چې هغوی دلته ودرېدل خپله سینه اړمخ یې دېوال پورې پیوست کړل، او دواړه لاسونه یې دېوال باندې خواره کړل، اودايې وفرمایل: چې ما ښي کریم صلی الله علیه وسلم لره په دغسې کولو

(۱) کذا فی المسلسلات للشاه ولی الله الدهلوی رحمه الله علیه وذكره الجزری فی الحصن مجملا -

باندي لېدلی ؤو، او همدراز بعضي علماء کرامو څخه د اهرم نقل کړی شويدي چې ملتزم درکن یماني څخه دکعبې غربي دروازي پورې حصه ده کومه چې اوس بنده ده، اګر چې د ادمشهور قول څخه خلاف ده لکن بیا هم دبعضي اکابرو قول خودی ځکه می نقل کړو^(۱) لهداپه دې ځای کې په تجربې سره ثابته ده چې دعا قبلېري نودزړه له اخلاص څخه دعا کول پکار دي .

۵- رکن یماني شریف

محترمو! د حضرت ابوهريرة رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَكُلَّ بِهِ سَبْعُونَ مَلَكًا يَعْنِي الرُّكْنَ الْيَمَانِي فَمَنْ قَالَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ رَبَّنَا اَتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ قَالُوا آمِينَ^(۲)

ژباړه:- چې دخوږنبي کریم صلی الله علیه وسلم ارشاد مبارک دی چې په رکن یماني باندي اویاملائکې مقررې دي څوک چې هلته لاړشي دامذکوره دعا دي ووايي : نوهغه ملائکې دده په دعا باندي آمین وایي.

توضیح:- محترمو! د دعا مفهوم داده چې یاالله زه له تاڅخه دمعا فی سوال کوم، او په دواړو جهانونو کې زه له تاڅخه عافیت غواړم، ای الله تعالی ته په دنیا کې هم نیکی راکړي او په اخرت کې هم، اود دوزخ له عذاب څخه مو حفاظت وکړي؛ پس درکن یماني استلام دادی چې طواف کولو کې په هغې لاس راکاږي البته چې چاته تکلیف ونه رسیږي، ځکه چې دا استلام

(۱) کما فی شرح لباب

(۲) رواه ابن ماجه کذا فی المشکوۃ

په مستحب کاردي او مسلمانانو ته تکليف رسول حرام دی يو حديث شريف کي دي چې د حجر اسود او درکن يمانی مسحه کول گناهونه غواړوي (کنز)، نو د بيت الله شريف جنو بې طرفته رکن يمانی وايي، نو پدې باندې د طواف د چکر په وخت کي صرف راسته (بنی) لاس لگول کافي دي، او د ليرې څخه ورته اشاره کول نشته.

۱- حطيم شريف

محرمو! حضرت عائشة صدیقه رضی الله تعالی عنها فرمایي: چې زما زړه غوښتل چې زه کعبی ته دننه لاړه شم اولمونځ پکې وکړم ،
 'تَاْخُذَ يَدَيَّ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاَدْخَلَنِي فِي الْحَجَرِ فَقَالَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْحَجَرِ إِذَا أَرَدْتَ دُخُوْلَ الْبَيْتِ إِنَّمَا هُوَ قِطْعَةٌ مِنَ الْبَيْتِ فَإِنْ قَوْمَكَ انْفَصَرُوا حِينَ بَنَوْا الْكَعْبَةَ فَأَخْرَجُوهُ مِنَ الْبَيْتِ' (۱)

ژباړه:- چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم زما لاس ونيولو په حطيم کي داخله کړم، او وی فرمایل چې کله ستا زړه په کعبه کي دا خپلېدل وغواړي نو دلته راشه مونځ کوه، داهم د کعبی یوه ټکړه ده ستا قوم چې کله د کعبی تعمیر کولو نو دا حصه یې د بودجي اورپیو دکمې په وجه د کعبی څخه خارج (بهر) کړې وه.

توضیح:- محرمو! د صحیح روایاتو مطابق حضرت عبدالله بن زبیر رضی الله تعالی عنه پخپله زمانه کي د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دخواهر مطابق کعبه شریفه جوړه کړه چې حطيم شريف يې پکې داخل کړی وو،

خلورم فصل: دغمری فضائل اومسائل { ۲۵۷ } دوهم بحث: دمکی تاریخي مشاهد اومساجد

چې یو دروازه یې مشرق ته بله یې مغرب خواته پرېښودلې وه، اودروازې یې دزمکې سره یوځای کړې وې، دهغې په تعمیر کې یې اصلاحات وکړل، لکن لدینه پس د عبدالملک په زمانه کې حجاج بن یوسف بیا هم هغې جوړه کړه څنگه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم په زمانه کې وه، دغه نیت خو چې هرڅه وه لکن دادالله جل شانہ انعام وشو چې داحصه دتعمیر څخه خارج شوه، چې ددې په وجه اوس دکعبې شریفې دننه داخلېدل دهرکس لپاره اسان شول، چې په دغې حصه باندې تعمیرنه شته، دچا چې کله زړه وغواړي هلته دي ورشي لمونځ دي وکړي، اودا ددعا قبلېدو ځای ده، نودعا دي وغواړي، چې دادکعبې شریفې دننه حصې په حکم کې دی، هم په دې وجه خوږنې کریم صلی الله علیه وسلم حضرت عائشة رضی الله تعالی عنها کله چې هغې کعبې ته دننه داخلېدو خواهش وکړو، نو ورته یې وفرمایل: چې دلته (حطیم) کې اودرېږه لمونځ وکړه دزنانه و لپاره خصوصاً دننه تلوکې ډېر مشکلات دي دهغوی لپاره داحصه په خاص طور غنیمت اودالله تعالی احسان دی.

۷- میزاب رحمت شریف

محترموا! په حطیم شریف کې میزاب دی یعنې بیت الله شریف دچت بام ناوه (تره) ده چې دلته هم دعاگانې قبلېږي. اوکعبې شریفې ته داخلېدل مستحب دي، لیکن دهغې اداب خو زیات دي څه علماء کراموداهم لیکلي دي: چې کچیرته څوک کعبې شریفې ته داخلېږي نوډېرپه وقار او عظمت سره دي داخل شي، بهتره دادی چې دموذواو بوټو سره به نه داخلېږي

بلکه هغه دي وباسي، او د داخلېدو څخه دي مخکې غسل وکړي، او د پریه
خسوع او خضوع او ژړا سره دي ور داخل شي، او په اخلاص دي د دنیاوي
اړخوړي نجات لپاره دعاگانې وکړي، او ټول عالم اسلام ته دی هم په
اخلاص سره دعاگانې وکړي؛ باقي دمقام ابراهیم علیه السلام، او ماء زمزم،
توضیح په مسائلو د حج او اداء دنسکو کې تېر شوي دی فلانعیده لخوا
التطویل. اللهم اغفر لمؤلفه ولکاتبه ولمن سعی فيه ولجميع المؤمنين
والمؤمنات والمسلمين والمسلمات يوم يقوم الحساب.

فائده: - مکه مکرمه ټوله د برکت ځای ده، لکن څو نور مقامات هم زیات
خصوصیت لري چې هغه دادي

۸ - مکان خدیجة الکبریٰ رضی الله تعالی عنها

محترموا! متبرکه او قابل زیارت مکاناتو کې د حضرت ام المؤمنین خدیجة
الکبریٰ رضی الله تعالی عنها مکان هم دی کوم ځای کی چې حضرت سیده نساء
فاطمة الزهراء رضی الله تعالی عنها پیدا شوي وه، او د حضرت ابراهیم رضی الله تعالی عنه
څخه علاوه د خوږنبي کریم صلی الله علیه وسلم ټول اولادونه هم دلته پیدا شوي
وو، او تر هجرت پورې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سکونت او اوسیدل هم په
دغه مکان کې وو؛ لهذا علماء کرام ولیکلي دي: چې د مسجد حرام شریف
څخه وروسته دمکې مکرمې په ټولو مکاناتو کې د امکان بهتري، اوس دلته
یو مسجد دی چې دهغه نوم مسجد ابوبکر رضی الله تعالی عنه دی، او د مروه بنی
طرف ته یو اوچت ځای بالدي یو بازار دی، چې ددې بازار په یوې کوڅې کې
د صرافانو د کانونه هم دي هلته د امقام مبارک واقع دی.

۹ - مولدني صلی الله عليه وسلم

محترموا! مولدني صلی الله عليه وسلم هغه ځای دي چې دخوږ نبي کریم صلی الله عليه وسلم پیدائشت په دې ځای کی شویدی، چې مولدني صلی الله عليه وسلم په نوم سره مشهور دی، چې شعب ابی طالب، محله قشاشیه، سوق الیل، نومي کوڅي کې دی، چې په دې موجوده زمانی کې مکتبه الحرم (لايبرري) جوړه ده، او په نوي توسيع کې دمکان دسړک (روډ) په غاړه ده، اوددې سړک نام شارع ملک سعود دی.

۱۰ - مکان صدیق اکبر رضی الله تعالی عنه

محترموا! سيدنا خليفة الرسول الله صلی الله عليه وسلم حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه مکان هغه دی کوم چې رفاق صواغین دزرگرانو کوڅه کې واقع دی، هغې ته دارالهجرت هم وايي، ځکه چې دهجرت شروع هم ددغه مکان څخه شویدی، اودهجرت څخه اول به نبي کریم صلی الله عليه وسلم هلته تشریف وړلو هلته دوه کاني (دبري) دي دیونوم مُتکَلَم دی چې هغه خوږنبي کریم صلی الله عليه وسلم ته سلام کړی ؤو، دوهم مُتکاچي هغه باندې به نبي کریم صلی الله عليه وسلم دناستی په وخت کی تکیه لگوله.

۱۱ - مولدعلي کرم الله وجهه

محترموا! دامولد دامیر المؤمنین حضرت علي کرم الله وجهه دپیدا کېدو ځای دی په شعب ابی طالب کې واقع دی، کوم چې مولدني کریم صلی الله عليه وسلم ته قریب دی.

۱۲ - دارالارقم

محترموا! دارالارقم چې په دارالخیزران سره مشهور ده، دصفا غرته نیږدې

په دروازه کې واقع ده، اوداوپې دروازي مخامخ دامقام دی، چې دغې دروازه محراب باندې دارالارقم لیکلې وه، چې دغه مقام کې حضرت عمر رضی الله تعالی عنه اسلام راوړی و، اودخلوینستوکسانوشمیره ددوی په ایمان راوړلوسره پوره شوی وه، اود قرآن مجید دآیت شریف (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) ^(١) په دې مقام نازل شوی و، اونبي کریم صلی الله علیه وسلم به هم په ابتداء داسلام کې په دارالارقم کې اوسیدو، بعضي حضرات فرمایي چې داصل مکان اوس حرم شریف په توسیع کې ضم اوداخل شويدي.

١٣- مولد حضرت سید الشهداء حضرت حمزه رضی الله تعالی عنه محترموا! د سید الشهداء حضرت حمزه رضی الله تعالی عنه دپیدائش ځای ده چې محله مسفله کې دی، اوس دلته یومسجد جوړ دی.

١٤- جنة المعلى

محترموا! دمکې معظمې قبرستان جنة المعلى، دمدينې منورې قبرستان جنة البقيع نه وروسته ترټولو قبرستانوڅخه افضل دی، اوددې زیارت هم مستحب دی، اوس دغه قبرستان دوه حصې دی هلته سرک تللی دی چې منی ته ځي نوراسته (بنی) لاس ته راځي، دطائف شریف دټکسيوموقف ته نږېب دی، چې دمکې مکرمې طرف والاحصه لاندې ده، اودمنی طرف والاحصه اوچته ده، چې په دې منی طرف والاحصه کې دام المؤمنین حضرت خديجة الكبرى رضی الله تعالی عنها مزارمبارک دی، چې دنبي

کریم صلی الله علیه وسلم اولنی کوروالا او حضرت فاطمی رضی الله تعالی عنهاموروه دام المؤمنین حضرت خدیجة الکبری رضی الله تعالی عنها ل هجرته دري کاله مخکي په مکه مکرمه کي وفات شوه او ترڅو چې داړوندي وه نبي کریم صلی الله علیه وسلم بله بي بي نه ده کړي اودا اولنی بي بي ده چې دخدای جل جلاله دپیغمبر صلی الله علیه وسلم پر رسالت باندي يي ایمان راوړ.

له دي څخه علاوه ډېر صحابه تابعین او صلحاء امت رضوان الله علیه اجمعین مزارات هم دلته شته، چې دې کې شیخ العرب والعجم حضرت حاجي امداد الله مهاجرمکي رحمة الله تعالی علیه مرقد مبارک هم دی، البته مزاراتو د زیارت په وخت کې به خلاف سنت طریقو څخه ځان ساتي، پس د زیارت مسنونه طریقه دادی چې کله قبرستان ته د زیارت لپاره حاضر شي نومزار او مرقد ته به له پښو طرفه اودرېږي، او مزار او مرقد ته به د سر له طرفه نه اودرېږي، او سلام به په دې الفاظوسره ورته وايي: **اَلْسَّلَامُ عَلَیْکُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَاَنَا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ وَنَسْتَلُ اللّٰهَ لَنَا وَلَکُمُ الْعَافِيَه**، لدې څخه وروسته څه اندازه اودرېدل اویا کیناستل اودعاگانې کول به تردي، اود صاحب مرقد سره په ولاړي اوناستي کې هغه معامله کول په کار دي کومه چې په زندګۍ کې ورسره کيږي، اوسوره فاتحه، سورة بقره اول، آخر، سورة يس، سورة تکوین لوستل، اوسوره اخلاص یوولس، یادیارلس، یااوه، یادري مرتبي لوستل، اوددې ثواب دې مبارکو مزاراتو صاحبانو ته وربښل د زیارت دادابو څخه دي.

﴿د: - دمکی معظمی مبارک مساجد﴾

محترموا! د مسجد حرم شریف څخه علاوه مکه مکرمه کې نور هم ډېر داسې مساجد شته چې قابل زیارت دي، البته د فکر او خیال کول پکار دی چې فرضي لمونځ په مسجد حرم شریف کې ترینه نه فوت کېږي، او بل چې پدې مساجدو کې دنوافلو کول وخت به وخت مکروه هم نوي، پس مشهور مساجد یې دادي

۱- مسجد الرايه

محترموا! مکې مکرمې کې جنة المعلى طرفته د مسجد الرايه واقع دی، او نبي کریم صلی الله علیه وسلم دلته لمونځ کړیدی، او دمکې مکرمې فتح په رخ نبي کریم صلی الله علیه وسلم خپله جنازه (بیراغ) په دې ځای او درولی و.و.

۲- مسجد الجن

محترموا! مکه مکرمه کې مسجد جن هغه مسجد دي کوم ځای چې ډېریانو اجتماع شوې وه، او قرآن شریف یې اوریدلی و، او ایمان یې راوړی و، چې ددې تذکیره (یادوري) د قرآن کریم په سورة الجن کې موجوده دي، او حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله تعالی عنه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره هلته تشریف وړی و، او حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله تعالی عنه یې یو ځای کې کینولو، پخپله یې منځکې تشریف یووړ، او ډېریانو ته یې تعلیم ورکړ او قرآن مجید یې ورته واورولو.

۳- مسجد الشجرة

محترموا! مسجد شجرة هغه مسجد دي کوم چې د مسجد جن ته منځامخ دی، دلته یوه ونه (درخته) وه کوم چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم رابللی

وه، هغې زمکه خیرله اورا غله خدمت کې حاضره شوه، بیا ورته نبي کریم صلی الله عليه وسلم او فرمايل چې بیرته لاړه شه هغه بیرته خپل ځای ته ولاړه.

۴- مسجد تنعيم

محترموا! مسجد تنعيم هغه مسجد دي کوم ته چې مسجد عائشه (رضی الله تعالی عنها) هم وايي، او هم له دې ځای د عمرې لپاره احرام تړلی شي، چې مکې معظمې څخه شمال خواته په درې ميله فاصله کې واقع دی. چنانچه رسول صلی الله عليه وسلم حضرت عائشه رضي الله تعالی عنها ته دهغې ورور حضرت عبدالرحمن بن ابی بکر رضي الله تعالی عنهما سره د عمرې احرام تړلو لپاره تنعيم مقام ته لیږلي وه، اوس دلته د حضرت عائشې رضي الله تعالی عنها په نوم یو مسجد هم جوړ شوی دی.

۵- مسجد الغنم

محترموا! مسجد غنم هغه مسجد دي کوم ته چې مسجد الإجابة هم وايي، او نبي کریم صلی الله عليه وسلم په فتحه دمکې شریفې کې دلته د خلقونه بیعت اخستی ؤو، چې وادي محصب سره په معاينه کې واقع دی.

۶- مسجد طوی

محترموا! مسجد طوی هغه مسجد دي کوم چې د تنعيم په لاره باندي دی، نبي کریم صلی الله عليه وسلم چې کله د عمرې یاد حج لپاره تشریف راوړو نو دلته یې قیام کړي وو.

۷- مسجد الجعرانه

محترموا! مسجد الجعرانه هغه مسجد دي کوم ځای چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم له فتح دمکې مکرمې وروسته له طائف شریف نه بیرته راتللو وخت کې

عمرې احرام ترلې ؤو، چې دادې طائف شريف په لارې دى، له دې مسجد الجعراڼه څخه هم د عمرې احرام ترلې شي، البته د مسجد تنعيم څخه عمرې لپاره احرام ترل افضل دي.

۸- مسجد ابوقبيس

محترموا! مسجد ابوقبيس هغه مسجد دى کوم چې د حرم شريف څخه په نظر راځي، او د يته مسجد بلال هم وايي، مشهوره ده چې معجزه د شق القمر هم دلته ظاهره شوي وه، بعضې علماء کرامو ليکلي چې دا مسجد بلال نه بلکه سجده لال دى چې له دې څخه يې مياشت لېدلي وه، ليکن دغه ځاى کي چې د جيلې سر پښې خورلو متعلق کوم روايت مشهور دى هغه غلط دى.

۹- مسجد الکبش

محترموا! مسجد کبش هغه مسجد دى کوم ته چې منحر ابراهيم عليه السلام هم راځي، او دلته د ابراهيم عليه السلام او اسماعيل عليه السلام د ذبحه کولو واقعې شوي وه.

۱۰- مسجد العقبه

محترموا! مسجد عقبه منى ته هغه نېرېدى ځاى دى چې انصار ودهجرت څخه مخکې دلته بيعت کړى ؤو، او دا مسجد دمکې مکرمې څخه منى ته د تلوبه لاره کې په چپ (کس) لورې دلارې نه بيل شويدي.

۱۱- مسجد الخيف

محترموا! مسجد الخيف منى کې لوى او مشهور مسجد دى، علماء کرام وايي چې دلته اويا (۷۰) انبياء عليهم السلام دفن دي، دې مسجد ته نېرېدى غارمرسلات هم دى چې هلته سورة والمرسلات نازل شوى دى.

۱۲ - مسجد مشعر الحرام

محترم مو! مسجد مشعر الحرام په مزدلفه شريفی کې د جبل قزح څنګ ته واقع دی.

۱۳ - مسجد نمره

محترم مو! مسجد نمره چې د عرفات کنارې باندي واقع دی، د پته مسجد ابراهيم هم وايي ابراهيم العباسي رحمه الله تعالى دغه مسجد تاسيس کړي وه.
﴿هـ: - دمکي معظمې مقدس غرونه﴾

۱ - جبل ثور

محترم مو! مکه مکرمه ټوله دبرکت ځاي دی، اولدي څخه دمکي معظمې مقدسه غرونه هم دي، چې يولدي څخه جبل ثور دي، دغه غرونه مکي مکرمې نه په درې ميله فاصله کې پروت دی، چې دهجرت په وخت کې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم دخپل ملګري صديق اکبر رضی الله تعالى عنه سره ددې غره يو غار کې درې شپې پاتې شوی ؤو، په قران مجيد کې راغلي "ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ" ^(۱) يعنې دوهم په دؤوکې کوم وخت چې هغه دواړه په غار کې ؤو، اوس وخت کی چرایی چې تقريبا ميل يايونيم ميل دی، او اړه کی يې هم ورته جوړدی، نوصحت مند اوباهمه دي ددې مبارک ځای زیارت کولاشي. پاته دي نوي چې د جبل ثور او داسی نور مقدس مقاماتو ته ورتلل دحج په مناسکو کې شامل ندي البته که يو څوک فارغ وخت ولري نو د زیارت کولو لپاره دي ورشي.

٢- جبل النور

منزمو! غارحراء چې مکې مکرمې نږدې پروت دی، چې دمکې مکرمې
څخه مني ته دتللوپه وخت کې چې لاس ته راځي، په کوم کې چې نبي
کریم صلی الله عليه وسلم دنبوت څخه مخکې څو څو ورځوپورې دلته
غارحراء کې په تفکراو دخدای پاک عبادت مشغول وو، او دلته يې يوازې
والی اختیارولو، اوهم دلته اولنې درسالت وحي پرده مبارک صلی الله عليه
وسلم باندې راغلې دي يعنې دټولوڅخه اول دلته په نبي کریم صلی الله عليه
وسلم باندې دسورة اقرء آیاتونه نازل شويدي.

۲- جبل ابوقیس

محرمو! جبل ابوقبيس كوم چي بيت الله شريف ته مخامخ دصفاپه طرف
بالدي پروت دي، اوس دلته شهرآباددي، دجاهليت په زمانه كې ددې
غرونم آمين وو، خكه چي طوفان نوح په وخت كې حجراسودمبارك دلته
محفوظ وو، يوسړي دابوقبيس په نامه دلته يومكان جوړكړي وو، نولدي
اجي خلقوورته جبل ابوقبيس نوم وركړو، بعضو مؤرخينو علماء كرامو
لكلي چي معجزه شق القمرپه دې غربالدي شويدي، مگردبخاري شريف له
روايت څخه معلومېږي چي هغه مني كې شويدي، امام مجاهد رحمه الله عليه
لرمايي چي الله تعالى دتولو غرونو څخه اول په زمكه دغه غرپيداكړيدي .

۲- مقام حدیثیہ

محترمو! حدیبیہ ہجہ مبارک مقام دہ چہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دصحابہ کرامورضی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین خخہ بیعت اخستی وو، اودصلحہ حدیبیہ یو

مشهوره واقعه هم دلته واقع شوي وه، نن صبا زمانې کې ورته شمسيه ويلي شي، او حديبيه دمکې مکرمې څخه جدی ته دبحرې په لاره راځي، چې کوم نوی سرک جدی لپاره وتلی دی نو حديبيه په دغه سرک نه راځي؛ خلاصه داچې له دې څخه علاوه نورهم ډېر متبرک ځايونه او مقامات شته، او په مکه مکرمه کې به کوم داسې ځای نوي چې هلته نبي کریم صلی الله عليه وسلم او صحابه کرام رضی الله تعالی عنهم اجمعين قدمونه مبارک نه وي ايښي، خودغه مذکور ځايونه مشهور وو، او امام بخاري رحمه الله تعالی په صحيح البخاري کې د عبد الله بن عمر رضی الله تعالی عنهما څخه نقل کړيدی چې هغه به کله د مدینې منورې څخه مکې مکرمې تلو نو د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د ناستې ولاړی او لمونځونو وغیره ځايونو ته به ورتللو چې هغه په کومو ځايونو کې نبي کریم صلی الله عليه وسلم ليدلي وو، الله تعالی مودي له دې تبرکاتو نه مالامال کړي آمين يارب العلمين بجاه سيد المرسلين صلی الله عليه وسلم.

﴿دریم بحث: د عمری مسائل﴾

- (۱) مسئله: - عمره په ټول عمر کې یو وار سنت مؤکده دی په صاحب استطاعت باندې، او د بعضې محققینو په نزد باندې عمره واجبه ده. ^(۱)
- مسئله: - عمره هروخت جائز ده البته د عرفې په ورځ، داختر په ورځ، او د تشریق په ورځو باندې مکروه تحریمي ده، او مراد د ایام تشریق څخه یوولسمه دولسمه او دیارلسمه ورځې د ذی الحجې دي. ^(۲)

(۱) ردالمحتار ج ۱ ص ۱۵۱ احکام العمرة

(۲) الفتاویٰ الهندیه ج ۱ ص ۲۳۷ و بحر

(۲) مسئله :- دلته يوڅو صورتونه دي: اول صورت: که څوک احرام د عمرې په دې پنځو ورځوکې وکړي نو دامکروه تحریمې دي، لکن دم ورباندې نه لازميږي. درهم صورت: که څوک احرام د عمرې په دې پنځو ورځوکې وکړي، او افعال د عمرې وروسته ددې پنځو ورځوکې، نو دامستحب دي، اودم هم ورباندې واجب ندی. دريم صورت: که څوک د عمرې احرام ددې پنځو ورځوڅخه مخکې وکړي، او افعال د عمرې په دې پنځو منع کړي شو ورځوکې وکړي نو عمره يې صحيح شوه، البته دامکروه تحریمې دي اودم پرې واجب ندی. څلورم صورت که څوک احرام د عمرې ددې پنځو ورځوڅخه مخکې وکړي، او بيا افعال ددې عمرې د پنځو ورځوڅخه وروسته وکړي نو دامستحب دي، اودم هم ورباندې واجب ندی،^(۱).

(۳) مسئله :- رمضان مبارک کي عمره کول مستحبه او افضله دي، ددې عمرې د حجة الوداع په شان ثواب دی.^(۲)

(۴) مسئله :- تکرار واکثرا او پرلپسې عمره کول مکروه ندی بلکه مستحب کار دی.^(۳)

(۵) مسئله :- د عمرې ميقات: يعنې د عمرې د احرام تر لورځای د هر چالپاره زمين حل دی، که هغه مکې وي که افقي وي، او که ميقاتي وي، له دامکې

(۱) الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۳۷ و شرح لباب

(۲) ارشاد الساری ص ۱۰۸ و ابوداؤد

(۳) مستخلص ص ۲۳۵

مکرمې څخه به د عمرې اراده کونکي بهرزمین حل ته اوځي، اودهغه ځای نه به احرام تړي، لکن تنعیم نه د احرام تړل افضل دی، ورنه بیا د جعرانه څخه احرام تړل بهتر دي، چې د مکې مکرمې څخه د طائف شریف په طرف نهه میله لري پرته دی، چنانچه رسول صلی الله علیه وسلم حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها دهغې ورور حضرت عبدالرحمن بن ابی بکر رضی الله تعالی عنهما سره د عمرې احرام تړلو لپاره تنعیم مقام ته لیږلي وو، هغوی صلی الله علیه وسلم د حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها د عمرې ختمولو پورې انتظار کړي وو، اودهغې څخه وروسته یې مدینې منورې ته سفر شروع کړو، اوداځای مکې مکرمې ته ډېر نږدې دی، اوس دلته د حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها په نوم یومسجد هم جوړ شوی دی. ^(۱)

(۶) مسئله :- عمره سنت دی لکن ترشروع کولو څخه وروسته یې د مناسکو ادا کول لازم دي. ^(۲)

(۷) مسئله :- که څوک د عمرې احرام وتړي او مناسکو یې ادا نه کړی، نودم ورباندې واجب دی. ^(۳)

(۸) مسئله :- که یو سړي احرام د عمرې تړلی وو یېتي شریفې ته راغی، نو په هر نیت یې چې طواف وکړو هغه د عمرې طواف په ځای ادرېږي. ^(۴)

(۹) مسئله :- په عمره کې طواف قدوم او طواف وداع نشته. ^(۵)

(۱) ردالمحتار ج ۱ ص ۱۵۱ مطلب احکام العمره والحج

(۲) تفسیر احمدی ص ۸۶ جز ۲ البقره

(۳) ردالمحتار ج ۱ ص ۱۵۲

(۴) ارشاد الساری ص ۹۹

(۵) ردالمحتار ج ۱ ص ۱۵۱ مع الزیادة

(۱) مسئله :- د عمرې مناسک: یو دا چې: دخپل میقات څخه احرام ترل
ي، اودوهم: د عمرې په نیت طواف اوسعیه کول دي، اودریم: د سرخړیل
نصر کول دي، نو عمره له دي مذکورو مناسکو څخه عبارت دی وبس. (۱)

(۱۱) مسئله :- که یوکس احرام د عمرې وتری، او طواف اوسعیه یې
کړه، البته سړې نه و وخریلې، چې د دوهمې عمرې احرام ورباندې وترلو،
نودوهمه عمره ورباندې لازمه شوه، اولوچې د جمع کولو دتو او احرامود
مړی نه یو دم هم ورباندې لازم شو. (۲)

(۱۲) مسئله :- که یوه سړی احرام د عمرې وتری، د طواف یو یادوه شوطه
راکړي او که نوي کړي، نو په هر صورت نویابه دوهمه عمره باندی احرام
نوي، نودوهمه عمره ورباندې لازمه شوه، البته دوهمه عمره به پرېږدي او
له عمره به تکمیل او پوره کړي بیابه د دوهمې عمرې قضاء راوړي، اوهم
دوهمې عمرې د پربښودلولوچې ورباندې یوپسه (دم) لازم شو. (۳)

(۱۳) مسئله :- که یو سړی احرام د عمرې وتری تر طواف کولو دمخه عمره
لږه کړي، مثلاً خپلی کورواله سره جماع وکړي، بیا دبلي عمرې احرام
نوي، نودغه دوهمه عمره دي پرېږدي، او هغه اوله عمره دي پوره کړي،
دي د دوهمې عمرې قضاء راوړي، او یوپسه د دوهمې عمرې درفض
اتولو ورباندې لازم شو، کچیرته د دوهمې عمرې په نیت یې طواف او
می وکړل نو هغه مناسک یې اعتبار نلري، لکن بیابه داوولی عمرې په نیت

طواف اوسعيه کوي، البته په دواړو صورتونو کې پسه درفض او پرېښودلو د عمرې ورباندې لازم شو. ^(۱)

(۱۴) مسئله :- د عمرې شرطونه د حج شرطونو په شان دي، اورکن د عمرې طواف دی وبس، او واجبات د عمرې د صفا او مروه په مينځ کې سعيه کول دي، او هم حلق يا قصر کول دي، او د عمرې سنت او اداب په شان دي سنتو او ادابو د حج دي د سعي تراکمال پورې. ^(۲)

(۱۵) مسئله :- عمره په لسو شيانو کې د حج څخه فرق (توپير) لري چې هغه په دې لاندې ډول دي :

- ۱ - عمره کول فرض نه دی، او د حج کول فرض دی .
- ۲ - عمره خاص او معين وخت نه لري، او حج په اشهر الحج کې ادا کېږي .
- ۳ - عمره نه قضاء کېږي، او حج فوت کېږي .
- ۴ - عمره کې وقوف بالعرفه او مزدلفه اورمی د جمارو او جمعه د تقديم او تاخير د لمونځونو او خطبو ويل وغيره نشته، او په حج کې د مناسک شته .
- ۵ - عمره طواف قدوم نه لري او حج يې لري .
- ۶ - عمره طواف صدر نه لري، او حج يې لري .
- ۷ - که عمره کوونکې د عمرې د طواف اکثر و شوطونو څخه وروسته جماع وکړه بډنه (اوبښ يا غوايي) ورباندې نه لازميږي، بلکه دم ورباندې لازميږي، البته عمرې يې فاسده ندي، او کچيرته حاجي د وقوف عرفې څخه وروسته جماع وکړه نو بډنه ورباندې لازميږي البته حج يې فاسد ندي.

(۱) ارشاد الساری ص ۱۹۶

(۲) فتاویٰ هندیه ج ۲ ص ۲۳۷ باب ۶ فی العمره

۸ - عمره کوونکي که طواف د عمرې په جنابت یا په حالت د حیض یا نفاس کې وکړو نو پسه ورباندې لازميږي، لکن بډنه نه ورباندې لازميږي، که حاجي صاحب طواف زیارت په جنابت حالت کې وکړو نو بډنه ورباندې لازميږي.

(۹) - د عمرې میقات دا حرام تر لورځای زمین حل دی، د هر چا لپاره که مکې وي که افغاني وي او که میقاتي وي او د حج لپاره د هر چا خپل خپل میقاتونه دي.

(۱۰) عمرې کوونکي به تلبیه ویل د طواف د شروع نه وړاندې بنده وي، او حاجي صاحب به یې د جمره العقبه ویشتلو نه وړاندې تلبیه ویل قطعہ کوي، له دې مذکورو مناسکو څخه علاوه د عمرې ټول مناسک د حج په شان ادا کیږي،^(۱)

(۱۶) مسئله: - که یو حاجي د حلق (د سر خریلو) څخه مخکې احرام د عمرې وټري، نو په ده باندې واجب ده چې داعمره پرېږدي، او په ده باندې بیا قضاء د عمرې اویو دم هم واجب دی، او که حاجي داعمره په دغه زمانه کې پوره کړه نو بیا هم ورباندې دم لازم دی. (هنديه) او که حاجي داعمره وروسته د ایام تشریق نه پوره کړه نو بیا په ده باندې دم نه لازميږي، که یو حاجي وروسته د حلق څخه احرام د عمرې وټري، نو په ده باندې واجب ده چې داعمره پرېږدي، او بیا په ده باندې دم او قضاء ددې عمرې واجب دی، البته که حاجي داعمره په دغو ورځو کې پوره کړه، نوده باندې بیا دم نه لازميږي. (شرح لباب) که یو ممتع عمره وکړي او بیا مکه مکرمه

(۱) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۵۱ مطلب احکام العمرة وفتح القدير ج ۲ ص ۴۲۳

(۲) هنديه

(۲) شرح لباب

کې پاتې وي، نودغه متمتع ددې عمرې اوحج په مابین کې نوري ډېرې عمرې کولی شي، او په ده باندې دم هم نه لازميږي. ^(۱)

(۱۷) مسئله :- که یو سړي دمکې مکرمې اوسېدونکی وي، یادمیقانو اودمکې مکرمې ترمینځ دزمین حل اوسېدونکی وي، دغوټولوته دحج تمتع اوقران اجازت نشته، بلکه دوي به صرف حج افراد کوي. ^(۲)

(۱۸) مسئله :- که یووافقي کس دحج میاشتونه مخکې احرام په عمرې باندې وتړي، اوهغه عمره بیافاسده کړي، اوبیا هغه په مکه مکرمه کې اوسېږي ترڅو چې دحج میاشتي داخلي شي، نوبیا بله عمره وکړي، اوبیا په دغه کال کې حج هم وکړي، نودغه کس متمتع نه شو، نوپسه دشرکې ورباندې نه لازميږي، ځکه چې اول سفرې په فاسدې عمرې باندې پای ته ورسېد، اوبیادده حکم دمکې مکرمې داوسېدونکي په شان شو، نومکې شخص لپاره حج تمتع نشته نودغه کس لپاره هم حج تمتع نشته ^(۳)

(۱۹) مسئله :- که یو سړی دحج دمیاشتو دمخه د عمرې احرام وتړي، او تر خلورو شوطنولر شوطونه (چکرې) طواف لپاره وکړي، اوچې کله دحج میاشتي داخلي شي نودعمرې دطواف متباقي شوطونه یې دحج په میاشتو کې پوره کړل، اوبیا یې د عمرې دناسکواتمام نه وروسته دحج احرام وتړلو، نودغه کس په دی صورت کې متمتع حاجي گرځي. ^(۴) اوکه په دی صورت کې

(۱) ارشادالساری ومنحة الخالق بحواله مسائل حج ص ۶

(۲) ارشادالساری ص ۱۸۲

(۳) هدایه ج ۱ ص ۲۶۵ باب المتمتع

(۴) هدایه ج ۱ ص ۲۶۳

چې احرام يې مخکې د مياشتو د حج څخه ترلې وي، او د عمرې طواف ټول
گشتونه يې د حج تر مياشتو د مخه پوره کړي وي، او بيا په دې کال کې حج
رکړي، نو دغه کس حاجي ممتع نه گرځيږي. ^(۱)

(۲۰) مسئله: - که مثلاً يو کس د کوفې څخه د حج په مياشتو کې راغلو او عمره
يې وکړه، بيا يې په بصره يا په مکه مکرمه کې استقامت اخيستار کړو، او
وطن يې وگرځوه، او بيا يې په دغه کال حج وکړو دغه کس ممتع
گرځيږي. ^(۲)

(۲۱) مسئله: - که يو افقي سړي د جدې يا دبستان ابن عامر يا د بل ځای څخه
د زمين حل په نيت ترميقات راتېر شي، او حرم شريف ته د داخلېدونې نيت يې نه
لرلو، کله چې جدې ته يا دبستان بن عامر يا بل ځای ته د زمين حل ورسېد، او بيا
قصداونيت د حرم شريف دورتلو ورته پېدا شو، نو دغه کس پرته د احرام ترلو
حرم شريف ته تللی شي، او پسه د تجاوز د ميقات نه هم ورباندې نشته. ^(۳)

(۲۲) مسئله: - د جدې او سېدونکي سړي د ضرورت درفع کولو په خاطر
بغير د احرام څخه مکې مکرمې ته راتلای شي، او که د جدې خلق د عمرې ياد
حج نيت لري نو احرام به له خپلو کور و څخه ترې، او که د جدې او سېدونکي
سړي د عمرې ياد حج په نيت حرم شريف ته راغلو، پس احرام يې په حرم
شريف کې وټرلو، نو يودم (پسه) ورباندې لازم شو، ځکه چې دغه سړي

(۱) هدايه ج ۱ ص ۲۶۴

(۲) هدايه ج ۱ ص ۲۶۴ باب التمتع

(۳) مبسوط ج ۴ ص ۱۶۸

د خپل میقات څخه تجاوز کړیدی چې هغه میقات ځای یې جده وه. (۱)
(۲۳) مسئله :- د جدی اومکې مکرمې په خلقوبالدي طواف وداع (درخصتي) طواف نشته. (۲)

(۲۴) مسئله :- که د جدی اوسېدونکی سړی احرام د حرم شریف څخه وتړي، یاد حرم شریف خلق احرام د زمین حل څخه وتړي، یا افاقي خلق احرام د جدی یاد زمین حل یاد حرم شریف څخه وتړي، نو د تجاوز د میقات په وجه ورباندې دم یعنې پسه لازم دی، که په دې مذکور صورتو کې هریو سړي بیرته خپل میقات ته دمخه تر طواف شروع کولو، یا دمخه تر ووقوف د عرفات څخه راشي، او احرام بیرته د خپل میقات څخه وتړي، نو هغه لازم شوی دم یعنې پسه ځینې ساقط شو. (۳)

(۲۵) مسئله :- که یو سړی هر څومره عمری کوي نو په ده باندی د احرام څخه وتلولپاره د سر خړیل لازم دي، اگر چې د خړیلولپاره یې پرسروینسته هم نوي، نوبیا به صرف چاره پرسر تیروي، او کچیرته یوې عمرې کې سړی خلورمه حصه د سرو خړیې، نو پدې سره خوله احرام څخه اوزي البته داسې کول د کراهیت څخه خالي ندی. (۴)

(۲۶) مسئله :- په عمره کې حلق یا قصر کول واجب دی، لهذا ددې په پرېښودلو سره دم (پسه) ورباندې لازمیږي، او همدراز حلق یا قصر کول د حرم شریف په حدودو کې واجب دی که د حرم شریف د حدودو څخه خارج حلق

(۱) ارشاد الساری ص ۵۸ مبسوط ج ۴ ص ۱۶۸

(۲) ارشاد الساری ص ۴۹

(۳) مبسوط ج ۴ ص ۱۶۸ باب المواقیف و ارشاد الساری ص ۵۹

(۴) فتاوی هندیه ج ۱ ص ۲۳۷

ارنصر وکړی نو په دې صورت کې هم سړي باندي دم (پسه) لازميږي. ^(۱)
 (۲۷) مسئله :- که حاجي يا عمره کوونکي شخص چې د مدینې منورې نه
 مکې مکرمې په لار مکې مکرمې ته روان وي، ا وده سعودي عربستان
 قانوني اجازت نامه يا اقامه يې نلري چې مکې مکرمې ته لاړشي، اود جدې
 لپاره يې اجازه نامه درلوده، چې په نتيجه کې د جوازاتو (عسکرو) د احرام په
 لباس کې بندي کولو يا يې راگرځولو، او په خپلو عادي جاموکې يې
 پرېښودلو، هغه دي بيا خپلو جاموکې تر جوازاتو (عسکرو) قطعه څخه
 تېرشي، بيادي د جحفه ميقات څخه دمخه احرام وتړي. ^(۲)

(۲۸) مسئله :- د عمرې په ويزي سعودي عربستان ته تلل، د عمرې له ادا
 کولو څخه وروسته مزدوري کول، که څه هم قانوني جرم دی، البته اسلامي
 جرم نه دی، لهدا د عمرې ادا کولو څخه وروسته مزدوري کول درست
 اوصحيح ده. ^(۳)

(۲۹) مسئله :- جده چونکه د حرم شريف په حدودو کې داخله نه ده، لهدا
 د حرم شريف د حدودو څخه بهر تللو باندي عمره نه واجب کېږي، لهدا
 جدې ته په تلو باندي هم عمره نه واجب کېږي، لهدا د جدې خلق بغير
 د احرامه مکې مکرمې ته راتللي شي. ^(۴)

(۳۰) مسئله :- يوسړي په يوه ورځ کې زياتي عمرې کولی شي،

(۱) الفتاوى الهندية ص ۲۴۷ ج ۱

(۲) تحفة الحجاج ص ۲۳۲

(۳) فتاوى حقانيه ج ۴ ص ۲۷۹

(۴) الدر المختار ج ۲ ص ۴۷۷

په دې کې کوم قسم ممانعت او بندیز نشته. ^(۱)

(۳۱) مسئله :- نفلي عمرې او طوافونه ژوندي سړي ته کول جائز دي که هغه صحت مندوي او که غیر صحت مندوي يعني هرچاته د نفلي عمرې او طواف ثواب بېنل جائز دي او هغه ته يې ثواب رسېږي، په دې کې دچا اختلاف نشته. ^(۲)

(۳۲) مسئله :- د حج بدل ادا کول څخه وروسته په خپلومصارفوباندې عمره کول صحيح ده، ځکه چې په دې کې داميردحکم څخه خلاف ورزي نه لازميږي. ^(۳)

(۳۳) مسئله :- د حج يا عمرې دا حرام تړلواونيت کولو څخه وروسته يوواري تلبیه ويل شرط دي، اودرې واري تلبیه ويل مستحب دی. ^(۴)

(۳۴) مسئله :- څرنگه چې ارکان او واجباتو د حج کې ترتيب کول ضروري دي، همدارنگه د عمرې په مناسکوکې هم د ترتيب لحاظ کول ضروري دی، چې په تقديم او تاخير سره يې دم لازميږي، او همدارنگه د حلق يا قصر څخه مخکې د بغلونه يا نامه لاندې ويسته وغيره خړيلو باندې هم دم لازميږي. ^(۵)

مسئله :- لقطه يعني موندلی شوي شې په حرم شريف کې راخستل حرام دي ، او که يې راواخستو تر آخره پورې به يې تعريف يعني اعلان کوي. ^(۶)

(۱) التاتارخانيه ج ۲ ص ۵۲۵

(۲) البحر الرائق ج ۳ ص ۵۹

(۳) التاتارخانيه ج ۲ ص ۵۴۷

(۴) فتاوی هندیه ج ۱ ص ۲۲۱-۲۲۲

(۵) فتاوی حقانيه ج ۴ ص ۲۸۵

(۶) قرطبي ج ۲ ص ۸۱

البته احناف وايي چې حکم دلقطه دحل او حرم برابر دی يعنی تريو کال پورې به يې اعلان کوي، ورنه که فقيروي خپله يې استعمالولي شي، او که غني وي نو دخپلې ذمې دفراغت په نيت به يې فقراؤ ته ورکوي. (۱)

(۳۵) مسئله:- کچيری عمره کونکی د صفا او مروا د سعی دادا کولو څخه مخکښی سروخړني، نودم پری لازميری او که د حرم شريف حدودو څخه خارج يې سروخړني نو بيا هم دم پری لازميری. (۲) البته سرخړنيل عام دی چې پخپله يې وخړني او که بل څوک يې ورباندي وخړني، که ددی محرم په امر سره يې وخړني او که بغیر د امر څخه وخړني، که د محرم رضا وي او که په ده باندي اکراه وي، او که محرم پوهه وي او که جاهل وي، او که محرم يې قصدا وخړني او که په هيره سره. کما في قواعد الفقهية.

(۳۶) مسئله:- که عمره کونکی يو ځل دخپلې ښځې سره جماع (کوروالی) وکړي، او بيا دوهم ځل يې هم دخپلې ښځې بل مجلس کې کوروالی وکړو يعنی په دو مجلسونو کښی، نو په ده باندي د هر وار کوروالی لپاره يو يو پوسه لازم دي يعنی دوه دم پری لازميری. او همدرنګه که سروخړني اويا يې لنډه کړي، مخکښی له ادا دی مناسکو دَعْمَرې څخه نو په دی صورت کې هم دم (پسه) پری لازميری. کذا في الايضاح. (۳)

(۳۷) مسئله:- که يو چا داختر په ورځ کې ياپه نورو ورځو داختر کې چې ايام تشریق ورته وائی دَعْمَرې احرام وتړلو نو عمره ورباندي لازمه ده، لکن لازماً

۱ مختصر القدوري ص ۱۲۷

۲ (التسهيل الضروري، ص ۱۷۸).

۳ (الفتاوى الهندية، ج ۱ ص ۲۴۵)

به د عمره ماتوی، چه کله ئی د عمره ماته کړه نو د ماتولو په وجه به یو پسه^۱ پری لازم دي، او د عمرې به بیا قضاء راوړی، او که چا عمره وکړه په دغه ورځو کښی نوجائز ده سره د کراهیت تحریمي، او په ده باندی دم د کفار لازم ندي، او کچیری د حج احرام څخه وتلو لپاره ئی سرو خړیلو بیاني د عمرې لپاره احرام وټرلونی دغه عمره به نه ماتوی، کذا ذکر فی الاصل.^(۱)

(۳۸) مسئله: - څوک چه عمرې څخه فارغ شو او سړي نه وو خړیلی نود بلی عمرې احرام ئی وټرلو، نو اولي عمرې د سر نه خړیلو یانه لنډولولو جې په ده باندی دم د کفار لازم دي.^(۲)

(۳۹) مسئله: - که یو افاقی او خارجی سړی د حج احرام وټري، بیا د عمرې احرام هم وټري، نو دواړه ورباندی لازم شول، لهذا په دی عمل سره حاجی قارن وگرځیدو، البته گنهیگارده، پس که عرفات ته لاړو ووقوف د عرفه ئی وکړو، او افعال د عمرې ئی پرېښودل، نو عمره ئی ماته شوه، او که صرف عرفات ته لاړو لکن ووقوف د عرفه ئی ونکړو، نو عمره ئی نه ماتېږی، او کچیری یو سړی د حج لپاره طواف قدوم کړي وي بیاني عمره لپاره احرام وټري، نو دواړه ورباندی لازم شول، او دواړه به ادا کوی، خودم (پسه) ورباندی لازم دی، ځکه چی حج او عمره ئی سره جمع کړی، ځکه چی افعال د عمرې په حج باندی بناء کړیدی، البته دغه پسه اودم د کفاری دی نه دنسک او شکریه، لکن مستحب داده چی عمره ماته کړي. کذا فی الکافی.^(۳)

^۱ (التاتارخانية، ج ۵ ص ۵۴۲)

^۲ (التاتارخانية، ج ۳ ص ۵۴۲)

^۳ (الفتاوى الهندية، ج ۱ ص ۲۵۴)

﴿څلورم بحث: د عمرې ادا کولو طريقه﴾

﴿الف: - د عمرې ادا﴾

محترموا! د عمرې ارادي څخه مخکې باید سړي هر قسم حقونه ادا کړي، دېلو گناهونو څخه دي توبه وباسي، د خپلوانو او دوستانو څخه دي بښنه وغواړي، د لمونځونو قضاء دي پوره کړي، په کورکې د ضرورت مطابق د خوراک او څښاک وغيره شيان پرېږدي، خالص د عمرې نیت دي وکړي چې د الله تعالی رضاء او در رسول الله صلی الله علیه وسلم شفاعت موندل شي، د عمرې ټولو مناسکو پوره پوره خیال دي ساتي، د خدای تعالی ذکر دي په کثرت سره کوي، غصې څخه دي ځان ساتي، او هیچا سره دي جنگ جنجال نه کوي، د کور څخه وتلو په وخت کې دي دوه رکعت نفل لمونځ ادا کړي، او د ضرورت سپک سامان دي ځان سره واخلي، ځکه چې اوس الحمد لله هر ځای کې هر شی پیدا کېږي، که طاقت یې وي نو څه خیرات او صدقه دي وکړي، او آیه کرسی دي ووايي، چې کله د کور څخه روانېږي که ممکنه وي او کېدای شي نو د میاشتي په اول پنجشنبه (زیارت) یا دوشنبه (گل) په ورځ دي سفر شروع کړي، او په لارې کې دي موقعه په موقعه دعا گاني کوي که ورته یادي وي، او که څه ورته یاد نوي نوالله اکبر، الحمد لله اودرود شریف دي په کثرت سره وایي، نور ادا ب مودحج په ادا بوکې ذکر کړې دي هغه ورته مطالعه کولاشي. المهاجر مدني عفي عنه.

﴿ب: - د عمرې احرام طريقه﴾

محترموا! کله چې سړي میقات ته ورسېږي نو که کېدای شي غسل دوکړي،

ورنه اودس دي وکړي، بيا به احرام وتړي، پس د يو څادر څخه دي لنگ ووهي،
 او بل څادر دي د پاسه واغوندي، سربه سرتور کړي، البته د څادري به
 گندېلي شوي نوي، اوسنت طريقه داده چې دوه رکعتہ سنت احرام لمونځ
 دي وکړي خوکه مکروه وخت نه وو، په اول رکعت کې د سورة فاتحې
 څخه وروسته قل يا ايها الکفرون اودوهم رکعت کې دي سورة الاخلاص
 ولولي، لکن دلمانځه په حالت کې به يې سر پټ وي، بيا به دلمانځه فارغيدو
 څخه وروسته سر لوڅ کړي، پس د عمرې نيت به وکړي اود الفاظ به ووايي
 : اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُرِيْدُ الْعُمْرَةَ فَيَسِّرْهَا لِيْ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّيْ اَي اللّٰه تعالی د عمرې کولو
 اراده کوم، اوراته اسانه يې کړې، اورنه قبوله يې کړې،

او کله چې سړي د احرام نيت وکړي نو بيا به نارينه په زوره د تلبيه کلمات
 درې وارې ووايي، اوبښځه به يې په قراره آواز د تلبيه کلمات ولولي، اود تلبيه
 په الفاظو کې به کموالی نه کوي، دا خبره يادلره چې احرام د تلبيه ويلو څخه
 وروسته شروع کيږي نه د احرام د څادرو تړلو سره، د تلبيه الفاظ دادی: لَبَّيْكَ
 اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لَبَّيْكَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ
 لَا شَرِيْكَ لَكَ. (۱) يعني زه حاضریم يا الله تعالی زه حاضریم، تاسره هيڅوک
 شريک نشته، زه حاضریم، بيشکه ټول تعريف او نعمت هم تالره دي، او ټول
 جهان هم ستادی، ستا سره هيڅوک شريک نشته، دغه الفاظ به نه کم
 کوي البته، که نور الفاظ ورزيات کړي ښه خبره دي لکه لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ
 وَالْخَيْرُ كُلُّهُ يَدِيْكَ لَبَّيْكَ وَالرُّغْبَى الْبُكْ. اولدينه وروسته به دغه دعا ووايي:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ رِضَاکَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُ بِرَحْمَتِکَ مِنَ النَّارِ، بیا به درود شریف وایي، اود خپلې خوښې دعا وي به وغواړي، پس د سفر په دوران کې خصوصاً په حالتو بدليدو په وخت به ډېره ډېره تلبیه وایي، مثلاً د صبا، ماښام کېدو په وخت، د کیناستو پاسیدو په وخت، د فرض لمونځونو څخه وروسته، اود رخصتیدو اود څلورسره دملاقات په وخت، د بهر تلو اود دننه راتلو په وخت، د سوړیدو او راکوڅېدو په وخت، اود خوب څخه دراییدو په وخت، نو په دې حالاتو کې تلبیه لوستلو داستحباب زیات ټاکېد راغلي دي.

ارکله چې سړي مکې مکرمې ته راداخل شي، نو په رسېدو سره به سامان په یو محفوظ ځای کې کیږدي، او اودس به تازه کړي، او مسجد حرام شریف ته به روان شي، او مسجد حرام شریف ته د داخلېدو په وخت دي درود شریف ولولي، او مسجد ته د خلیدو د عادي داسې وایي: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَبِوَجْهِ الْكَرِيْمِ رَسُوْلَتِهِ الْقَدِيْمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ، بِسْمِ اللّٰهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْنَا، وَعَلٰی عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِيْنَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ، رَافِعَ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، چې کله یې په کعبه شریفه باندې نظر ولگيږي نو درې وارې دي (الله اکبر لا اله الا الله) اود درود شریف وایي، اود خپلې خوښې د عادي دی وغواړي ځکه چې په دغه وخت کې دعا قبلېږي. او باقي د احرام مسائل او اداب مخکې د حج په مسائلو کې تېر شوي دي فلانعیده. حقاني عفي عنه.

﴿ج: - دطواف ترتیب﴾

محترموا! کله چې مسجد حرام شریف ته داخل شي، نو بیا د څادر څنډې دي ښی (راسته) د ترڅک لاندې راوباسي، اودواړه څنډې دي په چپه اوږه

واچوي، يعني چي بني اوڙه يي لوڅه پاتي شي، نوديته دفعهي په اصطلاح
 کي اضطباع وايي، چي دا اضطباع خاص نارينه لپاره دي، اوزنانه لپاره ندي
 اوزنانه به په خپلو جامو کي طواف کوي ځکه چي هغوي لپاره ستر ضروري
 دی، بيادي دطواف شروع کولو لپاره حجر اسود مبارک خواته رانيږدي شي،
 اوداسي به اودرېږي چي ټول حجر اسود يي بني طرفته راشي، اودلته به عمره
 کوونکي دطواف نيت په ولاړه داسي وکړي: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُرِيْدُ اَنْ اَطُوْفَ
 لِلْعُمْرَةِ طَوَافَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فَيَسِّرْهُ لِيْ وَتَقَبَّلْهُ مِنِّيْ، يعني اي الله تعاليٰ زه
 دعمرې ادا کولو لپاره دبیت الله شريف څخه دطواف کولو اراده لرم، نوته
 يي راته اسانه کړي، اوله ماڅخه يي قبوله کړي، که په عربي ژبه کې دانيت
 نشي ويلې نو پخپله ژبه دي دغه نيت وتړي، که په ژبه يي څه الفاظ ونه ويل
 لکن په زړه کې يي صرف دطواف اراده وکړه نو داهم کافي دی، وروسته
 به دحجر اسود استلام لپاره بني طرفته لږ شان ورتېږشي چي حجر اسود يي
 بينځي مخې ته راشي، حجر اسود ته مخامخ به اودرېږي، اودواړه لاسونه به
 تر غوږونو پورته کړي لکه څنگه چي يي دلمونځ لپاره پورته کوي، اوزنانه
 به تراوږو پورې لاسونه پورته کړي، اودواړه ورغوي به حجر اسود ته مخامخ
 کړي داسي دعا به وکړي .

بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ،
 اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدِّيقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعًا لِّسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ؛ اوبيا به لاسونه رانېسته کړي حجر اسود ته به ورشي اودواړه
 لاسونه به په حجر اسود باندې کيږدي، او حجر اسود به ښکل کړي، که درش

(زبانو خلقو) لوجي ڇنڇه پي نه شي بنڪلولي نودواره لاسونه، اوياصرف
 بني لاس دي په حجر اسود باندي ڪيردي اوييا به خپل لاسونه بنڪل ڪري،
 ته داهم نشي ڪبي نوحجر اسود ته به دوارو ورغواشاره وڪري اويادي
 خپل ورغوي بنڪل ڪري، ته په حجر اسود خوشبويي لگيدلي وه نوبيا به پي
 داحرام په حالت ڪي نه بنڪلوي، اونه دي پرې لاسونه لگوي، ڇڪه داحرام
 په حالت ڪي عطر لنگول منعه دي، بلڪه په دغه دريمه اخري طريقه دي ورته
 اشاره ڪوي، داستلام ڇنڇه اول به عمره ڪونڪي تلبيه ويل بند ڪري؛ او
 همداراز نارينه دي رمل يعني اول درېوشو طونو ڪي دپهلواني په شان تلل
 ڪوي، ڇي اوڀري خوزوي اولند لند قدمونه اخلي، اوهم به داضطباع په
 حالت ڪي طواف ڪوي، اوزنانه به بغير له رمل اواضطباع ڇنڇه طواف ڪوي؛
 پس طواف به داسي شروع ڪري: ڇي دڪعبي شريفي ددروازي طرفه به
 راشي، اوڪعبه شريفه به پي چپ طرفه وي، البته اضطباع به په ٽول طواف
 ڪي ڪوي، اورمل به صرف درېواولوشو طونو ڪي ڪوي، اوحطيم به هم په
 طواف ڪي دننه راولي، اوچي ڪله رکن یماني ته راورسيري نوبه هغي باندي
 به دواره لاسونه يايولاس ولگوي، البته نه به پي بنڪلوي، ڪله ڇي حجر اسود
 ته راورسيري نوداول په شان به دهغه استلام وڪري، نودايوچکرشو، دغه
 شان به نور شپڙچکرونه هم تڪميل ڪري، دهرواراستلام په موقعه به تڪبير
 اوتهلليل يعني الله اکبر لااله الاالله وايي دطواف په دوران ڪي به ذکر اودعا
 وي ڪوي، ڇنگه ڇي په دي دوران ڪي (سبحان الله والحمد لله ولااله الاالله
 والله اکبر) لوستل فضيلت راغلي دي، اوهمداراز رکن یماني اوحجر اسود

خلورم فصل: دعمری فضائل او مسائل { ۲۸۵ } خلورم بحث: دعمری ادا کولو طریقہ

ترمنحه ربنا آتنا فی الدنیا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار دعا
لوستل ثابت دي، طواف چي خومره کعبی شریفی ته نیږدي وي هومره
زیات غوره دي.

﴿ د:- دطواف شوطنو منتخبی دعاگانې ﴾

محترموا طواف کي دمنصوصو دعاگانولزوم نشته بلکه کومه دعایې چي
خوبه وي هغه لوستلی شي، البته بعضي علماء کرامو چي دطواف په
اووچکروکي کومې دعاگانې بنودلي دي هغونه ځینې دادي: داوول چکر دعا:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ،
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدِيقًا
بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ الدَّائِمَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَنَجَاةَ
مِنَ النَّارِ، پس رکن یماني ته په رسېدوبه دادعا ختمه کړي، چي لږ وړاندې
ورتېرشي نو دادعا به ووايي: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ، وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، بیا به په
ذکر شوي طریقې باندې دحجرا سودا ستلام وکړي یعنې ښکل به یې کړي،
ورنه لاسونه به ورباندې کیږدي، ورنه دلري څخه به ورته اشاره وکړي
یعنې دتکبیر تحریمه په شان به لاسونه اوچت کړي بیا به یې ښکل کړي.

ددوهم چکر دعا: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْبَيْتَ بَيْتُكَ وَالْحَرَمُ حَرَمُكَ وَالْأَمْنُ أَمْنُكَ
وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ فَحَرِّمْ
لِحُومِنَا وَبُشْرَتَنَا عَلَى النَّارِ، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيْمَانَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِنَا وَكَرَّهُ

ځلورم فصل: د عمرې فضائل او مسائل { ۲۸۶ } څلورم بحث: د عمرې ادا کولو طريقه

اَللّٰهُمَّ اَلْبِنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِيْنَ، اَللّٰهُمَّ قِنِيْ عَذَابَكَ يَوْمَ بُعِثَ عِبَادُكَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ، پس رکن یمانې ته په رسېدو به دادا ختمه کړي، چې لېوړاندي ورتېر شي نو دادعا به ووايي: رَبَّنَا اَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْاَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ، بيا به په ذکر شوي طريقې باندې د حجر اسود استلام وکړي او د استلام په وخت کې به ووايي: بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ. ددېم چکر دعا: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالشُّرْكِ وَالشَّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَسُوءِ الْاَخْلَاقِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ وَالْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْاَهْلِ وَالْوَلَدِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَالنَّارِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، پس دادعا به رکن یمانې ته په رسېدو ختمه کړي چې لېوړاندي ورتېر شي نو دادعا به ووايي: رَبَّنَا اَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْاَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ، بيا به په ذکر شوي طريقې باندې د حجر اسود استلام وکړي او د استلام په وخت کې به ووايي: بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ.

د څلورم چکر دعا: اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا حَجًّا مَبْرُورًا وَسَعْيًا مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا وَتِجَارَةً لَّنْ تَبُورًا، يَا عَالِمُ مَا فِي الصُّدُورِ اَخْرِجْنِيْ يَا اللّٰهُ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اَثَمٍ وَالْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ، رَبِّ قَنِّعْنِيْ بِمَا رَزَقْتَنِيْ وَبَارِكْ لِيْ فِيْمَا اَعْطَيْتَنِيْ وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ لِّيْ مِنْكَ بِخَيْرٍ، پس

دادعابه درکن یماني ته په رسېدو ختمه کړي، چې لږ وړاندې ورته نوي نودادعا به وايي: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، بیا به په ذکر شوي طریقې باندې د حجر اسود استلام وکړي او دا استلام په وخت کې به ووايي: بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

د پنځم چکر دعا: اَللّٰهُمَّ اَظْلِنِيْ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّ عَرْشِكَ وَلَا بَاقِيَ اِلَّا وَجْهَكَ، وَاسْقِنِيْ مِنْ حَوْضِ نَيْيِّكَ سَيِّدَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرْبَةً هَنِيئَةً مَّرِيئَةً لَا نَظْمًا بَعْدَهَا اَبَدًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ نَيْيِّكَ سَيِّدَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَيْيِّكَ سَيِّدَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ الْجَنَّةَ وَنَعِيْمَهَا وَمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ اَوْ عَمَلٍ، وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ اَوْ عَمَلٍ، پس دادعابه درکن یماني ته په رسېدو ختمه کړي، چې لږ وړاندې ورته نوي نودادعا به وايي: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، بیا به په ذکر شوي طریقې باندې د حجر اسود استلام وکړي او دا استلام په وخت کې به ووايي: بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

د شپږم چکر دعا: اَللّٰهُمَّ اِنَّ لَكَ عَلَيَّ حَقُوْقًا كَثِيْرَةً فَيَمَا بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ وَحَقُوْقًا كَثِيْرَةً فَيَمَا بَيْنِيْ وَبَيْنَ خَلْقِكَ، اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ لَكَ مِنْهَا فَاغْفِرْهُ لِيْ وَمَا كَانَ لَخَلْقِكَ فَتَحْمِلْهُ عَنِّيْ، وَاعْغِثْنِيْ بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَّتِكَ وَبِفَضْلِكَ عَنْ سِوَاكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، اَللّٰهُمَّ اِنَّ بَيْتَكَ عَظِيْمٌ وَوَجْهَكَ

خلورم فصل: ديمري فضائل اومسائل { ٢٨٨ } خلورم بحث: ديمري ادا كولوپريقه

كريم وَاَنْتَ يَا اَللهُ حَكِيمٌ كَرِيمٌ عَظِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي، دادعابه
درکن یماني ته په رسېدوخته کړي چې وړاندي ورته شي نودادعا به
روايي: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ،
وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، بيا به په ذکرشوي
طريقې باندې دحجرا سوداستلام وکړي اوداستلام په وخت کې به وويي:
بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

داورم چکر دعا: اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اِيْمَانًا كَامِلًا وَيَقِيْنًا صَادِقًا وَرِزْقًا وَّاسِعًا
رَقْلًا خَاشِعًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا وَرِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا وَتَوْبَةً نَّصُوحًا وَتَوْبَةً قَبْلَ الْمَوْتِ
وَرَّاحَةً عِنْدَ الْمَوْتِ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ وَالْفَوْزَ
بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ، رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا، وَالْحَقْنِي
بِالصَّالِحِينَ، دادعابه درکن یماني ته په رسېدوخته کړي چې وړاندي
ورته شي نودادعا دي وويي: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ،
بيا به په ذکرشوي طريقې باندې دحجرا سوداستلام وکړي، اوداستلام په
وخت کې به وويي: بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

اوپه مقام ملتزم باندې به دغه دعا ولولي: اَللّهُمَّ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ اعْتِقْ
رَقَابَتَنَا وَرَقَابَ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَآخَوَانِنَا وَأَوْلَادِنَا مِنَ النَّارِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ
وَالْفَضْلِ وَالْمَنِّ وَالْعَطَاءِ وَالْإِحْسَانِ، اَللّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا
وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ، اَللّهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَأَقِفْ تَحْتَ بَابِكَ مُلْتَزِمٌ بِاعْتَابِكَ مُتَدَلِّلٌ بَيْنَ يَدَيْكَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ وَأَخْشَى

عَذَابِكَ مِنَ النَّارِ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِيْ وَتَضَعْ
وِزْرِيْ وَتَصْلَحَ اَمْرِيْ وَتَطَهِّرَ قَلْبِيْ وَتَنُوِّرَ لِيْ فِيْ قَبْرِيْ وَتَغْفِرَ لِيْ ذَنْبِيْ وَاسْئَلُكَ
الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ اٰمِيْنَ،

ددي ذکر شوي دعاگانو اود خپلي خوښې دعاگانو د فراغت څخه وروسته به
مقام ابراهيم (عليه السلام) ته راشي دوه رکعت د طواف واجب لمونځ به
ادا کړي، که دلته ازدحام (ګڼه ګڼه) وي نو کوم ځای چې مسجد حرام
شریف کې ورته موقعه پيدا شي هلته به دوه رکعت لمونځ د طواف ادا کړي،
په ډېر تضرع او عاجزی سره به دغه دعا ولولي: اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ سِرِّيْ
وَعَلَانِيَّتِيْ فَاَقْبَلْ مَعْدِرَتِيْ، وَتَعْلَمُ حَاجَتِيْ فَاَعْطِنِيْ سُوْلِيْ وَتَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ
فَاغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اِيْمَانًا تُبَاشِرُنِيْ قَلْبِيْ وَيَقِيْنًا صَادِقًا حَتّٰى
اَعْلَمَ اَنَّهُ لَا يُصِيْبُنِيْ اِلَّا مَا كَتَبْتَ لِيْ وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِيْ اَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ تَوْفَنِيْ مُسْلِمًا وَّالْحَقِيْنِيْ بِالصَّالِحِيْنَ، اَللّٰهُمَّ لَا تَدْعُ لَنَا فِيْ مَقَامِنَا هَذَا
ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً اِلَّا قَضَيْتَهَا وَيَسِّرْهَا فَيَسِّرْ اُمُوْرَنَا
وَاشْرَحْ صُدُوْرَنَا وَنَوِّرْ قُلُوْبَنَا وَاخْتِمِ بِالصَّالِحَاتِ اَعْمَالَنَا، اَللّٰهُمَّ تَوْفَّنَا مُسْلِمِيْنَ
وَالْحَقَّنَا بِالصَّالِحِيْنَ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا مَفْتَوْنِيْنَ اٰمِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ بِجَاهِ سَيِّدِ
الْمُرْسَلِيْنَ صلى الله تعالى عليه وسلم ، اوله دېنه وروسته به آب زمزم شریف
ته راشي بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ به ووايي په درېو ساه باندي به آب زمزم
ډېري وڅکي الْحَمْدُ لِلّٰهِ به ووايي اودا دعا به هم وکړي: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
رِزْقًا وَّاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ، له دېنه وروسته به د حجر اسود
استلام وکړي د سعي لپاره به صفا مروه ته روان شي .

﴿ هـ :- دسعی طریقہ ﴾

محترموا! دصفا په دروازي به صفاغونلې ته وردا خل شي، نودعمری دسعی
 بیت به وکړي، اود قرآن کریم دا آیت شریف به ووايي: إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ
 مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ
 تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ يعني بي شکه صفا اومروه دالله تعالی دنسبو
 نښانو ځينې ده الخ، ورپسې به داسې ووايي ابدأ بما بدأ الله به. يعني زه
 دهغې نه شروع کوم دکوم صفا ذکر چې الله تعالی منځکې کړي دی، نوپه
 صفاغونلې دی دومره اندا زه پورته وخيږي چې کعبه شریفه ورته ښکاره
 شي، نن صباچې لږ شان وروخيږي نو دمسجد حرام دځينو دروازونه کعبه
 شریفه ښکاري، بيا به کعبی شریفې ته مخ کړي دالله تعالی لويې او تو حید
 به بيان کړي، اودا سې به ووايي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
 وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ
 عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى
 مَا هَدَانَا اللَّهُ عَلَى مَا أَوْلَانَا الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَلْهَمَنَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَلَا تَعْبُدْ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، اَللَّهُمَّ إِنَّكَ
 قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ اذْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ وَإِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ، اَللَّهُمَّ كَمَا
 هَدَيْتَنِي لِلْإِسْلَامِ اَسْأَلُكَ أَنْ لَا تُنْزِعَهُ مِنِّي حَتَّى تَوْفَّانِي وَأَنَا مُسْلِمٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

الْعَظِيمُ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِهِ وَاصْحَابِهِ وَآزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّاتِهِ وَاتَّبَاعِهِ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَسَلَامٌ عَلٰی الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ، البته دطواف اوسعی لپاره دمخصوصو دعاگانولزوم نشته ، لهذاکومه دعا چې زیاته خضوع اوخشوع سره وي که هغه په هره ژبه کې وي ښه قبلیري، لکن مونږ دغه مذکورې دعاگانې بطوررهنمایې ستاسې محترم حضور کې تقدیم کړې، بیا به دصفاغونډې څخه راکوزشي اومرواغونډې ته به د الله تعالی ذکر کوونکي روان شي، تردې چې شین رنگې ستن (راډونو) ته نږدې شي، نونارینه لپاره سنت دی چې ښه کړندی شي لکن دعوامو په شان به منډې نه وهي، دامقام هم دقبولیت ددعا دی، نودلته به دخپلې خوښې دعاگانې کوي اودادعا به هم ولولي : رَبِّ اغْفِرْ وَاَرْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعَزُّ الْاَكْرَمُ وَاَهْدِيْ لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا وَسَعْيًا مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا، البته زمونږخوږ ښي کریم صلی الله علیه وسلم په دې موقعه دغه مختصره دعا مکرره لوستله، نوستاسي محترم هم دغه دعا په کثرت سره لولي رَبِّ اغْفِرْ وَاَرْحَمْ اَنْتَ الْاَعَزُّ الْاَكْرَمُ، بلې ستنې (شین راډ) ته په رسېدوبه کړندي تلل ختم کړي، اوپه خپل عادی رفتاربه ځي ،اودالله تعالی ذکر به کوي مرواغونډې ته په رسېدوبه کعبی شریفې ته مخ کړي دالله تعالی لویې او تو حید به بیان کړي، اوخلورمه کلمه به وایي، اوله دښه روستوبه هغه دعاکوي کومه یې چې دصفا په غونډې کړې وه، درودشریف به هم ولولي ،لاسونه به پورته کړي

اودرې ځلې به دعا وکړي، نومرواغونلې ته په رسیدودغه یوچکرشو، اوبیا به صفاغونلې ته روان شي په میلینو اخضرینو کې به گړلندی (تیز) شي، بیا به خپل عادي منزل شروع کړي کله چې صفاغونلې ته راشي، بیا به ذکر او تهلیل او تمجید او دعاگانې وکړي، دادوهم چکرشو، همدغه شان به اوه چکرونه پوره کړي، چې د صفاغونلې څخه شروع او په مرواغونلې به ختم شي؛ پس د سعی ختمولو وروسته به ټول سر و خړیې، اویا دی گوتي د بند په اندازه د سروینستان کم کړي، خو ښځې به صرف د ټول سروینسته د گوتي بند په اندازه پرې کوي، البته دا حرام څخه د وتلو لپاره کم از کم خلورمه برخه د سروینسته خریل یادگوتي د بند په اندازه پریکول لازمي دي، لکن د ټول سر خریل سنت دي. ځینې ناپوهه خلق صرف قینچې باندې یوڅه اندازه وینسته لنه کړي چې په هغې سره دا حرام څخه نه اُوځي، ځینې کسان د مرواغونلې په سرو لاروي خلقو څخه یوڅو وینسته قینچې کړي د خپلوروپیوپه خاطر، او حال دا چې عمره کوونکي په دې سره دا حرام څخه نه اُوځي، نو خپله فکر وکړه چې څومره خلق یې گناهکار کړل، نو ای عمره کوونکي وروړه! خطا نشي بیدار اوسه. مطلب دا چې ددې سعی څخه وروسته د ټول سر خریل، یادگوتي د بند په اندازه د سروینسته کمولو سره سړي احرام د عمرې څخه اُوځي، اولدی ورسته گنلهلي جامې اغوستل، خوشبوئې لگول، د خپلې ښځې سره جماع کول، اوهغه ټول کارونه ورته روا شول چې دا حرام په وجه ورته ناروا شوي ؤو، نوالله تعالی دی زموږ

اوستاسي څخه عمره قبوله کړي اود عمرې مناسکو د صحيح ادا توفيق دي
الله تعالی راته نصیب کړي. آمین یارب العالمین .

﴿جامعه فائده﴾

محترمو! هر یو عمره کوونکي ورور ته دلته د یو څو ضروري معلوماتو یادښاتل
پکار دي چې ځنې یې په لاندې ډول دي: -

اول: عمره کوونکي باندې طواف قدوم او طواف وداع نشته، اود عمرې په
احرام کې اول هر طواف د عمرې طواف دی.

دوهم: که هر څو ځله عمره کوې نو احرام څخه د وتلو لپاره به په سر باندې
ضرور پاکې (چاره) گرځوي، اگر چې دخړیلو لپاره وینسته پرې نوي .

دریم: حرم شریف په حدودو کې د سرخړیل یا کمول ضرورې دي، ورنه
دم ورباندې واجب ده، او که بیا واپس راشي او په حرم شریف حدودو کې
سروخړې نواوس دم ورباندې نه واجب کیږي.

څلورم: په یوه عمره باندې د بلي عمرې احرام تړل شرعاً ممنوع دي یعنې
ځینې خلق د عمرې د طواف اوسعی کولو څخه وروسته حلق یا قصر نه کوي،
اود بلي عمرې احرام پرې تړي، او په داسې کولو باندې دم لازمېږي، اود کومې
عمرې احرام یې چې اولاً تړلي دی هغې ادا کول ورباندې لازم دي.

پنځم: دنارینه اوبنځو د احرام تړلو طريقه یوه ده، البته په حیض یا نفاس
کې به زنانه احرام تړي خومکې مکرمې ته په رسیدو که هم د حیض یا نفاس
په حالت کې وي نو د پاکیدو انتظار به کوي چې پاکه شي، نو د پاکوال څخه
وروسته به مسجد حرام شریف ته داخلېږي، بیا به طواف اوسعی کوي البته

غسل به یې ترې وړاندې کړی وي، اوبل داچې ښځې به د احرام په حالت کې خپلې دمعمول ګنډلې جامې اغوندي چې ټول اندامونه به یې پټ وي، البته دمخ پټولو لپاره به کپړه (جامه) پرمخ نه لګوي، لهذا ښځې و لپاره د احرام په حالت کې هم د نامحرمو ښځو څخه ستر پرده کول لازم دي، دا خبره غلطه او جاهلانه مشهوره شوي ده چې په احرام کې د ښځې و ستر او پرده نشته، دابيله خبره ده چې په مخ باندې به کپړه نه لګوي، دستر پردي په غرض په حج کې داسې یو کیپ ښخولپاره اوس موندلی شي چې پرده په زړه ونه وي خو په مخ یې نه لګي، اوبل داچې ښخولپاره په اوچت اواز ویلو تلبيې منع دی بلکه تلبيې به په قرار اواز سره وايې چې خپله یې اورې، اوبل داچې ښځې به د سعی په وخت دهغو دوو شوراو تر مینځه د سپړیو په شان ګرځېدی نه شي، بلکه په خپل عادي حالت سره به منزل کوي، اوبل داچې ښځې به د ټولو وینستو څخه د ګوتي د بند په اندازه وینسته پریکوي، اوبل داچې بغیر د محرم څخه عمره نشي کولی، اوبل داچې بغیر له عذر څخه په ګاډي کې سعی کول جائزه دي که چا داسې وکړل او دغه سعی یې پیاده حالت کې بیا د انکړه نودم پرې واجب شو، اوبل د سعی څخه په فارغیدو د مطاف په غاړه دوه رکعته نفل کول مستحب دي، اوبل نفلي سعی جائزه دی ځکه چې منقوله نه ده، بلکه نفلي طوافونه دي کوي ځکه چې د ډیرو عمرو څخه نفلي طوافونه زیات ثواب لري. والله تعالی اعلم بالصواب.

{ پنځم فصل: د ديار حبيب صلى الله عليه وسلم سفر او زيارت }

{ اول بحث: د مدينې منورې خواص او فضائل }

محترم مو! مدينې منورې ته الله تعالى بي انتهاء خصائص او فضائل ورنصيب کړيدي، چې مدينه شريفه د اسلام مرکز،

دايمان کور، دهجرت زمکه، دصحت مندي

اور روحاني علاج مرجع، دحلالو او حرامو

دمعلوميدو بنياد، دخاصو فضيلتونو مدخل،

اودانوارو او فيضاتو دنزول منبع دي، البته

بعضی خواص به يې ستاسې په خدمت

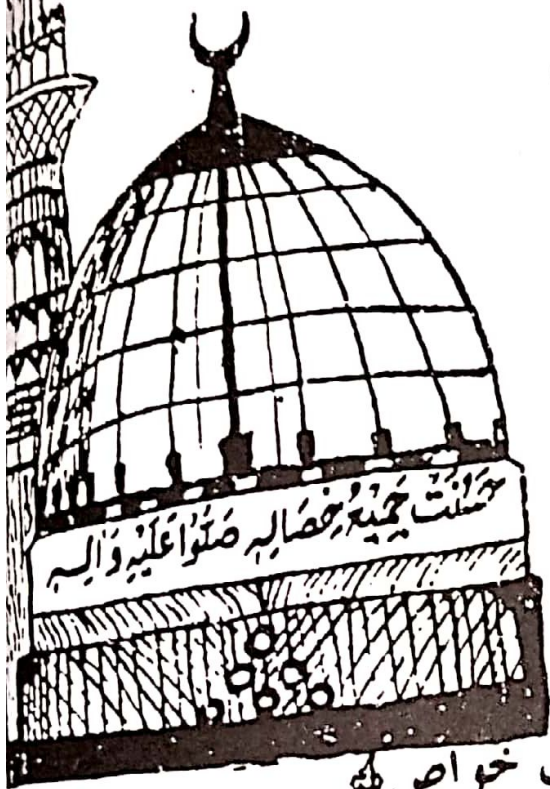
کې مشت نمونه خروار وړاندې کړو

{ الف :- د مدينې منورې خواص }

(۱) - ټول اسلامي دولتونه دتورې په زور باندې فتحه شوي، لکن مدينه کريمه صرف دقرآن کریم دعوت په ذريعه فتحه شوی ده.

(۲) - تمام اسلامي ممالک حتی مکه مکرمه هم د مدينې منورې په ذريعه داسلام په رنگ رنگينه شوې دي نو الله تعالى مدينه منوره ددين او اسلام مظهر جوړه کړې ده.

(۳) - الله تعالى د نبي کریم صلى الله عليه وسلم داعانت او امداد لپاره د مدينې کریمې اهل منتخب کړي دي، دمسلم شريف په روايت کې راغلي دي: خوک چې د مدينې منورې اوسيدونکو ته دتاوان رسولو اراده و کړي نو الله تعالى به يې داسې ويلي کړي لکه مالکه چې په ابو کې ويلي کيږي.

(۴) - الله تعالى د سيد الكونين صلى الله عليه وسلم لپاره دامقدس شهر قرار اړسكون اودارالهجرت جوړ كړې ده .

(۵) - الله تعالى دمدينې منورې سرزمين خپل ذات طرف ته منسوب كړې دى افرمايي: (أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً^۱) يعنې آيا د الله تعالى ځمكه فراخه نده؟ .
(۶) الله تعالى په دې مبارك شهر باندې قسم كړيدى (لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ + وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ) يعنې قسم دى په دې شهر...، امام قرطبي رحمه الله تعالى ليكلي چې هدا البلد څخه مراد مدينه شريفه ده، چې هغه يې ستا صلى الله تعالى عليه وسلم په اقامت باندې مشرف كړه، چې په دې ذريعه يې په برکتونو مالامال كړه .

(۷) - دمدينې منورې په سرزمين باندې يوداسې مقدس خطه موجوده ده، چې د دنيا ټولو ځايونو څخه افضله او بهتره كيدو باندې د علماء امت اجماع ده يعنې مرقد اقدس سيد كائنات صلى الله تعالى عليه وسلم .

(۸) - ډير جليل القدر صحابه كرام رضى الله تعالى عنهم اجمعين دمدفن كيدلو شرافت مدينې طبيې ته حاصل دي .

(۹) - فخر كائنات صلى الله تعالى عليه وسلم دغه شهر مقدسه حرم گړخولى ده لكه څنگه چې سيدنا ابراهيم عليه السلام مكه مكرمه حرم گړخولى وو .

(۱۰) - امام الانبياء صلى الله تعالى عليه وسلم په خپل لاس اطهر باندې په دې كې مسجد شريف تأسيس كړيدى، ددې سره سره مدينه كريمه ته داشرافت هم حاصل دى چې ددې په سرزمين د حجره نبوي صلى الله تعالى عليه وسلم اود منبر نبوي

صلى الله عليه وسلم په مابین کې رياض الجنة (دجنت یو باغچه) هم پرته ده.
(۱۱) - دمدینې منورې په مسجد کې هغه ذی الشان منبر هم موجود دی، چې دهغه بنیاد جنت کې دی.

(۱۲) - مسجد نبوي صلى الله عليه وسلم کې دلمونځ ثواب دټولو مساجدو څخه په پنځوس زره درجې زیات دی، البته صرف مسجد حرام شریف کې دلمونځ ثواب په یو لاکه درجې باندې دی.

(۱۳) - د مسجد نبوي صلى الله عليه وسلم متعلق تاجدار مدینه صلى الله عليه وسلم فرمایلي چې کوم سړي دی مسجد کې خلوینست لمونځونه په داسې ډول وکړل چې هیڅ یو ځینی قضاء نشو، نو هغه دجهنم اور نه خلاص او دنفاق څخه په امان دی.
(۱۴) - انبیاء کرامو علیهم السلام په تعمیر شویو مساجدو کې دټولو څخه اخري دمسجد تعمیر مدینه کریمه کې شوی دی، چې ددې دزیارت لپاره دسفر اهتمام کولو اجازت هم موجود دی.

(۱۵) - فخر کائنات رسول الله صلى الله عليه وسلم دارشاد مطابق به دا شهر مقدس همیشه همیشه دارالسلام وي.

(۱۶) - ددنیا دټولو ممالکو څخه دا هغه شهر ده چې دغه شهر به دقیامت په قریب کې ترټولو څخه اخري ړنگیږي.

(۱۷) یو داسې وخت به هم راځي چې په دې مقدسه شهر مدینې منورې کې به زیات ددیني علوم ماهر پیدا کیږي.

(۱۸) - مسجد نبوي صلى الله عليه وسلم کې زده کړه اوبښوونه دومره ثواب لري لکه دالله تعالی په لار کې جهاد کول مسند احمد او ابن ماجه کې دابې هریره

رضي الله تعالى عنه نه روايت دی چې رسو الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل چې زما دي مسجد ته چې څوک په ښه نيت راشي چې يوشی خپله زده کړي يا بي بل ته ورو ښي نودی په مثال دهغه چا دی چې د الله تعالى په لارکي جهاد کوي، او څوک چې لږ څخه پرته په بل نيت راشي نو دده مثال دهغه سړي په شان دی چې دبل مال ته گوري. يعني له دغه اجر څخه بي برخي شو.

(١٩) دمدينې منورې په سرزمين باندې داُحد هغه غره ده چې د رسو الله صلى الله عليه وسلم سره يې محبت کولو اودی داُحد غره سره ، بخاري شريف کي دابي حميد رضي الله تعالى عنه نه په يوروايت کي راغلي دي: چې مونږ د رسو الله صلى الله عليه وسلم سره دتېوک دغزا نه راغلوتردي چې مدينې منورې ته رانږدي شونو نبي کریم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: دا پاکه زمکه ده اوداُحد غردی چې موږ سره مينه لري او موږ هم مينه ورسره لرو. مزيد تشریح او توضیح لپاره وفاُالوفاء په نامه کتاب ج ١ فصل ٧ مطالعه کوليشی .

﴿ب:- دمدينې منورې جغرافيايی حالات﴾

محترموا! مدينه منوره زادهالله تنويراً محل وقوع دمکې معظمې څخه شمال طرفته (٤٥٥) څلورسوه پنځه پنځوس کيلوميتروپه فاصله کې پروت دی، او په مغرب طرف کې يې (١٣١) يوسلو يوديرش ميله لري سمندراوددې علاقه بندرگاه ښووع دی، اودشهر مبارک دمکې معظمی اودشام په وسط کې تقريباً واقع دی.^(١) اودمدينه کریمه سطحه سمندرڅخه (٦١٩) ميتره بلندی باندې اباده دی، اودحجاز صحت پروگرام مقام څخه معلومېږي چې ددې گرمی

اوبخنی موسم هم سخت وي، چې دگرمي موسم کې درجه حرارت عموماً ۴۵ سټي گريډوي. ^(۱) اود مدينې منورې طول البلد اودمکې مکرمې طول ۳۹-، ۲-۱ درجه مشرقي دی، البته دعرض البلد کې تقريباً یکسانيت دی ۱-۲، ۳۹- درجه مشرقي دی، البته دعرض البلد ۲۴ درجه شمالي دی، لکه مکه مکرمه عرض البلد ۲۱ درجې شمالي دی، اودامقدس شهر په يوداسې ميدان کې آباد دی چې هغه شمال طرفته لوی لوی اوچت اوچت غرونه دي، اومشرقي اومغربی سمتونو ته دوه حره (کانوواله ځمکه)، اوشمالي اوجنوبي اطرافونه يې ددؤ وغرونو گيرا (چاپيره) دی، اومشرق کې حرة الواقراومغرب کې حرة الوبداه واقع دی. ^(۲) علامه همداني المتوفی سنه ۳۳۴هـ رحمه الله تعالى ليکلي: چې دمدینه منوره زمکه په قباء، فضاء، احد، عقيق، بطحان، سلع، حرة، لابتان، سبحة حريقه، اورحابه واجيه باندې مشتمله ده ^(۳) داسلام څخه مخکې په جزيرة العرب کې مدينه منوره دآب هوا خرابی په لحاظ سره مشهوره وه، لکن خدای پاک د لږازمائش څخه بعد مدينه طيبه دخپل برکت څخه نهايت صحت بخش مقام وگرځوله، اوددې آب هوائې بيحده لطيف صحت افزواو خوشگواره جوړه کړه، لکه اُمّ المؤمنين سيده عائشه رضی الله تعالى عنها بيان فرمايلي دی چې کله رحمت دوعالم صلی الله عليه وسلم مدينې منورې ته تشریف راوړو، نو سيدنا صديق اکبر رضی الله تعالى عنه اوحضرت سيدنا بلال رضی الله تعالى عنه بيمارشول بلکه اکثر صحابه کرام رضی الله تعالى

(۱) رحلة الحجازیه ص ۲۵۲

(۲) دائر المعارف ج ۸ ص ۵۲۹

(۳) صفة جزيرة العرب ص ۱۲۴

عنهم مريضان شول زه دواړو بيمار پرسي لپاره حاضره شوم، زما والد گرامي باندې كله چې بخار راغلونودغه شعريې لوستو.

كُلُّ امْرِئٍ مُصَبِّحٌ فِيْ اَهْلِهِ وَالْمَوْتُ اَدْلَى مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ

سيده عائشة رضی الله تعالى عنها فرمايې چې ماددواړو حالاتو څخه رحمت كائنات صلى الله عليه وسلم لره خبر كړو، نو هغه صلى الله عليه وسلم دغه دعاو فرمايله، يا الله تعالى دمكه مكرمه دمحبث څخه زيات محبت دمدينه باسكينه زمونږ په زړونو كې واچوه، اوددې آب هوا صحت منده جوړه كړه، اوددې په مداو صاع كې مونږ ته برکت عطاو فرمايه، اوددې څخه بخار منتقل كړه جحفه ته يې واستوه. (۱)

علامه محمد لييب التنوي رحمه الله تعالى خپل تاثيرات داسې بيانوي، يقينا مدينه كريمه آب هوانهايت صحت بخش دى، او اهل مدينه و اخلاقو او عاداتو كې نرموالى لطافت موجود دى، لهذا دا آب هوا اثر لازما دى، اود مدينې منورې پاك آب نهايت شريف خوږه او خوشگوار دى، چې څومره څكې نو هضم كيږي، ښه يخ او مسكن دى، مدينه طيبه آب هوا معتدل او غذايې روح دى، اودلته كوم قسم متعدي بيماري نشته، نه پيچس او اسهال مريضې شته، اونه طاعون او وباء شته، بلكه مكې مكرمې كې چې كوم خلق يالاره كې ورته پيچس او اسهال مرض پيدا شي، نومدينې منورې ته په رسيدو هغه صحت ياب كيږي، صباح او بيگاهه سره (يخ) هوا پكې چليږي، دمدينې منورې شپه په سروالي كې مشهوره ده. (۲)

(۱) بخارى شريف ج ۱ ص ۲۵۲

(۲) رحلة الحجاز ص ۲۶۵

امام شهاب الدين احمد بن محمد القسطلاني المتوفى سنة ۹۲۳هـ - رحمه الله تعالى ليکلي: چې يثرب دالشریب څخه دی چې دده معنی توييخ او ملامت کول دي، يا يثرب دالشریب څخه دی چې ددې معنی فساد دی، چونکه دواړه الفاظ خراب و، چونکه درسول الله صلى الله عليه وسلم عادت مبارکې دا و چې خراب نوم به يې په ښه نوم سره بدلولو، له دې وجې څخه هغه صلى الله عليه وسلم د يثرب نوم په ځای طابه نوم باندې مسمی کړه^(۲). يوارشاد بکرامي دی چې کوم سړی مدينې منورې ته يثرب ووايي، نودهغه په اعمال نامه کې يوه گناه وليکل شي^(۳).

يو روايت دی چې کوم سړی مدينې منورې ته يثرب وويل، نودهغه دغلطي کفاره داده چې هغه لس ځله مدينه ووايي^(۴) لکه څرنګه مدينه منوره امراض باطنيه او د عشق مريضان لپاره په رسيدوسره شفایاب کيږي، همدارنګه مريضان د امراض ظاهري لپاره مدينه منوره مقدسه خاوره اکسير جوړيږي، لکه سيده عائشه رضي الله تعالى عنها بيان دی چې کله به هم کوم سړی بيمار شو، يابه کوم څوک زخمي شو، نور حمت کائنات صلى الله عليه وسلم خپله کلمې واله ګوته سبابه (انگشت شهادت) په ځمکه کيښودله دغه دعا به يې غوښته - : بِسْمِ اللَّهِ بِتُرْبَةِ أَرْضِنَا يَرْيَقُ بَعْضُنَا يُشْفَى سَقِيمُنَا^(۵)

(۲) ارشاد الساری ج ۲ ص ۲۳۷

(۳) بخاري شريف ج ۱ ص ۲۵۲

(۴) کنز العمال ج ۱۲ ص ۲۸۹

(۵) مسلم شريف ج ۲ ص ۲۲۳

امام النوري المتوفى سنة ۶۷۶هـ - رحمه الله تعالى ليكلي: چې په دې حديث شريف کې ارض خنجه مدينه منوره مراد دى چې دمنصوص برکاتو حامل دى، رحمت کائنات صلى الله تعالى عليه وسلم خپله دشهادت گوته مبارکه خپلې خولې مبارکې لعاب (لاري) ولگولي، بيا به يې ځمکه باندې کينودله چې خاوره ورسره ونښلي، بيا به يې مذکوره دعاو لوستله زخم والاځاى يا بيمار باندې به يې ولگوله، مريض به دالله تعالى په اذن سره شفا ياب شو. ^(۱)

سيدنا سعد رضى الله تعالى عنه بيان فرمايې: چې نبى کریم صلى الله عليه وسلم فرمايلې: چې په هغه ذات دي زما قسم وي چې دهغه په قبضه قدرت کې زما روح دى، دمدينې منورې خاوره هرې بيمارى لپاره شفا ده. ^(۲)

شيخ عبدالحق محدث دهلوي المتوفى سنة ۱۰۵۲هـ - رحمه الله تعالى فرمايلې: چې دا علاج دتجربي او مشاهدي خنجه هم ثابت دى چې کله زه مدينه منوره کې اوسيدلو باندې سرفراز شوم، زما په خوب باندې يومهلک ورم مريضې راغله، چې اطباء په اتفاق رايه سره دغه دهلاکت علامه وښودله، مگر ما پخپله دغه پاکې خاورې باندې علاج شروع کړو، په ډيرو کمو ورځو کې په اسانۍ اوسهولت سره له دغه مرض خنجه روغ اوجور شوم. ^(۳)

د سيدنا ثابت بن قيس بن سماس رضى الله تعالى عنه روايت دى چې دمدينې منورې غبار (گرد) مرض جذام لپاره شفا دى. ^(۴)

(۱) شرح مسلم ج ۲ ص ۲۲۳

(۲) جمع الفوائد ج ۱ ص ۲۰۱

(۳) جذب القلوب ص ۲۹

(۴) کنز العمال ج ۱۳ ص ۲۳۶

﴿ ج: - دمدينې منورې نباتات ﴾

محترموا! الله تعالى دمدينې منورې په ميوه جاتو کې عجيب او غريب خواص، فوائد او برکات اچولي دي چې دادفخر کائنات صلى الله عليه وسلم د دعا کرشمه ده فرمايې: **اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي الثَّمَارِ** نا بالخصوص په کجوروزياتوالي کې بې پناه اضافه والی دی، چې ددې بې شماره اقسام دي په تاريخ کبير کې (۱۳۹) اقسام، او په خلاصة الوفا کې بې (۱۳۰) اقسام بيان کړيدي، لکه شيخ محمد صالح البليهشي رحمه الله تعالى په موجوده دور کې دکجورو (۲۳) اقسام بيان کړيدي: لکه العجوة، العنبرة، السلي، الصفاوى، الحلوة، البرني، البيض، الخيشي، الشفرة، روثانة المدينة، الربيعة السويداء، السكرنه، السبع، القنبر، الطرجل، البرنجي، البطائية، روثانة الشرق، ام الخشب، لونه، رباعي، المدينة، (۱) مؤلف موصوف دالاندې باغونه هم ذکر کړيدي: قباء، قربان، عوالی، المطار، الخليل، الزبير، العيون، العنابس، حمرة، الشرفية، ابارعلي، ابوبريقة، سلطانه، البرکه، قريظه، او المبعوث، همدارنگه رحمت عالم صلى الله عليه وسلم ته دټولو څخه زياته محبوه او مرغوبه کجوره، عجوه کجوره وه. علامه ابن حجر عسقلاني المتوفى سنه ۸۵۲هـ امام ابن كثير رحمهما الله تعالى فرمايلي دي: چې عجوه دصيحاني څخه مقدار کې لويه ده، ددې درخته (ونه) په خپله فخر کائنات صلى الله عليه وسلم په خپل لاس مبارک باندې لگولي دي. (۲) دسيدنا ابوهريرة رضى الله تعالى عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم

(۱) اليوم ص ۱۲۶

(۲) فتح الباری ج ۱۰ ص ۲۳۸

فرمایلي چې عجوه د جنت کجورو څخه دی اوزهر و لپاره تر یاق دی. (۱)
د سیدنا سعد ابن ابی وقاص رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی
الله علیه وسلم فرمایلي چې کوم سړی صبايې په نهاره اوه داني عجوه کجوري
خوري په دې ټوله ورځ کې به په ده باندې زهر او جادو اثر نه کوي. (۲)
نور د مدینې منورې عجوه کجوري انتهایې مفیدی لذیذې مقوي، او پسندیده
کجوره ده چې په خپته کې د چینجي لپاره قاتله ده یعنې چینجي مړه کوي. (۳)
همدارنگه یوبل قسم د مدینې منورې کجورو څخه صخره کجوره دی چې
ددې متعلق نبي الرحمة الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: العجوة والصخرة
من الجنة یعنې عجوه او صخره دواړه د جنت د کجورو څخه دي. (۴)
او همدارنگه یوبل قسم برني کجوره ده چې ډیر شهرت لري، چنانچه ابوسعید
رضی الله تعالی عنه څخه مروی دی چې په کجورو کې بهترینه کجوره برني
کجوره ده چې بیماری لري کوي، او په دې کې کوم مضرات نشته. (۵)
او همدارنگه یوبل قسم صبحاني کجوره ده چې د مدینې منورې څخه سوابل
شهر کې ددې پیداوار نشته. (۶)، علامه سمهوري المتوفی سنه ۹۱۱ هـ
رحمه الله تعالی نقل کړیدی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یو ځلې په

(۱) ترمذی شریف ج ۲ ص ۲۷ ابواب الطب وابن ماجه ص ۲۴۷

(۲) مسلم شریف ج ۲ ص ۱۸۱

(۳) فتح الباری ج ۱۰ ص ۲۴۰

(۴) ابن ماجه ص ۲۴۷

(۵) کنز العمال ج ۱ ص ۲۶

(۶) الاربالاد و اخبار العباد ص ۱۰۷

کوم باغ باندې تيريدلود کجورې يوې ونې (درختی) دهغه صلى الله عليه وسلم دنبوت اورسالت گواهي ورکړه دې ونې ته محلي صيحيانې وئېله شوه، اوسنجل، بيدانه، لبانه، دااقسام هم په کثرت او ارزان قيمت سره پيدا کيږي، اوددوی پيداوار ډيرزيات دی چې دوچوالي څخه وروسته سخته اوتوره شي، چې کله اول قباء ته رسول الله صلى الله عليه وسلم تشریف راوړو، نودده مبارک په خدمت کې کلثوم بن الهمد رضی الله تعالى عنه ددې يوه څانگه وړاندې کړه هلته تازه وه، نوده مبارک صلى الله عليه وسلم دې ته دعا وکړه ^(۱) لهادمدینې منورې داعظيمه تحفه کجورې(خرما) خپل وطن ته تبرک لپاره راوړل پکاردی، لکه څرنګه چې دامخکې او اوس زمانو کې رواج دی. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿ دوهم بحث: - - دمسجدنبوي شريف بنيادي معلومات ﴾

﴿ الف: - د مسجد نبوي صلى الله عليه وسلم مختصر تاريخ ﴾

(۱) - دمسجدنبوي شريف بنيادي تعمير

محترموا! کله چې سرورکون مکان صلى الله عليه وسلم په سرزمین مدینه منوره باندې قدم مبارک کینودو، نوسیدنا ابویوب الانصاری رضی الله تعالى عنه مکان یې په خپل قیام باندې منورکړ، چې ددعوت اسلامي مصروفیت، دوفدونو لامتناهي سلسله سره دملاقات، اوجانثارمسلمانانود مسائلو حل باوجود دهغه صلى الله عليه وسلم دمسلمانانو لپاره دیومضبوط مرکز اهمیت، اود ضرورت په بناء دیومسجدتعمیر پروگرام سمداستي طور باندې جوړکړ، اګرچې کوم روایت

نځه قطعي طور باندې دانه معلومېږي چې سنگ بنياد په کومه ورځ او په نوم تاريخ باندې کيښودل شويدي، البته د مختلفو رواياتو د يوځای کولو څخه همين تاريخ او ورځ څه معلومات په لاس راځي، او دا خبره خو پوره ثبوت ته سيډلي چې رسول کریم صلی الله عليه وسلم قبا ته د دوشنبې په ورځ په ۸ ربيع الاول ۱۳ نبوت بمطابق ستمبر ۲۲ م ۷۰۶ راغلی ده، او د صحيح البخاري شريف نځه علاوه نور واحدې او تواریخو کتابونو څخه معلومېږي چې هغه مبارک صلی الله عليه وسلم ۱۳ ورځې قبا کې پاتې شو، بيا د قبا څخه مدینې منورې ته جمعي په ورځ راروان شو.^(۱) په دې اعتبار سره يې مدینې منورې ته روانگي، لاندې تاريخ باندې شويده، د جمعي مبارکه ورځ ۲۲ ربيع الاول ۱۳ نبوت مطابق ۴-اکتوبر، بيا مدینې منورې ته رسيدلو څخه وروسته يې خورځي په مختلفو ځايونو کې يې لمونځ ادا کړيدي، کله د اسعد بن زرارہ رضی الله تعالى عنه مسجد کې او کله بل ځای کې، ترڅو چې د مسجد جوړولو پروگرام يې جوړ کړ لکه علامه عماد الدين ابن کثير المتوفی سنه ۷۷۴هـ - رحمه الله تعالى ليکلي: وبت رسول الله صلی الله عليه وسلم فی العرش اثنی عشرة ليلة حتی بنی المسجد.^(۲) دې څخه معلومېږي چې مسجدنبوي شريف تعمير دسه شنبې په ورځ-۴ ربيع الثاني ۱۳ نبوت بمطابق ۱۶ اکتوبر باندې شويدي، د سنگ بنياد ظاهري محاط سره اکر چې نقش نگار سره نه و و بلکه انتهاي ساده د کجور وچت اله مسجد يې جوړ کړ، مگر د محبوب کائنات صلی الله عليه وسلم د مسجد گاه لوف ورته حاصل شو، او د تبليغ او د تعلم مرکز، د اسلام شان شوکت نشاني،

(۱) البداية والنهاية ج ۳ ص ۱۹۸

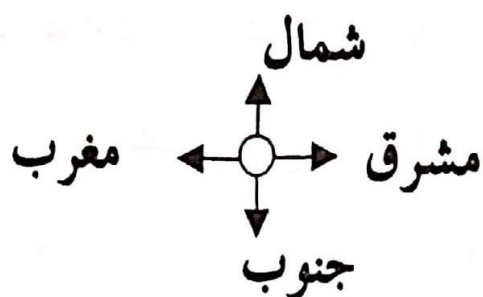
(۲) البداية والنهاية ج ۳ ص ۲۰۲

داسلام دسر بلندي اوسر فرازي سرچشمه، درضاء الهي مركز، اودحبيب
كبوياء صلى الله عليه وسلم دخوشنودي مظهر، واعزازورته حاصل ؤو، علامه
مسلم رحمه الله تعالى يوروايت نقل كړيدى: چې كله خلقو درسول الله صلى الله عليه
وسلم دميزبانى متعلق جگړو جنگ شروع كړو، نوهغه مبارك صلى الله عليه وسلم
وفرمايل: چې زه بني نجارته ورځم چې هغه د عبدالمطلب صاحب ماماگان ؤو.^(۱)
اوام المؤمنين عائشه طاهره رضى الله تعالى عنها فرمايې: چې كله مبارك صلى الله
عليه وسلم مدينه منوره (زادها الله تنويراً) ته راغلو، نودهغه صلى الله عليه وسلم اوښه
مباركه په مدينې منورې كې حالاً واقع مسجدنبوي شريف سره نيرېدي
چوشوه، نوپه دې باندي رسول الله صلى الله عليه وسلم اوفرمايل: هذا ان شاء
الله المنزل، دلته مسلمانان لمونځ كوي، داقطعه ځمكه دسيدنا سعد بن
زراره رضى الله تعالى عنه زير كفالت ددؤو يتيमानو ماشومانو (سهل اوسهيل رضى الله
تعالى عنهما) ملكيت ؤو، چې هغوى دلته كجورې وچې كولې، نوده مبارك
صلى الله عليه وسلم هغه دواړه بچيان راوغوښتل اوپه دې ځاى كې يې دمسجد
جوړولو اوددې ځاى دقيمت معلومولو پوښتنه يې ورځينې وكړه، هغه يتيमानو
ددې قيمت اخستلو څخه انكار وكړو دبلا عوضه هبه كولوپيش كش يې وكړو
، مگر محسن انسانيت صلى الله عليه وسلم په ډير ښه طريقه داعرض مسترد كړ،
لكه دبخاري شريف حديث ده ((فابى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان تقبل
منها هبة حتى تباعه منهما بم بناء مسجد))^(۲) يعنې هغه صلى الله عليه وسلم بلاقيمه

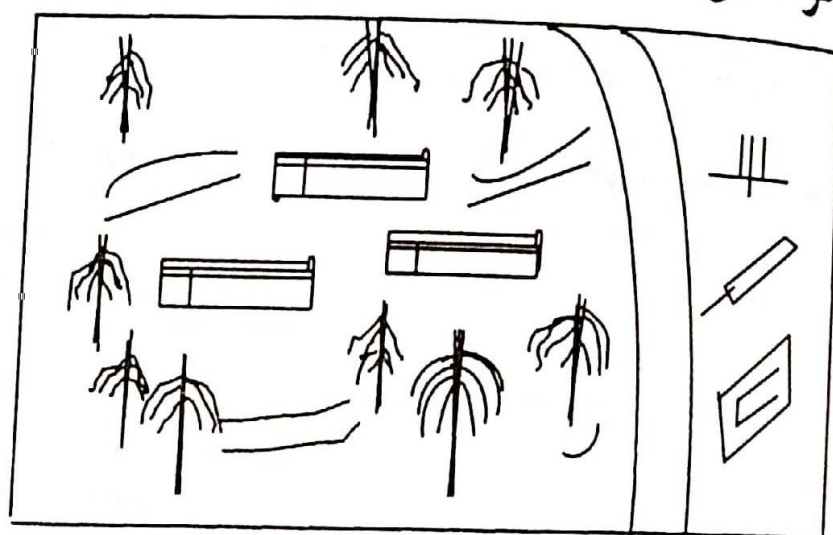
(۱) مسلم ص ۴۱۹ ج ۲

(۲) بخارى ج ۱ ص ۵۵۵

فيلو لڅخه انكار وکړو، بالاخره يې په قيمت باندې خريد کړه، هلته يې مسجد شريف جوړ کړ. علامه ابن سعد المتوفى سنه ۲۳۰هـ - رحمه الله تعالى ارعلامه کرنامي دامام زهري رحمهما الله تعالى خنجه روايت نقل کړيدى: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د اقطعه خمکه په لس ديناره واخستله، او ابوبکر صدیق رضی الله تعالى عنه ته يې حکم وکړ چې دارقم ادا کړي. (۱)

اولين نقشه

باران لبتی

بیت ابویوب انصاري رضی الله تعالى عنه

دایوداسې خمکه وه چې دې کې قبرونه اود کجور وونې (درختې) وي، او ناهمواره وه، او دلته د باران یوناله (لختی) هم وه. (۲)

او ابن سعد صاحب په دې ضمن کې لیکلي: چې فخر دوعالم صلى الله عليه وسلم د تشریف راوړلو خنجه مخکې په دې ځای کې سیدنا اسعد ابن زرارہ رضی الله تعالى عنه دیوې احاطه په شکل کې یو مسجد جوړ کړی ؤ، چې بغیر د چت خنجه ؤ، او قبله یې بیت المقدس طرف ته وه، دلته به حضرت اسعد ابن زرارہ رضی الله تعالى عنه پنځه لمونځونه اود جمعي لمونځ ادا کولو. (۳)

(۱) طبقات ابن سعد عنوان تعمیر مسجد جلد ۲، ارشاد الساری ج ۳ ص ۳۲۹

(۲) الوفاء ج ۱ ص ۲۳۳

(۳) طبقات ابن سعد عنوان تعمیر مسجد جلد ۲، ومعلم دارالهجرة ص ۴۲

او حافظ ابن حجر المتوفى سنة ۸۵۲ هـ - رحمه الله تعالى داروايت هم نقل كړې دى اودايې هم ليكلي: چې په كوم خاى اوبڼه چو(ناسته) شويده په دې مقام باندې تعمير مسجد خنجه وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم منبر نصب كړو. (۱)

او همداراز صحابه كرام رضوان الله تعالى عليهم اجمعين په لوى وقار اوانهماك ولوله جذبه سره ايتي (خنبتې) راوړلو كې مصروف ؤو، سلطان زمين اوزمان صلى الله عليه وسلم په دې كې شانه بشانه مصروف ؤو، او كبارو صحابه كرامو رضى الله تعالى عنهم دخپل زړه جذباتو اظهار په مختلفو اشعارو كې كولو، لكه سيدنا على المرتضى رضى الله تعالى عنه دغه اشعار لوستلو كې مشغول ؤو: أَلَا يَسْتَوِي مَنْ يَعْمُرُ الْمَسَاجِدَ + يَدَّابُ فِيهَا قَائِمًا وَقَاعِدًا + وَمَنْ يَرَى عَنِ التُّرَابِ حَائِدًا. (۲)

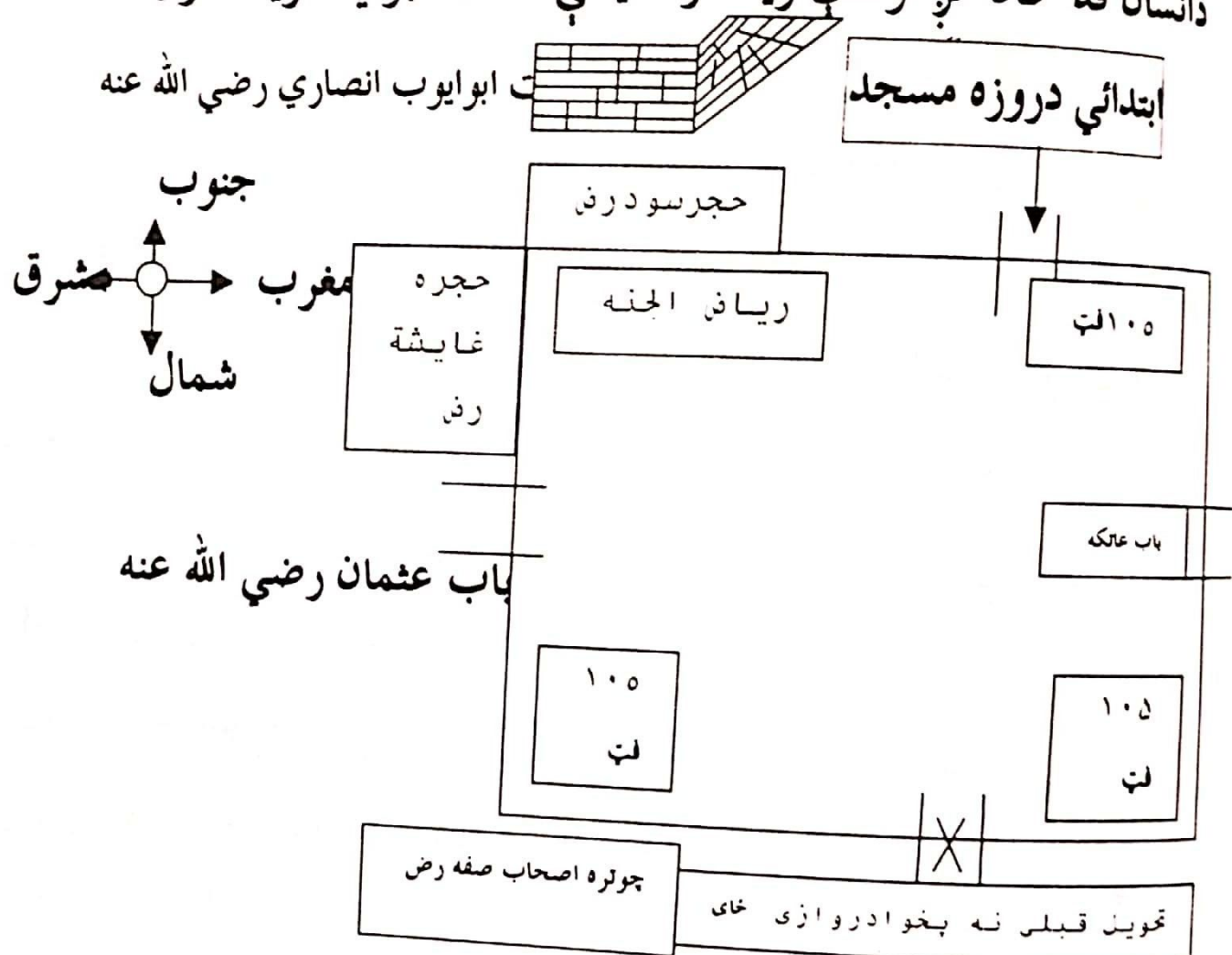
په يوموقعه باندې حضرت اسيد ابن حضير رضى الله تعالى عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمايل: چې داشى ماته راكړه هغه صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل: اذهب غيرها فلست بافقر منى الى الله. (۳) يعنې لاړشه بله راواخله دالله تعالى طرفته دنيكيانو حاصلولولپاره ته زما خنجه زيات محتاج نه يې، امام ابن نجار المتوفى سنة ۶۴۳ هـ - رحمه الله تعالى ليكلي: چې دمسجد بنيادونه يې دتيگو (كانو) خنجه اوچت كړل، اوديوالونه يې دكچه خنبتو خنجه جوړ كړل، اومسجد شريف درى دروازې لرلې يوجنوب طرف ته، اوبله مغرب طرف ته باب عاتكه چې ورته باب الرحمة هم وايي، اوبله مشرق طرف ته چې ورته باب عثمان وايي، چې له هغه طرفه به هغه مبارك صلى الله عليه وسلم

(۱) فتح البارى ج ۷ ص ۲۴۶

(۲) صحيح البخارى ج ۱ ص ۵۶۰

(۳) جمع الفوائد ج ۱ ص ۶۷

مسجد شريف ته تشریف فرما کیدلو، کله چې د بیت المقدس په ځای کعبه شریفه قبله مقررې شوه، نو هغه مبارک صلی الله علیه وسلم جنوب طرف ته دروازه بنده کړه، دهغې برابرې شمال طرف ته دروازه جوړه کړه، نوداډوی دروازې یې په خپل ځای پرېښودې مسجد شريف مربع شکل باندې ؤو، چې طول او عرض یې $70 = 70$ ذرائع (گزو) ؤو. ^(۱) یعنې مساحت یې 1050 متر مربع وو، نواول تعمیر وخت کې د دیوالونو بلندي دانسان قد څخه لږ غونډې زیاته وه، یعنې مسجد نبوي شريف اول

تعمیر حدود اربعه 105 مربع فته ؤو، اود مسجد شريف درې دروازې وي، اوسقف (چت) یې نه ؤو، نوسیده عائشه طاهره رضي الله تعالى عنها د حجره

تعمير جنوب کی اومغرب کې يې سیده سوده رضی الله تعالی عنها حجرې تعمير وړو، دمسجد شريف شمال مشرقی کې جانب کې داصحاب صفه چوتره تعمير وړو، اوله احاديثو او تاريخي واقعاتو څخه معلومېږي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دمسجد شريف تعمير ديوالونو باندې مشتمل وړو، خوچت يې نه وړو، چې کله صحابه کرام رضوان الله تعالی عليهم اجمعين دگرمي دسختوالي څخه تنگ شول نوددې تکليف اظهار يې وکړ، اورسول کریم صلى الله عليه وسلم څخه يې دچت جوړولو اجازت طلب کړو، نوهغه صلى الله عليه وسلم دچت جوړولو اجازت مرحمت ورته وکړ، چنانچه صحابه کرام رضی الله تعالی عنهم کمې کمې فاصلې باندې کجورې ستنې اودرولې، په هغه باندې دکجورو پاني شاخونه اووابنه واچول. ^(۱)

له دې بيان څخه معلومېږي: چې دغه چت صرف دگرمي څخه دبع کيدلو په خاطر جوړ وړومگردباران او اوبو څخه محفوظ نه وړو، نو صحابه کرام رضی الله تعالی عنهم کله چې دباران دڅڅيدو څخه په تکليف شول نو بيایې محبوب انس والجن صلى الله عليه وسلم په خدمت کې عرض پيش کړو، چې يارسول الله صلى الله عليه وسلم که اجازت وي نوچت باندې به خاورې ځکه واچوو چې اوبه راڅاڅي چې (لمونځ ادا کولو وخت راځي) نوهغه صلى الله عليه وسلم وفرمايل چې ماچهره دموسی عليه السلام په شان دی. ^(۲)

نوسيدنا موسى کلیم الله عليه السلام دچهرې نوعيت دا وړو، چې کله به حضرت

(۱) معلم دارالهجرة ص ۴۴

(۲) صحيح البخاری ج ۱ ص ۶۴

موسی عليه السلام او دریدلو نوسرمبارک به یې له چت سره لگیدلو. (۱)

خوبالاخړه د حالاتو او ضرورت په بنياد رسول کریم صلی الله عليه وسلم اجازت ورکړ، چې کله باعث کوونکو خلقو په چت خاورې اچولې نو ډیر بهتريې جوړ کړو، لکن دې سره به مسجدنبوي شریف معمولي ساده والي کې خپل مثال لرلو، د عريش موسوي عليه السلام څخه هم څه اندازه ساده ؤو، خود سردار کونین صلی الله عليه وسلم جبین نیاز نهاده ؤو، د ذکر او فکر خوندونه، د تسبیح او تهلیل حلاوتونه، او چهره محمود صلی الله عليه وسلم د کیف څخه خلیدونکي ؤو، لهذا د دغې سادګۍ څخه کیف اوسرور حاصل کیدو، او بل روایت کې دی چې دمسجد فرش خاکې (خاورې) به د باران په وجه د خټو شکل اختیار کړو، یو ځلې د شپې باران په وجه مسجد شریف کې صبايې لمونځ په خټو کې اداء شو، یوسړي به په خپله کپړه (جامه) کې شګي راخستلې په خپل ناستي ځای کې به یې اچولې، چې لمونځ څخه رسول الله صلی الله عليه وسلم فارغ شود شګي (واړه کاني) یې ولیدل نو دايې خوښ شول. (۲) چنانچه له دې څخه وروسته دوړو شګو اچول عام رواج شو چې ډیر وخت پرې د اترتیب جاري ؤو، چې بیا کله دمسجد شریف اندروني فرش پوخ جوړیدو نو صحن دمسجد کې شګي اچولې شوی (بالاخړه ۱۴۰۰هـ - ۱۹۸۰م ع کې شګي واړه کاني لري شول، ټول فرش یې په سنگ مرمر و باندې جوړ کړو.

(۲) - دمسجدنبوي شریف اوله توسیع

محترموا! دفتح خیبر څخه وروسته سنه ۷هـ - کې رسول الله صلی الله عليه وسلم

(۱) ولاء الرءاء ج ۱ ص ۲۳۳

(۲) سنن ابوداؤد ص ۴۸ ج ۱

په مسجد شريف کې اضافه وکړه د جديد (نوي) اضافه څخه بعد طول او عرض يې $۱۵۰ = ۱۵۰$ فته شو. ^(۱) يعني مساحت يې ۲۴۷۵ متر مربع ده يعني سرور کونين صلى الله عليه وسلم سنه ۷هـ کې چې ديهوديت بنياد وويستلواو نيست نابودي کړل، او په بې شماره غنائمو او فاتحانه شان سره دخير څخه مدینې منورې ته واپس شو، نو هغه مبارک صلى الله عليه وسلم دمسجد شريف د تجديد او توسيع پروگرام جوړ کړو، له دې څخه علاوه دکجور ووستې او تيرونه او شاخونه هم د زور والي په وجه د تجديد باعث او قابل ؤو، چنانچه محبوب کائنات صلى الله عليه وسلم دمسجد سره متصل ديوانصاري صحابي رضی الله تعالی عنه مکان ؤو، نو دامکان په مسجد شريف کې د داخلولو پروگرام يې جوړ کړو، نوده ته يې ترغيب او تحريض ورکړو چې که ته چيرته مونږ ته دمسجد شريف د توسيع لپاره خپل مکان راکړې نو په دې عوض کې به الله تعالی تاته جنت کې محل درکړي، لکن هغه دخپلې نادارۍ او غريبۍ له وجې داسې ونکړل، په دې باعث رسول الله صلى الله عليه وسلم اعلان وفرمايلو چې څوک دفلاني شخص ځای واخلي او مسجد لپاره يې نذر کړي الله تعالی به دهغه مغفرت وکړي، دا آواز د سيدنا عثمان ذی النورين رضی الله تعالی عنه غوږونو ته ورسيدو، نوده له هغه صحابي رضی الله تعالی عنه څخه په شل يانځه ويشت زره درهمه هغه مکان واخيست، بيا د حضور انور صلى الله عليه وسلم په خدمت کې حاضر شو، محبوب کائنات صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چې عثمان رضی الله تعالی عنه دا ځای په مسجد کې شامل کړو ددې اجر به تاته الله کریم درکړي. ^(۲)

(۱) وقاء الرفا ص ۲۴۳ ج ۱

(۲) سنن نسائي باب مناقب عثمان ج ۱ ص ۵۳

لهذا سر دارد و جهان صلى الله عليه وسلم دامستحسن اقدام دتعمير مسجد شريف
لپاره په عدل او انصاف مېنې يوزرين اصول جوړ کړ، او ددې تصور بيخ کنډانې
يې هم وکړه چې مسجد دتعمير په خاطر ده حقوق العباد پائيمال کيږي او ياپه
کوم ځای دى غاصبانه قبضه کيږي، په دې غير متزلزل بنياد باندې خليفه ثاني
امير المؤمنين حضرت فاروق اعظم رضى الله تعالى عنه دزمانې څخه تر نن پورې
يوشل ځلې مسجدنبوي شريف دتعمير او توسيع عظيم الشان کار شويده، مگر
بلا عوضه او په جبر او اکراه سره يوازينچ ځمکه هم نه ده اخيستل شوي، او نه
په معاوضه ورکولو کې تنگ نظري او د بخل کومه مظاهره شوېده، نو کله چې
دتعمير دوهم ځلې کار شروع شونوله بنيادونو څخه له پاسه درې گزه دتيگو
(کانو) ديوالونه جوړ کړي شو، باقيه دکچه خښتو څخه مکمل شو، نو په تعمير
جديد کې اضافي په وجه عرض طول يې $100 = 100$ گزه شو يعنې
 $150 + 150$ فټ. ^(۱) يعنې مساحت يې 2475 متر مربع ده بيا دا ول خليفه
سيدنا ابوبکر صديق اکبر رضى الله تعالى عنه په دور کې مسجدنبوي شريف په خپل
حال باندې پاتې شو صرف يو خوستنې پکې بدلې شوي، لکه سيدنا عبدالله
ابن عمر رضى الله تعالى عنهما څخه روايت دى: چې دمحبوب کائنات صلى الله عليه
وسلم په زمانه کې دمسجدستني دکجوړونې وې، او پټ (بام) يې دکجوړو
شاخونو څخه جوړ شوى ؤو، سيدنا صديق اکبر رضى الله تعالى عنه صرف په
زړو ستونو او شاخونو په تبديلي باندې اکتفا کړې وه. ^(۲)

(۱) وفاء الوفاء ج ۱ ص ۲۳۶ طبقات ابن سعد

(۲) ابوداؤد کتاب الصلوة باب البناء المساجد ج ۱ ص ۴۷

۳- دمسجدنبوي شريف دوهمه توسيع

محترموا! څرنگه دخلافت صديقي رضی الله تعالی عنه څخه وروسته چې کله سيدنا عمر فاروق اعظم رضی الله تعالی عنه خليفه شو، نو دمسلمانانو ورځ په ورځ دکثرت په وجه دمسجدنبوي شريف دتوسيع ضرورت مخ ته راغلو، لکه سيدنا نافع رضی الله تعالی عنه فرمايې: چې سيدنا فاروق اعظم رضی الله تعالی عنه فرمايې: چې که چيرته مادخپل اقاختم الرسل صلى الله عليه وسلم څخه دا ارشاد نوی اوريدلی چې مناسب ده چې مونږ مسجدخه توسيع (فراخه) کړو، نومابه داضافه کولو جرائت نه وی کړی. ^(۱)

نو علامه سمهودي رحمه الله تعالی ليکلي: چې مغرب طرف ته يې شل ذراع (گزه)، او جنوب ته يې لس گزه، او شمال طرفته يې اوه ذراعه (گزه) اضافه کړو. ^(۲) او علاوه له دي څخه هغه بام يې يوولس ذراعه (گزه) اوچت کړو، او بام باندې يې درې گزه بلند ديوال جوړ کړو، دسړي قدغوندې يې بنيادونه دکاڼو څخه جوړ کړو، او شپږ دروازې يې هم جوړې کړې، مشرق طرفته دباب عثمان څخه علاوه باب النساء، او مغرب کې باب عاتکه ته قريب

باب السلام اضافه کړ، اودوی دروازې يې شمال طرفته جوړې کړې. ^(۳) او سيدنا فاروق اعظم رضی الله تعالی عنه مسجدنبوي شريف تقدس او عظمت دتحفظ په خاطر يو مقام چې صفة ته قريب مشرق کې يو چوتره هم جوړه کړه، او اعلان يې وکړو چې څوک اشعار لولي، يادنياوي کفتگو کوي نو مسجد

(۱) مسند احمد بحواله حيات الصحابة

(۲) وفاء الرفاء ج ۱ ص ۳۵۸

(۳) وفاء الرفاء ج ۱ ص ۳۴۹ وج ۱ ص ۳۹۵

څخه بهر به راوړځي، او دلته به راځي. همچنان جعفر طيار رضي الله تعالى عنه مکان چې د سيدنا عباس رضي الله تعالى عنه مکان ته متصل ؤو، دهغه نيمه حصه يې په بړلاکه درهمه واخسته دمسجدتوسيع يې پکې وکړه، اومسجد شريف کې يې داخله کړه، لکه بيانيمه باقيه حصه سيدنا عثمان ذی النورين رضي الله تعالى عنه خپل عهد خلافت کې واخيسته دمسجد شريف توسيع يې ورسره وکړه. ^(۱)

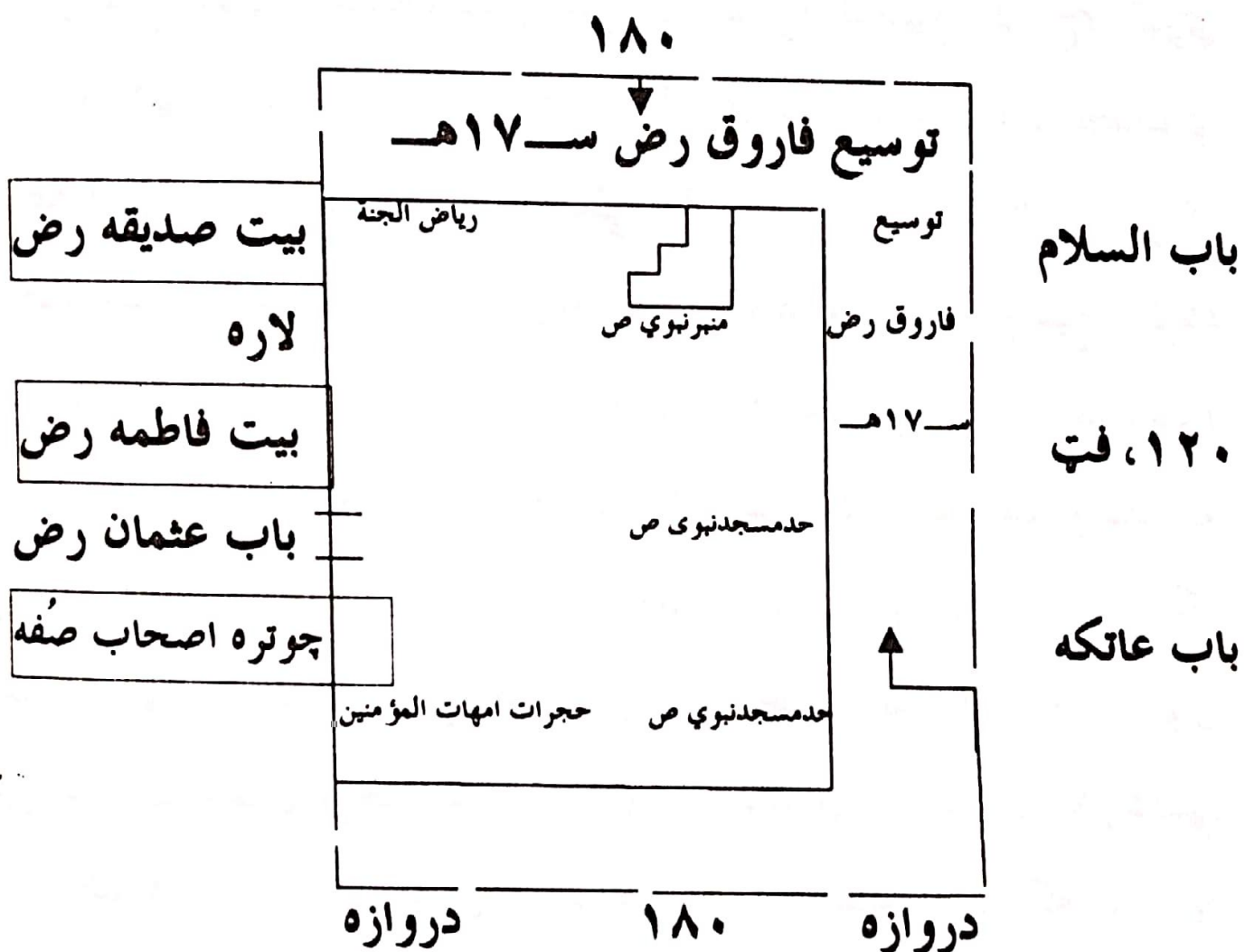
نودمسجد لامتناهي سلسله اغاز (شروع) د سيدنا وسيد عالم صلى الله عليه وسلم وکړه، او څنگه چې سيدنا فاروق رضي الله تعالى عنه په دور مبارک کې دا حقيقت واضح شو چې مسجد نبوي شريف څومره توسيع (فراخ) کيږي اړخومره حدود يې توسيع کيږي په دې ټول عمارت باندې دمسجد نبوي شريف اطلاق کيږي، نودرسول الله صلى الله عليه وسلم په لاس مبارک باندې تعمير شده دمسجد حصه، اوله دې څخه وروسته توسيع کرده د عمارت فضائل، مناقب، برکات، درجات اود اجر او ثواب په اعتبار سره يوشان اومساوي دی، ځکه چې محبوب کائنات صلى الله عليه وسلم په مستقبل کې دتوسيع پيش گوږې کړيده: يعنې اجازت يې فرمايلي ده لکه دحضرت مسلم بن حباب رضي الله تعالى عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يوځل په خپل جای نماز باندې تشریف فرما ؤود قبلي طرفته يې اشاره کوله اوفرمايل يې: (لَوْزِدْنَا فِي مَسْجِدِنَا) يعنې که مونږ په مسجد شريف کې اضافه کړي وای څومره به ښه وه. ^(۲)

(۱) اخبار مدينه ص ۹۶

(۲) اخبار مدينه ص ۹۳

اوپر روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: چې دغه زما مسجد دی په دې کې چې خومره اضافه کيږي هغه دده په حکم کې کيږي، اگر چې دصعنامقام پورې یې توسیع وشي بیا هم زما مسجد دی.^(۱) نوسید کونین صلى الله عليه وسلم ددې اشاراتوپه روښنایي کې فرمایلي دي چې که چیرته مسجدنبوي شریف ذوالحلیفه ته هم توسیع (فراخه) شي بیا هم دیته مسجد نبوي شریف ویلي شي، دابه منقب اورفعت شان باندې برقراروي.^(۲)

نودنبي کریم صلى الله عليه وسلم مسجدرقبه ۲۴۷۵، مربع میترو، چې کله سیدنا فاروق اعظم رضی الله تعالی عنه ۱۱۰۰، مربع میتراضافه وکړه نوله دې څخه وروسته دمسجد مجموعه رقبه ۳۵۷۵-مربع میترو شوه، اومخکې یې دمسجد او چتوالی تقریبا ۹ فته وړ، نوله دې څخه وروسته تقریبا ۱-۲، ۱۵، فته اوچت شو

نبيه :- اوس عصرکې دنبي کریم صلى الله عليه وسلم توسیع ستوباندې پاس چت طرفته شين ليک باندې ليکلي چې
خدا المسجد النبوي.

(۱) ولأء الراء ج ۱ ص ۳۵۳

(۲) ولأء الراء ص ۳۵۲ ج ۱

(۴) - د مسجد نبوي شريف دريمه توسيع

محترموا! څرنگه چې اقليم شهادت واله تاجدار سيدنا عثمان ذى النورين رضی الله تعالى عنه په دور کې د ملکونو فتوحات نورهم زيات شول، او خلقو د عشق نبوي صلى الله عليه وسلم په مقدسه مطهره حجره ديدار شوق زيات و، دربار رسالت ته حاضر کيدل او بالخصوص جمعة المبارک کې به د مسلمانانو يوه عظيمه اجتماع جوړه شوه، لکن مسجد نبوي شريف سره دخپل وسعت باوجود خلق پکې نه ځای کيدل، زاترين حجره مطهره د اصرار اود حالاتو تقاضاوه چې مسجد نبوي شريف نورهم فراخه شي، نو خليفه المسلمين سيدنا عثمان ذى النورين رضی الله تعالى عنه دغه مقدس او عظيم المرتبة کار انجام کولو لپاره آماده شو، نوده مبارک رضی الله تعالى عنه مسجد شريف تجديد تزئين او توسيع عظيم الشان کار ابتداء ربيع الاول سنه ۲۹هـ - څخه شروع کړو، او محرم الحرم سنه ۳۰هـ - پورې، او ابتداء کې لس مياشتي سره د جهد او محنت شاقه تکميل کړو، دخليفه عادل امام المظلومين دخپل شهادت څخه مخکې پنځه کاله د يادگاري خدمت انجام کړو، او په سنه ۳۵هـ - کې ده مبارک رضی الله تعالى عنه بيا د شهادت جام نوش کړو. ^(۱)

نود مسجد شريف توسيع شمال جنوب او مغرب طرفته وشوه، مشرق طرفته حسب السابق ام المؤمنين عائشه صديقه رضی الله تعالى عنها حجره مقدسه چې دخيرا لانام صلى الله عليه وسلم ارامگاه په وجه يې توسيع نکره، د مسجد شريف مغرب طرفته نيم باقي مکان د جعفر طيار رضی الله تعالى عنه خليفه

ثالث سيدنا عثمان ذى النورين رضى الله تعالى عنه په يولاكه درهم باندي واخستلو په مسجدكې يې شامل كړو. ^(۱)

اوهمچنان سيدنا عباس رضى الله تعالى عنه دمكان بقيه، حصه يې واخسته او مسجدكې يې شامله كړه. ^(۲) اوهمداراز سيدنا فاروق اعظم رضى الله تعالى

عنه دشهادت واقعي څخه وروسته سيدنا عثمان ذى النورين رضى الله تعالى

عنه دامامت اوريدلو لپاره دكچه خښتو څخه يوه مقصوره جوړه كړه، په دې

كې يې يوداسې درېچه پريښودله چې امام به مقتديانوته ښكاره كيدلو، خليفه

موصوف هم په دې ځاى كې اوريدلو فريضه امامت يې انجام كوله. ^(۳)

داضافه توسيع جديد طول ۱۶۰ ازراع (گزه) يعنې ۲۴۰ - فټ او عرض

۱۵۰ اذراع (گزه) يعنې ۲۲۵ فټ وو. ^(۴) اودمسجد شريف چټ دكجورو

شاخونوپه ځاى يې عمده اومضبوط ساگون لرگي (چې سرغوندي عمده

لرگي ده) نه جوړكړو، اوحسب سابق يې شېر دروازي پريښودلې، او

مسجد شريف ته يې اول ځل چونه وركړه.

(۵) - دمسجدنبوي شريف څلورمه توسيع

محترموا! څرنگه چې دحضرت عثمان ذى النورين رضى الله تعالى عنه دتعمير

اوتوسيع څخه وروسته خليفه رابع سيدنا على المرتضى رضى الله تعالى عنه له ده

څخه وروسته سيدنا معاويه رضى الله تعالى عنه اويزيدابن معاويه اومروان ابن

(۱) وفاء الوفاء ج ۱ ص ۳۶۰

(۲) اخبار مدينه ص ۹۸

(۳) معالم دارالهجرة ص ۴۸

(۴) اخبار مدينه ص ۹۸

عبدالاحکام او عبدالملک بن مروان په دورونو کې يوه د تعمير او تجديد کار رنکړ، چې کله د وليد بن عبدالملک عهد خلافت شروع شو نوموصوف په ربيع الاول سنه ۸۷هـ کې هشام ابن اسماعيل محزومي د امارت مدينه څخه گوښه (معزول) کړو، اوسيدنا عمر ابن عبدالعزيز رحمه الله تعالى ته يې عهد امارت وسپارلو، چې په دغه وخت کې دده عمر ۲۵ کاله ؤو.^(۱)

نور په سنه ۸۸هـ کې خليفه وليد بن عبدالملک امير مدينه منوره سيدنا عمر ابن عبدالعزيز رحمه الله تعالى په نامه فرمان (حکم) صادر کړو: چې مسجدنبوي شريف جديد توسيع او بنائسته کولو کار شروع کړه، او د مسجد شريف ملحقه مکانات واخلي، او مسجد شريف فراخه کړي که کوم شخص له دې څخه انکار وکړي نو معزیز ابن شهر څخه دي قيمت صحيح اندازې لگولو څخه وروسته ورته نقد روپۍ ادا کړي، کوم سړی چې له معاوضې څخه هم انکار کوي نو دده روپۍ دي په فقراؤ کې تقسيم کړي، او مکان دي جبرا ترينه واخلي او په دې معامله کې سيدنا فاروق اعظم او عثمان ذی الشان رضی الله تعالى عنهما د عمل څخه يې استدلال کړی ؤو، علاوه له دي څخه ازواج مطهرات رضی الله تعالى عنهن حجرې يې هم ړنگې کړې هغه ځای يې هم په مسجد کې شامل کړو.^(۲)

نواکثرو حضراتو خپل مکانات بلا جبر او اکراه په مناسبه معاوضه وصول کولو سره سيدنا عمر بن عبدالعزيز صاحب ته حواله کړل، البته سيدنا عبدالله ابن عبدالله ابن عمر رضی الله تعالى عنهم دام المؤمنين سيده حفصه رضی الله تعالى عنها حجرې مقدسې له

(۱) تاريخ طبری اردو ج ۵ ص ۲۲۷

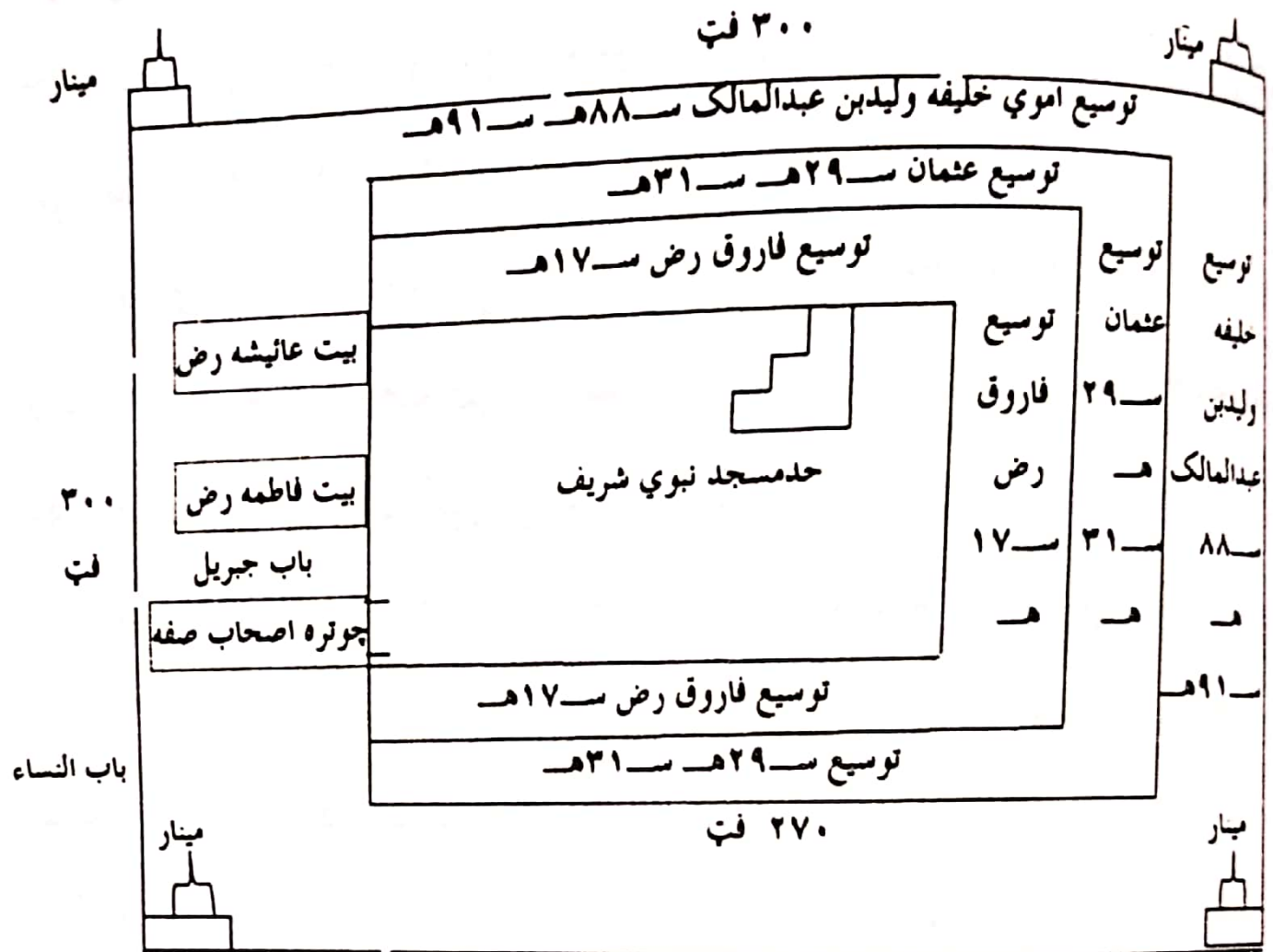
(۲) البداية والنهاية ص ۷۴ ج ۹

خرخولو څخه انكار وكړو، ځكه چې رحمة الدارين صلى الله عليه وسلم ډيرې مودې
سكونت درونق بخشي شويدى، مگر عمر ابن عبدالعزيز صاحب حكم شاهي
په بناء باندې نه پريښودلو نو په دې مفاهمت وشو چې مكان واله ځاى باندې به
د مسجد دروازه جوړه كړي چې په دې باندې د موصوف خاندان مسجد ته درلت
آمد سهولت ميسر وي، اود مكان كومه حصه چې توسيع څخه اضافه شي هغه به
ددوى په ملكيت كې وي، اود هغې متاثر حصې عوض به په دارالعتيق كې وركوي.^(۱)
نود تعمير وليد صاحب خصوصيت داؤو چې د تعمير توسيع پيمائش اندازه
تقريباً ۲۰۰ × ۲۰۰، ذراع ته رسيدو چې مجموعې رقبه يې ۶۴۴۰ مربع
ميټر شوه، او وليد ابن عبدالملك اول شخص دى چې د مسجد شريف په
خائسته كولو كې يې بېحده مبالغه وكړه، اوديوالونه اوچت يې جواهراتو
اوزروپه ابوميناكارن باندې مرصغ كړل، او په مسجد شريف كې محراب
اول وليد ابن عبدالملك صاحب جوړ كړو، چې په مخكې مساجدو كې
محراب نه ؤو، په ديوالونو باندې يې قرآني آيتونه وليكل، اول ځل د
مسجد نبوي شريف مينار يې جوړ كړى.^(۲)

بيا خليفه مهدي صاحب اوبيا خلافت عثمانيه د تعمير انتهايي خدمات ترسره
كړل، خصوصاً ننې عصر كې ال سعود دومره د مسجد شريف تعمير او توسيع
خدمات وكړل چې دهيردو ندي،

(۱) اخبار مدينه ص ۹۹

(۲) وفاء الوفاء ج ۱ ص ۳۷۳ و اخبار مدينه ص ۱۰۲ و آينه حرم ص ۸۲

خصوصاً سن ۱۴۰۶ ملک فهد بن عبد العزيز خادم الحرمين الشريفين لويه توسع وکړه يعني حالاً مساحت يې ۸۲۰۰۰ متر مربع ده الله تعالى دآينده کي هم نور مسلمانانو ته دمسجد نبوي شريف دصحيح خدمت کولو توفيق ورکړي آمين يارب العالمين.

﴿ ب: دمسجد نبوي شريف ملحقات ﴾

(۱) - رياض الجنة

محترموا! دمحبوب دوعالم صلى الله عليه وسلم دمسجد مقلدس يوعظيم المرتبة حصه، اوعظمت شان ورفعت مقام کي دمنفرد حيثيت حامله برخه، چي هغې ته دترجمان وحي صلى الله عليه وسلم په زبان مبارک بالدي درياض الجنة نوم ورته نصيب شويدى، فرمايې: (ماين بيتي ومنبري روضة من رياض الجنة ومنبري على

حوضي (۱) يعني زما دکور اوزما دمنبر په مابين کې يوباغ له باغونو دجنت څخه دی، اوزما منبر زما په حوض باندي دی؛ دحديث شريف په توضيح کې علماء کرامو درې اقوال ذکر کړيدي:

اول: په دې مقدسه خطه کې عبادت کول دجنت باغونو دحصول ذريعه ده. دوهم: - الله تعالى دخصوصي رحمتونو دمورد کيدلو په اعتبار سره دا حصه داسې ده لکه څنگه چې جنت کې يې پناه رحمتونه هروخت نازل وي، په دې طريقه هروخت په دې حصې باندي هم درحمتونو باران سلسله جاري وي. دريم: - داځای په حقيقت کې دجنت قطعه ده دنيا ته منتقل شويده، او په قيامت کې به دا حصه بيرته جنت ته ورننقل کيږي،

اکثرو علماء کرامو په نزد دغه دريم قول زيات صحيح دی. ^(۱)

او علامه قسطلاني المتوفی سنه ۹۲۳هـ - رحمه الله تعالى ليکلي: چې په دې کې درې احتمال دي چې دې مقدسې حصې ته څنگه رياض الجنة وايي؟ يودا چې داد حجر اسود په شان دی. دوهم احتمال دا چې دغه ځای جنت ته منتقل کيږي، لکه څرنگه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم اسطونه حنانه جنت ته دمنتقل کيدلو پيش گوښي کړيده. دريم احتمال دا چې پدې ځای کې عبادت او بندگي دجنت موجب جوړيږي. ^(۲) پس درياض الجنة طول دوويشت (۲۲) ميټره، او عرض يې پنځه لس (۱۵) ميټره دی.

(۱). بخاری ص ۱۵۹ ص ۱۵۳ ج ۲

(۱) شرح مسلم ص ۴۴۶ ج ۱

(۲) ارشاد الساری ج ۲ ص ۳۴۷

(٢) - منبرنبوي شريف

محرموا! دسرور کولين صلى الله عليه وسلم دممبر جوړولو څخه مخکې د موجوده محراب غربي جانب ته او دريدلو، او اصحابه کرام رضي الله تعالى عنهم ته به يې خطبه فرمايله، کله چې به د ډير قيام له وجې ورته تکليف محسوس شو، نو بيا به يې نصب شده کجورې تنې ته استراحت حاصل کړو، لکن کله چې جسد اطهر د کبر سني (ډير عمر) له وجې ضعيف شو، نو دممبر جوړولو تجويز ورته پيش کړی شو، چونکه احاديث او تواريخو کې په دې هکله مختلف روايات موجود دي، سيدنا عبدالله بن عمر رضي الله تعالى عنهما فرمايې: چې محبوب کائنات صلى الله عليه وسلم جسد اقدس کله چې کبر سني په وجه زيات کمزوری شو، نو حضرت تميم دارې رضي الله تعالى عنه عرض وکړو چې يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! کچيرته اجازت وکړې چې ستا لپاره يوداسې منبر تيار کړم څنگه چې ما په شام کې ليدلی ؤو، چې ته په هغه باندې په سکون او اطمینان سره تشریف فرما وي، نور رسول الله صلى الله عليه وسلم دهغه رضي الله تعالى عنهما پيشنهاده خوش کړو، او دممبر جوړولو اجازت يې ورته وکړو، چنانچه هغه ته يې د دؤو زينو منبر تيار کړو.^(١)

او محدث کبير علامه خليل احمد انبوتي صاحب ليکلي چې د ابوداؤد شريف په روايت منبر دوی زینې (ړکي) ذکر دي خو په مسلم شريف کې د دريو زينو بيان دی، نو په ظاهر خوتضاد معلومېږي لکن در حقيقت چې کومو رواياتو کې د دؤو زينو بيان دی په هغه کې د ناستي ځای ذکر نشته،

اوکله چې نشست گاه و شمارلی شي نودرې درجې جوړېږي. (۱)

پس کله چې شفيع المذنبين صلی الله عليه وسلم ته منبر تيار شو، نوهغه صلی الله عليه وسلم حسب معمول جمعې ورځې دوچې کجورې تنې څخه تير شو او منبر ته وختلو، نوکله چې دا مقدس جسم له مسحې څخه پاتې شوه، نو ورته زياته سخته تمامه شوه، نو په داسې هيبتناک آوازيې شروع وکړه لکه اوبنه دبچي ولادت په وخت کې آواز کوي، نودغه حيرت انگيز او مخير العقول واقعي څخه ټولو حاضرينو باندې هم رقت طاری شو. (۲)

علامه ابن حجر عسقلاني المتوفی سنه ۸۵۲ هـ رحمه الله تعالى د سيدنا بريده رضي الله تعالى عنه روايت د سنن دارمی په حواله ليکلي: چې سرور کون مکان چې کله دمحبت په وجه ددې وچې ستې ژړا دچپ کولولپاره راوړاندې شو، نودېته مخاطب شواوويې فرمايل: چې کچيرته ته غواړي چې په سابقه حالت باندې شي اوبياسر سبز او ميوې ډکه شي ستاخوښه، او که ستا خواهش وي چې جنت ته ولاړه شي او جنت نهرو نو اوچينو څخه سيراب شي، اوابدي د جنت سيرابولو څخه نقطه انداز شي، ستاميوه به جنت کې اولياء، اتقيا، اصفيا اواز کياخوري، نوهغې ورته جواب ورکړو چې يانبي الرحمة صلی الله عليه وسلم زه جنت غوره کوم، نوبيانبي کریم صلی الله عليه وسلم اصحابه کرامو ته مخاطب شواوويې فرمايل: چې دې هميشه جنت غوره کړو. (۳)

(۱) بذل المجهود ج ۲ ص ۷۸

(۲) سنن دارمی ج ۱ ص ۲۴ والوفاء ج ۱ ص ۲۵۶

(۳) سنن دارمی ج ۱ ص ۲۳ وفتح الباری ج ۶ ص ۶۰۳

حضرت خواجه حسن بصري رحمه الله تعالى عليه به چې کله دا حديث شريف لوستلو او بيانولونوپه ده مبارک به ژړا طاري شوه، او ارشاد به يې فرمايلو: چې اى دالله تعالى بندگانو دغه خومره دعبرت مقام دى چې ديوې وچې تنې لرگي دمحبوب انس اوجن صلى الله عليه وسلم په فراق باندي خومره سخت ژاړي، اياتاسې ددې زيات مستحق نه ياست چې دحبيب گړدگار مدينې تاجدار صلى الله عليه وسلم دملاقات په خاطر هر وخت فکر منداو ژړا کوونکي وي.^(۱) مولوى رومي رحمه الله عليه نصيحت فرمايې: اى غافلو خلقوا! واورئ له دې وچې تنې څخه سبق زده کړئ چې انسان بايد دفاني دنيا په ځاى اخرت مختاره کړي، لکه څنگه چې دغه وچ لرگي ابدي نعمت ته په فاني نعمت باندي ترجيح ورکړو.

الستون رادفن کردند در زمين + تا چو مردم حشر گردد يوم دين

يعني بيا اسطونه حنانه يې ځمکه کې دفن کړه چې په مثل دانسانانوبه يې په ورځ دجزاء کې حشرو شي.^(۲) چنانچه په همدغه ځاى کې، اوياد منبر ترڅنگ يې ځمکه ژوره کړه اوبيا يې دلته دفن کړه، چې دجنت په هميشه نعمتونو باندي مال ماله شي.^(۳)

(۳) - محراب نبوي شريف

محترموا! دمسجد نبوي شريف دتعمير څخه وروسته تر ډيرې زمانې پورې دمحراب علامات نه وو، اومساجدو دمحراب ايجاد امير المؤمنين عمر بن

(۱) الشفاء قاضى عياض ج ۱ ص ۲۰۰

(۲) معارف مشوى ص ۳۴۰ - ۳۴۲

(۳) معالم دارالهجرات ص ۶۱ وفاء الوفا ج ۱ ص ۲۷۶

عبدالعزيز رحمة الله تعالى عليه كړيدي، پخوا به چې كوم ځای کې امام لپاره
جای نماز برابر شونو امام به هغه ځای باندي اودريدو، امام سمهودي
صاحب فرمايې چې امام الانبياء صلى الله عليه وسلم په دريو متفرقو ځايونو کې
دلمونځ ادا کولو لپاره اودريدلی دی، دتحويل قبلې څخه مخکې به په هغه
يو ځای اودريدلو اولمونځ به يې ادا کولو، نو دا ځای داسې معلومېږي چې
اسطونه عائشه رضي الله تعالى عنها ته مخامخ شمال طرفته په دومره فاصله
باندي دی چې باب جبريل بنی طرفته کنده برابر کړي، نو دامصلی در رسول
الله صلى الله عليه وسلم وه؛ بيا کله چې دتحويل قبلې حکم راغلو او قبله بيت الله
شريف مقرر شو، نو بيا هغه صلى الله عليه وسلم جنوب طرفته مخ کړو داسطونه
عائشه رضي الله تعالى عنها ته برابرې څو ورځې لمونځ ادا کړو؛ بيا وروسته
اسطونه حنانه سره اودريدلو او امامت يې شروع کړو، البته دنيي کريم صلى الله
عليه وسلم اود خلفاء راشدينو په زمانه کې دمحراب علامات نه وو، بلکه
خليفه وليد بن عبدالملک په زمانه کې سيدنا عمر بن عبدالعزيز صاحب سنه
۸۸ هـ کې په دې ځای باندي محراب جوړ کړو. ^(۱) او حبيب کبرياء صلى
الله عليه وسلم په موجوده محراب واله ځای باندي ۱۵ - شعبان سنه ۲ هـ
کې اوله مرتبه لمونځ کړی وو،

او پدې وخت کې محراب نبوي شريف بي حده خوبصورت او ديده زيب
او انتهايې دلکش په مينا کارۍ باندي جوړ شويدي، اونقش نگار اود صنعت
په اعتبار سره فقيد المثل دی. ^(۲) دمحراب شريف په يوې دائرې باندي يې

(۱) ولأه الولاء ج ۱ ص ۲۶۴

(۲) رحلة الحجاز ص ۲۴۱

(هلامحراب رسول الله صلى الله عليه وسلم) ليکلی دی،

او په دې موجود عصر کې مسجدنبوي شريف کې څلور خوشنما او دل کش محرابونه موجود دي . يومحراب نبوي . دوهم: محراب عثماني . دريم: محراب تهجد. څلورم محراب حنفي يامحراب سليمان: نومحراب حنفي دميرنبوي شريف په مغرب کې واقع دی په سنه ۸۶۰ هـ کې الشيخ طوغان جوړ کړ، او عهدنبوي صلى الله عليه وسلم څخه دادستور جاري و وچې ايام حج څخه علاوه به امام محراب نبوي شريف کې امامت کولو، او په ايام حج کې دهجوم (گنې والي) په وجه به امام په محراب عثماني کې اودريدلو، لکن دشيخ طوغان خواهش و وچې حنفي مسلکو امام لپاره علحده يوجديد محراب برابر کړي چنانچه دولت مصريه په زمانه کې په دې کوشش کې کامياب شو، نوشافعي مسلک امام به په محراب نبوي شريف کې جماعت لمونځ ادا کولو، او حنفي مسلک امام به په نوي محراب کې جماعت لمونځ ادا کولو، حتی چې دتراويح لمونځ هم په يووخت کې په دواړو محرابو کې ادا کيدلو، داسلسله سنه ۱۲۲۹ هـ دسلطان محمود دورپورې جاري وه، له دې څخه وروسته محمدعلي شاه چې کله زيارت مدينه منوره لپاره راغلو، نودده دمخلصانه کوششوباعث داشوچې په ځای ددؤومحرابوچې هريو کې عليحده عليحده دوه امامان لمونځ کوي، مناسبه ده چې ديوې ورځې اوشپې لمونځونه شافعي مسلک واله امام محراب نبوي شريف کې ادا کړي، او ټول خلق په اتفاق سره دده شاته دجماعت لمونځ ادا کړي. او په سنه ۹۳۸ هـ کې دغه محراب جديد تعميرسلطان

سليمان وکړو، نودتورو اوسپنوسنگ مرمرو دښه امتزاج په وجه يې يوبښه خوبصورت او بينظيره محراب جوړکړو، چې له دې څخه وروسته په محراب سليمانې باندې مشهورشو. ^(۱)

(۴) - صفة واصحاب صفة رضي الله تعالى عنهم

محترموا! دمسجدنبوي شريف دشمال مشرق طرفته دمساکينو مهاجرينو لپاره يوه سايه دارځای جوړکړي شوي وو، چې ورته صفة يعني دلان وايي، اوصفة الظلة هم ورته وايي. ^(۲) اودلته داوسيدونکو غرباء لقب اصحاب صفة وو، په اوس وخت کې دچوتري په شکل باندې دی، چې له څمکې څخه نيم ميتر اوچته (جگه)، اودولس ميتر اوږده، اواته ۸ ميتر پلنه ده، اوڅلور طرفته يې دزيرو جالي لگيدلي ده، اواصحاب صفة دتوحيد سرمستان، دابدي اوسرمدي کيف څخه سرشار، اوخپله زندگي اومتاع عزيزفدايان، داسلام دسربلندی اود رسول کریم صلى الله عليه وسلم دخوشنودي په خاطر او علائق دنيایي څخه کناره کشان، اود قدس اونفوس اوصاحب التقوى برگزیده انسانان، اومسجد نبوي شريف خادمان، اوزينت گاران، اود فکر او ذکر لذتونو، اود تسبيح او تهليل دحلاوتونو، اوجلوه محبوب صلى الله عليه وسلم دکيف څخه چمک گاران وو، چې ټول عالم لپاره يې دتوکل، صبر، تبتل، تزکيه نفس، علم او عرفان، اوداسلام سربلندي لپاره هرڅه وقف کول درس، اوداسې نور زرين درسونه يې ورکړيدي، اود اصحاب صفة په تعداد کې کمی اوزياتی راتلو، لهذا ځينې رواياتو کې ۷۰ اويا، اوپه ځينې کې ۴۰۰ څلورسوه کسانو ته يې شمير رسيدلی دی،

(۱) رحلة الحجاز به ص ۴۶۹ - ۴۷۰

(۲) لسان العرب ج ۹ ص ۱۹۵

لکه عارف سهروردي رحمه الله عليه په کتاب عوارف کې ددوی تعداد ۴۰۰ لیکلی دی، او ابو عبدالرحمن سلمي ابن اعرابي او امام حاکم رحمهما الله تعالی ددوی احوال او اسماء مفصل لیکلي دي، او حافظ ابونعیم رحمه الله تعالی په حلیۃ الاولیاء کې دټولونومونه په تفصیل سره لیکلي (ان شئت فراجع الیها).

(۵) - درحمتونو او برکتونو ستنې

محرموا په ریاض الجنة کې اته ستنې دي چې دمثالي او تاریخي نوعیت حاملې دي چې دپته درحمت واله ستنې ویلې شي، چې په دې کې هره یوه ستنه دنورمینار، اودفضیلت مرکز، اودسعادت مظهر، اود سرورکیف مصدر، اوددعا دقبولیت محل، اودنجات اومغفرت ائینه دارې دي، نودې ستوسره نوافل اودعا کول مستحسن اومقدس عمل دی، په دې شرط چې سهولت سره یې کول ممکن وي اوچاته ضرر نه رسیږي، دنفلی لمونځه لپاره که ریاض الجنة مخصوص شي زیاته ښه دي، اصحابه کرام رضی الله تعالی عنهم اجمعین به لږدي ستوسره نوافل په زیات اهتمام سره اداکول. کما فی الصحيح البخاری ص ۷۲ ج ۱، البته فرض لمونځ لپاره دصف اول اهتمام کول ضروري دي. ^(۱)

۱- اسطوانة مخلقة:

محرموا! داځای دټولوڅخه زیات متبرک دی دادحبيب کبریاء سرورکائنات شفیع الامة نبی الرحمة صلی الله علیه وسلم دلمونځ کولوځای دی، اومخلقه دخلق څخه مشتقه ده چې دیومرکبي خوشبوي نوم ده، چې په هغې باندي

په خاص طور منبل كيدله ، په دې وجه به نور وبعضو ستونو ته هم منخلقه ويلي شوه، خوا كثر خلق همدغې ستنې ته حناله وايي چې ددې معنی دژړيدونكې اوبنې ده، چې رحمت كائنات صلى الله عليه وسلم دمنبر شريف جوړيدو څخه مخكې دكجورې په تنې باندې خطبه فرمايله، اودرسول اكرم صلى الله عليه وسلم دفراق له وجې يې غمگين اواز شروع كړولكه مخكې يې په منبرنبوي شريف بحث كې تفصيل تير شو، داستن محراب نبوي شريف ته متصل دامام بنې طرفته واقع دى. ^(۱) حضرت امام مالک رحمة الله تعالى عليه فرمايل چې په مسجدنبوي كې دلمونځ لپاره دټولو څخه افضل ځاى همدادى.

۲- اسطوانة عائشه رضی الله تعالى عنها:

محترموا! اسطوانة عائشه رضی الله تعالى عنها هغه ستن ده چې ورته اسطوانة القرعة، اواسطوانة المهاجرين هم وايي، امام ابن زبالة رحمه الله تعالى فرمايلي: چې تحويل قبله څخه وروسته اودمحراب دمقررولو څخه مخكې پنځلس ورځو پورې امام الانبياء صلى الله عليه وسلم دغه ځاى مقرر كړى ؤو، اود مهاجرينو اكثره ناسته به دلته كيدله، اودلته به په نوافلواوذكرباندې مصروف ؤو. ^(۲) يوځلې حضرت عائشه رضی الله تعالى عنها درسول اكرم صلى الله عليه وسلم ارشاد بيان كړو: چې مسجدنبوي شريف كې يوځاى ډيرزيات بابر كته دى كه خلقوته ددې خبري علم وي نو لوجې دازدحام (رش) څخه به په دې ځاى باندې خلكو دلمونځ كولو لپاره قرعه اندازې كوله ، نواصحابه كرامورضى الله تعالى عنهم ددې ځاى دريافت وكړمگر

(۱) رلاء الرلاء ج ۱ ص ۲۶۳

(۲) اخبار مدینه ص ۹۱

دې هغه وخت دښودلو څخه انکار وکړو، دغې څخه وروسته دحضرت
عبداللہ بن زبیر رضی اللہ تعالیٰ عنہ دزیات اصرار لوجي حضرت عائشه
صدیقه رضی اللہ تعالیٰ عنہا ورته دغه ځای وښودلو، نو هغه موصوف فوراً په
هغه ځای کې په نوافلوباندې مشغول شو، نو په دې وجه نورواصحابه کرام
رضی اللہ تعالیٰ عنہم ته هم ددې ځای علم حاصل شو، په دې وجه ورته
اسطوانة عائشه وایي. ^(۱) حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ او حضرت
عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ به اکثر دغې ستنې ته نژدې لمونځونه کول، په
بر حدیث شریف کې راغلي چې په دغه ځای کې دعا قبلېږي.

۳- اسطوانة ابي لبابه رضی اللہ تعالیٰ عنہ:

محترموا! دي ستنې ته اسطوانة توبه هم وایي، او حضرت ابولبابه رضی اللہ تعالیٰ
عنه مشهور صحابي دی دغزوه بني قريظه کې يوه خطا له ده څخه شوې
وه، هغه دا وه چې کوم وخت بني قريظه ومحاصره وشوه هغوی تنگ شول
داسلحې غورځولواراده یې وکړه، چونکه دابولبابه رضی اللہ تعالیٰ عنہ سره یې
دجاهليت دزمانې څه تعلقات ؤ وهغوی دمشورې لپاره دی راوغوښتلو چې
دنبی صلی اللہ علیه وسلم تصمیم له ده څخه معلوم کړي، دی رضی اللہ تعالیٰ عنہ
هله ولاړ وهغوی چې دی رضی اللہ تعالیٰ عنہ ولیده ډیره وار خطايې یې شروع
کړه، دهغوی ژړا چې ده رضی اللہ تعالیٰ عنہ ولیده نو رحم یې پرې راغی، دهغوی
په پوښتنه ده رضی اللہ تعالیٰ عنہ خپلې مری طرفته اشاره وکړه چې گویا دنبی
صلی اللہ علیه وسلم تصمیم ستاسودقتلولوده، لکن له دې څخه وروسته سمدستي

ورته خبرتيا حاصل شوه چې له ماڅخه لويه غلطي وشوه، له هغه ځای څخه چې واپس راغی نو خپل ځان يې دلته د کجورې يوي ستنې پورې وتړلو، اود عزم يې وکړ چې ترخوپورې زماتوبه قبوله نه شي ترهغه به خپل ځان خلاص نکړم، او نبي اکرم صلى الله عليه وسلم به مې خلاصوي، نوبيا به لدې ځای څخه ازاديږم، نونبي کریم صلى الله عليه وسلم چې هرکله ددې خبر شو، نوويې فرمايل: کچيرته هغه ماته راغلی وی نومابه د الله تعالى څخه دهغه لپاره بښنه غوښتي وه، لکن اوس هغه براه راست دخپلې توبې قبلیدو باندې دارمدارايښی دی، نو ترخوچې يې توبه قبوله نشي زه يې څنگه خلاصولی شم، خو ورځې په دې حال تيرې شوی چې دلمونځ يابشري ضرورت په وخت به يې بي يالور خلاصوو، اوفارغيدو څخه وروسته به يې بياترو، خو ورځې په دې حالت کې تيری شوی چې نه خوراک وونه څښاک دلوکې له وجې يې دسترگومخ ته تياره شوه، په غوږونو هم معذور شو چې صرف اوچت اواز به يې اوريدلو، خو ورځو څخه وروسته په يوه شپه کې چې نبي اکرم صلى الله عليه وسلم دحضرت ام سلمی رضی الله تعالى عنها په کور کې وودتهجد په وخت دحضرت ابولبابه رضی الله تعالى عنه توبه قبوله شوه، نبي کریم صلى الله عليه وسلم ددې خبر ورکړواصحابه کرامو رضی الله تعالى عنهم خلاصول وغوښتل اودتوبې قبلیدوزيری يې ورکړو،خوده مبارک وويل چې ترخوپورې نبي کریم صلى الله عليه وسلم مې په خپل لاس خلاص نکړي نوماته خلاصول منظورندي، هرکله چې نبي کریم صلى الله عليه وسلم دسهر لمانځه ته بهر تشریف راوړونودی يې خلاص کړو.

ددې واقعي مزید تفصیل تفسیر معارف القرآن ج ۴ ص ۲۱۵ کې وگوره
بعضې علماء کرام وویلې دي چې له غزوه تبوک څخه کوم حضرات پاتې
شوي وروپه هغوی کې ابولبابه رضی الله تعالی عنه هم وو، په دغه غزا کې
دده شریکیدوپه وجه په غم او خفګان کې ده خپل ځان دې ستنې پورې تړلی
وړ، په دې حال کې چې یو څو ورځې تیرې شوی نو آیه کریمه (وَآخِرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ) (توبه ۱۳) نازل شونودی یې خلاص کړو.

سیدنا عبدالله بن عمر رضی الله تعالی عنهما بیان کوي چې رسول اکرم صلی الله علیه
وسلم کله اعتکاف ته کیناستونو دغه ستنې ته به یې خپله بستره یا کت راوړو،
اودغې ستنې ته به یې تکیه لگوله. ^(۱) نو چې کله د جلیل القدر صحابي براءت
دلته حاصل شو، نو دا ځای د حرمت او فضیلت نشان جوړ شو، نو ددې نتیجه
وه چې محبوب کائنات صلی الله علیه وسلم دخپل مجلس لپاره دغه ځای
منتخب کړو، او غرباء او مساکینو اصحابه کرامو رضی الله تعالی عنهم به له دې
ستنې څخه حلقه جوړه کړې وه او ناست به وو.

۴ - اسطوانة سریر

محرموا! اسطوانة سریر هغه ستن ده چې حجره مقدسه مطهره د جالی سره
متصله لګیدلې دی، اود اسطوانه ابی لبابه څخه مشرق طرفته دی، د حضرت
عائشه صدیقه رضی الله تعالی عنها د حجرې مقدسې سره د بالکل قریب کیدلو له وجې
څخه به رسول کریم صلی الله علیه وسلم کت او پوزی دی ستنې سره متصل اچولو،
نولدي وجې نه په اسطوانة سریر سره مسمی شوه، هغه کت چې د کجور وپتونو

څخه جوړشوی ؤو، اوهغه به محل اعتكاف ته يوړل شو.^(۱) ام المؤمنين عائشه طاهره رضي الله تعالى عنها فرمايې: چې اعتكاف په دوران كې به رسول كريم صلى الله عليه وسلم ددروازې طرفه څخه سرمبارك راويستلو، اومابه هغه وينځلو.^(۲) يعنې نبي كريم صلى الله عليه وسلم به داعتكاف په زمانه كې دلته دشپې ارام كولو.

۵ - اسطوانة الحرس

محترموا! اسطوانة الحرس چې اسطوانة على كرم الله وجهه هم ورته وايي، دحرس معنی ده حفاظت، نو بعضې اصحابه رضي الله تعالى عنهم به ددرباني اودپهرې په طور دغه ځای كې كيناستل، اواكثربه حضرت على كرم الله وجهه دلته تشریف فرما ؤو، اواكثره اوقاتو كې به يې دلته نوافل هم كول ځكه دعلى كرم الله وجهه نام ته منسوبه شوه.^(۳) ...

۶ - اسطوانة الوفود

محترموا! اسطوانة الوفود د اسطوانة الحرس شمال طرفته اوله ستن ده، دنبي صلى الله عليه وسلم په خدمت كې به دنواحيواو مختلفو ممالكواو كوم د عربو وفدونه راتلل هغوی به اكثر داځای كې كينولی شول، اونبي اكرم صلى الله عليه وسلم به دې ځای ته تشریف راوړلو، او خبرې اترې به يې ورسره كولې، اواحكامات به يې ورته بنودل په دې بناء سره داسطوانة الوفود په نامه مشهوره شوه، اوهم جليل القدره اصحابه كرام رضي الله تعالى عنهم دلوبه هم په دې مقام باندې دخدمت لپاره حاضرې كوله.^(۴)

(۱) ولأء الولاء ج ۱ ص ۳۱۷

(۲) صحيح البخارى شريف ج ۱ ص ۲۷۱

(۳) معالم دارالهجرة ص ۶۰

(۴) (۲) ولأء الولاء ج ۱ ص ۳۱۹

دعلماء کرامو ددې دواړو ستونويچي پنځمه او شپږمه په تعين کې اختلاف دی چې نزهة الناظرين وغيره کتابونو کې ذکر شويدي.

۷- اسطوانة تهجد

محرمو! کله چې به ټول خلق اکثر د شپې تيريدوپه وخت کې لاپل، نودلته به نبي کریم صلى الله عليه وسلم ته دتهجدلمونځ لپاره يوه بورۍ غوړولې شوه، او هغوی صلى الله عليه وسلم به پرې دتهجدلمونځ کولو، اوداستنه دسيده فاطمة الزهراء رضی الله تعالى عنها دحجرې شمال طرف کې پرته ده، چې بالمقابل يې داصحاب صفه چوتره ده، اوداخای حالامسجدنبوي شريف کې داخل ندي، اوپه دې مقام باندې به سيدالاولين والاخيرين ختم الرسل صلى الله عليه وسلم دتهجدلمونځ اداکولو. ^(۱)

۸- اسطوانة جبريل عليه السلام

محرمو! سيدنا جبرئيل عليه السلام به دحضرت دحیة کلبی رضی الله تعالى عنه په شکل کې عموماپه دې ځای کې تشریف فرماؤو، لکن داستن داوخت دحجرې شريفې په ابادۍ کې داخل (دنه) راغلې ده، دبهرڅخه ددې زيارت نشي کيدی. ^(۲)

فائده نافعہ: - محرمو! دااته (۸) ستې علماء کرامو خاص شميرلې دي، لکن دابنکاره خبره ده چې دمسجدنبوي شريف به کومه حصه وي چې هلته دخوږ نبي اکرم صلى الله عليه وسلم قدومونه مبارک نه وي لگيدلي، اواصحابه کرامو رضی الله تعالى عنهم لمونځونه نوي پکې کړي، اونه صرف مسجدنبوي شريف بلکه دمدينې منورې دټول ښاربه کومه حصه وي چې هلته ددې مبارکو

(۱) کمالی حدیث مسلم شریف ج ۱ ص ۱۶۶

(۲) ولأء الولاء ج ۱ ص ۳۲

هستو قدمونه مبارک بيايانه وي لگيدلي، په دې وجه دمدينې منورې هرځای دبرکت واله دی الله تعالى دې ددې دبرکت نه دنفع اخستلو توفيقه او حسن ادب راکړي امين.

(۶) - مکبره يامقصوره مبلغين

محترموا! علامه ابراهيم رفعت باشا رحمه الله تعالى ليکلي: چې په عهدنبوي صلى الله عليه وسلم او عهدخلفاء راشدين کې مؤذن لپاره کوم يوځای متعين نه وو، دمسجدشريف په مغرب کې سيدنا عبدالله بن عمر رضی الله تعالى عنهما مکان وو چې هغه ته دارالعهرة ويلی شو، هلته واقع يوستې باندي به حضرت بلال رضی الله تعالى عنه اذان کولو، دوليدبن عبدالملک صاحب په عهدکې حضرت عمر بن عبدالعزيز صاحب دمسجده په څلورو کونجونو کې مؤذني يعني داذان لپاره يې مينارې جوړې کړې، باب السلام ته نږدې واله مؤذنه څخه چې کله دارمردان يې پرده کيدلو نوسليمان بن عبدالملک دغه مؤذنه ړنگه کړه وروسته سنه ۷۰۶ هـ کې سلطان محمودبن قلادون صاحب دغه تعمير او جوړه کړه. (۱)

نومعلومه شوه چې قرون اولی کې مسجدنبوي شريف تمامومينارو باندي اذان کيدلو طريقه رائيجه وه، سعودي حکومت دوران کې په مدينه منوره کې دبرق نظام قائم شو، چې په دې وجه مسجدنبوي شريف کې يې لاؤډسپيکر هم نصب کړل، چې په دې باندي به اذان کيدلو، اول خوبه مکبره څخه مؤذن اذان شروع کړو، نوپه څلورو مينارو کې هغه اواز راټاويدلو، په دې

زېږېد باندې په پنځه ځايونو کې اذان کيدلو، البته د ماشام اذان به په يووخت پنځو ځايونو کې په يواوازه سره کيدلو، بيا له دې څخه وروسته زمانه کې بعضو حضراتو پرېره کوششو څخه د مسجد د انتظاميه د طريقه ختمه کړه، اوس عصر کې صرف مکبره څخه اذان کېږي محراب نبوي شريف ته مخامخ ۵۰، ۲ سټي ميټره او چته يوه مقصوره جوړه دی، چې په اته ۸ خوبصورتو سټوباندې قائمه دی، جنوب مغرب طرفته ختلو لپاره يوه زينه ده چې دروازه يې بندېږي، په دې باندې لاؤډ سپيکر څخه علاوه براډ کاسټ الات هم نصب دي، دمؤذن او مکبر اذان او اقامت څخه علاوه چند مخصوص رفقاء (کسان) په جهت باندې لمونځ کوي، د بعضي احتياطي تدابير پيش نظريه وجه دخو کالونو څخه يو عسکر هم په نگراني باندې دلته مامور وي، حقاني عفی عنه .

(۷) - مواجهه مبارکه شريفة

محترموا! څرنگه صحابه کرام ورضی الله تعالی عنهم د جسد عنبرین صلی الله علیه وسلم د تدفين په مسئله کې مختلف نظرونه پيش کړل، چا دا تجویز وړاندې کړو چې جنت البقیع کې دی تدفين وکړل شي، او چا په رياض الجنة کې د تدفين رايه پيش کړه، لکن رازدار رفيق غار صديق اکبر رضي الله تعالی عنه د دې عقده خلاصولو لپاره وفرمايل: چې د جيب لیب صلی الله علیه وسلم هغه مخکې الفاظ اوس هم زما په غوږو کې دي چې فرمايل يې وو چې الله تعالی د نبي روح کوم ځای کې قبض کړي په هغه ځای کې به دفن کېږي، نور رسول الله صلی الله علیه وسلم دخپل کټ سره قبر کې دفن کېږي. ^(۱)

حضرت عكرمه بن ابوجهل رضي الله تعالى عنه څخه روايت دی چې (يدفن كل انسان في التربة التي خلق منها) يعني انسان په هغه خاوره کې دفن كيږي چې دكومې څخه پيداشوی وي. ^(۱) اوپه دې کې هم دراياو اختلاف وو چې لحدورته وکندوياشق، نومهاجرينو به فرمايل: چې دمکې معظمې ددستور مطابق صندوقچې قبربه جوړکړو، اوانصارو فرمايل: چې دمدینې منورې دطريقې مطابق لحدقبربه وکندو، نوفيصله يې داوکړه چې دوه کسان سيدنا ابوعبيده ابن جراح رضي الله تعالى عنه او سيدنا ابوطلحة رضي الله تعالى عنه دقبره باستلوکې مهارت لري، چې ابوعبيده په بغلي قبر، او ابوطلحة په لحدي قبر کې مهارت لري، نوچې کوم يو مخکې راغلونوهغه قبربه ورته برابرکړو، نواتفاقاً سيدنا ابوعبيده رضي الله تعالى عنه په کورکې نه وو، نو سيدنا ابوطلحة رضي الله تعالى عنه تشریف راوړونودمدینې منورې درواج مطابق يې ورته دلحدواله قبرتیارکړو. ^(۲)

سيدنا سعيد بن مسيب رحمه الله تعالى بيان کوي چې ام المؤمنين سیده عائشه صديقه رضي الله تعالى عنها يوځلې خوب وليد چې خپل والد گرامي ته يې بيان کړو، چې ما ^(۳) دري دانې قمر (مياشتې) وليدلې چې زما حجرې ته راغلي، نو سيدنا صديق اکبر رضي الله تعالى عنه ددې خوب تعبير ورکړو، چې دروي زمين درې مقدسې هستيانې به ستا حجرې کې دفن كيږي. چنانچه کله سرور کونين صلى الله عليه وسلم ته سائحه ارتحال راغله دهغه صلى الله عليه وسلم تدفين سیده عائشه طاهره رضي الله تعالى عنها په حجرې کې وشو، نو حضرت صديق اکبر رضي الله تعالى عنه

(۱) مصنف عبدالرازق ج ۳ ص ۵۱۵

(۲) ابن ماجه ص ۱۱۷ کذالى البداية والنهاية ج ۵ ص ۲۶۸

ولر مايل (هَذَا خَيْرُ أَقْمَارِكِ) يعنې دغه په دريو كې لوى ترين قمر دى. (۱)
 دې حجرې مطهره كې واقع درې مزارات متعدد صورتونه علماء كرامو
 ليكلي امام ابن نجار المتوفى سنه ۶۴۳ هـ رحمه الله تعالى شېر، او علامه
 سمهودي المتوفى ۹۱۱ هـ رحمه الله تعالى اته مختلف صورتونه ليكلي چې په
 دې كې حضرت مزاحم صاحب ته لاندې قول زيات صحيح معلومېږي،
 چې ده ته د حضرت عمر بن عبدالعزيز صاحب په زمانه كې حجره منيفه كې
 داخلېدلو سعادت نصيب ؤو، نوده داسې ترتيب بيان كړيدى: چې قبلي طرف
 ته اول قبر شريف درحمت كائنات صلى الله عليه وسلم دى چې دده سرمبارك
 مغرب طرفته، او پېنې مباركې يې مشرق جانب ته دى، او چهره انورې قبلي يعنې
 جنوب طرفته دى، او سيدنا صديق اكبر رضي الله تعالى عنه سرمبارك د حضور اقدس
 صلى الله عليه وسلم سيني مباركې سره برابردى، او د فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه
 سرمبارك د حضرت صديق اكبر رضي الله تعالى عنه سيني مباركې سره برابردى. (۱)
 په دغه لاندې ترتيب سره:

فخر موجودات ﷺ

صديق اكبر ﷺ

فاروق اعظم ﷺ

(۱) موطاء امام مالك باب اخبار النبی صلى الله تعالى عليه وسلم ج ۲ ص ۵۳۳

۱ وفاء الوفاء ج ۲ ص ۳۸۷.

اوسيدنا عبدالله بن عمر رضی الله تعالى عنهما څخه روايت دی چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم فرمايلې: چې قيامت ته قريب وخت کې به سيدنا عيسى عليه السلام داسمان څخه راكوزيږي، او ۴۵ كاله به ژوندی وي، دزوجه دنكاح څخه وروسته به يې اولادهم وي، او كله چې فاني دنيا څخه رحلت وكړي نوماسره به دفن كيږي، قيامت په ورځ به زه او عيسى "عليه السلام" او ابوبكر صديق او عمر فاروق "رضي الله تعالى عنهما" له دې ځای څخه اوچتيږو. (۱)

امام ابن نجار صاحب ليكلي: چې اهل سرو بيان دی چې حجره مقدسه ددنه شرقي جانب ته ديو قبر ځای خالي دی، اود سيدنا سعيد ابن مسيب اود سيدنا عبدالله ابن سلام رضي الله تعالى عنهما دروايت مطابق به دلته حضرت عيسى عليه السلام دفن كيږي. (۲). اوسيدنا فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه د حجرې مقدسې خدمت وكړ، چونكه د ديوالونو بلندي ډيره كمه وه له دې وجې څخه سيدنا عبدالله بن زبير رضي الله تعالى عنه نوې جوړه كړه، او ديوالونه يې هم جگ كړل. (۳)

(۸) - گنبد خضراء شريفه

محرمو! د گنبد خضراء شريف په ارتباط امام زين الدين مراغي المتوفى سنه ۸۱۶ هـ رحمه الله تعالى ليكلي: چې اولاً په حجره انور باندې گنبد نه، اولاً د اور لگيدلو سنه ۶۵۴ هـ د واقعي څخه څه وخت پورې تقريبا يوميترو اوجت پوخته خښتو ديوال جوړ و، ددې لپاره چې دمسجد چت اود حجرې مقدسې چت کې امتياز راشي په سنه ۶۷۸ هـ کې ملك

(۱) مشكوة شريف ص ۴۸۰

(۲) اخبار مدينه ص ۱۳۵

(۳) طبقات ابن سعد ج ۲ ص ۳۹۶

المنصور قلادون الصالحې اول ځلې دگنبده تعمير وکړو، چې د لرگيو تختو څخه يې گنبده په زيررنگ سره جوړه کړه، او بيا په سنه ۸۸۶ هـ کې د اور لگيدلو په وجه گنبده وسوزيدله، لدې وجې سنه ۸۸۸ هـ کې سلطان قانتيبايې د تيگو (کانو) څخه بيحده مضبوط گنبده جوړه کړه، اود گنبده شريف (دقبة البيضاء) په نامه ياديده، اودريمه گنبددنيلي رنگ په سنه ۸۹۲ هـ کې قاتباني جوړه کړه، او په سنه ۱۲۲۳ هـ کې ترکي سلطان دسرنوپه ۱۲۵۵ هـ کې يې شين رنگ ورکړو، چې دغه گنبد خضراء اوس هم موجوده ده. (۱)

او په موجوده زمانه کې د مواجه شريفه د جنوب طرفته اول سوراخ (سوري) څخه يوه خوشنما حلقه چې قطريې تقريبا ۹ اينچ دي نود مواجه شريفه چهره پرانوار صلى الله عليه وسلم وته نشان دهې ورکوي، اود دې برابر مشرق طرفته دوه نور سوري دي چې اول يې سيدنا ابوبکر صديق رضي الله تعالى عنه اودوهم يې سيدنا فاروق رضي الله تعالى عنه چهره پرانوار ددوي مبارکانو وته نشان دهې ورکوي.

(۹) - عجيبه واقعه

محترموا! اکثرو مفسرينو حضراتو يوه عجيبه واقعه داهم ليکلي: چې سلطان نورالدين رحمة الله عليه يوعادل متقي بادشاه ؤو، اوصاحب اورادو اووظائفو ؤو، دشپې ډيره حصه به يې تهجد اووظائفو کولو کې تيروله؛ په سنه ۵۵۷ هـ کې يوه شپه دتهجدو څخه وروسته ویده شو، نونبي کریم صلى الله عليه وسلم

سره يې په خوب کې زيارت وشو، نبي اکرم صلى الله عليه وسلم ددؤ وشنو سترگرو
کسانو طرفته اشاره وکړه، او سلطان ته يې ارشاد وفرمايلو: چې ددې دواړو
څخه زما حفاظت وکړه، نو سلطان په خوف سره راوېښ شو، زړه پاسبید او دس
يې وکړو نفلونه يې وکړل، بيا سملاست سمدستي يې سترگې ورغلې او دغه
خوب يې دوباره وليد، بيا راوېښ شو او دس يې وکړو نفلونه يې وکړل، بيا
سملاسته سمدستي يې سترگې ورغلې دريم ځل يې بيا دغه خوب وليده
راپاسيدو ويې ويل چې اوس دخوب موقعه نه ده، فوراً يې دشپې خپل وزير
راوغوښتو چې هغه ډيرنيک اوصالح سړی ؤ و د جمال الدين نوم يې ښودلی
شي، البته په دې نوم کې اختلاف شته، دتوله قصه يې ورته واوروله، وزير
صاحب وويل چې اوس دايساريدو گنجائش نشته فوراً مدينې منورې ته روان
شه، او ددې خوب بيان هيچاته مه کوه، بادشاه فوراً دشپې تياری وکړو، وزير
اونور شل مخصوص خادمان يې هم له ځان سره واخيستل، او په تيزتلونکو
اوبانو باندې ډيرڅه سامان اوما ل اواسباب يې هم بارکړل، نومدينې طبيې
ته راروان شوشپه او ورځ يې سفرکولو، په شپاړسمه ورځ له مصرڅخه
مدينې منورې ته راوړسيدو، دمدينې طبيې څخه خارج يې غسل وکړو، او ډير
په آدب او احترام سره مسجدنبوي شريف ته ورغی او په رياض الجنة کې يې
دوه رکعت نفل لمونځ وکړو، او ډير فکر مندناست ؤ وسوچ او فکريې کولو
چې څه وکړم؟ وزير صاحب اعلان وکړو چې بادشاه دزيارت لپاره تشریف
فرمادی، او په اهل مدينه (دمدينې منورې اوسيدونکو) باندې به مالونه هم
تقسيمېږي، او دډيرلوی دعوت انتظام يې وکړو چې په هغې کې يې ټول اهل

مدینه راوغوښتل، اوبادشاه دتحفې ورکولوپه وخت کې ډیرپه ژور فکر سره خلقوته کتل، اوټول اهل مدینه یوپه بل پسې راتلل تحفې یې واخیستلې رلارل، مگر هغه دوه کسان کوم چې یې په خوب کې لیدلي و وښکاره نه شول، نوبادشاه وویل که نور څوک پاتې وي هغه هم راوغواړئ معلومه شوه چې نور هیڅوک نه دي پاتې شوې، اود باربار په وینا خلقو ورته وویل چې دره متقیان پرهیزکاران اونیکی مغربې سړي (دیورپ ملک) بزرگان دلته دي، هغوی له چاڅخه څه نه اخلي او هغوی خپله ډیر څه خیرات اوصدقې په اهل مدینه باندې کوي، اودټولو خلقو څخه ځانته اوسیري یعنی گوشه نشین (کونج کې ناست) سړي دي، بادشاه هغوی راوغوښتل اوپه لیدلو سره یې وپېژندل چې دا هغه دوه کسان دي کوم چې خوب کې ورته ښکاره کړل شوي وو، نوبادشاه له هغوی څخه پوښتنه وکړه تاسو څوک یی؟

هغوی وویل چې موږ دمغرب اوسیدونکي یود حج لپاره راغلي یوله حج څخه وروسته دنبی کریم صلى الله عليه وسلم زیارت ته حاضر شو، اودنبی کریم صلى الله عليه وسلم په ګاونډه کې مودپاتې کیدلو ارزو وشوه، نودلته موقیام اختیار کړو، نویابادشاه ورته وویل چې صحیح حال وښایی؟ هغوی چې اول ځل څه ویلې ووپه هغه یې دوباره اصرار وکړو یعنې (چې دمغرب اوسیدونکي یو حج لپاره راغلي یوله حج څخه وروسته دنبی کریم صلى الله عليه وسلم زیارت ته حاضر شو، اودنبی کریم صلى الله عليه وسلم په ګاونډه کې مودپاتې کیدلو ارزو وشوه نودلته موقیام اختیار وکړو) بادشاه ورڅخه داسیدلودځای پوښتنه وکړه نو معلومه شوه چې دروضې مبارکې نژدې یورباط کې یې قیام دی،

پس بادشاه ددوی دله دایسارولو او بندولو حکم وکړو، او په خپله ددوی قیام گاه او د اوسیدلو ځای ته ولاړو، نو پوره تلاشي یې وکړه هلته مال او اسباب خو ډیر پیدا شو، او کتابونه هم پراته ؤ ولکن څه داسې شی پیدا نه شو چې په هغې سره یې د خوب دمضمون تائید وشي، نو بادشاه ډیر پریشانه او فکرمنلو ؤ، او اهل مدینه ډیره کثرت سره د سفارش لپاره حاضریدل چې د انیکان بزرگان ټوله ورځ روژې نیسي، هر یو لمونځ په روضه شریفه کې کوي، روزانه د بقیع زیارت کوي، د هر شنبه خالي په ورځ قباء ته ځي، څوک سوال کړتس لاس نه واپس کوي، او د قحط په کال یې اهل مدینې سره دوی ډیره همدردي او غم رازي وکړه، بادشاه چې د حالات واوریده تعجب یې کولو او یخواد یخو فکر مند کړخیدلو، ناڅپه یې خیال راغی چې ددوی جای نماز کوم چې په یوه بوری باندې خورؤ وهغه یې جگ کړو نو دهغې لاندې یوه پلنه تیره وه، چې هغه یې اوچته کړه نو دهغې لاندې سور رنگ رابنکاره شو، چې ډیر ژور کنده شوی ؤ، او ډیر لیرې پورې تللی ؤ، حتی چې د قبر شریف ته نژدې تللی ؤ، او خلقو چې دا ولیده ټول حیران شول، او بادشاه له غصې څخه په رپا شو دهغوی وهل یې شروع کړل، چې صحیح صحیح واقعہ بیان کړئ! هغوی وویل چې مونږه دواړه عیسایان یو (یعنې مسلمانان نه یو) او د عیسایانو بادشاه مونږ ته ډیر مال را کړیده، او د نور ډیر زیات مال وعده یې هم را سره کړیده، نو مونږ د حاجیانو شکل جوړ کړو راغلي یو چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم وجود مبارک د قبر مبارک څخه یوسو، او مونږ دواړو به د شپې دغه ځای کنستلو او کومه خاوره چې به راوتله هغه به مو د څرمنې په دوه

زمشكونو كې (چې) دامشكونه دمغربي شكل (و) واچوله، اودشپې به موبقيع مغربي ته يوره هلته به مووغورخوله، بادشاه په دې خبره چې الله تعالى اردهغه رسول اكرم صلى الله عليه وسلم ددې خدمت لپاره دى خوش كړي، نوډبرې وژړل بيايې دغه دواړه نفر قتل كړل، اودحجرې شريفې گيرچاپيره يې دومره ژوره كنده وباسله چې اوبوته ورسيدله، اوپه هغې كې يې قلعي ياسيکه وئيلی كړه او هغه يې ډكه كړه چې وجود مبارك ته دچارسيدل نشي كيدى. والله تعالى اعلم بالصواب. المهاجرمدني عفي عنه.

﴿دريم بحث: دروښي مطهري متعلقه ضروري مسائل﴾

(١) مسئله: كه يوچا فرضي حج نوې كړى نوده لپاره بهتره دادى چې لومړى حج وكړي، اودحج خنجه وروسته بيا روضي مطهري زيارت ته ورشي، اوكه يوچا نفلي حج وي نوبيا دده اختيار دى چې كوم يومخكې كوي، البته دكوم حاجي لاره چې په مدينه منوره باندې وي نودابه بيا لومړى دروښي مطهري زيارت كوي. (١)

(٢) مسئله: دنبي كريم صلى الله عليه وسلم زيارت په اجماع دعلماء كراموسره اعظم دقرباتو اوافضل دطاعاتو خنجه دى، اورفعى ددرجاتو لپاره ترټولو وسائلو خنجه لويه وسيله دى، ځينې علماء كراموپه اهل وسعت اوطاقت والوباندي واجبوته قريب ليكلې دي، اودنبي كريم صلى الله عليه وسلم زيارت پريښودل غفلت عظيمه، اوجفاكبيره دى، لقوله عليه الصلاة والسلام: من حج ولم يزرني فقد جفاني (٢) (١)

(١) هداية المالك الى المذهب الاربعة في المناسك ج ٣ ص ١٣٧٣ وشرح لباب

(٢) رواه ابن عدی بسند حسن وارشاد السادی ص ٣٣٤

(٣) مسئله: شيخ ابن تيميه صاحب امام جويني صاحب اوامام الحرمين صاحب وايي چي پيغمبر صلى الله عليه وسلم دروحي زيارت ته سفر كول منعه دي، ددي حديث شريف لوجي نه: "عن أبي هريرة رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجدي هذا، والمسجد الأقصى" يعني دپيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمان دي چي يواخي مسجد حرام، مسجد نبوي، او مسجد اقصي ته به سفر كولي شي؛ ليكن ددوي مدعي په دغه دليل سره نه ثابتيري، ځكه چي كه دحديث شريف (شد الرحال) دامعني وي نويا خوبه دپيغمبر صلى الله عليه وسلم دژوندون په وخت كې دخبرو اوزيارت لپاره سفر كول هم جائز نوي، او حال داچي دپيغمبر صلى الله عليه وسلم حيات كي دده مبارك صلى الله عليه وسلم ملاقات لپاره سفر كولو په جواز كي دچا اختلاف نشته، لهذا ددي حديث شريف صحيح معني دمسند امام احمد بن حنبل رحمه الله روايت نه معلومه ده يعني پرته ددي دري مساجد وڅخه نورو مساجدو ته دلمانځه لپاره سفر كول مناسب اوافضل كارنډي، دزيارت القبور وغيره متعلق داحديث شريف ساكت دي. (١) اوپخپله رسالت مآب فخر عالم صلى الله عليه وسلم هم زيارت كولو ته ترغيب وركړي، اوباوجود قدرت زيارت نه كولوواله ته يې بي مروتی او ظلم ويلي دي، فرمايې چي من زار قبري وجبت له شفاعتي (٢). يعني څوك چه

١ شامي وغيره بحواله مسائل حج المفتي محمد فريد رحمه الله تعالى ص ٣١

(٢) جامع الصغير ج ١ ص ١٧١ شفاء قاضي عياض ج ٢ ص ٧٤ و في اسناده موسى بن هلال العبدي وسكت الدارقطني ولم يضعفه قال ابن عدي ارجو انه لا بأس به وقال الذهبي في الميزان هو صالح روى عنه احمد والفضل بن سهل الأعرج وابو امية الطرسوسي وآخرون وقال ابو حاتم مجهول وقال العقيلى لا يتابع على حديثه.

ما قبرزيارت و ڪري هغه لپاره زما شفاعت واجب شو، يوروايت دي چه من زارني بعدوفاتي فڪالما زارني في حياتي (١). من حج فزارقبري بعدوفاتي ڪمن زارني في حياتي (٢). يعني چاچي حج وڪريياي ماقبرزيارت رڪر زماوفات خخه وروسته، نوگويا ده زماپه زندگي ڪي زمازيارت وڪر، قال النبي صلى الله عليه وسلم من زارني متعمداً كان في جوارى يوم القيامة، ومن مات في أحد الحرمين بعثه الله يوم القيامة من الآمنين رواه شعبة عن سواد عن هارون رحمهم الله تعالى. (٣) يعني نبي ڪريم صلى الله عليه وسلم فرمان دي چي ڪوم شخص زمازيارت وڪري قيامت په ورځ به ماسره ٿڪاوندتوب ڪي وي، اوعلامه ابن حجر عسقلاني المتوفي ٨٥٢هـ ليکلي: انهامن افضل الاعمال واجل القربات الموصلة الي ذي الجلال وان مشروعتهم محل اجماع بلانزع والله الهادي الي الصواب (٤) فالراجح ان زيارة قبر النبي صلى الله عليه وسلم مشروعة ومستحبة استحباباً مؤكداً (٥) وقال النووي رحمه الله تعالى اعلم! ان زيارة قبر رسول الله صلى الله عليه وسلم من أهم القربات، وأنجح

(١) كنز العمال ج ٥ ص ١٣٥ شفاء قاضي عياض ج ٢ ص ٦٨
(٢) سنن الدار قطني ج ٢ ص ٢٧٨ وفي اسناده حفص بن سليمان صاحب القراءة قال الذهبي في الميزان لا يتقن الحديث، ويتقن القرآن ويجوده، والا في نفسه صادق واحمد بن حنبل مابه بأس صالح وقال وكيع كان ثقة وقال ابن معين ليس بثقة ليس بشي وقال الدار قطني صاحب السنة وقال عبدالوارث كان من أوعية العلم.

(٣) ميزان الاعتدال ج ٤ ص ٢٨٥، ورواه البيهقي في شعب الايمان مشكوة بحواله معلم

الحجاج ص ٣١٢

(٤) فتح الباري ج ٣ ص ٦٦

(٥) الدين الخالص وارشاد الناسك الي اعمال الميناسك ج ٩ ص ٣١٨

المساعي، فإذا انصرف الحجاج، والمعتمرين من مكة، استحب لهم استحباباً مؤكداً أن يتوجهوا إلى المدينة لزيارته صلى الله عليه وسلم، وينوي الزائر مع الزيارة التقرب، وشد الرحل إلى مسجده، والصلاة فيه... (١)

(٤) مسئله: محدث جليل علامه علي بن سلطان محمد القاري المتوفي ١٠١٤ هـ رحمه الله تعالى دطويل بحث خخه وروسته ليكلي: چي پدي باندي داصحابه كرامو رضي الله تعالى عنهم اجماع ثابته ده چي مکه مکرمه دمدينه منوري خخه افضل دی، اور رسول الله صلى الله عليه وسلم ددي خبري اقرارهم داصحابه كرامو رضي الله تعالى عنهم خخه اخيستي دی، البته رسول الله صلى الله عليه وسلم قبر اطهر در رسول الله صلى الله عليه وسلم دمکی معظمی، کعبی شریفی بلکی دعرش عظیم نه هم افضل دی. (٢)

(٥) مسئله: کله چي دمديني منوري سفر شروع کړي نو دزيارت نيت سره به د مسجد نبوي شريف دزيارت نيت هم وکړي، مگر شيخ ابن همام رحمه الله عليه فرمايلي دی چي زما په نږد صرف دزيارت روضه اقدس صلى الله عليه وسلم نيت کول اولی دی او دمسجد نبوي شريف زيارت هم په دې ذيل (ضمن) کې حاصليري، او کچيري حق تعالى دوباره ددي توفيق درکړی نو بيا ددواړو نيت سره سفر وکړي. (٣)

(٦) مسئله: دتمامو اهل سنت والجماعت د عقیده ده چي رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم اونور ټول پيغمبران عليهم السلام دوفات خخه وروسته

(١) المجموع ج ٨ ص ٢٧٢

(٢) مرقات المصابيح ج ٢ ص ١٩٠ الي ١٣٠

(٣) معلم الحجاج ص ٣١٤

زړندي دي، او په عبادت كې مشغول دي، ددوى زندگي د شهداء د زندگي نه هم اعلى او ارفع دى. (۱)

(۷) مسئله: څوك چې دلري څخه درود شريف وايي نوالله تعالى ملائيكې مقررې كړيدي چې هغه سلام رسول الله صلى الله عليه وسلم ته رارسوي، ارڅوك چې قبر مبارك صلى الله عليه وسلم ته نږدى اودريږي نو پخپله يې سردار عالم صلى الله عليه وسلم په نفس نفيس سره اوري، نو څومره خوش نسمته هغه سړى دى چې پخپله هلته حاضر شي بغير د واسطې نه درود شريف نبي كريم صلى الله عليه وسلم ته اوروې او هغه يې د سلام ځواب وركوي. (۲)

(۸) مسئله: دعاگانو كې په حضراتو انبياء عليهم السلام خصوصاً په فخر كائنات صلى الله عليه وسلم اوصال حينو باندې توسل ددوى په زندگي كې او ددوى وفات نه وروسته روايه اودرايه ثابت اومستحسن دى. (۳) دتوسل معنى داچې ياالله په برکت دخپلو صالحو بندگانو زما حاجت پوره كړى .

(۱) فتح الباري ج ۷ ص ۲۲ مصر، وزرقاني شرح مواهب ج ۵ ص ۳۳۲ وفاء الوفاء ج ۲ ص ۴۰۵ و نيل الاوطار ج ۳ ص ۲۶۴ وفتح الملهم ص ۴۱۹ وعمدة العاري ج ۷ ص ۶۰۰ طبع مصر بحواله تسكين الصدور

(۲) نسائي ج ۱ ص ۱۴۳ ومسنده احمد ج ۱ ص ۴۴۱ وابن شيبه ج ۲ ص ۵۱۷ طبع مجلس علمي ودارمي ص ۳۷۲ ومشكوة ص ۱۸۶ ولجامع الصغير ج ۱ ص ۹۳ وخصايص الكبرى ج ۱ ص ۲۸۰ ومرفقات ج ۲ ص ۱۰ وابن ماجه ۱۱۹ وامام غير مقلد قاضي شوكانى في نيل الاوطار ج ۲ ص ۲۶۲.

(۳) نشر الطب ص ۲۵۳ لعلامه تهانوى، وبريقه محمودية ج ۱ ص ۲۷۰، ونقش حیات ج ۱ ص ۱۰۴
وفيض الباري ج ۴ ص ۶۸، وفتح الباري ج ۳ ص ۱۵۱، وطبقات السبكي ج ۲ ص ۶۹ طبع مصر، وروح المعاني ج ۶ ص ۱۲۷، وصحيح البخاري ج ۱ ص ۱۳۷، وشرح فقه اكبر ص ۱۶۰، وفتاوي دارالعلوم ديوبند ج ۵ ص ۴۳۱ بحواله تسكين الصدور طبع ديوبند

(۹) مسئله: دمدینې منورې په لاره ډیر درود شریف لوستل بلکې فرائض او ضروریاتو څخه پرته ټول وخت باید درود شریف کې مصرف کړی شي، او باید بڼه شوق او ذوق پیدا کړی چې په اظهار محبت کې کوم کمی پرې نږدې، او که د صورت پیدا شي خو ډیر بڼه دی ورنه په تکلیف سره دی دا حالت پیدا کړی او د عاشقانو صورت به جوړ کړی (من تشبه بقوم فهو منهم). یعنې کوم شخص چې کوم قوم سره مشابهت پیدا کړي هغه په هغه قوم کې حسابیږي^(۱) باقي ددی مسئله توضیح انشاء الله تعالی په ادابو کې راځي.

(۱۰) مسئله: مسجد نبوي شریف ته په باب السلام یا په باب جبرئیل داخلیدل مستحب دي، لیکن کچیرې ازدحام دوجې نه بل ته د تکلیف رسولویا په خپله په تکلیف کې د غورځیدو خطر وي، نو بیا پدې دروازي داخلیدل منعه دي بلکه په نور و دروازو باندې به داخلېږي.^(۲) چې کله مسجد شریف ته داخل شي نولومړی به باقاعده تحية المسجد وکړي، او بیا به موجه شریفې ته ورشي او صلوٰه او سلام به ووايي په پیغمبر صلی الله علیه وسلم باندې، بیا به یو شرعې گز بڼه (راسته) طرفته شي او په حضرت ابوبکر صدیق رضي الله تعالی عنه به سلام ووايي، بیا به یو شرعې گز بڼه (راسته) طرفته شي او په حضرت عمر فاروق رضي الله تعالی عنه به سلام ووايي، البته ورته سجده کول، د زمکه ښکلول او بي ادبي کول ناجائز دي.^(۳)

(۱۱) مسئله: په مسجد نبوي شریف کې خلوینست پرله پسې مونځونه کول

(۱) معلم الحجاج ص ۳۱۴

(۲) قواعد شرعيه

(۳) شرح لباب ص ۲۲ بحواله مسائل حج

مستحب دي، كما رواه احمد في مسنده والطبراني في الاوسط عن انس رضي الله تعالى عنه مرفوعاً " مَنْ صَلَّى فِي مَسْجِدِي هَذَا أَرْبَعِينَ صَلَاةً لَا يَفُوتُهُ مَلَأَ كُتُبَتْ لَهُ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ وَنَجَاةٌ مِنَ الْعَذَابِ وَبَرٌّ مِنَ النِّفَاقِ " يعني حضرت انس رضي الله تعالى عنه يو روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم رفرمائيل: چاچي زماپه جومات كي خلويښت لمونځونه وکړل اويوهم ترينه پاتي نشو، نودهغه لپاره به داليکلي شي چې دې ددوزخ څخه خلاص دي، همدارنگه دنفاق اوعذاب نه هم خلاص دي. ^(۱) البته هغه حديث شريف چاچي امام سره خلويښت لمونځونه تکبير اولي سره وکړل هغه ته خلاصی دعذاب اونفاق نه ليکلي شي هغه عام دي چې په هريومسجد کي وي، اما دغه مذکور حديث شريف مسجد النبوي شريف پوري خاص دي نو په دي کي تحريض (تيزول) دي په خلويښت لمونځونو مسجد نبوي شريف کي چې اتو(۸) ورځو کي تکميل اوپوره کيږي، اوتربيت د تعلق جوړول دي په اينده زمانه کي دمساجدوسره، البته دخلويښت لمونځونه مطلق ذکردي لهذا فرض واجبات اوسنن مؤکده او قضائي تول پکي حساب دي ليکن چه په ننه مسجد کي وي، او په جماعت سره ادا کول يي هم شرط ندي بلکه په جماعت سره ادا کول يي دفضائلو څخه دي، اوهمدرازکه دخلويښت لمونځونه که پخواني مسجد کي ادا کړي اوکه دغه نوي مسجد کي يي ادا کړي حکم اوفضيلت يي يو دي.

(۱) مسند الإمام احمد - مسند أنس بن مالك رضي الله تعالى عنه الجزء ۲۵ ص ۱۶۹ - ترغيب وترهيب مندرې ج ۲ ص ۲۱۵ وقال النذري رواه رواة الصحيح وفي مجمع الزوائد رجاله ثقات

(۱۲) مسئله: دزيارت په وخت کې دلمانځه په شان دلاسونوبندولو کې دعلماء کرامو اختلاف دی علامه عبدالحی لکهنوی رحمۃ الله تعالى عليه په سعايه ص ۱۶۰ ج ۲ کې ددې مسئلې جواز ته ترجيح ورکړيدی، ليکن مفتي سعيد احمد صاحب مؤلف معلم الحجاج داليکلي چې اگرکه دخينومشائخو دقول مطابق زيارت نبوي صلى الله عليه وسلم په وخت کې دلاسونوبندول جائز دي، ليکن بهتره دادی چې لاسونه نه بندوي څومره قدرې خشوع وخضوع او ادا ب چې ممکن وي ضرور به يې کوي، په لاسونوبندولو کې خواول دعلماء و اختلاف دی، اودوهم دعوامودعقيدې فاسد کيدلوا نديشنه دي، او بل هغه مؤظفين کسان يې هم لاسونوبندولوته نه پريږدي او حضور ور خرابه وي.

(۱۳) مسئله: چاچې روضه اقدس صلى الله عليه وسلم دزيارت طاقت وقدرت وي نوپه هغه باندي زيارت دروضه اقدس صلى الله عليه وسلم ته تلل قريب الی الوجوب دی يعني حکما و اوجب دی، البته کچيرې دکوم قانوني او شرعي عذرله وجې څخه روضه اقدس صلى الله عليه وسلم زيارت ته نه لارو نوحج يې کامل او صحيح دی. ^(۱) والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿خلورم بحث: دزيارت ادا ب او طريقه﴾

﴿الف:- دزيارت اقدس صلى الله عليه وسلم ادا ب﴾

(۱)- صحيح نيت : محترموا! کله چې دزيارت اراده وکړي نودروضي مبارکې زيارت سره سره دی دمسجدنبوي شريف دزيارت نيت هم وکړي چې پکې څه اشکال واعتراض پاتې نشي، ليکن قطب عالم حضرت

ښاغلي نورالله مرقده په زبده المناسک کې ليکلې دي چې هر کله يې غرض قصد د مدينې منورې وي نو بهتره داده چې نيت د زيارت د قبر شريف وکړي، او ددې لپاره د لارې چې مصداق ددې حديث شريف جوړ شي، ښې چې په دې حديث شريف باندې عمل وکړي شي، چې څوک يواځې زما زيارت ته راشي دهغه شفاعت په ماباندې لازم شو.

(۲) - خپل نيت به د الله تعالى درضا لپاره خاص کوي درياء تفاخر، شهرت، رسيرو سياحت، يابل څه دنياوې غرض څخه به خپل زړه خالي کړي، ورنه ښکې برباده گناه لازمه مصداق به شي.

(۳) - ملاعلي قاري رحمه الله عليه شرح لبا ب کې ليکلې دي چې دنيت خالص کولونښه داده چې فرائض او سنت ترېنه پاتې نشي، ورنه په زيارت کولوسره مشقت او مالي نقصان څخه پرته بل هيڅ هم حاصل نشو، بلکې توبه او کفار به يې په ذمه شوه، د بنده عاجز مهاجر مدني عفي عنه په نظر سره دستر اهتمام هروخت پکار دي خصوصاً پدې سفر کې خويي خاص اهتمام او خيال ساتل ضروري دي اگر چې د سفر په وجه سره په ځني سنتو کې رعايت راځي، بل د نبي کریم صلى الله عليه وسلم د معمولاتو او عاداتو تحقيق وکړي، او دهغه د اتباع کوشش دی وکړي ځکه چې ددې مبارک سفر د شان سره دا زياته مناسبه دی.

(۴) - پدې سفر کې به درود شريف ډير په توجه سره وايي، او دا درود شريف ډيرويلو خاص اهتمام به هم کوي، علامه ابن حجر رحمه الله عليه شرح مناسک نووې کې ليکلې: چې پدې لاره کې د درود شريف په کثرت سره

ويل افضل دى، نو ايا دتلاوت نه به هم افضل وي يا تلاوت به لدينه افضل وي؟ يابه دواړه برابروي؟ نودرې صورتونه شول، اودغه شان هر هغه ځاى كې چيرته چې ددرود شريف كثر پكاردى لكه دجمعې شپې وغيره، نو ښكاره خبره ده چې دلته ددرود شريف كثر دتلاوت دكثرت نه افضل دى، ځكه چې داددې وخت وختي وظيفه ده، او علماء كرامو ددې وضاحت كړيدى چې تلاوت مطلقاً افضل دى ليكن چې دكومو خصوصي مواقعو لپاره چې كوم خاص اذكار راغلى دى نو بيا هلته دهغو اذكار كول افضل دى.

(۵) - ذوق او شوق دپيدا كولو كوشش دو كړى كه هغه په نعتيه اشعارو سره وي، او ياد نبي كريم صلى الله عليه وسلم د حالاتو په تذكره سره وي، او چې څومره نږدې كيږي په شوق او محبت كې دې زياتوالي پيدا كړي، لكه يوسالک فرمايې.

وعده وصل چون شود نزدیک

اتش شوق تيز تر گر د د

يعنې چې كله خبر او عده رانږدې كيږي نو د شوق او نور هم تيزيږي، نودغه حالت عاشقانوته ور معلوميږي.

(۶) - په لاره كې چې كوم مساجد او ياهغه ځايونه راشي چې هلته نبي كريم صلى الله عليه وسلم ياد صحابه كرامو رضي الله تعالى عنهم قيام او يامونځ كول ثابت او معلوم وي، نودهغه زيارت دې هم وكړى، لكه بخاري شريف كې دا بن عمر رضي الله تعالى عنهم نه د معمول روايت شويدي، نو هلته دى نوافل ذكر او تلاوت وكړى، همچنان چې كوم كوهيان په لاره كې راشي دهغه اوبه دا دبركت حاصلولو په نيت سره وڅكي، ان شاء الله قريب به يې

پان راشي خصوصاً په دې مواضعو کې مَعْرَسَ کوم چې ذوالخليفة ته نږدې دې هلته لمونځ کول زيات مناسب دی، چې شوافع دغه لمونځ ته سنت مړکده وايي، اودځينې علماء کرامو څخه ددغې واجب کيدل نقل کړی شويدي، کمافی شرح مناسک نووي رحمه الله تعالى.

(۷) - کله چې مدينې طبيې ته رانږدې شي نو دپيرزيات ذوق شوق کې دې مشغول شي، اودرود شريف دزيات وايي، دسوارلي تيزولو کوشش دې هم وکړي، ځکه چې نبی کریم صلى الله عليه وسلم به کله دسفر نه واپس شواو مدينه منوره ته به رانږدې شونو خپله سوارلي به يې تيزه کړه.

(۸) کله چې دمدينې طبيې ديوالونه ښکاره شي اودهغې معطر خوشبوداره باغونه په نظر راشي، کوم چې غالباً دبیرعلی نه وروسته په نظر راځي، نوبهتره داده چې دسوارلي څخه راکوزشي او په ژړا اوپښې ابله روان شي لکه یوسالک وايي:

لَوْ جِئْتُكُمْ قَاصِدًا أَسْعَى عَلَى بَصَرِي + لَمْ أَقْضَ حَقًّا وَآيُ الْحَقِّ آدَيْتُ
يعني کچيرې زه ستاسوپه خدمت کې دپښوپه ځای په سترگوسره راغلی و، بياهم ماحق اداکولی نشو، اوماخو اقا ستابل کوم حق ادا کړيدی چې مې دا اداء کړو.

(۹) - کله چې مدينې پاکې فصیل چارديواری راشي، نودرود شريف څخه وروسته به ووايي اَللّٰهُمَّ هَذَا حَرَمٌ نَبِيَّكَ فَاجْعَلْهُ لِيْ وَقَايَةً مِّنَ النَّارِ، وَأَمَّا مَنِ الْعَذَابِ وَسُوءِ الْحِسَابِ، يعني ای الله تعالى داستاد بې حرم دی، مالپاره يې د اور نه دېچ کيدو ذريعه جوړ کړی، اود عذاب نه دېچ کيدو وسيله يې جوړ کړي

، او د بد حساب نه د بچ کيدو سبب يې جوړ کړی، ددې څخه وروسته به دشهر پاک نه د خيرو برکت حاصلولو دعا وکړي، او دهغې ادا په ځای راوړلو دتوفيق دعا به هم وکړي، او څه نامناسب حرکت کې دواقع کيدو د امتحان نه د بچ کيدو دعا به وکړي، او داسې نوري دعاگانې به هم وکړي.

(۱۰) - بهتره داده چې دی مبارک شهر کې داخلیدونه لومړی د غسل وکړي، او که لومړی یې ونه کړو نو مدینه طیبه کې د داخلیدونه وروسته د مسجد نبوي شریف د داخلیدونه وړاندې د غسل وکړي، او که غسل یې ونکړو نو اودس خود کم نه کم ضروري وکړي، لیکن غسل کول اولی دې ځکه چې څومره صفا یې او پاکې زیاته وي هغومره بهتره ده، لدینه وروسته د بهترینې جامې او کالې واغوندي، او خوشبوي دولگوي، لکه څنگه چې د دواړو اخترونو او د جمعې لپاره تیاري کوي، مگر د تواضع او عاجزې لحاظ د ساتې، او فخر به هیچیرې نه کوي.

(۱۱) - ځینې علماء کرامو دغه وخت کې څه صدقه او خیرات ورکول غوره ګڼلي دي، لکه ابن حجر رحمة الله علیه لیکلي: چې صدقه اهل مدینه ته ورکول سنت ده، البته کچیرې غیر د اهل مدینې څخه زیات محتاج وو نو بیا هغوی مقدم دي.

(۱۲) - کله چې په دی مبارک شهر کې داخلېږي نو دغه وخت به خصوصې دعاگانې وايي، ډیر په خشوع او خضوع سره به داخل شي، تراوسه پورې دنه حاضریدلو بې قرارې دی مستحضره کړي، او دنیا کې د زیارت نصیب کیدلو آرزو او تمنا د پوره کیدو احساس دی وکړي، څنگه چې

دچا لوی نه لوی دربار کې دحاضرې په وخت کې درعب اودجلال لوی البری، نو هغه څخه زیات منظر دی دلته هم په نظر ولري، دخوږنبي کریم صلی الله تعالی علیه وسلم عظمت او قدر منزلت لحاظ دی ساتي، درود شریف دی پرله پسې په ژبه باندي جاري وي.

(۱۳) - کله چې په قبه حضراء د نبي کریم صلی الله علیه وسلم دروښي مبارک باندي نظرو لگي نو د نبي کریم صلی الله علیه وسلم عظمت او هیبت اولوی شان استحضار دی ځانته وکړي، اوداتصور فکر به کوي چې په دې مبارک موقیت کې هغه پاک شخصیت موجود دی چې د ټولو مخلوقاتو حتی دعرش کرسی او کعبې وغیره څخه هم بهتر دی.

(۱۴) - پدي مقدس شهر کې داخلیدونه وروسته به د ټولونه لومړی مسجد نبوي شریف ته ورشي، کچیرې د زنانه یاد سامان سمبالولو وغیره مجبورې نوي، ځکه چې تمامو علماء کرامو لیکلي: چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم معمول هم په ا حادیثو کې د شانه راغلي دي، چې کله به یې د سفر نه تشریف راوړو نو لومړی به مسجد شریف ته ولاړو.

(۱۵) - د زنانه و لپاره مناسبه داده کچیرې پدي مبارک شهر کې دورځي د داخلیدو نوبت راشي نو د شپې پورې دې انتظار وکړي، اود شپې په وخت دې جومات شریف ته ورشي، ځکه چې دوی لپاره هر هغه شی مقدم دی کوم چې په پرده کې مدد کاروي.

(۱۶) - په جومات کې د داخلیدو په وخت دې دهغه ځای د آدابو خیال وساتي لکه چې راسته (نښی) پښه لومړی جمات ته وردننه کول، او جومات

ته دداخليدلودعا ويل، اوداعتكاف نيت كول، كچيرې په هرجومات كې دداخليدوپه وخت هميشه داعتكاف نيت كوي نودامفت ثواب دى، نود مناسبه ده چې په هرجومات كې دا خليږى نوداعتكاف نيت دى كوي.

(۱۷) - بهتره داه چې په مسجدنبوي شريف كې دباب جبرائيل عليه السلام له طرفه داخل شي، ځكه چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم معمول لدې دروازي څخه دداخليدوؤ، چې ددې غالباً وجه داده چې دخپلوبييانو كورونه يي دې طرفته زيات وؤ، ليكن ددغې دروازي څخه داخليدل ضروري ندې بلكه دكومې دروازي څخه چې وغواړى داخل كيدى شي، البته اوس زمانه كى معمول دباب السلام څخه داخليدل دي.

(۱۸) - جومات ته دداخليدوڅخه وروسته دخشوع خضوع، اوعاجزې انكساري اوځان ډيرعاجز گڼلواهتمام به كوي، دهغه خوشنما اوزيبا مسجدطرفته به توجه اوسيل نه كوي، بلكې په ډيرآدب اووقارسره به ښكته گوري، يعنې په ډيرادب واحترم سره به ځي دبې ادبۍ اوكم عقلتوب څه حركت به نه كوي، ځكه چې دى ډيرلوى دربارته رسيدلى دى هسې نه چې دبې ادبۍ څه حركت كول دمحرورم كيدو، اودنقصان سبب جوړشي.

(۱۹) - جومات كې دداخليدوڅخه وروسته به دټولونه لومړى رياض الجنة (چې منبرشريف اوحجري شريفى مينځ كې واقع دى) ورشي، كچيرې دباب بقيع نه په جومات كې دداخليدونوبت زراخي نوبيا بهتره داده چې حجري شريفى دزيارت كولونه روستودرياض الجنة ته ورشي، ددې لپاره چې دحجري شريفى دمخامخ تيريدوپه صورت كې پرته له سلام كولوڅخه مخكې تيريدل ونه شي.

(۲۰) - روضي مقدسي ته رسيدوسره دې لومړي تحية المسجد وکړي، په شرح مناسک نووي کې ليکلې: چې حضرت جابر رضي الله تعالى عنه فرمايلي دي چې زه د سفر څخه راغلم د نبي کریم صلى الله عليه وسلم په خدمت کې حاضر شوم، نبي کریم صلى الله عليه وسلم دغه وخت په جومات کې وو، ماڅخه يې پوښتنه وکړه چې تحية المسجد دې وکړل؟ عرض مې وکړو چې نه، بيا يې راته وويل: چې ولاړ شه لومړي تحية المسجد وکړه بيا ماته راشي .

(۲۱) - د تحية المسجد په اول رکعت کې قل يا ايها الکفرون سورت اړويم رکعت کې قل هو الله احد سورت لوستل بهتر دي، ځکه چې په اولي سوره کې د شرک څخه نفي او انکار دی، او په دوهم رکعت کې د الله تعالى د وحدانيت او ذات او صفاتو اقرار دی .

(۲۲) - علماء کرام وليکلي دي چې په روضه شريفه کې د خود نبي کریم صلى الله عليه وسلم داودريدلو په ځای د برکت په نيت سره اودريدل بهتر دي، ابن حجر رحمه الله عليه په شرح مناسک کې ليکلې دي چې اوس هلته صندوق نشته هغه سوزيدلې دي، اوس دهغې په ځای يو محراب جوړ کړی شويدي، دا هغه ځای دی کوم ته چې محراب النبي صلى الله عليه وسلم وايي، ټولواکابرو علماو دغه ځای کې اودريدل اولي ښودلې، پدې وجه ددغې برکتناک ځای اهتمام کول پکار دی، البته کچيرې دڅه وجې څخه دغه ځای ته رسيدل ونه شي، نو بيا په ټوله روضه شريفه کې چې چيرته يو ځای کې تحية المسجد وکړي نو صحيح دي.

(۲۳) - د تحية المسجد فارغيدو څخه وروسته د الله تعالى په لکھونو شکريه به

ادا کړي، چې هغه درته دغه لوی نعمت نصیب کړو، اود حج اوزيارت دقبليدو دعا به وکړي، که خوښه يې وي سجده دشکر دوکړي عندالشوافع، که خوښه يې وي دوه رکعتہ دشکرانی مونځ دې وکړي عندالاحناف.

(۲۴) - کچيرې په جومات کې دداخليدوپه وخت فرض لمونځ کې شريک شي نوپه هغې کې دی دتحيةالمسجدنيت هم وکړي، نودتحيةالمسجد ثواب به هم ورته ورکولې شي، اوهمدارنگه کچيرې په داسې وخت کې جومات ته داخل شي کوم وخت کې چې نفل کول مکروه وي، لکه دمازيگرلمانځه څخه وروسته نودغه وخت دهم تحية المسجد نه کوي عندالاحناف.

(۲۵) - دلمونځ له فارغيدو څخه وروسته به قبر شريف ته وروان شي، په داسې حال کې چې زړه يې دهرقسم خير نوالي، وسوسو، اودنياوي خرفاتو څخه پاک وي، اوهراڼدام دې نبي کریم صلى الله عليه وسلم ذات مبارک طرف ته په پوره توجه متوجه کړي، ځکه چې کوم زړه ددنيا دزندگي اولهولعب، شهواتونه، اوخواهشاتو نه ډک وي په هغه زړه باندې دهغه ځای دبرکتونوهيڅ اثر نه کيږي، بلکې دنبي کریم صلى الله عليه وسلم دغصې اواعراض خطرې وي، الله تعالى دی په خپل فضل سره ددېنه مونږ اوزايرينوته پناه راکړي، لهذا دزړه خالي کولوپوره کوشش پکاردی، دالله تعالى دعفوی او کرم اميدساتلو، اودنبي کریم صلى الله عليه وسلم په وسيله سره دالله تعالى نه دمعافی طلب کوونکې دی حاضر شي.

(۲۶) - علامه ابن همام رحمه الله تعالى په فتح القدیر کې ليکلي: چې زيارت کوونکې دهر يو مړې زيارت کوي نودمړې دخپولطرفه دی ورته راځي،

لپاره ددې کچيرې الله تعالى مړې ته دراتلونکې کشف اودښکاره کيدو قوت ورکړي چې په ليدلو کې ورته اسانې وي، ځکه چې کله مړې په قبر کې په ښې اړخ ملاست وي نو دهغه نظر قدمونو طرفته وي، کچيرې څوک دسر لطفه راشي نومړي ته په کتلو کې تکليف وي، لهذا ددې ضابطې موافق په مواهب کې يې ليکلې دي: چې زيارت کوونکې لپاره مناسبه داده چې دقېلې لطفه د مواجهه شريفه ته حاضر شي، ليکن کچيرې دپښو لطفه حاضر شي نو دآداب په لحاظ سره اولې بهتره ده، مگر ځينې علماء کرامو ددعام ضابطې خلاف پدې ځای باندې دسر لطفه حاضرې ته ترجيح ورکړيدی، ځکه چې تحية المسجد رياض الجنة کې وکړي بيا دپښو لطفه مواجهه شريف ته راځي نو دطواف شکل جوړيږي، حال دا چې طواف کول پرته دبيت الله شريف څخه جائز ندي، لهذا دلته دسر لطفه حاضرې اختيار کړلی شوه.

(۲۷) - کله چې په مواجهه شريف باندې حاضر شي نو دسر له طرفه دديوال په گوټ کې چې کومه ستن ده دهغې نه ددريو څلورو لاسوپه فاصله باندې به اودريږي، اوشابه قېلې طرفته کړي، اوچپ طرفته به لږ مائل شي لپاره ددې چې دده مخ مبارک سره بالکل مخامخ شي (کما في زبده) اوصاحب داتحاف ليکلي: چې داستنه اوس دپيتلو (زيرو) دديوال دننه راغلی ده، اوابن حجر رحمة الله عليه ويلي دي: چې دسپينوزروميخ چې کوم کړکی چې دسرو زروخول دی هغه دمخ مبارک مقابل کې دی.

(۲۸) - دديوال نه ددريو څلورو وگړوپه فاصله باندې به اودريږي، لهذا ډير نږدې دی هم نوي چې دآدبو خلاف ده، اونظر به يې ښکته وي يوه خوا اوبله خوا

کتل په دغه وخت کې سخته بې ادبي ده، لاس پټې دهم په کراره اووقار سره خوځوي، اوداخيال وفکر به کوي چې دده مخ مبارک داوخت زما مخامخ دی، اوخوږنې کریم صلى الله عليه وسلم زما دحاضرې نه خبردی، اودنې کریم صلى الله عليه وسلم دلوی شان اودلويې مرتبې استحضاردی په پوره طور په زړه کې رولي .

(۲۹) - لدينه وروسته به په نبي صلى الله عليه وسلم باندي صلاة او سلام ووايې، نودمناسکوپه کتابونو کې په مختصرواواوږدو الفاظو، او په مختلفو عنوانونو باندي صلاة او سلام ليکلي شويدي، نومونږ به يې عنقریب ان شاء الله تعالى يو عنوان درته ذکر کړو، خوځينې سلفو حضراتو به ډير په مختصر الفاظو باندي صلاة او سلام وئيلو، نودادب اودهيت تقاضاهم داده، اوامام نووي رحمه الله عليه ليکلي دي: چې ابن عمر رضي الله تعالى عنهما وغيره نه ډير مختصر الفاظ نقل کړي شويدي، او حضرت ابن عمر رضي الله تعالى عنهما خوبه بس دومره ويل **السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا ابا بكر السلام عليك يا اباة**.

(۳۰) - داډيره ضروري او اهمه خبره ده چې سلام وئيلوپه وخت به شور غوغا بالکل نه کوي، اونه به په زوره چغې وهي، بلکې په دومره آواز به صلاة او سلام وايې چې دننه ورورسيږي، لکه ملاعلي قاري رحمه الله عليه ليکلي دي: چې نه خوبه په زيات زوره آواز صلاة او سلام وايې اونه بالکل په پټه، بلکې متوسط (مينځ ميانه) آواز سره به صلاة او سلام وايې، اوپه دې حالت کې به دزړه حضور اود خپلو بدو عملونو په وجه سره به دمبارک صلى الله عليه وسلم په حضور کې خيجل شرم کونکي ولاړوي، علامه قسطلاني

رحمة الله عليه په مواهب کې ليکلې: چې نبي کریم صلى الله عليه وسلم سره دآدب هغه معامله پکاردی کومه چې دد مبارک صلى الله عليه وسلم سره په ژوند کې وه، ځکه چې نبي کریم صلى الله عليه وسلم په خپل قبر کې ژوندی ده. (٣١) - دسلام څخه وروسته به دالله تعالى نه دني کریم صلى الله عليه وسلم په وسيلی سره دعا وکړي، اودني کریم صلى الله عليه وسلم نه به دشفاعت درخواست وکړي، علامه ابن همام رحمة الله عليه په فتح القدیر کې ليکلې دي اودهغې نه حضرت ګنګوهي قدس سره په زبده کې نقل کړیدی، چې دسلام څخه وروسته دی بیادني کریم صلى الله عليه وسلم په وسيله سره دعا وکړي، اوشفاعت دوغواري، اودالفاظ دی روابي: يَارَسُوْلَ اللّٰهِ اَسْأَلُكَ الشَّفَاعَةَ، وَاتَّوَسَّلُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ فِيْ اَنْ اَمُوْتْ مُّسْلِمًا عَلٰى مِلَّتِكَ وَسُنَّتِكَ، اى دالله تعالى رسوله زه له ستانه شفاعت غواړم، اوستاپه وسيله سره دالله تعالى نه غواړم چې زما مرګ دستاپه دين، اوستاپه سنتوباندې وي.

(٣٢) - ددې مضمون نه داهم معلومه شوه چې ددې دعا په وخت نبي کریم صلى الله عليه وسلم طرفته مخامخ کيدل پکاردی، اگرچې دعا آداب دادی چې مخ يې بايد قبلې طرفته وي، ليکن په دغه وخت کې قبلې طرفته مخ کولوسره نبي کریم صلى الله عليه وسلم طرفته شا کيږي چې دغه آداب نه خلاف کارده، نو پدې وجه دغه وخت دهم نبي کریم صلى الله عليه وسلم ته مخ کړي اودعادی وکړي. (٣٣) - لدينه وروسته کچيرې بل چا دطرفه دني کریم صلى الله عليه وسلم په دربار کې دسلام عرض کولوپشنهاد کړی شوي وي (لکه زه

عاجز بنده گل الرحمن حقاني بن عبدالرحمن ^(۱) هم ستاخنه خواست کوم چې زما سلام رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وړاندې کړي، زما دا يو عرض فقط أي زيارت کوونکی وروره قبول کړه چا درخنه هيرنشم واجرک علی الله تعالى) نودهغه لطفه دهمدارنگې داسې سلام عرض کړي: اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ يَسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى رَبِّكَ دلو مړی فلان په خای دهغې کس نوم واخلي، ددوهم فلان په خای ددهغه دپلارنوم واخلي، کچيرې عربي کې ويل مشکل وي نو په پشتوکې دعرض کړي، چې فلانکې سړی دفلانکې زوی ستاسوپه خدمت کې سلام عرض کوي، اودشفاعت درخواست يې کړيدې، علامه زرقاني رحمه الله عليه ليکلي: چې دا سلام رسول په ستا واجب دی ځکه چې دا امانت ستا قبول کړيدي.

(۳۴) - په نبي کریم صلى الله عليه وسلم باندې دسلام ويلوخنه وروسته تقريباً يولاس راسته (بني) طرفته به شي په صديق اکبر رضي الله تعالى عنه باندې به سلام ووايي، دمشهور قول مطابق دحضرت صديق اکبر رضي الله تعالى عنه قبر مبارک دنبي کریم صلى الله عليه وسلم دقبر اطهر وروستو په داسې شان سره دې، چې دحضرت صديق اکبر رضي الله تعالى عنه سر مبارک دنبي کریم صلى الله عليه وسلم داوړې مبارک مقابل دی، په دې وجه يولاس بني طرفته کيدوسره دحضرت صديق اکبر رضي الله تعالى عنه ته مخامخ کيږي.

(۳۵) - حضرت صديق اکبر رضي الله تعالى عنه دسلام خننه فارغيدو وروسته به يولاس بني (راسته) طرفته شي په حضرت فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه

(۱) په شمول ددې کتاب کاتب ميکائيل بن حاجي نادر خان چې اولاري مجيب الرحمن بن عبد الرحمن او فضل الرحمن بن عبدالرحمن دده هم دسلام خواست دی واجرکم علی الله

باندې به سلام ووايي، ځكه چې دمشهور قول موافق د حضرت فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه قبر مبارک د حضرت صديق اکبر رضي الله تعالى عنه د قبر مبارک روستوپه داسې شان سره دی، چې د حضرت عمر رضي الله تعالى عنه سر د حضرت ابوبکر صديق رضي الله تعالى عنه د اوږي مبارکي مقابل دی.

(۳۶) - ددې دواړو حضراتوپه خدمت کې هم که چا د سلام عرض کولو درخواست کړی وي نو د هريوپه خدمت کې دخپل سلام وئيلو څخه وروسته، ددهغه درخواست کوونکی سلام به عرض کړی، زه گل الرحمن بيا هم خپل ناظرين کتاب څخه خواست کوم چې زما سلام د دواړو مبارکانوته ورسوي الله تعالى ددې بڼه بدله درکړی آمين.

(۳۷) - ډيرو علماء کرامو ليکلي دي چې حضرت شيخين رضي الله عنهما باندې د جدا جدا سلام وئيلو څخه وروسته به بيا هم ددې دواړو حضراتوپه مينځ کې اوږيږي، يعنې حضرت عمر رضي الله تعالى عنه باندې سلام څخه وروسته دهغې نه تقريباً نيم شرعي گزچپ طرفته به اوږيږي (دې لپاره چې دواړوپه مينځ کې شي) بيا به په دواړو باندې مشترک په يوځای سلام ووايي چې دهغې الفاظ په زبده کې ليکلي دي: **اَلْسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا ضَجِيعِي رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَفِيقِيهِ وَوَزِيرِيهِ جَزَاكُمَا اللهُ أَحْسَنَ الْجَزَاءِ، جِئْنَاكُمَا نَتَوَسَّلُ بِكُمَا إِلَى رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَشْفَعَ لَنَا وَيَدْعُوَ لَنَا رَبَّنَا أَنْ يُخَيِّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَسُنَّتِهِ وَيَحْشُرَنَا فِي زُمْرَتِهِ وَجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ**، يعنې په تاسو دواړو د سلام وي ای د نبي کریم صلى الله عليه وسلم په اړخ کې ځملاستونکيو، سلام دوي ای د نبي کریم صلى الله

عليه وسلم دواړو ملگريو، تاسو باندې دې سلام وي اي دنيي كريم صلى الله عليه وسلم دواړو وزيرانو، تاسوته دا الله تعالى زمونږ لطرفه بهترينه بدله دستاسودا حسانا تودرکړي، مونږ تاسوته دې لپاره حاضر شوی يو، چې تاسونه دنيي كريم صلى الله عليه وسلم په دربار کې ددې خبرې سفارش غواړو، چې نبي صلى الله تعالى عليه وسلم زمونږ لپاره دا الله تعالى په دربار کې شفاعت وکړي، او دا الله تعالى نه دادعا وکړي چې هغه مونږه دنيي كريم صلى الله عليه وسلم په دين باندې اودنيي كريم صلى الله عليه وسلم په ستوباندې ژوندی وساتي، اومونږ اودټولو مسلمانانو حشر دخوږنبي كريم صلى الله عليه وسلم په ډله کې وکړي.

(۳۸) - لدينه وروسته دپياچپ طرفته راشي، بيا دی دوباره خوږنبي صلى الله عليه وسلم ته مخامخ اودريږي، او دا الله تعالى ښه ثنا ووصفت دوکړي، ددې لوی نعمت اودهغې ټولونعمتونوشکر دی اداکړي، بيا دی ښه په ذوق اوشوق سره په نبي صلى الله عليه وسلم باندې درود شريف ووايي، اوبيا ددوی په وسيله سره دا الله تعالى څخه دخپل ځان لپاره دخپل مور اوپلار، استاذانو او مشائخو، او بال بچ اوعيال، خپلو خپلوانو اودوستانو اوملاقاتيانو اودهغې خلقو چې دعايې غوښتي وي، اوټولو مسلمانانو دژوندواومړولپاره به دعاوکړي، اوخپله دعا دی په امين باندې ختم کړي. (کما فی شرح لباب) کچيرې مافقير کل الرحمن په دعا کې يادکړی نو الله تعالى دې درباندي رحم وکړي.

(۳۹) - لدينه وروسته به داسطوانه ابولبابه رضي الله تعالى عنه ته راشي، دوه رکعتة نفل لمونځ به وکړي اودعاوی به وکړي. (کما فی زبده)

(۴۰) بیابہ دوباره ریاض الجنة کی نفلی لمونخونه وکړي، اودعا او درود شریف وغیره کې دې په خشوع او حضور سره مشغول شي.

(۴۱) لدینه وروسته به منبر شریف ته راشي دعاوی به وکړي، علماؤ کرامو لیکلي دي چې منبر په هغه ځای باندې ده لاس کېږدې کوم ته چې رمانه یعنې هغه مولي چې دانار په شکل دمنبر په غاړو باندې جوړ شوی وه، اودعاوې به وکړي، ځکه چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم به دخطبي په وخت په دې ځای لاس مبارک کېښوده، لیکن ملاعلي قاري رحمه الله لیکلي دي: چې هغه رمانه اوس پاتې شوی نده، کله چې په مسجدنبوي شریف کې په دریم ځل اورولگیده په هغې کې هغه سوزیدلی دی، په شفا دقاضي عیاض اودهغې شرح لعلی القاري کی لیکلي دي: چې حضرت ابن عمر رضي الله تعالى عنهما ولیدلی شو، چې منبر باندې دنبي صلی الله علیه وسلم دناستې په ځای لاس را ښکلو بیایې خپل لاس په مخ باندې راښکلو. (۴۲) - لدینه وروسته به اسطوانه حنانه ته ورشي اودعاوی به وکړي کمافی لباب.

(۴۳) دادې کوشش دکوي چې ددغه ځای په قیام کې دی په مسجدنبوي شریف کې هیڅ یولمونځ د جمعې نه پاته نشي. (فتح القدیر) ځکه چې قیام لږ دی او ثواب ډیر زیات دې، اودهم معلومه نده چې بیاباه حاضري ورته نصیب شي اوکنه، لهادمسجدنبوي شریف څخه بهر (خارج) باید بي ضرورته وخت ضائع نه کړي.

(۴۴) - ددې خیال دې ساتې چې دزیارت په وخت کې دلاسونه په دیوالونو پوري نه لگوي چې دابی ادبي دی، اونه دی دیوالونوپورې ځان پیوست کوي، اونه دې ترینه طواف کوي، ځکه چې طواف کعبې شریفې پورې

خاص دی، دقبرونه طواف کول حرام دی، او ملاعلي قاري رحمه الله عليه ليکلي: چې دجاهلانو تابعداري دې نه کوي، خواه که هغوی په شکل او صورت سره بزرگان معلومېږي، نه دقبرمنځکې ټيټکېږي، نه دزمکه ښکلوې، اونه دقبرطرفته لمونځ کې مخ کوي پدې نيت سره چې دغې خواقبردي لمونځ وکړي، کچيرې دقبردتعظيم په لحاظ سره هغې طرفته مخ کړي لمونځ يې نه کېږي، په هغه سره کافر کېږي، البته دحجري شريفې کونې شاطرفته چونکه ديوال حائل په منځ کې موجود دی په دې وجه دقبر شريف ارادې کولو پرته مونځ کول دله جائز دي. کمافي شرح لباب .

(۴۵) پرته دسخت ضرورت نه زيارت شريف ته دشا هم نه کوي، نه په لمانځه کې اونه پرته دلمانځه نه (کما في شرح لباب) بلکې په مونځ کې دی په داسې يو ځای کې اودريدلو کوشش وکړي چې نه يې زيارت شريف ته مخ وي، اونه يې شاوي، اوپرته دلمانځه څخه هغې زيارت شريف طرفته شا کولو خوبالکل څه وجه نشي پاتې کېدای.

(۴۶) - ددې لحاظ دې ساتې چې کله هم دزيارت شريف مخامخ تيريدل وي، نو هلته به اودريږي سلام دوکړي، بيا به منځکې ځي، حتی چې علماء ليکلي دي کچيرې دجومات نه بيرون د زيارت شريف په مخ کې تيريږي نو هلته به اودريږي سلام دې وکړي، بيا دمنځکې ځي .

(۴۷) - دمدينې منورې په قيام کې دی زيارت شريف ته په کثرت سره دحاضري اهتمام ساتې، امام اعظم امام شافعي امام احمد رحمهم الله تعالى درواړو امامانو په کثرت سره حاضري خوښ کړيده البته امام مالک رحمه الله

په کثرت سره حاضري نده خوښه کړی، چې ددې وجې علماؤ کرام دالرمایې چې هسې نه چې په بیابیا حاضري سره طبیعت کې چرته بې رغبتې پیداشي. (شرح لباب).

(۴۸) که په مسجد نبوي کې وي نو حجرې شریفې ته، او که دمسجد شریف څخه بیرون وي نو گنبد شریف ته چې دکوم ځای څخه ښکاري بار بار هغې ته کتل په هغې باندې نظر مضبوط ساتل هم بهتر دی، او انشاء الله تعالی باعث دثواب دی. (کما فی شرح لباب و شرح مناسک نووی). ډیر په ذوق شوق سره چې چاپ پرې نظر مضبوط ساتې لکه سالک وايي:

وَأَبْرَحُ مَا يَكُونُ الشَّوْقُ يَوْمًا + إِذَا دَنَّتِ الْخِيَامُ إِلَى الْخِيَامِ

دټولونه به زیات شوق په هغه ورځ وي = چې کله دعاشقانو خیمې دمشعوق خیموته نږدې شي یو بل سالک وايي:

سکوت عشق کو تر جیح ه ے اظهار الفت پر

مری ایهي رسانکلین په نال ے ب ے اثر نکلی

یعنې د عشق خاموشی ته بهتروايي = حاصل دی دمحبت په ظاهرولو باندې

زما سار ه اسویلی رسیدونکې وختل او ژر افریادمې بې اثره وختل.

(۴۹) - دمدینې منورې قیام غنیمت و شماره، نوزیات وخت ذکر فکر مراقبه

نلاوت اودرود شریف او اعتکاف کې تیره وه، دشبې زیاته حصه وینس اودسه

کې تیره وه، اودسنت مکمله پیروي کوه، چې کوم دزده وي اودنور علم

حاصلو لو کوشش کوه، او خپل نفس سره محاسبه کوه، او وعده وکړه چې

دنبی کریم صلی الله علیه وسلم دستوا شاعت به کوم، اود بدعاتو مقابله به کوم،

او خپلې منځې شخړې به په شريعت باندې حل کوم، کفار و سره به جهاد کې وم، ترڅو چې د شهادت جام نوش کړم، الله تعالى د مونږ ته په دې ادابو باندې د عمل کولو توفيق رانصيب کړي. امين يارب العلمين بجاه سيد المرسلين صلى الله عليه وسلم.

﴿ب:- دزيارت اقدس صلى الله عليه وسلم کولو طريقه﴾

محترموا! دپورتنې (۴۹) آدابومراعات سره سره چې کله مدينې منورې ته ځي نو په لاره کې به ډير ډير درود شريف لولي، او مستحب دادی چې مدينې طبيې ته دننوتوپه وخت کې دی په غسل ياکم ازکم په اوداسه کې داخل شي، اوبنې صفا جامي او کالی به يې اغوستې وي، خوشبويې به يې لگولې وي، خضوع او تواضع کې به هيڅ کمې نه کوي، اوسامان به دخپلواوسيدو په ځای کې کيږدي، اومسجدنبوي شريف ته به په مسنونه طريقه داخل شي، او په رياض الجنة کې به دوه رکعت ته تحية المسجد لمونځ اداکړي، اوروضي مبارکې ته به ولاړشي، اودقبر مبارک ته موجهی شريفی کی به دی درې او خلورو لاسوپه فاصله اودريږې قبلې ته به شا کړې، او په عاجزې سره به اودريږې زيات نږدې هم نه چې لاس يې په ديوال لگولی وي، نودغه دآدب اوهيبت مقام دی، داخيال به ساتي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ژوندی دی، اومونږو يني اومونږ ته مخامخ ولاړدی، اودابه هم تصور کې راوړلې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په لحد شريف کې قبله طرفته ملاست دی، زه شرمسار مذهب کوتاهي کوونکې دلته حاضر شوی يم، اوزړه به دتولودنياوي خيالاتوڅخه وزگار کړی، يو طرف او بل طرفته به نه

گوري بلکه بنکته به گوري، اوهيخ دبي ادبي حرکت به نه کوي، اوديرپه
 ادب سره به اودريپي ډيرپه ادب سره به پرې درود اوسلام ووايي، په
 چيفو چيفو نه بلکې په قلاړه قلاړه اودسلام الفاظ دی ټول ياخومره چې
 کيدی شوه هغه هومره به پيش کړی، البته دسلام څه ټاکلې الفاظ نشته
 مختلفو حضراتو مختلف الفاظ ليکلې: چامختصر الفاظ ليکلې چااوږده، اوما
 عاجزهم دا الفاظ انتخاب کړيدي: اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ السَّيِّدُ الْكَرِيمُ
 وَالرَّسُولُ الْعَظِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا وَحَبِيبَنَا وَقُرَّةَ أَعْيُنِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 حَبِيبَ اللَّهِ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَمَالَ مُلْكِ اللَّهِ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا نُورَ عَرْشِ اللَّهِ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ، الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَفِيعَ الْمُدْنِيِّينَ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَرْسَلَهُ اللَّهُ
 تَعَالَى رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي حَقِّكَ الْعَظِيمِ "وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
 ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
 تَوَّابًا رَّحِيمًا"، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ
 الْمُطَّلِبِ بْنِ هَاشِمٍ يَا طَه يَا يَاسَ يَا بَشِيرُ يَا سِرَاجُ يَا مُنِيرُ يَا مُقَدِّمُ جَيْشِ الْأَنْبِيَاءِ
 وَالْمُرْسَلِينَ، وَهَآ أَنَا يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ جِئْتُكَ هَارِبًا مِنْ ذَنْبِي وَمِنْ
 عَمَلِي وَمُسْتَشْفَعًا وَمُسْتَجِيرًا بِكَ إِلَى رَبِّي فَاشْفَعْ لِي يَا شَفِيعَ الْأُمَّةِ يَا سِرَاجَ
 الظُّلْمَةِ أَجِرْنِي بِهِ يَا اللَّهُ مِنَ النَّارِ يَا نَبِيَّ الرَّحْمَةِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَيْنَاكَ زَائِرِينَ
 وَقَصَدْنَاكَ رَاغِبِينَ وَعَلَى بَابِكَ الْعَالِيِّ وَأَقْفِينَ وَبِحَقِّكَ عَارِفِينَ فَلَا تَرُدَّنَا
 خَائِبِينَ وَلَا عَنْ بَابِ شَفَاعَتِكَ مَحْرُومِينَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْأَلُكَ الشَّفَاعَةَ

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ
وَالْحَوْضَ الْمَوْرُودَ وَالشَّفَاعَةَ الْعُظْمَى فِي الْيَوْمِ الْمَشْهُودِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ وَأَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَتَصَحَّتْ الْأُمَّةُ وَكُشِفَتِ الْغُمَّةُ وَجَلَّتِ
الظُّلْمَةُ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَبَدْتَ رَبَّكَ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ
جَزَاكَ اللَّهُ تَعَالَى عَنَّا وَعَنْ وَالدِّينَا وَعَنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ خَيْرَ الْجَزَاءِ، اشفعْ لَنَا
وَلِوَالِدَيْنَا وَلِجَيْرَانِنَا وَلِمَشَائِخِنَا وَلِأَسَاتِدَتِنَا وَلِمَنْ أَوْصَانَا وَقَلَّدَنَا عِنْدَكَ بِدُعَاءِ
الْخَيْرِ عِنْدَ الزِّيَارَةِ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سُلْطَانَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

ج: - حضرت ابوبكر الصديق رضي الله تعالى عنه باندي دسلام كولو طريقه ﴿
محترموا! در رسول الله صلى الله عليه وسلم دسلام نه روستوبه يونيم كز قدرې
راسته (بني) طرفته ته شي، په حضرت صديق اكبر رضي الله تعالى عنه باندي به
داسې سلام شروع كړي: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ رَسُولِ اللَّهِ عَلَى الْتَّحْقِيقِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ
اللَّهِ ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْهُمَا فِي الْغَارِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْفَقَ مَالَهُ كُلَّهُ فِي حُبِّ اللَّهِ
وَحُبِّ رَسُولِهِ حَتَّى تَخَلَّلَ بِالْعِبَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْكَ وَأَرْضَاكَ أَحْسَنَ الرِّضَا
وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكَ وَمَسْكَنَكَ وَمَحَلَّكَ وَمَأْوَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَوَّلَ
الْخُلَفَاءِ وَتَاجَ الْعُلَمَاءِ وَصِهْرَ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

د: - حضرت عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه باندي دسلام كولو طريقه ﴿
محترموا! بيا به نيم كز راسته (بني) طرفته شي په فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه
به داسې سلام ووايې: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرُ ابْنَ الْخَطَّابِ،

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَاطِقًا بِالْعَدْلِ وَالصَّوَابِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سِرَاجَ الْمِحْرَابِ،
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُظْهِرَ دِينِ الْاِسْلَامِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُكَسِّرَ الْاَصْنَامِ، اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ يَا اَبَا الْفُقَرَاءِ وَالضُّعْفَاءِ وَالْاَرَامِلِ وَالْاِیْتَامِ، وَارْضَاكَ اَحْسَنَ الرِّضَا
رَجَّلَ الْجَنَّةِ مَنْزِلَكَ وَمَسْكَنَكَ وَمَحَلَّكَ وَمَاوَاكَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ثَانِي
الْخُلَفَاءِ وَتَاجَ الْفُقَهَاءِ وَصِهْرَ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ.

﴿هـ: - دواړو مباركانو رضي الله تعالى عنهما باندي دسلام كولو طريقه﴾

محترموا! ددې مقام څخه په فارغيدوبه بيا دچپ طرفته لږ غوندي وراخواشي،
ارد دواړو خليفگانو مباركانو په منيځ كې به او دريږي، او په دغې دواړو
مباركانو باندي دى په شريكه سره داسې سلام عرض كړي: اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ
يَا وَزِيرَيَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ يَا مُعِينَيَّ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ يَا ضَجِيعَيَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَزَاكُمْ اللَّهُ أَحْسَنَ الْجَزَاءِ، جِئْنَاكُمْ نَتَوَسَّلُ بِكُمْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَشْفَعَ لَنَا وَيَدْعُوَ لَنَا رَبَّنَا أَنْ يُحْيِيَنَا عَلَى مِلَّةِ
رُسُلِهِ وَيُخْشِرَنَا فِي زُمْرَتِهِ وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ آمِينَ.

﴿و: - دوباره رسول الله صلى الله عليه وسلم باندي دسلام كولو طريقه﴾

محترموا! لدينه وروسته به دوباره در رسول الله صلى الله عليه وسلم دچهرې مبارکې
سره مقابل مخامخ او دريږي، دالله تعالى حمد و ثنابه ووايي، درود شريف به
لولي، په توسل سره به دعا و د شفاعت درخواست وکړي، اولاسونه به
راپورته کړي، خپل ځان او والدينو باقي عزيزانو بزرگانو دوستانو او ټولو
مسلمانانو ته به دعا وکړي، بهتر ده چې سلام نه وروسته دا ووايي: يَا رَسُولَ

الله قَدْ قَالَ اللهُ سُبْحَانَهُ "وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا" فَجِنَّا ظَالِمِينَ أَنْفُسَنَا مُسْتَغْفِرِينَ لَدُنُونَا وَتَائِبِينَ إِلَى رَبِّنَا وَقَدْ سَمَّاكَ اللهُ تَعَالَى بِالرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ فَاشْفَعْ لَنَا رَبَّنَا وَاسْأَلْنَا أَنْ يُمِيتَنَا عَلَى مِلَّتِكَ وَسُنَّتِكَ وَأَنْ يَحْشُرَنَا فِي زُمْرَتِكَ.

نو لدينه وروسته به دخپلې خوښې دعاگانې به په اخلاص سره وکړي، ما عاجز بیکسه ناظرینو دمعراج الحجاج ته خواست دی چې خپلو دعاگانو کې ما هم درسره شریک کړي، جزاکم الله تعالی خیراً، چې کله دهغه مقام نه راوځي نو اسطونه ابولبابه رضي الله تعالی عنه ته به راشي که وخت مکروه نوي دوه رکعت له منځ به وکړي، اوبیابه په منبر شریف باندي لاس کېږدي دعاو درود شریف به ولولي، بیابه داسطوانه حنانه خواته راشي، اوهمچنان باقي ستو خواته به راشي دعاواستغفار به وکړي، اوتلاوت او ذکر به په کثرت سره کوي، اوصلوة اوسلام به وايي، اوشپې به رونه وي، اوپه مسجد نبوي شریف کې به مونځونه کوي، داوخت زیات غنیمت او فرصت وشماري، نور دمسجد نبوي شریف مکمل تاریخ مخکې ذکرشو فلانعیده لخوف التطویل. والله تعالی اعلم بالصواب. اللهم اغفر للمؤلف ولکاتبه ولمن سعي فيه ولجميع امة حبیبک سیدالوري صلی الله علیه وسلم.

﴿ب: - د مقدسه مقابرو دزیارت کولو شرعی طریقه﴾

محترموا! علماء کرامو لیکلي: چې داهل بقیع اونور مشاهدو مقاماتو مقدسو اودرسول اکرم صلی الله علیه وسلم مساجدواوکوهیانو زیارت کول مستحب دی، اوشرح لباب کې یې لیکلي دي چې زیارت کوونکو ته روزانه اهل

بقيع ته حاضر يدل پكاردى، اودمدينې منورې اوسيدونكوته دجمعي په ورځي
اغريدل پكاردى.

﴿ ۱ ﴾ - داهل بقيع دزيارت ترتيب اودسلام كولو طريقه ﴿﴾

۱- جنة البقيع مقبري اهميت:-

محترموا! شاهي مهمان خانه جنة البقيع هغه بي نظيره قبرستان ده، چې
دلته داهل بيتو څخه پرته تقريباً لس زره صحابه كرام اوپه لكونو اولياء كرام
دفن دي، سبحان الله ددې اينچ اينچ ځاى څومره متبرك ده چې چيرته
درسل الله صلى الله عليه وسلم زامن، چيرته يي نمسي، چيرته يي ترونه،
چيرته يي بيبياني، اوچيرته دجنت شهزادگانې په اسوده خواب ویده دي،
اركوم خوش نصيب ته چې دبقيع خاوره کې تدفين نصيب شي هغه ته
دجنت ضمانت ورکولى شي، لکه سيدنا ابى بن كعب رضي الله تعالى عنه
روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چې کوم
سړى زما پدې قبرستان کې دفن شي نوزه به دهغه شفاعت کوم، اودهغه په
حق کې به گواهي ورکوم. ^(۱) اوام المؤمنين عايشة صديقه رضي الله تعالى
عنها بيان کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يوه شپه ماسره تشریف
فرماؤو، دسحر په وخت کې يې دجنت البقيع زيارت ته تشریف يوړو، هغه
سلام وړاندې کړو، اودعايې وکړه: **اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ دَارَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ وَآتَاکُمْ
وَمَا تُوعَدُوْنَ وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِکُمْ لَاحِقُوْنَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَاهْلِ بَقِيعِ الْغَرَقَد.** ^(۲)

(۱) اخبارمدينه ص ۱۵۱

(۲) مسلم شريف ج ۱ ص ۳۱۳، سنن نسائي ج ۱ ص ۲۰۶

اوبې الرحمة صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چې قيامت په ورځ جنت البقيع څخه اويازره افراد (کسان) اوچتيرې، چې هغوی مخونه به دڅوارلسم سپوږمۍ په شان څليرې، اوهغه خوش نصيب به بغير د حساب و کتاب نه جنت ځي. ^(۳)

امام نووي رحمه الله عليه ليکلي دي چې مستحب داده چې رواز نه بقیع ته ورځي خصوصاً د جمعې په ورځ د ضرور ورځې: اودا حاضري به د نبی کریم صلى الله عليه وسلم د زیارت نه پس وکړي، یعني بیا به د ټولو اهل بقیع زیارت وکړي، خصوصاً چې د کومو کسانو د قبرونو علامات موجود وي دهغوی زیارت به هم وکړي، لکه حضرت ابراهیم، حضرت عثمان، حضرت عباس، حضرت حسن، حضرت علي بن حسين زين العابدين، حضرت محمد باقر بن علي، اود جعفر بن محمد وغیرا رضي الله تعالى عنهم اجمعين، اود ټولونه په اخير کې به د نبی کریم صلى الله عليه وسلم تر ور حضرت صفیه رضي الله تعالى عنها قبر ته حاضري وکړي، ځکه چې د اهل بقیع د قبرونو فضيلت اود دوی د زیارت په باره کې ډیر په کثرت سره احاديث راغلي دي، البته شرح لباب کې دا اختلاف هم منقول دی. چې په بقیع کې به شروع د زیارت د کوم ځای څخه وي؟ ځينو د حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه څخه بنودلی، او ځينو د حضرت ابراهیم رضي الله تعالى عنها څخه، او ځينو د حضرت عباس رضي الله تعالى عنها څخه ځکه چې بقیع کې د ټولو نه لومړی دده مبارک قبر راځي، له دې ځایه بي سلامه مخکې تلل بي ادبي ده،

لهذاولى دادى چې دده مبارک قبر څخه مرتب زيارت کول شروع شي،
 ارمه دارنگه دجنت البقيع دديوال قريب مشرق طرفته دوه مشهور قبرونه
 دي يودابوسعيد خدري رضي الله تعالى عنه اوبل دحضرت سعدبن معاذ رضي
 الله تعالى عنه، اوديقول مطابق دحضرت علي کرم الله وجهه مور حضرت
 فاطمة بنت اسد رضي الله تعالى عنها هم د لته دفن ده، اودې جنت البقيع
 کې دامام مالک اوامام نافع رحمهما الله تعالى قبرونه دامهات المومنين
 رضي الله تعالى عنهن تر څنگ دي، اوداسې نور، اوپه اخير کې به سورة فاتحه
 اوسوره اخلاص ووايي دتمام اهل بقيع ارواحوته به يې ثواب وېښي.

۲- اهل بقيع باندي دسلام کولو طريقه

محرمو! کله چې جنت البقيع مقبري ته داخل شي دغه اجتماعي دعا به
 ووايي: السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
 بِكُمْ لَاحِقُونَ - وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ - أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا
 وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُمْ وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُمْ. اوبياد ټولو
 نه لومړی داهل بيتو چې حضرت عباس، فاطمة الزهراء، حضرت حسن،
 حضرت علي بن حسين زين العابدين، حضرت محمد باقر بن علي، اود جعفر
 بن محمد وغيره رضي الله تعالى عنهم اجمعين دي، سلام کول شروع کړي،
 چې ددوي مبارکانو قبرونه اولاً دلوي دروازی دداخل کيدلو نه جنوب
 طرفته تقريباً - ۲۵ - مترې باندي راځي، نو دوي ته به داسې سلام ووايي:
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا عَبَّاسُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكَ يَا عَمَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ - السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ يَا فَاطِمَةَ

الزُّهْرَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، - السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشَّبَابِ أَهْلَ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، - السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ زَيْنَ الْعَابِدِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، - السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْبَاقِرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، - السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا جَعْفَرُ الصَّادِقُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، - السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ نَبِيَّنَا وَسَيِّدَنَا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، جَزَاكُمْ اللَّهُ تَعَالَى عَنِّي وَعَنْ أُمَّةٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْرَ الْجَزَاءِ.

۱- محترموا! كله چې بيا دجنت شهزادگاني دني کريم صلى الله عليه وسلم لونړو ته راشي چې زينب، رقيه، اوام کلثوم رضي الله تعالى عنهن دي، چې ددوي قبرونه تقريباً - ۳۰ - متره دلوي دروازي دداخل کيدلونه وروسته واقع دي، نوددوي ته به داسې سلام ووايي: السَّلَامُ عَلَيْكُنَّ يَا بَنَاتِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكُنَّ يَا بَنَاتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللَّهُمَّ ارْضَ عَنْهُنَّ وَاكْرَمِ مَقَامَهُنَّ آمِينَ.

۲- محترموا! كله چې بيا دني کريم صلى الله عليه وسلم بيبيانو مطهراتو ته راشي چې حضرت عائشة صديقه، حفصة، أم سلمة، أم حبيبة، صفية، جويرية، زينب بنت جحش، زينب بنت خزيمة، اوسودة رضي الله تعالى عنهن دي، چې ددوي مبارکانو قبرونه تقريباً - ۸ - متره وروسته دني کريم صلى الله عليه وسلم دلونړو ته واقع دي، نوددوي ته به داسې سلام ووايي: السَّلَامُ عَلَيْكُنَّ يَا زَوَاجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

الله وبركاته السّلام عليك يا أمّهات المؤمنين ورحمة الله وبركاته اللهم ارض عنهن وارفع درجاتهن واجزل ثوابهن آمين.

۳- محترموا! كله چې بيا دنيي كريم صلى الله عليه وسلم ترو زامنو ته راشي چې ابي سفيان بن الحارث عقیل ابن ابي طالب وعبد الله بن جعفر الطيار رضي الله تعالى عنهم دي ، چې ددوي مباركانو قبرونه تقريبا ۵- متره وروسته دنيي كريم صلى الله عليه وسلم بيبانو مطهراتو نه واقع دي، نو ددوي ته به داسې سلام ووايې: السّلام عليك يا سيدنا ابا سفيان بن الحارث ورحمة الله وبركاته، السّلام عليك يا سيدنا عقیل بن ابي طالب ورحمة الله وبركاته، السّلام عليك يا سيدنا عبد الله بن جعفر ذي الجناحين ورحمة الله وبركاته، السّلام عليكم يا أبناء عم رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلّم وعلى من حولكم من أصحابه وأتباعه وأمتيه ورحمة الله وبركاته، اللهم ارض عنهم وارفع درجاتهم واجزل ثوابهم آمين.

۴ - محترموا! كله چې بيا ددين لويو خدمتگارانو ته راشي چې امام مالک او امام نافع رحمهما الله تعالى دي ، چې ددوي مباركانو قبرونه تقريبا ۱۰- متره دنيي كريم صلى الله عليه وسلم دترو زامنو وروسته شرق طرفته واقع دي، نو ددوي ته به داسې سلام ووايې: السّلام عليك يا سيدنا مالک بن انس امام دار الهجرة وصاحب المذهب ورحمة الله وبركاته جزاك الله تعالى عنا وعن أمة رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلّم خير الجزاء، السّلام عليك يا سيدنا نافع مولى عبد الله بن عمر شيخ القراء وشيخ مالک امام دار الهجرة ورحمة الله وبركاته اللهم اجزل ثوابه وأكرم نزله.

۵- محترموا! كله چې بيا دنيي كريم صلى الله عليه وسلم مبارک زوي سيدنا ابراهيم رضي الله تعالى عنه او کبارو صحاب کراموته راشي چې عثمان بن مظعون، عبد الرحمن بن عوف، سعد بن ابی وقاص عبد الله بن مسعود، حنيس بن حذافة، واسعد بن زرارة رضي الله تعالى عنهم دي، چې ددوي مبارکانو قبرونه تقريباََ - ۲۰ - متره دامام مالک اوامام نافع رحمهما الله تعالى وروسته شرقي طرفته واقع دي، نوددوي ته به داسې سلام ووايي:

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا اِبْرَاهِيْمُ بْنُ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُوْنٍ اَخِ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الرِّضَاعِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ صَاحِبَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاحِدَ الْعَشْرَةِ الْمُبَشِّرَةِ بِالْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا سَعْدُ بْنُ مَسْعُوْدٍ اَبِيْ وَقَاصٍ صَاحِبَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاحِدَ الْعَشْرَةِ الْمُبَشِّرَةِ بِالْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا عَبْدُ اللّٰهِ بْنُ مَسْعُوْدٍ صَاحِبَ سِرِّ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَوَاكِهِ وَنَعْلَيْهِ وَطُهُوْرِهِ فِي السَّفَرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا حُنَيْسُ بْنُ حِذَافَةَ صَاحِبَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا زُرَّارَةَ صَاحِبَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَصْحَابَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَللّٰهُمَّ اَرْضْ عَنْهُمْ وَاَرْفَعْ دَرَجَتَهُمْ وَاَجْزِلْ ثَوَابَهُمْ اٰمِيْن.

۶- محترموا! كله چې بيا شهداء الحرة رضي الله تعالى عنهم ته راشي چې

ددوي مبارکانو قبرونه تقريباً -۷۵- متره دعثمان بن مظعون رضي الله تعالى نه وروسته شرقي طرفته واقع دي، او يواوړد ديوال تقريباً يو ميتر لوړ تري چا پړه دی، اودوي دمديني منوري نه په دفاع کی ديزيد په زمانه کې شهيدان شوي وو، نودوي ته به داسې سلام ووايې: اَلْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا شُهَدَاءُ الْحَرَّةِ يَا اَتَقِيَاءُ يَا نَجَبَاءُ يَا سَعْدَاءُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَجَزَاكُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنِّي وَعَنْ اَلْاِسْلَامِ خَيْرَ الْجَزَاءِ آمِينَ .

۷- محترموا! کله چې بيا حضرت عثمان ذي النورين رضي الله تعالى عنه ته راشي چې دده مبارک قبر تقريباً -۱۳۵- متره د شهداء الحرة رضي الله تعالى عنهم نه وروسته شرقي طرفته واقع دي، نوده مبارک ته به داسې سلام ووايې: اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُسْلِمِينَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَالِثَ خُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ذَا لِنُورَيْنِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُجَهِّزَ جَيْشِ الْعُسْرَةِ بِالنَّقْدِ وَالْعَيْنِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْهَجْرَتَيْنِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَامِعَ الْقُرْآنِ بَيْنَ الدَّفَتَيْنِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَبُورًا عَلَى الْاَكْدَارِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ الدَّارِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَللَّهُمَّ ارْضَ عَنْهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَاكْرَمْ مَقَامَهُ وَاجْزِلْ ثَوَابَهُ آمِينَ.

۸- محترموا! کله چې بيا حليمة السعدية رضي الله تعالى عنها ته راشي چې ددي مبارکي قبر تقريباً -۵۰- متره دحضرت عثمان ذي النورين رضي الله تعالى عنه نه وروسته شمالي ته طرفته واقع دي، نودی مبارکی ته به داسې سلام ووايې: اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَلِيمَةَ السَّعْدِيَّةِ مُرْضِعَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، وَجَزَاكِ اللَّهُ تَعَالَى عَنِّي وَعَنْ اَلْاِسْلَامِ خَيْرَ الْجَزَاءِ آمِينَ.

۹- محترموا! كله چې بيا ابو سعيد خدری رضي الله تعالى عنه او حضرت سعد بن معاذ رضي الله تعالى عنه ته راشي چې ددوي مبارکانو قبرونه شمالي شرقيہ طرف دحليمة السعدية رضي الله تعالى عنها ته واقع دي، اوديو قول مطابق دحضرت علي کرم الله وجهه مور حضرت فاطمة بنت اسد رضي الله تعالى عنها هم دلته دفن دي نو دوي ته به داسې سلام ووايې:
 اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ صَاحِبَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ رَاوِيَّ اَحَادِيْثِ نَبِيِّ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ الْجَنَّةَ مَحَلَّكَ وَمَأْوَاكَ وَمَثْوَاكَ اَمِيْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَعْدُ بْنَ مَعَاذٍ صَاحِبَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنُ اهْتَرَلِمُوْهُ عَرْشُ الرَّحْمٰنِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، جَزَاكَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنِّيْ وَعَنْ اُمَّةٍ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْرَ الْجَزَاءِ اَمِيْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ يَافَا طَمَةَ بِنْتَ اَسَدٍ اُمِّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللّٰهُ وَجْهَهُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ اَرْضْ عَنْهَا وَاَرْفَعْ دَرَجَتَهَا وَاَجْزِلْ ثَوَابَهَا اَمِيْنَ.

۱۰- محترموا! كله چې بيا واپسې كې راځي، نوهلته دنيې كريم صلى الله عليه وسلم ترورگاني چې صفيّة اوعاتكة رضي الله تعالى عنهما قبرونه دلوي دروازي دداخل كيدلونه شمال طرفته تقريباً - ۴۰ - متري باندي ديوال سره متصل واقع دي نو دوي ته به داسې سلام ووايې:
 اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ صَفِيَّةَ عَمَّةَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اُمَّ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ عَاتِكَةَ عَمَّةَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ اجْزِلْ ثَوَابَهُمَا وَاَكْرَمْ نُزْلَهُمَا اَمِيْنَ. اوهمدراز به حكمي ختم، سورت يسن، اونورا ذكار به وواي او ثواب به يې ددغه اهل بقيع اونورو اهل الاسلام ته وېښي او په زړه كې به دوايې چې مونږهم لډي جهان ته تلونكي اوله تاسوسره يو ځاي كيدونكي يو، يعني دغه زيارت كول دعبرت يولوي درس دي. والله تعالى اعلم بالصواب.

رب صل وسلم دا ثمابداً + علي حبيبك خير الخلق كلهم

فائده نافع: محترموا! دجنت البقيع دمزاراتونقشه ليكو، چې دمزاراتو مباركوو معلومات ترينه په آساني سره كيدلي شي، نوهغه نقشه دادي:-

﴿٢﴾ - اُحد د فديانو او شهيدانو د زيارت کولو ترتيب ﴿﴾

١ - د جبل اُحد مبارک اهميت:-

محترموا! د مدينې منورې شمال ته تقريباً د دوه ميله په فاصله هغه مقدس غر پروت دی چې دريم-٣- هـ ق کال کې غزوه اُحد ددې په لمن کې واقع شويدي، او محسن کائنات صلى الله عليه وسلم لدې غرسره قلبي تعلق او طبعه لگيدله، لکه بخاری شريف کې دا حديث مبارک دی چې نبی کریم صلى الله تعالى عليه وسلم فرمايلي: هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ، يعني ددې غره موږه خوښ يو، اودى موږ خوښ دى ^(١) رسول اکرم صلى الله عليه وسلم به شهداء احد زيارت لپاره هر کال تللو، او په دې الفاظو به يې ورته سلام عرض کولو: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، اودغه طريقه کار د صديق اکبر او فاروق اعظم او ذوالنورين رضي الله تعالى عنهم هم وړو، او کله چې به سيدنا معاوية رضي الله تعالى عنه مدينه باسکينه ته راتللو نو د شهداء احد زيارت ته به حاضریدلو پدې طريقه به يې سلام وړاندې کولو: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ^(٢)

او امام غزالي رحمه الله عليه ليکلي دي: چې مستحبه داده چې دهرې پنجشنبې ورځ د شهداء احد زيارت وکړي، چې د سحر لمونځ په مسجد نبوي شريف کې وکړي، او بيا روان شي د شهداء احد زيارت دی وکړي، خو چې ماسپښين بيرته مسجد نبوي شريف راشي، ځکه چې فرضی لمونځ د مسجد نبوي شريف ترينه فوت (تير) نشي، او صاحب اتحاف ليکلي چې د پنجشنبې

(١) صحيح البخاري ج ٢ ص ٥٨٥

(٢) ولء الراء ج ٢ ص ١١٢

دررځي خصوصيت شايد پدې وجه وي چې دا واقعه په دغه ورځ كې واقع شوېده، اويابه دې وجه سره چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم دپنجشنبې په ورځ دسحرا م لپاره دخيراو بركت دعا وكړه، اوداسې نور، اوملاعلي قاري رحمه الله عليه ليكلي چې دجبل احد، اوشهداء احد، يعني ددواړو زيارت كولو نيت دى وكړي، ځكه چې دجبل احد فضائل هم احاديثو كې راغلي دي.

۲- احد شهيدانو باندې دسلام كولو طريقه

محترموا! څرنگه چې په دې غزوه احد كې اوياكسانو صحابه كرامو رضي الله تعالى عنهم دشهادت جام نوش كړيدې، په دوى كې سيدالشهداء حضرت حمزه رضي الله تعالى عنه هم شامل دى، اودسيدالشهداء سره عبدالله بن جحش رضي الله تعالى عنه اومصعب بن عمير رضي الله تعالى عنه جوخت دفن دى، اودوخت دنزاكت اوددشمن دحملې دخطرې په وجه يوبقبر كې دوه دوه، اودرې درې شهداء دفن شول، اوامام النجار اوامام مراغى رحمهما الله تعالى ليكلي: چې دزمانې دتغيراتو په وجه سيدنا حمزه رضي الله تعالى عنه قبر اطهر څخه پرته دنورو قبرونو اثار كېدو شويدي، اواوس ترينه چاپيره ديوال تاو شويدي. ^(۱) يوروايت دى چې كله په -۵۹-

هـ كې ديوخوشهداء وقبرونه دنهر كنستلولپاره اوسپريدلي شول، نودهغوى جسمونه ترو تازه وو، اوځينې شهيدانو خپل لاسونه په خپلو زخمونو ايښي وو، اودلاس په پورته كولو به تازه وينه ترې بهيده، اوچې لاس به دپرينودونوبيا به هم په هغه زخم باندې لگيده اووينه به اودريده، نو ددې

حضراتو زيارت ډير په سكون او اطمینان سره باندو کړی شي، اودپوره پوره
 ادب و مرعات يې باند و کړی شي، او په دې طريقه به سلام پرې ووايې اَلْسَلَامُ
 عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ وَسَيِّدَ الْاَتْقِيَاءِ وَسَيِّدَنَا حَمَزَةَ عَمِّ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَسَدُ اللَّهِ وَأَسَدُ رَسُولِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلْسَلَامُ عَلَيْكَ
 يَا سَيِّدَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَحْشٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مُصْعَبُ بْنُ
 عُمَيْرٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلْسَلَامُ عَلَيْكُمْ يَا شُهَدَاءَ أَحَدٍ كَافَّةً وَعَامَةً وَرَحْمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 اخْتَارَكُمْ لِدِينِهِ وَأَصْطَفَاكُمْ لِرَسُولِهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ
 جِهَادِهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ
 بِكُمْ لَأَحْقُونَ فَجَزَاكُمْ اللَّهُ تَعَالَى عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنْ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ
 اَللَّهُمَّ ارْضَ عَنْهُمْ وَارْفَعْ لَهُمْ دَرَجَتَهُمْ وَأَكْرِمْ مَقَامَهُمْ وَأَجْزِلْ ثَوَابَهُمْ بِمَنْكَ
 وَكَرَمِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ اَللَّهُمَّ انْفَعِنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَثَبِّتْنِي عَلَى قَصْدِهِمْ
 وَتَوَفَّنِي عَلَى مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ، وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرٍّ دَارِ رَحْمَتِكَ،
 آمين. اوکه موقعه درته مساعده شي نودغزوه بدرمیدان ته هم حاضري
 وکړه، چې دشهداء البدر په زیارت سره هم مشرف شي. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿پنجم بحث: - دمدينى منورى مقدس مساجد﴾

محترموا! په مدينه منوره کې دمسجد نبوي شريف څخه پرته په دې مقدس
 شهر کې ډير مساجد داسې دي چې سيد المرسلين محبوب رب العلمين صلى
 الله عليه وسلم خپله پکې لمونځونه کړيدي، يادده صلى الله عليه وسلم
 صحابه کرامو رضي الله تعالى عنهم پکې مونځونه کړيدي، نوددې زيارت

هم مستحب دی، البته اوس ډیر مساجد ړنگ شوي دي، او ډیر آباد هم دي، لکن اوس دلبوي صلى الله تعالى عليه وسلم دزمانې تعمير وپه هیئت باندې کوم مسجد نشته، بلکې ډیر خلي يې تجدید شوي دي، چونکه زمکه او خایونه هغه دي، لدې وجې دغه آثار دبرکت اورحمت څخه خالي ندي، لهدامختصر طور باندې به دناظرینو دفائدې لپاره څو مشهورو مساجدو تذکره وکړو -

﴿الف: - مسجد قبا﴾

محترمو! مدینې منورې جنوب مغرب کې دمسجدنبوي شریف څخه تقریبا دوه میله په فاصله باندې مسجد قبا شریف واقع دی، دظهور اسلام څخه وروسته په تاریخ کې مسجد قبا ته صرف داوولیت والي شرف حاصل دی، بلکې فخر دوعالم صلى الله عليه وسلم پخپل لاس باندې ددې تعمير کړیدي، لدینه پرته سردار دوجهان صلى الله عليه وسلم به ددې زیارت لپاره اهتمام سره تشریف وړلو، اوصحابه کرامو رضي الله تعالى عنهم به يې ددې مسجد قبا شریف زیارت ته تشویق کول، چنانچه عبدالله بن عمر رضي الله تعالى عنهما بیان کوي: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَا كُلَّ سَبْتٍ مَاشِيًا وَرَاكِبًا، یعنی رسول الله صلى الله عليه وسلم دمامعمول ؤوچې دهرې شنبې ورځ به مسجد قبا زیارت لپاره کله سپور کله پیاده راتلو، دلته به يې پکې دوه رکعت له مونځ کولو. ^(۱)

دنبی کریم صلى الله عليه وسلم په پیروي کې صحابه کرامو رضي الله تعالى عنهم باقاعدې سره حصه اخیستله، اودمسجد قبا زیارت څخه فیض یاب ؤو، لکه سیدنا عبدالله بن دینار صاحب فرمایي چې سیدنا عبدالله بن عمر رضي الله

تعالی عنه به دچاشت لمونځ هميشه به قباء کې کولو^(۱). اوسيدنا سعد رضي الله تعالى عنه به فرمايل چي مسجد قبا کې دوه رکعتہ نفل ادا کول دبيت المقدس زيارت څخه ما ته زيات محبوب او غوره دی.^(۲)

يو حديث شريف کې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: **الصَّلَاةُ فِي مَسْجِدِ قُبَا كَعُمْرَةٍ**^(۳) يعني په مسجد قبا کې لمونځ کول ديو عمري برابر دی، دحضرت سهل بن حنيف رضي الله تعالى عنه په روايت رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: **مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَا فَيُصَلِّي فِيهِ صَلَاةً كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ وَفِي رَوَايَةٍ فَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ** - يعني چا چې پخپل کور کې پاکی حاصله کړه اودس يې وکړ، بيا مسجد قبا ته راغلو او هلته يې څه لمونځ وکړ، نو هغه ته به ديوې عمرې هومره ثواب ورکول کيږي، دحديث شريف احمد نسايي ابن ماجه او حاکم روايت کړي او ويلى چې اسناد يې صحيح دی.^(۴)

دلمانځه څخه وروسته به دادعا ولولي: **اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذِهِ قُبَّةُ الشَّيْخَا مُصَلَّى نَبِيِّنَا وَشَفَعَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اَللّٰهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا فِي الدُّنْيَا زِيَارَتَهُ وَمَا ثَرَهُ الشَّرِيفَةَ فَلَا تُحَرِّمْنَا يَا اَللهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ فَضْلِ شَفَاعَتِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آمِينَ**، همچنان کله چې محبوب کائنات صلى الله عليه وسلم دمکې مکرمي څخه هجرت وکړ، نو څوارلس ورځې يې قبا کې قيام وکړ.^(۵) نو په دې دوران کې

(۱) صحيح مسلم ج ۱ ص ۴۴۸

(۲) ابن ابي شيه ج ۱ ص ۳۷۳

(۳) سنن ترمذي ج ۱ ص ۷۴

(۴) وسنن الکبري ج ۵ ص ۲۴۸ بحواله ترغيب ج ۲ ص ۲۱۷

(۵) صحيح البخاري ج ۱ ص ۳۶۰

بي داسلام اولنى دوره دمسجدپه تعميرباندي وفرمائيله، نوپه ابتداء كې چې كله رسول الله صلى الله عليه وسلم بنى عمرو بن عوف ريس كلثوم بن عدم په كوركې اوسيدلو، نودسيدنا عبدالله بن عباس رضي الله تعالى عنهما دروايت مطابق لمونځ به يې په همدې مقام كې كولو، لدينه وروسته دحضرت كلثوم بن الهدام يو پرته زمكه وه چې هلته دكجورووچ مانډونه وو، نودلته يې دمسجد قبا جوړولو حكم وفرمائيلونوپه بارگاه احديت يې قبوليت حاصل كړو، ددې رفعت شان تذكيړه قرآن مجيد كې په دې نظم سره شويدي "لَمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى" الاية يعنې هغه مسجد چې هغه بنيادپه تقوى باندې شويده ^(۱) البته اوس زماني كې ډير خوبصورت اودلكش مسجد جوړ شويدي، چې مسجد قبادمدينې منورى جنوب مغربي كې ددروكلوميرو په فاصله كې واقع دى، چې پياده سړى تقريباً خلوينستو دقيقو كې هلته رسيدلى شي.

﴿ب: - مسجد جمعه﴾

محترموا! كله چې فخرعالم صلى الله عليه وسلم خوارلس ورځوقيام څخه وروسته مدينې طيبې ته سره دسلونفرو صحابه كراموروان شو، نوهغه روانگې يې دجمعي په ورځ باندې وه، كله چې قبيله بنوسالم وادې ته ورسيدودجمعي لمونځ يې دلته اداكړو. ^(۲) نوپه دې لحاظ سره مدينه منوره كې اول دجمعي ورځې لمونځ وه، لدينه وروسته په دې ځاى باندي مسجد جوړ شو چې مسجد الغيب، مسجد عاتكه، مسجد الوادي، اومسجد الجمعة باندي مشهورشو، دمسجد قباء نه نيم ميل مدينې منورې طرفته دسړك لمرخاته طرف په دوه نيم سوه فته

(۱) ولاء الولا ج ۱ ص ۱۸۱

(۲) اخبار مدينه ص ۶۸

ژورخای کې واقع دی، یعنې دقباپه لاره جانب مشرق ته واقع دی .
 ﴿ج: - مسجد غمامه﴾

محترموا! مسجد غمامه دنبی کریم صلی الله علیه وسلم عیدګا وه، یعنې دعیدینو لمونځونه به یې دلته اداکول، نوپه دې وجه ورته مصلي هم ویلی شي، دمسجد نبوي شریف باب السلام جنوب مغربي طرفته تقریبا پنځلس سوه فټه په فاصله باندې دا مسجد واقع دی، رسول انور صلی الله علیه وسلم په ۲هـ ق کال کې لومړی ځلې عیدالفطر او عید الاضحی لمونځونه دلته اداکړل. ^(۱) دځینې روایاتو مطابق رسول الله صلی الله علیه وسلم دلته داستسقاء لمونځ هم اداکړي.

﴿د: - مسجد سیدنا ابوبکر الصديق رضي الله تعالى عنه﴾

محترموا! امام زین العابدین مراغي المتوفي سـ ۸۱۶هـ رحمه الله تعالى لیکلي: چې مسجد مصلي العید شمال کې قبة عين الازرق ته متصل یو مسجد دی چې اوس وخت کې مسجد ابوبکر رضي الله تعالى عنه په نامه یادیږي، ممکن دی چې صدیق اکبر رضي الله تعالى عنه پنځل عهد خلافت کې په دې مقام کې داختر لمونځ اداکړی وي. ^(۲) یعنې دا موجوده مسجد کل رقبه ۹۵ ، ۲۳۷، مربع میترده، دمسجد غمامه او مسجد ابوبکر رضي الله تعالى عنه په مینځ کې صرف یو سړک او روډ، فاصله دې، په بهر دروازي باندې په یوتیري (کانې) باندې دا عبارت لیکلی دی: مسجد سیدنا ابی ابکر الصديق رضي الله تعالى عنه اسس ۱۳۵۴هـ ق.

(۱) فتح الباري ج ۱ ص ۲۲۹

(۲) معلم دارالهجرت ص ۱۴۳

﴿هـ:- مسجد سيدنا عمر فاروق رضي الله تعالى عنه﴾

محترموا! مسجد شريف سيدنا عمر فاروق رضي الله تعالى عنه دمسجد غمامه جنوب غربى طرف كى واقع دي اكر چې په دې مقام باندې سيدنا عمر فاروق رضي الله تعالى عنه دعيدلمونځ اداكولو ثبوت نشته، ليكن دامعلومه ده چه پدې مقاماتو فخرزمين وزمان صلى الله عليه وسلم وقتا فوقتا دعيدلمونځ كړيدى، په دې بناء وروسته خلفاء راشدينودلته دعيدونو لمونځونه اداكړي دي او په دې باندې دغه مسجدونه جوړ شويدي.

﴿و:- مسجد علي كرم الله وجهه﴾

محترموا! امام زين الدين مراغي صاحب ليكلي: چې دمسجد ابوبكر الصديق رضي الله تعالى عنه دشمال طرفته دمسجد علي بن ابي طالب رضي الله تعالى عنه واقع دى، اكر چې په دې مقام باندې سيدنا علي المرتضى رضي الله تعالى عنه دعيدلمونځ اداكولو ثبوت نشته، ليكن دامعلومه ده چه پدې مقاماتو فخرزمين وزمان صلى الله عليه وسلم وقتا فوقتا دعيدلمونځ كړيدى، په دې بناء وروسته خلفاء راشدينودلته دعيدونو لمونځونه اداكړي دي، او په دې باندې دغه مسجدونه جوړ شويدي.^{۱)} دمسجد په برون دروازې باندې دالفاظ ليكلي شويدي: مسجد سيدنا علي رضي الله تعالى عنه أسس ۸۸۱هـ ق

﴿ز:- مسجد مشربه ام ابراهيم رضي الله تعالى عنهما﴾

محترموا! مسجد مشربه ام ابراهيم رضي الله تعالى عنهما دمسجد نبوي شريف مشرقى جانب ته درې كلوميتر په فاصله كې واقع دى، اوديته قريب

مشرقي جانب حره زهره دى، يعنى په دې مقام باندې ام المؤمنين سيده ماريه قبطيه رضي الله تعالى عنها رهايش اوباغ وؤ، اور رسول الله صلى الله عليه وسلم به دلته تشریف راوړلودغه ځای کې به يې لمونځ کولو، چونکه سيده ماريه رضي الله عنها د بطن اظهرنه در رسول الله صلى الله عليه وسلم ځوی سيدنا ابراهيم رضي الله تعالى عنه پيداؤو، لدې وجې څخه ددې مسجد نوم مشربه ام ابراهيم باندې مشهور شو. ^(۱) يعنى د مسجد مشربه ام ابراهيم رضي الله تعالى عنهما د مسجد قريظه څخه شمالي جانب حره شرقيه ته نږدې واقع دى.

﴿ح: - مسجد قبلتين﴾

محترموا! د مشهور مورخ امام سهودي صاحب د تحقيق مطابق د مسجد په داسې مقام باندې واقع دى، چې هلته قبيله بني سواد بن عتم ابن كعب اوسېږي. ^(۲) او امام ابن نجار صاحب وايي: چې دغه مسجد بيرومه يعنى بشر عثمان رضي الله تعالى عنه ته قريب واقع دى. ^(۳) نو داهغه مسجد دى چې د لمانځه په دوران کې د تحويل قبله حكم نازل شو، په دې وجه دوه ركعت له لمونځ بيت المقدس او دوه ركعت له بيت الله شريف ته ادا شو، له دې مسجد قبلتين باندې مشهور شو، لكه امام ابن سعد صاحب وايي چې محبوب كائنات صلى الله عليه وسلم يوځلي قبيله بنو سلمه د يوې ښځې ام بشير بن البراء بن معرور مريض پوښتنه لپاره تشریف وړې وؤ، او هغوى هلته ورته دخوراك (تيكاله) انتظام كړى وؤ، او په دې مينځ کې د ماسپښين وخت راغلو هغه صلى

(۱) المدينة الماضي والحاضر ص ۲۲۹، ۲۳۸

(۲) وفاء الوفاء ج ۲ ص ۴۵

(۳) اخبار مدينة ص ۱۱۵

الله عليه وسلم اوصحابه كرام رضي الله تعالى عنهم سره لمونځ باجماعت ادا كولو، نولومړى دوه ركعت له لمونځ كې يې بيت المقدس طرفته مخ مبارك وړ او ادا يې كړل، او كله چې كعبې شريفې ته دمخ گرځيدلو حكم راغى، نو فوراً هغه صلى الله عليه وسلم كعبې شريفې ته مخ مبارك راوگرځولو، اوباقيه دوه ركعت له لمونځ يې بيت الله شريف طرفته پوره كړو، اودا واقع د هجرت ١٧ مياشتې وروسته اود رجب په ١٥ د دوشنبه په ورځ واقع شويدي. ^(١)

دا د جمهور و علماء كرامو قول دى، ځينې رواياتو موافق د مازديگر لمونځ كې دا واقع شوى ده، اود مقتديانو له جملي څخه لسو جنتي يارانو (عَشْرَةُ مَبَشَّرَةٍ) د لمونځه په ترڅ كې يې له كومي خبرې دده پيروي وكړه او مخونه يې مكې مكرمې ته كړل، اودوي ته د جنت زيرى راغى نو ځكه د عَشْرَةِ مَبَشَّرَةٍ ونومول شول، دهغوي نامونه دادى: ابو بكر صديق، عمر فاروق، عثمان ذوالنورين، علي مرتضى، سعد، سعيد، زبير، طلحة، ابو عبيد او عبد الرحمن رضي الله تعالى عنهم، اوس يې محراب شمالي باندې د لومړي قبلي علامات ليكلي دي.

ط: - مسجد ذوالحليفة ﴿﴾

محترموا! امام زين الدين مراغى صاحب ليكلي: چې مدينه باسكينه ته څلور ياشپږ ميله په فاصله باندې د مسجد ذوالحليفة واقع دى، او حليفه تصغير د الحلفه دى چې واحد دى الحلفاء دى، نن ورځ د امقام په بيرعلي باندې مشهور دى، دمدينې منورې اوسيدونكو لپاره د اميقات هم دي. ^(٢)

(١) طبقات ابن سعد جلد ثاني عنوان تحويل قبله

(٢) معالم دارالهجرة ص ١٥٧

نبي كريم صلى الله عليه وسلم ذوالحليفه مسجد كې لمونځ كړى، اوس اكثر حجاج په دې ځاى كې د حج او عمري احرام تړي او د غسل خانو وغيره ضرورتونه مكملي. انتظام پكې موجود دى، چې اوس ډير خوشنما جومات جوړ شوي.

﴿ي: - مسجد فتح﴾

محترموا! مسجد فتح جبل سلع غربي حصه باندې واقع دى، او جنوب طرفته نور پښخه واړه مساجد هم دي، چې د حضرت سلمان فارسي رضي الله تعالى عنه او حضرت علي رضي الله تعالى عنه، حضرت عمر رضي الله تعالى عنه، حضرت سعد بن معاذ رضي الله تعالى عنه او حضرت ابوبكر رضي الله تعالى عنه په نومونو باندې يادېږي، چې مساجد فتح ورته وايي، او دېته مسجد احزاب او مسجد اعلى هم وايي، په دې مسجد كې د دعا په برکت الله تعالى مسلمانانو ته فتح وركړى وه لدې وجې څخه ورته مسجد فتح وايي، او دا قول هم دى چې په دې مسجد شريف كې سورة فتح نازل شوى. ^(۱)

په - ۵ سنه هـ ق كې ټولو عربو قبائلو اجتماعي طور باندې په مدينه منوره باندې د حملې پروگرام جوړ كړ، لس زره لښكريې مدينې منورې طرفته روان كړ، چې كله رسول الله صلى الله عليه وسلم ته خبر وشوه، نو نبي كريم صلى الله عليه وسلم دخپل تحفظ او دفاع په خاطر اتم ذى القعدة كې ۵هـ ق كې درې زره قدسي صفاتو صحابه كرامو په ملگرتيا كې راووتلو، او دمدينې منورې درې اطرافو كې دخورما كې جوړو باغونو قدرتي طور باندې د شهر پناه كولو كار كولو، خو صرف شمالي طرف خالي وونو نبي كريم صلى الله عليه وسلم په دې منطقه كې تقريباً درې ميله اوږد خندق ايستلو حكم نافذ كړ، چې دا خندق صرف شل ورځو كې تيار شو، لدېنه وروسته يوميشتي پورې محاصره وه، كله چې مسلمانانو باندې سختي انتهايې درجې ته ورسيدله نو تاجدار شاه حرم صلى الله عليه وسلم متواتر درې ورځې مسجد فتح

کې په نهايت عاجزې انکسارې اوالحاح سره دعاکوله: چې اى پروردگاره!
 احزابونه شکست فاش ورکړي، اومسلمانانو په فتح نصرت سره سرخروبي
 کړه، ددوشنبې سه شنبې چهارشنبې ورځو پورې ددغه دعاسلسه جاره وه، په
 دريمه ورځ دماسپښين اومازديگرپه مابين کې مجيب الدعوات دخپل حبيب لبيب
 ددعاشرف قبوليت وکړو، نبي کریم صلى الله عليه وسلم خوشحاله صحابه کراموخوا ته
 راغی، اودفتح زيروي يې ورکړ، اودجنگ په دې ورځ دومره سنگين ؤوچې
 کفارودهرجانب څخه دتيرواو غشوگزارونه کول، دسخت تير اندازې له وجې
 نبي کریم صلى الله عليه وسلم اوصحابه کرامو رضی الله تعالى عنهم داسې په جهادکې مصروف
 ؤوچې دومره لمحہ مهلت نه پيدا کيدلوچې لمونځ يې کړى واى، لهداخلور
 لمونځونه ترينه قضا شول چې هغوى بيا ماسخوتن وخت کې قضايي راوړه. ^(۱)
 اوهمچنان ددې ترڅنگ مساجدوپه ارتباط مختلف روايات دى، خو خلاصه يې
 داده: چې مسجد د سيدنا سلمان فارسي رضي الله تعالى عنه سيدنا علي رضي الله تعالى عنه سيدنا
 صديق اکبر رضي الله تعالى عنه مساجد د صحابه کراموپه زمانه کې موجود ؤ، او په دې کې
 د سرور کائنات صلى الله عليه وسلم لمونځ کول ثابت دي، البته مسجد عمر رضي الله تعالى عنه او
 مسجد فاطمه رضي الله تعالى عنها. دواړه ۱۳۲۹هـ څخه وروسته جوړ شوى دى، دکوم
 غرض و غايت په خاطر ځکه چې هلته ابادې نه وه، ددې حقيقت الله تعالى ته معلوم
 دى مؤرخين حضرات ددې وضاحت څخه خاموش دى، دامقامات اوس په مساجد
 خمسه باندې شهرت لري چې جبل سلع غربي کناري جگى باندې واقع دى.
 فائده: غار سجده: د جبل سلع په يوکوټ کې يو غاردى، هلته رسول کریم صلى الله
 عليه وسلم دامت سره دښه سلوک کولوپه زيرى سره دشکريې يوه اوږده سجده
 وکړه، اوس هم دغه نښې موندل شي اوديته پيادل تلل دي.

﴿ ک: - مسجد سقيا ﴾

محترموا! باب عنبريه چې مدينې منورې څخه مکه مکرمه ته تللولاړه باندې چې نږدې يې ريلوی يواستشن هم ده دلته ننه يوه قبه ده چې ورته قبه الروس وايي، اودلته يوکوهي هم ده چې بيرالسقياء ورته وايي، دمسجد شريف سقيا دلته واقع دی، اودیوروايت مطابق غزوه بدرته تشریف وړلو وخت کې رسول الله صلى الله عليه وسلم په دې ځای کې دجيش بدرمعائينه وکړه، اودلته يې لمونځ اداکړو، اواهل مدينه وُلپاره يې دبرکت دعاوکره.

﴿ ل: - مسجد بنو حرام ﴾

محترموا! چې کله مسجد شريف فتح ته لاړشی، نودجبل سلع يو طرف کې ده مسجد شريف واقع دی رسول الله صلى الله عليه وسلم دلته لمونځ وکړو، اودلته قريب یوغاردی دلته په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندې وحې نازل شو، چې غزوه خندق په ورځوکې به شپې رسول الله صلى الله عليه وسلم دلته ارام کولو، داغارهم زيات باعث دشراف اوسعادت دی.

﴿ م: - - مسجد ذباب ﴾

محترموا! دجبل أحد په لاره ثنية الوداع لاندې جانب کې جبل ذباب دی، نودلته دغه مسجد شريف واقع دی، چې ديته مسجدرايه هم وايي، یوروايت مطابق غزوه خندق کې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم خپله خيمه دلته اودروله اودلته يې لمونځ اداکړو.

﴿ ن: - مسجد الفضيح ﴾

محترموا! دعوالي مشرق طرف کې دغه مسجد شريف واقع دی، چې ديهودوديو قبيله بنونضيردمحاصره په وخت کې محسن کاینات اکرم صلى الله عليه وسلم دلته لمونځ کړی دی، اوبنونضيروته يې شکست ورکړيدي، اودلته شپږورځې ديره وؤ، اوديته مسجد شمس هم وايي چې مدينې منورې څخه تقريباًدرې ميله جنوب مشرق ته آباددې،

اوپه دې لار کې مشهور میدان خاک شفاء هم راځي، اوفضیح دخورماکجهورو شرابو ته وايي، حضرت ابوایوب انصاري رضي الله تعالى عنه دتحریم څخه مخکې دیوډلي سره شراب نوشي کې مشغول ؤو کله چې تحریم شراب آیت شریف نازل شو، او ده ته خبر وشو نو فوراً یې دشرابوټول متونه واړول، نولدي وجې ورته مسجد فضیح وايي.

﴿س:- مسجد بني قريظه﴾

محترموا! مسجد فضیح نه مشرق جانب ته په لږه فاصله باندې دغه مسجد شریف واقع دی، چې ديهودو قبيله بنوقريظه دمحاصري په وخت کې محب کاینات صلی الله عليه وسلم به دلته قیام کولو، دحضرت سعدبن معاذ رضي الله تعالى عنه ديهودوپه هکله حکم اودافصیله صادره، اوواورولي شوه

چې نارینه یې قتل کړي، اوماشومان اوبنځي یې بنديان کړي .

﴿ع:- مسجد اجابه﴾

محترموا! دامسجد شریف دبقیع هديری نه یومیل شمال مشرق طرف کې واقع ده، دا هغه جومات دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم په کې دلمانځه نه وروسته درې اهمې دعاګانې وکړي، یوه داچې یاالله زمامت په قحط مه وژنه، بله داچې یاالله تعالی زمامت اوبوکې په غرقیدلومه وژنه، اوبله داچې یاالله تعالی زمامت دیوبل سره دوینې بهیدواووژلوڅخه وساتي، نواولي دوه دعاګانې قبولي شوي، دریمه قبوله نشوه.

﴿ف:- مسجد أبي رضي الله تعالى عنه﴾

محترموا! بقیع ته نږدې دابی بن کعب رضي الله تعالى عنه کور ؤو، فخر دوعالم صلی الله عليه وسلم به اکثر دلته راتلو، اولمونځ به یې کولو.

﴿ش:- مسجد بنو ظفر﴾

محترموا! دبقیع څخه مشرقي جانب حره واقم په کناري کې دمسجد شریف بنوظفر

يامسجد البعله واقع دى، اوقيله بني ظفردلته اوسيدل يوخلي. نبي كريم صلى الله عليه وسلم دلته راغلى دى لمونځ يې كړى، اويو صحابي رضي الله تعالى عنه ته يې دقران مجيد دتلاوت حكم وكړ، چې كله قاري صاحب "فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا" ته ورسيدونوپه نبي صلى الله عليه وسلم باندي ژر اطار شوه.

فائده: محترموا! ځني هغه مساجد چې دمدينى منورې څخه مكې مكرمې ته ځي دادي:-

(۱) - مسجد ذى الحليفه: چې داهل مدينو لپاره داحرام ترلو ميقات دى.

(۲) - مسجد المعرس.

(۳) - مسجد الروحاء صغير وكبير، او هلته بثر روحاء هم دى چې اوبه يې

دزياتو مرضو شفاء ده.

(۴) - مسجد عرق الظبية.

(۵) - مسجد العزالة.

(۶) - مسجد الصفراء.

(۷) - مسجد بدر.

(۸) - مسجد الحجفه چې دغه درې مساجد دي لومړى يې دحجفه په اول

ابادي كې دى، اوبل يې په اخير كې دي، اودريم يې درې ميله لري ده.

(۱۲) - مسجد سيرة.

(۱۳) - مسجد بمر الظهران او مسجد فتح يې هم بولي.

(۱۴) - مسجد سرف چې اوس په هغه ځاى كې قبر اوروضه دحضرت ميمونه ام

المؤمنين رضي الله تعالى عنها چې حالاً دهغه ځاى نوم الماريه دي.

(۱۵) - مسجد التنعيم چې په مسجد عايشه رضي الله تعالى عنها باندي شهرت لري،

اود عمري احرام ترلوميقات دى، چې ددې مساجد اوزيارت كول هم مستحب دى.

والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿شپږم بحث: - آبار (کوهيان) متبرکه﴾

محترموا! امام نووي رحمه الله عليه ليکلي: چې مستحبه دادی چې دمدینې منورې دمتبرکو مقاماتو زيارت وکړی شي کوم چې تقريباً دیرش (۳۰) ځايونه دي، او اهل مدینه هغه پیژني، او همدارنگه دهغوي نه اووه (۷) کوهيان (څاه) هم راغلي دي، د کوم نه چې نبي کریم صلى الله عليه وسلم اودس يا غسل کړیدی، ځينې علماء کرام وليکلي: چې دا ولس (۱۷) کوهيان دي، البته مشهور يې دلاندیني دي.

﴿الف: - بتراریس﴾

محترموا! بتراریس څاه مسجد قباء ته متصل غربي جانب کې واقع دی، په دې کوهي کې نبي کریم صلى الله عليه وسلم خپلې لارې مبارکې اچولي دي، او د حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه څخه د نبي کریم صلى الله عليه وسلم د نائب مهر خاتم (گوتمی) په دې څاه (کوهي) کې ولویده، اود څه حکمت الهي په وجه پکې ورکه شوه، ځينې علماء فرمایې چې ددې کوهي اوبه د آب زمزم په څیر برکت او شرافت لري، چې په هر نیت څوک داوبه وڅکي دهغه لپاره دې، لهذا لدې څاه څخه اودس وکړی اودهغې اوبه وڅکي.

﴿ب: - بترعريس﴾

محترموا! بترعريس څاه ځاي قربان کې مسجد قباء څخه تقريباً څلور فرلانگه دشمال مشرقي طرف کې واقع دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دهغه څاه (کوهي) اوبه څښلي دي، او هم يې لارې مبارکې پکې توف کړي، او هم يې داودسه اوبه اود غسل اوبه پکې تويې کړي، او هم يې وصيت کړیدی چې زما غسل به په دغه اوبو باندې کوی، نو د وصال څخه وروسته غسل په دغه اوبو باندې ورکړل شو، او هم نبي صلى الله تعالى عليه وسلم ددې څاه په برخه کې فرمایلي دي: چې دا د جنت دچينو دجملي څخه دی.

﴿ ج :- بثر بښه ﴾

محترموا! بثر بښه څاه چې د بقیع په تقریب د قباء په لاره د خرماؤ په باغ کې واقع دی، اودلته یو بل کوهی (څاه) هم دی چې یولوی اوبل وړو کې دی، نوښه به داوي چې د دواړو تبرک حاصل کړي، چې نبی صلی الله علیه وسلم د دغه کوهی په او بوخپل مبارک سر مینځلی دی، اود سر مبارک اوبه یې په دی څاه کې اچولی دي.

﴿ د :- بثر بضاعه ﴾

محترموا! بثر بضاعه څاه د مسجد نبوي شریف د شامی دروازي څخه بهر باغ جمل اللیل کې واقع دی، چې په شرعي گز سره یې شپږ گزه دخولي قطردی، اورسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم یې په اوبو باندي اودس تازه کړیدی، لاړی مبارکې یې پکې اچولي دي، اود برکت دعایې ورته کړی ده، چې درسول الله صلی الله علیه وسلم په حیات کې به مریضانو په دغه اوبو غسلونه کول، اورب العزت جل جلاله به هغوی ته شفا ورکوله، اودا مشهور کوهی (څاه) دی.

﴿ هـ - بثر بثر حاء ﴾

محترموا! بثر حاء څاه د مسجد نبوي شریف باب مجیدي ته مخامخ فصیل څخه بهر دی، چې دلته د حضرت ابوطالحه رضي الله تعالی عنه باغ وو، اورسول مقبول صلی الله علیه وسلم به اکثر دلته را تلواو ددې څاه اوبه به یې څښلي، نو دوقف واقعه خو یې مشهوره ده، اوس وخت کې دلته باغ نشته، صرف دوه کجوري ولاړي دی، دغه وخت کې کوهی یو گوبښه مکان سره دی چې دې سره څه قطعه زمکه خالي ده، البته حالاً د مسجد نبوي شریف توسیع کی داخل شوي دي.

﴿ و :- بثر رومه ﴾

محترموا! بثر رومه څاه د مدینه منورې شمال او غرب کې وادي عقیق په کناري څنګل کې واقع دی، چې د مدینې منورې څخه تقریباً درې میله فاصله باندي واقع

دى، نوداڅاه ديهودوؤ، په پيسو (روپو) به يې اوبه خرڅولي، او مسلمانانو ته داوبو زيات تكليف وؤ، نونبي كريم صلى الله عليه وسلم صحابه كرامو ددې اخستلو ته تشويق او ترغيب كړل، پس حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه په ١٢٠٠٠ درهمه نيم واخيست او مسلمانانو ته يې وقف كړو، په نوبت سره به يوه ورځ مسلمانانو اوبه ورځ به يهودو او به ايستلى، كله چې يهودو وليدل چې مسلمانان په يوه ورځ كې ددو ورځو كار ترې اخلي، نو ډير پريشان شول حضرت عثمان رضي الله تعالى عنه ته يې درخواست وكړ چې بقيه نصيف (نمايي) هم واخله، نوده په اته زره درهمه واخيست، او ټول كوهي يې الله تعالى لپاره وقف كړ.

﴿ ز: - بثرعهن ﴾

محترموا! بثرعهن عوالي كې مسجد قباء څخه مشرق طرفته مسجد شمس ته قريب واقع دى، نودلته هم رسول الله صلى الله عليه وسلم اوبه څښلي دي، ديتته بثراليسيره هم وايي، اوبه دې اوم كوهي كې اختلاف ده چې بيرسقيابثرعهن، بيرجمل كې كوم يودى، دينه پس صاحب اتحاف دټولو كوهيانو متعلق احاديث ذكر كړيدي، او صاحب لباب فرمايي: چې دنبي كريم صلى الله عليه وسلم داوبو استعمال چې دكومو كوهيانو څخه نقل شويدي هغه ټول اولس - ١٧ - دې چې هغه ټول مشهور ندى، لكه بثرانا: چې اوس موجود ندى، بثراعواف، بثرانس، بثرالحضارم، بثرالسقيا، بثرابي ايوب، بثرعروه، بثرزردان چې لبيد يهودي په نبي كريم صلى الله عليه وسلم بالندي سحر كړي وو، اوبيا يې دلته دفن كړي وو، بثرالقويم، بثرالصفيه، بثربويطه، بثر فاطمه، او خصوصاً بثرعلي كرم الله وجهه چې په ذې الخليفه ځاى كې واقع دى، نو كه څه هم ددې څاه نسبت حضرت علي كرم الله وجهه ته ثابت ندى، بلكې صرف په همدې نامه مشهور شويدي البته ددې كوهي اوبه رسول الله صلى الله عليه وسلم څښلي دي، چې بياني مسجد ذى الحليفه ته تشریف

راوړي، چې دلته يې لمونځ هم پکې ادا کړي دي، او احرام يې هم دلته ترلي دي،
لهذا دغه متبرکه کوهيانونه به تبرک حاصل کړي. والله تعالى اعلم بالصواب.

﴿اوم بحث: وطن ته دواپسي ادا ب﴾

﴿الف:- سلام وداع﴾

محترموا کله چې سردار دوعالم تاجدار مدینه اقای نامدار صلی الله علیه وسلم د زیارت،
اود مشاهد او مساجد وود زیارت څخه فارغ شي، اود خپل وطن په لور نیت وکړي،
نو دا ادب به په نظر کې ونیسي:-

۱- د تبرک په نیت به کجوري (خرما) اوڅه نوري تحفي اوهدي د خپل اقتصادي
طاقت په اندازي دکور، اقاریو، دوستانو، اود راتلونکو خلقو لپاره د شکر د نعمت
دادا کولو، اود صله رحمې د مراعات کولو په نیت واخلی، بشرط چې شرعي
ممنوعات څخه نوي لکه بتان، عکسونه، ریلېوئي وي، تیپ ریکارډ وغیره .

۲- مسجد نبوي شریف کې به دوه رکعت نفل الوداعی (درخصتیدو) وکړي،
که په ریاض الجنة کې وکړي نو بهتره ده، چې په اول رکعت کې به سورة قل
یا ایها الکافرون اودوهم رکعت کې به سورة اخلاص ولولي، اودینه وروسته به
مواجهه شریفې ته په زیات افسوس او غم او فراق درخصتی لپاره ورشي لکه مخکې
ادابو کې یې بیان تیر شوی دی، اوهم دهغه ترتیب په مراعات کولو سره به سلام
اوکړی، د صلوۍ و سلام څخه وروسته به دخپلو ضروریاتو دپاره دعاگانې وکړی،
اود حج او عمری اود زیارت قبلیدو دعاگانې به وکړي، او خیر و خیرت سره وخپل
وطن ته درسیدو دعابه وکړي، وائي به: **اَلْوَدَاعُ يَا رَسُولَ اللهِ، اَلْفِرَاقُ يَا نَبِيَّ اللهِ،**
لَا جَعَلَهُ اللهُ تَعَالَى آخِرَ الْعَهْدِ لَأَمْنِكَ، وَلَا مِنْ زِيَارَتِكَ، وَلَا مِنَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ
إِلَّا وَمِنْ خَيْرٍ وَ عَافِيَةٍ وَ صِحَّةٍ وَ سَلَامَةٍ وَ إِنْ عِشْتُ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى حَتَّى تَكُنْ، وَإِنْ
مِتُّ فَأَوَدَعْتُ عَنْكَ شَهَادَتِي وَأَمَانَتِي وَعَهْدِي وَمِيثَاقِي مِنْ يَوْمِنَا هَذَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

وَهِيَ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
 اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ هَذَا آخِرَ الْعَهْدِ نَبِيِّكَ وَمَسْجِدِهِ وَحَرَمِهِ، وَيَسِّرْ لِي الْعُودَ إِلَيْهِ وَالْعُلُوفَ
 لَهُ بِهِ، وَارْزُقْنِي الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَرُدَّنَا إِلَى أَهْلِنَا سَالِمِينَ غَانِمِينَ
 آمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

نودرخصت كيدو په وخت كې به داوښكو بهيدو كوشش وكړي، چې دادقبوليت
 دنښوڅخه دي، كه ژرانه ورځي بيا دهم دژرېدونكي په شان شكل و صورت جوړ
 كړي، په افسوس او خفگان او عمر كولو سره به بيرته لاړ شي، بيا به راروان شي او
 دادعابه كوي: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى وَمِنَ الْعَمَلِ الصَّالِحِ مَا
 تَرْضَى، اود تللو په وخت كې كه څه طاقت يې د صدقې وي هغه دى هم وركړي،
 اوبيا چې كله په هرځاى راتيرېږي په لوړو ژورو باندې راځي تكبيرونه، او كلمه
 طيبه، اودامبارك الفاظ به وايي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
 الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَتَبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ
 اللَّهُ وَعْدَهُ وَتَصَرَّ عَبْدُهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ (١) نور به دادابولحاظ ساتي ترڅو چې
 خپل ښار او وطن ته روغ وسلامت د الله تعالى په فضل سره ورسېږي.

٣- كله چې خپل وطن ته راشي، يا خپل وطاق (كوټې) ته راشي دهغې مذكورې دعا
 په اخر كې به د الفاظ هم ورزيات كړي چې: اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا قَرَارًا وَرِزْقًا
 حَسَنًا، او هم به خپل كور ته دخپل ورتللو احوال وروليږي، چې داستقبال اود
 سفر سامان وغيره كې ورسره همكاري، اود استقبال كونكي به حاجي صاحب
 ته وايي چې السَّلَامُ عَلَيْكَ قِيلَ اللَّهُ مِنْكَ نُسُكٌ وَأَعْظَمَ أَجْرُكَ وَاخْلُفْ نَفَقَتَكَ
 وَاعْفِرْ ذَنْبَكَ (٢). كله چې يې حاجي صاحب ته دادعاو كړه،

١ - أخرجه البيهقي والستة إلا النسائي.

٢ - أخرجه الطبراني في الأوسط.

بيا به د حاجي صاحب څخه دخپلو حوائج وپوره كولو او د گناه بښلو دعاو غواړي، چې الله تعالى يې معاف كړي، او ټول امت مرحومه لپاره به دعا وكړي.

٣ - كه شرائط مساعد وو، نو كورته دتلو څخه مخكې به محلې په جومات كې دوه ركعته نفل لمونځ وكړي، او دخدای پاك شكر به اداء كړي چې دالوی نعمت يې ورته نصيب كړ، او ټولو حاضرينو اميد لرونكوته به دعاگانې وكړي، كه مافقير كل الرحمن په دعا كې ياد كړئ نو الله تعالى دخير جزاء در كړي.

٥ - بيا به خپل كور كې اول دوه ركعته لمونځ وكړي، او بيا به دخپلې كورنې مناسبه توبه چارو بوخت شي، كه څه دخير او صدقې طاقت يې وي لكه اوبښ يا پسه وغيره نو الله في الله به يې ذبحه او حلال كړي، د حج وليمه به وكړي چې داسنت پرځای كړي، او چې رسم رواج او ريا څخه خالي وي. (اخرج البخاري والبيهقي) او بيا به دخپلې توبې په ساتلو او ټينگولو باندې زياته پاملرنه كوي، چې دمقبول حج علامت پكې موجود وي، او تاته ښه معلومه ده چې د اعمالو ارزښت په القابواشكالو كې نه بلكې په قبلیدوسره دي.

﴿ ب: - د حاجيانو استقباليه ﴾

محترمو! امام عزالي رحمه الله عليه په احياء العلوم صفحه ٢١٦ جلد ١ - كې ليكلي: چې دسلف صالحينو ترتيب داوؤ چې حاجيانو استقبال لپاره به ورتلل، اود دواړو سترگو مينځ كې به يې ښكلول، اودعا به يې ترينه غوښتله، او په گناهونو باندې دخيرن كيدلو څخه مخكې به دوي دده استقباليه ته بيره كوله، دابن عمر رضی الله عنهما څخه روايت ده چې كله حاجي صاحب سره سترې مشي كوي، نو سلام او مصافحه به ورسره كوي مخكې لدې نه چې خپل كورته داخل شي، او د دعاگانو خواست به ترينه كوي، ځكه چې دهغه گناه بخښلې شوي وي. ^(١)

البته مخکې د کور داخليدو څخه يې ملاقات کول اولی دی. ^(١)

او امام نخعي صاحب فرمائی: چې دابهتره ده ورنه کور ته دداخليدو څخه وروسته هم طلب داستغفار ترينه ترلسم دربيع الاول پورې کولی شي، البته بيابې وروسته ترينه نشي طلب کولی، همدارنگه طلب ددعائرينه په ذی الحجه، محرم الحرم، اوصفر المظفر مياشتو کې اود ځينې ربيع الاول مياشت کې کولی شي. ^(٢) او صاحب تفسير عزيزي (صفحه ٢٧٩) جلد ١ - دې حديث لاندې چې اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْحُجَّاجِ وَلِمَنْ اسْتَغْفَرَ لَهُ الْحَاجُّ - فرمائی چې په دې کې د حاجی صاحب څخه تاکيد د طلب داستغفاردې، ددې لپاره چې در رسول کریم صلى الله عليه وسلم په دعا کې داخل شي، نو بهتروخت مخکې دداخليدو د کور څخه دي لکن وروسته دعا غوښتلو کې هم څه حرج نشته، لدې روايت څخه ثابت دي، ^(٣) لهذا د ذی الحجه، محرم، صفر اولسم دربيع الاول پورې وخت ښودلې شويدي، نو ددې روايت څخه د حجاجو استقبال، اود دوی څخه د دعا غوښتل ثابت دي، په جواز کې د چا شبه او اختلاف نشته، البته نني عصر کې د حجاجو استقبال اهتمام کولی شي خو دريا فخر اواذيت او حماقت جهالت رسوم رواجونه پکې ترسره کيدای شي، ځينې مجلسونو کې نارواسازو سامان د ښځو بې حجابي هم داخله وي، خصوصاً حاجی صاحب د ضعف طبعي يا بيمارې او د کثرت ملاقات په وجه زيات په تکليف کې گرفتار وي، اگر چې حاجی صاحب دمروت په وجه اظهار نکوي، لهذا استقبال د حجاجيانو بايد

(١) رواه احمد مشكوة .

(٢) صفحه جلد ١ ٢١٨ احياء العلوم .

(٣) وفي الحديث اورده الاصبهاني في ترغيبه يغفر له بقية ذى الحجة ومحرم وصفر وعشر من ربيع الاول موقوفاً عن ابن عمر رضي الله عنهما قال ابن العمار رواه احمد مرفوعاً والبيهقي قال المنادي وكذا الحاكم عن أبي هريرة رضي الله عنه وقال صحيح .

په مسنونه طریقه باندې وکړی شي چې باعث دثواب وگرځي.

﴿ج: - دحج ادا کولو څخه وروسته قابل اهتمام نصائیح﴾

(۱) - حج کې دافتخار او اشتهاړ څخه ځان ساتل البته که چاپوښتنه (تپوس) وکړ، یا کوم مصلحت په خاطر یې بیان کړنو بیا یې کومه مضایقه نشته، لکن بې فایدې بیا به لږ اوریا په وجه یې بیان کول عظیم جرم ده.

(۲) - دحج تذکیره دهرچا سره کول پکار ندي، لهداخلق په دې وجه په درې نسمه دي، یوهغه چې حج ورباندې فرض وي دهغه په مخکې ترغیبي خبرې دحج جائز بلکې مستحب دي؛ دوهم هغه خلق چې حج ورباندې فرض نوي خودحج کولو طاقت او گنجائش یې وي، اوحج ته دتللو څه مانع هم ورته نوي، نودهغه په مخکې دحج کولو بیان جائز دی، دریم هغه خلق دي چې حج ورباندې فرض نوي اوحج ته تللو کې ورته هم مانع وي، اومالي استطاعت یې هم نوي، اومشقت باندې دصبر او تحمل قدرت هم نلري، نو دوی ته دحج بیان او ترغیبي مضامین بیانول چې دحج شوق ترینه پیدا کیږي جائز ندي، ځکه چې دعدم استطاعت په وجه په پریشاني کې مبتلاء کیږي، بلکې په مایوسی اونا جائزو اومورو کې دمبتلاء کیدلو خطر هم وي.

(۳) - دحج دسفر تکالیف به نه بیانوي، ځکه داتکالیف ددی نعمت عظمی په مقابل کې هیڅ ندي، بلکې پدې سره ثواب هم ورکول کیږي، اوبل پدې بیان سره دخلقو همت او شوق ماتیږي، چې ددې ایت شریف وعیدلاندې به داخل شي - يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ - یعنې بندوي دالله تعالی دلارې اومسجد حرم څخه خلق، البته کچیرې کوم عقلمند هوش یار سړي په مخکې دتکالیفو اظهار وکړي چې نور وخلقو باندې یې اثر نه غورځي، چې هغه ددې

تکالیفو دخل انتظام وکړي یعنی دمنځنیوې انتظام ، اوصحیح تدبیر ورته جوړکړي نوبیا به پکې کومه مضائقه نشته .

(۴) دحج کولوڅخه وروسته بایدچې حاجي صاحب داعمال صالحه وزیات اهتمام وکړي، چې هغه ددنیاڅخه بې رغبتې اوداخرت طرفته رغبت دی، او داعمالواو اخلاقوبه خاص خیال ساتي، اوپه طاعت او عبادت کې به ښه سعی اوکوشش کوي، اودمعصیت او اخلاق رزيله وڅخه به نفرت اواجتناب کوي.

(۵) د کتاب خاتمه په دی دعا کووچې الله تعالی دې موږاوستاسي حجونه مبرور اوگناهونه مغفور وگرځوي. او الله تعالی دې موږاوستاسي کوشش او هلې ځلې قبولې کړي، اوهم خپلوکورواولاد واو وطن ته روغ رمت ورسوي، او الله تعالی دزما دغه سعی اوکوشش دتألیف هم پنځل عظیم دربار کې قبول او منظور کړي، او الله تعالی دی راته د دنیا اوداخرت دعزت اونجات ذریعه وگرځوي، اودټولو حاجیانو اوعمره کوونکولپاره یې رهنماجوړکړي، اوناظرینوته درخواست دی چې خپلوټولودعاگانو کې مویاد کړئ واجرکم علی الله تعالی؛ وجزاکم الله تعالی خیر الجزاء ، والله تعالی اعلم وعلمه اتم واحکم والحمد لله علی البداية والنهاية تمت بالخير بفضل الله وحسن توفيقه والله الموفق المعین. سنه - ۲۳ ذی الحجه ۱۴۲۳ هـ ق / ۲۰۰۳ م / یوم الاثنين قبیل العصر / اللهم لك الحمد ولك الشکر اللهم لا احصى ثناء عليك انت كما ائتيت علی نفسك وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام علی سید المرسلین وعلی آله وصحبه واتباعه الی یوم الدین وسبحانک اللهم وبحمدک، أشهد ألا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إلیک. العبد المفتقر ابو الولی کل الرحمن حقانی المهاجر مدني غفرله ولوالديه واحسن اليهما والیه آمین یارب العالمین بحاه سید المرسلین صلی الله علیه واله واصحابه اجمعین.

الفاظ ضروريه:

عربي	پشتو	عربي	پشتو
بريد	ډاگخانه	ملعقه	پشتو
كتاب	خط	ابريق سياره	لوته، بگني
ورقه	كاعذ	سكين	چاره
فراش	بستره	فلفل	مرچكي
طياره	هوائي جهاز	بطاطس	آلو
حمال	مزدور	كوفيه	توپي
شارع	لاره	خياط، خيط	ستن، تار
باب	دروازه	كندر	چونه
حبل	رسي	منديل	رومال
مصلی	جانماز	ثلج	واوره
سبحه	تسبي	ماء	اوبه
كحل	رانجه	سمن	غوري
تمر	كجوره	بيضه	هگي
ساعت	كهړي "گنټه"	لبن	پي، ماسته
حناء	نكريزه	شكر	بوره، چيني
خبز	دودي	رح	خه
سوق	بازار	لحم	غوبنه
دقيق	اوپه	حليب	شيدی، پي
ارز	وريژي	شاء	چای
عدس	دال	مؤز	کيله
حبيب	هندوانه	بقر	غوا
تفاح	منه	جمل	اوبن

رجل	سړی	فنجان	پياله
حریم	پنځه	اليوم	نن
بکر	صبا	رباط	مسافر خاله
رسوم	تيکس	واحد	يو
ذراع	گز	اثنين	دوه
ما هذا؟	داڅه دی	ثلثة	دری
بکم هذا؟	ددي قیمت څه دی	اربعة	خلور
فی	تاسو سره شته	خمسة	پنځه
ما اسمک	ستاڅه نوم دی	سنة	شپږ
کم الساعة الآن	اوس څه وخت دی	سبعة	اووه
این تسکن	ته چیرته اوسیږی	ثمانية	اته
کم لبست فی المدينة	په مدینه کی څومره معطل یی	تسعة	نُهه
جمعه	جمعه	عشر	لس
سبت	هفته، خالی	عشرين	شل
احد	یکشنبه، اتوار	ثلاثين	دیرش
الثنين	دوشنبه، گل	اربعين	خلوینست
الثلاثاء	سه شنبه، نهی	خمسين	پنځوس
اربعاء	چهار شنبه، بدهه	ستين	شپيته
خميس	پنجشنبه، زیارت	سبعين	اويا
المركب	سوارنی	ثمانين	اتيا
المصلی	عیدگاه	تسعين	نوی
المستشفى	هسپتال	مائة	سل
سهل الشرطة	تهانه، عسکری پوسته	اکتری	په کرایه نیول
الاضحية	قربانی	الفاکهة	میوه
الفتور	ناشته		

د ضرورت په وخت کی ان شاء الله تعالی د حج او عمری په موقعه څه ناڅه استفاده کولی شی (حقانی عفی عنه)

تصنيفات شيخ علامة ابوالحبيب كل الرحمن المهاجر المدني الحقاني الأريوبي مدّله العالي.

- ١ = تفسير الأريوبي المسمى زبدة التفاسير الجلد الأول، والثاني، والآخر ---
- ٢ = معراج العقائد شرح شرح العقائد ---
- ٣ = معراج الواعظين پشتو ---
- ٤ = معراج الواعظين فارسي ---
- ٥ = معراج الاسلام پشتو ---
- ٦ = معراج الاسلام فارسي سياست وحكومت ---
- ٧ = معراج الاصول شرح حسامي ---
- ٨ = معراج المنطق ---
- ٩ = معراج التصوف ---
- ١٠ = معراج الحجاج والمعتمرين پشتو ---
- ١١ = معراج الحجاج والمعتمرين فارسي ---
- ١٢ = معراج الحجاج والمعتمرين أردو ---
- ١٣ = معراج الصرف ---
- ١٤ = معراج النحو ---
- ١٥ = الرسالة الحقانية العالية ---
- ١٦ = زبدة المسائل في توضيح مسائل البيوع پشتو ---
- ١٧ = زبدة المسائل في توضيح مسائل البيوع فارسي ---
- ١٨ = تنوير المسلمين في حكم تلفيزون پشتو ---
- ١٩ = تنوير المسلمين في حكم تلفيزون فارسي ---
- ٢٠ = سيف القهار على المستهزئين الكفار پشتو ---
- ٢١ = سيف القهار على المستهزئين الكفار فارسي ---
- ٢٢ = دكستاخ رسول په وړالدي دمسلمانانو مسؤوليت ---
- ٢٣ = مرام نامه ---
- ٢٤ = ملفوظات ---
- ٢٥ = كفاية النحو شرح هداية النحو تحت الطبع ---
- ٢٦ = زاد المسافر پشتو ---
- ٢٧ = زاد المسافر فارسي ---
- ٢٨ = زاد المسافر أردو ---

